பிசுமில்லாகி,

நவமணிமாலை

என்றுவழங்கும்

முகியித்தீன்புராணம்.

இஃது

காலன்குடியிருப்பு

மஹாவித்துவான் மீராசயினா மரைக்காயப் புலவரவர்கள் குமாரர்

பாஷைகைவல்ல வித்துவான்

ஐதுறூசுநயினார்ப்புலவரவர்கள்

பாடியது.

புதுமனை மகாகனம்பொருந்திய

உமறுப்பிள்ளை சின்னவாப்பாவர்கள் குமாரர்

முகியித்தீனப்துல்காதிறவர்கள்

செய்த பொருளுதவி முயற்சியால்

அ. மதுறாமீராப்பிள்ளையவர்கள்

கோயா. சேகலியவர்கள், ஷை. தம்பி

அப்துற்றகுமானவர்கள், ஆகியவர்கள்

கேட்டுக்கொண்டபடிக்கு

புராண ஆசிரியர் குமாரர்

அப்துல்லாஐதுறூசுப்புலவரவர்களால்

ஷை ஆசிரியர் கரலிகிதப் புத்தகத்தைக்கொண்டு,

கண்ணகுமது மகுதூமுகம்மதுப்புலவ

ரவர்களாலும்

சர்க்கரை - அல்லாபிச்சைப்புலவ ரவர்களாலும்

பார்வையிடுவித்து,

சென்னபட்டணம்

வித்தியாவர்த்தனி அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

([illegible] ஜமாதுல்லவ்வல்மீ)

Registered Copy-right.

இந்த நவமணிமாலையை

அச்சிற்பதிப்பித்த.

அப்துல்லா ஐதுரூசப் புலவரவர்க ளநுமதியின் றி
யச்சிற் பதிப்பிக்கின்றவர்களும் தைப்பதிப்பித்த வச்சுக்
கூடத் தலைவர்களும் ௧௮௪௮ ௵ ஜனவரி ௴ ௨௰௬.
யிற் பதிப்பிக்கப்பட்ட கனம் பொருந்திய கவர்ன்மெ
ண்டு கேஜட்டியென்னும் பத்திரிகையில் ௧௮௪௭ ௵
த்து ௨௰-வது ஆக்டிற் கூறியபடி மேற்படியாரால் வழ
க்கிடப்படும் நஷ்டத்திற் குத்தரவாதிகளாகக் கடவரெ
ன் றியாவரு மறிவீர்களாக.

பிசுமில்லாகி.

அசிட்டவரலாறு.

அகவற்பா.

பூவுல கிம்பர் பொற்பதி யும்பர் - பாவுல கம்பர் பருதி பிராக்க
திர், குலமணி யந்நுசு குறாசு லௌகு - கலமணி வாரிதி கற்கிரி பாத
லம், சலதர மசர சாமுதன்மற் றும்-பலபல வுயிரும் படைத்திட முன்
னிறை, தனித்தது தானே தானு யிருக்கையி - னினைத்திடு கிலேவ
னிறைவே றற்குத், தன்னொளி கொண்டோ ரான வடிவாய் - மன்னி
ட வமைத்த முகம்மது நபியை, யென்றதற் பகர்ந்தி லங்கிடப் பூத்த-
சன்னுற வாய்ப்பு நற்றி னவையர், செய்திடு பாவந் தீர்த்திட மேறு-
னோயபில லாதி யவனிடம் நலைமையர், வேண்டுத லுடனே விரும்பிமன்
றாடி - தாவன்றிதல் பெற்ற தருமநா யகியார், பாத்திமா வென்னும்
பதுமினித் தாயி - னேத்திம ளுவா! நீலிலத் தெரித்த, சந்திரா
திகளோச் சமரினில யானை - மத்தகம் பிளக்கு மடங்கலே யென்னப்,
பாய்ந்துதரு செய்து பகருக்கும் வெற்றி - வேய்த்திடு மலியெனும் வீ
ரவேந் தலித்த, நற்றவ முற்ற நந்தன ரிருவரின்-முற்றிய செறிபின்
மொய்ம்புடை யுறசனின், மகமக வழியாய் மாண்பொடு முதித்த -
விச்சித சாயகர் விற்பன ஈராறுசித, ரிகபர சாதனத் தியலின யதிக்
தவர் - பகலவ னெபைபறப் படர்ந்த கீர்த்தியர், தவம்பொறை யனைத்
தும் தயாளசா துரிய - நலத்திற மன்புநற் குணந்சீலம், வேதமன
ன விற்பன மிதாரத்தும் - போத புதிதம் பொறபுறு ஞானம், அரு
ளொடு மெல்லா வழாமுறு நற்ற - ஞருவபு வாலிரு கோவ மவரின்,
சருந்திற் றிசைந்த கற்பொழி பொற்புந - திருத்தப் பொலிவுறு சிரிய
செயலும், வல்லவ னேவல வழுவா நடையு - நல்லன வெல்லா நம
தக வென்ன, வந்தங் கிருக்கு மகத்துவ முடைய - வெந்தாய் பாத்தி
மா வெனு நாயகியுற, செய்யுந் தவமக டாண்டொரு மணியாய் -
வையகத் துற்றிடு மாதவக் கொழுந்தார், பட்டனை கெட்டலை பற்
றிலா தெரியாத - சட்டவை சட்டமாய்த் தோன்றிடச் செய்தோர்,
தினி வில்லையுந் திடப்படு யாக்கி- யேனைய மதத்தர் நிறமபு தாகித்;
தம்வழி கொள்ளத் தரைமுதல் வானிலு - மம்முறு காரண மசே
கஞ செய்தவர், ஏழையர்க் கிரங்கி யிலெனாடு லெழுதிய-ஆழை விலகி
ட வுருத்திய வுத்தமர், வானவா வந்து வாய்பார்த் திருக்க - இனி
தே கறிது செபமு மகத்துவர், ஒளிபிரு போரொரு அறவனி தா
மல - லௌகிய வானவ ரதனில் விளங்க, வளர்ந்திடு காதி
சிய பாவெனுக் கரிகாசக் - தெரிந்தெடுத் தலகர் ஜெனனமிடே

நக், கற்பித் துபதேசங்கள் செய்த - பொற்புசு குருவார் புல
வோர் நாவில், வைத்திட வாய வடிவுறு பாதர் - சித்தி முகியித்
தீனப்துல் காதிர், சாகிபின் உடையார் தவங்க ளியற் கையும் - வா
குறு செயற்கையு மன்னிய காரணை, முளைத்திடற் கரிதா யுளா த
வைகளிற் - றளைக் கனிற் சிலவை தமிழிலக் கணத்தில், வல்ல புல
வோர் மாலைகாப் பியமாய்ச் - சொல்லிய அளாதத் தொகைகளி லில்லா,
வற்புதம் பலவுள வவைகளிற் சிலதை - விற்பன சவுந்திர விவேகிய
ராலே, திவ்விய புராணஞ் செய்வித் ததநு - லொவ்வலு பொளிக
ளுத்தமர் கிருபை, பெற்றிடின் மோட்சப் பேறினுக் குதவி - யுற்றிடு
மென்ன வோகையிச் சாதிக், கல்வியில் தனிலில் கதிதினில் வுறகில் -
வல்லமை யுள்ள மகத்துவ ரான, ஆலி முலமா வவர்க ளிடத்திற் -
சீலமா யுள் திருவற புரைகளைச், செந்தமி ழிணி னுரை செய்வித்
தரிய - புத்தியின் மகிழ்ச்சி பொருந்திப் பொற் பொடும், குலவி மே
கஞ் சுற்றியே கிடக்கும்-பாலணி சோலைப் பாங்கிக ளுடனே, அறற்
குழல் விரித்தே ரமிலையெனுங் கைகளாற் - றிறப்புயத் திரிரள் செந்
தா மரைமுகை, முலையைப் பிடித்து முறுக்கி நகக்கின் - மலேவறக்
குறிகள் வைத்துநுங் காம, குடைந்து தளியச் சுறுசுறுப பாக - வோடி
வர் தென்னே யுவப்புட னணைக்கே, யெழிற்புரி தந்தோ டேகிடு மெ
ன்ன - வழைப்பன போன்ற வநேக தடநுருழ்; வளநகர் சேனா வா
ழிசு வாபுரத் - துளனலமா யாவு முதுதுரை மேன்மைக், கருத்தின
னுமது கத்தா பென்னும் - வருத்தசர் குலாதிபன் வரகலர் திரண்
டோர், புத்திர வடிவாய்ப் புவியினி லுற்ற - சித்திர வாகன் மீரனு
அு மக்கன், பாக்கிய முதலிய பலன்களும் பெற்றுறும் - யோக்கியன்
செய்குமு கம்மதென் அனைக்கும், வளர ஞெடொறு மரியா தைமிகுந
மின்னவ ருயிர்க் குவப்போடு நம்மை, வியன்ற வனாயினு மிருத்தி
யுதவிட-பயன்பெறப் புராணம் பாடித் தருகெனக், கேட்ட வருமை
யைச் செவித்தெர்வி காதர் - நாட்டமுன் பிறி நன்றென மகிழ்ந்து,
நவமணி கௌது காயகர் சரிதை-நவமணி யதனு னவமணிமாலை,யெ
னப்பெய ரியற்றி யேரியி னிடத்தி - னமைதை கிடந்து மழுகிய வன
மா,காஸன் குடியிற கல்வியிற் சிறந்த - அவிசா புலமையர் அவனு
மேன்மையர், சேரா முதலியார் செய்தவ மைந்தா - சீரர் சிறுசெந்
தின்புல வோரோடுவும், கல்வியர் தலத்திற் காஸ்றோலை வாழுறு - கலை
பாபா தமிழுரைப் புலவர், செய்புத் தலத்தில் செயேங் வுதித்திவ-வை
யக மெல்லாம் வாழ்த்திட வாய, பொறை தவ மொழுக்கம் பொறு
மை கலவ் - நிறைகுணமேந்த நெறிமுறை யான, மேனைய பொருந

தும் விற்பனா முத்தமிழ்ப் - பாக்யம் பாடும் பாவலர் சிறந்த, நல
முது மீரா நவிஞர் பலைக்காய் - புலவரென் றுரைக்கும் புண்ணியா
தவஞ்செய், ஆழ்ந்த கருத்தின ரழகிய பொறையினர் - வாழ்ந்திடு
சுயத்தினர் வரகவி நயத்தினர், ஞானத் தெளிவி னூட்டிய சிந்தையர்-
மானத் தொழிலினர் மகத்துவ முடையார், உள்ள தன்றிமே லொ
ன்றையும் விரும்பா - வுள்ளத்தி னென்று முருதொடு மிருபோ,
ருவமையி னடங்கா துயர்வுள இல்லெலாம்- கவலும் செய்கபதுல் கா
திர் நபிதுர், லெப்பை யாலிம் புலவரி னெருச - மொப்பிட் டீடறு னா
க்கரும் பண்பாந், அலக்க மாய்ச் செய்யுள் ஆக்கினா பருச - விலக்க
ணந் தேர்ந்த வியன்மதி யுடையார், நவி லோதுறாச நவிலுற்ப புலவர்-
திலிய முப்பமுதைந்த சினிகற்கண்டுர், தேனுந் தெவிட்டுந் தெவிட்டா
மதுரக - தாழுனை டாகத் தனையினி லென்றும், படிப்பவர் கேட்பவர்
யின்தரு பவர்க்கு - தொடிபமிக் கிலாதுகன் ஞாதனத் துறையா,
மறுமையொரு வின்பமதி டைவதற் கனியாய்த் - திறம்பெறு மிலக்
கணச் சேகர மாக, வறமிய நுமமாநகர தமைக்கு - முறைகளிற்
சங்க முயன்று அமைத்துத், தந்தன ரதனோச் சகலையா ரவரி - னெரு
று தவத்தி லேவையுத் திரளுப், பேருற வந்த பெட்பினன் சிறந்த -
வருளப் துல்லா நலதுாசப் புலவன், பொருளுறு நந்தம் புண்ணியத்
தாதை-செய்திடு மாலை சேகரத்தினிற் பிளர, ருய்யும் விருப்பி னு
வபமிலிய யாரு - வெழுதிப் படிக்க விரும்பினேக்கம், வழுவிக் கை
ப்பிழை மனனிடு மாதலின் - அச்சிடு வித்தா லெந்நாளு தென்றனி,
ச்சசையின் றக்ஷையை யெழுதி வைத்திருந்த - புத்தகப் பிரதியை
பொன்போ லெடுத்துப், பத்தியிற் சென்னை பதியினிற் கொண்டு -
வந்தமிக் கருமையின் வழுத்திய தாலும், புந்தியிற் சிறந்த புகழினர்
பொதுமைய - சிந்தினை ரேழைய சிறுதயன் குளிர, வளந்தெதாடு
விறிய மருவிலுள் கொடையார் - பேருறு முமறுப் பிள்ளையென்பவரி,
னேருறு மாதரா ரினிலத் துத்தத - கண்மணி மகனூர் கல
வியர்க் கருமை, பொன்னுறைப புரிய முவப்பின ரேறை - வெளிய
வர் குமாரப் லெப்பையென் றுறை, கனியொடு நல்குய கருத்தவ
ரரி - வேதவித்தை விரும்பிரார் கழிக்கு, மாதவர் சின்ன லெ
ப்பையுறு நல்லர் - சிறுதய கனிபோ லெவர்க்குமொ ரிதமே, ஏருவி
யபுதல்வ ரழகிய குணவான் - ஷறகிய பேறுந் தவத்தின னா
னது, முதலிய நாகா புகழித் திடுவோ-னமித்தவர் தம்மை யாதரி
த்திடுவோனா, நெருநித்திடு கருமரு சோர்வற முடிப்போன் - கல்விய
ற்கிய தமிழ்மய புலவோர், பல்லரும பாலும் பண்புறு மதியினன் -

கந்தனடிபயந்தெகங் கருமமுஞ் செய்வோன், பக்தி பொறையும் பத்
தினன் றயர்ள - மன்புறு முகிவித் திளப்துல் காதி, றென்பவ னம
பொருவிக்கதி ஞறு - யார்க்கப பிசகு வருத்திடுேனார் தம்மைய,பா
க்கப பிரிய படாதவர் பொழுலை - பூக்குமோர் கற்பகம் புகழ்தவ
மிரக்க, காகின ஞன்னம நல்லறம் யாவும் - பொருந்தியே யாவரும்
போற்றிட வாய, ெரும்கை யபூபக்காப் பிள்ளையென் பவரி - னரு
க்தவ மகவா யறம்பொரு ளின்ப விட், டிருமபய ஞணரு மொழிஉ
அ மதியினர் - வருத்தக விசயம் வாங்கற் கொடுக்கற், கருத்திலுங்
கணக்கிலுங் கடுகெனும் பிசகா - னேளயர் தம்மோ ரெளமுக நாட்
சி, காணுனை யாத நருமநன னிதிய - னென்பெயர் பெற்ற விதார்த்த
வாதி, யன்பியல் மருதாமீ ராபபிள்ளை தாமுன் - தேர்ச்சியுந் தெளிவு
ந் திறமையும் பொறையு, மாட்சியுங் குணமு மகிமையுங் கொடையு-
மன்புமா தரவு மறிவுமெய் யழகு, மின்பமு காணய வெழிலும் பொ
ருந்திப் - பேருறு கோயா பிச்சையென் றுனைக்குந, சிரியர் செய்த
வச் செயாய குமார - ரீரவ ஜீகர ஷேம விலாசன், பாரவர் யாரும
பரிவொடு மெய்ச்சும்-புத்தி யத்தி பொறை தல மிரக்கம, பத்திபண
பெவையும் பரிந்துற சீலன் - வாக்கிய லென்று மாதிடாச சேகலி,
யோக்கிய ஞமமவ ஞவர்திடு பின்னேன் - மதிமான் பதிவு மரிய
தை யொழுக்கம், நதியபிக் கியற்று தந்திர யுத்தி - விதியிறை யே
வன் மெய்நன்றி நாணயம், பதியினர் விருப்புப் பாவலர் வாழ்த்து -
லனைகம் பெரியவர் வாய்மை சல்ல, வினைக்க முதலிய வெவ்விதச் சி
றப்பும் - பொருந்திய ஞனசிப் பூண்டிலைப்போலத், திருந்திய யோ
க கிளவிய சம்பனன் - அப்பா வுற்றசத் தோஷ சலாக்கிய, னபதும
ருமா னென்னலும் விரும்பிக் - கேட்டுக் கொண்ட திருவையி னு
ஞ், நாட்டம் பெரிதாய் நன்கும் நோக்கிப் - பழுதற வச்சிற் பதித்
துக் கொடுத்தனன், வழுவற வுலகில் வரிசையென் னலனு - மன்பு
ற வாசகன் னருமைதன் றுனைபோ, ரின்புற வளித்த வெழிலு
அ புதல்வா-பூணிமி றென்றைப புதிதமாய புரிவோர, தோணிச்
செலவரு கரகதசி வர்த்தகப - பிரபலய மருதாம் பிள்ளைசெய் லா
த்தால, வருமொரு காசமுமே வருக்கரு பிசையாய் - வன்னை முதல
வழுத்துமாற் கவிஞரு, மெண்ணிலே பிறபூர தியம்பிடு வாசகி - அப்
ஞல காதி முண்டானை யாத, மத்தக கெழுநாளான மருவிய கடாட்
சன், பன்னிடு நல்லோர் பாவலர் மகிழ்ச்சி - மன்னிய மருதா முகம்
மதுப் புலவினை.

அரசிட்டவரலாறு முற்றுப்பெற்றது.

குலசேகரம் பட்டணம்

சர்க்கரை சாகிபுத்தம்பியவர்கள் குமாரர்

அல்லாபிச்சைப்புலவரவர்கள் பாடிய

சாத்துகவி.

இரட்டை யாசிரிய விருத்தம்.

சீருற்ற திருச்செல்வ மாறாது வளர்கின்ற
　　இவ்வுலகி லாணிகரிற்
மிகவுயர்த பம்போற் பிரகாசு செய்துநற்
　　சேதுக்ரபகு நாதுதன்னிற
சித்திர வொலித்தன நிலைதகின் தடங்கிடு
　　செயமிகுஞ் இபித்திளின்
சேகரம் மியசரிதை மிற்பிறி தெடுத்துவான்
　　மேருத மேவுசோலை,
பெருற்ற வளமேவு கின்றநா லண்குடி
　　யிருப்பென்று சூறில்வாழ்வோ
சேர்த்தன்பீ ராகயி னூமனைக் காப்புலவ
　　ரின்றவத் துறுறமைந்த
நியமபரு மிலக்கண விலக்கிய மகோததி
　　யெடுத்துண்டு கவிமாரிபெய்
யெழிலிக குமைந்து ஆசுகவி ஞரப்புலவ
　　ரென்றுசொன் மகாவித்துவான்,
பாருற்ற சீகோணை மணிமாலை யென்றொரு
　　புராணம் படித்தவானதை
பலபேர்க ளுங்கண்டு கல்வியமேர கிட
　　மண்ணுவது மேன்மையென்றே
பால்போல் வளம்பொங்கு புதுமனையில் வாழ்கின்ற
　　பாக்கிய வுதாரனை
பண்பினும தம்பிள்ளை யின்னவாப் பென்றிடும்
　　பாசத்தியன் வரத்தின்மகவாய்,
நேருற்ற முகியித்தீ னபதுல்கா திருவள்ளல்
　　நெருநிலி னுவடபுமீதி
நிதிபுரவு மமிழ்வினுன் மருவாரும் கம்மதெக
　　நிபுண குரு முன்பிருந்தே
தேசவிக வாசமாய்ப் பாரணிகா கரதகின்லிகி
　　தம்பிரதி கொண்டு கோர
நீக்கமற நோக்கியசு சிடுவித்த னம்மரிய
　　நீதனரு ளுதவிகொண்டே.

சாத்துகவி முற்றுப்பெற்றது.

படல அட்டவணை.

பக்கம்.	படலம்.	பாட்டுத் தொகை.
௧	கடவுள்வாழ்த்து	௫௧
௯	நாட்டுப்படலம்	௩௩
௧௪	நகரப்படலம்	௨௪
௧௭	முன்முறைப்படலம்	௨௪௭
௫0	ஒலியுல்லாவவதாரப்படலம்	௧௩௧
௬௪	திருவாய்மைப்படலம்	௯௨
௭௭	திருமேன்மைப்படலம்	௮௩
௮௮	தெரியுணர்வுணர்த்தியபடலம்	௧0௩
௧0௨	செய்குயார்களசொத்கொத்தபடலம்	௪௨
௧0௭	ஆடைகொள்வித்தபடலம்	௨0
௧௧0	நபீபாதெரிசனைபெற்றபடலம்	௧௩௧
௧௨௭	நெருப்பமர்த்தியபடலம்	௨௮
௧௩௧	அண்டசப்படலம்	௩௪
௧௩௫	காயித்துகாண்படலம்	௪௪
௧௪0	பிங்கான் கவிழ்ந்தெழும்பித்தபடலம்	௯௨
௧௫௨	எகூதிகளீமான்கொண்டபடலம்	௩௪
௧௫௬	ஆடுமேய்த்தவர்படலம்	௫௧
௧௬௨	நாடல்காண்பித்தபடலம்	௧0௩
௧௭௪	கபுறுளியைவெளிகாட்டிபடலம்	௨௬
௧௭௮	சகைப்படலம்	௪௩
௧௮௩	நமயியற்கீட்டியபடலம்	௭௪
௧௯௨	பயணிருத்தியபடலம்	௨௪
௧௯௫	வைதிகன்பக்கிறுளீமான்கொண்டபடலம் ...	௬௮
௨0௬	அருளேக்கப்படலம்	௧௧
௨0௮	அனேமனேதனேயனும்படலம்	௮௯
௨௧௯	மலக்கல்மவுத்திடத்துயிர்கண்மீட்டிவித்தபடலம் ...	௩௩
௨௨௪	புத்திரதானப்படலம்	௭௫
௨௩௩	பெண்பிறந்தானும்படலம்	௨௯
௨௩௭	இருதலத்தொருவற்கெரிபொருவித்தபடலம் ...	௨0
௨௪0	செல்வியர்செலவாரம்படலம்	௮௩
௨௪௯	சனுசாவய்ந்தபடலம்	௪௨
௨௫௫	கப்பலெழும்படலம்	௧௧௪
௨௭0	பக்கிறுவேட்டல்பெறுபடலம்	௧௩௯
௨௮௫	அபாமூகம்மதுஜாவுறவாவுபடலம்	௧௭
௨௮௭	ஹஜ்ஜியத்திவந்தபடலம்	௯௫
	௩௫ படலம். ௯௫௩க்கு கூடிய திருவிருத்தம்.	௨௯௯௫

பிசுமில்லாஹி.

இஃது

செய்யிதுல் முறுசலீன் முகம்மது சல்லல்லாகு
அலைகிவசல்லமவர்களின்

நவ ஜப புத்திரி பாத்திமா றலியல்லாகு அன்ஹா அவர்களின்
மகன் மகன் வங்கிஷ கோத்திரரான

அபூசாலிகு றலியல்லாகுஅன்கு அவர்களின்
வர குமார ஜயகரயகராய்த் திருச்செயிலானி நகரிற்பிறந்து
திருபகுதாதூரில் ஒலிகளுக் கொலியாய் விளங்கும்

கௌதுமுகியித்தீ னப்துல்காதிறுசாகி பாண்டகையின்

இயற்கையுஞ் செயற்கையுமாகிய
சரிதங்களிற் சிலவற்றையெடுத்து,

காலன் குடியிருப்பு
செராமுதலியாரப புலவர்-அவர்கள் குமாரர்
சிராஜுத்தீன்புலவர்-அவர்கள்குமாரர்
பாபாநயினார்ப்புலவர்-அவர்கள்குமாரர்
மகாவித்துவான் - மீராநயினுமரைக்காயர்ப்புலவர் - அவர்கள்குமாரர்
பாவலைவல்ல வித்துவான்

ஐதுறூசு நயினார்ப் புலவரவர்கள் பாடிய

நவமணிமாலை

என்கின்ற

முகியித்தீன் புராணம்.

காப்பு.

விருத்தம.

காரூத்த கிறத்விகை மதுமூது நபிபேரர் கௌதுநாதர்
சீரூத்த நவசரிதை தனிற்சிலதல் லதிருநாத் தெளிவின்பாட
நீரூத்த நிலவுலக முதலெவனுஞ் சமதாகு நிமலதூய
போரூத்த வகதான பெரும்பொருணம் மிறைகாவற் பேறதாமே.

திருமணியா மியகமிமு கமமதுற ஞுஸ்புதல்வி செல்வர்கோத்ர
குருமணியா மியகௌதுல லகுலமுகி யித்தீனவ ருநபுநாதர்
பெருமணியா மியசரிதை தனிலெனியேன் சிலவிசைக்கப் பிழையுரும
லொருமணியாயுடனுமிராமெவைவிறுமெம்மிறையருள்காப்புதவியாமே

கடவுள் வாழ்த்து.

பூமரு மணியொளி போல வெங்கணு
மேமரு மொருபொருள் மேன்மை யந்திரு
நாமமுட் கருத்தொடு நிருத்த னுமெனத்
தாமுணத் திறைஞ்சுவர் தகுதி யாளரே. (௧)

புவியினில் யாவையும் புரந்து நல்லவாக்
கவிரொளி சுவணத்தி னிகை மாவரு
னுவகையிற் புரியிறை இசுமை யோதியே
நவறறத் துதித்தனர் தன்னி னுள்ளுவாம். (௨)

எப்புக ழினுக்குமே யுரிய னென்றுயர்
மெய்ப்பொரு ளெழுத்தெலா மேவு மாமெனு
மப்பரி செவ்வையினு மமாகம் மாதியள்
வொப்புறு பொருளையுள் ளுதியென் னுள்ளமே. (௩)

வேறு.

மனத்தறி வினையு முடையவர் முதல மாவகை யோரறி யுயிர்க, ளனைத்தையும் வகுத்துத் தலங்களி னிறவி யறிவுபண் பொடுவினை பெயாக, டனைத்தா மருளி யிரணயீந் தானுந் தனிகனி யெனுமினி யவனே, நினைத்தவி ரவுங்காத் தருளிறை யளதோ ரினதருள் புரி யெம திறையே. (௪)

தான்றனக் கலதோ ரிணையிலா தவனுஞ் சகச்சா சவதவிர் மல னே, வான்றனி லனலா யனிலினில் வாய்வாய் வாய்வினி னிருமாய் நீரிற், றேன்றறு மணலாய் வரச்செய்தெப் படைப்புந் தொகைதொ கை வகுத்துமெய் மறையா, மூன்றுகா லமுமே யுள்ளதோர் நிலையா முதலவா வுனதருள் புரிவாய். (௫)

வேறு.

நமதாதி முனமாக மயில்வேட மெனவாகி நலதோமுர் நிலைமேலே
வமுதாக வினிதான கனியாக மறைநாலு மயிறுய கமுமானவா
தம்தாக மதினுடு மவர்ஷேம முறயீதி தயையேசெய் குருநாயக
ரமதாக மணியான மருமூது நபிவாச திருபாத மலர்காவலே. (௬)

வேறு.

அரிசயில் மீனாவு வெம்மன வபூஜகில்லை யுஅதாள மார்கிருயி
செம்மையுழை சோகுபுவி யதிறுவு தாருமுயல புன்முசலி யோடு-

நவிலவோ, குரிசையுள வாசுருக ரமமதியை யேயுபிர்செய் தனிதிக்
கு சபிபுபெற வெண்மயிலெ ளுவுயிரோ டுறுதசையு மேபுரிபு ரமம
ரச - ராஜகயிழர், பிரிசமொழி வானவாக னன்மைநபி மாரொளிக
ளிருபாதர வியாருாளி வன்மையுட னேபுகழ்செய் பெருகுமதி ரு
வின்வளா வெண்மைப்பு ஞதி-பதியாம், வரிசைநபி நாயகர் முகமம
துற ருதுபய சரணதி யேசரண பிமமையினி மேலும்வரு மருஷ
ரிலு ரீது திசெய் அன்மைபெற நாடென்-மனமே. (௭)

வேறு.

ஆதியொடு கொண்டுவரு சிபுரிலைபு மதவினா ராசானமிக் காயிலே
யும், வாதவா சானவிச ருயிலேயும் வாருறவ ரானவிச ருயிலேயுரு,
சோதித்த முதுயிலை யெடுத்திதாரையுந் துய்யோனற னேவனனி
செய்வோர்களா, நீதகது மற்றுறன வாரிலுனையுந் நிந்தைதனி
லேநாடி மிகவோதுவாம். (௮)

வேறு.

மாறுமகரு போர்தன்மறை நாலுமுடை யோர்முறைமை நாலு
மினி தோதுமுதியோர், பேறுமுடை யோர்முறுச லானவ ரெனவு
மறு பேரெனவு மானவரோடே, மாறுமனு காதபுவி மீதுபுகழோ
டெபி மார்களை வி்ரொருவேருட, மாறுபசி திருபய வாயிரவர் பாத
மல ராகமதி ருளுமணிவாம. (௯)

வேறு.

மன்னால துறங்கதுயி லவிறைபரு னோக்கிய முகம்மதற
ருல வாமுனைறுங், தன்னைல லருகதாயிலசெய் காலவரு மக்கட்செ
வி தடுத்தடைக்க வயர்வர, மெண்ணாத கொளாதன ரிருந்தவர் சா
ரக்கிறை யிறைமார் கதிரினொடு இயபெயரார, மன்னால வறுபக்கா
மிக்கிபுன னிகு காயா பாதமல ரணிகுவாம். (௧௦)

வேறு.

தமரெனவு நட்பானா செனவுமொரு சொற்சொரிபு தவிர்விழை
செயிற்றும் விடார், கமதுநெறி தபாது முறைநடவு மெய்ச்சிலா த
லாத மிலைசருதார்தா, நூமதிட மெனத்தாழ்வி னெடுதா வெழுத்தே
செ யுயாருதி பணைத்திதவள, தூமயிபுனு கத்தாதி துபய கமலப்பா
த மூளிதமூம வைத்தோதுவாம். (௧௧)

வேறு.

பயதுகர்நானி எதிகளின்ருள்சேய் பருதிடப் பாபய மதித்
தோர், நியமமு புறக்கான் மறைகவு குணாத்த கலியொடுய கோ

வைசெய் புரவோ, ரியனபி நபிறு ரிருமனி மகளை ரிசைமணம் புரி
தின்னூ றயினு, ருயர்புக ழுதுமா னிபுனு வப்பான்சி ருலவிரு பதம
லர் புகல்வாம். (கஉ)

வேறு.

தளர்வற மகாவலிபி னூடமேபாடு சமரின்வரு குறுசலர்மி னூச
ரடு திர்த்தொடி நாகெடு தலமிடைய வேகடவு மாத்திர ரமிவினு
யர்-மணிவாயர், களரியின்மு ளுள்வினைசெய் தாட்சோர்பு குளறிவரு
கொடியவிபு லீசுகிளை யாற்கேக விளிதருள்செய் கருணைமகி பாலர்ந
ல சாத்தல மெனவறுசி-னூறபோதர், விளரிமினி ராகமொடு பூத்
தேமடி யரிகள்புரி கலசதட வாவியொடு சிர்ப்பாடல் குயில்கள பயில வி
ரிபொழின்ம தினநகர் வாழ்த்தாரி கபிமருக - னெனாளும, வளர்பு
கழ ஷியிபுனா பித்தாலி புபயசெழும் விகவிதகு சேஜய டிகாத்தாய கறு
மலனை மனயதனி னுறுதியொடு மேற்றேறுதி யேபரவி-தினைவாமே.

வேறு.

விசமுறு கந்தரமே யிடுக்குடை கிழுவிளர் முன்பினின்வானர்
தகைவி னிருபா தருங்கனிமே அகாந்தவர்-வியனூரின், வசமுறதின்
றமு லல்வருத்தகில் புனைவாரெங்களை யானுமன்பினர் வரிசைசி
றைந்தவர் மூதலம்பெரு-கிளையாளர், திசைகள்புகழ்ந்திட வாதியன்
றருள் பசியசவுந்தர பாசரம்பெறு திருமயி லென்றுயர் நாயகம்பெ
று-மாசாதே, ரசனுவைனின்சா னூரவிந்தன் மலர்களை வந்தனை
யேசெய்தன்மொடு மகமதின் மிருசிய சிர்சிறந்திட-தினைவாமே. (கச)

வேறு.

நபிநாதர் மனைமக்கள் கிளையாளரக னவன்மேவு பதின்மிக்க
சுகாபிகள், சலிமேவு குணதாபி மீனவர் தவதாபி யித்தாபி யின்
க ஞலமா, புவியோர்கண் மகிழ்நா விமாமவு வியாபுகழ்சாகி தின்கள்
புக ழுசெய்கு மார், கவின்சூரி பிஞுபி தினுதிகின் கனமூமின் முசிலி
மனைவரைய தினைவாம். (கரு)

வேறு.

அம்பர ரிகழு மில்கொண் டகனுயிர் வாங்கி மீள
விம்பரி னளித்த கோமா னெவர்களே யெனினு நாம
நம்பியே யுரைக்கும் போதி னலனுறக் காக்கும் வள்ள
லெம்பதி முகியித் தீன்பொன் னிருபதங் கருத்துட் கொள்வாம். (கசு)

ரிகையின் வெளதுகோ னவன்றருங் குத்புமீறான்
சாகிபு அப்துல் காதிர் ஷாகுல்க மீதென் றோங்கும்

வாகையின் வள்ளலீர் முகமமது கௌதுநாதர்
தோகனை கப்பும் பாதம் குலவவுட கருது வாமே. (கஎ)

ஏருவா வன்வம்போலாந் திமிதிறந் தாசிந் செல்ல
மாஞன நீர்கலனுண் டவ் வயினுருக கவுஞசெய் வித்தன
பாகுற மவுத்தா மேரூ ரமைந்தெழி ஞைகவந்த
ஷாகுல்க மீதுபாத தாமரை கருத்துள் வைப்பாம. (கஅ)

அதனவளர் குத்புசெய்யி தபதுல்லா வைதுறாசின்
பதமல ரவர்தம் வமிஷ பதவிய ரீனவ ரோடும்
புதுமனை நகர் மேவும் புகழ்பதுற் றருமான் வள்ளல்
பதுமமென் மலர்த்தா ளெள்ள பதுமமீ தணிகுவாமே. (கசு)

செய்யிது மீரான் வாழூர் திருநகர் கோயி லாண்டின்
செய்யிது வலிய சிதி செய்யிது செய்கு வள்ளல்
செய்யிது அலவி மாதர் சிறந்தகண் ணூர்பு காரி
செய்யிது முகம்ம தொண்சீர் திகழ்பதங் கருத்துறிப்பாம். (உ0)

பூமக ளுலவுஞ் செல்வம் பொருந்துதென் *சேனாமேவி
நாமனை மெய்ம ஞேர்க்கு நிறைவுறத் தயைசெய் தோம்புஞ்
சேமசெய் யிதுவிருகந் தினெளி யுல்லா பாத
தாமரை மலரை வக்கந் தலைமனங் குலவக் கொள்வாம். (உக)

வேறு.

செய்யிலுறு சோலைசெறி சேனாநகர் மேவு
முய்யியல்கொ வின்ஞனாவி லுத்தநரு மெய்ப்பீர்
சையிதுமு கம்மது ஐதுரூஸு குசைனி
தீய்பிரு மலர்பதத் ததித்திதயம் வைப்பாம். (உஉ)

வேறு.

நிலவுசெந் தெத்துமக மோனலவு ஜத்தினுர்புன்
மலவினை கடிந்த தாய்சின் மலையா தீதர் நன்மை
குலவுணம மவாவழ் காலன் குடிக்க ருஹைஹுத் தாது
நலவொளி செய்யி தப்துல் லாபத நயனம் வைப்பாம். (உங)

கருணையங் கடலாமகிழ்க் கனையுறை சதக்கத் துல்லா
அருணமா லும்முலபைப சாகிபு ஔலியுல் லாகல்
வருணைய முதுமவ்வன்ன லருவிய மக்கள மெய்ப
பொருணைய முறுகல்லோாகன் பொற்பதங் கருத்துறிப்பாம். (உச)

* சேனையென்பது—குலசேகரம் பட்டணத்தைக் காண்க.

பாகுரைத் தொழுலகண் டக்காற் பள்ளிவா ளொருவன்விச
வாகுறு முடலின் மீதோர் வடுவுறு வரிசை வள்ளல்
சேகுதீர் வகுத்தை நோன்றிச் சிறந்தபூ வாற்றின்மேவு
நாகுநல் லொளியுல்லாதா னுவனிரு நயத்துள் வைப்பாம். (உரு)

புவிபுகழ் நபியுல்லாதம் புகழினைப் பாடுஞ்செய்த
அலியும தினியகாசி மசடாக ளிடிசவாது
மலிபுகழ் மின்று னூறுந் தின்வளர் பனுவலோது
நலிவறு புலவரான நமமலே ளாயுந் துதிப்பாம். (உசு)

அமுதசா ஏரமா மேன்மை யதிவினர் ஞானமோன
சுமுகதா யகசுநீதர் சுருதிசேர் பெருகுங் காய
லுமறுலி யுஸ்லா கைமேற் றுயரவித்வா னலிமனைக்கா
கனமதரப் பெறுஞ்சேய் மீரா கனியிரு பதங்கள் வைப்பாம். (உஎ)

நலிவற வேதநீத நல்லுபடிகட நுட்ப
மலிவுறும் பதவிநல்கும் வரிசையின் பொருளை யோதி
மெலிவற நேர்மையான மேல்வழி காட்டுஞ் செய்து
அலிஜப றத்திப்பாத வம்புய நம்பு வாமே. (உஅ)

வேறு.

மைதருங் குடையார் ஷறநின்ன் னெறியோ ரனுவள வினும வழா தொழுற்றி, யுய்தரு நெறிபெற் றிருபதி யினும்பே றுறநசி கத்தமு தடைந்தோர், கைதர வருள்கி ழக்கரை யுறைமீ ராவிறு செய்கப்துல் காதிறுநற், றுய்தருஞ சரணும் புயமல ரிணையைத் துதித்திரு நயத்தினோற் றனிவாம். (உகூ)

வேறு.

மெய்குலவு மணிவிளக்கா னொனதுகல்புக் கனிபதவி மேன்மை சீர்மை, வைகுமது மூதுலப்பை யாலிமினை மகமகவாம் வகுதைவள்ள, வுய்குநெறி யருள்சாகு புயர்காதி புலவர்சென்னே யுறைமீ ரான்மீர், செய்குஅப் துல்காதிர் கவிஞராலி முடியபதரு சிந்தை வைப்பாம். (௩0)

வேறு.

முற்றுணர்ந் தெவையுமாளு முதல்வன் திருவை மீதி
பெற்றுணர்ந் துலகங் காக்கும் பிரமுகி வித்தின் வள்ளல்
பற்றுணர்ந் தமிழ்ச்சொற் றபடிக்குணர்ந் திசைக்கப் போற்றிக்
கற்றுணர்ந் தவர்பதங்கண் கருத்தின்வைத் தன்புகொள்வாம். (௩க)

நமதிறை கேளாதுநாதா சரிதைகள் கோர்ந்துதேன்போ
லமுதநல் வசனமாக வப்துல்லா இத்தூறுமி
மிழ்ந்தசொல் லுமிற்செய்தி காயத்தோ ரிருபதான
தெமகிடத் தனாதிதென்ன விசைத்தல்கேட் டுவந்துமன்னே. (கஉ)

வே று.

அற்புத மூஜிஸாத் தின்றரு செய்தி தப்ஸுற்றல் ஸாக்குவங் கிஷ்த்திற்
கற்பக மெனத்தி வாணஜ சிறுக வரத்தில் வந்தசெய் யிதுவாம்
பொற்புறும் புனித மூகம்மது காசிம் புகழ்மகன் மகவுபூ சாலி
குற்பனகதாசெய் யிதுமூகம்மதுகண் ஹூரினரொடுந்தெரிந்தெழுதி

கறையகற்றி தடமுறும் நகரிபூவாற்றி னன்கோடு முன்னவர் புரிந்த, முறைபுரி காலி ஹாஜிபக்கிறு முகியித்தின் லப்பையூ லிந்தன், குறைவறு நவத்தின் வருமகவான்சற் குணர்குட்டி குசைனெனுமா லின், கறையறத் தேர்ந்து படித்தியலினியகருத்துனை தெரித்துமெத் தெரிவான். (கச)

உலகில்குலாசத் துல்முயாகிறுவென் றோதுகித்தாபினுற் றவை மெய்ப், பலனில்லதாம் புலமினன்கனஹுல் முகத்தபா பகுஜத்துல் லசுறு, விலகிறுசாதுல் யாபிறுபுகோனியோ டின்னகித்தாபா, நல ஜமுறுவன்மற் றனதெரிந் துரையை நன்குணர்ந் தொழுங்குறத் தெ ளித்தே. (கரு)

மணிமுதலியாத் தினப்பரீட்சையின்மா மகிமைசேர் வர்த்தக னிமினன், மணிமணிரமைகாற் பொன்பொருட்பல்கல் லைசுவரியம்ப டுனறுக், தனிவறு பேறுமிசையுறப் படைத்த தனபதி சொறுங் கெறும் பிரபு, கனின்மணி புதல்வ ரெனப்புகழுலகெங் கணும்பெ றுகுலரினமெய்க் கருத்தின். (கசு)

வே று.

தீதிமா மறைதேர் செவை கிறைநகர் காகிறான்வாழ்
சாதிமா மணியார் மேன்மைச் சற்குண முகம்மதப்துல்
காதிறு லப்பைகாழி கனமணி யானதோன்ற
லாகிபர் மகிழ்முகம்ம தப்புபக்கர் லப்பை பாலர். (கஎ)

மறைமுக பாடந்நோக்கி வரிசையின் முன்னோர் வாய்மை
நிறைகவி யருள்கதிது நன்குணர் தோது சாவார்
கறைதவிர் முகம்மதப்துல் காதிறு லப்பை யாலிம்
நிறைதனத் தமிழிற் றேன்ற நிறுத்தவாய்த் துரைதந் தாரே. (கஅ)

திருத்தமாத் தெளிந்து தோந்து செப்பிய வுரையி னூலே
பெருத்தமேம் பதவிலக்கும் பிர்முகி யித்தின் வள்ளல்
பொருத்தமாம் இருமைவெண்டிப் புகழொடுங் கவிதை யாகக்
கருத்தனு மிறையன்பாற்பா டிடக்கருத் துணர்வின் கொண்டே. ௩௯

சிவமணி புனிதரான திருமணி வரிசைமேவுந்
தவமணி கொளதல்லகுலன் தஸ்தகீர் முகியித்தீன்றா
துவமணி சரிதையான தோற்றமேம் கொண்ட மாண்பி
னவமணி மாலையென்ன நற்பெயர் பொற்பி னிட்டே. (௪0)

கனதிரின் பனுவலின்ன காரண கமதைதச் செய்வா
னினிகொள கருத்தற்கின்பி னியற்றிசன் னிதியற்றுந்தான்
மனதுவந் துதவிலுஞ்சேர் வளரிக லாயபுரத்தார்
தனதயா ளன்பசம்பன்ன செளபிய சற்குணலன். (௪௧)

உத்தம வுமறுகத்தா புதவிய செலவனீத
பத்தியின் முகியித்தீன்பொற் பதகதித் தணைமருதுள்
வைத்துணை ரின்பசெய்கு முகம்மது மிறைநல்லன்பாற்
புத்திர சம்பத்தோங்கப் புகழ்மிக வளரசாரும். (௪௨)

நலன்றர வித்தருல்கொளது நவமணி மாலைநூலை
வலன்றருங் கவிதையாக மரபொடுந் தழைபசாரும்
பலன்றரும் படியாட்கொள்ளப் பாத்துஷா பறக்கத்தானற்
புலன்றரு மிறைவனன்பாற் புனைந்தனன் பனுவன்மிக்கே. (௪௩)

சுதைக்கடற் கொருபால்வைத்த சுவைக்கருமிக் கைபிணைப்போலும்
பதக்கறு மணிக்கோவைக்கோர் பசிம்பின கோவைபோலுங்
கதிக்கவின் புனிக்கோவைக் கற்கிவைப் போலுமிக்கா
மதிக்கனிலா புலவர்முன்னுல் வழங்குமென் புன்சொலன்றே. (௪௪)

பூவினி லுரைப்பூவாற் பொருத்தமாக் கொள்வதேபோற்
கோவியற் றினைதவுறுத் குத்புநா யகர்தம்பின்ப
மேவிய சரிதையாலிவ் வெள்ளறி வெனும்பாசசொல்லைப்
பாவியற் புலவர்கொள்வா ரெனவெளிப் படுத்தனன்மன்னே. (௪௫)

வேறு.

ஆதியருள் மெய்நபிதஞ் சபாஅத்தும்மெளலி யாக்களல்லோர்
நீதிதரு காத்பேறு நிதமும்பெறுவான் வேண்டியதி
லோதி புணர்வோருங் கருமைபுரிந் தவகைபலன்கொ ளமமணவர்
கோதிலாது வளர்காலன் குடியாக்கட்கக ணகரிருக்கே. (௪௬)

சீரார் வருஞ்நகரகதநி பினன்சே னாயின்சே ராமுதலி
யாராம் புலவர் பேராசிரு சுத்தின் பாபா நயினாராம்
போரா ருதவு செல்வரிற்றம் பேருர்மூதா னையின்பெயர்கொண்
மீரா நயினார் மரைக்காயர் மெய்மைத் தவத்தால் வருதோன்றல். (௪௭)

பழுத்து மதுரங் கனிந்தொழுகும் பண்பின் பனுவற் செழுங்கவிதை
வழுத்தும புலவர் பயிற்சிசெய்நல் வகைதான் முறைமை யறிவாகு
மெழுத்தி னியல்சொல் லியல்பொருளி னியலோ டியாப்பி னியலணியி
னழுத்து மியல்பு மறியாதான் ஜதுரூஸ நயினனே. (௪௮)

வேறு.

பெருமதி நபியுல்லாதின் பெருகச்செய் கிசுறத்தென்னத்
தருமதி னிலக்கத்தானோர் சகஸ்திர மிருநாற்றுடும்
வருமதி யெழுபத்தொன்றின் வளர்நல றமலா னென்னுந்
திருமதி வெள்ளிமுற்றே தியினிது பனுவல் செய்தான். (௪௯)

ஆதிதன் கிருபைநங்கோ னருமது நபிஷபாஅத்
தேதமி லம்பியாக்க ளியலொலி மார்க ளல்லோர்
நீதது ஆமெய்ப்பேறு சிறைநல வரிசையுண்டா
காதராங் கௌதுல்லகுல நவபுகழ்ச் சரிதையாலே. (௫௰)

திருமலி சேனைவாழ் நந்திளவர் மன்றினின்ன
குருமுகி யித்திளுகள் கூறநல் வரிசைசெய்த
மருமலி வாகன்செய்கு முகம்மதுநு செல்வர்கற்சி
தருமரு மக்கள்கோத்ராந் தழைத்திறை யருளால்வாழி. (௫௧)

கடவுள்வாழ்த்து முற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம் - ௫௧.

நாட்டுப்படலம்.

சீரணி குத்பெனன் றோங்குந செய்யிதுல லவுலியாவாக்
காரணி புகழு நன்னோர் தருமுகி யித்தின் றென்று
மேரணி திருவுலாவு மிருஞசெயி லானியென்று
மூரணி நாட்டின் வண்மை சிலதெடுத் துரைக்க லுற்றாம். (௧)

நாணிலம் புகழுநங்கோ னற்கா நிவலுப்பி
வேணிதம பயிலும்பாடி மெலிந்தமை தழைத் தருத்த
பாணிற வெண்மால்வானின் பரந்தழ கொடுநீரோற்று
நீணிறத் தொளிசேரன்மை நீக்கிரா கீர் நிறைந்த. (௨)

கருப்பமு கடுங்கவான்கங் கைவிழித் திமைப்ப தென்ன
யிருமிடி தொனித்துமின்னி மீவழி கடற்கரந் தற்சோர்
தகாம்விட் டிளகிமுற்சே யனைமனை யிடம்போந் தின
மிலைமயி லெய்திற்றென்ன விலங்கலவந் தருகுத்தனா. (௫)

வேறு.

கல்லைக மறைதரக் கடிது கம்பொழி
சொல்லரும் வணகனி பெருகிச் சற்றொடும்
வல்லதா கனின்குரு வினங்கள் வல்விலங்
கல்லவி னடுங்கவங் கலறி யோடுமால். (௨)

குங்கும மகில்சுர வாரங் குஞ்சரத்
தங்குல வெயிறொடு மணிக ளகழெடுத்
தெங்கினிச் சூறைசெய் திடவென் றேகிநீத்
தங்கடி தற்றவேற் றாச ரென்னவே. (௩)

மலையுழக் கொண்மயி னீத்தம் வட்டெறு
முலையுழைக் கயல்விழிக் குறத்தி மார்முடிப்
பிலையுடைக் கனிகளை சிதறி யெங்கணு
மலையுழக் கினிற்குடி லமும்பியத் தாடுமே. (௪)

ஐவனங் கனைக்கொடும் பாலை யாக்கியங்
கெய்வன சாரக முல்லைக் கேற்றியான்
மைமவளர்க் கும்புனை மற்றங் கொண்டுபோய்ச்
செய்வள மருதத்திற் சேர்க்கும் வெள்ளமால். (௭)

அம்புய மலருறை யன்னஞ் சேனுகர்
தும்பிகள் வெருவுற மீன்க டோன்றுறப்
பம்பலின் குளங்களிற் புகுந்து பாங்கெலா
மும்பலி னுழக்குமிக் கோங்கு நீரரோ. (௮)

நல்வழி முறைமைகள் படித்த நற்குணத்
தலைவழி வினைவெறு மடையர் நல்லவா
சொலவழிக் கொழுகலு றுத தொகத்துநீர்
பலவழி கட்டளை யுடைய பாயுமால். (௯)

முனைமணி பணிமணி முரணி லும்பலின்
வினைமணி சாலியின் விளங்கு நன்மணி
வளைமணி பதுமமென் மணி நிரைக்கையா
விளைமணி நதிமக மகிழ்வி னெக்குமால். (௧௦)

மிகுதியிற் பெருகிய புனலி னுண்மிக
நகையுடல் வளித் தழுநாக டாண்டினி
மிகறாத் திரமிலை யென மதத்துயா
புகாமுகக் களிறினும் புரித்தாரரோ. (கக)

இன்னளிய புனற்றட மெங்கு மிக்கவா
புவனத் தியற்றி யால வனைக நாவய
வென்னுமங் கிலஙகளோ கிலக்கு மூக்குமக்
கன்னலி னடிக்கழு நனாக டாவிறுல. (கஉ)

முத்தமார் செய்யெலா மள்ளர் மொய்த்தழுஉ
மத்தொழி செய்துவிந் தாரத் தூவிஞர்
பத்தியிற் கனிசெயுங் கருத்தின் பண்பரால
வித்தக ரவிவருள் விடம்பி னேயவே. (கங)

ஒருபொரு ளிறைவனை வணஙகு முத்தமா
புரியுளத் தெளிபுனல் பூ வொடுங்கவி
வருகறை கழுநசா தாசசெய் வரிலொம்
பெருகவனை ஞாற்றணி பெறத் தழைக்குமால். (கச)

காறறினை மருபுறம் பதித்து நட்டல
சேற்றுறு குழலிய ரிருகண் டோயமிற்
றேற்றிடக் கயலெனத் தொடர்ந்து மள்ளர்க
ளாற்றலிற் பிடித்திட மதிப்ப ராவலால். (கரு)

இரும்புறழ் பெருமருவட் டெருமை யீரமாத்
தரும்பயத் தடிகள் வழூஉங் தண் செய்யெலா
மரும்புற மெயிற்றிய ரஙக ளேய்ந்துழுவ
கருமடவார் குவளையாய் களையின் விகலார். (கசு)

வெய்யகைழ் யன்னதோட் கடசி மெல்லியர்
வாய்களி ரவமெனத் தோற்ற வண்டடத்
தாய்களை யென்னவிர் நகப்ப டாமையா
வோய்கரத் தோடுமென் னெனவுண ரூறுவார். (கஎ)

உத்தமர் செல்வமே தோஙக வேவளர்ந
தெத்திசை யினும்படர்ந திசையி னிற்பபோற்
றத்தறு சாலிக டழைத்துத் தாவுது
முத்தொடிவ் காய்த்தன முழுதுஞ் செய்களே. (கஅ)

மதத்தினா பெருமையின் வளர்ந்து பின்றலை
யிதத்தொடுஞ் சாலிக ளியற்கை யுத்தமர்
பதத்தணி சாய்ந்தன பணிந்து பாரிடை
விதத்துறும் புள்ளினம் விழைவு கூரவே. (௧௯)

வான்மணிச் சங்கினம் வனசத் தார்த்துவந்
தீன்மணித் திரட்சினை யென வீனைத்துறாஉம்
பானமணிச் சிறகனங் குவளை பாகின
தான்மணித் தினைத்தடத் தலரு மிக்கெனு. (௨௦)

திறலுழு நர்கள்வினை செக்கெ லின்றெறித்
துறுமணி யொளியிடை கடசி மாருட
னிறநெடுந் தெரியமிக் குவந்து நெஞ்சகத்
தறிவகன் றெனவுளை யவரொ டாடுவார். (௨௧)

உருவிலி புவனியை யுறழும் வைவளை
கருவிழி னெல்வரி காளை மாரவ
ரிவையர் விழிப்பகை யகைத்திவ் வேலினுன்
றெரிகவென் றிறமென வெறியிற் சீறுவார் (௨௨)

நடத்துவர் பகடினம் பரப்பு கல்லபோ
ரிடத்துவை யொருவியின் னினிய செங்கெலைத்
தடச்சக டங்களி னேற்றித் தானமுந்
கொடுத்துய ரிலகைக் கொண்டு சேர்த்துவார். (௨௩)

ஒழுங்கரி வையா குரவைக ளிசைத்துறந்
செழுங்கனி மதுநறை செறியுஞ் சோலைவாய்
கொழுங்குயில் கிளிபல கூவுஞ் சங்கொலி
முழுங்குமூக் கீரினம் முறைமை நாடெலாம். (௨௪)

விரிச்சிகன் கதிர்புகு தாத விண்டொடும்
விரிச்சினை கனிகறை மேவி ராகமி
னரிச்சுறு மரிகளு மன்ன சோலையா
யரிச்சிறை மயில்விரித் தழகி னுடுமால். (௨௫)

பங்கய மணியொளிர் பணில மாமணி
யங்கனை களினணி பணி திகழ்ந்திடு
கொங்கலர் வாவியிற் கோதை மாதர்கள்
மூக்கியங் கெழுமுதன் முகினமி னேயுமால். (௨௬)

மங்கையர் குழலினை மதுவுண் டாரி
யங்கதை விரித்தவ ரலங்கதை யாடிட
விங்கிதின னவாவிழிக் கிவைவ தோவென
வெங்கதத் துறைதத்தலின் குவளை வீழுமால். (௨௭)

விளைசெயு மழுகமெல் லியர் திளைப்பரித்
திளைசெயு மிடங்களிற் றேங்கன் மோதமா
விளைசெய்து செலவிரா விளையி ருக்கிளைக்
களைசெய்து சேகிவிக் கனிக டாவுமால். (௨௮)

௦காதக மதுவினை கடுப்பின் மங்கையர்
காதக மதுவளை கடுக்கன் செவ்வதாம்
பாதக மனையிலைப் பண்பி னைகுருப்
பாதக மலையிலே பவால லாமலே. (௨௯)

இயற்கைமெய் யறிவொடு கேள்வி யீகைநற்
செயற்கையுத் தமருள மெனச் சிறந்துயர்
புயற்கடு சுறுமலப் பொழிலி ருட்டுறழ்
கயற்கணல் லரம்பையர் கனக நாடரோ. (௩0)

விசயிய வுளர்முறை செறியின் மன்னிய
நசயினி துடையவர் தழைத்து வாழெழி
லஜுயிரங் கனாஜெயி லானி நாடதின்
வசயிலே தெனவாம் வகுக்கப் பாலதோ. (௩௧)

சீர்வளர் மேலவ ரெவர்க்குஞ் செய்விருந்
தாரவரும் புள்ளினில் விசையு மாக்கமு
நேர்வளர் நீசெல வாத்து சேர்க்கையுந்
சார்வகா லமுனி தழைக்கு நாடரோ. (௩௨)

பொன்மணி யமருகத் தாயு புத்ரரின்
முனமான் செய்கு முக்மப தொண்மனை
பினமது கொலிதமமே விசைத்து வாழ்த்துமர்
கன்முறை யவாபுகழ் நாளு மோங்குமால (௩௩)

நாட்டுப்படல முற்றிற்று.

ஆ படலம். உ-க்கு திருவிருத்தம்-அக.

---

௦ காது - கொடுமை-பாவம்-கள-வரைதல்-கடுத்தல்-இல்லை-செவி-அதுவ னை-அழகு-கருசு-குடுதல்-பாத-கமலம்.

நகரப்படலம்.

அகர மாமெழுத் தாகளெனு மாங்கியா திறுமே
இகர மாமொரு பொருண்மரு ஆபுகித் திடுகின்
மகர மார்ந்த பதிகெர் வளஞெழி லானி
சகர மாவளந் தனிற்சில வினிதொடு கவிஸ்வாம். (௧)

வாலவலம புரிப்பரு மணிகிரைசி துவ்வாவின்
பால்வயன் குறவரு மதியென வொளி பரப்பக்
கோல்வடிம பொரு மாதர்கள் ஞுழற்குழ தங்கள்
செல்வலரு செயகீ ராலகழ் சிறைதயொத் திரைக்கும். (௨)

துளங்கு மாமுடிப் பொருநெடு மலையெனச் சடாரா
விளக்கு மாமதிக் களங்கறத் துடைக்கமே வியந்த
களங்கி லாக்கொடிக் கணைந்துவ ருறவகழ் கடங்கோ
வளங்கு லாவுறச் சூழ்பெரு மதிலரண் வயங்கும். (௩)

புவன மாமக ருழப்புக டேயங்கள் புகழாற்
சவன மாமற பானன மொளிசுலோ சனமே
யெவன மாமிசை மங்கம தெறிநுதல் மெஜயிலா
னிவன மாமதி னணியென வொலிவரு கிலாவால். (௪)

நெளிகொண் மேலவ ருளமெனச் சுதைதிகழ் தலிறு
னளிகொள் வான்முடி தவழ்தலி னற்பொரு ளாயத்தா
வளிபொள சந்தனங் குழகும மதிமெழு தறையா
லொளிகொண் மாடங்கள் வெள்ளியங் கிரியென வொளிரும (௫)

சிறந்த வாயிலம் பொற்றசும் பொடுகொடி திகழ்தன்
னிறந்தருந்த சுதை முகந்தன மிடையுடை கிடபந்
திறந்தரும் குல வரையெனு மாடங்க டிருந்த
வறந்தழைத் திட வளர்குல மகளிரொத் தனவால். (௬)

விரிந்த வானெழு நிலவுமிழ் மேனிலை யிடத்துட்
சரிந்த தெண்டிரை யருமெத்து மங்கல்லா தயங்கத்
தெரிந்த சாளர ஒருகதிர் மதியைத்தார் தெரியும்
பரிந்தவரு சனை யென்றணி பதிக்குநீன் மாடம். (௭)

வன்ன மாமணி யிடங்களின் மறையவர் மறைக
ளுன்னி யோதுதல் லிசைகரு மோசசையன் புடனே
யன்ன மோதுக மற்றுதல ழுணைவிறு ழருளாரப்
பென்னு மோசையும் படவிளை சீளக்கடுந் தெதியும். (௮)

வேறு.

ஆக்கமே விய விரா லாம்புராந்த னல்லி
யோக்கிய செய்குறு முகமம முத்தம
பாக்கிய மனையினற் பணிபி னோசனை
யாக்குசா யகர் நம்மேற் கொடுக்குவ கற்பினோர். (௯)

அருந்துவர் தனமயினி யமைப்ப சீரிவ
னிருந்துழி வுனைதத்தயின் றேக வெம்மனை
விருந்தெனை விருந்தனா விரும்பி வேலைகோக்
கருந்தலைக முறைாககங் கதுமிக் காமரோ. (௧0)

பாணிற மணிவலை பவளங் காழுற
வாணிடு விலவிணமா மாக நகைக்கு
மேனிவர் தர்வொளிர வித்த கமபல
மாசுநி பதியென முழங்கு மாவணம். (௧௧)

சாதிருன் குமமனர் எந்த மான்மத
நீதியின் மற்றுள வாச மேமபொருள்
சோதியி னிதியொடு பொன்னுக் தோன்றுமா
மாதிர மெனக்கடை மறுகி னேந்துமால். (௧௨)

வேறு.

தங்க மிலகுற பொருள்களாற் பலமணித் தொகையா
லங்கு வந்தவர் விரும்பிய பொருள்பெற லறத்தாற்
பொங்கு நன்மனத் தாலவிலை நிரத்தருள் பொருட்டாற்
சங்கை வீதிகள் கற்பகா டவியெனத் தகுமால். (௧௩)

அரிய வம்பர்கட் பூசா னதுசெம்பொ னைம்பொன்
னெரியுஞ் சோதியின் மாணிக்கம் வயிரமுத் தினங்கள்
புரியும் விற்பனை பற்பொருள் செறிதரப் புனைந்
தருதொ னிபபுக்கொண் டாவணந் தழைக்குநகர் தத்துறும். (௧௪)

வேறு.

கருவிறப பருகையுறாத்தக் கடகரி யோனைதாவு
மொருவிறத் தொற்றத்தோறறு முடைா வனிலவேக
மருவிறத் தரியினேற்ற வண்டிலொன் டேக னோதை
விருமலமுடுத்தமுனரீ நிரைப்பின் மா மதுறுமீறும். (௧௫)

சந்தன மகிலிசேறு தகாமுசா களை கூர்த்த
கொந்தலர் குழலிக்கட்டிங் கொழும்பு கையதன மருண்டு
கந்தர மெனத்தென்றேலக கலைவிரிந் தடன்மாடத்
தந்திகழ் மடவார்கொண்ட வழகிய வருள் தாமால். (௧௬)

தேனெழுங் கமலமீது செம்மணி யிருந்த தென்ன
வானெழு மின்னை நேரு மருங்குலா ரூசலேறிக்
கானெழு மலங்கலின்றேங் கலுழ்ப்புற வூற்றியாட
மீனெழு மாடமின்கோ மிளிர்தர வாடா நிற்பார். (௧௭)

சிந்துரம் விழியுங்காந்தட் செவ்விய கரமுஞ் சேப்ப
விந்துகு முத்தமேபோ லெழின்முகம் வியர்வை சிந்த
கொந்தவிழ்ந் தழகமாமங் குலுசனி கமழ வீசக்
கந்துகங் களங்காடநல் லார்களோ வியங்க டிப்பார். (௧௮)

வள்ளையின் சிவந்திருசொன் மாமயி லியர்க்கு நன்மை
கொள்ளையி னருளின்சித கொழுமறை வசனங்கற்றே
கிள்ளைக ளுயர்மா மாடக் கிளர்வயி னலங்குங் காரிட
பிள்ளைகள் பகரக்கேட்டுப் பெருந்துளக் துவகை பூப்பார். (௧௯)

உம்பலொட் டகங்களின்மீ தொளிர்விது முகத்தந் நல்லார்
தம்புது மணத்தின்பேரி தாளையின் பேரிமிக்கா
வம்பல ரென்னவோதும் வரிசைநற் கொடையின் பேரி
யம்புரா சியினூர்ப் பென்ன வனுதின முழங்கும் பேரூர். (௨௦)

நானுவ னெறியிரு நூல்பயில் குரிசி லருந்
தினுழு கருமந்தானோர் திலையினு மறந்திடாரு
மானய பல்புராண மிளைமையின் முதியர் போலத்
தானனி புரிகுவாருந் தழைத்துறும் வரிசைப் பேரூர். (௨௧)

இறையன்றி யிறைவேறில்லெ னிறையையுள் ளுணர்நம்மோ
ரறைகின்ற மொழியையன்றி யிலையென்பா ரிலையன் றீகை
நிறைகின்ற வறிவுள்ளோரமை நிதிநற் குணங்கண் மற்று
முறைகின்ற நல்லோர்வாழ்ந் தலாலுயா கவன மாமே. (௨௨)

நிறைநெறி முறையினாலு நினைத்ததை யிடைத்த லாலு
மறைவளம் பழுத்தலாலும் வாசனை யின்பத் தாலுந்
தறைபுகழ் புநிதத்தாலுந் தவமுறு வரிசை யாலுங்
கறையறு காட்சியாலுங் கனகமா நகரமாமே. (௨௩)

வேறு.

மிகுநலன் சிறந்த காரணப் பெயர்கள் மிடைதரும் பெரியதூங் கெளதால், மருலமைப் புகழ்வோ ருடன்புகழ் வரிசை மருவிய புனித நற்றலமாந், தகுதிமெய் யவசீ தம்புகழ் பதவி தவந்தழைத் திடத் தழைத் தோங்கி, நகுகதிர் விளங்கு மகத்துவ கவன நகர் மெஜுமி லானிதா மெடாறுமே. (௨௪)

நகரப்படலம் முற்றிற்று.

ஆக படலம். ௩-க்கு கூடிய திருவிருத்தம்-௪௦௪.

மும்முறைப்படலம்.

சொன்முறை தவறாது சுருதிநோ டவித்திய
பன்முறை யொருவி நம்மோர் பலன்பெறப் பாதுகாக்கு
நன்முறை யொழிக ளுதா நவக்கிகழ் முகியித்தின்றம்
முன்முறை வரலா றுக முறைவழி வகுத்துச் சொல்வாம். (க)

ஒருத்தனுரு சுத்தமாவல் நுண்மைமா மேன்மை முன்மைத்
திருத்தனு நியதிமைத்தி கடைகளைப் புணர்வி னெட்டான்
திருத்தகவித் தன்னை துண்மைத் தன்மையைத் தெருள் குறிப்பன்
அருத்தியிற் றன்னிற் றூனே ருவெழும் பாவேமத்தின். (உ)

ஐங்கெறன நின்றெழுந்தோர் குலகுற வுகள மாயமூன்
றென்றுமா யவற்றுள் ளொன்போ லேகமாய் மூன்று மொன்றென்
றொன்றியொன் றினும் நித்த நொளிவெளி யனிய மேவுந்
தன்மிரு வொருமை யுண்டென் றன்மையன் பொடுபோர் செய்கை.

இன்னன விளக்குமுன்னுன் னவிவொறுனு சோதிமுத்த
பின்னுறப் புகழப் பட்ட தெனவுந்து காரணத்தின்
மன்னுகா ரியமெனவும் வாருரு அறிவு மென்றாய்த்
தென்னுறு தாணுமாகச் சிறந்துநின் றதுமதாகும். (ச)

வடிவைமு கம்மதியா வெனைகுத் தூவந்து நோக்கில்
கடிசும ழொளிவதென்ன வைத்திருந் தின்றகாலை
நெடியவ ஜெக்கமுதற் நீங்கிடா வொளிவு நின்ற
துடனாந்த ரகைமாக றுகியித்தி ஞெளிவக துற்றே. (ரு)

நின்றிட மூகம்ம தியா நிலவுறு மொளிவார் தன்மு
னின்றதி னின்றுண் டாக்கி னொன்பிரிந் துடனு நிற்க
நின்றவி ரண்டு மொன்றென் றுகதின் றனன்று ஹாந்த
னின்றனன் மூன்றுமாமுச் சுடரென நிலவிற் றன்றே. (சா)

நடுவன்மூ கம்மதியா ககுமொளி வெனுந்தாத் தாதின்
கெடுவில தவனுல் வாதா ஜனொளி நிற்கப் பக்கந்
திடனின்முன் பிதாவி ரண்டிக் கிகழுமுச் சுடராய் நின்ற
கடவுண்மு கம்மதியா கதிரினை நோக்கிக் கேட்டான். (எ)

உம்பரின் மதித்திலகு மொளிவிதை யறிவி ரோவென
றெம்பிறை யறிவளியாது மதித்தில வெனெநும் பின்னை
தம்பிரோ ரபிள்ளையாய்ப் பின் றுமவரு முகியித்தி னென்
நம்பவர் பகிமைசொல்ல வலறாகு சஜுதா சுக்குர். (அ)

செய்தமு கம்மதியா திருவொளி வினின்பின் னன்ன
மெய்தரு முகியித் தின்றம விளங்கொளி வதனைச் சேர்த்தி
ஐதரு முகமமதியா வாரொளி வதனை யுந்தன்
ஆய்தரு மொளிகருட் சோத்தேகார் கடமொன்றாற் றுன்றுன் றுனே.

பின்னர்மு கம்மதென்னப் பெருந்தன்றன் மைமையை விளக்க
மன்னுதன் னருளாந் தூதை வருக்கும்பல் வஸ்துக் கெல்லா
மின்னுற வேகன்முற்கா ரணமென விளக்க வேண்டி
யுன்னலி னொளியொன் றாக வுடையவ னருளினானே. (கo)

அவ்வொளி வவன்முன் னோக்கத் தச்சமுற் றிலங்கி யிச்சச்
செவ்வியி னதற்கு ளின்று சிறந்தொளி வாகந் தோற்றி
மூவ்வுல கெவையும் போற்று முதலெனு மவன்றன் னோக்கா
லவ்விமு கியிதத்தினு நலமுறப் பிரிந்து நிற்க. (கக)

ஆதிதன் னருளால்வந்த வம்முகி யித்தின் வண்மைச்
சோதியை நிலைக்கண்ணாடி யெனத்துலங் குற நிறுத்தி
மாதிரி யுறவே வைத்து வட்டமு கம்ம தியா
நீதியி னொளியி லுக்கே நிறையுறக் காண்பித் தானே. (கஉ)

அருளினு னிறைகாண் பித்த வந்நிலைக் கண்ணா டிக்குண்
மருளிலம் மெனத்தம் மெய்த்தாய் வடிவையை விடுத்தங் கண்டோர்
பொருளவற் கும்சுகுதா புரிந்தன வவன்சந் தோஷந்
தெருளினற் பெறுக வேண்டித் திருநபி யொளிவ தன்றே. (கங)

தாமைந்து மேசுகுதுந் தாஞ்செய்த வொளிவுக் கேவுத்
தாமைந்தா மொருத்து மோர்நா டனிற்செய வேண்டுமென்மைத்
தாமைந்து முள்ளநீரு மும்முமமத் தவராம் நல்ல
தாமைந்து முளரு மைந்நி லார்களுந் தமக்குத் தக்க. (கச)

ஆகவே தொழுகை யென்ன வாக்கினை யீகற் பித்த
பாகநீ யெற்றை யென்றும் பார்த்துரைத் தறிமோ வென்ன
வோகையின் முகம்ம தியா வொளியைக்கேட் டாடியாக
நீகண்ட தின்னு மென்ன நினக்குமென் றுகி யன்றே, (கரு)

அறிவைநீ யறியே னுன்னை றவ்வொளி யுடன் முன் காண
நெறியைக்குந் தனக்குச் சொன்ன நெறிமுகி யித்தின் சோதி
மறிவையி லாதென் றுதி சொலே முகம் மதியா வானுற்
பிறிவசு காயமார்க் கொளிபிறந் குறக்கற் பித்தே. (கசு)

அந்தநான் கோளிவு மேருழ் தவனாகி யொளிவோ டுற்ற
விந்நல விதமு மாக விறைவனே வளிரு விற்க
வந்தரு பருசவன்னாத தருனையின் பட்சியாக
நந்திலான முகிபிதநீனே நகவுந்தவ சமுகந் தன்னின். (கஎ)

இருளையாய வைத்துப்பார்த்தான் கேட்டன முகம்மதியா
பிரளைமி ஒருவிவிநான்கு பேர்களா மெனச்சொன் னன்பன்
அரசுபதி யெனுநந் தோமு மார்களி னுயர்ந்த நல்லும்
மாசினை மொன்றுமில்லை வனப்பட்சி யென்னவென்றே. (கஅ)

கேட்டன முகம்மதியா கினரொளி விவ்வனந்தி யானமுன்
சுட்டிய முகிபித்திமினன் முதியுங் கழுதி னுடன்பின்
னீட்டமின் பசைவிகெல்லாம் படைத்தின்னான் விளக்க னடி
வாட்டமி லாகந்தம்மை வகுத்தவர் முதலி னன்றே. (க௯)

ஆமது வாகுவின்னா னனந்தருசேர்த் துடல மாகி
தாமுற ஆதிநாரு தரித்துட லொடுசேர்ந்து நான்கி
னேமமன் றன்றாள்னுகை யிருந்தினனே யுபுரி யீஸேத்
தோமற வலதுபாலிற் றடவச்சொன் னருந்தின். (௨௦)

வலதுபால ஒபுரிலட் டோ வந்தாட்டம் றடவுமுந்த
கலைபி னாகா நத்தர் னகயிற பட்டமைந்தானா
பலனுற வொளித்தான் றன்பாற் படைத்தவன் மற்றுண்டாயாங்
குலாபி மார்கள் நாகெல் லாமிற்படக் கணமுற்ற. (௨௧)

நன்னயி மார்கள் நாகெ லாத்தைநயு நாத னேயகி
யெனையி மாகளாக வெண்ணிற முண்மை யாக
வின்னுற வுறையெலாமாக் கினனுமதின் மேலாயோமென
நன்னுற குறுமேன்மைத் தகுதியின் வருவார் வந்தென். (௨௨)

காட்சியன் பருபீ மன்னனாக் குக்கையா வருமுன்னேனைம
மாட்சியிற் கொஷியாதக் அவாத்தவர் வரிசை யன்னாத்
தாட்சியின் விளக்கிக்காட்ட யதவியா யிருப்பி ரோமென்
றாட்சியி னிறையி அயடா லறுபிலிற் செட்டதென தும. (௨௩)

சொலவினன் வினவுதற்குறு சொல்லின நம்பியாக்க
னெல்லவர் கரு மனையுன் காலத்தி லெத்தாபியிமான
வல்லவர் கொள்ளுவோமெத் காத்தவ மெழுத்துவோமக்
கல்லவர் வரிலியா வென்றே காத்தனு நீயிசொன்ன. (௨௪)

சாற்றலுக் குக்கனியாருள ஷாகிறும் மோடியானோர்
மாற்றலில் ஷாகிதென்றும் வகுத்தந்த வறுவா காலத்
தேற்றமி னபிகளியாரு மினிதுறத் தனதொன்றுண்மைத்
தேற்றற ரூல்கபீபென் றவர்களுந் தெரிய வன்றோ. (உரு)

நடுவனு முசம்மதிய்யா நல்லொளி வைய மனுப
வுடனபி மார்கள்றாகெ லாமநபி யொளிவைக்க ண்டே
யிடனிரு தத்துண்டாகு நபிச்சென்ம வறுவா கொங்க
வுடையவன் கூவியின்ன றாகினை யறிகு விரோ. (உசு)

என்றவன் கேட்டானப்போ தியாமறி யெமென்றோர
நன்றிபி னபிகளறுவா குக்குமே நபிமுசம்ம
தென்றவ ருயர்த்திசங்கை யினைச்சொலிக் காண்பித்தாதி
யன்றந்த வறுவா காலத் தருளின முகம்மதிய்யா. (உஎ)

தமக்குத்தாழ்ச் சிமைசெய்திமான் கொண்டுவை கையின்ஷெகாதத்
துமக்களைத் தோதியன்னை தோற்றிய வம்பியாக்க
ளைமக்கெலா நபிக்குநாமே நன்கினே டும்மத்தாமெங்
களைக்குறழ் நற்செய்கைக்கொத் தவர்களு மும்மத் தானார். (உஅ)

நவ்விமு கம்மதிய்யாக் கும்மத்தா கியபின் னுத
னெவ்வமி லாதநம்பா லிருந்துற விலகி னாகாந்
செவ்வம்பி யாக்கடம்மைச் சேர்த்திமுத் ரோற்றியுற்ற
வுவ்வியா தத்திடபாற் றடவச்சொற் றம்ப னைப்போய். (உகூ)

ஆதிசொல் லியனைப்போல வமரர்கோன் றடவிறைப
போதித்தி யாமமட்டும் புனிதற்றோற் றின்ஸானுக
மீதினின் வரப்பிற்பட் டனவதின் மேன்மையோரா
நீதியி னவுலியாமார் நிறைதரு மறுவா கெல்லாம். (௩0)

வந்தொரு சப்பாய்விற்க வல்லவ னிறுத்தியங்கே
முந்திய முகிமித்தினை முன்னிலை யாக்கிவித்தா
னந்தர வவைகளைக்கூய் வறிவிரோ வொளிவாம் றானைச்
சுந்தரத் தென்னக்கேட்டான் சொற்றல்லாஃ வகுலமென்றே. (௩௧)

இறையமி வானியாங்க ளறிந்திலே மென்றவாலே
நறைநபி யாயவென்னாங் நபிமகள் செல்வர் தம்மிற்
றறைவரு மபதுல்காதிர் தாமிம்முன் னிலையா ருமமோ
டுறையில வொன்றுங்களைக் காட்டிச்சி றுயர்ந்தவெற்றி. (௩௨)

உள்ளவ ருங்கட்கெல்லா மொலித்தன மிவர்தாமல்க
வள்ளலாந் தாஜுடெலளி யாவென்று மனக்குறீவிர்
தெள்ளிதிற் றகுவிபசெய்வி ரென்றிறை யேவச்செய்தா
ரொள்ளிய வறுவா கிற்று மொலிகள்ஹக் குரைக் குவங்தே. (௬௩)

கட்டிச்சேர்த் தணைத்தமுத்தி காநிறு முகிழித்திணுங்
குட்டணி பிரிசயிக்கும் றுயர்வின்முன் னிலையிருக
நட்டப் லவுலியாக்க னல்லறு மெல்லாம்பின்னே
விட்டிடா தப்துலகாதி றினேவியங் குற்றவன்றே. (௬௪)

பின்னின்ஸரின் பின்றண்மட்டா வனமிறப பட்டாதத்தா
னன்னலர்க் கொளிவாம் றாகு மேமுகம் மதுபொன் ரேறுதித்
தன்னவ னுாவா கொபட ஜகதசற் குருவை யுமறா
மென்னவாம போதின் றிறேனோர்க் கறிவித்த தென்றார் மேலோர். ()

பூர்வமி தெளிவு றாகாம் போதின்வே தங்கள்குறது
னோர்வுற வுண்டோ திக்கொ ணைதிகபி பேரான
சிரவள் முகிழித்தின்குல ஆன்கக முபடிற்று
மோவளர் றாகாம் போதோ தினரிறைய யருளா ரென்றார். (௬௬)

வேறு.

ஆரியக தாகியஅல லாகுறகு மாறுந்
சோதிமிறை முன்பல தொகுப்புகளை யெலலாங்
கோதினி ரொழுக்கிளைமைத் தேயர்வு கொண்ட
மாதிதியி னுதகபி மக்களொனு யினனான். (௬௭)

ஆனவறு வாருக ளனைத்தையு நிறுத்தி
ஞானனிகண் ஆன்றிணைபி மார்களணி யொன்றே
யீனமனு காதலொலி மாரினனி யொன்றே
மானனியின் மற்றுமுனா வைகுமனி யொன்றே. (௬௮)

அவ்வவ் வணிக்குரிய ரவ்வவ வணிக்குட்
செவ்வியொடு நின்றனர் சிறந்தமுகி ழித்தின்
மூவவனி நேரடு முதான்மையென நின்று
ரொவ்வுதற வவ்வனி தரித்துற நிலைாதே. (௬௯)

மேலனி புகுந்தவனின் மேவஜிபு ரிலக்
கரலனி யிரண்டிடை கவின்கொடு திருப்ப
மேலனி யிரண்டுதர மேயினு முதச்சி
ரலக்தி போடமா தோனஜுவி யமமர. (௭௦)

கான்றிகழ்வ செய்யிதபதுல் காதிரெஜயி லானி
யென்றத மிடத்தரித்தி லாதுபா வந்தே
மூனருதர மூற்றுள தெனச்சொலுக மூகய
மான்றநபி புன்னகைய தாயொளியை நோக்கி. (௩௧)

நில்லுமென வேதம்மூனமு நேரோடு பிடித்தே
சொல்லுமணி மூன்றினிடை தோன்றவுள தென்னும்
நல்லொளிக ளியாவரு நயத்திரெடு மூற்ற
வில்லுமிழு மவ்வணியின் மேவிட நிறுத்தி. (௩௨)

இரங்குறுக வென்றுமொளி யின்னமு மூரைத்தார்
துங்கமூறு மெங்களிரு தூயமணியை யன்ன
சங்கைமக வேயுமறு தானமிஃ திப்போ
தங்குலவ நாண்மகுவு மூவதினெம் மோடே. (௩௩)

வாகுறு மகாமன்மரு மூவிதனும் வளர்க்த
பாகமூறு மென்றுமினி நின்னடக ராகம்
ஆமெனவு மியாவருமூன் னுதுமெவுமல் மீதாக்
காதியவர் காளினி னடக்ததிதன லாமால், (௩௪)

மூந்துறைமி னேக்கில மென்னமொழி நின்ற
வத்துறைமி னேசயினெ லாமனுக்கு மென்னும
வித்தமொழி யுள்ளபடி யர்லொளியை மேவ
மதத்தி னிறுத்தினார்மூ கம்மதுற குலே. (௩௫)

அக்கடு வணிக்கணயி னுரொளியுவ லாவை
மூன்னுற நிறுத்தியது மூவுலகு தன்னி
னிக்கடு நிலத்தொளிக ளென்னவரு கின்றா
மன்னவ னெனப்பதம் வழங்கிடுத லோடே. (௩௬)

பேறுக ளெடுத்தரிப பெலத்தொடறி வித்தே
கூறரிய காயமெடு கூறிநல மூத்தி
தேறுத லொடுக்கொடர்வா ரொரொடு பெறத்தா
மீறநவ மிற்செயவு மேதகவி னுமால். (௩௭)

வேறு.

ஆதியொருவ னுண்மைமிலே பதவொளிக்க மூன்வருக்த
சோதிநபி மூகமமதுற மூலா தத்தின் ஆயவழி
மீதினப்தல லாமகவா விரிசிர் மக்கா நகருதித்து
நீதிகுலவ வளர்த்துகுல நியோ கதிஜா தனைமணந்தே. (௩௮)

மக்களையர்த்து முந்துமறை வசனங்களின்மா வலியிறுய
சிக்கையனைய புறுக்காறு மினியவேத மவர்விளக்கி
மிக்குநமது நினைவனா வித்தம்பொன்னுர் மனைகதிஜா
புக்கியுளபின் திரிபுவனும் புகழுவிகழ்ந்தி திகழ்மகிழ்வின. (௪௯)

வேறு.

வரிசைமே வியகபிக ணைக்காத நியாவருமே
புரைசெய் காற்புகழ்க் குரியவன் றாதுவ ருயர்ந்த
வரைசெ ரிந்தமர் காமுகம மதுமுனம் வாமேறுர்க்
கரச ரோமிசென் றார்மிகு முசுமன் னைமுபால். (௫0)

வல்லலார்கண்மன் னந்நபி நபிகளன் னவரின்
வள்ளலாய்வரு மூதுசலா னவருமை வுலக
வள்ளலாமெனக் காணைகவும் வான்சவ னமுமவான்
வள்ளலா கியஜிபு ரீலொடுசென்றவ் வழிமேல. (௫௧)

அந்தப்போதடுத் தற்றிரு வருளுசிது றதுறல
முந்தகாவினம் மட்டினும் போந்தா ரூசும
விந்தைநந்பி யையபிரிந் தாரவண் விரும்பி
யெந்தநாயகர் தேடிடச் சிபுரியீ லிசைத்தார். (௫௨)

உயரக்காலிறை வனைசெலி னிறையொளி வால்யா
னயரவெந்தற வேனதால வந்திடே னபா
வியல்பினீர்செலு மென்றனா நபியுஞ்சென் றேமீண்
டயர்விளவ்விலர் தைநின்மாத தமார்பா லனுகி. (௫௩)

பயந்துவந்தியா னெப்படிச் செலவென வும்பர்
நயந்துநந்பி யைத்தழீஇச் செலுமென வனுப்ப
வியந்துசென்றமீன பொருத்தைபி னெவ்விதரு செலவென்
றயர்ந்துநின்றிட மறுபடி யுந்தழீஇ யமரா. (௫௪)

மேற்செல்வீரென வநுப்பிடச் சென்றமீண் டனுகக்
காற்செல்லன்னமுன் றனமுட்டின முட்டுறக் காய்ச்சற்
போற்சலித்துடபல் லோடுபற் படமதசட் போன்மெய்
யாற்சொனநபிக் காகின வவர்தமை நோக்கி. (௫௫)

வானகோன்றிறை கொண்டணைத் தருமணத் மாந்தின்
பானயந்தவைத் திருந்தழு தனாவன் பாய்மா
வானவோர்புருக் குயர்த்தியின் வந்துஹைக் கருளாற்
றனபிக்கிறு னேதிலந் திடும்பயர் தவிர்வீர். (௫௬)

என்னவேயாரி திபின் சத்தமொன் றெய்த
வன்னபோலவவ் வந்தபு ருக்கினை கிருந்தே
யுன்னியேறிட நபியதைப் பாக்கவவ் வுன்னிக்
கின்னு துங்கடி வானங்கல லிணையங்க வடியே. (௫எ)

இல்லையானதா விப்புருக் கேதியெவ் விதமேற
செல்லவென்னவென் னினாதி னுயர்த்தியாற் சிறந்த
நல்லநங்கபி யேறிடப் பயந்தற சுமைவ்
வல்லமாவுகின் றிடவல லுறிவல் லவனும். (௫அ)

ஒளிகொள் நூகென விருக்குமு கிமித்தி னுடனே
யளிகொணீரகு மதுக்கவன் போமென வறையத்
தெளிகொ ளப்துல்லா திருமிறை யனுப்பல்போற் சென்று
களிகொளத்திரு ளிதறந்தில் முந்தநா நபியால். (௫௯)

அடுத்துத்தநசடோ ருபயத்தி னபியுல்லா வலர்ந்தாள்
படத்தரித்தெடுத் தேறலிப் ருக்கஙிற் பதிவாய்த்
திடத்தினங்கபி தரித்துற வாக்கியக் குதிரை
நடித்தகேசந்தந னைக்கொடு பிடித்துத்தர காவை. (௬0)

ஒளிருலாவுறக் கூட்டிக்கொண் டவரொடுஞ் சென்றார்
தெளிகுலாவு முகமமது மறுவிலாய்ச் சிறந்த
வளிகுலாவுகா பக்கவு சமினியவ் வதனுக்
களிகுலாவ வாயமேன் மகாமூல்லகு வாவே. (௬௧)

என்னும்பாற்றிரத் திறையொடு மாய்த்தடித் தினையற்
றுன்னையன்றியே றின்றெனத் தாமென்ப தோய்ந்திட்
டன்னகாவினின் றவனரு ளாலுமீன் டனபின
மன்னலாயவ னருளவை பெறவசனிக்கும். (௬௨)

போதுதன்கலு றத்திற்று னருள்புரி புரிவை
மீதிபெற்றுற வுற்றக பிபிளை மெள்ள
வோதுகித்திரை செய்துளா ரௌமுகி யித்தி
னிதியோய்நம துழையென விறைபிகழ்த் தினனே. (௬௩)

ஓதலாற்பிறர் நித்திரை முறியுமே லுலாநல்
வேதமாயினு மோதற்க வென்னெறி விதியா
ஞதமேவுய ரற்கவென் றுயர்வொளி நபியின்
மீதுமோவிறை சொற்கவர் நபியவணி மிருத்தார். (௬௪)

அகமகிழ்ச்சிராம் இத்தகாழ் தொண்டுறை எழுக
மிகமகிழ்ச்சியோ டேற்றிவ ளித்திணை மேவு
முகமலர்ச்சியின் பின்னைபைத் தெரிவற மூறைமி
சகமலர்ச்சியி னறிவிப்பை யெனகமி கேட்டார். (சு௫)

மென்னவோவிதை னபிக்கவன் கண்டக மெய்ப்பப
பின்னையாய்வரு மொலிதமை யிறைவன்கான் சிந்தே
வன்னலாயிலர் பெருந்தகைக் குதபென மடிவி
னென்னிதயுதிப் பாரொன்றின் னுறுமெதி ருளாந்தான். (சுசு)

எக்கபிபுரு கமமதே விவரும திரிய
பொன்குலாவு நம் பேரில் வருமொரு புதல்வர்
தொன்குலாவுசெய தீதப்துல காதிர் ஜெய்லானி
யெனவிதேறுசேர் சுபியுட னெருபொரு ளிறையோன். (சுஎ)

பின்னுறுசொலவினை ளாபியெனும் படைதம் பின்னின
றன்னதுண்டெனி னிவர்பெறத் தகுதமயின் ஜெய
றன்னையான்வறு மாக்கிய தாலிவா தமக்கின்
றென்னமன்றன் கபிபுறு கம்மதோ டினிதின். (சுஅ)

அங்குரைக்கசி பார்கமூ கிலித்தி ளளிபி
நங்குதோளிரன் டறுமொளி மலரிற தரங்கப
பொங்கிலங்கிவை தெரிதரத் திருவுளம் புரிமை
யெங்குறுயக வெனவினை வியகபிக் கிறையோன். (சுகூ)

உலகிற்பட்டமொ டெருமித் தனகபி மார்க்குண்
டலகிலாருசனை புயக்குறல் பொலிலே குதபோ
டலகுறுமொலித் தனமுமூன் டன்னவ னாடபோல்
வலகுத்து பெத்துக்குபு ருவென வருதல். (எ0)

ஒலிகட்கிலலையவ் வுயர்தகை யியர்க்குரை தொளிவு
கலிவிலாதிலக குதலிலாரு சனையிவர் நன்றும
பொலிவிறுங்குபி யென்றிகற சொலியுடன் புகன்ற
வளிதம்மாதுலர்க கித்தகை யபதுல்கா திறுவாம். (எக)

இவாபடைத்தது கீபுறுக கேறவள் நினைந்தோ
னலிடறுமதிரு தாளபடத் தந்ததா லவொன்
றவமையற்றவ ஹுமதுதாட் பதிந்தா ஹுண்டாள்
மவலிகைகுறி யிரண்டொளி வாகவுங் காண (எஉ)

இலங்குதாதலா னும்பறக் கத்திறு லிவர்க்குத்
துலங்கக்கிட்டின குந்பியத் துல்குபு ருவாம்
விலங்கிடாதமேற் தருகியென் றுரைத்தனன் மேலோ
னலங்கொணக்நபி யுவகையா கினாமிக்கிர் நயத்தால். (௬௩)

இவ்விதங்களு றத்தினி னிகழ்ந்தன வினையற்
றெவ்விடத்தினுஞ் சமதெண்பா ரெமெவ்வச னித்தே
மூவ்விடம்புகழ் நபியுமீன் கண்மூகி யித்தின்
செவ்விதின்றரி சித்தவர்க் குடனாபி தெரித்தார். (௬௪)

எனதுகண்மணி யாகிய பேரரோ வினிய
கனதிமேவிய செய்கட்குல் சாதிரே கனிமே
வனதிவாகர வொலிகளிற் சிறந்தலும் மானபென்
றனதுமாண்புரன் னபிகளிற் சிறந்ததன் மைவ்வடபோல. (௬௫)

பூவிடத்தினும் பாவுல கத்தினும் புனித
கோவி னுற்றிடு மணியின்மச் சிரியெனக் குலவ
மாவரத்தினெற காணவர் கீரிலன் வந்தம்
மேவுறத்தரி சித்ததா லெனவுமகா மிதுலே. (௬௬)

எம்மைநீர்தரி சித்ததா லுமக்குமே வெழிலோய்
செம்மையாகிய சோபன மூமைத்தெரிந் தவர்க்கு
மம்மைமேவுமுஞ் சோபன மவனைக்கண் டவர்க்கு
மிம்மையோடிரு மறுமைக்குஞ் சோபன மெனவும். (௬௭)

இவ்வண்ண முறைமதுதொடர் தொடர்ச்சிக ளிருபதிற்றே
முவ்வவர்க் கொலாருசோபன மிருமத்த தகிவரே
செவ்வியாகப் பெற்றீர்திருப் பேரரோ யிருதில்
யிவ்விடத்துமைக் கண்டிசந் தோஷமா இனன்யான். (௬௮)

ஒருபொரு ளிறையவர்க்கு மென்றனக்குமிச் சுவடா
வருநல மருபூபு நீரொண்ணவு மக்காத்
திருநகர்வரு முகம்மதன் றுரைத்தனர் ஜெயத்திற்
குருமூகியித்தின் சரிதைதொக் குரவரி அனைத்தார். (௬௯)

வேறு.

வான்மை யின்குடை வள்ளல் நபிகண்மூ
தான்மை நமமகு மூதுா தனிமூனம்
மேன்மை யாமிரு மூகக் கெழூஉ துதங்
கோன்மை யோங்கவரு தேகுளிர் மக்கமா. (௭௦)

நகரிருந் தயின் வந்த மதினமா
நகரிருந்த வெந்திசற்ந் தோகைசிலை
நகரிருந் தரச நன்னனிப் புகழுவர்
னகரிருந்த வன்ரந்தழி யாகயம. (௮௧)

பெற்றறத் குள்ளதந் திணெறி வையப்பெருக்
குற்றற் பிவ்வுல கோம்பி வளர்த்துவாழ்க்
கற்றற் தெருபிர் மாய வாசசெய்
மற்றற் குள்ள அருமகிழ் வோசகுரான். (௮உ)

அமமதினத் தெருகிக ளானவர்
தம்முலைப்பிரால் லைத்துமுழக் கந்திமைச
மைமிஞற்றகண் ணேக்கங்கொள கற்பரென்
றிம்மலர்த்தலை யின்கண் வணங்கலால. (௮௩)

அவ்வெகூதிக வின்றெடா வைத்திட
கவ்வுநம்பின நிலை தொடர்பினே
பிவ்வளப்புவி யின்கணின் றேர்குவான்
செவ்விதாகத் தெரிக்குமன் னேவல்போல. (௮௪)

மக்கமிற்றெழு வாணவரு நாட்டொடுத்
தக்குருபத் தல்லாவை கிபுலத்தென்
றெருகசலோடு நபியுந் தொழுதமே
முக்கியமவிட்டு முறையின் முகத்தின. (௮௫)

மனையைநோக்கிப்பண் ணெறிறு மாதமட
டினிதுறத்தொழு தேலுறை றும்பக
றனிநெறுமபினர் தக்அத்த முன்றினைக்
குனிதமிறசெலும் போதொகி யுற்றபோல. (௮௬)

மறைவுருவண மக்கம் மெய்த்தயத்
துறையதான சகுபத்துல லாவைநன்
முறைப்நோக்கி வணங்கி முரண்பினுக்
கறைகடர்த்திசை கால வளர்த்தற. (௮௭)

நேசசிறந்தநரு செல்லியா பாத்திமா
நாச்சியாரை நலத்துலி யாக்குத்தா
பாச்சிறந்த பனிவைணத் தினின்
மாசிறந்த மணமுடித் தேயினை. (௮௮)

வானர்கோனை சொலுக வரவிட
மேனயத்தநு கொண்டுமெய்ப் பாய்ந்தம
தீனமற்ற வினைய மகடமைக்
கோனவிக்கருள் கொள்கையி னல்கினார். (௯)

வந்துசொன்னவல் வானர் ஜிபுரிமீ
ளந்துலங்கு சிறகின் வரநடந்
தெந்தலோகமு மேபுகழ்ந் தேற்றிட
விந்தையன்ப ரளிமனை மேவிவாழ். (௧0)

நாளிநற்சயம் நற்சய நற்புகழ்
தூளிலாமற் றுலங்கக் குபிராரை
கோளா தம்மைத்தங் கோணத்தரிந்தெதிர
வாளின்வீரரு மன்னவிக் கில்லெனை. (௧௧)

சேனையோங்க விரும்புதெவ் வைத்தலைத்
தீனையேர்கரு சௌபாக்ய மலிந்திசை
வானையோங்க வரத்துற லாலதா
லோனையோங்க வுற்றோர்தினந் தோதினார். (௧௨)

நங்கணன்னவி நந்தநந் நாசியர்
தங்களான்ன கோக்கியுந் தன்னைதநி
னெங்குமோங்கி வளர்ந்திட யானெதிர்
சங்கிலாக்குயிர் வெட்டிக் களைந்தென. (௧௩)

வீரத்தாலும் வினம்பி யவிபெலும்
போராந்தாலுறு மியானிலே யேற்பெருங்
கூரத்தாரின வரும்படைத் தோமனாய்
போரிற்குழுவெல் லரிசை பொங்கவே. (௧௪)

உம்மைதயென்று முனைத்தன ரச்சொலைச்
சிந்தைகொண்டு சிறந்தகன் றச்சியார
தந்தைமுன்புவந் தேயுரைத் தாரதா
சிந்தைமேரி னழைத்தவர் நன்கெனு. (௧௫)

பள்ளிவந்திருந் தேபல னோத்தரு
மொள்ளிதானக திது வகுலுகள்
வள்ளியோரென வாழக் காபிமார்
தெளிந்தான் முகத்தெதிர் செபயிடும். (௧௬)

போதுதங்கண் மருமா புகன்றதைத்
தீதிலாத திருவுளத் தெண்ணியக்
கோதிலாவவை யித்தெரித் தேகொள
வூதியாயனோ டன்புற வேண்டியே. (௯௭)

உள்ளிருடி யுடைபொறிச் சேட்டனை
சொரிதாகிய வாகென வுற்றவா
தெள்ளிதான மூகிற்றதீ னொன்றும
பின்னோயாகிய போனா பிகுனம. (௯௮)

மீயனுப்பிட வேண்டி மெற்றுவட
னுபனேவவர் தாரகன் மூகிரித்தின்
றுயரோமத் தரும்பு துலங்கெழின்
மேயதாடி யுருமிலை வாலிபா. (௯௯)

ஆநதநோகோ விலாபுறத் தீததமகொண்
டோகைபோடு துலக்குறச் சோளியல
வாகினேற்று வயக்குப தாகிய
சாமியென்னுமபக ழிறுது தன்கைபோல். (௧௦௦)

பள்ளிவாச லதரிடை பண்போடு
மெள்ளவேகுற யாவரு மேமண்டார்
வள்ளலான முகம்மதுத் தோழரி
லுள்ளதலல வொருத்தனை நோக்கியே. (௧௦௧)

நகுருததச நோகுமபக் கிதினை
மிக்குகூட்டி வருகென வேவினு
ராகுசென்றவ ரவபடிக் கூவிட
வாகுபோந்தத லாலனைத் தற்செனி. (௧௦௨)

ஆனளத்தைத் திருபதி லதாலனர்
நீனபியுறை வந்தனர் கின்புவி
யானவெற் றிகொ ளாண்டகை யாமலி
யானவின்றனர் வள்ளலபக கிரினை. (௧௦௩)

சென்றவுழ [illegible]திவனை வருமெனத் திறன்
மன்றல்வா[illegible] மருஉமடிய மன்னவி
யன்றெழுமபி கடக்தனைத் தாவழி
யின்திருமப லிலாதுசென் றுரொாவி. (௧௦௪)

நற்கருத்தி னடிமைகள் கேள்வரின்
சொற்கணித்தத் தொடர்வழி கொஞ்சமும்
நிற்கவில்லை நிலாது விரைவொடுந்
தெற்குலாவுயர் செல்வர் நடந்தனர். (௧௦௫)

உடன்விரைந்தவர் கைக்கிடைக் கொண்டுழுங்
கெடலுறுவுரி யைக்கிளர் கையிறு
லடன்மிகுந்த வலிபிடித் திழுத்திடத்
திடனெடுஞ்செல் லன்றித் திரும்பிலா. (௧௦௬)

தங்கிலாதுதந் தோலைப் பிடித்திழுத்
தங்கண் கூவு மலியெனு மையரைச
செங்கரேணைக்கில தேபிடித் தேயுள
துங்கத்தோலொடு மீழ்த்துத் துரிசமா. (௧௦௭)

ஏகினர்மிகு கோபத் தெறுழலி
வாகின்மன்னர் வணங்கொரு காலுமுன்
பாகப்பின்னொரு காலு மசைவறத்
தேகவன்மையின் வைத்திழுத் தேசெலும். (௧௦௮)

அன்னபாதையி னுற்றிருந் தன்னதால்
மன்னலியிரு சான்முட்டு மட்டுமே
யின்னிலத்திற் புகுந்திரு கிறலின
சென்னிலத்தைக் கிழித்த சினத்திலே. (௧௦௯)

இன்னதன்மை யலியங் கிழுத்துமே
முன்னடந்தது போலமு கியித்தின்
பின்னதின்விழி யாது பெலத்தலி
யென்னும்வள்ள லினையு மிழுத்தரோ. (௧௧௦)

சருமத்தோடு மிழுத்தநர் தன்னிலே
கருமத்தோடுசெல் காளையைக் கூயிழுத்
திருமைத்திண்ணத்தி னுலுமே லாமையாய்த்
திருமெய்த்தோன்றலை விட்டுத் திரும்பினர். (௧௧௧)

வந்தவள்ளன் முகம்மது பாலத
ருந்தம்மேலலின் கூவ வுவர்செல
வந்தத்தோலபிடித் திழ்த்தும் வராதுபோந்
தெந்தனைத் தின்னெதிர் மீண்டிலர். (௧௧௨)

நாளும்விட்டிவன் மீண்டிவக் தேனென
மானவாழலி மாதுல ரோடுரைத்
தீனமற்ற விறைநபி பேர்சொலுவ
கோனலிக்கப பொழுதினிற் கூடினர். (௧௧௩.)

அன்றுபோய்மறு நாளசு காபியார்
குன்றிலாநனே வோர்களுங் கூண்டுறு
மன்றலாம்பள்ளி தன்னின் மருகவா
னன்றிமேமலி யேயெனக் கூவியே. (௧௧௪)

றென்னற்போங்குள நேரமைத் தவ்வரா
நன்னலூத்தின் பக்கிறையின் றுறொன
வீங்கிலத்தறி வீரா வெறுவலி
யன்னபோதினல் லாஙபித் கல்லது. (௧௧௫)

தெரிவராதெனச் செபமினா ரம்பொழு
தரியவன்றிருத் தாத ரருமறும்
பிரியமாயறி விருபர் பிள்ளையாய்
வருமுதன்மை ஹாசன்வழி வந்திடும். (௧௧௬)

பிள்ளையாமவர் பேரப்புல காதிறென்
றுள்ளிதாக வுறுவர் மூகியித்தின்
வள்ளலென்றும் வழங்குற பேருமாக்
தள்ளலில்லது தாஜுல் லவுலியா. (௧௧௭)

கோவென்றுருங் குத்பியத் துல்க்குபு
றுவையுள்ளவ ரென்னவு மாமெனப்
பாவென்றும்புகழ் பல்லவற் றுனுங்ன
னுவலோர்கள் வழுத்துநல் லாசொனனோ. (௧௧௮)

சொல்லியென்மக ளோடுகீ சொல்லிய
வல்லபத்திறத் திற்கிங்கு வந்திட
வலலைற்றவல் லாவரு ளாற்செய்தோ
மல்லலம்புவி மைந்தரின் மேன்மைபோய். (௧௧௯)

என்னவள்ளலுமு கம்ம திசைத்துசீ
ரன்னவள்ளலைக் கூட்டி யழகுற
வென்னிடத்தில்வந் திரீலே யென்னவு
மன்னுவியுவி றுணி வழுத்தினர். (௧௨௦)

அந்தகோத்தி னிஸ்திரு பாதவர்
நந்தவில்லஃ தோதி நலன்பெற
விந்தவாறை யிவணினம் யோர்தெரிந்
தெந்தநாளுநு சொலவிசைத் தார்முன்னோர். (௧௨.௧)

வேறு.

வலமோன் ஆதா மகள்பாத்தி மாகா யதிப மலியாரு
மெல்லா நலனு நனிசிறப்ப வில்வாழ்க் கைமின்பிக் குயர்ந்தின்பி
னல்லா ரெவரும் வாழ்த்தெடுப்பயமுறு ஜயமுந் தாவாழ்ந்து
வில்லார் மேனி யசனுவைசனை மேன்மை யிருகண் மணியாக. (௧௨.௨)

ஈன்று வளர்நா டனிஞெருகா ளொங்கோ னயிரு கம்மதுவந்
தான்ற வரிசை மகளார்தம் மகத்தி னிட மா யணுகநலன்
சான்ற புநித பாத்திமத்துல் லகரு வெழுந்தங் கடிபணிந்து
தான்றக கெழிலா சனம் விரிக்க வாமி திருந்தார் கவினுறவே. ()

தாதை யிருப்ப நாயகியுந் தமது காந்தா விளிதியற்றி
மோத கமுநல் கிடவேண்டி முனமே திரித்த மாவெனுமங்
ஙோதி யினைநற் பாகமுற வைத்தே யானுங் கூபபிடமுன்
னோத மகரு ஷையரிவண்வந் தெனவுட்பிரிச மிருகியுற்றூர். (௧௨.௪)

பிண்டி யுறட்டி விருந்தருள்பி தாவுக் கருளப் பிரிசமதாட்
கொண்டு கருணை யமுதவுரைக் குயிலா ரவ்வே லையினிருப்ப
வொண்டங் இபகந் பேராச ஹுசைனு லாவி விளையாடக்
கண்டு நயினூ மகிழ்வுடனே கரந்தா விளிது காம்பிடித்தே. (௧௨.௫)

உசைனூர் தம்மை யெடுத்துமுகம் அாத்தி னணைத்து மடி கொளவைத்
திசைய விருப்ப வசனுரிப்ப வினைமை யிடத்தே யிருமையெனும்
விசயமெனவோ கருணையெந்தை விரும்பி யெடுத்தா ருசைனைநம
தசனி னிடத்தி லுளபிரிசத் தகிச பிரிசீ முசைனிடத்தே. (௧௨.௬)

நமது தாதைக் கெனச் சிறந்த நாச்சி யாரு நினைக்கவுடன்
றமது மகளா தமைநோக்கித் தனியோன் றிருடை நிறைமணியே
யெமது திருக்கண் மணிநிதியே யெனவே நபிறெ ாருமதுனாத்
தமது மகனு ருசைனையுநா முவந்த பிரிசந் தெரிவருமோ. (௧௨.௭)

உனக்கு மெனவே பாத்திமத்தங் குணாத்தா ரதியே னதாரயன
றனக்கு மவன்றன் றிருத்தூதர் தமக்குந் தெரியு மெனமதுவு
மெனக்கு மினிய மகளேநும் மிளைய மகனு ருசைனிடத்தி
லுனக்கும்பிரிச மெனக்குளதைக் காட்ட வறிவி ரெனவினிதே. (௧௨.௮)

திருவாய் மலர்ந்தே யுமதுடைய செல்வ மிடத்து மொருசரியென்
பெருவாரு ளசைபெற்றன் றுரைத்தினிய பேரருளசைனின் வழிதனிலே
வருவா ரினியி மாறக வொன்பான் வளர்மூ மீன்க ளானவர்க்கு
ளிருவா ரிதிரு பெரும்புவியி னிடைதீன் கருமமுறைவிளக்கி. ()
நெறிநேர் நடத்து கபிசிலைபி னிபுண ரெனுமா மணிவிளக்கா
யதிவோர் பங்க ளொளவழிநேர்க் கலர்வின் மணியதென வுமென்
றெறியா தவமெய் கபிலரிறு ரியம்பி யவர்க ளபிதானங்
குறியாயதிய மகளார்க்கங் குலவு திருவாய் மலர்ந் தருளினார். ()
[illegible] முதலெவையு மமைத்தா ளரிய தாியவத்து
விதலை திருவா மிறைகருணை பிருகி படைத்தி மாமெனவே
முதலா வதுபார் வருவாரிம் முறைநாந் துடைமேன் மடிமிருந்தாச்
சிதலா பமுமே பெறுமிவர்சேய் செயிஇவல லாபி நினைவரே. (கஙஉ)
அறந்தா றசையா தவனிலையோ ராழி முறையா லாண்டருணை
திறந்தா ருமது திருப்பேரா செயிஇவல் லாபி தின்வரின்
புறந்தா னருள்செய் முகம்மதுபாக் கிறவர் முயர்மா தவவழகார்
திறந்தா ரிரண்டா வதுவருவார் நெறிநேர் நடத்தி மாமெனவே. ()
மூன்று வதுதான் வருவரிமா முறையா ஐகுப றசாதிகுவா
மாளரோர் மகிழ்நான் காவதிமா மரசர் மூசலக் காலிமென்போ
சான்றோர் கருவைந் தாவதிமாந் தருதி சிறந்த அலியிறிவிலா
வான்றோய் புகழா றுவதிமா மாமுகம்ம தத்தகியயி. (கஙரு)
சகிகோ ளியலே ழாவதிமாந் தருதி யினரா மலிய*யுன்னகி
யகிலமபுகழெட் டாவதச னைகக்க ரியென் றதிக்குமிமா
முகிவி லரிய நவமொதிதின் முந்நீ ருலகின் விளக்கவரு
மகிமை யொன்ப தாவதிமா முகம்ம தல்மகுதிஇ. (கஙச)
என்ன விவர்க ளொன்பதுபே ரினையும் விபாத் தொடுமைடுத்
தென்னா நியமா முடிவினுடுத் திகழத் தரித்த செயுரைக்கப்
பொன்னங் கமல மலர்பாத புதிதநாச்சி யாரெனுமா
மின்னங் கசனி அருளைனதிகம் விளம்ப லெடுத்த விருத்தியதால். ()
என்றே கினைப்ப கமெருமு மினிய பாதநி மாதமைப்பாத்
தொன்றே யெனுநா யகன்கருணை யோங்கு மணியே கண்மணியே
யின்றே தினைத்த வுமதினிவை வீஃதோ வறிவி ரெனவெழிலார்
நன்றே பிருந்த வுமதுயர்ந்த நயன்சேர் மகனு ரசன் வழியின. ()

* யத்தகியபி.

வானோர் புவியோர் புகழ்தருச் மானோர் பொருளா னோவுநாற்
றானோர் வடிவாய்த் தெளிதார தாமர மறிவே வர்வுருவா
யானோ னெனவே பனுப்புகவர் தமகார் தாவே கிலிகிழுத்தித்
தீனோர் புகழ்வான் நீன்மெலிவுத் திடபார் பதவி சேர்பபாரே. ( )

உணர்த்த விமாக்க வொன்பதாம்பேர்க் குள்ள பதவி பெறுவக்கருந்த
காத்தை யுறமு வவ்வொருவா தாம்பெற் றதிக புகழுடனே
வாத்தை நவத்தை யுடையவராய் வளருசேர ஜெயிலா னிவிணுமிப்பார்
திரத்தி னுயர்ந்த வவரியற்போர் செய்யி நபுதூல காதிறவே. (௧௩.அ)

இனமேன் மையினி னுலகமெலாநு பிறக்கும் புகழார் வரிசையுமை
கனமே யொலிமா ராசெனுவங் கண்ணின் மணியே யனையவரா
மனமே யெனவே திருமகனார்க் கருமை தாறரு னுணர்த்திடகன்
மனமே மகிழ்ந்தா தியைபாக்கி மாரா யகியார் புகழ்ந்தனரே. ( )

நமது நாச்சி யார்மனைக்க ணையினுர் விருந்தாங் கருந்தாமுன்
நமது பெயர மாரிருவா தறஜாத தொருப்போ லெவையுமித்
தமர ருகை கனியாலு மாங்கா மன்னா வசனுனைகுரு
சமதோ ஞருண்மே விளர்மாடார் தவத்தின் குக்புக் கிருமாபும் ( )

இன்னுநசொலுமோர்கவுலெனுமுசொலன்றைவறுநிகொடமாரபதி
மன்னு நமது கவிதாதர் மகுடம் திடத்தின் வந்துபயி
லன்ன காளோர் போதரும தருளும பாத்தி மாநாசி
யென்னு மினைய மகள்ஜிபுரி விளையே சிறிய தாதையென. (௧௪௧)

தந்தைக் கியான்மூப பென்னவவர் நுவல யோன் மகனுவலச்
சிந்தைப் புரிவின் மூத்தமுறை தெரிப்பி னெனலுஞ் சிபுரிலோ
ரிந்தைச் சூழ்ந்தைத் தாயிருந்த தெழுப தாயி ராத்தரகை
டத்தச் சகிகூண் டெழுபானு மிரமாண டொருதோத் தரவாக. (௧௪௨)

தோற்றி வெழுபா னுயிரவச் சிரமுந் தாளைக விளங்கிமறைந்
தாற்ற லொடுமப் போலவெழு பானுயிரமவச் சிரமமைந்தே
நேற்றி யுடனே வருவதனை விகழ்ந்தவ் விலக்கங் கண்டொளிச்
சாற்று முறைமை கினைவால்யாம் சாற்றிய நூல வருமதுவே. (௧௪௩)

என்றே யதினி னிருநல்யான் றெரிந்தேன் றமராக் குடனயிரு
ரன்றே ரீகா னுடிபதிகண் டாலுந் தெரிமோ வெனத்தெரிய
வென்றே புகலத் தமதுசம்பா கெடுத்துக காட்டத் தெரிந்திதுண்மை
யன்றே யான்கா னுடிபதிசி தாமென் றேத்தி யமர்பதி. (௧௪௪)

நீரோ முதன்மை யெனச்செய்தி நிகழ்த்த வந்தும் பின்னுச்சி
யாரோ வினவ நபிநூரிக் கியானோக் துடுநீ ருமதிறைவ
னேரேயுமது மக்களவ ரிருமாமாபு மொன்றுப்பின்
னூரா தாவின் வருஞ்செயபி தப்துல்லா திடுமெனவுஞ் சொன்னார். ()

ஆறு லவர்பெ றுரைத்திடவல் லாரார் புவியின் மிகுதிவரந்
தானேறக் குறவே மௌதுசம தானிமுகிழித் தினெனுமவ்
வானோர் புகழ்பீர் நபிமகளார் மக்கள் வழியி னினிதொடுநந்
திசீனோர் புகழ வருமதிக சிறப்பின் வரலா றினும் புகல்வாம். (௧௪௬)

வேறு.

அரசபீத் தாலிபின்ற வலியெனு நங்கோ மானும்
வரிசைநா யகியாம்பாத்தி மாவும்பெற் றெடுத்ததூய
விரைசெறி மாவத் தாரார் வியனிமா மசனு சைனைப்
பிரசமா வளர்த்து வந்தார் பெரியவன் கிருபை யோங்க. (௧௪௭)

தந்தைதாய் விழியி ரண்டின் றரிசன மொன்றி னொப்ப
மைந்தனைப் போற்றறன்னின் முகம்மது நபியு மிக்காய்ச்
சிந்தையிற் பிரிய மாகத் திரிபுவ னுளரும் வாழ்த்த
வுந்துசீர் பெருகப் பேசோங் குறவளர்த் தவட்பர் மன்னோ. (௧௪௮)

அருமொளி விளங்கத் தேனி ஞான மழுவி னங்கோன்
றிருமணி யுடலினூற்ற செவ்வியு திறனும் பெற்றே
பெருமையின் செய்யிதாக நூன்னமே பிறந்து பூவின்
வருமகத் தூவவி மாமாம் வாபதி யசனு சோதி. (௧௪௯)

வளர்ந்துறு நாளினேர்நாண் மான்மதங் கமழ்மெய் போரங்
குளிர்ந்தநற் கிருபைச்சோதி குலவுமா னனத்தை யுற்ற
வளந்தநிக் கிடவொண்ணாத வற்புத காரணிக
நளந்தரும் புதிதவ்ள னபியுல்லா வினிதி னேக்கி. (௧௫௦)

அசனெனும் போவாரு மெனமிக வருமையாக
விசையொடுங் கூவிநீரி மாபினி மாமா மென்று
ருசைனவர் தனையு மப்போ தோகையி னழைத்தே தாய்தார்
வசையறு மவர்யா விரி மாங்களி மாமா மென்றார். (௧௫௧)

சொன்னபோ தவியுல்லாதனு சுதர்களின் முதல்வரான
நன்னல வசனுமேநந் நபிமகு மூதைநோக்கி
யென்னனை யினிய தாதை யென்னுமூ தாதை யேயென்
றன்னையு நோக்கி நீவிர் தயவொடு மோதிமாமே. (௧௫௨)

ஆனவர் தமக்கி மாமென் றறைந்திட னொருமின்றி
ரானன மதைநயு நோக்கி யருமையின் விரும்பி மாங்க
ளானவர் தமக்கி யூமே வாருமென் றளர்ந்த சோதி
யானன வரிசை வள்ள லாகிய வபியுல் லாவே. (௧௧௩)

கூவியே யுரைத்த மேன்மை கூறுக வெனவே தங்க
ளாவியே யனையபோ ருரச ருரை நோக்கி
நீவியே பெருமை யாயோர் நேத்திர மதாகத் தாதா
மேவியே பெறுகச் செய்தோர் விளம்பின ரமுத வாயால். (௧௧௪)

போரரோ யுமதுபின்னோர் பெருந்தவத் திலைவிற் றின்றுட்
சிருடனென துதிசைச் செகத்தினின் விளக்குஞ் செய்யும்
வாரமு துடைய கல்வி மாங்களா னவர்க ளொன்பா
னொருற வருவ ரென்ன நிறைந்தநன் மகிழ்வி னன்றே. (௧௧௫)

காத்திரல் லம்பியாவாகு கருணைக் கலிறா தங்க
டேத்திக முறுத வாயாற் செப்புமி மாங்கள் முன்னம்
பூத்தலம் புகழு வள்ளல் புதல்வியா ரானதூய
பாத்திமா நாச்சி யார்க்குப் பகர்ந்தன போக ளச்சே. (௧௧௬)

பதவிகண் மிகுந்த நலிஸொன் பஃதிமாம் கனிய மெய்யாற்
புதவிய னபியுல் லாவும் புண்ணியத் துறையின் வாரி
லுதவிசெய் யபியுல் லாதம் முயர்புகழ் மைந்த ரானா
முதவிரி கடலன் னார்க்குச் செப்பலோ டினமுறுஞ் சொன்னார். (௧௧௭)

ஒன்பது பெயர்கண் மிக்க வுயர்தரு ஞாத்தை யும்போ
லன்புற வொருவ ராய்ப்பெற் றவனியில் வருவ ரின்று
லின்புற வுமது செய்க ளினிதுறு மகனு மென்னத்
தென்பெரு கவர்யார் பேசாத் திருவுளம் புரிக வென்றே. (௧௧௮)

நரபதி யபியுல் லாதங் கற்றவத் ததிர்த்தப் பூவிற்
சுராபதி தொட்டி லிட்டுத் தாபில்செயுந் தோன்ற லானை
வாரபதி யசனுமேமெய் முகம்மதாஞ் சவனை மக்காப்
புராபதி யெனும திருப் பூபதி யோடு கேட்டார். (௧௧௯)

கனகமா நகர நாதிக் காசினி யிடத்தின் பாக
வனமுறற போர்யானமு கம்மது நபிநூ ரும்பார்த்
தெனதுகண் மணியே யன்று சியற்பெயர் வழங்க லுமென்றத்
தினமுஞ்செய் திதயதல்கா திருசெவி லாணியென்றே. (௧௨௦)

காரணப் பெயரிக்காமிக் கடம்புவி யனைத்தும் வாழ்த்துஞ்
சிரணி முதியித்தினர் சிறந்துதன் யத்ததாரசொ
லோணி யபூமுகம்ம திறைசொ லுக் கென்று லலகுலக்
தாரணிக் குதவுங் கொளுத்த தகலயி ளிள்ள மூந்தான். (கசுக)

இசையுற்ற குதபுல் லகுத்தா பென்னவா மலருதிபபார்
கிறந்து கறுனேனாத்து னொனக்கினா சோதி நன்மெய்
விசையத்தி னயிஞர் சொன்னூர் வியனவி யல்லா மூற்சே
யசனமெத்த வுவகையுற்று ரகமலர் பூப்பமன்னே. (கசுஉ)

நற்புகழ் நபியுல்லாகா னடந்தவிச் செய்தி பின்ன
ரற்புத பாத்திமாதங் தருளுயா மகனு ரென்னும்
பொற்புறு மசனும் வள்ளல் புகழுடன் வளர்ந்து பூவிற்
சொற்பழு தின்றி வாழ்ந்தா ரய்யவன் கருணை யாலே. (கசுங)

நாயகன் றாதரான நபிமரு மூதாழி
வாயிடை பெறவுஞ் சாத்து லத்திரு வடிவ மாகித்
தூயநல் லறுசி ளின்றோர் சுபுத்திர ரான வெற்றித்
தாயக மாறு மென்னுந் தருமசற் குருநங் கோமான். (கசுச)

அவருயர் வரத்தி னுளிவ் வவனியி லுதித்த மேலோர்
தவறுறு மசன்மு தன்னு வெலுமுகம் மதுமு லுஜாத்
தவ்வையி லொன்பாற் செய்யோ ராற்றலென் றவாகட் சொன்னூர்
நவழுடன் யான்கண்டாதி காதனோல் விளக்கக் கேட்டேன. (கசுரு)

இறைவனின் வெளிற் கண்டே வீருதயக் கண்ணு மென்றன்
பிறியதக் கையருதைனா செய்யளின வருவர் பின்னுன்
மறைவெறி விளக்கஞ் செய்யி மாங்கவொன் பதின்மர் தம்மைத்
தறைபுக ழுலியா மெனமூ தாதையர் வழியி னின்னும். (கசுசு)

ஒன்பது பேரின் மேன்மை யுளரெனப் புவியிற் றீனை
யின்புற விளக்கஞ் செய்யி மாமுமா பொருளிற் செல்வ
ரன்புற வருவதொன்று மாதலா லவனா வென்பாற்
அன்பறத் திருவு ளஞ்செய் தய்யவ வென்ன வன்னே. (கசுஎ)

நலனுறு மசனென் போர்தம் மைந்தரோ கவிலக் கேளும
வலனுற வொன்பா னொளவ வருமிமாங் களுக்கொப் பான
பலனெறி மேன்மை யாதும் பாலகர் தமினேர் செல்வர்
இலன்வரு வாரன் னூரென் னெறிமுறை நடாத்தப் பின்னுள. (கசுஅ)

சீர்கனி தழைப்பவேதரு செப்பிய படிகன் மார்க்க
நேர்கனி தழைப்பமூட மெனுமிரு ளீங்க நீருற்ப
பார்கனி தழைப்ப நல்ல பண்பொடுஞ் செய்லா வென்று
ஆர்கனி தழைப்ப வங்கே யுதிப்பழிரன் றின்னுரு சொன்னான். ()

அவரியற் பெயர்தானு செய்யி தப்துல்கா திறென் றோரு
நவமுறும் பட்டப்பேர்தா னன்முகி யித்தி னென்றும்
பவமறுங் குன்யத்துப்பேர் பண்பபூ முகம்ம தென்று
மவமற வௌதுல லருல மென்பது மவர்க்கா மென்றே. (௧௭௦)

தவமுடை யவராங் கௌதுத் தகலமி னென்று மென்மை
யுயர்புகழ் குத்புல லருத்தா வென்றுரைப் பதுமா மென்ன
நயனுரு விறைவ னோத வளிபுகழ்ந் தேத்தி வாழ்த்தி
வியலவி யுல்லாபேரா ரின்பரீ ராடினாரால். (௧௭௧)

இரந்தமு ஞஜாத் தின்கண் ணிப்படி யப்துல்கா திர்
பெருந்தகை யுதிர்த மேன்மைப் பிரபல ரான வன்ன
லருந்தவ முகம்ம தென்னு மசனுல்ரூ தன்னு நயகோன்
வருநிலைப் பேரிரண்டா வதுமச னென்றும் வாகா. (௧௭௨)

காரணப் புதுமை யோங்கக் கவனியும் புகழு மோங்க
வாரண நெறி கடாந்தி யரசர்கள் பணிந்து வாழ்த்தத்
தாரணி புரந்தா ரன்ன சற்குணக் குரிசி லாதம்
பூரணத் தவத்தி னலம் புவிபெற வுதித்த தோன்றல். (௧௭௩)

ஆதியை யழிவிலானை யகதெனும் பொருளைக் குன்று
நீதியைப் புரிந்த வாழ்வை நித்தனை சத்தனை
சோதியைச் சார்ந்துபேரின் பச்சுகம் பெறுநற் பாக
விதியைத் தருமப் அலிமா மருமெனு மெய்மை மேலோர். (௧௭௪)

வரிசையும் புகழுமோங்க மறைநெறி கடாத்தும் வள்ள
லரசர்கள் பணிந்து போற்று மப்துல்லா மகுமெனன் போர்செய்
வினைசெய்மா மரவ மென்றோர் வியந்திடும் புயகரீத
குரிசினற் புரிந்த மூசல் ஜௌனென்னும் கொண்ட லானோர். (௧௭௫)

மிகுதிறற் புகழோங்க கத்தின் மேன்மையின் விளக்கி நல்ல
தகுதியிற் சிறந்த மூசல் ஜௌனருள் செல்வ ரானோர்
நகுதிரு வுலவுந்தூய கவினமென் மூகந்த யாள
பகுதியர் குதவி தோகாட் டப்துல்லா தானி யென்போர். (௧௭௬)

அற்புதஞ் சிறந்த மேன்மை யப்துல்லா தானி யீன்ற
பொற்புறும் புதல்வ ரோங்கும் பூபதி செழித்த தூய
கற்பக தருவை யன்ன கையினர் கருணை மேவுந்
சற்புவி தந்தர் மூசா தாலியா மியத போதர். (கஎஎ)

வாமமே கலையின் மின்னார் மடலெடுத் தேத்துந் திவ்ய
தாமமேம் புயத்தர் மூசா தாலியின் றருள்கு மாரா
நாமமே சிறந்த கீர்த்தி நாயகர் நயப்பு கின்றோர்
சாமமே யகற்றிக் காக்குந் தருமதா ளுதுமன் னேனை. (கஎஅ)

சந்திர னனையா னுண்ட தனபதி தானு மீன்ற
கந்தினை யிடற் றீழ்ம் கண்டெனச் சிவந்து சிறு
மந்தர மென்ன வோங்கு மாதங்க மனைய வீர
ருந்திய புகழார் மிக்க வுந்தம னுகம்ம தென்போர். (கஎக)

வாருறு கருணை யாரும் கம்மது வரத்தால் வந்த
நாருறு மழகு துன்று நற்களைச் சூரிகி லாவென்றோ
யோகியர் பரவி வாழ்த்து மொள்ளிய வரிசை யெய்யா
சாகிமென் னுலாக்கு நன்மனோர் தருந்தவ சாத மேலோர். (கஅ0)

இகலறு மேகியா சாகி யின்றநற் புதல்வ ராகினோர்
நகமணி யடரே யன்ன கரபதி யுவரி யாழ்ந்த
வயிலருந் திசையும் போற்று மபதுல்லா ஷாலி யென்னு
மயிலையன் னவர்க நீத வரமறு சுசிமைத் தோன்றல். (கஅக)

விரதமும் பொறையு ஞான விசாகமு மகள்க மில்லாச
சாதுரு முடையார் பொன்னூர்த் தருவையம் புயலே யன்ன
காதல மூசா ஜாங்கி கந்தைக்கட சமூசா லீசென
வாதன பதிமா மேன்மை வளர்தரு நிலைமை வள்ளல். (கஅஉ)

காதமி லுடனே நைந்து கருவிக ளடக்கி யுள்ள
மீதமி விளக்க மென்னு மெய்யறி வுணர்வி னின்றுய
சோதமி லாகத்தக்கோ ரெடையவன் கருணைக் குள்ளார
மூதறி வுடையோர் சாந்த முகிருணைக் குன்ற மன்னார். (கஅங)

ஒப்பில்லா வொருவ னுல குலகெலாம் படைத்துக் காக்கும்
செப்பரிய புயப்பாகு சேர்வையின் னுருவி கட்டாக்
குப்புடன் வணங்குறு சால்சற் குருவனர் ஜெயிலா னார்வாழ்
மூப்புவு னெத்தரீத முறையடி யாளி யென்போர். (கஅச)

அவர்வளர் நாளிற் பூவி னுதியி னருளால யாதோர்
தவறது மின்றிமேக வரிசிப்புந் தானி யங்க
ணவமுற மலிவு மாக நலவளந் தாமறு கத்தா
புவனைசன் மகன்கொள் சீர்போ லுலகெலாந் தழைத்த தம்மா. ()

வேறு.

தழைப்ப வாழ்ந் திருந்த நமிமகண் மாபாந் தரும சையி தயூ சாலி, குழைப்பொருந் விழிந்தந் தேவிய ருடனு மொழுங்கொடிந் தங்கலைச் சூழ்ந்த, பிழைப்புரி யாப்பக் கீழுக ளோடும பிசச்ற வாழி டம் விடுத்தே, செழிப்பொடு நடந்தோர் மாதனுசெல வழியாஞ் சே னைதூர் தாரமா மோதர். (௧௮௬)

அடுத்தவோர் புறமாம் வெளியடைந் திருத்தல் காவன முறை யினுற் றிருந்தார், குடிந்தனர் மிகமே மங்க ளிருந்தான கொற்றவன் சேனையா மகக்க, ளிடத்துள வெருகேச வடன் றவத் துறைமே மேந்தலைத் தொடாத்தரும் துறந்த, இடத்தாம் புகழு வானவ ருறு பாற் செய்யிதுற் றதுவும பார்ந் தடுத்தான். (௧௮௭)

சென்றவம் மடைருன் பக்கிறுக ளிடந்தன் சேவகத் தாற்றன தியற்கைப், புன்றொழில் காட்ட வவர்களி லொருவர் புலியென வலி யொடு மெறிரி, னின்றவச் சேவ கன்றனை யடியா னிக்கின சடியும் பட் டோடிக், கன்றிய மனத்தோ டந்தவூர் போய்வாழ் காவல னிட த்தடுத் தனறே. (௧௮௮)

ஆண்டரு ளரசே நமதிவ்வூர்க் கடுத்த வாண்டொரு புறத்தின் பக்கிர்கள், கூண்டிவர் திருக்கின் ஞராவர்களிலோர் கூறரு மொழிவெழு மாறு, மாண்டரவற்றூர் கண்டுபக் கிர்மார் வயினியான் சென்றனன் செலல, விண்டுவர் தனமென் னெனவடித் தெனையிங் கிரிதாக் கரத்தின ரின்றே. (௧௮௯)

பல்லருங் காண வெதிர்த்தொரு வருமிப் படிவம்பி னடித்தெனப் பகர்ந்த, சொல்லினைக் கேட்ட வொழுதந்த வூரின் அரசத்தா னென் னவாழ் வேந்துக், கொல்லையுள் ளெழுந்த கோபத்தி வெளிதோற் று வணமாயி னிருகணுஞ் சேப்பப், புல்லெனச் சினங்கொண் டவ்வுடன் மற்றோர் புரிவினைச் சேவகன் றனையே. (௧௯௦)

கூவினீ போந்தாவ குறவக் கிழகளின் கோவவ வாயுமிவண் கூ ட்டி, வாவென வேவ் வேவல்போந்சே வகனும்போய் வல்லவ னருள

சேர், மாவர பதிசெய் மீதபூசாலி குருவாசி னடுத்துயின் றாசுர், தேவரீ ரையுங்கூய் வரவென்று னதற்காயச் சிறியனிங் கெய்தினன் சிறப்பீர். (கசுக)

என்றுரைத் தூய பதமலர் பணிந்தா னிசைத்தலு நம்பெருமான்றேர்ந், தூனறனைவிடுத்தேன் கூவியததற்கிங் குற்றதென் னெனவவன் வினவ, முன்றம ராலு நடந்தவை யுரைத்தார் முறைமையின் சூழ்ந்தவ ருடனச், சென்றவைக்காக வவ்வந்தோ னையுநந் செய்யிது மிருத்திக்கொண் டன்றே. (கசுஉ)

அனைவர்க ளையும்பார்த் தொருகுறை வாரா ததற்குமுன் காத்தலை காக்கு, மூனையறி வுடைய ரின்குண மன்றேன் மூடரின் மூடரா மன்றோ,வெனவிடித் தலிற்சொற் றடித்தவ ரினைப்பார்த் தெதிர்விடுத் தூனக்குற்ற தெக்கோள், வினையர சறியா தூனற்றலே யாசை வெறுத்தவம வினைப்பது மன்றோ. (கசுஙு)

தெவ்வர்மாட் டெனினு நலவினசொ லுண்டேற் றெறுகொலை வருதலு மின்று, மவ்வுரை யில்லா தடித்ததே னெழுநகை யழித்தவம பழிபரு ளேதாய்க், கவ்வைதந் தூரத்தை மாய்த்தொரு வுரவர் கணித்திடாத தன்மையாக் குவதாய்க், குவ்வினிற் சினக்கொல்லரொடுநு சிலைக் கொல்லித்தாய்த் தறத்தையுந் தாழ்த்தும்.(கசுச)

துறவற மூனருஞ சினங்கொளி னெவருந் தூஷணிப்பார்களாசரியார், துறவற னெனநீ மனஞ்செலும் போக்கிற் றேல்புனைந் தாபபுலி யெனலபோற், துறவற ரொடுஞ்சேர் தவர்செயா விதஞ்செய் துட்டனே மூட்டனே சீர்மேந், துறவறம் பூணு மறவறத் தடித்தித் தொடங்கலின் மடங்கவர் தனையோ. (கசுரு)

இர்வுரு வொருசெய கைக்கொடுந் தலைதாழ்ந் தூமர்போ லுணாந்துங்கன் றுணாரார்,நேர்வில்லா திவணி லிற்கநீ யடித்த நிற்றிறச்சினவியற்றியநாற், சீர்வள ரறத்தார்க் கிருபதி யீனுமெய் திடுஞ்சிறபபோய்த்திறை யாற்பின், சூர்வரவாக்க லுஞ்சினங் கொண்டேற் றுரந்தா ரிகழ்ந்தன் டிபபார. (கசுசு)

ஆதலிற் சினத்தின் றடித்ததிற் கிவனைவ வாக்கினை செய்ய வென் றெறுத்து, மீதமா விகழ்ந்தங் குருத்துலாத் தவரும் விள்ளலொன் றின்றிச்சோர்ந் தூற்றப்,போதினி னெலியங் குற்றசே வகற்கும் போதித்து நியுக்கன் டனையிச், சேதிமுன் னறியே னியாலுநீ வரவுந் தெரிந்தன மன்றிவே றின்றல். (கசுஎ)

நானய வேண்டல் கேட்டன னென்று நவிலவைகண் டவையெலா மரசுக், ஜோனியான் வரவவ வாலிவைக் கன்றோ வெனையவன் கூவிய தேகென், றுன்சொல விடைசே வகற்கரு ளினர்கேட் டவனும்போந் தன்னலா ருளாபோற், றுனுவைத் தனன்கேட் டன்னகோ மகனை கட் டழுலெழச் சிவந்துருத் தனனே. (கசுஅ)

நாசபெறு பயனின் பெரியநா தாகக னற்றரி சனைபெறன் மேலாம், பரமென மதியா தவமதிப பாற்றன் படைக்கணத் தினிற சில தனமா, மூரவனைக்கூவி நகரப்புறத் துற்று வரவரோ டுறும்பக் கிர் களையுங், காதலை பிடித்திட் டுறவிரிங் கென்னக் கடுகுசினத் தனுப்பின னரசன். (கசுகூ)

விட்டசே வகரா யுதத்தொடும் வந்தே மிகமதத் தொடுமுருத் தடர்ந்தார், கட்டமு ருபபக் கிர்களகண் டேனீர் சுணனிய தென்னைத் தின்று னியபோ, ரிட்டெதிர் தாக்கி னார்பக்கிர் களுமங் கெதிர்த்தலாம் ருக்கின ரதனற், பட்டிறந் தார்சே வகர்சிலர் மற்றோர் பதறிமீண் டரசிடம் போனர். (உ00)

நடந்தவை நாத ரொடும்பக்கி ருகள்போய் நவின்றனர் கேட்டது நாமிவ், விடந்தனிற் றரியா தெழுந்தெமன் றேயத் தேகுவ மிங்கிருந் தேமே, லடர்ந்திடுஞ் சேனை யனுப்புவ னரச னனுப்பிலோ வினு விர்ச சேதம், படுந்தன மெழும்பு வோமெனத் தாங்கள் பாரியா தமை யொரு பாகம். (உ0க)

சிவிகையி னேற்றி யிருந்துகொண் டெழுந்தார் சிறிதுஞ் சாப புக ருவோர், கவிகையி னெழுந்தா ரெமன்பதி யதர்க்கக் காலைசெல லியர்த்திணை விஷயரு, சவிகைமேற் றன்ன தாணமனையிருந்த தலைவ னங் கேட்டதின் றதின்முன், றுவிகையுறு சோர்ந்தோ டிச்செல்சே வகர்போய்ச் சொல்லலா னுருசினந் தன்றே. (உ0உ)

அப்பொழு தவன்றன் லசுக்கரிற் சனமோ ராயிரம் வீரரைக் கூவிக், கைப்படை யொடும்போய்ச் செல்லெஜ மான்பக் கிர்களைக் கைப்பிடித் திவணிற், றப்பிடலிலது வம்பின்க ளிடுங்கைத் தனை யொடு மென்றனுப் பினனச, செப்பல்போற் பாதை வருந்தளவ கண்டிட் டிகைத்தபர் வொடும்பக்கிர் களுமபி. (உ0௩)

இடஞ்சொலக் கேட்டனரு மெய்சி தடிசா விரும்பக்கிர் களையும் பார்த் தஞ்ச, லடஞ்செய்மன் சேனைக் கென் றுசெல் லையின்வாத் தடுத்

நடாஅ படைகையப்பாரத அணைந்தார், நடந்துசெலவ் விரும்பி யானத்தின் மாபிற நீருவிஃ நிருபெனச்சாமி, புடன்சடந் தலைவே றுய்விமூக் கிறந்தா ருத்தவர் களைவரின் தருணம. (உ0௪)

ஆயிரம யோசனை [illegible] கிறைக வாண்டகை குழுஅறவோர்க்கு, [illegible] யெடுசிராகசியத்தி [illegible] தோர்தலைத் [illegible], யோபவ [illegible] தாவுட புழுவனஞ்சிக் கயாந்துசாத் தெரு, பாயவிசேய சதுமயத் தலைமையைமுத் தனைத்தும் பகர்ந்திறந் தவாலைவ வலிந்த. (உ0௫)

விருத்தில் [illegible] விளக்கிா மதிந்திடவென்றிய, புகத்துவை பொரிவியா செயலிதா செயலோ பாரவர் [illegible] கிரே; மதகுயும் வித்தை யாாரோ யாவி மானவ சேரிவென மன்னன, விருத்தின அருமை புலவர்பாட பணுவுந் தெரிந் [illegible] நிலையெனத் [illegible]. (உ0௬)

தெரிந்திலை புனர்ந்தி [illegible] வீளிவென் செய்லிமன [illegible], பார்காத கேளாத்துவ கேட்டாத திராபுரோகி [illegible] பிறந்து, [illegible] தலைவிதரிந் தொரந்து கழு [illegible] கவரு, மருந்தவத் தொளிய [illegible] பயன்கோ [illegible]. (உ0௭)

படித்துறும் வித்தை யாதா தொலிவோர் பாரமா யொலிவெனவென்னவி, படித்தருள் விருப்பிதா மொலிவெனி கவிராதை வசந் [illegible] கேலே, [illegible] தாக ருயனமுன [illegible], [illegible] செவு மெங்கட்கென் றுனாத் தார் [illegible]. (உ0௮)

[illegible] துணரித்தன [illegible], [illegible] புனைரிக கடவிதம்போ லியா [illegible] வருகள், [illegible] சோங்கு ஞுருத்த [illegible] தாமா, [illegible]. (உ0௯)

அவ்விமைன தேயந் தலைந்துஅ கவாவி பதித்துக்காத் திருந்தி [illegible], செவவிபோ வென்ன வுனபமாகேட் டக்காத் [illegible], [illegible] பொருகய பதுநுசெய [illegible] தேற்றி பண்டமு [illegible] னைத்தா, [illegible] மதுபமி [illegible] மனவிலோ ராமன. (உ௧0)

அரசனுப் பியவக் கருவியின் கப்ப லாற்சனந் தோடியோ சனை யர், விரசலைக் கடற்போர் தெமனிராச ஜெயபால் வினவிகள் நபிதிருப் போர, துனைஜெயி லாணிக் கறிப்பதி யிருக்குந் தோமக ளகர்த்துறை பிறக்கித, தனைசெய்வண் புகழி னவருறை பெருமிற் றனக்களித் தோரகம் புக்கி. (௨௧௧)

நெருசுறு கடிடின் மறைவுகொண் டிருந்து கீலிக ளெண்ணத் தாங் கொணர்ந்த, வஞ்சியர் தமைப்படக் கிறெஜ மாரூர் யாமனை யோ ந்தவர் நடப்பைச, சகுசரிப் பாற்பாரத் தவர்க்கவண பணிசெய் தன் மையி னிருந்தன்றன் றெமகரும், விருசையின் றெரிபாரி ரெவை சொலிப போக விட்டனர் கெட்டலை கட்டார். (௨௧௨)

மாலினுட் படுத்தப் பாவைகதோ லெயியம் மாயக்கண மடவி யர் கேட்டப், போலுற நடந்து நன்னரி நயினுர் புதலவியர் திருப் பெய ருடைய, சாலிகுக் குணநா யழிபுகற மனைக்கண் சார்ந்துசண் டதபிற்றும்ப் தவர்பொற், காவினை முத்தி நற்குண நல்ல தருமத்தா போலிருங் கழுவால். (௨௧௩)

உடையினு னடையா லுறவமீன் டார்பின் னெருதர மிருநாம பலகாற், றடையற வுறலா யித்தர மாண தன்மையாற் சகச கா போற் பணிசொல், விடைபுரி பவரா யகத்தினிற் கிலகான் மேவினா ரிவ்வித மறிந்தா, ரடையலா பணிகா தருங்கரப் பால்வந் தரிவைய ரபகட ரோடும். (௨௧௪)

சொலவிமீன் டுறவா ரிவ்விதந சிலைாட் டோற்றபி ருறையக வேலை, வல்லிய ரென்ன நல்லவர் போல வதிக்கிடு நாளிலோ நா ளிற், புல்லர்பாற காவின் புறஞ்சொல குரோதப பொய்பபெடித் தாவியத் துவா, னல்லவா மருட்டின் பறந்தின வாவா அன்னவர் கனிபொருட் கா (௨௧௫)

வேண்டுமா மாதா பூண்டமான் மாதர் வேண்டலின் வருமே வியபோ, தாண்டுற வருமெ மெண்னெனக் கேட்ட வபகட ரொடும ட வியர்தாங், காண்டுள வொலியா றுறைமனை நடப்பாங கருமகக ஞாைத்தனர் கேட்டுத, தேணடலின் மறுத்துங கேட்டனர் நரிகள சிஙகத்தை வெல்லலாங கொல்போல. (௨௧௬)

கருதலினவரு சகத்தொடு மபக டந்தரவ விலலைத் திருக்குறு கருதிகோ கடவா வியற்கையுரு செயறகைச சத்தமும் பதமு

றுடைய, விருகிற வகத்தும் பெரியர்பா ரியரோ டில்லுளின் மருவி யேற் குளிப்பான், வருதலங் குளித்தற் குறமுறை யென்ன வகை யென மிவைதெரி யாதே. (உகஎ)

பெரியவ ரெனவுள் ளச்சமு றுவட் பேதையர் பேதையர் பாலிப், புரியய லழியா தவையிரு வலுமப் பொருட்குவந் தருட்குவர் துற நீர்த், தரிவையவ் ளவர்தந் திரார்க்குமசை குறைறயி லகப்புரி வுடன் குளித் தற்கோர், தெரியமற் றுர்க்கு றுவிடத் திடைதின் செயம டை வைத்துள தபால், (உகஅ)

கன்னனின்முக் கோத தெங்கஜபாற் றண்ணீ ரிருந்திற் றெரு குடந் தெதெத்துத், தின்னாமின் அடி வைத்திடப் பணிபபார செய் குவ மியாங்கள்பார்ப்பார்பின், னண்ணுறுவ ரப்பாற் குளிப்பரிவ விதம் பன் னுளிறே றிரவெண வுணர்த்தார், கன்னனினைக் குழைமா வலை கயல் கோலவேற் கடுவடு வுவணியரு செவனா. (உககூ)

காலெனுறு வகப் புறத்தினில் விதந்தவ் காஜத்தாற் படிவமொன் றுரைத்த, நாலெனுறு வடிவ வொருந்தர வழகார் கருநகை வாலிபப் பெண்கட, சேலெனுறு தழியவ் வியோசனைச் சநிய ரிசைதரொலி யென்றுளத தச்சம், பேலெனுறு தொழுக்கம் பூலெனுறு தாரிற் பேதிற தாமித்தா றுறத்தாம். (உஉ0)

அவலொரு வொலியன் திருமகள் வாசி லாதநுச்செசய் துள்ளவ ரவையா, நிவறலி லாப்பிர யோசனங் கைக்கண் டெவைத்கெவை யோவவை செய்வோர், தவறுறு தகமா மூறைமையர் சறுபேற் சயத் தோன்றப போதனை யாற்று, கிவர்தல்கொள் வான்செய் யாரசெயிற் பவியா நீக்குமாம பலனுமாங் குயிலீர். (உஉக)

சொலைலகேட பிரா மெண்ணிக்காற் றுதல்லைச் சறுபொருத் தினிற்பிடித் திடற்றிவ், கில்விற்போக தெண்ணம் போற்பிடித் திட லா மெனினா குடங்கள்வைத் தெமக்கு, மெல்லவாங் குறவா யிது திறர் தபான மேவுநீர் மடையினிர்க் கடங்கிட். டொல்லை விக்கடா மையின்சலா கையின்கீ ழோடமு டலின்செலக் குற்றீர். (உஉஉ)

மூமெவழு குடங்க ளீரவைபபா னேவின் முன்னெமக் குளாத் தவமிமமுறையிற, பாலவயி ரீரவைத் தவர்சயனத்தின் பால்விடுத தமமடைக குடபான, மேவுபோ தியற்றீர் சருதல்விடாதவ விதத் திமகார்ச கார்கைமகொண டிருந்துட், டாவுற லாசகொற் றிடிவ்வரு வேயித் தாதிர முடடசித் தாவீர். (உஉங)

என்னச்செய யக்கா னையமிலாண் டுறந் தெய்யா வென்னுனத் தெண்ணிய கயவர், கொண்முனைவ வேட்டத் தீவினையான தோகைய ருதொடும் போய்மெய், மனைசெறி யிலுர் பேரனுர் பேதுறி வுமிழ்க்கொ வேலேசெய் திருந்தா, ரன்னவிடா வெய்யிட தேவுவா ரெனை யமக டன் கருதிக்கண் டவா. (௱௨௪)

அடாடிக கருதிச் குகியன் வேலை யகத்திற்செய அடாடிகைத் திருந்த; மொப்படிவெண் டுனைசித் தமயிபழ வைகினவைத் தோய்ப ரு யகியல தொலியா, சிபாடி யளிசென் துங்கெதள் யாசென் வேறுறைய தோவினையவே, தப்பில மியற்று வோரெனச் சாதாக தருகய நன் கொடக கிருப்பார். (௱௨௫)

ஒருமது புறத்திச்சு தின்மின்று குருவைசி துமுமவாகள புகழுமு, பெருவல மனோபி னித்தமை யுறைநாட் பேணிச் வைத்தமோர் பொ ருதித், மருநூறை பொற்செய் தடகட்க குறைத்துட். சயனமோரா தமமனை வாய்போக, தனிமையா மிச லாமைகயாற் குடந்து குய செய் துணைவளை வெருக்தே, (௱௨௬)

வெளிசென்னிர் மடைப்போக் துகதேம குடிம வெறுங்கடங கவிநத்தெறிக் குறை, ளளியொடு மேவினரு விங்கதி வடிவைநு வி லேகி குஜிது வொன், தனியொடு முறைத்தி தெனைமோர கிமென்று ரகன்றதி னையாமொளிப் பிரமை, குனியரு காய்கிமா தடாந்துமாய் வந்தக் கண்டுசொ யபாட்டா பிடித்தான். (௱௨௭)

பிடித்தடனை வாரு மெய்தா சிடாயட பியறகுதவி சீராளி துமையாம், விநித்திடே வென்ன வுனாமுமுற வொளியில் வெளிய சோன்றுசெலவிர் இற்போ, நிடத்திலன் செறுமென் றுதற்கயர்கடா தெய்திரகம் படிக்கநிய போர்தெனை, தெடுத்தலிற் சொலிருன் னை மனாக்கடய் விடாசெத் தினன்வந்தி செனமடாரத் தனைழுதத்தார் (௱௨௮)

அப்பொழு தடாந்து சொலிப்பிடித் துழைத்தற் காகவே மேவமில வா திமென்,ஒருப்புரைக் கரிய சிவந்தனு கமல வொருபதம் பொய்க கவுள் குணைவு, தப்பிய மனைக்கேதச் பெண்களியா வருமெத் தன்மைபோத் தோகெதி யாவாய், செப்பரு மென்மைப் புந்தாக கயிறுர் செய்கழு சாமிகு காதா. (௱௨௯)

துக்கிய வன்ன வொருபதச் சுவடுச் சுகிநகு மறைக்கலே வியமன், பாய்தமி னைவன்மா னினைமிதித் தவழும பதிக்குது மனை

மனைக் கொளுவென், முக்கிய நியமா சனத்தின் விட் டினைவிட் டடு
த்தமர்ந் திருக்கின்ற போதா, மேகமுற் றவன்போ கச்சினத் தொ
டுத்தம் மெழில்வலக கரப்புறங் காட்டி. (௨௧௦)

ஏதிற்கா வெனையிவ் வாறமைத் தனையென் றிசைத்தொலி கேட்
டவனையுடப், பேதிற்கா டொன்றிற் றாக்கிப்போட் டதுபோற் போய்
விழ வசசொகல லாளுன், பேதிக்கா திரண்டாற் பெரியாற் சிறியா
மேதகம பட்டிலை புதைபெர், நீதிக்கா ருக்தோர் தொலிகளை யுவர்
தெர் கொழு மாசத்தோ டொழுகல். (௨௧௧)

வேறு.

காட்டின்விழ லானவந்த வரசனுமவ் வுடன்பெண்போற் கம
ழிறிற் பள், கூட்டுப்புகைத் தாயழிவில கனமனைய கருங்குழலுமா கோத
ண்டம்போற், றீட்டுதில கத்திலங்கு நெற்றியுநிம் பிலையனைய திட்
டிவாளைப், பூட்டுமுறை யெனும் புருவத் தோடுகெஞ்சக் கோலனைய
போர்வேற் கண்ணும். (௨௧௨)

வள்ளையெனுஞ் சிரவணமுஞ் சண்பகத்தன் வண்டணுகா மல
ரையேய, வெள்ளைமுனி குமிழெனுநல் லெழின்மூக்கு மதரமென
விரைகோடத் தன், வெள்ளொருந் தொடுந்தாளஞ் சேர்ந்தவணி
யெனுமெயிறு மிளிர்செந் தேனென், கிள்ளைமொழி குதலையினு மே
ன்மையெனக் குயிலிசையிற் கிளத்துஞ் சொல்லும். (௨௧௩)

கண்ணனைகள் சொலும்படைக ளைத்திட்டச் சாளையென் றுங் கா
மருளைத், தெனைனுகரு பத்தையென் னாத் தாள்வேகாண் கண்
ணாடியெனுங் கதுப்புந், தண்ணொளிவ மலரனைய திருமுகமுந் தாம்ப
ளிலக் குடந்தோன் வெய்கை, பணைவிசையா முகைவிர லுகிர்கிளி
ராவு சாந்தனமயூப் பவளம் வச்சிரம். (௨௧௪)

வடமலையை வளைத்தொதுக்கிக் குலமலைக ளோடிகலி மதர்ப
பித் தூக்கிக், கடமலைக்கைக் கயங்களஞ்ச வளைவகற்றி யிடத்தாய் வே
ழ்கரியுந் திர்த்தார்த், தடமலைய வெதிரியின்றென றெழுந்தமதத்
திமிர்பழுத் துபபோர்ப் பொற்பார, குடமலையா திருத்தலும்போன்
திருவாய்க்கட் கருமைகொடிய குலவுங் கொங்கை. (௨௧௫)

கரிமிரண்டா லித்தெறுபித்த சமகிலிபோன் மயிரொழுக்குங் காம
வில்லைத், திரிதுவிலா மான்குளம்பு பணிப்படத்துக் கேருபடி யிவணத்
தொடப்பு, ஞரியவெவ்வா லிலைவயிறு நுக்கலையுந் துவள்கொடிபோ லுமு

மருமருக,கரிகாத்தேய் துடையலவனை இருமுழமகா லணம்பிடிபோர்
கலின்று ளாவல். (உ௩௬

கொண்டுநடை பயில்கோலம் பொழுமிருகால் வடிவழுத்த குமா
யென்னை, வண்டலங்க வாவிபத்தின் பருவமவிழ் சாயலின மாமை
யென்றும்,தண்டிகா ரனுகாவக் காட்டினிற்க வாகுதுறைவேட் டா
றுவோர், இண்டிநலி ஞன்வேட்டை யாடிவந்தா னிம்மாலைத் தெரி
து வந்தே. (உ௩௭

அணித்துவந்து இடையாமா னெனப்பிடித்துள் ளாசையி
வணங்கென் றேற்றி, மணித்திருவா கனத்தெடுத்து மீனையின்வாக்
வைத்தினிதின் மனந்து போசுங், குணித்தசில தாமெனுமுப்பன்னி ரண்
டாண்டின் மட்டின்று குழந்தை பெற்றுங், தணித்தலற வழகிலுற்ற
தையலென வனிருப்பத் தைதயலாக. (உ௩௮

இருக்கையின்வந் ததாணிவொரு செய்திதபூ சாவிகுக்கங் கிடை
த்த தெல்லாம், பெருக்கமவ தாதேற்குங் குத்தமென வந்திவோர
பெற்றபெண்மைத், திருத்துலவுந கோலமற்று னாசனெனப் பழ
படி திருத்தத் தானுன், மருங்கமழ்தங் கமலைகர முடன் திருப்பி ஞா
காதர் வந்தான் றன்பால். (உ௩௯

வந்தவுடன பதம்பணிந்து செய்ததெல்லாம் பொறுத்தருள
மன்னவ் கேட்டான், றந்தனமென துயர்த்துகையின வைத்தவங்க
திருப்பியன்னாசா ரிலவிற்செய், பந்தனைவின் றாயவனை லிறைவனை
கத் தாணர்வீறுற்றுர் கேழ்பார் காணுஞ், டிங்ஙகின நாழிகையி
போதென்று மிருந்தெனிலா ரிசைத்தற் கேவ்வார். (உ௪௦

கனாதிசொலற் கரிதாமிப புதைத்தைமறனை னெகிழவிறந் தவ
கழற வாதுட்ட, கொண்டவா சன்காணக் காட்டுவித்த புதிதாவ
கோலமை பெண்மை, தண்டுமுறு வொலிநாதா இதோத்ர லைக
தபூ சாவிசேர்ந்த, லெண்டிசையும் புகழுமெமன் பகியகிற்சின ஞை
ருந்துரர்க் கினிதி யாத்னை. (உ௪௧

வேறு.

ஆகவெழு மெத்தனிப்பா லவ்லூராரகடன் டருளபெறுவார
வந்துபதம் பணிந்தா சரத், தேகனருள் பெறுகொலியே யென
தாழ்ந் தேறற விளிதி னன்ரூசமனுவைாந் தனுப்பிக் கொண்டே
வாகனத்ன மணிச்சிவிகை தனிஞோபாக மாவரிசைத தங்கன்மஇ

யார் வைகப்பூவ, சோகனக நிதம்பதந்தாழ்க் கிறைஞ்சுகமயிர் குதபி யத்துல் குபுறுவை யருளுந் தாதா. (௨௪௨)

ஆனசெய்யிர் தபுசாலி கொலியுல்லாவு மகிழ்ஜயங்கள் பெருகவிருந் தேவலாரோ, உணமற வெழுந்தனார்தங் கழைச்சூழ்ந்தென்று மிறை யையுண ருணர்வின்புகரு வாஜிளுதும், பானினிமேம் பண்டமொடுந் தண்டமொடும் பண்பினொழுந் துறச்சிறப்பின் பலகாலத்துந், தான மருணைகர்த் தெருவா வணச்சீர்கண் டத்தலத்தொடுந் தண்மருத மதியகளுநா கடந்தே. (௨௪௩)

மூலவிஸ்லிம பாலிகிலம் குதிருவி கீக்கி மும்மதக்கை மாவெ ரிமபல் விலங்கார் காடு, மொலவெறுநீத் தக்காளி யாழிடமு நீந்திய குத் தடிவரித்தே னயின்றேறிசை தேன்பாடுஞ், செல்லினகண் மயில்சோலை மருதஞ்சூழ்ந்த ஜெயினானி நகரணித்தாய்ச் சென்று ரே மேம, பலவருமவா றறிந்தெதிரா நந்தம்பாடிப பகலவனைக் காண்மனை போல் வதனம் பூத்தார். (௨௪௪)

பதியுணாகால காமபணிந்து முத்தியாமிர் பதிச்சா தகழுமபெற விப்பதியின் வாழ்ந்தோர், பதியருளா லிருந்தவதி பதியேபோய் மேம் பதியை வியாரித்துறி வின்பயிற்சிங் காபபு, பதியிலர்போ லிருந்தனங் காப பாற்றவந்த பதியேயென்றேற்றி கனிவாழ்த்திக் கூட்டி, பதியின் வந்தார் பயித்திசை அஆக்குருனப் பதிமுதனை நின்வளரும் பதிக டோறும். (௨௪௫)

நாளுயிக நெறிநினைத் தழைக்கவைக்கு ளாநார்குதபுல லகுத்தா பனைதா தாலைத், தோளுமுடல் களும்புளகம் பூபபக்கூட்டிச் சூழ்ந் அவந்தார் சொலிவிடைபெற றனைவருந்தம், நிளும்வரி கைசயின்மனை யும் அவந்தார் சார்ந்த திமலைாம புகழுசா கிலேமே வுற்று, ராளு மிறை யருள்பெருகு ஈமர்செய்யி தபுசாலி கில்லுறைந்தா தரவின் வாழ்ந்தார். (௨௪௬)

வேறு.

மெய்யருறை தவிர்சீ ரிசை யுமறுகத் தாபு புத்திரான்
செயகுழு கயமதேதத்அரு சிக்கையாந் தவிசின்மெயி
யுமதுரோ பகுதா அாவாழ்க் அதவொலி யுல்லா தாதை
னைகுராட் சிறப்பிவ வைய முழுகிஜ மலிவின் பூத்த. (௨௪௭)

மூன்முறைப்படல முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௮ - க்கு-திருவிருத்தம் - ௧௫௭.

ஒலியுல்லா வவதாரப் படலம்.

அலியுல்லா வழியினி னவனி தாங்கிடை
கலியெல்லா மகற்றிடத் திளைக ளாக்கிட
நலிவிலாங் காரண நலமு மியற்றி
ஞெலியுல்லா வருமவ தார மோதுவாம். (௧)

மூவகை யாகிய மூரத்த மன்னதற்
காவகைக் காரணங் குருயி ரமர்ந்தவா
பாவகைத் துறையெலாந் தெரிந்து பற்றெறி
மேவகை யுள்ளுணர் வெடுத்த மேன்மையார். (௨)

மூபபம் திரண்டெனு மொழியுந் தன்மையி
னெப்பொருள் களுமுள வெனிது மவ்வவை
யொப்புற விற்பனை யோங்கி யோர்ந்திதி
திப்படி யெனப்புக லறிவி னேந்தலார். (௩)

நேர்வழி தவிர்ந்துசென் னெறியிழைத்தவர்
சீர்வழி பெறுதுரந் திறப்புற் றாய்ந்திட
வேர்வழி யிஃதெனை வெடுத்துக் காட்டிமெய்
யோர்வழி கொளமதி யுரைக்கு மாயினார். (௪)

எவர்களை யென்னினு மிடும்பை நீங்குசெய
பலமுறை யவமுறை யகன்று பண்புமா
தவமில பெறவரு ஞேக்கத் தன்னளி
நவநிறை புனிதமா யென வள்ளலார். (௫)

கந்தர முயரிய சுபமுறு சிரசிச்
சந்தன வனசமு தான முற்றவெண்
ணூந்தரு ணந்தரு துறற்றல வாக்குமுய
வெந்தகோ ரழும்பெற வருள்செய் கையினார். (௬)

சிந்தைக்கவரு சகமெனு மொரல் லாகனே
சிந்திட வதைத்துமை மலமுறு சித்திசய்ந்
தந்திய பிரமையி லுறைந்து மாமறை
மந்திரச் சிறுகூற மென்ன வாளினார். (௭)

அளிறுமான திசையி லமர்ந்த சிறிய
தெளிமுரு குறைந்தநாட் டிவிய செங்கரு
நளியிருங் குருகுங் கலைபாந் தாமரை
ரொளிமிகும் பருப்புத வுபாய தோரரினார். (௮)

புலியொடு மானுமோர் புடை பொருந்துற
நலிவிலா தலகெலா நனிசெ ழித்திடக்
கலியிருண் டோதருள் கவின் கு லாவுமொன்
மலிதடா மதிக்குடை நிழல் மாட்சியார். (௯)

இயற்றிய புனைவினை யிரிசை மானுற
நயம்பல நிகர்த்திற லுடைய வேந்தர்க
ணயமிவர் தனுதின மனி புகழ்ந்து நி
தமபயமென் றிறைஞ்சு பொற் பதுமத் தாளினர். (௧௦)

ஞானிக ளருந்தவர் நகை தவிர்த்துளார்
மோனிகள் மகிழ்ந்திட முறைமை யோடிநந்
தீனிலை விளங்குறச் சிறந்த சிர்ஜெபி
லானிவாழ்ந் தமிர்கனோம் பாசி னுன்னயார். (௧௧)

நாவினி லுள்பது வெனவ நூலினும்
பாவினந் தெனவரும் பனுவ மற்றவும்
வாவிதி யுணர்குவான் வழுவகூ
சாலியென் றுயர்பி தாள நாதரே. (௧௨)

இணையிலி பருணைமலி கிலாக்கன் பாகிய
வினைவிழி மணியதின் னுயிரெடுத் தொரு
துணையிலிதன் னுளக்கருத் துணை வாழ்க்கையின்
றுணையெனு மனகவட தோகை மாமயில். (௧௩)

பொற்பினுக கொருபெரும புகித மாமனை
கற்பினுக் கொருதிருக் கவின் குலாவர
ணற்புத வுருத்திகல லறிவின் றுயக
நற்பொறை நிலனுயர் தரும நாயகம். (௧௪)

மதியினு மிலகுறு மணம நோக
மதிய கருமயி னவிர்வண் சோதியா
திதிபெற வாமடி யியர்தி னமபுகழ்
கதிபெற வழிமுறை காட்டு மேன்மையா. (௧௫)

கட்டடங் கடைத்திடக் கருப மீவெளிப்
புட்டடங் கடலெனப் புடைசெல் லம்மினு
மிட்டமா மின்மிட விறந்த வீய்ந்திட்டத்
தட்டறு முலையருள் சரத வாயினர். (௧௬)

பாத்திமா மகன்மக னென்னப் பண்புறும்
பாத்திமா பெறுமவி யிளைய பாலராம்
பாத்திமா மகன்பெறும் பதவி தந்தருள்
பாத்திமா நாயகி யளித்த பார்புகழ். (௧௭)

வனப்புறு முசைனுயர் வழியின் சென்மதி
யெனப்புகல் பெருகுகிளை யினின் வருதோர்தலத்
தனப்புர பதியவி யப்துல் லாதரு
மணப்பெடை பாத்திமா வென்னு மாயிழை. (௧௮)

இன்னகர் பதியுறு மேந்த லாகிய
மன்னபு சாலிகும் வாழ்ந் திருந்தனர்
தென்னுறும் பாத்திமா வெனனும் தேவியர்க்
கிந்நிலத் தறுபது வயதென் றுயதே. (௧௯)

அறுபது வயதுமா மாக நாள்வரை
பெறுபல னென்மகப் பேறி லாமையா
லுறுகவ லையினுடைந் துருகி யுள்ளக
மறுகுற விருவரு மிதழும வாடுவார். (௨௦)

கல்வியுண் டெனினுங் கவினுண் டெனினுஞ்
செல்வமுண் டெனினுந் தெருளுண டெனினு
நல்வா முடையவ ரெனினு நானிலத்
தில்வரு மகவிலை திருந்து மில்லராம். (௨௧)

மாபுறு மகத்தவ மனித ரென்னரா
மிருவரு முறுபகத் தவமு மேசால
வொருதிரு மகவில வென்ன வுன்னியே
புரிகுவா ரிதநுஆப் புகழ்ந்து உறைக்கனை. (௨௨)

வல்லவன் றனைமிக வாழ்த்தி வண்பெற
வல்லினும் பகலுங்கேட் டவைக்கன் பாயகனி
நல்லன வாகவே யருள்செய தானையத்
தெல்லவா கனுமகிழ் சுகின மென்றுறும். (௨௩)

நபிகிரு றத்துநா ளூற் றெழுபத்திற்
றிவியதுல் ஹஜ்ஜாகன் மாதத் தேதிநாட்
சவிகொள்பவ் னேழ்பவன் சாலும் வெள்ளிராக்
கவினுறு கருவென அப்துல் காதிறும். (௨௪)

பாத்திமத் தனைவயி னிலைகப் பார்புகழ்ந்
தேத்துறுசெய் யிதபு சாலி காலுமே
சேதநியிற் றரித்தனர் கிருமத் தாகவே
பூதலஞ் செழித்திட வளங்கள் பொங்கவே. (௨௫)

அன்றிர வினிற்செயி லானி யங்கர்
நன்றுற வுறைநகர் களிற்கருத் தரித்
தொன்றுட னைம்பதிற் றொன்று மாதாத
தென்றிகழ் புருடராற் சேம நேமமா. (௨௬)

இறையரு ளாலச ரிரி யிற்றொனி
நறைநபி மகள்வழி பொலிக ணற்சிர
முறைதரு கிரீடமா மொலியை யானுவர்
றறைகடற் புவிபிற பான்சற் பித்தனே. (௨௭)

திருவயிற் றமைத்தனன் ஷேமத் தென்றுற
வருதொளி புவியிற்கோட் டடிச நாளின்வாழ்
பெருவரத் தொலிகளும் பேறு நற் றாலு
வருளும்பெற் றிடவென வதிபுக் காசித்தார். (௨௮)

ஆசையாய்ப் பேறுவேட் டவுலி யாக்கடம்
வாசமே வுறவுமனு மானை மன்னனைக்
கோசைமாக் கடவெரு முதயன் போற்கதிர்
தேசுறு வெற்றியிற் றிகழ வுற்றதே. (௨௯)

ஐத்தசற் குருவெனு தாசல் வெளியா
மகிமையின் றுப்பிரு வயிற்றங் கவ்விரா
வகைநெனும் பொருளிறை யருளி னனுப்பிய
பகர்நவ திகழ்ந்தவர் மேன்மை பார்மிக. (௩௦)

வானவ ரரம்பையர் மனிதர் மாங்மதி
மீனரி மலைகடல் விபுலே மற்றுள
தானமோ டுயிர் தரித்த பல்பொரு
ளானவை சோபன மகிழ்கொண் டாடினர். (௩௧)

அன்னையர் வயின்வளர் வாக வுங்குத
பென்னுநா மகருற வேக நாயக
னன்னய கிலுறெனு நபிகளைக கூயுளாத்
தின்னணங் கௌதிட மேகி யென்சலாம். (௩௨)

சொல்லிறப பஃதெனு நகவி னோர்திசி
நல்லியல் பாகவு நவிற்றி யப்படிச்
செல்லுறு மதிபஃ திறுமென சீர்மறை
யெல்லவ னெனுமவர் குணர்த்தி னானவே. (௩௩)

எவிட லிலுறுவர் தினிய தந்தசா
மூவுல கமைத்தவன் மொழி சலாமதா
தாவற வுரைத்தனர் தஸ்தக் கிருட
ஞவன வுரைத்தரீ ரனுகி யென்னிடம். (௩௪)

வந்ததே னெனமறை வழுந்த வென்றனு
சுந்தரக் காண்மடித் திருந்து சொல்லிடே
தந்திடு மென்றனர் தரும வந்நபி
யுந்தியங் குணர்த்திட வொலியு மோதினார். (௩௫)

முற்பிறை மூப்பதின் கச்வு மூன்றுதாம்
பொற்புற வோதின ரஃது போலவே
யற்பொடு மாதமா தங்க ளாரண
நற்புரி தத்தொடு நவில வோதுவார். (௩௬)

தாய்வயிற் கருவினிற் றரித்து மெம்பொழு
தாய்மறை யோதொலி யடதுல காதியின்
றாய்மதி யாயதா யவர் றுதற்றுலம்
கேயல ரிமின்கதி ரென்னத் தோற்றிய. (௩௭)

அவ்வடை யாளத்தோ டனைய முற்றதாம்
செவ்வியி னவவை யாருந் தெரிந்திட
கொவ்வுரு வென்னலு மொருறு முற்றலா
னவ்விதோ மாதரு நண்ணரிக் கண்டிலார். (௩௮)

காதர்கோன் வடிவறிந் துதித்த காளமை
தாதையன் றிப்பிறர் தெரிந்தில் லேசசன
மாதனே தமையிலா துற்ற மங்கையா
றீதகற் றணியனூர் சிறப் பெயன்சொல. (௩௯)

நற்சிறப பதிகமா மன்ன நாயகி
பற்சிறப பினுக்குறுட சிறப்பிற் பாசொலாம்
தற்சிறப பினவினக் கோர் நிதமென்
றிற்சிறப் பொடுசெய்த பிணைய் ருக்குமைம. (௪௰)

பறந்தல் கொளாதவ னேனை யின்றெழு
மறந்தனை யுற்றபா ணைமி யாதொரு
புறத்துளா ரவமனைப் பொன்ன ரும்போல
திறந்தனை யிலரென லாவகத்துளின். (௪௧)

திருவயிற் கருப்பமும் வளரத் தேகமும்
கருவிழி மாதாபாற் கருப்ப சங்கையால்
அருகுறிக் குணப்பண்போர் வகையுங் கொண்டில
தருணமயின் மேவியுற் றவர்தனு குலினன். (௪௨)

காண்மதி பேரிராத் தனித்தி யாமமன்
தான்மதி யாமனைக் கொல்லை யேகவவ்
வானமதி தருவியர் மயங்க வங்கொரு
ஞான்மதி யாக்கண மூரத்தின் வந்தற. (௪௩)

அக்கணப் பருமைகண் டன்னை பாத்திமா
உறக்கனை நினைந்தெனக் காத்தி யென்றனும்
குக்கியிற் கருவெனுங் குதப்பு மோரப்லி
யுக்கிரத் தெழுந்தென வெளிவந் துற்றனன். (௪௪)

சோகினை வதைத்தனை யுதர்ந்த சோதியின்
வாகொடுவ கருவென வகிந்திய போயம்
வாகவுற் செயயுறுப் புதிதற் தன்னையின்
டேகனைப் புகழ்ந்துவா னகந்தி டத்திறன். (௪௫)

உற்றன ருதயிகல கொருவ னைத்தொழு
திற்றனித் தரசராந் தேவல செய்வரு
நற்றவை தெரிதர நயனை மேமதி
முற்றிறை திலுறறு முதிய வாயுளின். (௪௬)

நற்றுயப் புண்டமெய் யடியு மெங்கிருந்
சற்குரு முகிபிதரின் றயக்கு மேவினை
சொற்குற ஆன்மக மூன்றுந் தாவினை
சற்குரு லுணர்த்தலாற் றெளிக னெவெணி. (௪௭)

தோற்றில றியன்மறைச் சாக்கண் மூடமது
சாற்றிட வுணர்ந்தனர் குதப்பு நாதரு
மாற்றலி னவைவயின வளரத் தருந் தருக்
தேற்றுமா பென்றிருந் தாரி றயபினே. (௪௮)

திருநுதற் றிகழொளிச் செல்வி யன்றியாய்க்
கொருமுத லருளின்மா தங்க னென்பதிற்
றருமையி னுகியுரு குலி னக்கமார்க்
கிருமகி தலத்தனும் விதக்க விலலெனை. (௪௯)

வேறு.

நச்சு வேல்விழி மடந்தையர் கருப்பயா னாளின்
மிச்ச மாப்புளிப் பெரிப்பொடுஞ் சுவைக்கினு விருப்ப
விச்சை யாயுணன் மண்ணுருங் குதன்முத லியபின்
னச்ச நோவுமின் னுதிவையைப் புகழாதத் தவர்க்கே. (௫௦)

முகம் வெழுத்தில பசுகரம் பெழுந்தில முலைக்கண்
ணகறுதற்றன முறுங்குழி தெரிந்தில வணியார்
திகழிடைபருத் திலவுந்தி மலர்ந்தில வயிறு
மிகையின்வீங்கில பூப்பதொன் றன்றிக்குல விதமே. (௫௧)

வேறு.

எண்ணுறுந் திங்களொன் பதிற்று மாகியின்
றுண்ணிறை கருவுதித் திடற்குண் டாம்வலி
நண்ணிய தெளச்சொலி நங்கைமார்களை
யண்ணுரு யழைப்பித்தி னைந்தென் றுமதி. (௫௨)

விரத மாமகிழ் விரும்பவணின் மின்னார்
சரதசெய்யிதா மபுசாலி காணடவ
திரதசொன்மனை வியரேவல செய்தவர்
வரதயாதா வுறமனை வந்துற்றனர். (௫௩)

முந்திர வரிவையர் மெய்ப்ப முன்மிவில
லந்தனைச் சூழ்ந்திறை யருளின வாளர்மக்
தந்தசு பிருதரு மீது மாரபல
வுந்துயா தக்குயிர் தருவீ லோதிஞா. (௫௪)

நாவிறைந் துற்றால லுதர நோதலான
மாணிறை தருமயி லினையர் மாடுறப்
பூணிறை யனையுறப புகழுறக் கன்பிறல
வாலிறை வயினிருந் திழுகி மாநிலம். (௫௫)

வேறு.

ஆனதி னுயிரேச ரொழுவகைத் தோற்றமனைத்தொடும் பொரு
ளவதி பரந்த, தானமுஞ் சிறப்ப வினிதொடுஞ் செழிப்பச் சலதார

தருபலன் சிறப்பத், திலெனவி முறைமையோ டதனொடு நினைவுரு செய்கையும் பதவியுஞ் சிறப்ப, மோனமா நிலைமா தவமொடுஞ் சிறப்ப முகியித்தீ னாண்டவா பிறந்தார். (௫௬)

கன்னவி தெளிதாய் அறமபெருந் துறைத்தேந் திப்புனன் மருசன மாடி வன்னவொன் டுகில்வெண் ணறைமலர் மாலை மணிச் செழும் பொற்கல னணிந்து, தென்னிறை சுவண வாய்மையை ரமரர் சிறந்தசோ பனமலர் தாவ, முன்னிலை யெனமா தவத்தினர்க் கருள செய முகியித்தீ னாண்டவா பிறந்தார். (௫௭)

தடக்கொரி சமுயி லரித்னளிர் தாவோர் தய்யவ னருளினும் புதுமை, தடக்குளிர் கடல்சூழ் தரும்புவி யொடுமேத் தலங்களும் வியாவகல் வளத்தால், கடற்குறமு ஜைலா னிபிஞுளர் மகிழ்வான் சுத்தகுரு குறிமறைத் தநித்தார், இடக்குணக் குதுப நாயக நிதி யாந் தெயமித்து முகியித்தி னெவிபே. (௫௮)

வான்குபே ரனுவக் நடியனிக் தேத்து முகமமது நபிநெறத் தோர், கான்குறாத் தெழுபத் தொன் தினிற் புவிபி னலன்பெரு குறமதி றமலான், குன்குரை வுறவக் துதித்தமுற நேதி தகச்சுநி வருத்தவொள் ளிபிராந், இன்குலா வுறவே செய்தருண் முகியித தீனெனி நாயகர் பிறந்தார் (௫௯)

அரியதற் பரவா திதமெய்ப் பொருளா மகிதநு மிறையவனருளாத், தெரிதர வமர ரணியணி யிறங்கிச் சிறவா னந்தநீ ராடிப், பிரியம தடனே புகழ்ந்தவக் தேகப பெமொளி பெலகிடப் பெருக, முருகொடு மம்பர் பரிமளங் கமழ முகியித்தீ னாண்டவர் பிறந்தார். ()

முன்னைவ னமிமா ரெவப்புவி வருநன முறைமைமயர் தொகையொது மெண்ணை, மன்னவு ரோம தாடியி னமிர்ம் பாண்டவா முகமதுநபிஞர், தென்னுஅ நாசி வடிவமுனு சிறந்த தேகலக் கணத்தொடி முபர, மின்னுற வணைய குதுபுநா யகமாம் வியனுறு முகியித்தீன் பிறந்தார். (௬௧)

சதபகீ நிலைமுறு சுடால ரியுங்களன் டயகுலவென னமுதகண் பகினா, னிதமுக வுறுவா துபெக்கணுநு கவன நிருவிய மறுவனுய வபதிகா, தபசடர் நிகழ்சி ரணியணி மகிழ்ந்தி பாகன்சேர் தொகுறுகாப், வடி வெனக்கேரன், முகலவ னறுகிந் அயிலபுரி குதுபு முகியித்தீ னாண்டவர் பிறந்தார். (௬௨)

விகசித கமலா சனமலர் வளர்மா மெல்லியல் பணிபதாம ... த்தா, சகசசொல் லமுதார் யாத்திமா வுயிர்தீன் ஜகதலம் புகழுறு ... குருவா, மகிபதி யபிசா ரிகிஞ்யி ராதயோர் வடிவெனச் சிறந்தவெ ... நுவாத்து, ரூதமலா தரமா மடவியர் புகழ ருகியத்தி ஞண்ட ... பிறந்தார்.

(௬

மறத்தொடு படிறு வஞ்சக மகந்தை மற்றுள புலங்களும் பி ... லைய, வறத்தொடு புகழு மறிவொழுக் கமுநசி ரன்புமா தரவு ... பதவி, பெறத்தகும் வணக்க முதனல னௌவையும் பெருகுற நத ... ணால லுதவி, திறத்தொடு நமச்சி வாயபுரி முகியித் தீஞெலி ந ... கர் பிறந்தார்.

(௬

வெண்மணி வதிந்த கிருபியி னுடனும விளையிய முகமம ... நயிரு, சொன்மணி மகளார் புதல்வர்கள மரபி னுயர்மகத் து ... குருவெனவே, விண்மணி மதிவச சிரமதி வார நாள்விவ ரமுக் ... ரித் திறைஞசவ, கண்மணி மதுபு புசபு ஞானி கௌதெனு முகிய ... தின் பிறந்தார்.

(௬

பூமகள் வதிபூந் தடநுசெறி பிசலாம் புரர்குலா திபனெழி ... சிறந்து, மாமலி நகர்நற் றடங்களி பிறந்து வளர்தரு சம்பத்தா ள ... நற், சேமமார் செழுந்தென் சேனாயம் பதிவாழ் செயகுமு கமம ... யாழும், நேமநன் னெறிகொண் டுய்யகாத தருண்மூன் னிலைகு ... முகியித்தின் பிறந்தார்.

(௬

வான்றெருடுத் தொளிமு கியித்தின் பிறந்த மாமனை யட்டுவே ... ரொளிவு, தான்றுலங் கியதோர் தம்பம தேயோற் றனிமுத லவ ... முகியித், தின்றனை பிறந்த தாற்கிரு வையின்றன திருவுளப பிரி ... மிக் காய்மூன், வான்றனை நோக்கி ஞுன்றர ஸவியின்மா வளத்தின் ... லாடலன் பெருக.

(௬

வானுளர் மூன்றும் புவியுள புவியோர் வாரிபூர வளைபறப் பல ... மற, முனைவத் திறையோன் பெருந்தகை குத்பென் றறிவிபாள ... மலக்குகட் கேவக், கோனரு ளியல்போ லெடுத்தவந் தமரா குத் ... யத் தல்குபு ருவை,மேன்னலர் பிறந்தென் றெங்கனுரை சுற்றி விள ... கிதாண் பித்துசே பனமும்.

(௬

கூறிவண் மனவங் தருள்வென் றியின்போ குத்பியத் துல ... குபு ருவென, றறிய மதுரச் சொல்லொடும் வைத்தே இனருளை ...

மவன் பிரு வருளாற், பேறுது முகிமித் தின்பிறந் தெனவே பிரிசமிக் காகினா புவியிற், றேறுற வந்த நாளின்வாழ்ரா திருந்த சிரிய ராமொலி மார்கள். (௬௯)

இருந்த கொறுஞுவஜ ஸாளிவா மூமிவு தெளிவுறரு செய்கரு மதுவா, மொருகல முநியோர் சொற்பிறை யருளா லுருவில தொரு சொற்கேட டனன சுற, குருஸய தாஜ-ல் லவுபெய ருயர்ந்த குதபிமத் தல்குபு ருவாம, பெருகலா பிறந்திங் ககரினில விரவி னென்றுநா னென் றுமமபே அறமே. (௭௰)

அவரப்தாம புயமா மலாகமந் தனனென் றவுலியாக் கரும்புயந் தாங்கி, புவனைகொள வாரென் றசசொலுங் கதிரோ னுதித்திடுங் குளக்கொடுங் குடக்கிட, புவனெலாங் கேட்க வந்நாள் வாழ்கோல பொருத்தமே மொலிகளுங் கேட்டேற், றெவனுர்தின் கருமம் பெருகள் னொசி ரியவொடுந் தழைத்தவென் றுவந்தார். (௭௧)

முகியித்தீ னயினுா பிறந்தநல விரவம் முதுாககரிருந்துணா செயகு, அருமதுாந் தொனிடோ லுரைத்தசொல் லுங்கேட டவளியிற் சிவரெடு டிருந்த, மகிமையி னொலிமார் கரும்புயங் களினமுகிமித் தின் மலர்பதரு சுமந்தே, மினைபிலென் றேற்ற விறையவன பொருத்தம் வேண்டலா னனிபெற வேட்டே. (௭௨)

கயசனைன னயினுா முகியிதநின் பிறந்த நலன்றருமெழில்பெரு கிரவிற், றுங்கமேரு ஜெயிலா னந்த ரினிற்சிர் தலங்குலைமம் பகிரண டினிய, மஙகைமா பெற்றுா பிறந்தவத் தொகையாண் மக்களு மேன்மையின் றுய, ரிஙித வயின்மு கியித்தின தரித்த விரவிற் றமைரவா. தாய்மார். (௭௩)

ஆமட ஷபர்தம வயின்றரித் தனவா னாண்டவா முகியித்தின் பிறந்த, மாமதி றமலான் முதிப தேதி வயிசைவென் னியினிர வதிறறுங், தொமில தாங்காள குடித்தன ராகற் றேழுன்மார் வன்னலாக் கென்ன,வாமயிற் றேனறன் னவர்களு மவ்வூர் வயின்வளாந் திருந்தா ரின்னும். (௭௪)

ஓரிகளிற் சிறந்த குதபொடுெ குழ்ந்துற் றேறதிவி பூரவொடு லாவி, ரவிவுற ஜயிலா னியிற்றரித் துளாபின னகாபகு தாதினு மதுாகி, மெலிவுற தனாகனைமதுாசா வயினொல் வேளையு முன்பினு மிருந்த, வலியவ னருன்சே சொலிகளா மொலிமார் மன்பிரி சமுமிரு வகாரம். (௭௫)

கலைஞனத் தோழர் நகரிடத் தரசிப்ப நபிகளுக் கிறையமை கிடைத்த, பலனுறு மாதத் தேதிமூன் றிரவிற் பாரொலாரு சிறப்பமை தினின், குலனவன் றழைப்பச் சகதசற் குருவாய்க் குத்புநா யகமெ ன வுதித்த, வலனுறு முகியித் தீனெனும் புலவர் மகத்துவ முனைக வல் லவரியார். (எகூ)

செயிர நபிகம் முகம்மது நபிஞா திருமக ஞரியருப புவனும் பயிறரும் புகழுற் சிறந்தாற் றிருப்பேர் படைத்தவ ராகிய வும்றுமை கபிறெனு மன்னயார் பெறவுயர் குத்பு கௌதுநா யகர்முகி யித்தீ னியநா வருநா விரவலா மத்தைத் தெனுமடை யாளமங் குறலாய்,

மூந்தமி குறியே தெனிலுய ரிறையோன் முன்மயில் வடிவெ ன வுதித்த, வந்தர தருவின் மறைவெனுங் கனிக ளயின்றவர் சிறந் தமக் காவில், பித்தநல் னபிகட் கிறெனப் பிறந்தே பிரபையி லுயு சனாம் புறுக்கான், சந்தர மறைகின் விளக்கியற் பதங்கள் சொல வரி தெனத்தெரித் தவராம். (எஅ

முகில்குடை பிடித ன த்மணை கமழுதன் முன்புபோற் பின் நா தெரித, லகிலபி னடிதோ யாதநி வெதும்பூ ரைவுடற் சாலையின் றியதோ, திருசல மலங்கா ஞதது ரோம முகிருகி குதல்வனா கி வாய், பிருமலைப் புயத்தின் கீழிலொரு சனேயு மேவிய முகம்மது நபிஞர். (கூக

தம்மொடுரு சிறந்த வபிக்குசா பாசந் தகியபூ பகர்சித் திக்குறு செம்மலா முமறு மியலுது மாறுந் திறலலி யிலாகமேவ டறவ ரம்முறும் வரிசை யால்கன்மூ காஜி சின்களன் சாரிக ளான விமயித ரக்கா பெளிமாய கருமா மேன்மைய ரனிமிகழ் தாரோ. (

எழுந்தினி தருளின வந்திட வவாகட் கியலொடு மருமைந் புரியக், கொழுந்துட வைகளாரும் நகர்ஜெயி லைனிக் கொற்றவ ரா வாசா, தொழுந்துணை குத்பு நாயகர் தாதைத் தூய்யதான் னைதக மாவச்; செழுந்துடை யபுசா லிகுதல விருப்பித் தெருட்டிருக் கா யிற் கண்டார். (

வேறு.

சங்கைபெரு குஞசகத சற்குருவும் விக்கு
மெங்கணயி ஞர்முகியித் தினியபி தாவை
துங்கவுனர் வாலதிகொள் சோட்டனயின் காட்டிக்
கங்கவாகள் வந்தவணி பாவர்சொல வல்லார். (

வந்தவ னினக்கண்மரு நூதுமணி வாயவினை
யெந்தமா வேலியானி லினருணர் சிறந்த
சிந்தையபு சாலிதுவெ செய்முறை யோரே
விந்தவிர வோர்மக மக்கிறை யளித்தான். (அங)

அந்தமா வாதியகல வன்புரப்துல் காதி
யெந்தமது காயமெறு டெயக்குழு சங்கை
விந்தைமரு பூமியுறு வீருமமிச ருள்ள
சுந்தர செனச்சொலியெ மின்னுமிலை சொன்னார். (அச)

உம்மைவின் மேன்மைநுக வோதெபி மாக
மும்மிமொம துந்தமட தானவுயர் சங்கை
யம்மதிக மாகியது வோலைக்குஞ பாவோா
செம்மையொலி மாருது சிறப்பினுயர் வென்றே. (அரு)

மேன்மையபு சாலியொடு வின்றிகுழு வோடுங்
கோன்மைமரு மூதுசெல கணுடுகொண்ட தான்மு
தான்மையொலி மார்களி னொளர்சசு முடித்த
பான்மையினர் தந்தையெனும் பண்பாமகிழ் வுற்றார். (அசு)

உபவவடை யானமொலி மார்களபெரு மாறு
மடமெமன கப்புசனா யாறுமுகி யித்தின
சுடமொடு பிறந்தவலை துலகவரு டத்திற்
செய்தப முழுமாருவனா தேசறெஜபி னாவின். (அஎ)

பெண்களினும் பிள்ளைகளைப் பிள்ளைபெறு கி
பெண்களொவ ரமினுமெ பெற்றுறி பெறு
பெண்களு மொளரதிக பெருமைய வின் ஞா
பெண்கண் மகிழ் நற்புருட பிள்ளைகளைப் பெற்றோர். (அஅ)

பெறுமுறை யோரெனும் பிறந்தகத தொன்வின்
னாறுமபதி னக்கொடா டிரு பானவாக ளுன்னே
யாறுபெறும் வாழுதரு மன்னனொருடா வாயே
தேறுபெறும் வீறுமறி மேதிருமா மே. (அகூ)

கிரேகிதரு மாசியெலி லும்புகழ் சிறப்ப
வரேகலா மேலொலிக ளானவரு மாகி
மரேகாரம தோடுநனி வாழ்க்கனர் திருந்த
வெறுதைமுறை கொடுதலைகு ளிம்பினிய சீரல். (கூ0)

வேறு.

பாயிரத் தொழுங்குணர்ந்து பண்டரான வொலிகண்மூ
வாயிரத்தைந் நூறுபெரு மவனிமீ துதித்தவூர்த்
தேயமின்க ணான்னவச்சி ரத்துதித் திடத்தனித்
தாயனன்பு முற்றகொளது *பதமினின்ன முதுசொலும். (௩௧)

வேறு.

மூன்றுவ தேகனபி மாருமுச லான
வான்றோர்கள் யாவரு மறுபினி லடுத்தித
சான்றோர்மன் னுனவபு சாலிகொடு சொன்னார்
வான்றோயு நும்புகழ் வரப்புதல்வர் நும்மை. (௩௨)

மூர்த்தியுன ரானவொலி மாருமறை யாக
வித்துவல கிற்பின்வரு மிண்டவொலி மாரும்
வந்தடி பணிந்துவழி பற்றுவர் வரத்தின்
றந்தம துவப்பொடதி பேறுபெறு கத்தாம். (௩௩)

ஒலிகள்புய மீதுமது மகனுடைய பாத
மலர்கருது மென்னவுமிவ் வாரிதி யுடுத்த
வலருலகை மெய்குபிசை யாருமடு சாலி
கிலகுமன துள்ளினனி யின்பமகிழ் வுற்றார். (௩௪)

நாலாவ துத்தம நவக்குத்துபு நாதர்
பாலாய்மொ டுண்டிலரு நித்தடம வன்ன
மேலாப கன்மையுறு புரித்தம லாறு
மாலாப மாதருமுதூ தும்தோன்பு வைத்தார். (௩௫)

மாலையுறு துண்டபா க்கென்னனிம் வழுத்தக
காலையனா வுமபினு விடுமாலை
பாலைறுக ராப்பகல் த்தால
வாலறுத மண்டபமணை கொடியர் வள்ளல. (௩௬)

மிக்கதவ லவிரத மாலிதி யுதித்த
லக்கனதி வச்சிரயி னன்மொழி பிடித்தச
சக்கர வடுக்கவரு டத்துமதி தாகொற
ரெக்கமுத னுள்விரதை கொண்டுணர்வித் தாரால. (௩௭)

ஐந்தாவ தானபத மாசினி யிலங்கு
மிந்தால முமபுகழு மெங்கணமரு மூதா

* பதம் - அடையாளம்.

தந்தான் புயப்படை தரித்தவனை யான
நந்தாது செவ்வுகொடு நானில முவித்தார். (௯௮)

எப்படி யெனிற்புகழ வேந்தனபி யுல்லாக்
கொப்புறு மிலாதுசனை யாற்றதென வாமா
லிப்படி நவமகன்படு மென்னுமடை யானந்
தப்பற வுரைக்குனவை தாமினிது கேண்மோ. (௯௯)

மாவனைய செல்வமு மனோகரமு மேவுங்
காவனைய சூத்தலைகளை காவலமனந் தோர்பார்த்
தேவனைய கண்ணர்மரு ளெஃக்குபு ரவிதுங்
கோவனையர் வண்மையெனுங் குணமுமுளர் தெளதே. (௧00)

வேறு.

முருந்துநேர் செயிறனை முன்செல் பேயினை முரித்தோர்
விருந்து நாயகன் றூவுயா சுவனத்தின் விறலைப்
பொருந்து மான்ன மயிலிரு வலாமணம் புரிவோர்
திருந்து சீருகு லாச்செனுங் குணமுளர் சிறப்ப. (௧0௧)

நற்றுசே சாயா பூமப தருகியித்தி லயிறு
கற்கள் வாயுதரித் தவழுமலா யாக்கதி யினராம்
விற்கொள் பானுவி னொழுதிய பெயரினா மிருந்த
தெற்கொ ளுண்மையாரு மிதுக்குமே பெற்றுள செம்மல். (௧0௨)

கானுறுங் குழற் பாத்திமா பெறும்பதுங் காதி
ரூனும் வேலையு மொத்துற கெறிப்படத் தாசாம்
பானுவைக் கறுத் திடவிரு கோக்கொடுமே பார்த்தோர்
மான பத்தினம் மிடைத்தா னதும்பெறும வள்ளல். (௧0௩)

கருவி னான்னைரு மினின் மறை கலிதிறற் கற்றோர்
பொருவிலா நபி யிருமக ளார்மணம் புரிந்தே
யுருவி லாவிலெனை குணர்ந்திவண் மறைமைக்கோத் துள்ள
திருவி னூரது வில்மெனும் பெருமையைத் தெளிவார். (௧0௪)

நபியுல்லா மக ளார்க்குமன் னுசலா நவின்றோர்
கபியுல்லா திரு மோதிரம வாயினல் லிடவே
சலிகொள புல்லெனா வறுசினை சின்றவர் தருந்த
கிவிய வில்முனுகு ஜாத்தம பெற்றுள திறலார். (௧0௫)

இவைக ளியாவையும் பெற்றுள நாயக ரின்னு
மிவைகள் போலவ நேகமுண் டவாவை யியம்பா

யவைகளிற் பலர் சொற்றுமுண் டமையன்றி யடங்கா
தவைகளும் பல வுண்டப்துல் காதிறற் புதங்கள். (௧௦௬)

பிறந்த போதிலி னின்னன வுற்றன பெருஞ்சீர்
சிறந்த வள்ளன்மு கிகிந்தி னெனிக்குயிச் சிறப்பா
நிறைந்த பேறுக ளனைத்துமெம் கணுந்நிறை நிமல
குறைந்திடா வொரு பொருளினை யளித்தகன் கொடையே. (௧௦௭)

உறக்க மூன்முதன் மற்றுமில் லாதவே ருடையோன்
பிறக்க முன்பிறக் கையின்மற் றும் போதிலும் பேறுச்
சிறக்க நங்கண்மு கிகிந்தி னெனிக்கருள் சிறப்பாம
பறக்கந் தானவை யுனாக்கப்பா லாமெவர் பாரின். (௧௦௮)

இன்ன தன்மையின் காரண நாயகர்க் கியலபா
மன்னே யோடுபி தாவுமிக காரணந் தோந்து
நன்னயத் தொடியபதால் கா திறென நாம
மன்னவிட்டனர் செய்முறை மையிதெறுடும் வாழ்த்தி. (௧௦௯)

முத்திநாயகர் முகிமிந்தின வயதொரு மூன்றி
னுத்தமத்துல வொருபொழு தவணமொன் றெழுங்கிற்
சுத்தமாபுறம் ஆற்றியர் தனையறச் சொண்டாற்
கத்தனுமுடித் துயர்ந்தான் றென்றனர் கலைஞர். (௧௧௦)

திணர்ந்தடருசெழுந் சோலைசூழ் தருமெஜமி னணிப
புரத்தினுகியர் பணிதரு வமாரும் போற்றத்
தரைத்தலத்ததி ஜயம்பெரு குறலன் றறைபய
வரத்தயாலொசி சென் திசை வளர்தர வளர்த்தார். (௧௧௧)

ஒளிபுல்லா வவதாரப்படல முற்றிற்று.

ஆ படலம். ௫ - க்கு-திருவிருத்தம் - ௪௬௬.

திருவாய்மைப்படலம்.

குருவாய்மை திரவுல கத்தெதுதில் றுலாவை
பெருவாய்மை யுற்றவதி வாளர்பெரு மானு
வருவாய்மை யானவும் வளர்கருங்கவு தாதேனா
திரு * வாய்மை திருவாய்மை யென்றவை தெரிப்பாம். (௧)

---

* வாய்மை ஆயமை - வாய்மை ஆக்மை.

வேறு.

மதிமங் காரத்தின் மறைநகிட சோன்புலைத் திடச்செய்
யதிக காரணா வளர்ந்துழு நான்முனனன் றோமாடாற்
சதிசெய் வான்வரு சோதியைச் சதித்ததி யானே
திரியுறத்தெரி விசொனத் தெரித்தது மாமே. (௨)

நாதனை புறவளர்ந் தமரர்க ணனி வாழ்த்த
வேதமுற றுணர்ந்தனைக் கிடியாமே வுறசெய
தேநயின்றிய தந்தையர் காட்டுபழி னினிதெப
பூதலைக்கருடைம புகழ்வாழ்ந் திருந்தனர் போற்பின். (௩)

பிறந்தகல்வி ரை வயிற்றிருப் பதியிடம் பிறந்த
வறந்தரித் தவையம பலிதிரு தோழர்சூழ் தன்பின்
புறந்தினமபிரி யாதுற வளர்ந்தவர் புகழுமோ
சிறந்த தம்வய தொருபதி சோழுமே செலப்பின். (௪)

ஓங்குசி ரிசைமபுரத் தமதுகத் தாபு
தீங்குறுமகன செய்குழு கமமதைத் தினமு
நீங்குறுக்கிரு பையிற்றுடிம புரத்தலிலோ னெறியிற்
றுங்க ளாக்குழும் வான்றிரு வாய்மைசாற் றுயர்ந்த. (௫)

இத்தகைக்குரு வப்புலகா திறுவெஜயி லானி
யுத்தமத்தொடும் வளர்ந்துகம பதியிருந் தயர்ந்த
பத்தினித்திருத் தாய்விடை பெற்றவர் பதந்தாழ்ந்
தெத்திசைக்குமா மணிவினக் கெனநவ விலகை. (௬)

சிறுவர்திரு நகர்பகு தாதினிற் சென்று
பாரெலாம்புகழ் விளங்கவாழ்ந் துறைந்தனர பரிவா
ரானவாய்மைவர் தமுமின்க ளீதொரு வருள
சேரினியாவந்தனு சூழ்ந்துகேட்ட பரிவை சிகழ்வான். (௭)

உதித்த சூரியனிற் புனலிலே யாட்டிடுரு விலவித்
துதித்த தோழரும் வண்டரித் தனியவை சூழ
பதித்தலைத்தரி யாவர்க்குஞ் தெரியசம பதியாக
திதித்த யோதர்கோன் திருமனி வாய்மலர்ந் துரைத்தார். (௮)

வேறு.

என்னது அவக்கம தெடுத்ததொழி றுயன்
றன்னெனிலை வின்றிகறு செய்வதது தானே
யெங்கிலமு மெகிறைவ தெலன் றுபினி நாகச்
சொன்னதுட றெரினர் துலதுமலா வாயால். (௧)

அந்தமுறை யாமெனா தருந்தகுதி யான
தெந்நிலுமு மேகவ மெனப்பரமனி யத்தி
னுன்னதம தானதென வொண்பெருதும் வாயா
னன்னய மிகுங்குருபு நாதரினுரை சொன்னார். (௧௦)

தொட்டிலிடை நோன்புதன மூன்றிலது தாமார்
மட்டலர் மடித்திலிய மாளிகை யிருந்தில்
வட்டவுல குற்றதினம் வைத்தனமெ னுவ
மிட்டமுடன் யாருமினி தின்புறமை யென்றார். (௧௧)

வேறு.

திருத்த மேமபலர்க் குத்தவி சிருநதொரு தினத்தின்
கருத்த ரானமு மிமித்தி னுரைத்தனர் கடம்பார்
பொருத்தைத் தூறவச் சிரளுசெல்வாற் றிடத்தையும் போகாப
பெருத்த மாட்டப்பு ருப்பெறு சிறியவோர் பாப்பை. (௧௨)

பிடித்து வைத்துதல போலென வெனதகப் பிறழ்கை
யிடத்தின் வைத்துப்பாரத் திருப்பனென் செப்பிடிய பினிளித்
தடத்த ளாந்தல மாயதா லதிகெனுமி மைகொத்
திடத்தரும குது புகளுமியா னருளிலா தெனித்சே. (௧௩)

ஒலித்தனரு சைகாந் தனக்குது புத்தனமு முறா
நலித்திடா தியா னிலிலை திற்குயன் ஞாநான
சலித்திடாதரு ளுத்தாக கற்பனை தன்னுள்
மெலித்தி டாததாம் பெறுந்தன ந் தியதர விதம்போல. (௧௪)

நடக்க வேண்டிய போனடப பாகளு வீறுமென்
றடக்கி யாளிறை மருண்மிகுரு சைகபதுல காதிர
மடக்கி யுந்திரு வாய்மலர்த் துரைத்திறை யதுவை
முடக்கி னாதிருப பிடத்திற்கன டிருக்கிறேன் முறையால். (௧௫)

நோக்கமா தில தெனவுமின் சபையனை நோக்கி
யாக்க மேமலி மூகிமித்தி னுண்டவ ரறைந்தார்
காக்குமவா னவ ரவிரலா மறுவிமென கனதிக
தாக்கமாமத புககவ னிற்கின்றா தயவக. (௧௬)

ஏழுவானகத் தூறுமலக் கெவருந்தம் மெலலை
பாழுறு திருந் தெனாயுமே விளிக்கிறா பரிவின்
வாழுமியா வப்துல காதிரி யாறுகி வித்தின் மகிழ்வுந
தாழுருவி யாகெளதுல லகுலமென வுந்தாம் (௧௭)

எனவுரு சொல்லிவா னின்றும்பா ரிறங்கியிங் கெய்தி
யென்றுஞ் சுற்றிநிற் பார்கள்காத் திருந்துசொல லென்சொன்
னன்றுமென் றுவர் தென்றுஞ பதக்கத்தை நயமா
நன்றுமென் றுற வாதுமாவேண வேலோ கவின்றார். (கஅ)

சொனவள்ளளமு மிரிதநின் சொலினாதொற் றிவனி
னுன்னிருநெசலிற் குதுபொலி சவொயுமவேட டைமித்கொள்
பன்றுமன்னிரா ஞாளிபா சனைக கபுநான்
வினையிலலிதன நவையர்கரு காசன வேங்கால. (கக)

சயியல லாகவி யாதங்தொட பெமதுமு தானத
நயியுல லாமுகம மதர்வா.... கலிர்ஞரு சாவி
கபுவுல லாசரா மெநதை... டாமபு வாயகேன
குபுவில லாநசரி யா... தாத்தசா ருசைளுல். (உ0)

வனுமன் ஞாகருந லா....வி மார்குதபு குனொன
யினுமவன மென்மை... விளகைதின விளக்கிவாழந் திருந்து
மனுவெளாயரகழ் தெ.....நாவாகளொள மரபுந
தனுவி ஞனவா களிர்பிறா ...நதரிந் தனென்காண. (உக)

சங்கமாசா வேலெவ முனிசித்தின சாற்றிக்
கனகிலாதிலை மெனுமபல கடலிதுமுகிப
பொஙகுளககளிப பொடுங்குளித் தெழுமரியான் புவிகசண்
னெவிகுளாக்குமே லாம்பாத் திருக்கின்றேனை யானகொள். (உஉ)

அறிகமாந்தகை குதுபெய்த் துலைகுபு முலெவா
யிதிவியா னுயவக் துமதிதி கதைதுச மானிம்
திநிவி நமறுமகமத் தொக்குமே நகைனசிர் நெபபா
பதிதின்வாருமுன னுற்றலபோ வழிகளின டைம. (உங)

நூறற வென்றனமு தானைத முககமது கலறசிரட
சொற்றி ரந்தமு திரா்குபப புவிக்கிதை சொனபோ
இற்றமெவரு ளாலவந பெயரிடடியா ஆயர்கொள
றற்றைப் போதுளைத் தவினி முதினித்தி ஞறைநதார். (உச)

காதன முனைசகு பொருபதிற் தெருமேன யாக
வேதமாநதவு றுக்கைதய மிதுகிய மிருந்த
போதரானமு சாகஙிக் கமமனைப பெருபோக
தெருமின றிமென முனபகின தாழமலைத் தியானம். (உரு)

ஓதியேழுக பாடமுஞ் செய்துளத் தமைந்து
நீதிநாயகன் சமுகத்திற் கியான்செலு நேரு
சோதி வானமா ருளதிற் கண்டதிற் றுலங்காச்
சேதி தாமவிளங் குறவுமே வியலவர் திருமுன். (௨௬)

சென்று மோதிரன் விளக்கின னவாமகிழ்ந் தெனச்சோ
மன்றி ஞேதிமு மியிதநி னிசைத்தனர் மன்று
நன்றிமேவுதா லுமிதனு பகிக்கிறை மேல்கு
மின்றருளுனவை யிசைமறை சபூர்கிபு லெனக்கும். (௨௭)

ஆனதோர்ந்துள னெனவழ கியநபி யீசாக்
கினமற்றிட விறைவிதித் தருண்மறை யின்ஜீல்
யானி தந்திடு நிங்கிபு லாகிகன் மின்றேர்ந்
தானிலாவெனக் கருளறி வாலதுங் கோதே. (௨௮)

சற்குணஞ் செய்தனே வுகநபி பெற்றசொல் லதவிக்
கிற்கு ணங்களை வளகமி கலைவராச் செகத
கற்கு ணத்திறன் விதிப்பில தாலதொன் றொழிய
மற்குணங்க ளுறுதமத் றனபெற்றே கொண்டேன். (௨௯)

அன்ன வேதத்தி னுள்ளதால நம்சொன் றதைக்கொண்
டிங்கிலத்திறந் தவர்களை யெழுப்பிய தீசா
வென்னுமங்கபி குறிப்புமிட் டங்கறம் சிலோர
னுன்னதின்பிர யோசனத் தோடிலகு ணர்ந்தேன். (௩௰)

அந்தப் பாவிதாக் கண்டதைப் பிடித்ததா லவரு
மிந்தப் பூவினி னிறந்தவர் களையெழுப் பியபோ
லந்திடானரு ளாற்பிடித் ததைக் கொண்டியா னடைந்த
சிந்தை நோர்ந்தவர் தினவர் களின்மிகத் தோந்த. (௩௧)

அறிவு மேவசு காமிக வாரியுழு ஞரீ
றுறிவி லாமெந்தி யாருல மாழுக பாடம்
பிறிவி லாதவன் ஜீல்மறை யுணர்ந்துள பெரியோர
மறவி லாதவர் கட்குமவர் தலைவின் றம்சம. (௩௨)

மிடிபடாதநி லங்களின் நாட்கண்டு மிதந்தே
மடிபடாதுசெய் தகனிஞும பாவிதா வளம்வாட்
டொடிபடா தமிக் களனியா னெனச்சொலு ஞ்சலிற
கொடிதடா திரட் சித்தெமக் கருளுயா குகவே. (௩௩)

வரிக்குட் டோற்றல்கொண் டெனினுநங் காணைமேமான
விருக்கு மோவென்று தாதைபாற் றிறையரு ளொளிபோற்
பெருக்கிற் றேறரு ணம்புறக் காணுணர் பிரகாத்
திருக்கு ணைவன்யா னென்றுணாத் தனர்முனி யித்தின். (கச)

உகமெனுங் கியா மத்துநா ணபியுலா வெனுமென
னகும தானமு தாதை விளாவுலகம தான
நருப தாகைமா கிறலினற் றீன்வழி நார்கள்
சகல பேருஞ் சேர்ந் தொதுங்கிடற் பாகனத் தருணம். (கரு)

ஒருகொடிக் கைகொள் வேனியா னதினிழ லுலகிற்
பெருமென் காதிரிய் யாத்ரிக் குற்றபேர் கருநவ
கருகிடா கிறை யெளளியா குதுபுக ளனைந்தார்
தருக ணுதாத் துதவுவ தாமென்றார் தயையீர். (கசா)

நவிய மாநபி மகளரு ளைணுசை னயினர்
திவிய வாலவு லாதுற நூலிலுரு ஜெத்தாகு
சவியின் காதிரிய் யாவினசை யீதபு சாவி
குவலை மைந்தராங் குதுபுநா யகாபிலு றுணர்வான். (கள)

என்னைக் கண்டவ ரவரைக்கண் டவரவ ரெதிர்த
றன்னைக்கண்டவ ரவரைக்கண் டவர்களிற் றந்தாம்
பின்னைக் காண்பருஞ் சோபனம் பெறுவரென் றுணர்வி
னன்னைக் கூறல்கொண் டறம்வளர்த் தருள்குது பறைந்தார். (கஅ)

எனைத் தொடர்வரை யவர்களை யுவந்தவ ரினையு
மனைத்து வாஇியான் பிடித்துக்கொள் வேண்டிய மமதார்
கினைந்து மட்டுமே வளர்செய லோட்டமாட் டங்க
ளனைத்து மென்னைக்கொண் டாவதாம் பேணிக்கொள் வதுமையாள.()

ஆனதாணபி மாரசு காபிமா ரலதிங
கானபோர்களி னெனைங்க ராங்க ராக்கிர
மானிடரிலென் மேன்மையுமிக் குயர் வான்போற்
றூனும் மதநின்மே னபிகள்போ லேதகமற் றாக்கியான். (உ0)

வேறு.

சீர்சக ருதுநிக்கினை றுகம்மது செல்வ
ரேருஞ றுமறுன் சஜாருத்தி னிலைத்தார்
சோமுகி யித்தின் றுமெநறின் மதாசா நிலவ
தார்தருங்குரி சிருந்துளைத் தாரென வழகின். (உக)

புவியிரு ளொளி மாரெலா நபிகள்பொற் பதத்தித்
கவினுறக் கிடப் பாவொன்று தானையாங் கெழுமெய்
நபிமுகம்ம தின்பத மலர்கிடப்பன வினித்தாங்
கவனியான்றரித் தலதுயர்ந் தாரவ ரடியே. (சஉ

ஆதலானபி மாரர சருமத் நபிநூர்
பாதமேயொளி மாரிடித் திடவரிற் பதத்தை
நீதமேவுற வுயர்த்துவ ரென்பத கிலவப்
போத மாரொளி மாரெலாம் பிடிப்பர்பொற் புடனே. (சங

ஒலிகள் யாவரு மென்பதம் பிடிப்பதா லுவந்து
சலுகை யோடியான் பிடித்திடு முஸ்தபா நமது
மலரிணைப்பத மொலிகளென் பதமலர் பிடிப்ப
வலர்த லங்களி லுயர்த்துவ ராமென லாலே. (சச

என்பதம் பிடிக்குத லியான் பிடிக்குமெய் யிறையோன
முன்பகர்ந்தமு தாதையெம் முஸ்தபா நபிநூர்
பொன்பதத்துணை பிடிக்குதல் போலெனல் போலாந்
தென்பகர்ச்சரி புகலுரு முகியித்தீன் சொலிதே. (சடு

வரிசைசே ரெஃக் கூபெறுங் கிளையினின் வந்த
வாசராமிது ரீசசெய் தன்முகம்ம நபிகள்
குரிசிலாகிய முகியித்தி னுரைதனைக் கூறும்
பரிச தானதித் தரையுறு நார்க்கெலாம் பண்பின். (சசு)

செய்கு மார்களுண் டிலத்தி லினமுருதின் களுக்குரு
செய்கு மார்களவ் வினத்தினுண் டமார்க்குரு சிறப்பச்
செய்கு மாரவர் கவினுண்டா மெவர்கட்குந் திறனெய்
செய்கு மாகும்யான் மொத்தத்தி னெனவுந்தேர் வுறவே. (சஎ)

வள்ள லாகிய முகியித்தின் சொனதென வரப்பே
றள்ளுமுகம் மதலிறு மப்துல் ஜப்பா று
தள்ளலற்றதென் துணைத்ததென் றுயிருட்டலந் தாம்போத
துள்ளபோதெரிந் தொருகிறி மெழுகிற்றேன் றுறுமாம. (சஅ)

புகுதுமேலிருட் டலத்தவண் மெழுகெனுங் கிரிப்போ
லகமகிழ்வென் றுயர்க்கும் வெளிச்சத்தி லுமக
சகுதலங்களி லின்றுமோ ரிடத்தோதக காட்போ
துகைம யற்றவ னருண்மிகு மெய்கட்போற் றுறவே. (சகூ)

அந்தவேளையத் திரிபெரி வெளிச்சமுங் கழுகி
னெந்தைகாண்முன மாய்ந்ததேன் னலைக்குணத்திறன் பணிசெய்
நந்த லாருஞசைத் தானுனக் கேவல்செய் கடப்பா
யிந்த மாதிரி யொழிந்திடுஞ் செவின்வரா தேக. (௩0)

அவனை மாற்றிவிட் டுன்முன்கா ணெளிவபோ லாக
நவசும மாதியா கிடறகு யானினி சிங்கத்
திவமு நீயிரு ளுதயிடை தெரியவித் திவர்தொட்
டெவனை மாவருள் வாவெனத்தெந் தாயதிந் திடவே. (௩௧)

விளக்குப் போன்மொழு கின்றிரி கண்படு வெளிச்சத்
துளக களிப்பொடேற் றிரவினிற் றேத்தம்பே யோட்டிக்
களகமின் றிகல் விளங்கொளி காணுவை யென்னத்
தெளிக்குஞ் சீரதி வெள்ளைதயாய்க் கொதுக்கிடை தெரிய. (௩௨)

இது நிகழ்த்திபின் னெமதுதா யிருட்டுத் தேகின்
விது நிலந்தனி லுற்றொள கிரையொளி விளங்க
வது தலங்களெ லாமொளி ரொளிவிற்காண பார்கா
ணெது தலத்தினுந் தோன்றுமத் தோன்றலயா னென்றே. (௩௩)

எமது தாதையெம் மன்னையர்க் கிசைத்தலா லதுபோ
லெமது தாயருமப்படிக் கண்டுள தெகுருஞ்
சமதேன் றுயவ னருளொடு மிவைதெரி தரச்செய்
நமது தின்விளக் கவர்நல மெனகொல்யா னவில. (௩௪)

எவர்க ளாயினும் புவியினெம் மதுரசத் திடையவ்
வவையின் வாயினின் பாயின்வந் தேகிடி னவர்க்கோர்
நவையி லாதுகி யாமரா ருதவிசெய் குவனென
றவுனி யாக்கள்சி ரோமணி யாங்குது பறைந்தார். (௩௫)

ஆகையா லிது முதலிய தறிவித்தா தாவாய்
வாகை யாகமம் பின்சொன்றோர் திகழும்வ ராம
லேகனும்பிறை பொருடயக்காத் திகம்பர முதவுஞ்
சாகி யாகிய கெளதிவர் திருச்சரண் சரணே. (௩௬)

வேறு.

ஆதியல லாருவெனு மிறைதாஜு—ல் லொளியா குத்பெயத் துல
குபு, குதிடகெளதுல் லகுலமென் னவும்போ தந்தரு நிலைவா மெ
னக்குந், திகிலை தருளி யெதிர்முகத் தவைப்பித் சோத்தலபோ லெவ
க்கவன் கருமம, நீதியின் கெளதே யென்னவுங் கூவி நீர்பெறு மென
றரு ளினனே. (௩௭)

சாட்டுத லாக வெனக்கிறை யருளைத் தன்கரு மமதொன்றுய்க் குறிப்போ, ராட்டமி லாடபோ தவன்பல வல்லதையுமுன் டாக்கவுஞ் சியமிரண் டெழுந்திட, குட்டொலி காட்டல் வேவறொற் றக்குண் டாக்குதோற் றத்தெனை லெனவுன், ஞாட்டம்வே றறவுண டல்லெ னறொன் றிற்கொண் ஞைகர் மூகிபித்தி னுரைத்தார். (௫௮)

உடையவன் செயலியா தொனறைநுண் டாகென றேறிலை வல்லுண்டா கிடமா, கிடைநெறி தோற்றத தென்னரா மிதைச் சொல் லின்னவன் மறைகுறுன் யாசின், புடைகடை முதலா யதிற்கா ரியனும் பொருட்குறுங் காரண னேவா, னடைகொடும் புரிந்தேற் காரணனுவா கடத்தலன் றேறெதரி கொளலே. (௫௯)

இத்தகை வாங்கா ரியகருக் தாவென் றேத்றவே லவலா வனபோற், சத்திபிற் செய்வே னியாவொன்கா ரியத்தாக் தளமையு கிபுணதன் மையவாய், வித்தக மாமேன் னவுறமைத் தார்மெய் வித்தகர் ஜகதசற் குருவுங், கத்தனின் செயறனு செயலெலா மெனச்செய கையுஞ்சொலிக் காட்டலி தன்றோ. (௬௦)

ஆதலிற் பிசகன் றெனிசெயல் றடப் லாலமீன் செயலெனக் கொளலெச், சாதமே லவாமு தாளைதனக் கபிறுர் தாசிமா கபிகிடமுச் செல்,போதிறை யேவா லெழிந்தவோர் மையமண் புணரிபோன றகத்தைச்சூழ் குமா, ரோதமுற் றயர்வாய்கன் றுனன மூகபி னுமநசெரு மலினன்று மன்றோ. (௬௧)

உளதிலுங் கையின் முகாமதே யெறிந்த வுடனன்று மீனன்பி யெறிமண், ணெறபெனன் னிறுமல லாவெறிந் தவனென் பதாகிறமகாயத்தாம் வலிவ, மறமைத் றமிஅ றகைமத்தவ லாக்கின் னலலைகறமாவென வன்றே,தெதகு மதுமைச் செயலேயல லாதன் செயலிற் செய் தவன்வா றுன. (௬௨)

அந்தரங் கபிமு கம்மறுல லாஜத் தாகிய பின்னே யாயவா, னத்தத் தையும்பெற் றவனென கிலேதி னவாமுத் தனினிலே நிறுத்த, லந் தொளி குத்தி யத்துல்லது மூபேம் வள்ளலா மூகியித்தி னயினு, ரிந்த மா நிலத்தி னுகெனறே வகிநேவ வெதுந்த முடித்தற் கேளாமோ.

ஆனதாற் கௌதத் தகலயின கௌதல் லருலங குத்புல லதுத் தாபசங், கினவா விமு கிமித்தி னயினுர் செயனபி செயுலுமா மன்றே,தானவ னுக்க வழிக்கக்காயாற்றத் தந்தலைக் கருணுமேல் கொள

தாற், கானஞ்செய் தொழின்மூன் றுமன்றே இன்னல் லாக
அவிறூன் கழிறுன். (௬௪)

இட்டமாய்ச் சகல கருமமோட் டாட்டந் தெரிவுறு வோனல்லா
லவன்றற், இட்டமா முவந்த தனதுட் பாக்கு மினிதறி வித்தருள்
வோனென, அட்டரு மகுற வுணர்கினியார் கௌது முறுற்றதி
ஜயந் சொல்லொப்பாதார், தட்டற இல்முக கடலெலா முங்கித் தாங்
தெரிக் துணர்ந்தெழுந் தவனுன். (௬௫)

என்னவுஞ் செய்யி தப்துல்கா திறுசொல வினரிதுஞ் சூழ்ந்தவ
ஞுளர்க்கிப், பன்னும்பல் லறிவாங் கடற்கணுன் படிந்த பருவமென்
னுடற்பிறப் பென்னுங், தென்னுறு நல்ல றபீக்குமா மிம்றுன் செல்
வாமு சாக்கலீ முல்லா, மன்னபி யுதிக்க முன்னென் றப்துல்லா மக
முறைப் போர்தங் கவையின். (௬௬)

ஆண்டருள் ளல்லா பிரசங்கொள் ளடியா ராகக்கே சரிகள்சே ரா
ற்றல், பூண்டிடு நாரி லமபியா வசுகா மிகள்புகழ் பெருக்குமி மா
மாம், வேண்டிடு தாமி யின்களைத் தவிர மேவிய தீனம்ம னோரிற்,
றேண்டரும் பதவி யென்னைப்போ லவனுற் சிறப்புறப் பெறுதிற லு
னரியார். (௬௭)

நாயன்பா லதிக பதவிபெற் றுள்ளே னுமென விதுஞ்சொன
சௌது, நாயன்பா லும்ம பெற்றுள பதமபோ னமர்மற்றோர் பெற்
றிடற் கேலார், நாயன்பா லுன்சென் றிருந்துளே னிருந்து நலமிக
வசனித்தே-னமது, நாயன்பாற் சென்று நானிருந் துறல்போ னமர்
மற்றோ ரிருந்துறற் கேலார். (௬௮)

பதவியு மிருப்பு மின்னமென் னைமின்ப ராபா லுடத்தியான்
பெற்ற, தகிவித வெனது பாட்டனார் மகுமூ தவற்குத்தா தாதலா
லசுலியான், சிதகிடா துடையோ னென்றிருக் கின்ற சிறப்புள னுமெ
னத் தேர்வா, னிதம்றபீ லால மீனென்றே யாதுன் னிபுணர்மு
கியித்தீ னுரைத்தார். (௬௯)

உடனிதுஞ் செய்யி தப்துல்கா திறநம் முத்தம சற்குரு நாதர்,
திடனொடு மிகுறு ஜென்னைத்தன துய்ய திருச்சமு கத்துக்கோ ரு
ணைமைக், கடவுளாக் துய்யோ னழைத்துள்ளேற் குற்ற கருத்துறிப்
பாணுநுசெல லக்கிற்றோற், றடவினார் திரைபன் னுயிரங் கனோயா
னடிமிதித் துற்றவ ரொதுக்கி. (௭௦)

அவைகடந் துற்றேன் மேலொரு தலைத்தலை வழங்கிய தலைமையும் பதவி, நவைபடா தமுதைச் சுவிசேஷ விரு னண்ணியப் புண்ணியத் துற்றேன், சுவைமொழி மூதா தையர்களிர் சிறார் சோபித மூலந பர் வசனித், தெவையையும் படைத்தோ னருணையினை தெரிலற் றின்பமே கொண்டதென் றிசைத்தே. (௭௧)

காளவன் பேய்க்கொண் டனெனக்கேத் தவிர நன்னைமற் றோர்க்குமே யாதத், தாளமபோய்ப் பார்ப்பா ரொன்னிதுங் காறா தத்துவத் தியாளுற்ற தொருமைக், கோனின்க மீபா லுன்தபாக் கு லட்டாங் குழுக்கைதா னுனதாம் ரூதா, பாளையுந் அற்றே ணியாவி லக் குவிரைப் பாருலக் காப்பய மன்றால். (௭௨)

பின்னைக்கா ருறபழி தாவிட மிடறும போலுந்தே வெவெலாம் பெறுகும், பின்னைக்கா வன்றே வேறுரு ருவாற் பேறெலாந் தாதை யாற் கொளவும், பின்னைக்கா வலுந்தோற் பேணிச்செய் தடையாற பெற்றுறத் தன்னுற வேண்டிட, பின்னைக்கா வய்வா றருளவி ரென் றும் பேணியா னொளியுல்லா வுவாத்தார். (௭௩)

வேறு.

இனையன சொன்ன தோடு மினிதுற வனைய்த் தூழ்ந்த
வனைவரும் கேட்கத் தங்க ளுறுதவாய் மலர்ந்து சொன்றார்
புனைமணி யாதனத்தே யிருந்திடும் புநிதவாச
நனைமலர் மாலைத் தண்டார் நாதர்கட் குயிர்த் திநே. (௭௪)

என்னுறு தாளுதலைவே ளினியதூ தாள மேனமைத்
தனதயா பரசுதித நகசமு கமதண்ணன
முனமிகு ரூசசென்ற போதுயா புநிதமோத
கனிதுறைத் தலமுத காவாத் துற்று நின்றார். (௭௫)

அப்பொழு தெனத்தெகா ணதே காணிகை பருளை தெளிவெனன்
றொப்பிலான் சொலாமகொட பெண்புழும் துதரு வீரதார்
தப்பிலா லம்மி னோற்ற கோத்திர தன்று தாசகுண
குபபட னளிததா னேற்றுக் கொண்டெதிர் மொழிந்து கொண்டே.

அத்தல நின்றெழுந்தெ னருளமமு தாதை யான
முத்தலைத் தார்க்கன்பா ருகமமது மூலதபாவுய
கத்தனை பவனு டிக்கொள் கைமநதித்த் செனறான் னிரக்கண
டெத்தனை போவெண டற்போன் றேத்துமின் டாதொன் றபபோல.

வேறொரு நசிகடாமு மேவிய நிலமிலையென நில
வாறொரு வாதவாய்மை வள்ளனுந் சொல்லி யமென
தேறொரு வாதுமோமத் திருமிரு ருந்திற்செலவே
றொருரு வாத்தாய்த் துற்றத் தல்லை லாவி ளன்றே. (௭௮)

அந்தத்துற் றத்தல்லைலா வாத்தல மின்றுநு சோதி
யிக்கொந்த கிறைத் துற்றி லவிற்சென் றுறறேன ைங்ஙன
றக்கொற்கா நியுங்கா லிகைகை தலையுற வேந்தி யாளும்
வந்தித்தாக் காணிக்கைவல் லவனுக்கும் வைத்தே னப்பால. (௭௯)

இறைசற கத்தழைத்தா னியானும்போர் நிந்த தேற்றேன்
மறைநெகி யென்னோயன் றி யவுமெயா ருத்பு மாரிக்கு
மறைசப்போற பெறுதற் கேலா வாருசினு றத்துற்றி லாவு
வினைவிற்போய்க் கானற்கும்மே லாமென்று நிமழ்த்தி யன்னே, ()

சொனசிறு றத்துற்றி லாவுமுன் மைத்தூயவ னல்லாரு
எனு யிறை திருவுளத்தா னென்றுற பிலக்கை யென்றும்
வனதரு வென்றுரு சொன்னுர் வல்லவன் கிருபை பெற்ற
தனதபா நிதியாம் வள்ளல் ஜகதசற் குருசம் பீசே, (௮௧)

ஒருவனென் றேதுதொன்றி ஞறுபொரு ஞனாக்தன் ஞனும்
புரிபவை தெரிவ னென்னப் பொருந்துளத் தச்சத் தோடுங்
கருதிவெ ருவனக்கக் கவருறு துணாவிலா செய்தத்
தெரிமுறை கோடலேகனு செய்கையின் பிழைத்த தாமால். (௮௨)

நானென வன்றிவல்லா னவின்றபோ னபியுஞ் சொன்ன
மேனவ வெவலபோலென் வாயிருல் வின்வ தெல்லாந்
தானொரு படிறன் றென்சொல் சறகொடும் பாதைகந்தி
ஞனவைக் கெல்லா மொத்த திந்தமல் செய்து கொண்டீன். (௮௩)

மெய்புலவா தத்திரியாவெற் குறுபவர் வெறும் வழக்கிட்
டப்பிலலா தெதிர்சொல் வாரயாண் சொன்னவைக் கையுங்கொள்வா
செய்பொய்னாக கோடும்சாழ்நாட் டீர்த்தறத் தோட்டும் வானாந்
சைபுல கலாசா னென்றுரு சைகடநுல் காறிச் சொன்னுர். (௮௪)

எனைபடொரிற் பொய்போக் காவென னுகருயிர் பறிபட் டென்னைக்
கினைபடுமுற் றுருமுன்போத னிச்சயு மென்றுந் சொன்னுர்
மனத்தப்போ னினையா தென்று நமைறக மாள்காத் துயவா
மினைத்தச்செய் தவாகூட் டாத்தா மொன்றுரைசெய் தருள வேண்டும்.

காதிரிய யத்துச்சத்தா ரியயத்தாங் கதியின் முன்பென்
றோதிடு மென்றரிக்கி னுளரொரு நார்க்கெ லாமெப்
போதினு முதவி செய்தெப புன்மையும் போகத் தெளிபாப
பேதியா துதவச் செய்தி ரட்சிப்பேன் பெறுபே றெய்த. (௮௬)

மசிரிக்கி னிடத்தினேனு மகுரிபி னிடத்தினேனும்
விசிறலை யிடத்தினேனும் வீழ்ந்துழமு கிடத்தி னேனு
முசார்வெளி யிடத்தி னேனும் பறத்தியோட் டிடத்தி னேனு
மசடர்க ளிடத்தினேனு மாலமுள் ளன்பா லேனும். (௮௭)

பூவிடத் தேனும்போகது பொருப்பிடத் தேனுங்காடு
சாவிடத் தேனும்பாதை தவறிடந் தேனுந் தந்த
மேவிடத் தேனும்வன்னி வெயிலிடத் தேனும் பள்ளந்
தீவிடத் தேனுஞ் செல்லாத் திசையிடத் தேனுந் தம்பால். (௮௮)

வருத்தம்வந் துறுமே லக்கான் மனத்தொடு மூய்ய வாயாற்
றிருத்தமிற் காப்பி ரென்றென் திருப்பெயர் சொலிக்கூ விற்சொற்
கருத்தினிற் றங்கி ரட்சித் தருள்வதோய் தீர்ப்ப றுட்டம்
பொருத்தல்போ னிறைவிற் கிட்டப் புண்யமும் பெறுகச் செய்வேன்.

இன்னன வென்றரிக்கோ ரொவாகட்கு நமது நீனி
னன்னடை யினர்க்கு நம்பெரு நார்க்குமென் றினிதிற் சொன்னா
தன்னவ னருள்சேர் வள்ளல் ஜகதசற் குருவாய்க் காக்கு
மன்னபி பேரான மகத்துவ முகியித் தீனே. (௯0)

இறைவனைத் தொழுகிரார் துன் னொழிலகபீ பினிய பேரர்
முறையினின் மகுழ் பாழு கியித்தீன் பொருட்டா லெந்தங்
குறைவுதீர்த் தய்யகன்கு கொள்கவோ கேமநன்றி
னிறைவினீந் தருள்வை யென்றா கேட்கினு நினைத்தல் கொள்வார்.

இவ்வனைத் துந்தஸ் தக்கி றிசைத்தறம் சத்தின் மேன்மைச்
செவ்வியா லன்றே வன்ன திருநபி கினேதா ழுர்க்கு
மவ்விய மனுகா தாகி யருள்செய்வான் சலவாத் தோகை
மூவ்வுல கோங்க நாளு முகிவறத் தின்றமைப்ப. (௯௨)

திருவாய்மைப்படல முற்றிற்று.

ஆ-படலம். க-க்கு-திருவிருத்தம் - ௫௨௮.

திருமேன்மைப்படலம்.

பெருமேன்மை யெவ்வணமி யோமர மீற்றம்
மிருமேன்மை யின்மாபு மெய்புகழ் சேர்சற்
குருமேன்மை யாளனொழுங் குதுபுல்லகுத் தாயின்
திருமேன்மை வாரொருவிகள் செப்பியவை சொல்வாம. (க)

சோபிதத்தி மாருகருண செய்கபுதுல் லாஇல
யாபிமி யவாசெய் மிறுசா துல்யாமி யிக்கித்
தாயினி னுரைத்தனர் தனைக்கணினுண் டாவி
யேபிறவி யாய்ச்சரி நேயதுலி யாமார். (உ)

ஆமனைவ ரும்முகியித் திறெனி யல்லாவைத்
தாமனுமிக் கண்டெடிரசங் கீத்தவர் நாஅப்பே
றேமகிமை யின்பெறுக வெண்ணியடை வாரங்
கேமனயின் முன்றெரிகி னீளபலனுண் டென்றே. (ங)

கொணமிவரு வாவினைதல கொண்டுநெருக் கான்முற்
றண்டுகொளற் காவுறுமக் காலையினி றத்தங்
கிண்டருந ரத்தகை சிரத்தணி கிரீடங்
துண்டென நறுங்கிசிதந் தோறுமிக வீழும். (ச)

மாமதுறா சாவதனின் வாயிலின் படிக்கிழ்த்
தாமிடி பொடிக்குறமு வெத்தனைக டாமோ
தோமற மிருந்துக டைத்தக னின்வேலைக்
காமவுலி யாவதமி னெத்தனையோ கிறபார். (ரு)

ஆதரவு கொளதருள நூ ஆடபொலிவு பெற்றற்
கிதலஃ தொன்றுபய மூன்றுசது வென்றுண
டோதமிசா நீண்மதுறா சாவொடுறு வாயிற்
காதலினிற் பாரொளவி யாவெத்தனை காணுவ. (சு)

வேறு.

திருவளர் ஜெமிலா னியினைமைக் காக்குநு செய்யி தபுதுல்கா
திமுவாங், குருவுதித் திடநா ரூண்டின்றுன் னவணிற் குடியிருந்
திடுமெளலியாவி, ஒருவர நவசெய்கு ஜக்காவாரு மொழியெனு
மூதியவ ருரைத்தார், மருவளர் தடஞ்கு ழிங்க ரினினம் முகம்மதர்
நபிதிருப் பேரர். (எ)

வங்கிஷ வொலிசெய யீதுபுசாலி குக்கிரு கண்மணி யெனச்சீர்,
பொங்கவா மனைமி னவமிக வொருநற் புத்திர ருதிப்பான் னவா

தம், யிங்கித வியற்பேர் செய்யி தப்துல் காதிறு முகியித்தி னென்ப,
நங்கனகா ரணப்பெயர் தாஜுல் லௌலியா வென்றுமுண் டாம்பேர்.

குடைநிழ லொன்று முலகுயிர் களையாள் குத்பியத் தல்குபு
ருவை, யுடையவ ரெனவு மவர்தமு பறக்கத் தறப்பெற வேண்டி
யீ டேற்ற, மடவுடன் பெறக்காத் திருக்கின்றே னுடிற் றுலவோ வரு
க்குமா மெனவுந், திட னுடன் சொன்னோ டிறையரு ளாலிச் செகத்
தவர்க் கொலியினுத் தரவாம். (௯)

ஆதியே வுதவுந் தாட்புவி யினிலா மௌலியா மாரபுயஞ் சும
க்க, வோதிடு மெனவுண் டாமதனுலோ தோதல்கேட் டொத்துளத்
தவர்தே, திதிலா வவுலி யாவனை வருந்தோட் சிறப்புறச் சாய்த்
தியா மப்துல், காதிறின் பாதஞ் சுமந்தன மெனவே கனதிமி னேற்
றுவ ரொன்றும். (௧௦)

சொல்லின ரிவையுப பெரியவர் சொனநாட் டொடுத்தன்ன
நகர்ஜெமி லானி, யில்லுறை யவுலி யாவரை வருமியா மொழிவைத்தல்
காதிறைக் கண்டே, நல்லன வாக வவர்தமுப் பொலிவா நயம்பெற
வேண்டுமென்றுசை, யவ்லொடு பசலும் வைத்திருந் தனரொன் ற
றைந்தன ரறிவுய ரறிவோர். (௧௧)

பின்னர்ஜுமி லானி தனின்முகி யித்தின் பிறந்தினி துறவளர்ந்
தேகித், தென்னுறும் பகுதா தாரிருந் தொலியாந் திருத்தனத் துட
ன்பெருந் தகைமி, னுன்னத குதுபி யத்தல்குபு ருவை யுடையவ
ராய்மது ரசத்திற், பன்னருஞ் சிறப்பி னிருந்தன நீது பலன்தரு
மொருகுதுபுகள் பகர்நாள். (௧௨)

அவர்களும் பிறந்த விரவையிற் பிறந்த வையபதிற் றிருவொ
லி மாருந், தவமொடு மதரா சாவைச்சூழ்ந் திருக்குந் தருணமத்தறத்
கருளினோர் சத்த, முவகையின் கௌதுல் லகுலமே நீர்நீ ருந்திடு
மின்பார்மீ தேறிக், கவரற விருந்து கொண்டுளாத் திடுமிக் கனதியி
னோவுனை போல. (௧௩)

என்னவு மவர்தம் மின்பார்மே லேறி யிருந்துகொண் டுறை
திருத் தாதர், தென்னுறு நபிமு கம்மது நயினார் திருப்பதாம் புயம
லர் சுமந்த, நன்னய செய்யி தப்துல்கா திறுநந் நாதர்மு கியித்தீனவி
னு, ரன்னபோ தெவரு மதிகக்கேட் டானு ரமுதவாய் மலர்ந்துரைத்
தனரே. (௧௪)

எனதிரு பதந்தோட் களிற்சுமப் போர்கட் கிசையுற வொலித்தனங் கிடைக்குங், கனகிவிற் சுமந்தி டார்க்குக்கிட் டாவாங் கனநிதி யெத்தனை யெனவுஞ், சொனது டனௌலி யாககவென் றணைத்தாட் டோட்களிற் சுமப்பவர் சுமக்கற், இனிதுற வேண்டு மவர்கட்கென்ன வுமென னிருபத மவாகடோண் மேலே. (௧௫)

ஆகத மீதா திஹியலா நிகாயில் லவுலியா யித்துற்ற வென்றே, நாகதி பெறவீ டேற்றமுய்த் தருணங் நபிதிருப் போராய்ச் சிற்றிற், றுங்கன தியைமேநு செய்கப்துல் காதி றுகிய றூகியித்தின் றமது, தீங்குறு வாயா லுரைக்கவாங் கிருந்தோர் ஜெகத்துண்டா மௌலியா மாநதர். (௧௬)

பொறிபுல னுளராய் றாகொடும் புவியிற் பொருந்திவாழ்ந் திருப்பவர் பொருந்தா, ரறிபடத் தோன்று திருப்பவர் யவுத்தா யமைந்தவ ரிவியுதித் தவனி, குறிபட வருவார் சகலருந் தத்தங் கொள்கையின் சாரிணுற் றிருந்துண், மறிபடா" தவபழி றெப்பித்தோள் சாய்த்தார் வரிசையி னேற்றொலித் தனத்தார். (௧௭)

எனநபி யாத நாட்டோடுத் திவணி னெவுமல்கி யாமமட் டாவுற், பனரென வருமுக் காலமுந் தோன்றிப் பருதிதோற் றிடமறை யிடத்துந், தினம்வதி வோருமின் னதொப பாவோர் சீவனே டிருந்தவ ரொலியாங்,கனமுடன்மாறிப போயுற்றேறற்றப்துல் காதிர்சொல் லொப்பின்வீ ணுர்க்காம. (௧௮)

தவிசினி லிருந்தில் வுரையினைச் சகத சற்குரு வாய்மலர்ந் தோதத், திவசகன் மதுர சாவிடத் திருந்த சிரினம் பறிற்றிரு வொலியாம், பவுசுளா தமிழே ரொலியவ் வெழுந்தே பாரெலாம் புகழ்முகியித்தின், கவுசணி யுபய பதங்களை முத்திக் கையினு லெடுத்துத்தந் தோண்மேல். (௧௯)

வைத்தபின் பரிற்றும் வைத்ததோ ளாலே வள்ளலைத் தூக்கியே சுமந்து, தத்தற வதனின் கீழ்ப்படி கின்றார் தஸ்தக்கீர் முகியித்தீன் பாதக, தித்தறச் சுமந்த தாற்பதிந்த தெரிகுறி தெரிந்தன வலகுங், கொத்தலர் மாலை யணிபுயந் திலங்கக் குதுபுநா யகர்பொருட் டாலே. (௨௦)

தூக்கித்தான் சுமந்த தோளிரண் டினுமே துலங்கத்தோன் றியவொளி விலங்கல், காக்குநங் கௌது நாயகர் முன்னவ கபிபுல்லா பந

மிகு ரூஜிற், ரூக்குடன் றேளிற் சுமந்து புறுக்கிற றரித்திடந் தாக்கிய தாலால், வாக்குடன் பெற்ற விலாஞ்சனை யனைய மாதுரு வதிகுதி போல. (உக)

முகம்மது நபிநா தாட்சுமங் தேற்ற வள்ளலா லவர்பதஞ் சுமந்த, நகமெனும் புயத்தார்க் கதிகுதியாக நண்ணினை வென்னலாய்த் தாந்தம், மிகையல விவ்வா றியன்றவந் நாளின் மிகும்விலா யத்துறு செய்பி, தருமதால்க் கபீறு றிபாகிகல்த் தாஹுல் லாரிபீ ஞெவியல்லா தங்கள். (உஉ)

சிருல கோங்க நாடகு தாதாற் செவினது மாதஞ்செல் வழியின்
அாரஹூ ரதனிற் பள்ளியிற் றங்கள் சுந்தர மதுரசா விளிலே
யேருறும் பீடத் திருந்தந்த ஹூரா ரெண்ணரு மூரிதாகண் மற்றப்
பேரொளாங் கேட்பத் திருமலா வாயாற் போரஞர் முகம்மது நபிநோர். ()

சொல்லிய கதிது மொருஹுமிக் சோதித்தோமற வெழுந்துநித் திரைசெய், கல்லகம் போக்கி ராதனை பதித்தங் காதர்சாய்ந் துறுபொழு தொலிமன, வல்லவ னருளா லோதலகேட் டக்கண் வளாவீன மீதெழுந் திருந்தே, பெல்லவ னையும்போ ஞெனுமென் றடனங் கினிதனு வுதைறமிது மின்கும். (உச)

என்றிந்தச் சிறிய அருமறா கிபசா ளிறைசெய்பி தப்துல்கா திறுசொற், கின்றந்தந் தக்கண் களிற்கஞ் சாய்த்தா ரினிஞெருவனுமென லாலே, யன்றாந்தர் தக்கண் களிமௌவலி யாவா மனைவர் தோன் சாய்த்தலோ டதிக, நன்றந்தந் தங்கட் கருள்குரு வுளாயுகலத்தமெதன் றெத்துளத் துவந்தே. (உரு)

பேருபகார செய்பிதரு மாதுல்கபீ றற்றி பாகிகல்த் தாஹுல, லாரிபீ ஞெவியல் லாமுரீ தாஞெ ரனைவருங் கேட்டலிங் தலைக்கான், டேருறு பிறைநாட் டேதியு மெழுதி யினிதொடும் விளங்கவைத் திருந்தார், சிருது பருதா இருந்துகேட் டறிந்தோர் சென்றவண் சொல்லக்கேட் டெழுத்தை. (உசு)

பார்த்துளத் துவந்தெதாத் தனர்கிற மெனவே பாரெலாம் விளங்கலா யினவிச், சீர்த்தியு மற்றுமங் தந்த ஹூராங் தேசங்க ளிருந்துளவொலிமார், பார்த்திபர் செய்பி தபதுல்கா திறுசொற் பகரக்கேட் டென்புயஞ் சாய்த்துள், ளார்த்தவோ னையிஞெப் பியதுங்கேட் டறிந்தங் கவரவர் சிடர்க ளெழுதி. (உஎ)

வைத்திருந் தனர்கம் நேதியார்த் தாரின் வந்நவா சொல்ல வா ளொத்தா, ரித்தகை சொல்லொப் போதரு மோவென் றெங்கு மா ஞைகாபீர் கனைக்கேட், டொத்தனர் தெரிவான் நேர்ந்துகித் தா பா மோதிறு சாதுல்யா பிவிபின், மிக்கம வுளைத்தா செய்கபதுல லாகில் யாபியி யெனும்மொரு சிறப்ப. (உஅ)

இன்னருமை பகுசத் துலலகுற்றென றியம்புகித் தாபிணு மிவை போற், பன்னிய துளைவான கொள்துகா யகரும் பகாந்தசொற் போல மல புரிக்துா, நன்னயம் பதவி பெறுமவர் கூட நமையுஞ்சோத் திறை கபீ பருவோ, டனைவர் கினைதோ பூர்கள்கொ தொலிமா ராதாத் தருள்செயவா ளுமீன். (உகூ)

வேறு.

இன்னன சொனனவி மாறுமே நித்தா
பன்னதா நல்விறு சாதுல யாபியி
தன்னிலே புரைத்தனா தரும நாயக
மன்னபதுல காதிரு மமது வளளவா. (௩0)

நகர்பகு தாகின்வாழ் சாளி ஞயுக
மிகவுபாத் தடுக்குமுன னோவி லாயத்து
மகிமையு முளரொள வளர் கலிபத்துல
லகுபறென் றெருகுமுதி மல ரிருந்தனர். (௩௧)

இறையவன பொருந்தஞ்சே ரொழிவி னன்னவா
முறைமையிற் புரிதவ முயற்சி யின்மகா
நறைகமழ் முகம்மது நபிறக நாதனா
இறைதரத் தெரிசியபா நேம கிடைமயின். (௩௨)

நாணரு மன்னசேற்ற றரலைக் கண்டுவத்
தேனுறுமரு செயகெனு மிருந்த வத்தர்ரா
காணாபி தரிசனை நன்னயப் போதகிற
ருளுவே யெனப்புகழ் நிறைந்தித் தாட்டிறி. (௩௩)

மூதகிறு கம்மதே முஸ்த பாவெனு
நித்தியசெள பாக்யமா கிருத்த மெய்ப்பரி
சுத்தசா யூசசமெதல் விசு சோதியே
சித்தகண் ணவியெயாடுக தேவ ரீவினை. (௩௪)

அடிமையான் செய்திவ்வின ஊபாத் தாழ்பெற
விடிமைதி தறவின வினைலருள விர்குழ்

குடிமையென் றெமையாட் கொள்ளுமவள் ளலே
மடிமையி லாகவும் வளரப் பூரின்முன். (௩௫)

தெருள்குதா புலலகுத் தாயெனத் தினை
மருள்கடி தறத்திரு வாய் மலர்ந்தருள்
வருள்கொளா முகிலித்தி னட்டுலை காதிர்மே
யிருள்கடி ககற்றுதம மெழிற்சிம் மாசன. (௩௬)

மின்பாரீ திருந்தெளி யாக்க டோள்கண்மே
லென்பதா மூண்டேளி யாக்கள் யாருந்தம்
பொன்புயத் தென்பதற்கு கமபா பூவினென்
றன்புற வுரைத்தன ரன்ன சொற்சரி. (௩௭)

ஆனதோ தகுவதோ சொலலலாமெனு
மேனயத் தினைச்சொல வேண்டி யேழைதம
பானயத் திருவுள பல னேனப்பெற
வீனமோய் வான்வீரும் பினனைம் மேந்தலே. (௩௮)

என்னவுங் கேட்ட செய்தினுக் கிறைமொழி
வென்னவுங் காண்பிபபா னடிகட் கேந்தலா
ரென்னவு முன்னது வாழுதி ஊற்றிமா
மென்னவும் பின்னிவ னீற்றின் வந்தவர். (௩௯)

ஆகிய காத்திமுல லம்பி யாபுவி
யாகிய இனிமெருு வடி யடித்தல
மாகிய இனிமெரா பிரங்காச் சூரமுன்
டாகிடப புரிசெயவி தருமு தாண்டவர். (௪௦)

கவரில கவிபத்தூல லக்பதேற மெய
வுலகைவிற் கவிப்பாரத் தூராதுதி யாதுமே
யவலோன விருககச்செய யட்டில காஇதே
னிவனைவை சொலவிடா திருபபா சொற்சொல. (௪௧)

தக்கவ ராதலி னுரைத்தச சாற்றுசொல்
லொக்குமென றுரைக்க வீபுல லாவுடன்
முகிய முகமமது முந்த பாகவி
டக்களுமெசய் துகளி பத்தில லக்கு பதும் (௪௨)

விணைவினா முகிலித்தின் விளம்பிச் சொல்லல்லோ
வினமவன றெளிவியா விசைக்க லாகுமோ

வெனவவ ரலதிபமோ லிசைந்தநற் கேனுரு
தனவர தருமமெனவி யாவென் றுநகாள். (௪௩)

தொடுத்துயி யாமநா ளளவுந் தோற்றுவார்க்
கெடுத்திவ்வா றிசைக்கவே லாதிறை சொலக்
கொடுத்திடா துதிப்பொலி மார்க்குங் கொண்டதுட்
படுத்திநாட் டத்திப்போற் பகர்ந்தி டார்களால். (௪௪)

இத்தரஞ் சொல்லுவா ரேனை நாயக
* உத்தரத் துளவர வுதிப்பு நல்கலா
லத்தரத் தனைத்தன ரபதுல் காதிறுங்
° நித்தற வொத்தியா வருமச் செப்பலே. (௪௫)

மற்றுமு மொலிகட்கிவ் வாறு றெனச்
சொற்றகைப் பீபுற ருலசென் றிதழி
கற்ற கவிபந்துல லப்ப ருமசெய
கிற்மரு துமுதியென வினபுற் றுரரோ. (௪௬)

சிவனே பேழையுந் தெண்டித் தேரய்த்தவன்
கவிலான் மீள்கவுற் † றிரண்டற் றியானென்
றுவடா தவனென நாட்டத் திற்றுப
ருவெனக் குதப்பியத் தலனு நல்கமே. (௪௭)

பூவிலே வாழுமே மகுமூபு சுபு
காணியென் றேற்றமன் கொளது நாயக
மாநிலத் துதித்துபாத் தளவுறு சொற்செயற்
றுலவ னேவலி னடத்துநு சைகொள. (௪௮)

கருத்தலைக் காரணப் பொருளைக் காரிய
திருத்தத்தால் விளக்கிடிட் கள்ந்திற் றேற்றலாங்
கருத்தனின் மலுஹ றிற் காண லொட்டிடா
திருத்தந்தா னென்றவற் காணா நிச்சயம். (௪௯)

தங்கிடக் கருத்தவி யத்த ரஞ்செய்தத்
தந்தலை தரித்தொடயித் தற்கு நம்மைக்காத்
தந்தரல கத்திலும் வெளிச்சத் தும்பத
மந்தரத் தருங்குரு வடதுல் காதிறே (௫௦)

---

* உத்தரம்-உயர்ச்சி. ° நித்தப் பொய். † இரண்டி-புரளி.

ஐயுற இல்லங்கொண் டகங்கொ ளாதெனை
யுய்யுற வவாதரிக் குற்று நல்லமல்
செய்புனை தன்பாசே கரத்திற் சேர்த்தியா
னையுறு தருள்ஞானபரா ருன நபபாறு. (ருக)

இனிதின்மு கியித்தி னேந்தல் செயநிதி
னனிதிளம் வளரும்பச் சாசு கற்குலக்
கனதியின் செய்கபுல காசி மென்பவர்
புனிதரி லாயத்தைப் புரிவி றேதுவாம். (ருஉ)

சுந்தர செய்கபுல் காசிரு சொற்றவை
நந்துனை முகியித்தி னுதா மேவுறு
மந்தரு மதாசத் தனுவி லைகுலன்
சிந்தைதவி னுவப்புறச் சிலவொ ருத்தினே. (ருங)

இந்தகை மேவுநா ளினிமெ ருதினை
முத்தினை யுதவுமு கியித் தினையென
வித்தினா யினினில வுறக்க னுவினி
லுத்தம வரிசையி னேங்கக் கண்டனன். (ருச)

கண்டுடன் விழித்தன னப்துல் காதிறுக்
கொண்டலைக் கண்டுல னறிந்து கொள்விர்கா
ளொண்டரு பொருத்தமு மிகவுற் றேங்கிறை
வண்டரு மருளுமே மகிழ்ந்த சற்குணர். (ருரு)

ஓங்குற வளர்தரு முயர்ந்த வன்னிப் போர்
பாங்கொளி தூயமெய்ப் படிவப் பார்த்திவா
தேங்கமழ் தருதிரு மொழியி னுயகா
பூங்கையா லருள்கொடைப் பொலிவின் புண்ணியா. (ருசு)

இன்னண மேன்மையின் முகியித் தினவர்
முன்னிலை மேம்பகா மொழிசெய் காதிமோர்க
ளின்னுவை கபபுறு விரித்தி னினுறு
நன்னய வகைபெலா நனியி யற்றுவான். (ருஎ)

இயற்றிய வுடன்விருந் தாளர் யாவையு
நயத்தழைத் திடவிடை நவில்ல ரப்படி
மயத்தழைத் தூரவன் வருவ சோடிரு
தயத்தமை யொடு மிருந் தன்னுறு சால்பினர். (ருஅ)

மெய்ப்பயில வினைமுறை யிசக்கி னுயுளர்
மைப்படுத் திருப்படர்ந் தொறும் வரைவுற
குட்பெளி யவர்கண்மேற் கொள்வர் செலவர்பா
லப்படி விருப்பங்கொ ளாசுல் லன்பராம். (௫௯)

அறிவுயர் தேட்டமே மாற யாகெருத
அறுதிரும் பொறையுருசி ரூர்சொற் கோசையும்
வறிதிடர் நோய்களை மாற்ற லும்மூளர்
குறிஇயலம் பிணியரை நோக்குங் கொண்டலார். (௬௦)

ஒருகுலுசொல் பொழுதிலு மூந பேர்களைப்
பருதியின் வினவியப் பான்மை புள்ளிருயக்
தகுதிக ளெண்ணிலு மவர்கள் பாலினை
மிகுதிரன் குறவிலு மிதந்துசெய் மேலவர். (௬௧)

தகைகட்டோ ரூர்கள சபர்செல விறுவிடி
னங்குறல் இரந்தர மருள்வ ருய்க்குக்
சகத்மமிற் செய்வர்சார் தலங்க ளின்கரு
மங்களை யறிந்துமே வினைவின் மூன்வந்தார். (௬௨)

தம்பிட மவர்களைத் தாம் விழுவுவா
ரம்முறு தொடர்பினர் சகுபி மார்செயல்
வெம்முறு பிழைகளைப் பொறுபவர் மேவிமூண
னொம்மணி தருஞ்செய்சத் தியமொத் தேற்பிப்பார் (௬௩)

தமதுய ரறிவினை மறைப்பர் சக்கைவி
னிமிரொலி மாசளி னிலவு மேன்மைமன்
னமதுரா யதாபதுல் காதிர் காமொடு
மமாரும புகழுவர் தரிப்ப ரியானையும். (௬௪)

அவர்புகழ் நவநல ஏனைக ளோப்புதுக்
அவமையின் சொலவல ஞளரி யாவருளர
டிவனுவ லுருதிறக் தவ ரிரலிருக
தவறறத் தாங்குக் தயாள வள்ளலே. (௬௫)

வேறு.

இவ்விதம் மேன்மைவல்ல விடத்தொரு நாளினவந்தே
குவ்விடத் தெளிவோவா மனைவருங் கூடிச் சூழ்ந்து
செவ்விழியின் மதுர சாவிற் சிறந்திருக் கியாங்கள் வேண்டுக
கல்வைக னிறைவேற் றதனின் ஹக்கிடம் பெறுக வும்மை. (௬௬)

கருதிவர் தனமெண்ணிச்சார் காரியங் கட்கா வாறு
மொருதிரு முதல்வன் பாலி னுமருப கார முறுசெய
திருதினும் பலன்பெறற் கிட்டுங் களித்திட வருள்வீ ரென்னப
பருதிவி ளிருப்பா னுள்ளா ரெனும்பண்பா ரொலிகள் வந்த. (சுஎ)

அனைவரு சொல்லக் கேட்டங் கவரவர்க் கொருவர் கேட்ட
வெனையவோ வனைய வெல்லா மேகுறற் கிடைக்க வேண்டிப்
பினைவரு மென்று தன்னே பெறற்சகா யஞ்செய் தார்மேம்
புனைவஜீ காபிடத்தாம் போதனுறங் கொலிகள் கோமான். (சுஅ)

நிறைவுற நேமகங்கொண் ணிலமை ரிருதொட் டென்று
முறைமரு ரிபினு முள்ள வொலிக ளெல்லாரும் போற்றிக
கறையடா வரிசை வாழ்வே கௌதுநா யகமே தீர்தா
மிறைகுது பெவ ரெவைக்கு மென்றுகன் னுறமிக் கனபாய். (சுகூ)

உவகையின் மகத்வர் மற்றோர்க் குயாதி பதிநீ ரென்ன
வவையிடத் தோது மெல்லா வெளலியா வையும்பார்த் தங்கன்
கவுதுநா யகமிச் சொற்சொல் லற்ககா திமுங்கு வாமு
மிவனெனக் குகூடோமத் தளவுமே குதுபென் போராய. (எ0)

வருமவ ரெவருமென்ன வழுத்தியான் பழுதி லாமற்
றருமுறை கேளு மெல்லாச் சைகொலி குதுபு தாமும்
பெருமலைப் புறத்தில் வாழ்க்கை பிரிந்துரி ஜாலுல் கைபென்
றருமொளலி யாவாய் மேவு வாரியா னைறசொற் போல. (எக)

நடப்பவ ரென்று மென்பா னவ்வணிக்காத் தியானுத் தாரங
கொடுப்பபேர் லன்றி மற்றோர் கொள்ளமையுஞ் செயா ரென்றார்
திடப்பட வென்சொற் கேட்கச் செவிகடாழ்த் திருப்பரென் றுங்
குடப்பகர் தலைமோர் கேட்ட குதுபுநா யகமுறு சொன்னார். (எஉ)

புவனுள குதுபு மார்கள் பேரெழு தாங் தவர்புக்
கிவமதொன் றிற்குச செய்வார் திருக்கரு பாலை யன்ன
துவனைகயின் விருதோ டேற்குற் றுறுதவர் பெழுதாற் செய்ய
நவமிக வுடையதாக காணத்தா யிருப்ப னென்றும. (எங)

சொல்லினார் முகிமித்தி னுஞ்சுமொழி மார்கேட் டல்லா
வல்லபந் தமைக்கொள் காதேற் றவனைக்கொண் டாரமாட் டென்றெருத
தல்லதீர் குதுபு காத ராடிபணிந் தேத்தி வாழ்த்தி
மல்லலம் பூக்கார் வித்த மாமணிச் சுடரான ஞர்பால். (எச)

கலிவா யிடைபெற் றேகி ஞரிப்போ லிதகடக்கும்
பொலிவுறு கூடபமை கொனது புகழ்ந்து முடிவார் காண்பா
மெலிவிலான் மிக வலுப்ப மானவி லாயத் திந்தான்
கலிவுறா தவர்போன் மறறேழு மொலியுமேற் றேஹக் கே. (எரு)

உசமட்டா முகிழித் தினபோ லொலிகள் கொள் பலனு முண்டோ
வசமெட்டான் புறமெட் டானீ யவர்சிற் றினைய விப்போற்
செகமெத்த வாழ்த்தன் ஞர்மேக் திருப்பதித் திஜஸத் தாழத
திசமெட்டாய போர விட்டே லதின்புனல சுவன் றி லாதாம். (எசு)

தாங்கிடா திறையு வப்பார் ஜகதசற் குருவ லுபப
மூங்குமா மந்தரகத் தொருகடு கனவிட் டாற்போம
வேங்கள னரக விந்தே மெய்கபி யாத காட்டொட்
டுங்குழி யாமமட்டா திறந்திடு காரமை யத்தாம் (எஎ)

இடங்களின் முகிழித்தின்சிற் றினையிறை யருளா விட்டே
லடங்கடங் கலுங கயத்தோ டணியணி யவர் பொருட்டாற்
றிடங்கொள வெழும்பி வந்தே நீஙகிலா திருபய ராமேற்
சடங்களின் மாயந் தவையுய் வித்தே யவர் தந்த தொப்பார் யாவர். ()

நாற்பகை நாற் றளத்தா னண்ணுறு தொருவி ஞான
நாற்படிப் படிபடிந்தே நோற்றிரே சகந்தை வாங்கிக்
காற்புறத் தாகா அட்குய மித்தல்கொண் டதிற்காட் டிப்பி
சாற்பொறற் றகைக்க முற்றற் காகச்சார் பிட்டர் மற்றும். (எகூ)

வருந்தா நாமா ஞைக்கர் காவன நீட்கச வாய்மை
திருந்தாச் சைகாய மேன்மைத் தரத்தொலி யாய்வி லாயத
திருந்தாம் பெற்றுச் சந்தித் தாகியாம் குடிக்கக் கிட்டப்
பெருந்தாக் குடிப்புத் துய்த்தெப் போகஞ்ஞ குறைந்துண் பிச்சம். ()

கொண்டபாத் திரத் திருக்கக் குறைந்தபாத் திரங்க ளென்ன
வுண்டபாத் திரங்களாக வொலிருது புகணம் பாலிற்
றெண்டடித்துக் காத்துக்கிட்டு ஞவுற்ற தொக்கத் தேக்கத்
தண்டலில் பெலனிலாராய்த் தம்பெலத் தகைமட் டுண்டே. (அக)

பாத்திரம் வைத்தே வாதேன் மட்டுண்டு பண்பி லுற்றம்
மாத்திரத் தொலித்த னம்பெற் றூர்மன்று கிழித் திலுங்
காத்திடா அற்ற தொக்க வுண்டிறை சமூகம் பாத்தரங்
தேத்திகழ் தாவைத் தாய்முன் செம்மலென் றொலிமா தோசொல.

ஆதாரத் தவர்மெய் மேன்மை யருணவத் தெரிவிப் பாரும்
காதலிற் படிப்பார் கேட்பார் கழகருசெய் சிரர்வாழி
நீதாங் நபியா ரேழுர் நெறிக்குத்து பொலிகம மோர்க்கு
நாதனசொல் சலவாத் துருசெய் றருமத்து நலனும் வாழி. (அஎ)

திருமேன்மைப்படல முற்றிற்று.

ஆ படலம். எ-க்கு-திருவிருத்தம்-அசக.

தெரியுணர் வுணர்த்தியபடலம்.

பரியுணர் வுணர்த்தலெற பகர்ந்த காரணா
விரியுணர் வுணர்த்துதின் மெளி வகுத்துமன
புரியுணர் வுணர்த்திறை புகல யோகமிற்
றெரியுணர் வுணர்த்தய திறமை செப்புவாம். (க)

நவநபி பேராங் கெளது நாயக
ரவமக னகர்பகு தாதி னன்புறத்
தவம்வளர் மதுரசங் தனிற்சிம் மாசனத்
துவகைகொண் டிருந்தொரு பொழு துறைந்தனா. (உ)

திருமலர் வாய்மலர்ந் தொகுத்து செப்பலை
யருமைபி னிருந்துகேட் குவிரல் லாருமோர்ந்
திருமையும் பலன்பெற வேந்தல் கூறிய
தொருமைபி னுலுமோர் பொழு திருந்தனன். (ங)

கருதிமு ஷாஹுதா வுடன்மு றுக்கபாத்
தெரிசனை செயதுகொண் டன்ன செய்கையின்
பரிசினை யுங்கள்பாற் பகர வேண்டுமாற்
பிரிசயிற் வேளுயி னென்று பேசினா. (ச)

உணர்கொண்மு ஷாஹுதா வுலுக் கொடுந்தரித்
தினையிலி பாண்முக மேற்றி யில்வுல
கணைவல தெனுமபாக் குக ளகத்திநற்
குணமொடெட் காணலென் றன்ன கோடத்கா. (ரு)

வைத்தநீ யத்தின்மூற் கலிமத் தாங்கிக்
றத்துய்ப லாஇலாக இல்லல்லா ஹுவைப
புத்திபி ஞெதிபப புகல்ப ராக்கொடுங்
தத்தற மூசசினைத் தம்மிற கொண்டிட. (சு)

புறத்தி லைமா யிடத்திறைப் போற்ற லாகவே
யறத்தொடுங் கூடங்கிமொரு சத்தனி னோர்தாத்
திறத்தொடுங் கொண்டுவந் தேவ லத்தினை
மிறத்தலுஞ் சற்றமிட் டெடுத்த நேர்கொடு. (எ)

வறதொளி யொடுங்கிகிர செய்யன் மாசற
வந்தவர் கியற்றிடற் றனை மறப்பதா
நூற்றவம் மறப்புறி னுடைய நாதனு
ளந்தமில் வெளிச்சந் தோற் றாவுண் டாகுமால். (அ)

அப்படித் தோற்றிறை யொளிவி னப்பொழு
தப்படி யின்னுலவ் கிரண்டு கண்ணொளி
தப்பில் லாதுட்கண் டனிற் றிரிந் துறு
செப்பமோ டக்கண்ணு கியிற் சிறக்கொளி. (கூ)

அளவதை துஇலையு ளாகில மானொன
வுளருறி தெறிந்திடா தப்படைத்த தாம
வளமுகய் யதுவினுர் வன்னிய் போய்ந்திறை
கலவிலா முதலகா மதின்சி பாத்துகள். (க0)

ஆனவை யொன்றின் மேவவ ணடைக்கலத்
தோகத் தானிறை யெனக் கலப்புற
மேனயவ கண்டுகொண் டுருபு தாம்வெறு
மாகய மிவைதிடம் வாய்ப்ப வுற்றகால். (கக)

தனித்துறுங் கனர்ந்தகத் துவங்க ளெய்துற
மனத்துணர் வருள்குரு பான் மயங்கலிற்
றனித்தரா துதவியிற் றேன்றக் கண்டுகொண்
டெனிற்றளர் வகலவி ரடசிப் போயுமால், (கஉ)

வேறு.

காலத் தாறு பகுத்க ளகோத்தும்ப ருவாய்க்
கோனலா திலே யென்னவா மன்னவா கொள்கை
தானுங் அருசுமுன் அருசலா மதனிடை சாரு
மானமகுமு ருக்கபாத் திருங்யம வாயப. (கங)

அன்ன டாங்குமுன் சொன்ன வாய்வாம பிரா ணனையே
யுன்னி யெயெடுத் தீர்க்குகளும் பெயதி னேதோ
லென்றுவக் கிக்கி றேதலோய்ர் திறையொளி வனமின்
மன்னித் தோற்றுத னுகொடுத் தனித்துறு மயமே. (கச)

அன்னபோதுத ஜல்லியா லானவக் காட்சி
மின்னிலங்குக மாயெயத் தாகுமேல விசய
மென்னு மன்னரா னுடனுறுப் பெருமனிழும் பிரியாப்ப
பன்றெண் ணவிதம் வேறுவே றாகவும பாங்கின். (கடு)

அந்த நேரத்தி னுடலமே வியவுயிர்க் கவளித்
தொந்த மோடிருப பிலத்து வாஜ்ஜாக் கூய
நந்தி வானிடம வேண்டுகா ரியாயங் களையல்
வுந்த லாலுமே கலந்துற வரிடபபெற் றுறுமாவை. (கசு)

உயிர தற்கிறை யிடத்தினு னுதலைசசே ருதவி
செயிரி லாதுவேண டளவெனும பொழுதுமோங் கெனிலோ
கயிறி ஞெடுறுப புகள்பிரிந் தவையெலாங் கடமாத
துயருறு ருதுது சோவையா யமைந்திவண் டுலங்க. (கஎ)

உற்ற காலதின மேவுறு குடையவன் சமூக
மிற்று றுதவிட் டிறங்குது குலதா னுடலெய்
தற்ற மற்றவிங் கிரடபங்க மாயெயத் தாகும்
வற்று ருநன்மூ றுக்கபத் தாமென வள்ளல். (கஅ)

சொல்லிச் சொல்லினா யானுமே யிருந்ததிற் சொனசீர்
நல்ல வாகடபெற் றுடனுயிர் நண்ணமேங் காலே
வல்ல நாயக னனவோா வனனமி லாதான்
வில்லு மிழ்ந்தமூ ஷாஹறதா மேழுறுக் கபத்தாம். (ககூ)

புனிதபூரண விருமபங்கின் சேட்கதத்தன் புறத்தா
னினிதி னின்றெழி தெரிவுறங் கூவின னென்னைக்
கனதி யாகெளதல லகுலமென் றியான் கௌதால் லகுலந்
தனது நாயக வென்னையுன் றனக்கடி டனரிந்தேன். (உ0)

எனவி னிதவன் னதற்கு ஜவாபுகா ணிசைதத்தேன்
கனவி ரக்கமோ டவனெனக் குளக்கணே ராக
வனமி லாவவற் கெதிரதர னுக்கியான் வதிந்தே
னனசி றந்தபோ தெளககவன் றிருவுள மாறுள். (உக)

நானு வந்திடற் கானுழ மொடுஞ்சில ஙயிலத்
தானுவந் தன்னென வியானதற் கெதிர் தருதி
யானவுள் ளருளமப பெருமையி னினைவா லென்
பானயத் தருளுறவரு ளுதலெற்காம் பலனே. (உஉ)

என்றியா னுரைத் தனனவைவா புடனுய ரிறையோ
னன்றியாய் கௌதுல லகுலமே நீசெய்த் தநிக
வென்றியாரு நா ரூத்துககு மிளிர்மலைக் கூத்தென்
றொன்று பாரைதக்கு மிடைநடைப் பதிவள வொக்க. (௨௩)

ஏறிய தாருநாச ரீழத்தா யிருக்குநிச் சபமே
முறிதரா மலர் கூத்திருக்கு முகிராஜப் பாத்தாம
பறித ராவிய விற்கும் மிடைநடைப் படுசோப
பெறித ராதுரிக் குத்ததா மியலென விருக்கும். (௨௪)

ஓர்மை யாருசய னாத்திற்கு முயர்தலா கூத்தா
நோமை யாகிய கெதிக்கும் மிடைபட திகழு
மார்மை யாவுமதுக் கிசைத்தா யிருக்குமலா கூத்தாங்
கூர்மை யானதித் குக்கிக புரியதா கூத்தாம். (௨௫)

மசத்து அத்துவை யியத்திடை நடைபடு மயங்கள்
பகுத்தி டற்கரி தாமக ரியத்தெனப் பகர்ந்தே
வகுத்த நாயக னெனனையு மேமரு படியுரு
சுத்த னோகௌதுல லகுலமே யென்றுகூய்ச் சொன்னான். (௨௬)

வேறு.

நாடுளன தடிமை பெறுமின்சான் விளங்க சகவெளி யாகியோ ராடிகச, மேனயப பொருளின் றேதென்பூ ரணமாம் விளைரு முள்ளமை பெறுகந்தாத, தானதி னொளிவைக் காண்மிபடே னிஃதே யன்றிவே றம்பலவன் றெதைக்கும், தானியான வெளிய தாகவு மாட்டேன் சகலமைவ கனிதுமெம வுளறல். (௨௭)

எனதெராளி விதையின் சானறரி சனைசெய் திடுவனம மனககனிஞாயில், வனளி நடிமெதனச சூழ்ந்துதான் படிதறோர் வடிவின் மதித்திட வேலா, வினைதயிந் திடுமென் றுரைத்திதை யோர்கேட்டியாமெனதி ரவனிட நோக்கித, தனியவ வெமையான புகிதகி யிருக்குந் தலமுண்டோ வெனவின வினனே. (௨௮)

அப்பொழு தெதையா னாண்டவன் கௌதுல் லகுலமே யெண்றெதிர் கூவி, றூடபுளி யெனக்கொ லாவகக னாலைக்குன் முறைமுனை கேட்பல்லவன் றுகளே, குடபுற வமைத்தாட் கொள்வதா லியான்றுவ குறைதலை யடைப்பிடைவை கருமாங், தப்பிலா தியானே யிருக்கின்ற தானந் சகலமு மெனினெனைத் தவிர. (௨௯)

தோன்றுவ துளதோ தோன்றவை களின்யான் றோன்றிலே
னுறுதலாற் றோன்றெவ், வான்றவை யெவையுந் தோற்றிவித் திடுவ
யானெனதாற் றனமெலா நா, னேன்றுறு தலங்க ளெனிளின் றுந்
தோன்ற வென்னிலு மவைக்குளொற் கிருப்புச், சான்றுறு மின்பா
னுடையசிற் றுருத் தானெனவருளியே தனியோன். (௯௦)

மனுவெனு மின்சா னுடையசிற் றுரு மலர்வுறு தானங்க ளெ
ளையே, யினிதுறக் கருதி மூஷாஹதா வடன்றூ முக்கியாச் செய்து
கொண் டிருக்கும், புனிதமா மனங்கண் மாசுறு வனதற் புந்திக ளா
லை யாலு, மனுவின மிருக்குந் தானங்க ளாமென் றுதியோ தின
னெனக் கெனினும். (௯௧)

அத்தகை யிருப்பெ டாவுருக் கண்டுப் பண்ணுதோன் றருவுரு
வாரபாங், கெத்தனை சொலம்ட் டோதெளி வாருண் மையின் றெளி
தெளிவதாம் போதத், தத்தமர் தெருளிற் சிந்தித்தோ யாமெய் யு
ணர்வொடும வேறெனி லனுந்தோர், பத்திகொண் டவனைத் தெரி
ப தாலப் பதவி யிருதயா சனமே. (௯௨)

ஆகுமன் னிருக்கை யென்றுரைத் தொரிய மதினவகை யுடன்
பிரித் துரைத்தார், வாகுறு மலர்மேற் சொன்னபோ லொழுங்கின்
வல்லவன் றனைமனத் துணர்ந், லேகொள லாலவ் வன்பாக ளிதயத்
தில்லையவ னுதயமா தாகி, யோகையி னவன்றன் பலைரு தசையு
மொலித்துக்கொண் டுறலிருப் பெனலாம். (௯௩)

சொல்லுமப் பையுஅ அகுதசா கிரதார் துங்கஹக் கருள்கிருபை
யதா, நல்லவக் கிருபை யேகலபில்லா நதார்திருத் தாய்றகுமத்தர்,
மெல்லிகா ணரிய மாமறை வரிசைப் பினையுமோய் விலதிறக் குவெ
ன், றல்லதீர்த் தருணை குதுபுநா யகர்தே னலர்திரு வாய்மலர்
துரைத்தார். (௯௪)

இன்னமூங் குதுபு நாயக ரிஸசத்தா ரியானிறை யுடன்வின வினெ
னோ, முன்னவா நீம லாயிக்கத் துகளை முறையினெவ் வஸ்துவாற்
படைத்தென், றன்னபோ திறையின் சாமெலி வாலே யண்டவை
படைத்தன னின்சான், றன்னையான் படைத்தே னென்றிரு வொளி
வாற் றகுதியின் விளங்கவென் றுரைத்தே. (௯௫)

வெளியெனும் லாஹி தின்படிக் கமரா மேமென தொனியினற்
படையுண், டளியுறு நாக்கு முதலென் னினுமுன் யானக தெனக்
குறிப்பிலுதென், றெளிவினி னின்றென் றிருத்தகை யெனுமவ்

வுண்மையை விளக்குவா னோமைத், தெளிவினி னமிழு கம்மதை யுதயஞ் செய்தல சொளிவினு னன்றே. (௧௬)

குன்றுஅ சிலகு கமைதோ கக்கூக் குவவொடும் பல்லவும் படைத்தே, னுறுமலைக் குளா விசைவோன் றுமைக்கு முமபாமற் றுள சுர வெழுநு,செபிதா வாய தாலிச்சா னெனு மென் சிரிய றுதகு மதுவே,மருவற முனமென் னெளிவினு லமைர்தென் வண்மையை விளக்கருள் வடிவாம. (௧௭)

என்றுமைத் திறையின் னெனெனிகளதல் லகுல மெனவறைத் தெனக் கின்சா னேயம்பான், வன் பிற வுடைய வாகன மாக்கி வைத்தன வெனவெயே தவிர, கின்றுள படைப்பெவ வையமின்சா னுக்கே விலவுற வாகன மெனவுநு, சென்றுமேய மிதித்து லாதல மெனவுநு செய்துற வைத்தன வெனவும். (௧௮)

கடந்தின்சான் மிதிக்குந தலைகள்யூக் கைன நறுவிய சுவர்க்க மாங் குள்ள, கடந்தரு மன்னைன முதலிய தறுக தன்னெறுடெறு சகவழு மென்றுன், திடமொளின் சாறு னவர்கல்லார் பொல்லார் செயல் விடும் பாவிக்கு மாமி, நடநகது வெளிறு மிறைகவில காளா கவ்வுதித் தாகர ரியாரோல. (௧௯)

அம்பியா வவ்வி யாபுக நமெய்யாரிரீ னிவர்கணோ டிறையை, நம்புல னவர்க டவையுமா வெனனா ரதன்மேல் கொலுமிதித் திருக்கும், வயரிலாத் கலவு மீன்கள்நல வெனவே மறையினிற் றெரிதா வந்த. திமபரே கவ்புல் மூமின் யறுகல லாவியென் றெடுத்தெரலி மசைத்தே. (௨௦)

பிறுமெனி னெனதல லருவிமெ யெனவே பெரியவன் கடயவருத் துணைத்தான், மறுவெறு பிசாசா றுவவா நுயரோர் வனுதவைத் தின்னுதல் குடித்த, றனுவினு துறாகை னிற்குத விருத்தல் சாற்றுதல கேட்டவைாம கடப்பு, வினையிரோர் வஸ்தி னாவினு னனத்தை கோகொடு திருப்பழு திருக்கும். (௨௧)

இருதல மொழுமுமா விடுத்துவே ருமத் துரர்க்கெனப் பிறப்பட வினைபோற்,கருவிபே புரியுந செயல்கள்செய் திருந்து காசினி னடந்திடார் யானும், பரிவிரெ டவரோ டென்பினின் திருந்து பரிசுற வுசும்பத் லொகிகைல, விரிவு... மையனிற் றெச்செய கேயுமேம விதம்வித முடைபெய திலதேல். (௨௨)

கன்றுறு நெஞ்சே திருவுளமாற் றுதன்ற வினைவி திற்று
துன்றுமி லாயெத்த றெற்றக்க தறறநத்துன் னில்லை யிழிதி னில
லுறி, யென்றுதா மோராரப் பதுமசை கிறதே யிலையிறை புடைபவு
தரக்கொண், டன்றியே பொழிய வெனபதா மினைய மறிவெ
பருமிலா தவனை. (௭௧

காலைதச சறுகட் பண்ணிவிட பனைவாங கருமைக காமொனை
மைவயென், றுலிகத் தனிலே கடைபடு வனைவாறு சாக அத்தா னை
குமா றுகும, வேலைக ளினைத்து கடைபடு வனவு மேலவன் முற
தலா மனுடாக, சேனுமோ விவாகட் கனல துக்க மெத்தகை யு
னவென் பனவால். (௭௨

ஆயனுட் கருத்தொண றுதுணார் துணாக வாதிசொ லாக
வசன, மேயநோ வழிக்கா ரியகட்சே துணையாய் கிடிவன கொ
கொறு வதலாக, கியவாறு செயலகட் குனசயமல லனவாக திரு
தந்து தாலறி வித்தேன், மாயிலா நன்மை செயிற்பொன்னுர மீ
யு மாறுசெய் திடினெறி யாகும். (௭௩

தருவனுறு செயலை யறிவுறு னையினவி சமுமவி டா தமக்கே
கேட்பன், றெரிதா வெனதாக் கினைசெலுத நிநொட் கிசைதரி
வையுணா விரொன், றரியவ னிரியான் கட்டினை யிட்ட அமர்ந்து
செய கலியு மிவன், பகிவினி மான்கொண் டவாகளே யென்
பதாகதனை குறுமெமித் துரைத்தா. (௭௪

அனைத்துமே யவன்செய வனவென்பா றமபா லாவதெ
பாவழி கேட்ா, தனித்தவ னேவல செய்தவன் செயுறு காயத்
லென்றமே மிறைக, வினைதவிர நியாத்தெசய திதென்றே சா
மிறையரு ஞணாவிறு துலை, மெனத்திருத் தருமுறிசய பலமு
சன னத்தோ ரிடருறு பதவிசோ திடுோ. (௭௫

வினையின் றவாப தாபுமா காவுமா வினைசெறுல பொனலம புரி
தா, வினிதுறப பேம தாயகாறித திருதசேட டினைபெற காம
ராவாா, தனியனுக கருசா துவசெழு காடடுத தவறுமோற மின
வினைப புரிநதால, வினையதா புறதேட டிவசொரசெ டினாரய வி
மிரன் டவன்செய வெவாக்கும். (௭௬

அரியவன வலமபோம படிதரு மெறிறகொண டவனறமி மதி
னியா மெனவே, புரிதரா விலகல புரிபவ ரேவல பரிகார போல
முறுமபாலு, சரிதா வுரிது மறிவட சேரமை தனைகொனா வி

திறமு செயலைத், தெரியுமோப் பலவு சேதனம் போலவா றென்று தே றறிவினர் செப்பலை. (௩௯)

இன்னதோங் கென்று நாயக ரிசைத்தா ரெனைபிறை யாதெனா தல்லகுல, மென்னவே கூவித் திருவுள மானுன் யாவனென் னினுமமை பூர்ப்பத், தன்னிலே கலச் தேவியென் றுறைத் தவனுறு தவனுநேசா பனத்தை, மன்னுத லுடனே பெறுவனோர் காலு மாறுறு தவற்கு யாம பேறே. (௪௦)

பூரணவி லியாவ னென்னினு நலமேமாய புனிதமுறு தேவியென் றமைத்தாற், சூர்வருந கேட்டை யுடையது வான்று ஆவிகந் தனின வன் செயினு, கோவரு மனையாற் பேறுறு காலு நிலையினு றுனல் லீட்டுதலு, சீரவா வனுகா னென்றுமே யினையாண் டெரிவை யென் னினுநேசரி யாமே. (௪௧)

ஆனதாற் புவியி னோர்நடை புரியின் ஞர்சுவ னத்தின ரெனவு, மீனமாம் பிழைசெய் யின்னவர் நரகமெய்துவ ரென்றுஞ்சொல் லற்கத, தானவ ரவர்கள் செய்கையை நீங்கவத் தரித்தபூர் வத்தை யா ரறிவர், மேனைபை பொருவா மிறைவெவ ரெவர்க்கெவ் விதமரு ளினுமவ னருளே. (௪௨)

ஆதிவி னையசி தேவியென் றமைத்தோ ரவனியின் முகடிசேர் கேட்டி, லோதுவாம் பிழைக நெனுநடை புரிந்திட் டெரிகர லினுக் குந்தங் களுக்குங், காதியோர் சாணமட் டடுத்தடுத் திடுமக் காலை நாம் பெறுதிரு வேதா, னீதியி னதுமுன் னிட்டுகல் லமலை தெறி யொடுஞ் செயந்தான் மவுத்தாய. (௪௩)

தானமேம பதவி யாளனொன் றிலகு தூறுவல்பக் காவில்லி னடைவா, ரீனமு தெவி யெனுந்தாத் தசனி லேயமை வானவர் புவியின், மானிட ரியத் திருவதி கலமாம் வரைக்கரே ரமல்களைச் செய்து, தேனதிச் சுவண மாநக ரினுக்குந் தியங்குதங் களுக்குமே வோர சாரண. (௪௪)

ஆகுமட டடுத்தவ னனுவிடா முன்முன னமைத்ததம் விதி யினை துவிறுத், சேருசேர் முகடித் தாக்தொடர்ந் தடாத் தொ டர்பிறும் பிழைபுரிந் தகத்தி, னெக்கைக் கருதா திறந்ததோ கதி யெய் திடுகிறுஜீன் தாறுடை னுமெய், வேகவ தாபு பெறுவனென் னவு மே வினம்மினை முஷிரித்தி னெவியே. (௪௫)

அசலித்தி தேவி யென்றிறைதி ருக்குமா ரனைத்தல சங்கிழ போலப், பிசகற லதிர் வைபினமைபுசிந்த பேறினீ ராகுமா லோ னும்,வசையுறு முகடியெனுந்தாத் தமைத்தோர் வழிசெடும் பிறைமி ளாகி,யிசையற வருத்தி மேயதுவ மொன்று மென்னைவேண் டிறுத லைபெரிய. (௫௬)

தப்பித மாம்பூ வத்தவை ரவர்க்குத் தனிசெயகட் டளைகளி பவையவை, யிப்புவி தனிவியா ரலிக்கிட வலிமை யினியார் மனமுடை யவரா,லெப்பொரு ளுயர்மா னமதிறை விதித்த தெதிர்பற்பல் பொரு நடங் திறைந்தசவ் செப்பமெய் பயனைத் தருமே யலன்றன் திரு வுளப் பொருத்தத்தனை னரிதே. (௫௭)

என்றதி யாகட் காரிவற பணித்த வேவலை யெடுப்பதே கட ன, தென்றவ னரியாற் திருமறை வசன மிறக்கிய முறைப்படிக்கே வ, லென்றலை யெடுத்தி மான்கொடு நடந்தெய் தின்பதுள் பத்தி னும் பொருந்த, மென்றது சொனலே வேண்டும்பின் பிறைநல் கிட லபெறும் பலனிறு மெவர்க்கும். (௫௮)

மகமயே யுமதும மத்தவர்க் கெமது மொழிந்திரு மறையதி விப்புஞ்,செசமதி னைவல் சொன்றுநல மைகள் செய்துநிற கெடுத திடா தாகத், தருதியி னிடுத்தற் குமதுமேதக் கடன தாக்கிய தாறற வ ழறரி, பகர்வதிப் படித்த் செயல செய்தோர் யாமீ யவுசொடு தவ னருமம் பெறுவார். (௫௯)

எனதுகட் டனாயி னரகவி லவன்கேட் டியலபினல் லயமசெய்தி லாலை, வனிதா இனிய தாபுசெய் விக்கு வான்வல ளுவனியா னெ ன்டா,லனைவரும வருள ரப்பொழு திரத்தேட் குவனெனத் திருவு ள மாளா,புனிதமா மறையின் வசதனு யத்தாம பொருவிலை துணை சு துனம பொருத்திர. (௬0)

வேறு.

எனவொலிபு பிறையநபி யாலுமதி விதிதிட்டவைத யுரைத்தன ரிடித்த வினெடுத், தனைத்தும இன்னமா அலைகல புரா கானத்ட் டேதா வதுலகவி சாபின வசன,பினபொருண்ம ருதொழுகி துணி மா தேடுமு மவருமெரி ஈரகு முர்பொ, தினமனயி முர்சுளை வா புவிதை பருன்பொருகு தனுமெய்சும் வளர்சங கையுமுனா. ( )

வேறு.

என்றனிதாலு மிறைவனி சிரபதி குவலெனற சொலவாலு, மென்றமேபடி மையாகு மமன்டா லெஙசுனீ யிலறவ சிதேவி,

யென்றனை கூடாத் தாக்கியெம் பிரபுக் கின்னருள் புரிகவென் றேவ, லென்றனை யெடுத்து நலமலி புரிந்தொன் றிடலற விலகலைத் தவிர்ந்தே. (கஉ)

உள்ளகத் தருக்கத் தொடுசரி அத்தி னெழுங்கினி னடந்திரு பொழுதுந், தெள்ளிதி னிரத்தல் வேண்டலே கடனுந் திருந்தவிவ் வுண்மைகொள் ளாதான், னெள்ளல்வே றுறுவார் முகுத்தசி லாக்க ளெனுஞ்சுறு குநகனைத் தீமான், கள்ளமாய் வழிசேட் டினனென வாவார் காத்திறை நமையவர் போல. (கங)

ஆமிடா தாள்வா ரெகவும் வேண்டு மாகையா னம்மலே மென்னும், வாருறு முசிலி மானவ ரெவரும் வல்லவ னிடத்தினு போது, மெகா யகனே யென்னைச் சீதேவி யெனவிவ் வெக்கினைத் தெழிந்சி, ராகவு மவுத்தாக் குலவியென் னிரந்த யன்புறக் கேட்டலும் வேண்டும். (கச)

வேறு.

சங்கைஅல் லாகும்ம அருமியின் சதிதன வஅலித்து நீசகித
ஸிங்கிது அஆவர் மெனத்தா பினிதி னமையா னபி முகம்ம
தங்குல வுபோர் மெளதுல் லருல மருந்தெதன் டிப்புறு முள்தகீறுங்
கங்கிலெலாலி மாமு சன்னி பீனுங் கவிவனே யிமாங்களு முனைத்தார்.

செம்மலா கியவெள துல்லகுலக் திருவாய் மலாந் தினி துரைத்தார்
நம்மையா ளுயக னேனைத்தா னயமென துல்லகுல மெனவின் னு
மம்முற வழைத் தோதினுனி ரஹிருவி ரிசா னுவன் முன்
சம்முற மவுத்தா னதின்பின்றன் னிடமுள் பாகி நடைபடுமே. ()

அன்னவினை கனோதில மதிற்று னடஹுட னிருக்கைசி னமிர்தா
வின்னமுமிர் வனித் திருப்பதேவேண்டு மென்பதனை யெண்ணி
மன்னுதலி னுதரவு வையான் வதிகாவி னெருசாமும் வினைய்
வின்னமுற வோர்களாமு மாகா விதமெனை மருது நனிகேருசி. ()

உள்ளக வுருக்கமொ டூரந்தே யுற்றம றம்பில்லால மீனே
வள்ளலே றகுமான் றஹீமே மாசிதே மவுகூதா நீயென்
றெள்ளலவே றறமிக வணங்கியிப் புவியின் வையா தெனைதரான்
றெள்ளிதின் மவுத்தாக்கி யேயுன் றிரு வருள்செயென்பா லன்பால்.

இத்தகை யுரைத்தெனை நாண்டிக்கின் குயிரின்மா னிடனிருந்தாற்
பத்திதவிர் பாவவினை மிகுமே பகைமிவா- தூறல் கிரபவைக்
கத்தனவ னுளுசெயபவ கடிகா னுடனெனு வேவிடாதாற
றத்தமது மைமினுமு மதாவைத் தாமென்னி யருசாது மேன்மேல்

ஜெகமதனி லேதன்மன நிற்கொத் திடும்வகைபிரிந்த பிறைசெய்வ
னகமவைசி றந்தபின்னே தாடையாதி கமலகே பெறச் செய்வான்
பிசைமறை யவற்குமுனி வாசமே வளமவுத் திசையுவப்பாச
மதிமையுறு சாலிருக வண்மையவர் வயந்திக மூதிலுற்றாம். (௭௦)

புவியிருந் தாலு மறிஞரை போகா தடக்கி யமல் செய்வார்
சவிமே நலத்தினர்க் குன்னதன்மை யிதையென்ன வும்வருத்தே
யவிகால மின்பிறுங் கோதமை கடிதிறுறன் மூங்காலநக்கீர
குவியாதனைச் செயலொடுக்காட்கோள கருமெனக் குறுபுராத்தா

வேறு.

நகேகோன் கொண்டால் லகுலபெறு நசிறாதிருவாய் மலர் துரைத்தா
ரொநகோன் கொண்டால்லகுலமென வென்னைக் கூவி யினிதுரைத்தான்
மிகர னெனுநீர் சித்திரையைச் செயப்படா தியாதொரு குடிபடை
நுகர தவினுற் குடிக்க வொண்ணு நகரோ ரொஜீவனைத்தனையும். ()

தின்னப்படாது காலிநவாந் திருத்தச் சப்பா டுறுதும்மூட் கண்
டன்னைக் கொடுமுண வையினென்னி தரிசித் திடுவோர்க் கருவிர
தன்னி யெனவே லவைவினர்த்தமாகுமிவையென்றெருவி புரைத்தா
ரின்ன மறந்தம் புடைகுழ்ந்த மிக்கோ ரெலாக்கும் வினைதுறவே.

ஆரா கினுமே ஹக்கையறந் தவனிக் குடியபு கவைக் குடித்தத்
தாராவின்ற ரிகக்குகவைத் தாங்கின்றே கொண்டவன் வானில்நீப்
பாரானதிலே குடியிருந்து பரிபா லனநிதத் தியாசெய் திடல்
சேரா மாநுஞ் செயலுப்ஹறும் பாத்திலாநுந் செயலகவென்றே ()

நாதா குதுபின் வருமுனைத்தார் நாதனை கொண்டால் லகுலமென
லோதி யென்றேயே யமைத்தலைத் துரைத்தா லுமது சகுபிகளாம்
போத மூறுமு ரீதுகட்டுகே புகல்வீர தெரியப் புகழுக்க
வேதக் தவிரது ஆக்கவைப்பெற நிடுக்க கொள்ளே யாகவேன்றே. ()

நாளும் புகழு வலைகொரடுமா ரதுந் தரிபடா யெனையகத்தே
மீன மகலென விடத்தனைவிட் டினகர சேனவ லவர்கள்வழி
தான அறக்கைப் பொருளுந்தனி பவைவிசு லாக்க ளவிறைதன்
றுண நருமத் தனவினில்தூராந்தா னவாத லிரவுபகல். (௭௧

எக்கே மாமே வாக்கான விறைவைந் திருந்தத் தரிசனைசெய
தக்கோர் வெயிரேறு டகமபுநமு முறிந்த வரி யமெச்சிக
வைத்தே முடைய விவர்களுக்கு நாத ராமே கொடுத்துநம்
பணு சவாச மருமவர் டதவி கேட்பக்கிறுமென்றே. (௭௭)

தருணத் திதவுங் குதுபுலவருத் தாபு இருவாய் மலர்ந் துரைத்தா
ரருணன் குறசெய் யிறைகொளுதல் குலமெனவே யெனக்கூவி
மரணத் திரிகொள் படைப்பெனும்பல வல்லதுமொ துங்கல்குடியிரு
விரணத் திணவேட் டெபார்த்தற் கிடமுணலது வேறிலவால். [த்தத

என்ற னனவி லுயிருக்கு மியானசெய் சகல படைப்புகளு
மன்ற வொர்துங்குத் தலமியுணவே வகுத்த வினையால் விளங்குவது
தன்று படைப்பா மென்னாப்பார் துன்யாவிருக்கும் போதிலி னென
னன்றி மறந்து பலவிதமு நடந்து கொள்கட் டும்பின்னரியான். (௭௯)

சொன்ன முறைமை யொழிந்தவைக்குத் தறவர்வகைகேட் குவனெ
மன்ன வராதோய வாரோவல வந்தே கூடும் போததிவா [னபான்
னின்ன இினு இயாபகும் தும்ப இன்ன அீனு கிசாபகுமென்
றன்ன மறையின் முன்னுரைத்த தன்றோ வெனலா மென்றுரோ.

பாவ மொருவ நம்மவரைப் பாது காத்து நல்லுதவி
தாமொன் றனுகா துளுந்துமொழி சாற்றி னர்வன் வாய் மலர்ந்தே
காவல் புரியு மிறையுமெனைக் கொளுதல் லகுல மேயெனக்கூஇ
யாவ லுடனேயுரைத்தனனி ரறிந்து கொளுமென்றவையெனவேயல்,

மதுமை நாளி னெனக்குவ்யாம வரிசைச் சாலி காயிபால்
அதாரி யடியா ரென்றசிறப போலுகு மாயி தின்க னெல்லா
ாறிய சுவர்க்க சுகணமு மெனு நலமா கிருமத் துகளெநனி
பெறுதல்மொடும்பாரக்கலைவக்கியான் பெறப்பூட்டுதலினுற் றிருப்பார்.

கும்பிய தாமெப் தடயவராக குறை கொள் பாசிக் கின்க னெல்லாம்
வெம்பித் தனர்ந்தே யிடுகொடா விதத்தென் கேள்விக் குள்ளுடைந்து
சம்பிக் கவலை கொண்டேபராக் காகத் தவக்கம் பெற்றுறுவார்
யமபு மமனி யான்பகர்ந்த படிகோள் ளமயுஞ்செய் வேனெனவே. ()

நமதா சனுகண் மணிகுதுபா யமிஞர் முகிமித் தினுரைத்தார்
சமதா யினதமு முக்கபத்தின் றலையின் வசனித் தியானுறுபோ
தமுதாசனம்போலெனைக்கென துல்லகுலமெனவேயமைத் துரைத்தா
னிமிழ்தா மொழியின் மெலவடியா ரெலக்குண் டவளி தனிலவர்கள்.

தஙகட் குனை யமிருயதனுகள் சமஸ்தத் தையுமவிட் டிவைவேண்டா
மெஙகட் குதவி யனுமினனுசெய் யிறையே புகித வாண்டவனே
யஙகத் தாக்குந சுகஙகளிவை பலவா லாந்திய குகளைவிட்டுந
தஙகத் தெனமக்காய பாற்றியின் னுற்ற சுடுங்கொ டுர வெழிநாகின். ()

துயர தாபு கருமெமையே தொடரா விதமுங் காத்தருணீ
உயர்கா பிலுறு கனியேயை தாதே யெனவுள் ளுவந் திரந்தே
வியல்பார்த் தேட்டை யென்பாற்றே டுமெவார் நரக வாதிகளவ்
வயர்வா நரக தாமொழிய வருங்கா வலினைத் தேடுதல் போல. ()

என்பா லென்ன விறையுளொத்தா லென்றே குதுபுல் லருத்தாபா
மன்பார் நாத ராருளியவா லவனிச் சுகங்கள் சுகமுமெனப்
பொன்பா லுமிலும் வளமலியல் பொருள்க ளுமிலு மேளுமவர்
இன்பா யிறைவை யுவந்துபுகழ்ந் திருப்பா ரிமா னிறைகலத்தார். ()

பொன்னார் வளருசேர் வளரிசலாம புரமன் னுமமு கத்தாபு
தென்னார் மகன்மெய் நலன்றேடுஞ் செய்கு முகம்ம தனத்தவிசி
னெங்கா ளிறுமேன் திருப்பதகம் மோதல் குதுபு நாயகமுஞ்
சொன்ன ரிஷ்னு மழுதறிவே சொரிவன் புரிந வாய்மலர்ந்தே. ()

வேறு.

என்றனை யினிதிலேறு பிறைமொழிவ லருல மென்ற
நன்றுறக் கூவிச்சொனவு எல்வழி பாடா மெய்மை
குன்றிடா துடையோ னென்ன கொள்கை கொண் டதிரு வருநம
புன்றனை களைத்தடுக்கப் பட்டநற் போத வானுய். (௮௯)

எத்தகை யுறினு மேதா னெடுத்தகல லொழுங்கை நீங்கான்
றித்தொடு பாவமாகுஞ் செயகையை யுடையா னன்ன
தத்துறு கொள்கை தனைச் சங்கதங் கொண்ட தாலே
பத்தினன் குறையடிக்கப் பட்டவ னுமி ழிற்பான். (௯௦)

இவையிரு கூட்டத்தார்க ளினைத்தவி ரவு மெனக்கே
நவையறு கவுங்க ளென்று நலவர் சிலவ ருண்டு
மவர்கட்கே பவமொ ருங்கக் கழிமிலே வழிபாடாகற
றவசிடை யாதுநாசக்கோ விழுமிலே யென்ன வன்றே. (௯௧)

இன்னவை யலைவினக்க வெனவயெனின் வழியா டாகு
கன்னடை தேடிக்கொண்டந் காட்டமவைத் அதுபோ தெல்லா
மன்னுநல வழிபாட் டிற்றுள் வளர்வுதத் தரிபட் டோரும்
புன்னடைத் தீமை தேண்டப் புரிவிறு ணட்டம் வைத்தே. (௯௨)

கொண்டிழு காலமெல்லா கொடியவெய் பாவத் திற்றுன்
றன்டிறுத தரிபட் டோறு மிவர்களைத் தவிரப் பாவத்
தன்டுவட் பவமிலைத் மருந்துமம் வழிபாட் டாலா
லொண்டுரு சௌக்கியமாகுந் தோஷமு மிலவா துளளோர். (௯௩)

அமரியாக் கருமலா விக்கத்துக ளானபேரும்
வம்புறப் பொருந்தெச் சாளுவ கமாலுலெக்கி னிற்சாயூச்
சம்பெற அருளாமாரி பின்கள் ஜலாலியத்தா
மம்பெறுவன் னிற்சிற் றுல்ஹக் கைத்தரி சித்தத் துயோன். (௯௪)

மலுகதி னடக்குமகாரி யங்களை வாத்தா ராயநது
புலனுறக் கொண்டவ் வின்பன் றுகப்பத்தால் குடிபவைப் பார்த்தி
நலைகவு சுல்விசாலா காதற்சே ரகிய் யதிதென்
றல்லொழு தூஸாக் குடிபபுண் டுக்கபா ளத்தின் றுங்கி. (௯௫)

ஹக்கவ ழுவபவை பேதன கல்பினி னிலை நிறுத்திச்
சக்கில் தவன்ஜலாலி யத்திலைத் தரிசித் தேகொண்
டக்குவி லொமெருதுள் என்பென்வி தாமெதன் றுரு
மிக்கசர் தோஷம் பூண்டி மேவியே யிருந்த தாலே. (௯௬)

உயருகு லென்றவித்தைத புன்னகத் தினில் விதைத்து
நயனுற ஹக்குத் தஜூலா றகுமத்தென் றிறதென் னிலா
மயமுற வேதொளித்து வளாகமா வியபத் தானை
வியனின்கொப் புகளைக் காணுண் டாய்மிக வளர வைத்தே. (௯௭)

ஹககுகல்ய காக வுந்தான் கல்குஹக் காதவுஜசா
லகாலா அனாநில லாகூ வலாகுவ இல்லா அறுவென்
றொகலா மெமறுத்த பத்திலை யுற்றே ரொனறுரு
சகறு வுனாத்தார் தங்கள் சாதிபு றுகியித் திலே. (௯௮)

றூன்னவன் றுகியித்திலை முறமையின் கௌதூல லகுல
மென்னவே கூவிச சொன்று னியாவலை வெளிறு மென்பா
னல்ப வுகுல தாக நாடிறு னொலன் றுமென்
றன்னொயல் லாதலவ்பா மனைத்தையுந் தனதுள ளத்தே. (௯௯)

புறத்திலே படுத்த வேண்டு மெனபுகன் றதிறுலெயத்
திறத்துடன் விளங்க லெதாற் றிருக்கமா லுல்லெக்கின் கொண
டறத்தவ ளைதொன் றின்றென் றைக்யமா மகரி பதின்
லுறைத்தனின் குணமோ டெய்தித் தோமிலா தாலுக வல்லோன். ()

தனதரு விளையு றுதெ சான்றவ ரொவாத ளேனுங்
கனதிசே ரபாங் கன்பிக் கருத்தினவே றெனறெ றுது
பிலைவொரு கருமாந் தன்னைய பிரிவின்செப் திடவு மென்னை
தெளவுமாம் பெயர்வா றிறு மார்க்கமு னிடை நிறுகாம. (௧0௧)

அன்னது சரிதத் தரசே ரதர்கோடி கொளுவு தற்று
மென்னுந்த அல்லுக்காக விருக்கிலுமே சரிவல லோனை
முன்னரிலே கொண்டுற் றோதும் முரசங் கிரித் தனபோன மற்றிருன்
முன்னவிலன் றொலிபுல லாவு மோகினை ரமுத வாயால. (௧0௨)

கத்தன்றங் கட்டுபோரு ஷராறுதா வெமிழு ருக்க
பத்தினி னுரைத்த மெய்மைப் பலன்தரு மதியி னின்னா
நித்தியின் காய்மை சொற்ற செம்மல்பொற் கமல பாத
மெத்தரு னைத்தும் வாழ்த்தி போற்றுவங் தலையின் போற்றி. (௧0௩)

தேரியுணர்வுணர்த்தியபடல முற்றிற்று.

ஆ படலம். அ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௧௪௪.

செய்குமார்கள் சொற்கொத்த படலம்.

உய்கு மாவெறி யொடும்பரு தானினி னுறுமை
மைகு மாரனை பெறவரு னொவியுகழ் வனா
வைகு காளொளி னவரிடம் வாநிதம் வரூகத்
செய்கு மார்கள்சொற் கொத்தவர் மாறினைத் தெரிப்பாம. (௧)

எங்க ளையகன் பிரிசங்கொ ளையக ரிலங்குந்
திங்கள் ஞாயிறும் புகழ்தரு காயகர் சிறந்த
சங்க ளையகர் கொளுமு லித்தி னயினர்
தங்க ளையினின் மிருவளரு செற்பகு தாதாம. (௨)

பதிமி ரெங்கிய வரிசைக வினைதாந் பள்ளி
மதிகி லாவுமிழ் மதாசா விடையெழில் வயங்கும
கதிரை மீதினி னிருந்துமெ காசனா கதிபே
நதிக மேபெறக் கேட்கவன் னமுதவாய் மலர்ந்தே. (௩)

ஓது வாமறை மொழிகதி ருகமொரு துயகோச்
சாது வாங் குது புல்லருக் தாபெறவுங் குருமபோ
மோது வார்சின் தலமெலாம் வினங்குற முரணைந்
தீது வாரதில் வாழுமு கியிதநின் சிறப்ப. (௪)

அன்ன சாலை சென்பெய குறுமல்கொடு மறைதக
வெவ்வன வங்குருன் அப்தலா திசைக்கில ரெவரு
கன்னயாதிப ராகிய குதுபுரா மகமா
மன்ன ராதலிற் சங்கையி ருகுக்கமல புரதார. (௫)

இவ்வணங் கெழுந்த வெவ ராகிலு மெம்மையாண்
மைவணத் திருக் குடை யினர் பெயரார மதனை
செவ்வணத் தாலு வின்றியே யுரைத்திடற் கிசை
மவ்வணத் தனின் முறைப்ப டாருமா மணமே. (௬)

அன்ன காலைய லூரிருப் பவரிலோ ரமணர்
தன்னைய ரதிப ரானவெங் கோன்றிரு நாமந்
பன்னு நேருவு மின்றியே பகரவப் பொழுதே
சென்னி தான்வெடித் தவிறந் திதவர்களுந் தெரிய. (௭)

இது நடந்தபி னப்புல்கா கிறுஜீவ லானி
விது நடந்தது பள்ளியி ளிறைவருணை மெய்ச்சி
ரது நடந்தற விருக்குழு மூக்கபா ரினிலாய்
முது நடக்கினை மைப்பெற வருவன் மறு மாதை. (௮)

ஆங்கு கண்டனர் நறைகமழ் தாமரு மழகு
தாங்கு மாமுயர் மெய்யொளி திசைதிசை நயங்க
வோங்கு மானிலர் தனினணு காயபதவுக
மூங்கு சேசய மலரொடும் புதிதும யறவே. (௯)

அந்த நாயகர் கெனதெனு நாயகர்க் கன்றி
னெந்த மாந்தரு முனக்கொடு மிசைத்திடற் கேலா
தந்த நாமம தின்றியுஞ் சொலப்புரிந் துயர்ந்த
விந்தை மேவுநம் வலுமையப் பொருமையின் விளக்கம். (௧௦)

செய்ய வேண்டுமெம் பெயரிறை பேணயுநு செகத்தோ
ரைய மின்றியெப் பொழுதினுஞ் சொல்வதா லன்றி
யையுறு தமா னிடர்க்குருன் புரிகென் னவிலத்
தய்ய நலமொலி பொருந்திடப்பே ருலுவறச் சொலுக. (௧௧)

சம்ம தித்தரா மென்றுயின் னமுமொரு கவுஸ்கா
னமம கத்தவ மூகிழித்தி னிடத்தொரு கல்லோ
ரிம்மலர்த் தலைப் புவியினும் பேருனு விலதோ
தம்ம ளித்தாபோ லினரா ரிதக்கிடா தருள்வீர். (௧௨)

என்று மாந்தரைக் காத்திடற் கிரப்பபோன் றிசைபப
வின்று நீசிருந் தமிவிபொன் றவனைப்பார்த் திணிதி
னன்றி யாகமு மூக்கபா வினினுற நவின்றார்
குன்றி டாவுளா போலிருந் தாரவ குணத்தார். (௧௩)

அரிய தற்பரன் பதவிக ளருளிருப் பதனிற்
றெரியக் கண்டன தீளிய வொளிதிகழ் திருவார்
பெரிய நல்லறு ஷாஷ்டின் கிழிடைப் பிறங்க
வெரிதரக் கூர்மைமி ன்னுக்கிய வாள்கொண் டினையே. (௧௪)

இரண்டு வாளுமாய் வாமனா ன்றின் புறமிரண்டு புடையுமே
திரண்ட கூர்மையு முள்ளவா கதற்றி சிவனை
யிரண்டி னுகிய புறங்களுக்கி சைவுகதி ரிலக
மூரண்ட ருந்துல்புக் காலமா மலகுகாண முனிவரன். (௧௫)

இன்ன மீயெனுந் திரள்கரு மாங்கவன் றெழிலா
ரந்நவாண்முனை யிடைசமுத் திலக்கெடுக் கலைகள்
வின்ன மாவறு பட்டிறந் திடவுமே விளங்க
பன்னெறுப் புது மைமிகுநிங் கடைபொ பரிவார். (௧௬)

காட்சி யின்னன வறுஷதின் கிழிடை கண்டு
மாட்சி யோடவ ரரந்தொரு பொருளெனும வரிசை
யாட்சி கொள்பவன் றனையனி வாழ்த்தியவ் விருப்பின்
மீட்சி பெற்றெழ வாமன வையியலியன் வாயால். (௧௭)

கண்டி றந்திடு மென்றவ னுரைத்தனா கடிதின்
கண்டி றந்தனர் கௌதுமை போலுடன் கௌதுமை
கண்ட தைச்சொலு மென்றலுங் தமதியோர் கதிரித்
கண்ட தைப்பணிந் ததபொடு மவாகழு தினரே. (௧அ)

ஆதி நாயகன் றன்மரு பிபெனு மப்துல்
காதி ருகிய நாயக ரவாமுகம் பார்த்துச்
சோதி யார்திரு வாய்மலர்ந் தினிதொமிந் சொன்னார்
நீதி யோயிவ ணிருந்தயோ கத்தினி னீவிர். (௧௯)

கண்ட வன்னது தானிடைத் திகிருனுர் கவிளாக்
கொண்டி லாதுசொல குவர்க்குமங கடலியென்னவுமே
விண்டவ் வாளவி யானவா டலையுந்திட விகோடபோர்
கண்ட லன்றிமீள் கார்வசி தற்குணைத் தாமால். (௨0)

வாட்ட மைக்கொல வதின் முனைப் பேணலை மழுத்தச
சாடல் போலுமாம் பேணலி லாவடை தனிலே
நாட னன்றில தொழுகுவார் கெடலென மங்கோன்
கேடிலா தவர்க் குணப்பவாழ்த் தினர்நலன் றிடைப்ப. (௨௧)

தின தாகிய நாற்பல னுமத்தரும் திருநல்
வின மாங்குயிர்க் குலக்கலை கலையநுத் திடமொன்
றின னுந்திட நாத்தினர் நெறிப்பயிர்க் குதவும
மான வானிதென் றமிழோர்காட் டோதலும் வழங்கும். (உஉ)

தினமொன் றிற்றிவி தாயதாக் கெழுபதிற் றென்று
மனம திந்திடாப் பாவலுண் டாமென மதிய
வினமு மாம்பலவ் கனுமொருத் தென்னுமைத் தினும
னமு மேர்தரத் திரங்கிடும் தொழுசும்மோ காட்சே. (உங)

மனித ரிற்றெழு நமாசிலு பாவத்திர் வனவா
யிறுமலை வாட்டுறும் போர்த்து மீனம விரித்த
புனித மினடுநாற பவவினை யாலறல் போலென்
றன்னு பெறுவு விலதுசேர் யாதலை சித்தமை. (உச)

சொல்ல றனில னுத்திடு காரையின் கோணத்
தல்வளிற் கேட்டண பதிதல்போ லென்டெய நறைத்தியான்
சொல்லலை போதுறு வுற்தொழு லையுமெடார் தொலைய
வலலை நாயகன் செயவித லென்வொளி வழங்கல். (உரு)

பின்ன ராக்குவன் மைமினிவரு நற்தெனும் பெருமப்
பொன்னு லார்திரு நமுற வொளிகலாம் புதித
மன்னு மாதவ செய்குமா ரனைவரு மொருமித்
தின்னை தீர்த்தருள் கொண்டநீ காயநீ டத்தின். (உசு)

வந்து பூம்பத மலரினை பணிந்தனன் னதியே
சந்த மாமறை நறைமழ் முசமமது நபிஹா
அந்த மாநா சகுளிய மைந்தராத தரும
நந்த ராஜியா வங்கிநைச் சுடரமணி விளக்கே. (உஎ)

வேறு.

காவொடு நவரிமைடயொ ரமலை நாள
வாலைக மாணைதயும மைஞானா ஏலலிர்
யாலைமரு அறைதயுடை யார்தமழ கான
நிலைவளர் வித்தருது பெருகிவித் திடுவே. (உஅ)

பாதையடா கன்னாகனை பாதைநவி ராத
மேதையின ராகமெய்வி ளங்கிடுவன் றோ
வாதைகளைப் பாரவைகாம வாயமையினு மேதிரத
தோதையுவ ரிபுவிலை யோமெடுாலியல் னடுவே. (உகூ)

உங்களபி நாமைத் துரைக்கிறெழி யாத
பங்கம்வினை தீருமெ பண்டைதவி யுண்டோ
மெங்கள்புக லாகியதும் விக்குமருக் தென்று
மங்கமொடி பேறுமத்தர சொலதுமஃ தாமால. (௧௦)

ஆனபடி யாலெவரு மாதரவி ருேதி
யீனமற வாழுகவும் தின்னருள்செய் வீரிம்
பானில மதிப்புமிக வன்னுளுவி னும்பே
ரூனமற வோதுவது மூத்தமம தையா. (௧௧)

என்னினு மெவாக்குமிடை யூறறுமு முன்றி
மன்னவுநு விற்குமிடை யூறுமுள தாமா
என்னிலெவி ருயகுநு நாம்மெத போதும
மின்னமதி லாமதும வினம்பட விடை மீளிர. (௧௨)

இல்லையெனின் யாவரு மிடைக்துவருந் தாகின
நல்லதுமு வாரெனவு மநெியுற போடே
சொல்லவொலி காதலொளிர் அப்புறமும் வாயா
மெல்லையெது போதினு மெனைப்பிரிசம் வைத்தோர. (௧௩)

எப்படியு மேசொல வெமைப்பிரிசம் வையாத்
தப்பிதமு மாரொளியத் தாமென் வுரைந்த
வப்பொழு தெவாக்குமதை தம்கருளி னன்றென
லொப்புர வுறக்குதவி நேரடினி துரைந்தார். (௧௪)

மெத்தவு மிரகதவர்கள் மெய்யுரை கருத்து
மொத்தெமது தந்சமஃ தாகஉண்ட மென்றே
யுத்தமமொ டேவருடிக் கொண்டின விதாலே
யித்தல மூனாககிரங்கி யின்னவிழ் தேடே. (௧௫)

எப்பொழுது மெல்லவரு மெகாசனுற முறைப்பாச்
செப்பினர்கெள அல்லதுகளது செய்துஇக்கொ டோது
மப்பரிவு நினைதுநய மானபெவர் காட்டு
மொப்பொடு சகாயமென வெனதுபெய சோத. (௧௬)

ஓகவுகீ தூமகெனதை பாலொனிது முன்னாத்
தாவமொடு வந்தெல்வுனை வாமவைத்தம் பொன்று
லோபெருக வேலனை விலயங் துவெள்ளி யோடெவ்
வாமினு மேசெய்தரு வேனாசசையின் வழுகவின. (௧௭)

ஏனைய தெலசகலவி னெய்துவரு மெய்பூண
மன்னிடைற்றுட டன்றியெ சுடுபர்சிகு மதசார்
றின்னைமெகடு பற்பலசம பத்தின்வனர்க தேசிர
நன்னிமறு மைமபதரும நன்னிளவி சொன்னவர். (௩௮)

எவ்வகை யுறுவினிலு சேர்ச்சைமியல் பாக
நல்விமொலி மேலுதல வர்மெனிறுங் கல்வா
வவ்வனை கியற்றியழ சாலிரிதி ளைசகல
செல்வியென வோதினா திருந்தமிவி னொர்கள். (௩௯)

ஆனாடு யானமமனே வோனாயும மன்னை
லானறி போரபதுல் சாதிறெவே திலயி
நாசுகல சோடவரகன மைபயதவி மாலஹை
சாசமமினை சோபபவல வினக்கத்துறு செய்வேம். (௪௦)

சேயறகம பீமருது நவலுசுபா வாழி
வாயவை வழங்குமயன் றருணிதியா வாழி
கேயமொடு கேட்குநா வழாநெறியா வாழி
யோவியமவி னொச்சைபுரி நம்பினவர் வாழி. (௪௧)

வண்ணமலிக வாமபதிசை மன்னுமுத்து கற்தா
புண்ணமைவர பேறிஞுக்த் தோனசெயகுழு கமம
தெண்மையற வாழிபுக மேறவொளி போாற
றனமையற கவிகனிய கோச்சைநவம வாழி. (௪௨)

செய்குமாரர்கள் சொற்கொத்தபடல முற்றிற்று.
ஆ படலம். ௮-க்கு-திருவிருத்தம்-௭௫௪.

ஆடைகொள்வித்தபடலம்.

மேடைகொள் வித்தகன் னகாம விடகு
ணீடைகொள் வித்தகோ கிழுத்து நம்மறைப்
பாடைகொள் வித்தகா பதிக ளெண்ணவோ
சாடைகொள் வித்தகை யறைகு வாமரோ. (௧)

அறகுணக் தவிர்சகா வாதித் தொலைதுல
சற்குண ரடதுல்லா தருமு கம்மதி
னிற்குரின் மொழிக்குவக தெழிற்றி காபுத்தி
லறகுண னரட்பெற நயன்செய் தென்றுமே. (௨)

திருவளர் நகர்பகு தாதிற் செல்விய
மருவளர் குங்கும மணிப்பு யாசல
குருவளர் தானையிற் கோடி யின்னயன்
தருவளர் வள்ளிகரி னொருவர் சாலவே. (ங

கோடிகம் பருவத்திற் கூர்மை யோடின்னை
யாடைக ளளித்தவர் வாங்கி வைத்துமும்
வீடொடு பீடிகை யிருந்து விற்பனை
நாடொறும் புரிகுவர் நயன தாகவே. (ச

பட்டொடு தூலசக லாத்துப் பைம்பொனாற்
கட்டுவன் றிரயினைக் கவணி கேம்புரி
பட்டறு பலதிறக் கோடி மற்றுள
புட்டகம் விற்பனை புரிகு வாரரோ. (ரு

இத்தகை வஸ்திரத் திருந்தொழிற்புரி
வர்த்தகர் திருபரு தாரின் வாழுயர்
மத்தகக் கர்ஜிகர் மன்ன ராகிய
வித்தக ரெழுங்கவி பாமுன் மேவியே. (சு

பேணவி னவிழ்த்துயர் பொதி பிடவையை
மாணுறு காட்டியும் மன்ன கொள்கென
வாணரி கரா சதனைக் கண்டெழில்
வாணிப விதன்விலை மவலென் றேத்தினார். (எ

எழுபது நாறெனுங் காணை யின்னவோர்
வழுவறு தீவிலை யென வகுக்கவும்
பழுதகல் வணிகரைப் பார்த்துக் கொண்டுபோ
வழியினித் தவிதுமவேண் டமென் றாரரோ. (அ)

ஆதிபர் சொற்றவை கேட்ட கந்தினின்
மீதெசகு சலத்தொடு நீணெடு வந்தது
ஏதிபங் கையைவிட் டெழுந்த தொத்தவிட
போதிநேன் றாயிரம் பொன்விலை காகவே. (கூ)

இத்தகி லான்மூடர் கியம்பினன் றின்னதை
யெத்தலத் தெவரிடத் தேதி விற்கராம்
வைத்திருந் திடிற்றெழின் மதுத்தந் செய்திடக்
கைத்தெவண் கொளவெனக் கனைத்துள வாடினார். (க0)

ஓர்தலிற் கொழுப்பது சதவேர னூடகம்
யார்தரு குவர்வில யாசு நுங்கொளா
தேர்கொளித் தரிவேவென் டாமென்றூர் தொழிற்
றீதர விருக்கவோ வென்னத் தேம்பினார். (கக)

தெசிக ரீட்படித் தியங்கியுற் றிடத்
தேசிக ரொருகரச் சூகை தீர்த்துயிர்
தெசிகன் கெடுமவிதி கனவிற் செய்தரு
டேசிக மலிகமா செய்யசி தாமொளி. (கஉ)

நம்மதா கர்திமை நோக்கித் தங்கமே
டம்மலி நகளி னினைரு னளித்தன
செம்மையின் வணிகளின் றூனச் சென்றுகண
டம்முறு றுயாதுகி லவ வீடத்திலே. (கங)

கண்டதன் விலைமிகுத் தறிது முள்ளமேபோற்
றண்டில தவமெறி நோக்கிச் சம்மதித்
தொண்டராக் கிறையமாக கரனை றூய்த்தனீ
கொண்டிவண் வாவெனக் கூறி னுமரோ. (கச)

புனைபூந் துடவிசு வாயபு ராதிபன்
றனரவறு மூமுவகத் தாபு தந்தரு
வளர்புகழ் செயருமுமுடம் அளாங்கோ
வசைவறு மதிமுன வணிகர்க் காகவே. (கரு)

எம்மிறை யேவலு மேதைக் காசக
டம்மனப் பிரிகுத்தி னேந்தறச் சந்தத
மூமமூர சிலைகளின் முழுக்க மாழுறு
வம்மது விடைகடக் தரியைய மானவே. (கசு)

சென்றுயர வஸ்திரரு சிறந்த கோசிக
மென்றுமவிற் றிவிபவணி கனை விடைக்குமீ
நன்றெறு கண்டுயர் விலையி னாற்றுமின்
மின்றா வுண்டுமோ வெனவி னுவினார். (கஎ)

வினவிய முதியித்தின வேலையே புரி
கனவராக் குன்டெனைக் காட்டி னுறுய
ரனவனை தகிலே தொரு மென்றுபரத்
தெனவிலை செரலுமென வணிக ரின்பொடே. (கஅ)

நாயகா காதிமா லைத்த ரோடுமே
மூயிர மேமக்கா சென வறைந்தனர்
நேயம தோடுசம் மதித்து நேருமத்
தூயவப் பிடவையைச் சுகுணர் கொண்டுபோன். (௧௯)

காசுமே மூயிரங் காத்தி லைனாக்
தாசற வணிகர்கைக் களித்தவ் வாடைகொண்
டேசற வந்துகான் பித்தி சைத்திறை
வாசபொன் பதமலா பணிந்து வைகினார். (௨௦)

ஆடைகொள்வித்தபடல முற்றிற்று.
௯ படலம். ௧௦-க்கு-திருவிருத்தம்-௮௦௬.

கலிபாதெரிசனைபெற்றபடலம்.

புலிபாதையை யறிவித்துள புதல்வர்க்குற வயினோர்
மலிபாசம தறுசிரிய மகன்மார்வழி வருகோ
னொலிபார்புகழ் குலபாலிட ரொளியத்தெளி தரவே
கலிபாதெரி சனைபெற்றுள கதைகாரண நவில்வாம். (௧)

பட்டாடைகள் விற்போரொடு பண்பேவலர் தமையே
விட்டேகொரு மவ்வொண்ணிற மென்மைத்துகி லான்மெய்
யிட்டேகொள்க மிசைச்செய வெழுகோனொரு வவுமோர்
தட்டாரடை யினராமதி தருகாதிமன் னவரும். (௨)

மெய்யிற்கிது கையிற்கிஃ தெனவேவிப ரமொடே
கையிற்படு பின்னட்பிறழ் கருவிக்கொடு கிழித்
தையற்செய வேதுன்னுசெய் தவையொக்கவு மொருசேர்
செய்யத்த மதிப்பொடுதெ ரித்திட்டிட வன்றே. (௩)

கரமேல்விரி கவசக்கொரு காலாகிய மூழமம்
பரமேகுறை வுறவேமிகு பயமோடிய ரிறையோன்
வரமேவிய வொலிபாலின் வழுத்தக்கரு ணையினுட்
டுரமேவிய முடியாடையிற் குளதுண்டொரு துணியை. (௪)

சரிசெய்திட னொடுதுன்னலை யெனவேதகர் முடியின்
புரிசெய்துணி யுஞ்சேர்த்துயர் பொற்பாருட விடவொண்
விரிசெய்கவ சந்தைத்துமி கத்தாழ்க்குமுன் வைத்தா
ரரிசெய்யொளி விஞமிக்கொளி வார்காதரு மதனை. (௫)

வேறு.

திருத்திகழ் காத்தா லெடுத்தினி தறவே செவ்விய மேனியின் மிசையே, தரித்தினை பெருவா ரிதிக்குற முலையோர் சகலருங் கேட்கவொளிவா, ரரித்தவி சதினமே லிருந்தபி னுரைத்தா ரண்டரு மகிழ்வுற வதன்பின, பெருந்தவப் பதியா னாசரிற் சிறந்த பிரபல மனைத்தையு மதிந்தார். (௬)

அப்பொழு தினிற்றம் மமைச்சரைத் தம்பா லழைத்தநீ போயவைக் கிடுவாய், செயபரு மூலியத் திவெனு விளங்குஞ் செய்கிடயிய பருதாரா, னொப்புர வுறுமன் னுமென்பால் வணிக னேருயர் துயில் விற்பான் கொணாகத, தப்புறப் பார்த்தத் தருணைசொல் விலை யாற் சார்திகொண் டென்றுவேண் டாமல். (௭)

அன்னதா லவன்போந் திடப்பொனின் காசே ழாயிர் மளித்தனைக் கொள்வித், தின்னுறத் தரித்த லென்னைசொல் லதனு லிருவனை யெனக்குண்டா வனவா, மன்னனி லகருன் னொருவர் மேன் மையர்பூ வனாபுக ழினிற்கொள வார்த்தைச், சொன்னமில் லான்மன் னுண்டெனி னுயரித் துகிலரைப் பார்த்தவன் விடுமோ. (௮)

இத்தகை யின்றே விற்கக ராசென் றெவர்களும் வசைசொலற் கிடமா, யத்துகி லைருங் கொண்டதாற் பெருமை யாலிவை வடத்திய துமக்கு, முத்தம முறையன் றெனவு முரைத்திங் குறுவையென றனுப்பின ருடனே, புந்தியி னமைச்சர் போந்தயித் தொவிதம் புணரியின் சமையிபல் கண்டே. (௯)

அதமொடு மொருபா னின்றுமக் கிரியாங் கருணமிருங் குதபு கரயகதம, வதனமா மகிழ் வழுகொடுந் திருமா மெளலியுஞ் சிரமுத னலனீ, பதுமலை ரழுகும் விரிமலர் விழியாற் பருகலின் றெரிந்தபே சின்பாய்ச, மிதமொரு வடிவாய் வந்தகென் றிருந்த செய்தி முமியித்தி னயினா. (௧௦)

செவ்விய திருமே நியின்மிசை யணிந்த தேசிகக் காசெழு பதா, நவ்விலை யளித்தே கொண்டவல் திரத்தா லாக்கிய கவசக மீசி, னெவ்வுறக் கருணை யாட்டிடு சோமத் துறமுரு னெயதுவை துனி லீ, னவ்விய மனுகா துனனவ மொருதுண் டானதுங் கான்முழுநே சோதத்தே. (௧௧)

துன்னிய கையுங்கன் டாதினைத் தகுதீ காத்துதித் தவனருள் சிறந்த, நன்னலனு சதனை சகிய காரு ஞனியவர்ந் தேதமென் றே

த்திக், கன்னனிம் பயம்பொன் சரிபென்ப புவியைக் கடந்துள கட வுளர் புவியாண், மன்னரி னுயாமன வழியரின் வழியர் மலிவரி சையொன்றேர்ந் தியலால். (கஉ)

அகத்தநதி பயத்தோ டயர்ந்துகங் கவிழ்ந்தன வரசனாத் தனையுளா யாமன், மகத்தவ முறூஉம் முனிபித்தி னயிஞர் மதுராசத் தினைவிடுத் தேகித், தகைத்திறந் தவடைபி விட்டமன் னிடத்தே சார்ந்துதாம் போந்ததுவு கண்ட, தோகுத்திடற் கருஞ்சிர் கவசபாக துணைக்கச் சொற்றதோ தாமையுஞ் சொற்றுர். (கங)

தமதுவ சிறே இயவுனா கேட்டே தழலென விழிசிவந் தருத்தே, யழிதெனு மொழியின் பேதைகீ போவென் றறைந்தர செனுமகக ளீபா, சமரினுங் கொருகாண் டவமெள அமுதன் தனையனையழைத்துப்போந் துணைத்தி; கயதிவ்வு ருளம்செய் கிடந்தெனை வமச்சை நவிலச்சொற் றனுப்பனை யுரைத்தார். (கச)

தந்தைசொற் றிடச்செய் மனதினையந் தடன்றுன் றரித்திடும் பல்லவுந் தரித்துச், சிந்தையைச் சாந்தை யனிலத்தைப் பிந்தச் செய்திடுமே வேகவாம் பரிமேல், விந்தையி னேறித் தன்னைச்சார் சவுமாம் வீரர்கள் சிலரையுங் கூட்டிப், பந்தியி னடத்தி யவர்கள்சூழ் வரத்தம் பரியினை நடாத்தியே குற்றன். (கரு)

வேறு.

வண்செறி யுந்திகழ் வெண்சா மரைகள் விளங்கிட வந்தார்
விண்செறி யுங்கொடி யுஞ்சேர் விந்தையின் மன்கடை யென்று
மொண்செறி யுங்கர டம்பா யும்பனின் மைந்தர் கனாகுங்
கண்செறி யுந்தல மூன்தான் கமழிந மோடுக டந்தார். (கசு)

தந்தைசொ லப்புக வேவுந் தகைமது சொற்கொடு மாவும
முந்துபி டந்தனி தாவும் முன்னி யுழுந்திறன் மேவும
மைந்த னவன்புடை கூவும் வன்சொலின் வென்றிய வாவுற
சிந்தைகொள் வந்தரு லாவுந் தினமை யருப்புகழ் யாவும். (கஎ)

இதி வழுந்தொலி புலலா வத்தம மதுராச நல்லோர்
சோதி யிடத்துற நில்லா தற்றனு னைக்கொடு செல்லா
பாதி வழிக்கணின் வில்லார் பககறை யின்பரி புல்லா
மாதி பதிச்சுதன் வல்லா ரானடை யுற்றவ ரெல்லாம். (கஅ)

பாதரி யாம வெழுந்தே பட்டயி னங்கு பறந்தே
கோதெரி யாம் லலைந்தே நின்றனா வெங்கா லெனவே

யார்சடை ரிஞ்சடை யென்று ளானவ னந்தா மைந்தா
சோகொரு மந்தா மென்றோ விடற வாடின ரன்றே. (௧௯)

வாகனன் மற்றவ ரெல்லா மாகவெ ளிக்கிடை யொல்லா
ராக நகிழ்ந்துளா ரில்லா தாடுக ரையிகனை யில்லா
தேககு பங்களின் வலிமை யேகலு முன் திடல் கல்லார்
பாக நடந்தலை யில்லார் பாடினும் வெம்புற பாடாம். (௨௦)

ஓங்கதி யின்றுா கந்தா வாலமால கொளது விடைந்தம்
திங்கெனி னென்றிறன் வெந்நுற் றிடுமில விவனையு மேவே
வங்கமு மாதுளா யானை யரையவா தளமெலவ யுக்தீர்
பங்கினு கைத்தட லென்கோன் பரதி யச்செய்வ னெனலால். (௨௧)

இடறுறு கசன்வெளி யென்றா ளிரதவ ரிகல்செல வென்றே
படலியர் விண்டிடல் கண்டே புகழின் வரற்படி வென்றோ
திடனெறி முயர்வுற வின்றே நெஜகமுறு வகைபல வுந்தாம
படர்வொடு தெரிகுவ மென்றோ பரியதெ ழூக்குற லன்றே. (௨௨)

வான்வெளி கிரிகுறி ளையதே மலிகுரா விடல்குரு மூகித்
தின்வளா புதுமையை யலகிர் தெரிகுவி ரொளவொடு நகிர்
கோவெறு போய்மக துறையோர் குறைவற மீள்வுற வும்விப
பாணவரி சைசின்குது பெருபொற் பதம்வரு டச்சொலு மெனலால்.

வானவெ ளிக்க வொழுந்தே மாதில் வல்லியி னுண்டாம்
யானைமு தற்கடை யேதா யியானையு மேதெரி கின்று
லீனர் தமைதரெ தற வின்டா விறையொலி யேவலி னக்கான்
மானமு றச்செய்வ னென்றோ மறிதிரி தலினரி யுறலே. (௨௪)

வையக பரிகளி னசை மலிகொடிங் நகர்பகு தாதிற்
செய்யிது முகிலித் திணுக் கிருமது ரசமுற லாலீங்
கையர்ம கத்துவர் மேலோ ரணிபுடை செறிதளி னங்கால
பையமி திப்பது மிலதிப் படிபட லமெனலோமா. (௨௫)

வாசியு மிப்படி வாவென வாசையி னும்ம புறவாயின்
றேசைசயி னலமுற லொடுமன் வொண்ணிற கல்லினை யின்பாய
ஆசித ரித்தக விடா சுதனுமை போனவா சுழல்கால்
வீசவ திற்படு பூனை யென்ன மிகுத்தயர் வுற்றா. (௨௬)

மன்ன ரொடுக்கிற வின்கோன் மைந்தனு மங்கவ னேறல்
வுன்னமின் வேக வடிம்பா யுன்னிபு னொந்தல வுற்றே

வின்னரும் வெந்துயர் பட்டே மிகவும் வருந்தி வெளிக்கண்
ணெள்ளளி னின்றயர் வுறலோ டிடவெளி தோவறி தம்மா. (உஎ

வெயில்படு மலரின வேதா மெய்யுலா வுறமிக வாடி
மயில்படு கையினக லிபா வருளிய மகளிர் சூழ்போர்
பயில்படு வீரரு மலமப் படர்வழி பாகிபி னுறமேறுக்
கொழில்படு வீதியி னகரமீ துள்ளஜ னங்கடெட் டிந்தார். (உஅ

வேறு.

கண்டவர்க ளிற்சிலர் கடுஞ்சரமி னோடி
யண்டியா சானகலி பாவொடு மறைந்தார
கொண்டலெனு நீரருள்கு மாரனெடுமெ வீரா
தண்டலெனும் வேதனைக டாணைபடு கின்றார். (உகூ)

வாகினரி சேயுமையர் வானவெளி யின்கண்
டாகமுற வேவொருத ரிப்பில தெனத்தா
மேகமணி மாகிர விறற்புய கலிபா
தேகமயர் வுற்றுள திடுக்கொடு மெழுந்தார். (௩௦

எழுந்தரன் மனைத்தலம் விடுத்திருக ளுளீர
விழுந்துளியி னனைய மெய்யுமுகமும் வாடிற்
றழுந்திவர வேயவர்தம் மாளவர்க ளெல்லாங்
கொழுந்தழ லெழுந்தென மனக்கவலை கொண்டே. (௩௧

மன்னவர்பின் னேவினாவி னோடிநனி வந்தா
ரன்னவரொ லாமுபய வக்கமும விழித்தே
சென்னிக ளெடுத்துவிரி சேணிடை யேபார்த்
தென்னவினை யிதெனவு மெண்ணிமெய் மறந்தார். (௩௨)

ஆவியெனு மைந்தனொ டவண்பரிமற் றோரா*கால
பாவலிபி னேதொலை பறந்திடும் படம்போன்
மீவெளி திரிந்துழலல கண்டுமெய் யயர்ந்தே
கூவினர் விரைந்துவெயி லின்றடி கொதிக்க. (௩௩)

வாடினர் வருந்தினர் மயங்கினா மருண்டே
யோடினா திரும்பின ருழன்றனர் மனத்கண்
சாடினர் சிரத்தினமுடி சட்டைதனை வீழக்
கோடினர் மனொன்றகலி பாவிலை கொண்டே. (௩௪)

---

* கால் - காற்று. ப. படம் = பட்டம்.

ஈனுயிரி னும்பெருக லெலருமை யாகத்
தானினிது வைத்திசை தழைத்திட வளர்த்த
கோனிலை யதற்குரிய சற்குண குமார
வானவெளி யிப்படி வருந்தலுற லாமோ. (கரு)

என்னிருக ணின்மணியெ னுங்குமர நின்று
மின்கவினை வந்ததிலெ யெய்திறைவி னல்வந்
தென்னமதி செய்வனினி யென்றழுகி டைக்கே
புன்னினர் புலம்பலி னுடம்பொடு சொலற்போல். (கசா)

என்னியல்பின் மைந்தனவ னேகுபரி மற்றே
ருன்னும்வெளி நின்றிவணி றங்கிவரு தற்கோர்
நன்னினைவு பாயமது நானறிய வேனே
யென்னினுமென் றன்குருவி டத்தினிது போதே. (கஎ)

போயவ னுணர்க்கினவர் போதுசல னுபாயத்
தாயமதி யாவிவ்விடை யூழினை யகற்றிச்
சேயினொடு சேவகரை யுந்தருவர் செப்ப
வேயழுகெ னக்கடிதி னேகியவர் பீராம். (கஅ)

ஓதரிய வுள்ளுணர்வி னிற்குமொழி யெனனுரு
சாதலிலை பெற்றனவ சற்புகழ்வி ளங்கக்
காதலி வெளடைந்தையு மடக்குறு கருத்தின்
றூதவிவ ராகிய மூதானமையி னரான. (கசூ)

தேசிக ரிடத்தலுறி யக்கவர் சிறக்கத்
தேசிக மலர்க்கமல சேவடி பணிந்தே
தேசிகா கொணர்ந்தநொடு தேசவிசை விட்டுத்
தேசிக துயிற்கொடிய செய்திகளை யெல்லாம். (உ0)

ஓதியவு மெத்தமகனை யுன்னிவை யுடன்று
மேபுதிவல மைத்திறவி னேவலரை யும்பர்
வீதிவெளி நின்றதையெவ வேதனை தவிர்த்திப்
போதிவ ணிறங்கவருத விப்புரிக வென்றார். (உக)

நன்னயம் வளர்த்திடுமொ ழின்னகனை யன்ன
பன்னரிய செல்வமுறு பாபகுரு தாதுர்
மன்னவ னெனச்சொலவெ பாசொலவச் செவிகேட்
டன்னவர்செய் தவமொழியுள் ளனெபெடது பேசிக. (உஉ)

தம்மதுகை யால்வரிசை தங்குருகு ஷாமோ
ரம்முறுதா ஆவெழுதி யட்சரமி கைத்தா
முமமது முடிப்புற முயர்ச்சியொடும் வைத்தே
செம்மலா விழித்துயில்செய் வீரிரவு றாறல். (௫௨)

உற்றிடு துயிற்கனவி லேறுகுகன வுண்டாய்
நற்றவர் வரத்தெரிவி ரண்கினவர் கட்கே
சொற்றிடி னுமக்குதவி செய்வனென வேசொற்
பற்றிரெறு தொத்தருளி பேபதிக வீடா. (௫௩)

தம்மைநகு ஷோடுறுத லன்செலுகெல் பின்னு
மிம்மைமறு மைப்பதவி யும்பெறுசெய் தெய்து
மம்முறு கனுமொழிவ ௦ தற்சறு மகன்ரு
லெம்மொடு சொல வென்னவும்வந் தே * மனலர் செங்கண். (௫௪)

சித்திரைசெய் தார்தமது தேசிகர் நிகழ்த்து
மத்திவிய சொற்படிசெய் தாசகல நற்பே
றுத்தமமு றத்தருது ஆவதனை யுவ்விச்
சத்தபுறம் வைத்தவர் துயின்றலின் மனுமின். (௫௫)

ஆதியினி லேதமது கூடுற வமைந்தே
சோதியுற மண்டபமி நின்றிடுக வோர்சொல்
லோதியம கத்துவம துள்ளகுரு வான
நீதியினர் மாதிரி நிராதர னனுப்ப. (௫௬)

சொன்னவடி வுற்றமக னாருக்குனை நம்மோ
ரன்னையனா முற்பருவ னாருவனை யாக
நன்றுமி மணந்திட வளித்தகயி னார்மெய்ப்
பன்னமிகுல் ஹமினின பூபக்கர்நித் திக்கை. (௫௭)

கண்டனரப போதினவர் காணுறு சிவந்த
மூண்டக பதாமலனை முத்தியட வின்றுழ்ந்
தெண்டிசைய மேபுக ழெழிற்குரிசி லேயென்
றண்டரு மகற்றுயர் தவிர்ந்திவ ணிறங்கி. (௫௮)

வந்திடுக நீரருள்செய் வீரென வழுத்த
முந்துகலி பாவெனு முகிற்குடையின் வள்ளல்
விந்தையுறு மாதுலா விளம்பினர் விடுத்த
சுந்தரர்தம் மாலல அருஅசக மென்றும் (௬௦)

---

௦ அல்-இரவு. * மனலர்-மன்னவர்.

உன்னுடைய மைந்தனை யுயர்ந்தய ரகத்தி
னின்னலுற விட்டத னிருங்கதை யுரைத்தோர்
நனையன மொழி செய்திருப்பதல் காதிறவ சென்றும்
அன்னியமில் மேனபொனின் பதிகதலைவர் சென்றார். (௩௧)

சூரியனி லேயெழுந்த அருகதிரு நாம
சேரினார் செலத்தமது நித்திரை விடுத்து
தாரிபெறு மன்னவர் விழித்துட னார்த்தே
பார்குழியி னிற்படு கரிக்குழம் பதைத்தார். (௩௨)

அச்சமொ டுருத்தன ரிராவிரு ளகன்றே
யிச்செகம வெழுத்தபக லினைபொழுது மென்றென்
றெச்சகினை யெரிமது நாளவருமி ராவி
நச்சித அழுலதனை யல்லினனை வைத்தே. (௩௩)

கண்படைசெய் தாரினைக் காலைகள விற்று
மொள்பெருகு மிக்கவா மூற்றைகு தாதின்
பண்பெருகு மன்னவ ரெனபுகா கலியா
விண்பெருகு சோதியதி யானனம் விளக்க. (௩௪)

கந்நபி குலிக்கதெறி கோகடவி கார
மக்கிருப மாலவா வளித்தெளிய கோதை
தன்னுவனை சிந்துசெய் வகுந்தனா கொடுக்கத்
தென்னுற வருத்தினவர் செயதிளை யதுர. (௩௫)

வற்பொடும் விழித்துவெளி வந்தடைந் தார்க
வற்புதருசெய் மேன்மையிரண் டாவது கலியா
பொற்பமிழால் சூழினி னெனுப்புநித ரான
கற்பினரு மதிபுன்கத் தாபுவி லுரை. (௩௬)

வாகிறெரு கண்டவர் மலாபடுத கதத
கோகனக மூம்பாவிக டுமிளா மகத்கள்
பாகவுத விடுபிக வெளனபு பக்ச
பாகுரூற வெதுடுப படிக்குளா பாக்தார். (௩௭)

இன்னுமது ஈனிரலி னிபுனி மிருபித
முன்னர்மறை கோலைவிசய் முதாளமையினா பெய்தீ
தென்னுமபனினை யோடியபு வீகமனு நாம
னன்னொதி படாத்துகடு நாமா ளிதத. (௩௮)

மங்கையர்க டவிகோ மணம்புரிதின ஞானறை
னங்கனதி மேவியமூன் றுவதாக வியா
வெங்கணும் விளங்கமிதல் சூமினி சொனுமமேோர்
தங்குமுதா மானிபுனப் பானரசர் தம்மை. (௫௯)

அங்குநெரி சித்தவ ரவர்க்குவ னந்தின
செங்கமல தாளினை திருந்தடி பணிந்தே
தங்குமர னேடுமைநர் தந்தையு ருமையை
நங்கணபி மாதுலர்கள் சொற்படி நவின்றார். (௬௦)

அப்பொழுது மேன்மையுரு தாதாச சொன்னைச்
செப்புகவி பாவும்விழித் தாமது வினைதின்
மெய்ப்பொருனல் லாவதுநின் மீதினிலடி வின்வ
யப்புவியி னின்றுசமி யாழியது பெற்றோர். (௬௧)

தீதனிபு லீசுவல திவிழி செடுத்தோர்
நீர்பது நானலகை நீக்கினர் தமிமை
யாதரவி னோடிய வோதியதி லிக்க
மாதரசி ளஙியங் மாயகி மணந்தார். (௬௨)

பொன்னகர் வருக்கனி புவித்தவ ரதுமார்
கன்னன்மொழி நந்நிகா னவனுக வியா
முன்னிலை மீதல்லுமி னீன்றுமாதந லாவா
மன்னவிழி புவஅபீத் தானிபெறும் வளனால். (௬௩)

சோதியின் விளங்குமுத சோமனி னிறைந்தொன்
மீதிருக மேவவுறல் கண்டவர் விரிந்த
சாதிதிகழ் வாசபத தாமரை மலர்க்க
ணீதியொடி நைஞ்சிவெ திகழ்ந்தினர் கவியா. (௬௪)

மைந்தநெறி [illegible] வருந்தமெ கவின்றோக்
கிந்திரனை வழி [illegible] இயமரு னேசர
மூநதியகன் [illegible] மொழிந்தபடி சொற்று
சந்திரவு சண்மகை அறந்தர சயர்ந்தார். (௬௫)

வேறு.

விடிந்தபின் னழுதுதேம்பி யிக்கதின் விதந்தி னீன்பொய்
தடிந்தபுன் குபிரர் வீழுத் தாக்கிய சதுமர தாழு
மடைந்தநு கனவி நுவி ராவிறு மறைந்த தோர்ந்து
சடைந்தான் மறகிதத் தந்தே தெரிட மன்னர சார்ந்தார். (௬௬)

ஆரியா தமைய மேகண் டவர்பதம் பணிந்து நீர்சொன்
னேரியற் படிதுஅலை வைத்துநீத் திரைநான் செய்தே
ஞேரிர விளிற்கனவாக அற்றன ருரைக்க வென்றே
பேசிய வுண்மை காவா லிசைத்தனர் விடுத்து ளோரால். (சுஎ)

நீருற வேண்டு மல்லாற் றீருரு துணரு சேய்க்கிச்
சூருற வைதுலகாதி ருலவர் துறப்ப ரென்றூர்
மேருவ புழைக்கண் சாரல் விடப்பணிக கடிக்கருசாத
சிரிய ரிதுபோற் சொன்றூர் மூவருந் திறிவி ராவும். (சுஅ)

நாற்றினத் திரவுஞ் சென்ற நான்பெறு மைந்தனுனை
போற்றலின் வளர்க்க சேனைப் புலிகளைப் பொருவா வெற்றி
யாற்றலின் குழுவி னேனை யலைவுற திரங்க வெற்கோர்
சாற்றரு முதவி யாருந் தந்திரம் புரிய வேண்டும். (சுகூ)

எனவுரைத் தனாசெய் கபபோ னிறைவனை நோக்கி யிக்கே
டின்றிடு மெனவேஷா அத் தொண் றனவாக நின்றே
பின்றம துள்ளத் துவ்வோ பொருவிய வச்சந் தோடு
நன்றியின செய்கை நோக்கி யெப்படி நடக்க வேண்டும் (எ0)

நாமெனக் கொருசகாய நல்லருள் புரிய வென்று
ரீனமி லாது வேறோர் நருமெனாஜு மினிய மேன்மை
யானது ஆவுங்கையா லப்பொரு தெழுதிப பிரக்
கோனிட முதவி முன்போ லத்துமில் கொணநன் றுண்டாம். (எக)

செல்லுறும் பாற்சவிப்பெண் டௌருறன் னெண்ணுவ காஜத்
தொல்லையி னிலறவ தாய்வந் துறுமென வுனாக்க வன்னூர்
பல்லவப பாதந் தாழ்ந்து பார்த்திபா மனைவந் துற்று
ரெல்லியு மப்பகற்போ தேகமேற் கேகி னூல். (எ௨)

மகனவ ளைச்சூழ்ந் துற்றோர் வருகலின் றலைத லான்மிக்
கசுமது கலங்கி யோங்கி யாசவ ருயிர்த்த காலாற்
பகலெனு மகவின் பட்டம் பாவச்செங் கதிரற் றூழ்ந்தங்
கசுழ்குட் கடலவீழ்ந் தென்ன வலரிபோந் தடைந்த தன்றே. (எ௩)

மதியில திணுமிம் மிக்காம் வளாநகர் பருதா இன்வாழ்
பதியபதுல் காதிர் பாதம் பணியவ ராதுமுன்றுள்
ளதிசுவ லையினுற் றூரன் னவர்க்கறி வுறுகச் செய்தல்
விதியெனத் தாதன் போல்வெய் யலனுமே வடைவான் கன்றே. ()

நாஞல வேன்வான் வைய நடக்கைசெய் நயனுல காதிர
பானவின் றலதிக் கோனேப்ப பதுமமலரிற் றிரைத்தி ராக்கர
தேனுமுன் றற்று பெணைக் கோபித்தீத லலிவே கந்
தானுமா றிலன்போற் காட்ட லோதட வெளியார் செக்கர். (௭௫)

வெய்யவன் புகமேற் றும்பர் மேலெழுந் தெசக்க நூர்ந்து
வையகம் விளக்கி வான்வக் தவன்வாயின் றயிறல வேண்டிச்
செய்யபோர் வைவிளைப் போர்க்கச் சேணினைப் பிறைய காலு
மையதோ தோன்றி நின்ற வன்னதன் மைமாவின்பாற கண்டே. (௭௬)

மாலைவக் தற்றகாலை வாவியிற் கமலங் கூம்பச்
மேலகை குழுவி னேடும் விடலையை சேரக நீநெறன்
றேவிஸ ராயும விதென் னாங்கொலிவ் வேர்தல் செளது
பாலுறு திரவா தற்று நவர்முகப் பாங்கியா மென்றே. (௭௭)

கறவைகள் குடிகள்சார விலங்கினம் பிக்கைசாரப்
பறவைகள் குடம்பை சாரப் பலவுந்தம் பாகநு சார
விறைவைக ளிடத்துத் தேனார் கனிளைச முறுக்க வெகுரு
இறைவைகள் பிசகத்தன்கோ னிசியர பெயற்றி ஞாலை. (௭௮)

அடரிரு ளொாறுங்க வாதி யருவிய திருமெய் வேத
நடையயில் பள்ளி மற்றுக் கலைத்துமா சராக விளைமுற்
றடமொடுப் விருக்கிஞோர்ற் பவர்க்குறுத் துணைவுவண் டேமன்
படைகொள வொலிசெ ரின்றிற் பரவையின் சமி யெழுந்தான். (௭௯)

கிலவெழுந் தாக செய்ய நித்தினை யெவருஞ் செய்தார
தலைபதி தலைமாட் டின்றேர் தங்குரு வளித்த மென்மை
நலபுத விக்கிளக் காட்டு கருணையைத் தென்னத் தேரடி
மலர்விழி துயிறல் செய்தா ரியாமமாங் காம முடிவின் (௮௰)

இறைநிருக் கருணை காட்ட விருகடற் றிரண்ட சோதி
நிறைமதி வருமென் னேறமன் னேறுத வுதித்தென னோதுதாங்
குறையில் மொன்று நின்றே தலைகிடந் தாத ராமெய்
மறைமுகிற விளக்கத் தூய மாமணி விளக்காய் வந்தோர். (௮௧)

மாதவர் தம்மோ டெம்போய் வறைக்குகை புனிதப் பின்னோர்
பாதகர் வந்துசாவிப் பாத்திடப் பயந்த தாலை
கோதமும பஞ்சி போடோ டோடமுங் காட்டிநீர்
மோதமெய் கமழ்ந்த் தூய மூலிகைத் தருமஞரோ. (௮௨)

அருளொரு காசின் முதற்காண் பதனைக்கொளன் டுய்கென் நன்பா
தெருளுடைப் பூசைநுவானித் திலகைக் கலம்போர் தன்று
திருபதிப் பலன்கொள் வாறு திருக்கல் திரபொற் காசுக்
குரிமையின் விற்பான் முன்னை யாறுத வுயர்ந்த வள்ளல். (அ௩)

ஆதமே முதல மேன்மை யமபியா வான போக
ஞாதாயின னெறிர்த்தார் சேறு நரகவெப் பொடுங்க வோதி
யேதம தறஷ்பாஅத் திளிதுவனை செபுங கபிடுல
லாதலை யுத்திஹாமி தருமது முகம்ம தான. (அச)

நங்களைந் நபிஞர் தம்மை நலனுறக் கண்டா ரின்புற்
றங்கவர் கரைகா நீந வலர்ச்செழுங் கமல பாதம்
பங்கறப் பணிந்து வாழ்த்திப பரவியெஃ மகனை வீரா
தஙகனைப்பாயறங் தலைர்த்தே தவித்ததீர்ந் திறங்கி யிங்கே. (அரு)

வந்திடத் தேவ ரீர்தம மலர்க்கதன் னளியிற் சற்றே
புந்தியற் றவறு மெற்காப் புரிந்திரட் சிக்க வேண்டுஞ்
சந்திர னையு மறைத்தே தவமுறைநத் தின் றமைத்தே
யுந்திடக் குயிர்க்கரைத்தே யுண்மைப்ப் புதம் விளைத்தே. (அசு)

மூவுல கோம்பு மாமு கம்மது நபியுள் ளாவே
பூவுல கிடைப் படாத புநிதநுங் கறைப்புங் கஞ்சச்
சேவடி அனையே யல்லாற் சிறியனுற் கிலையோ நஞ்ச
நாவல ரிதய பொன்று சனகனி னத்தார் கோவே. (அஎ)

வேறு.

எனவோதி யிருகை பணிவோடுநின்ற வியல்போரருந் தவசி ஞர், மனவோர்மை கொண்ட வெனிமார்க டங்கும் வளமேவு செங்க மலையா, கனவேத மினகண விர்வேலொ லின்ப கதிரோர் சிறக்த பகுதா, தினில்வாழ் புயம்பொன் மலையாம னென்ற வெழில்சேர் வருந்து கபிபா. (அஅ)

தமதா னனந்தை நபியே மிகுத்த கருணை தரக்க ருணையடா
நமதா சகத்து மருளும தருட்க னையறு விழித்து நவில்வா
ரமதாக மெத்த மகிழ்ச்சிபோர் நித்த னினிதா முவைப்பு முடையார்
கமையார் வரத்தா நவுதா லடைத்த கதவை திறக்க வவரால. (அகூ)

வரவேண்டு முன்றன் மகனோடு கின்ற வலிவீர சன்றெனின் மகா
விரிவாகு மண்ட வெளிமீதி னின்று வியறு விறங்கி யுமவரா

ருவோர்மை சொண் டெவர்கனேனு நன்றியுறவேமுனின்று நவிடா
ராவோ டறைந்த வவரோ யிறங்க வருளை புரிந்து தரிறும். (௬௦)

என்றேக நாய கன்றாத ரான வெங்கோ னுமேக பருதா
தின்றேற மிலாம வென்யோர் மறுமி லங்காணவே லாயிறுறந்
தன்றேம யாம யின்சோர்பி ஞெடி லங்காள தா லலரியை
நன்றேடு கூவி விண்டோதல் போன யன்சேர வாசை தொறுமே ()

இறைவா ரணங்கள் சுபுமே யிறைஞ்ச வெழுவே யிறைஞ்சு வனொலாத
குறைதீர வந்தி வரசே பணிந்து குதூபான் மகன்க ணமுமே
தறைமீ திறங்கி வரவே வெறுஞ்செய் திகள்சால் பொருந் தெரியவே
யறைவாரி யின்று வாரீபு மென்ற வழைபோ வறைந்த தொனியே.

வாரண யிரும்பு ளாணவை யிலம்ப வாரிச மலர்ந் திடுகரும்
நீரணை மெழுந்து ஞாயிறிடம் வந்த நேரற விடிந்த பொழுதே
தோரண மிடுந்த மாமனை துறந்து தோமற விளங்கு புகழார்
பூரண சுகந்த வீதியி னடந்து போயாச ருந்த மதுபோ. (௬௩)

ஆமியல்பர் தம்மொடு மிராவிறுமி றமமதும னுயினுயர்கம் மி
றைவராக, காமிதமு கம்மதுற குலைனுநல் வண்மைதரு காரணர்
சொ லம்மொழியையே, தாமொழிய விமுறைமை மேனமதியி னும்
மகவு சார்பர்வரவெம் முறைசெய, நாயினி வைம்பதுநு நல்லாசி
சொன்மொழியெனு ஞாலமினிமெய்ம் மொழியரோ. (௬௪)

எவரோனுமின்கொ ருபகார முஞ்செய் யெளியாவருண்டு நேயமா
தவராச னென்று னவரா யினைந்து தயவாரின் மிருசு வினிமே
லுவராழி யிந்த நிலம்வாள முஞ்செய் துளராய னுண்ட வனலோ
நவமாக வெந்த வயிர்பா லெனுஞ்செய் கயமான நன்றி தருமான். ()

எனவே புகழ்ந்த னவனே டிரந்த மெனிலோ வவன் கருணைகூர்
கனவோ கைகொண்ட ருதபா முயர்ந்த கவுதானு நன்றி புளதே
னினமோ டிறங்கி வருவா னமைந்த னிலையே யிறங்கி யும்வாரான்
மனமே திருந்த விதுபோது சென்று மவுல்வோ மெழுந்து வருவீர்.

மகிழ்வேடு சூழ்வர் வரவேண்டு மாவின் மயிபாளா தாழு மகுதா
மிகமே தமைக வருவோர்கள்பாவி ளிருபோது மேமைத வரமீ
திகழ்வா சபானி யுபகாரமான நிறம்வேண்டு நாளு மவர்பார்
புகழ்நாதர் சிவ னைவைபானு நேர்செய் புவிநாத ராதிவியபீர், (௬௭)

ஒலியார்கன் முழ்ங்கு வாசானமுத்தி யுதவா ரணைக் குரிசிலார்
கலிமா விலுத்த நபியின் விளக்கு மருணை காந்தர் நவமே

மலிமா தவத்தார் சகலாதி பார்க்கு மதிபாலர் வெற்றி புகழா
ரலிமா தவத்தின் வருபோர் சித்த னருள்சோம சுக்வ நயினர். ()

சிரியலி னப்துல் காதிறவர் பக்கல் சேறலுநலத்த தெழுகென்
றுரியர் திறத்தி ராஜர்கை பிடித்து ளார்வமொ டெழுப்ப வுடனே
விரிய மனெருத்த ருரொடு செலத்தென் விறிமின் மிகுத்த புகழா
ருரினர்த மக்கு ளேசொல லிவர்க்கு ளோர்மையொடு புத்தி புனதாய.

எனவின்று வந்து நலமுந்த நண்பி னினிதண்டி வண்டருசலா
மனதன்பி னின்சொ லுகவங் கெதிர்ந்து மவுல்லினறு துஞ்சொலிடடங்
துனிதவ்கொள் சந்கை நிறைசவங் சிந்தை யுறமுசந்த தஞ்செறிதருஞ்
சனமிருசு நவகள் கவுதின்ப துவக சபைகண்டு ளருசலினரோ. ()

தேசிகரி ரோடி ராஜருக லோசை சேர்மதா சால னுஙியவ்
வாசாடு வெபொன் மாமணிக ளாசிம மாசன மதித மதிபோ
லாசகல மேவு ராயகாமு னுய்மெ யாகிய சலாமு மதபோ
டேசொலுக காதர் கடலிவிடை யெயி னேசிரசு மேபணியவே. (கoக)

சிர்சா லுயர்ந்தபி ராமுகியித் தினுதர் சந்த கறையா
ரோர்சால் சிறந்தபா தாரவிந்த மேதா மூகர்ந்து கெனடுதே
கீர்சால் விரிந்த பார்வான மெங்கு சேரா இயந்த மூமிலா
தார்சாலு ருந்த வாதிதா சிந்தை யாமா சனங் குலவவே. (கoஉ)

உறைசோதி யாதி யகதாம னுதி யுடையோனல் லாகு றருமா
னிறையோனி லாதி கனிகாதி யான விளிதானநாயன் வரமே
நிறைவாக நீதி பெறுகாத ராகி செதிசேரக டாவு குதுபே
கறைகான வாச மகுமூதர் பேரா் கலபோ ராக மதிரோ. (கoங)

வருகாத சென்ற வடிசாலி யின்ப மகவே சிறந்த குருவே
யிருகா திலமபொ னகாவான மெங்கு மிசையார் தருங்கண் மணியே
யருளாழி யிருசு பொறையாழி கன்றி யறிவாழி யென்று மவர்மெய்
பொருளாளர் நம்பு மவர்பால் வரஞ்செய் புகலான தஞ்ச மெனவே. ()

ஷேமத்தின் வாழ்விலே பேறுற்ற கோன்முகியித் தீனப்துல் காதி ருெலியே, வாமத்தை மேவுமது தான்முத்திபே யலதோா வார்வெற்கு மேயிலே யியான், காமத்தி னேபுரி தீதைப் பொறுத் [illegible]ரி காயத்திலே ருடி யிடைகின், நேமத்த மாகவலே சேய்மற்று ளார் வருக வேசித்த மேவருள செய்வீர். (கoஜ)

வேறு.

என்று ளதெரி யிரந்துரைத் தாரெழில்
குன்றிடா பகு தாதுறை சொற்றவர்
கன்றிகோ டற்கப் போல்செய்கு மோவின்
றென்றன் றீதும் பொறுபயின் றேற்கினர். (க0௬)

சிடராகிய செம்மலோ டாசிய
நூடலேக வுணர்த்துப் பணிந்தகம்
மேடலாப்பொன் னிணைப்பத மேத்தலாற்
கேடகற்றுங் கிருபை முகிழ்த்தினை. (க0௭)

அஞ்சலென்றுய ரம்பர மாவெளி
கஞ்சதாய கருணைக்கண் ணேக்கவே
குஞ்சரத்தின் குழாமொடி யூதப
மெஞ்சலின் றுவ ணின்றிழிந் தென்னவே. (க0௮)

பூமிபின்பகு தாகின் புரந்தரர்
வாமசேவகர் மைந்தனி றங்கியே
தாமதங்களி லாதுவந் தார்களக்
கோமகனுங் குதித்தெழும் வாரியம். (க0௯)

வாகனத்தொடும் வந்தனை விட்டிழிந்
தாகமுற்ற வுழைஞர்கள் குழுவர்
சேகரத்தொடு மேகிமு கிழ்த்தின
மாகடற்பொரும் வண்சபை வந்தரோ. (கக0)

அன்னவாரதம மதுரசத் தச்சமா
நண்ணியேரர்வர் காண்மல ரம்புய
வண்ணவாரகழல் வாழ்த்தி யிறைஞ்சியே
கண்ணிணைலங்கு நோக்கினை நோக்கினர். (ககக)

பார்த்தவோர்களி லேயந்தப் பார்த்திபர்
சித்திரைந்தனுங் காதையைச் செவ்விய
நேத்திரத்தொடு கண்டவக் கேரமே
நித்தமுற்கண் டெறிந்திடக் கோபமே. (கக௨)

கொண்டுகூரிய கோண முறையுரீஇ
பண்டிவெட்ட வடலொடு மோங்கினன்
கண்டுளோர்கள் விலக்கவுக் காலையிற்
கொண்டறமமக நேடிகைவிட் டிறை. (கக௩)

என்றவர்க்கி அறித்தவெ ணங்கமே
நின்றவின்னுயிர் சேர்நிறை தங்கமே
வென்றிமேவுறும் வீரிய சிங்கமே
நன்றிமன்னிய நலகுயர் வங்கமே. (ககச)

உன்னையேயென காண்விட வந்துறும்
மற்றகாரியத் தான்மிக கயர்ந்தனைக்
தென்ன பாடுகள் பட்டிரந் தேனதாற்
பன்னெறுத்த நலன் கண்டு பலன்பெற. (ககரு)

நீயுநின்னெடு வீருநீணிலத்
தேயிறங்கிடப் பெற்றனை யின்றுதான்
சேயென் றுன்னையும் பெற்றதென் செல்வவிந்
ஞாயமொக்க நடந்தனை யென்றரோ. (ககசு)

நானுமெத்த வருந்தின னையநீ
தானெனைக்கொலத் தானையின் வாரிறீஇ
யேனெடுத்தனை யென்மசனேயெனக்
கோனுரைத்தலுங் கூறுவன் மைந்தனே. (ககஎ)

பூவனைத்தும் புகழ்குது புல்லகுத்
தாவெனட்பெயர் தங்கிய வள்ளலென்
றேவனத்தினி னென்னைமி லாதெனை
மாவருத்த மருட்சியி னெய்தியே. (ககஅ)

சொர்க்கவாசந் துறந்திட்ட தோகதிப்
பக்கம்விழுப் படுத்திய போலவும்
வர்க்கமோடுற வென்றனை யேவல்யார்க்
கொக்குமன்னர்க் கொவ்வாயுத்தி வினத்தோர். (ககசூ)

வெற்றிவிட்டவை தோய்வர்செய் வினையென்
அற்றறிவுளார்ந் தோர்சொல வொத்தநங்
குற்றமே தவிர்ந் துய்யக் குதுபுதாள்
பற்றிநிற்பது பண்பினின் மேன்மையே (கஉ0)

என்றுரைத்தெழில் வாலை யுறைபுகுத்
தென்றலைஇய வெனச்சின மாறியே
நன்றியாகவின் னுனவி வாழ்த்தியே
வென்றிமைந்தனை வேந்தர் முகந்தரோ. (கஉக)

செல்வனேயெனச் சீர்பெற வாழ்த்தியே
பலவினைப்பவம் போகப் பணிந்தாக
கல்வியங்கட லானவெ னைத்தொண்டர்
நல்வியன்பெற நம்பனர் றென்றுடன், (க௨௨)

சீர்தரும்பகு தாதுறு செம்மலுங்
கார்தருங்குடை நாயகர் போர்கள்
னேர்தரும்பதஞ் சென்னி நிலைவைத்
தேர்தரும்புக லென்றனக் கென்றுமே, (க௨௩)

தேவரீரெனச் செப்பியி விப்பிறை
காவிறனினை வால்வினை யாலுநான்
சிவனுள்ள வெக்காலுஞ் செய்யேனும்
தேவலாளரி னேவல்செய் கின்றவன். (க௨௪)

என்னைநிற்ப னெனநு நடுமைநாம்
பொன்னின்பாத கமழ்ப்படு பூழ்தியென்
றிங்கிலத்திடை யாக்கின னென்பிழை
யன்னதைப்பொறுப் பீருளா றியே, (க௨௫)

உங்கள்கற்பனை யொன்றையு மாறிக
ணங்கமான வரசியல் செய்கிலேன்
கைகம்பட்சித் திரட்சித்த காதிரு
மெங்களுய்க மேயென் றிறைஞ்சினர், (க௨௬)

ஆவலோடிவை செய்தது மன்றியே
காவிறனு நலன்தரு மெய்த்தவ
பாவமுள்ளப் பயத்தோ டிளைத்தனா
கோவனுருக் குருவுங் குமாரனும், (க௨௭)

மற்றுளோரு மிவ்வா றுபணிந்துரை
சொற்றதாலுநற் சோதியுங் கிழித்தின்
பற்றினுடைஞ்ச லென்று பகர்ந்திசி
பெற்றுமேலும் பெருகுற வாழ்குவிர். (க௨௮)

நீதிலாதென வேசெல நல்விடை
யோதயாவரு மூள்ள மகிழ்ச்சியி
னோதருற்ற மதுரச நாதமா
யோர்தட்விட்டெழி லோங்கிய வீதிவாய். (க௨௯)

வந்துதந்தம் வளங்கண் மிகுத்தால
விந்தைமாமனை மேவி விளங்குறத்
தந்தமெய்ய்ய தங்கத தரித்தன
சொந்தநாளுநல வின்பந் தழைக்கவே. (௧௫௦)

உள்ளமீதி லுமதுகத் தாபரு
டென்னிதைப்பெறு செய்குறு கம்மது
வள்ளலகொளது மலர்ப்பதம் வைத்துவாழ்த்
தென்னதீமுறை யென்றுங்கொண் டேத்துவார். (௧௫௧)

கலீபாதெரிசனைபெற்றபடல முற்றிற்று.

ஆ படலம், ௧௧-க்கு - திருவிருத்தம்-௬௫௭.

நெருப்பமர்த்தியபடலம்

பொருப்ப மிழ்த்திய ஐபுறயில் வளரொளி பொருந்தும்
பெருப்ப மாகிய சிறைவழி நடந்தவர் பெற்ற
விருப்ப மாகிய மைந்தர்கள் கிளைவரு மேலோர்
நெருப்ப மர்த்திய வாசம முதலிய நிகழ்த்துவாம். (௧)

கறுசெலுங்கிளை யினின்வரு முகம்மதாங் கனத்தர்
பெறுகபுத்திர ராகிய வஹுமதாம் பெயரா
யுறுமபு லப்பா செனபவ ருரைத்தன பொருபோ
தறவழி னிற்றமயில் புரிந்தநம் மாண்டவ ரழகார், (௨)

சங்கமேவிய நகர்பகு தாகினிற் றமது
அங்க மேவிய மதுரசம் விடுத்தெழி லலங்குக
கங்கமேவிடும் விரைவிலும் விரைபுகழ் அகமேற்
புங்கமேவுற வெதிகல் வீதிவாய் போந்தே. (௩)

ஜாபிருல்மன் சூறென்னு மப்பள்ளி யாசதலைமட்
டேமமேவுற வுலவியுத் தியற்றுவ வியந்தி
ரூமியுனவர் புகழ்தரு குதபுறின் ரூமியா
மாயிருந்தம துயரிய மதுரசா வந்தார். (௪)

அந்தவேளையின் வியர்வைதம் மழிய மூகத்திற்
சிந்தவேதுடைத் தாடலணி சிறந்தசட் டையினைக்
கந்தமேவிய கையிலு னிக்கிகற் கனிஞர்
சந்தமேனிகின் றெடுத்தெழிற் றனருடன் றரையின். (௫)

விரியப்பொழு தவர்மலர்க் கண்ணிருல விழிநீருக்
காசுடைத்தவந் நட்டுவக் காளியைக் கடிந்தி
னீசகத்தினிற் சாவெனச் செற்றவன் சேரா
னேசரான வழுவப்பா சொடுகெழுத் தினாரால (சு)

வள்ளலாரெழில் குலவுஞாயி குலமன்று றெனினும்
பள்ளியின்றல மிருந்தினு வலாயது பதுகாற்
றெள்ளிதானவென் னுடலைக்கொட் டிடுநொச் சிறந்த
வுள்ளவோர்மைமா னிறைவனைப் புகழ்தவ முடையேன். (எ)

ஆதியன்புறு செய்துபக்காவுனைத் தனாகத்
தீதிசதாமு மேித்தி னிடத்தொரு திசழுக்
தேதிதன்னிலோர் வாலிப னுடனொருசெய்கை
போதின்வந்தன னும்பிடம் யாதெனப் பகன்றே. (அ)

வந்தசெய்கவ ரிவனுமைக் கருதிநாம் வராவா
லிந்தவாலிபன யானென்று மகனிவற் கிரங்கி
நந்தலைலது ஆசசெய்கு வீரென நுவன்று
சந்தவாலிபன் பெறுமக னவனலாதிருக்க. (கூ)

புறனைந்தமக னென்றுமப் புதல்வனே டவர்மெய்
யறனைத் தங்குகம் மாண்டவ ரிருக்குமா னமமா
திறனைக் கொண்டகற் கட்டின்மே லிருவரு கோடித்
திறனைக் கொண்டபோ லேதியே மிருக்கவுத் தேசமல. (க0)

தீவினொன்றுணிக் கருமஞசெய காலெதன் னெதிரியன
ருேவிலாதமு தொழுதுவா யானனைந் தருந்த
நாவிருமெரு மொழியுஞ்சொல வானுனை மகிழ்மேலக
தெளியப்புற விருந்தன ரிருவருந் திருவார். (கக)

கட்டிலவிட்டெ ழியங்கினோ மதுரசாக் கட்டு
வெட்டிவேமினை செரியப்போ தொலிதெரு மாலினை
பட்டினைத்தின்னோ னைக்கனி னொரித்தனை பசா
பட்டுமங்கிமான் டனரினர் சேதமிக் குத்த. (கஉ

இருபுறத்தவித் திடன்மற்றோர் புறத்தினைமிக் குமைற்
கருமைபோலமொய்த் திமெதாத் சேதமிக் கதிசேர
பெருகு கீள்பகு தாதற லானெதம் பெருமா
னிருவர் தங்கரு மதனை கொபந்தா னெனவே. (கங)

அன்ன காலையின் செய்தூய காமனே யகமபோய்த
தென்னு லாமுகந் தன்றுபட லெனவுரை சிறந்த
மன்ன ராளுமு கிளிந்தினன் முன்புவாய் பொற்றி
பின்ன நீர்த்தரு ணுத்திர லெனவெமன் னாவுமே. (கச)

பக்கந் தோறுமிந் நகர்பகு தாதினிற் பற்றி
பக்கி விரிமுத் தெரிவதாற் செந்நிகி கானை
மைமர்கொண் மேகம்போல வளர்ந்தெரி யதலைமாற் றிடுவாரை
மிக்கி குருவித நெலவை ராகினர் தியங்கி. (கரு)

ஆவை யாவிது போதினிற் றெவரி ரருளான்
மேகம போல்வளர் தெரிதலை யாற்றிட வேண்டுரு
சாமிபேயெனச் செய்குநப காவுளாந் நதிரு
லெக நாயகன் றன்மரு ழுறுவம் திரங்கி. (கசு)

கோப மாறியன் பாகமா றினவெறி கொண்ட
சோப மாதிச்சர் தோட மாகினர் துலங்குத
தாப மாறியா திட்டுகம் மறைமொழி தாக்க
லாப மாறிடா தேடுற வோதுமா ரரசே. (கஎ)

அன்ன லயகு தாதினம மாண்டகை வளர்நாட்
டன்னி னேகடந் தினாவை வெமனெதும் நலதகி
னன்ன லந்தவ மிறையதன் வரதவ னவிமே
விக்கி லமபுகழ்த் தேத்தவோர் செய்குவாழ்ந் திருந்தார். (கஅ)

தெரிசுப பாதியன் றின்றென நாளென் றீர்த்திட்
டுரிசுப போடுறு செய்கவா சிட்டோரா செய்காம்
வரிசைப பேறுமிக் குணிருந் தவர்க்கவன் வெளியாம
பரிசிற் றேற்றிலன் றனதுாக நல்லிசை பட்டது. (க௯)

தா யிலங்குறு நாவொன்றிற் றிவ்வளர் தரித்த
ஆர மிலங்குறும் பெரியான் ஏவர்க்கபதி பொருநாட்
பார மிலங்குறு முவிரித்தின் குத்தடைதி பார்த்தவ
வார மிலங்குறு நகர்பகு தாதிற்போய் வருவை. (உ0)

எனவுத் தாரமு கொண்டுத்தம் சீர்சொல விளையவத்
தனவுத் தாரதுனிற் போந்திலர் சிடக்கில லகன்ற
தினமுந் தோர்தினம் போந்தனபோ லெனச் செய்கும
வினைய போந்திலே பென்றுதில மீதவர் விரித்தார். (உக)

மறந்து நீசெய்கு நருமருல லாவைக்காண் குவையே
கறத்தி னின்பகு தாதெனை வேவச்செய் கநற குமெ
பொருந்தி ருந்தனர் பினுஞ்சொலப் போர்கில தாற்பி
ருறுத்தி னாசில காட்டினன் காவலா முவர்க்கே. (௨௨)

சது விடுத்தருசொல் குருவெனுஞ் சைநூ லாவே
வது கொடுற்றணி நாயகு நாதினை வந்தா
மதுரா சத்திடை பார்த்திட வள்ளலி லாவா
லெதுத வத்தப்தால் காதிறெ றாத்தெரு வீடத்தின். (௨௩)

தாங்கண் டாரொடுங்கண் டீரா வெனவினு யத்தாலா
யாங்கள் னீங்குசென றென்றனர் ரவ்வழி யவர்போம்
தோங்குங் காரண ரவர்வர லறிந்திலை மைமோ
டீங்குறுந் தகா தென்னக்கோ பத்தவா றுண்டேன். (௨௪)

திருமபி னார்வெகுளாத திரும்பனை தாற சேகத்தை
விரும்பி லாதிறை விரும்பலை திரும்புமே லவரா
மருமப லக்குணக் குன்றனனா வெகுளியார் பொருமப
திரும்பு விக்குமென் றேதல்போ லொலிகொண்டா வையினோ. (

மெத்தைதவிடுகள் பண்டக சாலைகள் விருக்கத
சொத்தவரங் குடைகளை முதலிய வெலாங் கொடுத்தீ
நத்த முறமுடன் விரிக்கள காணகவுங் கவரு
மத்தி னைத்தகவும் வாரிப்போக் கிரிக்கீர்த் தனாரால. (௨௬)

இச்சிபத்தமட டலறிதொத் தாரொரு காட்டேற்ற
னாறி லாசதமைத மதித்தநா மதநத்துமுய விருகையக்
கூறி னிவ்விருத தாவெனிற பேரியவர் கொண்ட
பேறி னாக்கரு தாவதங்க வாயசொல பெருமையா (௨௭)

கமைசரு மன்றிரு மதுரார பீடத்திருக்க வினைகறுமா
நமைக் கல்லாத்தல ஷினை மதிபதுதா ‡ மெய்
அமைக் குணத்தநா மதத்தின்பிர சொசத்துறக் கரித்தேத
சினைமக் கடிக்கும்பொ ருாகண்டோ மெய்ம்மணி வேலரும். (௨௮)

தெருப்பார்த்தியப்படல முற்றிற்று.

௮. படலம். ௬௨-க்கு-திருவிருத்தம்-௬௨௭.

‡ சமத்துவ-அக்குணத்தர்.

அண்டசப்படலம்

பண்ட சத்தினிற் கோவலர் இன்வரப் பயன்றந்
தண்ட¶ சத்தினிற் சகுபிகள் முன்மையி னயாசிர்
கொண்ட சத்தினிற் குலவிறை பெயராற் குழகா
வண்ட சத்தினிற் பறப்பன விலதெழ லுறைவாம். (க)

சீர் சிறந்திடு கற்பகப் பதியினர் சிறந்த
வேர் சிறந்திடு சுகர்பகு தாதின்வா ழெங்கோ
னேர் சிறந்திடு மூயவழி யருள்புரி நிபுணர்
பார சிறந்திடு மொலிகளி லுயர்தி பதியாம். (உ)

கருணை வித்தியின் கௌதும ரிபித்தின் கனியாட்
பொருணை யத்திறை புணர்வொடு மெழுந்தொரு பொழுதிற்
றெருணை லத்தினா வாழ்பகு தாதெனுந் திருநூ
ரான விடுத்தனி திகழ்தர வடந்தன ரன்றே. (௩)

இனிமி னகுதி லினருசரும பினகனி கினாதேதன்
துனிமி னத்தருஞ் சோபிவா யிசைபுரி தோற்ற
மனிமி னத்தர்செங் கழல்பட வானமக் கதிக
கனிமி னுத்தமங் கிடைத்தெனக் காக்கறை வளவாம். (௪)

தன்னை ருதகுளி தருமொழி லுத்திரமலர் தருபூதே
கன்ன மோடியா கந்தியின் மணிகளுஞ் சொரித
லன்னை லார்வரும் வழியிடை மலர்கள்பொன் னழகா
வண்ண வாரமும வானவர் சொரிவன மாலும். (௫)

மடுக்க லொக்குரி லங்கமி சவமனை மலர்த
விடுக்க ணீத்தரு ளையநர் வரும்வழி யிடையே
கடுக்க ளைலுற கோக்கிமா னிகதி பங்க
வடுக்கு வைதகளை கைகோடிய கன்னைதாழ் வனகாம். (௬)

ஆற்றி யுற்றிடுங் கற்களுந் தருக்களு மதிக
தோற்றம பெற்றன மெய்ப்புவி யொடுகனி தழிக்கப
பேற்றின் வானருஞ் சகலமெஜா தக்களும பெருகப்
போற்றி செய்திட மூவிதீ னடந்தல பொழில்சூழ். (௭)

திருசசி தகுள வொருககா புருந்தெழில் சிறந்த
மருச்சி றந்தருங் குமபுய சமமஜோ வளரு

¶ சத்தின்-இலசத்து-வசி-தசம்.

தெருச்சி றந்தநல் விடங்கெரிந் தயர்கடைத் தெருக்கண்
விரிச்சி கன்றனைப் பணையம்வைத் தவாமிக மிகவே. (௮)

காரணப் பலன் விளங்கிட மாதவர் களுநி
யாரணப் பலன் விளங்கிட நிதம்புரி யறத்தார்
பூரணப் பலன் விளங்கிட வேகவண் புடவைத்
தோரணக் கடைக் கம்பலை கடலினுந் தொனிக்கும். (௯)

நன்ன லன்றரு பாதகா ணிக்கைக ளயன்று
மன்ன வேபெற வணிகர்நல் குருவரும் வழியைத்
தென்ன வம்பர்கல் தூரியன் மனையிரா திகழ்செம்
பொன்னு மின்மணி கருங்குவித் திடுமனிப் பொற்பே. (௧௦)

நயமரு மோதையின் கொக்கனா பல்பல சரக்கும்
வயங்க வைத்திடு கடைகளும் வடவரை மலையும்
பயன்றொ றும்பல நல்லுண விற்பனை பயிலா
வியன்றொ றுங்கடை யன்னசத் திரங்களு மிகையும். (௧௧)

சந்தனத் தொடுங் காரகி றேலதா ரமுதின்
சந்தரப் பல மரத்தொகை பலவகை யோங்க
வந்தரப் பாப டங்கள்பல பாத்திர மணியின்
விந்தை யாகவைத் திருப்பவை கருதனி விளங்கும். (௧௨)

கமலை மேவிசு லாம்புரத் தமுநக தாவி
வமுத சொன்மகன் செய்குரு கம்மதன் புறத்தல்
விமல மாமனே யினிவருள் விருந்திறல் வியன்கு.
நமலை யாதரு செவ்விய வீதியா வணைவாய். (௧௩)

சாரிய பின்னையுங் கின்னைய மயிலருவில் களுங்கெள
தாரிய பின்னையும் பூவை புருக்களுந் தக்குயிர்
சீரிற் செயநனும் பறவைக ளெவைகளுந் திருந்த
நேரிற் சொல்லிடை வைத்துவிற் பனிசெய் வதாவாம். (௧௪)

ஆங்க ணோர்தலத் திடைபல கைத்திண்மிளை யுறவாற்
றுங்க னங்குறக் கழுவிய சுட்டுள தகர
மாங்கி ஷத்திண்மூ லாலெனுங் ககசிலை வைத்தே
பாங்கின் விற்பனை யோடுற வொருவனைப் பதியாம். (௧௫)

அன்ன வாளுமே கிமித்தின் வண்டல னடுத்தே
வண்ண வாய்மலர் நவநெறிங் கிளையமும் வழங்கி

புண்ணை வாறுசிறை யனைவை வாங்கிவைத் தூய
கண்வளி றுலுற நோக்கியுட் கருத்திலி னினைத்தார். (௧௬)

அந்த வந்தாரட் டதனின யிறைவன் றாய் தாங்க
முந்தத் திலிவை களைந்தொட லொன்றமூ வதுமே
வெந்த வாயின் விண்டெனின் மேலவ னருளாற்
சுந்த ரத்தொடும் பறவைக ளாமெனத் தோன்றல. (௧௭)

கட்ட வாயின வின்னன கட்டடா வெனிலோ
வட்ட வாரொழும் பறவைக ளாமென வள்ள
விட்ட மாதினை யேதுவின் னாங்கியங் கிலங்க
மூட்டை யாமதெ னாம்பொரிந் துடன்சிறை முளைத்தே. (௧௮)

சுந்த ரத்திறை யருமொடும் பார்ப்புக ளிலங்க
விந்தை யாமெவருந் தலைசிறை பறவையாய விரிவா
மந்தரத்திடை பறந்தன செறிந்தினி தழகா
யிந்த மாநவந் தன்னையங் கருள ரெவரும். (௧௯)

கண்ட திந்நகர் பார்த்தன கவைபிர பலமா
யொண்ட ருந்திரு நகரதி லுளவொரு செய்காம்
பண்ட ருமொழிப் பெரியவ ரங்கனிப் படியே
யண்ட ரும்புக ழுட்குலகா திருபுரி யழகாம். (௨௦)

அண்ட சப்புறு மைமையவர் கேட்டதிந் தவரை
வண்ட ரத்தொடங் கவர்களி னின்றொரு வடிவார்
அண்ட கோக்கிரம மூரிதின் வந்துகட் டிருந்த
வண்ட யித்பற வைகளொழுப் புரிந்தவன் னவர்பால். (௨௧)

பேசயு னாத்திடன் குருவுளாத் தென்றிவன் புரியிரு
ஞாய நல்லிய வேசெழுங் கோனெறி நடாத்தி
ராயா பூமியி னவாறி யாமல்வந் தவரா
தேய மூன்னார்தம் மரசிய னடாத்துத றிறனே. (௨௨)

வரத்த ராகுமூ சாயிரா னவாமுக்கி மாகத்
தரித்தி ருக்குமூ ரவரிடந் தருதிமைச் செலுத்தல
பொருத்த மேதினி யிடத்துள வோபிர பலமாத்
தெரிந்த காரண மேதகா தென்னவுந் தெரித்தி. (௨௩)

என்று மேமொலி யாககா விருக்கவென் றலத்தின்
வென்றி யாகவுந் தின்னாக ரனாந்தனை விளங்கப்

பொன்றி டாதுசெய் திடுகெனி னியரெனப் புகறற்
கன்றி ருந்தநஞ் சைபிருந் தனுப்பின ரவரே, (உ.எ)

மிகுதி மேவிய பெருமையின் றனையியந் தோதத்
தகுதி மேவிய நாயக ரிடம்விடச் சடுதி
தொகுதி யாம்பலர் செலும்வழி நடந்துதொல் லுலகத்
தகுதி யானவ ரோடெவர் கருந்தருக்கெலருள்செய. (உ.அ)

தஞ்ச மானமு திவிந்தி னெடுமிடஞ் சார்ந்தே
மிஞ்சு தோற்றத்தின் றங்குரு வுணர்த்தலை விரித்தார்
பஞ்ச பாதக ராயினு நற்*பதம பெறச்செய்
கஞ்ச பூம்பத சங்கையாந் துதுயவர் கனிவ்வாய. (உ.கூ)

மலர்ந் துணைத்தன ரிபமுத லேதெனா விருநா
நிலந் தரித்தபல் வகைகளு மற்றிரு நிலயாந்
தலந் தரித்தவை யாவையும் புரந்தரு டனியாம்
வலன் றரித்தமெய்ப் பொருணய நிறைசெங்கோன் மன்னும். (உ.ள)

இம்மை யோடுறு மறுமையுந் தன்தர வியற்றிச்
செம்மை யாச்சக லாயுமே யுறுக்கியர் டிரத்தி
னம்ம தாமொரு நாயக னவன்செய்யாட் சிமைக்கு
னம்ம ரசிய லைரா சியனுமே நடக்க. (உ.அ)

நவருசெய் திங்கவ னருடா வொளிகளி னுறுங்க்
றவன லானிலே யாருசெங் கோனுடை யவரைப்
புவன மீதினு மிலத்தலை மதிப்பொடிப் புரமே
யெவன மாவென தாகிய னவிக புரமாய. (ங.க)

நானி ருந்தர சியற்றுபித் தலத்திடை நவசிர
தாகி கழ்த்தற் காகாதென வந்தவென் றனது
மானி கழ்த்திடச் சொற்றதென் றேவிறை படைத்த
மானி டர்க்குளர் காமவ ரலர்தமை மதித்தே. (ங.0)

சொன்ன தேனவ ரொருபடைப பலவது அவமா
மென்ன வுற்றிட வலவவ ரோவவ ரிடத்தின்
மன்ன னேவலின் மலக்குவந் தாயிசினை வாங்க
முன்னு போதென தாகிய னகரினென் முனரோ. (ங.ச)

* பதம் — பதவி.

வந்த தென்னை கேட்டவர் செயுமவினை மாற்றி
யிந்தப் பூவிடத் திருந்திட வலமைப் பெனெடுத்திட்
டந்த கர்க்குமுன் னுரைத்திடத் தந்துவ ராமோ
சாந்த னிகழிடம் கேளுமியாக் கின்னன கவின்றேம். (கஉ)

என்றுரை சொல்லிவிட் டெவ்வரா தாதுறச் சேவச்
சென்றன் றேர்க்குரைத் திடத்தவர் போமுனரு செம்ம
லன்று ளாத்தசொல லாலது போலப்போ தவாசி
வன்றளைப்பிடித் தமார்வக் தவரும்வான் சார. (கங)

வெந்த முட்டையிற் பறவைக ளாயெழும் விபது
மந்த வுரிருர் அளபெரு மைகளறைர் தவராம
புந்தி யுற்றசெய் குடன்மவுத் தானதும புதையென்
றெந்த மாகதரும் போற்றவக் திருந்தன ரெங்கோன். (கச)

அண்டசப்படல முற்றிற்று.

ஆ படலம். கசு-க்கு-திருவிருத்தம்-கசுக.

காயிக்குகாண்படலம்.

வீண்வா ளறினை விடுத்து மெய்நலன், பூண்வா லாறினைப்பு கலம் பிறையோர், மாண்வா லாறினை வசநகொள் காயிக்கு, காண்லா லாறினைக் கழுது வாமரோ. (க)

ஆகிரா யகன்மகு பூபென் குணசன், னிதிரா யகர்கவு திலசயி வின்பகு, தாதிரு திபாயனி தாரங் தின்மா, போதியெங் கணுமபுக பேராகக வைகுதான். (உ)

அனித்தொரு வனங்கொள்கிற் றாதுண் டதின், மனித்து குக் கட்புய வரிசை யானராது, கனித்திடற் கருநலன் கனிநம்பொர் மிகதி,தனித்திடும் பவமற விருக்கத் தக்கோல. (ங)

செலுத்தொரு மன்னருக் கிறத்தி னுண்டவன், தொலுத்தனி னிருந்தவா கடறுங் கற்பனைச, சொலுத்தவ ருதுசெய் கருணை ராயி ய, நலுத்தம நடைக்குடி மாரி னன்னயம். (ச)

மிருசுர விருததனை மேக்கு டுத்தனர், தெருசனி லாதுகம் மி னமமுன் னேவிட, வருகிறைதச் சிபுரியி னுறி யாதமரக், தருசகன வயிக்குனா தாசசெய் தசெயல். (ரு)

எனும்வளர் வெரிமிரிதப் பிறைக்கு மெங்கனுறு, மனிதரி யார்க்கு மெய் வாறும் வேண்டுமம, புனைதுமி லவினதரும் புத்தி யாளராங், தனதிய லொடுமுறை யொருயர் தாமுமே. (சு)

அவருமவ் வரசருங் காண்டு தோமிதுவங், கவாற வுயமொழிக் கலையான் தேவினாக், தனைகைமன் கவர்கோள விற்றவ் வூருள, செவரினுங் குறைவில வென்னச் செமமே. (எ)

பெருங்கட குடித்தனப் பெருமை யாவன்ர், தாமிகும் விலக்கு விற் றிடுமத் தானைமை, யாசவ ரன்றிவே றாரிருபடவ, ரொருவருக் கொள்ளக்கூ டாதென் றுற்றவாய. (அ)

மன்னவர்க் கோர்றுமில் வருட மொன்றினுக், கென்னுற செய்து விற் றிடுதலன் றியே, மின்னொரு வருக்குமவிற் காது பெதமற்றன னவ ரவனுற வகம கிழ்ச்சியின். (கூ)

இத்தகை வளமலி யடைக்கு நாடொறில், வத்திரர் வதிமனறுள் வளரவ் வூரிடைத், தத்துவ முதிவித்தின் சபாசெய் வாறுபோங், தத்தமத் தொடுமொரு பொழுதற் றூரிரர. (க0)

காதரவ் வூரிநோர் தலத்தி னெண்ணிய, போதினின் காயிகாம புத்தி யாளருந், நீதம லிவணிடை வந்த செவ்வியர், சாதகன னிலதரு ஜாதக சற்குரு. (கக)

ஆகிய முனிவித்தி னாமி யவபுரிங், தோகையின் மறைமொழி யொருவொ டுமகதி, தேகநா யகன்பகைப் படையுங் கேட்கவன், வாகையின் மதுரவாய் மலர்ந்து சொற்றுமா. (கஉ)

பள்ளியின் மதுரசா கிருந்துபார்த்திபர், வள்ளிய ரமச்சர் மகா சனங்களுபே, துன்னம வஷாயிரு மாரொ ரேட்டாழ்ந், தன்னரு மின்பவா னந்தங் கொள்ளவே. (கங)

புரந்திகை முப்புவ னந்து மெகவுற, வருந்தவி லாதுதின் வளவிக் குமபுகழ், பெருந்தனை காரண மவிவமை பெட்புறத், திருந்தபு கேட்டினி தறிந்து சிக்கதுவின். (கச)

அறிகனை மகிழ்ச்சியிகொண் டங்க கைவிக்கும், பதியொரு தாதுறை பதியின ஞற்றதா, வெதுவொரு அமைப்பு விரைதந்தரி யாரரி, தருமெ தவ மெகுன வண்ணவன் மேவிய. (கரு)

காமலி தலத்திடை யணுகி வாசபூர், தாமரை மலர்ப்பதந் தா ழ்ந்தி றைஞ்சிநின் றிறைமகிழ் வின்குத்பே யெளிய னென், னோமன முறைநின்ற வேறுத் தன்னனி. (கசு)

ஆமுறு நீதியினை யருளிச் செய்திரோன், றேருகையின் கேட்டிடார் அறவு வந்தாற், சாகிய முக்கிநீத்தின் றையிறோடேமுமீ, இிகைவி அருளின திரும்ப தம்பெற. (கஎ)

தேவரிர் வந்ததாற் சிறிய ஞயவறப், பாவமோய் வுறயிது பல னிபெற் றேனெனென், மாவர முனனவர் செய்த கன்மையென, ருவ னி விசைத்துவர் ததுபி னேத்தினார். (கஅ)

இங்கித வெழிலின லாம புரத்துறை, சங்கரா னுமருகத் தாபு சந்ததி, மங்கல செய்குறு கம்ம தோய்வுறும், பொங்குள பத்தியின் மகிழ்ட் பூனைவே. (ககூ)

தெளிவுற யிதத்தை யருளிச் செய்தனை - னளியிருங் குது வைகிக் காதற் றறுநிலின், றெளிபெறக் கிறுசுத்துக் குருற வோ தினுள், னளிபெறப் படித்தின ஞதா வந்தனர். (உ0)

டன்னுநோ வொடுமிறை யுயர்விக் காணவச்சோ, தெள்ளிய மே ன்மைகா இரியயத் தாகமர், வள்ளலின் றிருவழி யாமல வாயமை கொர்க, தொளனி லாதுமெதன் டிற்றி லங்குற. (உக)

தெரிசனை பெற்றுற விருப்பா நிதற, வரிகைசயின் முகிழ்த்தின் மலர்ப் பதப்பணி,மிசத்திற் செய்திசை பெருகுற காதிமென்,றுரை சொலப் பெற்றனர் தமது டம்பினை. (உஉ)

அடிமையென் றெண்டவர்க் காக்கித் தம்பிரான், இடனுற வார் த்தையா டொன்று செய்தன, ரடவுடன் செய்யுதிப பாமல வுன் னரினை, விடையெழு நாட்டமே தென்னி ஞனிவி. (உரு)

வருடமொன் றிற்றிரு வஸ்திரம் பெரும், பொருட்டரு மூயர்வி லை பெறப புரிந்தமுன், மருடவிர் தாமுடி வஸ்தி ரந்தனைத், தெரு டரும் பிருயர் செய்குநாயகம். (உச)

ஆனவாக் கினிதுகொண் டணுகி நின்றவர், பானனி யகபொடு ம் கொடுபடன் பாரிடை, நானிருந் திடுமவா லக்கு மிவ்வனை, மா நிலத் தொருதுகில வருடந் தோறினும். (உஅ)

பின்னரின் முடிவுறும் பிடவை தன்னையு, முன்னரி னடந்து முறைவ னமைபோன், மன்னவர்க் கேகொடுத் திட்டு வந்துகொள், பொன்னையும் வாங்குவன் புரிந்தெல் வாண்டினும், (௨௬)

இத்தகை தவறுநே ரியல்பி னென்னவுள், ளொத்தவர் கௌதைச்சேர் துளமுரி நெதுவும், பத்தியி னின்றவண் பணிபி னவ்வரு, டத்திரு கலைநெய்துண் டாக்க லுற்றனர். (௨௭)

உம்பரும் புகழுமாலிக் கொருமுன ரூந்துகி, னம்பிய படிகொடு கல்கிட பின்பினு, மம்பரந் தனையுமவ் வரசரக் கீந்துகொள், செம்பொருள் வாங்கினர் திறமை யோங்கவே. (௨௮)

செய்விப்பார் சுறுமவள ரச்சிற் றாரின்வாழ், நைவிற்பா டனுகளி லாத மன்னவர், செய்விப்பா ரித்தகை நிகழ்ந்தெதன் போல்வனா, யுய்விப்பார் சிடரி னுற்ற காதிமாய். (௨௯)

கிற்பது மூகின்பின்கேள் விபி னமிக்குநே, ரற்பற நிசவனா யழுத்துக் கேட்டனா, பொற்புறு நான்கொரும் பிடவை போலநெய், தற்பன செய்குக்கே யுதவி றுங்கள. (௩௦)

வேகத்தின் விளவுயி ருடனு மிக்கதன், ஞகநெய் விப்பரை நார்பொருந் திடாச், சோகமுற் றிடப்பகா ரூஷ ணிப்பெறு, மாகடும வசைபினம மன்னும் பேசினா. (௩௧)

கோபமே டமைந்தவன் கொடுஞ்சொற் கூறிய, மாபலன் பெருமிச வாளர் மற்றெறி, சோபக ராஜுநந் தானை தெய்தியோர், சோபமி லாதுநற் றுகில்செய் துய்தொழில். (௩௨)

கடத்திடே தமதிரு தயந்தி னன்குறத், திடந்தொடும் வைத்தவச சிறந்த நாட்டத்தின, படிக்கொராண் டினுக்கொரோளை படநெய், தேதித்தம, முடற்குப் ரானபிர்க் குதவி புற்றவ்ளூர். (௩௩)

ஜெயமொடு மிருந்திடத் திருந்து வல்லிர, ரயனினிள வொருவரவன் தங்கு கேட்டனர், ரியமை மன்னவைச் சிறைத்த டகமொனப், பழுமை விலவியா வெனளப் பண்ணினா. (௩௪)

அப்படி வினவினாக் கானட ணன்கினைய், விப்பவர் மதுத்தனைத் தனிவ லேவ்செதேன்க், கபாதிக வசையமர்த் தநனி ரூத்பமு, மெகபரி சிறுமெலக கிலீத மன்னவர், (௩௫)

வன்படம் வெருவியுன் கைத்த வல்லபந், தென்புடை யென் செய்வ னெனவச் செய்கியம், மன்பகர் கேள்வியி னறிந்து வக்கிரத், தன்பறச் சொல்லின ரந்த காருகன். (௩௬)

தனைத்துணைக் காவலர் தத்த வக்கிரு, வினைதுசொல் லுனென விழுவி னுடொரு, மனதுமொத் திடக்கலை வல்லரு வாரதமை, யன லிசை யிருநாறு தகர்ந்தைத் பேசியே. (௩௭)

உபயகா ரியம்பெற வுவந்தி யான்பொரு, கையகா லேசினவி த்திடக்க வின்மொழி யையாசகா ரனிலுனைத் தானை விற்றுற,செய பக்கா ரனுமென்சொல வொழிந்தேன் றேதிடதி. (௩௮)

கனிதிரை னற்புரி யியற் றியலபிலோ, மனிதன னவன்முரன் மதாத விர்க்கிடோர், கனிபடத் தகிழுத னட்டது செய்தியா, ஞினிதுறு திழிதர வியற்றல காணமென, முனிவொடு மொழிந்தன னொக்கு முன்னரில. (௩௯)

இவ்விது மாகச்சார் பிடம் நெருங்கிட, வவ்வா சாதுவன வடை மவன்னவர், செவ்விய வநுமன முறை மொழிந்தரச், சவலையின் வருமழுட் கருதி கையகலும. (௪௰)

வன்பினை தேடமே ரெயத் தொடுத்துமா, அன்புற வியற்றலா லென்ன ஞானறந், தன்பொறி யஞ்சகந் தருள்செய் சிங்குரு, மன்பமை நகாபுகழ் வாழ்வி யித்தின். (௪௧)

எங்கணும் புகழ்வளர் தேவ மென்மையின், றவிளாழ் திருப குநாத சாத்துயர், பங்கய பள்ளியின் பலம காரனா, பொங்கிலைக் குழுமே மதுர சாடுநை. (௪௨)

வந்தடி பணிந்தனன் வதிவல் லாரினமன், சினைதந்தோ வுதவிலை பேரி ணாக்கே, நந்தமக் களிக்கிதன நலவ கொன்றுகேட, டந்தவே ளைவிபொழி ரதற்கொன் றேதிலர். (௪௩)

ஆதலி னவனத யாத்த டகினை, காதுற்றே விசிக்கி னற்ப தா பனிக், காதிமா கிருபுகள் கற்பி றேடொரு, நீதமி லாதுகாட் சிலவிழுந்தவே. (௪௪)

காசிக்குகாண்படல முற்றிற்று.

௬ படலம், ௪௪௬ - திருவிருத்தம் ௪௯௩.

பீங்கான்கவிழ்த் தெழுப்பித்தபடலம்.

தூங்கான்கா முறமூத்தம ரொருவர்க்குள மருவார்
பூங்கான்கனி னுவொர்குற மிசைம் பொன்னின்சுனை யீந்தாய்த்
தீங்கான்கனி தாலாகஙினார் சீடர்க்கொடு முனைமோர்
பீங்கான்கவிழ்த் தெழுப்பித்தனை பெரிதாகவ கவில்வாம். (க)

வேறு.

திருந்து காயிக்கு முஙியித்தின் காதிமாச சிறப்பி
னிருந்த வத்தொடு நிறுநா னிலிதொரு நாளிற்
பொருந்த வெண்ணினார் தமமனைத் தொலிமூறும் புந்தி
வருந்திக் கூறிய சொற்கிகிர் கமதுயான் மறுதகே. (உ)

சொல்லி டாதனைப் பார்க்கிலவ் வாசகோ டித்தாற்
பல்லு தாசனம் பேசலாற் பலினொலுங் கூலி
வெல்லு மேன்மையிற் கிடைத்திடற் காவதோ வினைற்
றல்லை போக்குறு மஃதுகள் றாயிருக் குதலாம். (ந)

நமக் கெனக்கனித் தழலகட வாறுகா னிலத்திற்
செமிக்க வாதுரு நாக்கொடு சடலேனுந் திறன்போ
லமைக்க வுள்ளடங் காதினை ராகசொல் லைத்தாற்
கமைக் கொணுதாறுமன் கழுவினை றுயர் கலேக் கலேயார், (ச)

றுறையிட் டோதிய மக்ரெகதி ரோதிலா முனைப்பின்
மறையுத் தேறிய தமடிஞ்திர கனிதொரு மனிதர்
நறையுற் றாமனை முகத்தினை நோக்கிநற் கலேசெய்
கறையற றுக்கினைவ கூறுமென் றேறினர் கெளதே. (ரு)

நீயிர் நம்மது பணிவிடை தனிலிரு கெதிழ்வினை
வாயி றுதுமன் சொன்னதற் குமலி சபுதேன்
றுமையைதக் கொளு மெய்யொடொளா துதுமெனக் கலேசெய்
மேய ரோடும்பத் திலுள் வேலைபோ னிகழ்ந்த. (சு)

அவையி றைப்பொருத் அர்யனோ நாட்டில வகன்ற
நவையி றுற்பினு மன்னமன னசைநவின றடத்தின்
சுவையி றுவ்வொடிம் லப்புசெய் கின்றதாற் குறித்தன
ளிவையெ றுடுலன மகப்பினு மறக்கொணு தெழுந்த (எ)

அன்ன வேலாநம ரிர்கெனதுல் லகுலமல கருசி
மன்ன வோதுறு நல்லவு றுதுகள் வனமை
யென்ன வோதல்போ லொதிக்கொண் டப்பாசு கேகொண்
டின்னு றத்தனித் திருதனா கலேவனே யிவரும். (அ)

தம்மை மன்செயும் வம்பிசழ் வாழ்சலித் தழுது
செம்மை மாறுசு வாட்டமுற் றங்குதந் செயலோ
டெம்மை யாட்கொளு நாதரே யெனமுன்சொ லியல்பா
நம்முறைப் படிக் கரசைக்கொண் டடுத்துமுன் பறைந்தார். (கூ)

பொறுக்கொ ணுக்கவ லையினொடு மசூதெதிர் புகன்ற
மறைக்கொ ளாகடை யினரொடு மின்னபின் கூனைத்
தறைக்க ளிகவிழ்த் தெனக்குது பெயினர் சாற்றுத
திறத்த லொற்படி கையின்மே யறைதக்கவிழ்த் தினரே. (கo)

வேறு.

நெடிய காருகர்க் கதிபதி கவிழ்த்தவர் நேருஞ்சொல லரசனு
ளாயுடைப் பொரு ளுடையுறுதற் பலவித மாகிய சாமானக
டுயர பண்டமாற் றுறைகளாங்கள் வண்டோரணந்தெருவூர்மேரு
செய்ய நீளரண் மனையுயர் மாடங்கள் செறிவுறு பலகூடம். (கக)

மற்று ளாரமனை யுடனுயர் கொத்தளம் வளையெயில் பொழில் காடு
சுற்றும வாவிகள் வயலகடம் வதிநார் சூழ்தன முதலானு
முற்ற சிவசெல் துகளுங கற்கனே றேறுபல பொருளியாவும்
வீற்று ளொருபிங் வானிடம வந்தன மேவுறப் புகுந் தார்வாய். ( )

வெளி தெரிந்துற லனுவது மறைந்தன வியனுறு பீங்கானி
னுளி ளுறற்பெரு மேருவை யட்குடைந் தாத்திறெட்வ் வூர்மேற்
களிகொளச்செயித் தவிழ்த்திய தோமன்செய்தனவிளைப்பிறையாகுந்
தெளி கொளாகடை யோதிரண் டருள்புயத் திரளென வுறலோயே.

தலை மயங்கிட வுள்ளகப் பட்டுறைந் தனர்சனர் பலவோடி
மலை மலைக்கிடு புயத்தவை யரசரு மனைதக மதியாதி
யிலை தளர்ந்தட தளர்ந்துகெட வுயிர்ப்பொடு செறிமுறைசெபலோயக
குலை குலைந்தனர் மெலிந்தன ருலைந்தனர் துகையுறுவங்கத்தி னுள்ளாய்.

இன்ன வாகமன பெயர்மறை யுறவவ் வூரினம் பலபொரு ளியாவு
மன்ன ரூடவித் திடந்துற வந்தது சாண்டமன் னவர் தாயாம்
பொன்னி னுண்மலர்க் கமலமக ளையிளுயர்பொற்பொடுங்கலைவாணி
மன்னுமெய்ய றிவான துமபுவிமினென்மடங்கெனும்பொறைதானும்.

பெற்ற தாயினை யனவுத் தமியிரு பேசுறும் வரமாது
குற்ற மாவன யாவையுங் கடிதருங் குளிர்ந்தசற் குணமேதை
யுற்ற மாமயில் கிளிமொழி யனநடை யுயர்ந்தபத் தினிமடமான்
பற்றி னாளுந் தேர்க்குக் தலைமபுரி பாவையர்க் கரசானுர். (கஎ)

தம்ம கற்றுநற் கலைவலா பலரொடுந் தலைத்திடை யிகலேதா
லும்ம றப்பட ருற்றழு ருமட்டலி னகப்பட முனமேதா
னமமை யாள்பவ னேவிய பழவினை னலமுறத் தருமாறோர்
செம்மை யாகச்சென் றறமினி துயர்புகழ்ச் சிறப்புநன் னெறிமேஷமம்.

மீத முற்றிறை திருமனை யெனுமொளிர் குலக்குடா வுலைதாயப்
பூத லத்தர சனிருடு வாங்கதி புரிதமக் காதூரிற்
றீத றச்செயு மூழ்வினை நாடியே சென்றவ ணிலைநவாகப்
பேத மற்றிடச் செய்துபொன் னாருறழ் பெருமைமை நிறுவாம். ()

வரிசைமன்னனர் சென்றுநம்பிருவிழிமணியொருபொருண்மேலோன்
பிரிச மாமணி நமெக்கொரு காமணி பெரியவர் சிரமணி நீதம்
விரிசெய் வானவ ரணிமணி யானசிர் பெருமைமை மதாகயிரு
நரிசையானரியாறத்தெம முறையுஞ்செய் துவனையிலெனுமீவ்விடே.

ஆசி வண்டுக ளிசைபயில் செழுமலர் முளரியந் தடங்காவு
மாச கன்றதண் வயல் களுங் குழுங்கனை யாழக னொடுகோவும்
வீச வெருகா முங்கடற் றகரிடை மேவுறல் பலவூர்கண்
டோசை மாகதி குழ்பகு தாகபித் தளதும தாரகாய். (௨௦)

தலமியற்றிய வினையும்வக் தடிந்தவர் தனைபுருஞ்செய் கோல்செய
தெவனை யாயிருந் தாற்றலவ் லூரினு மிடந்திலை விலக்காந்தி
தல மகத்திரன் குசயேரி தமதல ரருள்விழி கொடுநோக்கப்
பல மாற்றவன் வைரமைகன் டிலகுற பதியினை யதின்மேவும். (௨௧)

ஜனங்களைப்பலவுயிரொடுபொருள்களைத்தனையணைப்பெங்காற்போய்க்
கனவொன் ரூடனி யட்டல னினவாங் கருமமுந் தெரியாதான்
மனைகலங்கின வெண்கொடி யிசைத்தனர் மருண்டனர் மருளாயும்
பனங்கொ ணல்லதி னரடிக கட்பல பாலபலதாம் பார்த்தே. (௨௨)

ஏது காரண மோவென நமமதா செல்லையு மிதன்றோ
வீது தானுறு குறியதன் றேபழி யெங்கெனுந் தனையோவிப்
போது காண்கவு மில்லையே வேதிடம் போயவோகொடிய காடாய்த
தீதி துவுமே யாயவோ மாயமோ தேர்வுறுதல வகையென்று. (௨௩)

மருவு வாரகன் மீதுற மாசையால் வாடுவர் சதுபாலுக்
குருவு வார்வழி தேடுவ ரோடுவர் குழிதெரி வார்மீள்வார்
தெருகுவாரினையோகலன்கொண்டவோவெங்கும்விழுந்தினவோவெங்
கருகுவாரமின் போன்றதுண்ணிடைமயிலமமாரெனடுசேர்வார்.

டந்த யோகிதன் பின்னோகண் மனைபொருள் பதியையு நீத்தேகிச
சிந்தை சேர்ந்ததனை முயற்சியிற் பலவிடந் திரவிய மனிதேடி
வந்தனாரவத்தின் வாழிடம்புகுந்தவவ் வளவைகண்டெளிதானோர்
புந்தி யாற்றிறி னெத்தகை யிடைவனப் போலிடைத் தனாம் மாதே.

அடுத்த ஊர்களைக் கண்டுந்தம் மூர்க்குமா மதிதரு மடையாளம்
படித்த வெல்லைகள் கண்டுமூ ரைப்பெருப்பாவையாம்போய்வாமுன
கெடுத்தஆரையாவென் றுபார்த்துலைந்துட்கிலேசங்கொண்டலம்வாருன்
கடுத்த புனைமையு லோபர்பாற் போய்வருகலேருருண் ணிகர்போவாம.

மன்னனரன் கோயில் வாறுகட் டழிந்தும ருப்புலம் பொடுதிரிந்தே
யன்ன வூர்க்குறு பாதையி னோர்வழி யதனிடை திகைப்பாக
முன்னனி கின்றிட வன்னகா லேயினவனை மூதறி வுடையோரா
நன்ன லந்திக ழூறுபக்கி றெறுமொரு சாதுரைந் தெரிந்தாரே. (உஎ)

மிக்க மென்மையி னவனையன் தெதிர்தெரி விழியங் கனிவாயார்க்
கக்க ருத்தரும் பார்த்தெழில் வாய்மலர் தருமுதறழ் மொழிமானே
யிக்க டத்திளின் றேன்றிகைக் கின்றமை யெனவின விடலேசே
யொக்க லோடுந்தம் மூர்தெரி யாச்சலிப் புனைத்தனர் தவமாதே. ()

அரம்பை யர்க்குறழ் வடிவுடைமா மயிலறைந்தசொல்லினைக்கேட்டே
வரம்பை யைத்தயக் கிறவ ருடன்றிரு மலருறழ் கைகிறுவோ
சிரம் புதன்னது வெஞ்ஞயில் மெழுகிமை கிகாருழுன் மடவாதவ
கரம் பெறத்தொடுத் தின்னது ஆவைகின் கவிஞறு சிரசின்டால. ()

வைத்து நித்திரை செய்குவை யதுவின்மெ ஞ்செரி குவையதனுற
பத்தி னித்திரு வேயிறை யருளினின் பான்மறைந ஆளசிற்றைக
சத்தி யாகவும் பெற வெளி யாக்கியே தருவனென் றுரைத்தேவித்
தித்திலாதவர் போயில ராவிஞறு செய்தனராது போலே. (௩௦)

அரிய மாதவ முறைபுரிந் துறங்கவங் காதிவி னருளாலே
ஆரிய வாசக மாவச சிரிசி னுணர்வுறக் கனவாலே
பெரியமாதவத் துறையக வாயிலாம் பேறுய ரவிபீடக
கரிய மைவிழி யாயனு கிப்புகல் களபணி தலின்பேணி. (௩௧)

வன்னக் கேட்டன ரிருவிழி விழித்தன ரினிதினப் பொழுதெழிலா
மன்ன மாதவ மாதினை யனவிர வகலவாய காலையின்செய
தன்னி யாயமா முறைதனைகள்புரிந்திருளினமென்மலர்ப்பதம்போத
இன்னு லாவுற நடந்தனர் கருத்தனை யிருதயங் கொடுத்தனையாய். ()

---

௦ இறை மருளொடு விளக்கு மறைந்த சிற்றை.

சோலை தண்பணை மடுக்களுங் கடந்தயற் றாழுகண் டகமுழுகான்
வேலை போல்விரி பாலைதவ கலைவனுடம வெறுவில கடந்தா
மூலை யின்னவென் றறிதரா வெரிபுகை மூதிர்விட மூதுமேயத்தோ
பாலை மத்தவுங் கடந்திறைாயருளினம் பதவிமோ வாவோமாந்தர. ()
ஆவ கோடிசவனத்தி னடந்தல சரும்பொழிலனி சூழ்சிர்
மேவு மாவன தோகை பாவென விளங்கிய பதிப்பாலித்
சாலி லானருன் மிருத்தகம் மதியதி சங்கைமே மவிபிட [போற்றி.
மாவஜிகர தலமெனறே தமன்சென் றய் வாய்மைவாழ்த் தொமெ
குறைவி லாயமணி யகவு மாலையாங் கோதகல் வெய்யோனு
மறைவி லாகவர மருரிபு தொடுத்தகல் வரிசையின் அடுதாருக
கறைவி லாதுமு காலமட்டாகவுங் கனிதவி னமூதாதி
யிறைவ னேவல்செய மாதவ னுருக்கமோ டின்னருள்பெறவேண்டி.
மகன்றம் மூராஜனம் பல்லவுந் தெரிதரா வகைசொலி யிரக்தோத்தி
மிகழ்ந் திடாதருள் புரிகவென் றோரா விறுவக்கும் வயின்மேவுத்
திருந்த மேன்மையின் பாத்திமா நாயகி தலைமறு திடாதர்
மிருந்த சிரீடத் திருநாடு மாண்மை யிடைறுசெல வியந்தோது (கஉசு)
வந்த வாய்மைகேட் டவிடமின் றெழுந்தயா வாழுதை மாண்மினா
வந்த ரும்படி நடந்தவர் இறையருளனிலவா றமபேபோந்
தூந்த சோலைகள் வரைகள்பல லதர்கடந் தத்தமத் திசைமேவு
நதி டாவள மலிபொன் மதினவொண் னதுவிய நகர்சேர்ந்தார். ()

வேறு.

வானரும புகழு மைதுநா யகமா மூகம்மது நபிசாலி றூர்மெய்த்
தினெறி நடாத்தி யாகசெய் நகரிற் செயவன செய்துமு மாணமே
மேனலன் றிகழ்ஜெகன் னத்தலபக்கிறமாம்வியன் றலத்தமை யிடத்துறுவித்
தானதபுடன்செய்முறைபுரிந்தோர்சாலவிறுமறுவாத்தவர்தம தெனன்
அவவா மாதுன் னக்கவ லியிற்று மளித்தனந் தமிழிறு அருந்தும்
தெவ்வமதறச்செய்வாரமபெறும்படிநமமேன்றவாருளிறு மணியாறு
செல்வாம் புடைய நாயகி யார்தம் திருமறு னரினறிகழ் பிடத்
தொவ்வுற விரந்து னறவ் வணமமோரக் குதவுந்தம சியனன். ()
ஆனதம்மறை கோத்தவர் மகத்துவ மேமழிய மருபுறு விருந்தோ
ரீனமி லாகல் ழுத்தர மூபய விலங்கடி புவிவரு படமெய
மோன சித்தினை செய்யும நபுமங்கா மூகமமது வியுமே நெறைலா
லான இன்மேய தாவை னேதி யதபொடு கினறிா துனாத தால். ()

தின்னகக் கவலை தீர்வுற வலமா திகழ்த்தெனை வேவிய போலத்
தென்னுற மறுபோ தேகியன் சிறந்த திருவொளிவலர்ந்தசீர் நிறைந்த
மனனுயிர்க் குயிராய காரணை கவிழா முகம்மது நபியுலா றெனலா
வன்னதி னனுயி கிளிதினவி யாரு வறிவுடன் செய்திரு பாலும். ()

யேவிய புதிய வுண்மைவா சகத்தின் விளங்கபூ பக்கர்சித் திக்காங்
காவலர் தமக்குங் கோவியற் றிறக்கத் தாபசந் ததிக்கும்பி யாறத்
தாவலிற் புரிந்துன ருணர்வொடு றுசாந் தோயாத பேரின்பவல்லமுதுண்
டேவிப்புடனித் தியசவுபாக்கிய பெற்றெய்துய தற்குதலினுற் றிரத்தே.

திற்கவலை வுறவி னற்முறு மாண்பா னிறைந்தகற் கருணையாய்
நலமையான், சற்குணை நபியு மூபக்கர யகருந் தவழுமிக்கா ரொளிவிற்
றேற் றாவாய்த், தெற்கொளத் தெரிந்த பெருமுறு னாதுதாச் செய்
தமா தடிபணிந் துடன்றுற்ந், தெற்குறை தவிர்ந்தேன மகன்பெரு
ருறவாழ்ந் திருந்தவ ரியாவையு மொளியேன்.　(௪௩)

மக்கமவந் தொழுகையின் வுறந்துசெய் தேவி மலர்விழி யானு
சோக விடவாய, கக்கணங் காண்டி லென்தாற் றிகைத்தெ ன்டியனி
லகைடைந்தவா லருதென்றுஞ், இக்கணம் பெற்றேனெறக் கருண் மறைந்த
வெல்லைசவி றிருமெய்ந் கருணை முக்கள் ணவியே யென் அபோற்
தலின்சிரு முகிரனை சனித்தறு துவைத்தார்.　(௪௪)

இத்தகை யுரைத்த முதுவர மாதுக் கிரங்கிஷ பாஅத்துப் வும
கல், இத்தமத் துடனும் பெறபுரி கருணை யுண்மைபுல காரணக் கு
ரிசின், முத்தென முனமுன் னவன்றுடி கடலார் முகம்மது முன்த
பா ரியிறு, எத்தருணத்தும் இறைவனை நாடி யன்பினசெய் தனாமு
று ஊாத்தே.　(௪௫)

எகனை முதலெ கயமரு மாயினை பாவபா றற்றனு மேமென்,
றுகதே நேமவே புகழ்ந்தபோற் றவின்கோட் டனரிவண் மகன்பிறை
யெனவைவாழ், பாகமே மறைந்த புதுமையென் னெனவும் பாசினி
யார்ரு னின்னை, மாகடி தான குற்றதென் னெனவும் வந்தனத் தா
வசரி.　(௪௬)

என்னவு மிறைபா னின்றமே தொனியி னென்கவி பேமரு
ஆமிதெ, மின்னிவண் மகளு வித்தகை யான விதமதும மாபெனச்
சொனும்மெத், தன்னதி னவருரு செல்வரி னெருசெல வரவர்செய்
யி தடுநல் காதிடுதேன், மின்னவும் மியற்போ யெற்றவ ரென்வு மெம்
பொரு மாணபி யதிக்கே.　(௪௭)

துனைவி னவினை சத்ருதுசெய் தேத்த வுடையாய தடைனறி விதத்தான்
வாருற வுமது போர்பா லின்ன மாதான சீயதறிஇதக் காதல்
பாருற வேண்டுக் கொருமென தனககன் பாகிய பாங்கரோ வென்ன
மாருணமுறவா னிறைதிருவுளஞ்செய் வாயினிதாகவப்பொழுதே.

திருவள ரிகலாம் புரத்தினை னெனுநமெந்தன் சேனையம் பதிவளர் செழுமைக், கருவளர் காத்தா னுமறுகத் தாபு சநத்தி செய்குழு சும்ம, தொருவுரு அளநகொள பதக்கருய் வான்றம முமமத்தாக மையெலாம் புரந்தாள், மருவளர் மணிக்குன் குமப்புய நயினார் முகம மது நபியுவந் தறவே.
(௬௯)

சிந்தித்தார் தமது போனை நயனே திருவுளத் தெண்ணலையோ லென்றும், வந்தித்தார்க் கருள்செய் வலவ னருணான் முகம்மது முஸ்தபா நபிமுன், புந்தித்தா புனைதிட சைபித்கொள்புனை னியாகம் புரிதமு திபத்தி னெண்ணிச், சந்தித்தா ரதனி னிருபதாம் புயவா சத் திரு மலர்பணிந் தடனே.
(௭௦)

வந்தநவ திருமத் தாளெனுங் தானை வலிசெய்வித் தகருமிக் கொழுவி, னந்தா யகர்தா ருடபயபாக கிளரு வாலனுறப் பனிக் குதாழ்ந் தேத்திச், சிந்தையின் மிகுதி பயத்தொடு மீக்கச் சிறந்த சித் திக்கும தலர்ந்த, சக்கிரா ஸனகன் டதுபோமிம் பணித்தே த கச்சற் குருவுயர் கானா.
(௭௧)

நபிமதி விரிவெய் யினியபி தாவே கார்த்தக் குடர்சே வுடைம்
புனிதனி யாப்பும் பாதரோ ஸிறைந்த போதரே னெதரேர் விளக்கிச
நனிதிகழ் திருமெய் காதமான் மதுமே சந்தன கமழுமெய் தவமே
குவிகுணை சிதியே யமதலர் ஷெயரா குமாரகடமிர்ஜெருசிதியேன்.

நாலென னத் தாழ்வின் சொலிபுகழ்ந தேத்த கமிது மூதிமென் மகமே, பாணிலாக அதிர்போ லெனாதின் வழிமையப் பசொலாம் வின க்குதற் பதியே, யாளவா நிரொன் றணித்தனுந் தடனே யன்புற வோதின கிரகு, மானிவனை மகன்செய் பிழைபொறு மெனாய் வன் னல்பார்த் தருதவாய் மலர்ந்தே.
(௭௨)

அவ்வுரை கேட்டன் கருமது நபிமுன பாதுமையா திருமனைந் த னொன், செல்விய வுயாமு தாதையே யிம்மான் செலவேஜோ குற்ற மு மெனக்குக், கவ்வைவித் செயத சில்லெயில் லெனது காதியா சிச

வினற் கவனுள், ளொவ்வொரு விதருசெய் அண்டென வுரைத்தவ வுடனெளி கிசவரை நோக்கி. (௫௪)

உனக்கிவண் மனைசெய் குற்றநீ பொறுப்பையுரைத்தனின் மனைக்குறைக் காகின், மனக்கியா னன்றற குறைத்தசொற் படிநீ தனைக்கனின் கவிழ்த்தபீங் கானை, யெனக்குறும் புகழ்சும பதியகு தாநிக் கணத்தினிற் சென்றெடுத் தகற்றிநீர், மனக்கனின் படுறு நியிர்த்தி வைத தொலலை வரவெண வெயவினர் கொடே. (௫௫)

இவனுமச் சபைபோய் வருதியென் றெங்கோ னிசைத்தபோல காசிக்கு மேகித், தலங்கறை மதுரா இனிமெறிவி தாவர் தானிற்றுங் கவிழ்த்தபீங் கானை, புவனையி னிமிர்த்தி யெடுத்துவைத் துடனவ் வற்றவுடா அத்தின்மீண் டியர்சீர், தவமிகு மதின கபீறு றொவா நண்ணினா புண்ணியம் பெருக. (௫௬)

பேதின்மிக் குயர்க்கு தெனசுபி காட்சி பெற்றனை மதிக்கெனி பெறிபெர்ற், றேறுறக் கிருமத் தென்றுகுசெய் வனபோற் றே வைபினின்றனர் கிசவோர், வாழ்வை கிகழ்ந்த வுடனபி கபீறு வருமுது மானையபார்த் துரைத்தா, குறிலா தனது மகன்கலா சுற்று றநற்றனன் போந்துணர் கெனவே. (௫௭)

பிரிசமிக் குமரர் கபிபிவை யுரைக்கப் பேறுறு மாதுட னபீறு, விரிசல சாதி தபமுகு பணிந்தே வேண்டுதல பெற்றனர் பெயராக், குளாச மெலக்கருள காதிமோ டொலி தாழ்ந் தப்பனை யருமறை வாமூர்த்தி, வரிசையின் பகுதா அற்றனர் றொவா வபிறுண்மே பருகவோ டிறகுல். (௫௮)

இன்னன வாகத் தெரிசனே மினிக்கண் டெட்டிட்டற கரும்பல வினைந்த, நன்னிலைத் தமிழித் கண்டமா னனைய காரியச் சிறிதகணெளிந்தே, மன்னபி யாலி ஷைசவபுபா ன்னல் ராலையபி கடவைகளையுந், பன்னருமபுகழின் வாழ்த்திமிக கேதத்தி பசசலா முனைகொலி கபிறுனா. (௫௯)

கண்மணி மீனைய மகனென வளர்த்திக் காசினி முகில்மா மாதர், விண்மணி மாதர் தமக்குமே தலைவின் மேன்மைநா யகியென் றுய்வருள்செய், வண்மணி நமது காசியா பாத்தி மாதிரும் பெடசண டதபின், றெண்மணி யேயென தேத்திதி யாறுச் செய்தனா தவழுத மகிலே. (௬௰)

வேறு.

துரிய விளின்ம தினத் தயாமயி தெளலாக் கணமெய்ச்
சருவு காட்சி கணடுசேய பதியின் விதநின்ய
சேருதப் பெற்ற தாய்தா யின்நமனை நூட்டக்கொண்டு
வேருது மப்பா னின்றாக் கெய்தவோர் தொருபா வுமரூர். (௧௧)

அவ்விரா விடிந்தகாலை யாரண நூறைம வழமமும்
செவ்விதி னியதியாவுஞ் செய்தபின் றந்தியாமத்
தெவ்வைய மியந்தபாளி விடருசிறந் தெழுநிலு குலைவுக
கவ்வையிர் தருமேன் மாட விதிகளை பலவுங் கண்டே. (௧௨)

ஆதிமையப் புகழ்கதா காங்கு மாளைடகை சலைத் தேர்நின்
சோதிசேர் கவன மாளுக தூயம தின மூதூர்
வீதியார் புதிசை மாவின மென்மலர் பூத்த நீழத்
தீதிலா வழிநமரு நடப்புக் கொலைவுடு நோக்கி. (௧௩)

கருணைகம் கமியுல் லாநூற காவொடு மார்கட் குன்ற
தருணமா விவையிக காஞ்சி தாமுதலோர்க் குதவுங் காக்க
வருண்மிரு சகுபியாக ஒலாவிரி கமலபூங் காக்க
பெருண்மலி யன்னோர்நோக்கிச் சிந்தையிக் குவந்து சென்றார். (௧௪)

கன்னலின் அடவை மித்தக கடங்கத விமின்பூர் தொட்டரு
செங்கெலின் வயல்கள் பூத்த திருமகர் களிதரும் வாவி
பங்கொர் சூசலை மோகை பாலமயாத மதகி லேறுசை
பண்ணரும் பொழிற்றே மோசை பயின்மரு தமுஞ்செனிறதார். (௧௫)

கங்கணன் வயிறுா மேவு நகாமதி னக்கைத தோகக
பொங்குகல வளங்கு வயும பொலிவுற மருதமிங்கி
மிக்கிதந் இனிய மேயுங்கமிசைய நிலைத்துயம் பவல மைாந்து
மக்கலத்ந்தர வாழ்மெய் மணைமுவில் கடந்து சென்றார். (௧௬)

விலங்கிணம் பறவை யோடுடை யாடிமேட் டெருமையாவும்
தலங்கட்ந் தெருநெ செலைத் தடிச்சராம் கடந்து தகைதக
குலங்கலைக் குமநி மார்தன் கோட்டலை முடித்திரா கந்
தினைகல ஞலவி டியா மேர்வைக் காப்பு நீக்கி. (௧௭)

தனமலி திருவகை விழா தாங்களைப் பதிக னிங்கி
புனமலி தெளிவு கொண்ட வோமுடு மாதிக நிறுதக்
கனமலி யினைய யைக்தா காக்குமு மாதவோ மாசத்
தென்மலி பொழிற்க விவ்வாழ நிறைந்த வோர் வாழியுந் தாகல. ()

வாழுதா மான்காண் சோலை வயின்குயில் மறவை தேர்க
விரதான விளைக்கள்பாட விரக்துமைக் கரின்றி தேக
நராதெரிக் கிடக்கொள் வாரன் னலயலன் பெற்று மீன்டிப்
புரம்வளர்க் தேற லக்தி னைப்புகழ்ச் தேற்றல் போனாம். (சுகூ)

சோலைதன் பழுவை நோக்கிச் சேர்புதிர்ங் துளத்து வந்து
பாலைசேர் மொழியர வாழ்த்தும் பதிக்குழம் புரிசை வாயில்
வேலைய ரெவரும் போற்றா வியப்புறப் புகுந்து வீதி
மாலய நந்தின் செய்கை யனைமாமி விடங்கெரிந்தே. (எ0)

மனமென விருந்து தருசெய் மனுநெறி முறை நடாத்தும்
தென்னரசனை மனையின் பாகந் தெரிந்தகம் புகுந்துற் றோரங்
கன்னையர் வந்தத்திபோ தாசறிந் தெழுந்து சென்றுய
பொன்னடிக் கமலந் தாழ்ந்து புகழொடும் போற்றி னின்றார் (எக)

இருவிழி குளிர வேதத்தி லியல்பெறு மகனைக் கண்ட
கருவிழி மாது வந்து கழுதல்தொழும் புலவிக் கோனின்
வருகை முகந்து முத்தி வருத்தமுற் றவுநேர்ந் தெதுகோன்
பெறுவாத் தானையீன் விதத்த தனைதனையும் பிதித்துச் சொற்றனே. ()

சிந்தனை பகர்ந்துற் றேரொக் கெதிர்முறைத் தரும முஞ்செய்
திந்தமா நிலத்திற் செமத் திசையுற வளர்ந்தா ரெனுஞ்
சுந்தர சுவன விண்பம் துய்ப்பரோ தொடர்பொன் றில்லா
நந்தமிற் பிம்பா டாராயறிருரோ துலதாய்ந் தில்லாய். (எங)

நீதிநல் லறிவி ராஜ நெறிமுறை தவறு ருத
நீதிலா னுடைய ரேனுஞ் சினங்கொளும் பொறுமை யில்லார்
மீதிசோ புகழும் பொன்றி வெறியரொன் றிகழ்வ ராமேல
மாதுகொள பழிப்புச் சொன்னிந் திப்பல ரெவ்வா றய்வார். (எச)

நிசனிவா கலைகோக் குயத்தா கிலைவழா துறவ டத்தேன்
வசையவர்க துளைத்தாய் நீயுன் வளர்கா வேந்தி யற்றை
யிசையுற வொருணையு பிக்கா னினுண்மறைந் திடைந்த வென்றுற்
றசைபுகழ் கொனுல லருவின சேர்த்தியார் புகல வல்லார். (எரு)

மாயது புலியைக் கொன்ற கருபுகழ் கபுலிற் கேள்வி
மாயவை வினவும வான ரத்தத்தின் றடி பரித்தி
நேயமு முணர்ந்தி லாயக் கிபுணர்செய் கப்பல் காதிர்
காயிக்கைச் சிடர்காதி மாக்கனி யழிந்துள காய்தல். (எசு)

பெருமைகொ டிகழ்ந்திதன் சொற்றூய் பெரியவர் பெரிய னாச்சா
ருரிமையாப் பகைத்தி ரண்டுற் றொருமுன் றலைந்து லைந்தே
யிருமையின் பலனுங் கெட்டா திகழ்ச்சியிற் கெடுவ ரன்றே
வொருமையி னிறைவைச்சார்ந்தாச் சார்ந்திலர்க் குய்வெங் குண்டாம்.

திருவின ரேனுஞ்சேமஞ் சிறந்தவ ரேனும் யார்க்கு
மருவின ரேனும்வீர மாண்பின ரேனும் பாரா
பெருவிய லுடைய ரேனும் பிரபல ரறிவ ரேனு
மொருவனைச் சார்ந்தோ ராச்சா ரமொரு பேறுங் கொள்ளார் (எஅ)

விலையினர் வெறுத்தியாரும் விரும்பில ரெளியரையுந்
தலைவர்கோயர் பார வாவின ரதிதி யோரோர்
நிலையில ரெண்ணெழுத்தோர் நிகழ்த்தலுந் தெரியா ரேனுங்
கலைதெரி குருச்சொற் கொண்டு நிற்பவர் கொள் பேறார். (எகூ)

என்னவுங் கூறக்கேட்டவ் வேந்தல்வாழ் நாளு மிகுந்
திந்நிலத் திருந்து நந்தாட் கெண்ணமயி னடிமை வேலை
தென்னுறப் புரிந்து கெட்டாத் திருப்பலன் றரினு நீரென்
றன்னையோர் நாள் வளர்த்த சமைக்கசொல் வாதென் றுயே: (அ0)

பாவியென் பிழையே தம்போ கடபடி துலங்க மீள்வித்
தாவியி னிவ்வூர் மேவி பரிபல் செயச்செய் தீயான்
றீவினை யனுகா திங்கன் செய்வதென் னினியோ நீர்வாழ்
மாவிய லுயுதா யேறும் வார்த்தையைத் தீர்த்து நில்லேன். (அக)

என்றா கரைத்து டன்போந் தெழுந்தலை வனையன் றுரிற்
சென்றொருவனைப் பழிப்புச் செப்புவர் கேட்பார் நீதேத்
தென்றுநா ளத்தை யன்றாக் குப்பமே லுறுத்தென் றீதை
யின்றைநீர் பொறுத்த லன்பென் றிசைந்தனர் தெளபா வன்றே. ( )

பொறுப்பித்த வரனை வாழ்த்திப் பொற்புறு கலைசெய் விப்போர்
சிறப்புட னுப்ப வந்து சேர்ந்தவர் தூயரோடும்
வெறுப்பற வெனாதுல் லருல மெய்ப்பதங் கரிசித் தேத்த
வறப்பதி பகுதா தேச வளநாடி னெழுந்து சென்றே. (அங)

நலமிகும் பகுதா நூரி னன்னவா னளவும் பள்ளித்
தலைமது பசத்தி ஞோகைச் சங்கவா ரிதிவை கோயப்
பலமகா சனர்மெய்க் கேட்பப் பார்த்திபா மூகியித் நின்வெவன்
னிலைவெனுந் தவிசி ருந்தே கிழ்த்தகரி லமுறித்தாற்றே. (அச)

காதிறைத் திடைத்த மடமின் கணிவுற மாக்கி யுட்கொண்
டாதியா தம்மைச் சேர்ந்தோ ரனையுடன் றன்ப டுத்து
நீதியி னிலறு தாழ்ந்தும் செறிதரு மப்துல் காதிர்
சோதியின் கமலபாதத் தணையணிந் திறைஞ்சி வாழ்த்தி. (அரு)

அடிமையா னெய்த குற்ற மடிகளென் பொறுமை பொறுத்திப்
படியின்மீன் வித்தக் காத்திர் பாதுகாத் திருமாட் கொள்ளக்
கடவதென் னடிமை நம்பாற் காதிமென் றுக்கி னேனென்
றடவுட னுரைத்து வள்ள லருட்கடை நோக்கி நின்றார். (அசு)

அப்படி யவர்தந் தாபு மடியணிந் தேத்தி வாழ்த்த
வெப்படி யும்போற் றும்பீ ரிரங்கியரு சிறொன் றேதிக்
குப்புடன் றூரீஇ ருங்கிக் கொண்டனர் காதி மாகத்
தப்புற வவரும் றேமேந் தருணமங் கனையைப் பார்த்தே. (அஎ)

அந்தநற் பீவை ரீனக்கவ ரகத்துணர் வுற்றி யாது
நந்தம ரடங்க ஞுந்தா நண்ணியே யாதுமாத
மிந்தப்பீங் காலுன் றூற்றியா தனையிரே டிடைந்தி ருந்தேம்
வந்தித்தெம தனைமீன் வித்திர் வரிசைசே ரென்றன் றூயே. (அஅ)

மாமறி ஞவிற் சென்று முகம்மது நபிநூர் பாதத்
தேமிக வருடிக் காத்த வினியமென் றுயே யென்ன
நேமனத் தொடுமத் தாய்க்கு நிலைபெற மிகத்து ஆச்செய்
தாமத புட னுங் கெள்துல லருளைமைப் புகழ்ந்து போற்றி. (அகூ)

எங்களு செய்தத்தெது ரிரினி தருத வாயாற்
சங்கைமி னல்லுத்தாரக் தருகவென் றிரந்து நின்று
ரங்கவர்க் கருவி னன்புற் றனையினைத் தொடும்போந் தெய்தித்
துங்கமுற் றூம்லூர் மேவிச் சுகத்தொடும் வாழ்வி னென்ன. (கூ0)

நல்விடை யருளிச் செய்தார் நறைகம மூவர்பொற் பாதம
லல்புவப புடனப் ணிந்தே கருணைத்தா யிமியோ டேகி
செல்விதம் பெருகத் தம்மூர் மேவிவாழ்ந் திருந்தார் காதிறு
செல்வமே மிகமுமிலித் திணக்கோர் காதி மென்றே. (கூக)

தளாவற வரிசை பொலைத் தாய்கின சேர்ந்தா ருரார்
புளகமுற் றினிதின் மேவப் புத்ரசம் பத்தோ டன்னல்
வளரிசை லாமபுரத்தின் மபியுடி யுமறு கத்தா
புளமகிழ் செல்வம் போல்வாழ்ந் தூற்றனர் கெளதன் போக. (கூஉ)

மீன்காண் கவிழ்த் தெழுப்பித்த படல முற்றிற்று.

அ. படலம். கூஉ-க்கு-திருவிருத்தம்-ககஙி.

ஏகூதிக விமான்கொண்ட படலம்.

நகூதிய வுணர்வி னுண்மெய் காதலைத் தரிசிப் பனோர்
ஏகூதினி னிருந்து பூவிற் றாய்மையின் மகத்வ னென்று
* மிகூதிய வொளிகள் கோறு விளங்குறு மியிந் திரு
லெகூதிக விமான் கொண்ட இசையொடும் புகலு வாமே. (க)

மதுவையுண் டளிகள் பாடு மலர்த்தடம் முடுத்த சீத
விதுவையுந் தடவி நீண்ட வெள்ளியங் கிரியை மானும்
வதுவையும் புகழ்சி றுஞ்சேர் மனைகளி னோரா நந்தோர்
சதுவையும் பயிலு வோர்வாழ் தருமபுரு தாதில் வாழும். (உ)

நந்துரு வெனுமுகி பித்தி னு நாள்களி னேர் நாளிற்
றிங்களை நிகர்வெண் சாந்தந் திந்திய மனைக்க ணுற்றார்
தங்கியுட் காநதி யான்மெய் தனினிலை சொகுய மென்றாய்ந்
தங்கனை மிகழ்ந்தோ ரவர்தமை மாவந்து ருழுந்தே (௩)

இருந்தன ரவரி னின்றே ரியல்பினர் வினவி னோம்
பெருந்த வப்பயனே யிங்ஙன் பிடகனை யழைக்க வோவென்
றருந்தவ வொளியுல்லாவு மங்கவர் தம்மை நோக்கி
மருந்தெனு மமுதந் திருசொல் வாய்மலர்ந் திதனைச் சொன்னார் ()

தேகமின் வருத்த முற்றுந் தேறுறு தவிர்த்தத் திறகாத்
தாகமாத் தேடியேத பிடொடுஞ் சாற்ற லாறு
மேகமு மெனவுயுங் காண் கபிநினை மறப்ப தாமென
னுகையா லவனை யுள்வா ரனைவிலர் வனைதரு வோரே. (ரு)

மேயவர் பிணுமன் பால்வண் மேனியி னொன்றே வென்றென
னுயவை கொண்டிட் டேடுறு தருமையி லேதானின் றார்
நாயக னொழுந்தொ துக்க கண்ணியங் கமழ்ந்த குடி
யாவதிற் பெய்து துப்பி நைசன மீண்டி ருந்தார். (௬)

அங்கிருந் தவரி னின்றே ரறிவிருங் காதிங் காக்கு
நங்கட குருவி னீரா நண்ணினர்க் குடபி யோடுந்
தங்கர பதுமந் தன்னுற் றமையினுள் ளாசை கூர
விவிதி மாக வேதா மேடுத்தியல் போகுது சென்றே. (௭)

* மகூதியம்-கல்வி.

வாரம தனை நூற்ற மலையதற் கிடுந்த கொருச
தாரமா லொருடா ணெண்கை தலக்குமவெண் சாந்தம் பூசம்
பாரமா மலையை யன்ன பலாவினர் தெருக்க ளுண்டாக்
கீரமி லார்க ளால வெவலாயம பழிப்பச சொற்றே. (அ)

செருக்கத் திலைவக் சோர கிலிடை லுந்தலம் பொல்லா
மருச்சத் திரட்டைக கூட்டி வைத்தென வைத்துணர்த்தி
னிறைசலி லாதுவ டென்றிரு சென்ன வேறுக கொள்ளாப்
பநுசய நகரா மேலிவ் கூடுதின் பல்லா தாமே. (கூ)

மதநகோடி மிருமின் ஞால வலைக்கவர் யாக்கை வழிச்
சதசகோடிக் குருவா யுறரேன் ளைந்தயன் டிதனி தானத்
திதகசோடி மகிழ்தங் கூட்டு மின்னதற் கின்று வென்னப்
பதங்சொடி நாடு மெய்யீர் பர்த்தளித் திடுத லோடே. (க0)

மூபமிணி யாது மூளையாய் முடைபடு தொடுபன் றுன்றிச்
செய்யுதா ளெருமொழுந் பாறுங் கிரியுமோ ளைக்குண் டேரந்து
மேயரி சின்று வென்னை வறியவுறு யாயுள வேதக
ஐயரு மனதாய்த் தோக்து அருகியாற் பெருமை யுற்றேன். (கக)

என்றுமயமேபோ லுமிம கூதிக ளெஜமா னுரேவன்
றன்னகம் விளம்பி யோயத் தலைத்தினர் சமிதி போற்றாய
கினைவுற வருக வடியோ மினிவலை வாக்கவிட்டிற்
றென்னவ தமொருதல் மேடை மிருந்தனன் சிறக்க வன்றே. (கஉ)

நெறியிலோ ககூறப் பண்ட நிலவுறக் கொணர்ந்து வைத்தான்
மறைவறக் கன்று மேடை மிருக்குமவ லிறைகடி வல்லே
பறிவொடும் வந்து சீவக தந்தி லாரைக் குனவிய பாண்டத்
தறுமொரு வீணைய மென்றே டோறுமென றேறி யுறைவ (கங)

வையமிக்கல காசு நத்தின் மனையாமிகொடுங் கிழக்கில் வக்கிச்
செய்திலைக கேட்டவில்லை சிறந்தவெவ குருவுந் தன்னுர்
மெய்தனி னுதவிக குட்டி மேவவர் கிரா லுறாகத்
தய்தின்வந் தனனி பாரத்தா சொல்லிலவச சொன்னா காதிம. ()

இன்னணீர் பார்வி னும்பிரக் கொடுத்தொரு மடலக வில்லை
யன்னவா லுபாதொறு வரக்கு மனுவிடா தொருவியாதி
யென்னவு மவனுன் எண்பா மிதைவிடம வைத்த காத
லன்னதே யன்றி யோர்வித யாசமு மில்லை யென்றான். (கரு)

இப்படி யுரைத்த தன்றி யின்னரு மாயுள் வேதத்
தப்புற வுரைத்த வவ்வா யாத்தியன் சாதக மாக
முப்படை புகழும் வள்ளன் முகிழித்தின் றிடானை
யொப்புற வினைரோடக்கீர் மனைமனைக் கிடைதயுரைத்தான். (௧௬)

இளந்தளிர் கொழுந்து பூக்க ளிலையொடு செறித லின்றி
வளர்ந்துறை வாசந் தாமேறு மான்மத மோடிங் கான
குளிர்த்தபன் னீரோ டத்துவ சொழுமலைப் பொருள்க ளெல்லாந்
தெளித்து சேர்த் திலக வார்த்த தென்னனை யுற்றார் தாமே.

எனமனை யொண்டின் னன்பா வின்னகா ரணத்திற் கொடியாய்
கனிந்திய தாக வேறோர் காரணங் காண லாமோ
மனைவியான் றேடி மன்னோர் வழிகொள விதனை யாக்கும்
புனிதர்பொற் பாதமேயென் புகலெனப் புகழ்ந்து மன்னே. (௧௮)

வள்ளளா வெனாது தம்மை மிகமிக வாழ்த்தி வாழ்த்தி
யுள்ளக மகிழ்ச்சியின் றோபோ னுலகினி லெவரைக் காண்போம்
தெள்ளிதி னிவ்வாக கண்டாற் றீவினை யறுமென் றேத்திக்
கள்ளமி லாது வாக்குங் காயமுங் கருத்து மொத்தே. (௧௯)

வரிசையி னியல்பா மும்மதே யுண்மைத் தாமிதனை
நாசவ் நுரைத்தி மான்கொண் டகுறைதுக் கவிமா லின்ப
பிறிவின குரைத்தன பேறுமடக்கிர மாகப் பேணி
யிரைசெய் பாண்டக் தம்பால் வியப்புற முடி வைத்தே. (௨௦)

நங்களை மகிழ்ந்து கொற்குணை காதி மோடிற்
றங்கியங் கிருந்த காலை தவத்துறா மன்னுர் தத்தின
துங்கமா வுற்ற தோர்ந்து சூழ்ந்தெத கவாகோ பத்தோ
டங்குற்ற தமிழுள னோமெய மன்னவர் வளரா சாலே. (௨௧)

செம்மதி முடனியாக்கு மேனைமய ரகை வைகு
நம்மதை திலின் யிக்கா காளியை தனனி நேர்ந்தின
செம்மைமலி துணைகோ தீத தின்விடுத் தருமதன் கோரா
தம்மதை புறற தெய்யேசை சாற்றுக வென்று கேட்டார். (௨௨)

கண்டவா கேட்ப மிக்காக் கொள்கையின் றாத்தக் கார்பால்
வேண்டிய பொருள்கள் வெண்டிரு மிடையாக் கவிழ்தக கூலி
வேண்டுக வின்றி யீந்து மெய்யறிவினி லனசேடாக் கொல்லை
யாண்டு மாற்றின் கொத்தி வாக்குமலை திரா கொண்டுரா. (௨௩)

நினைவை கனிது மேன்மைத் திருக்கி மதுமுதென்று
மானொடு முறைத்த வள்ளன் மார்க்கமே யென்ற தின்னே
தானமிந் தனைவியா னன்றோ தருந்திருப் பேரா பேர
ரானவ ரவனியாக்கட் காசென வந்த மேலோர். (௨௪)

கருணையங் கடலோர் தமமைக் கருதியே நிருநாமத்தைத்
தருணமி னுரைப்பா ரென்னிற் றவறுறு தெவமொன் றுறும்
மருணையம் புரியுங் கௌதல லருள்மோர் பொருள ரூண்மைத்
தெருளைய முடைய வள்ளல செய்பித்து முகியித் திவே (௨௫)

என்றுயர் குருபு காத ரொழிதுறு காரணத்தா
னன்றற வவர்தம மார்க்க ரறுமே யனுதி வேனென்
மின்றிவா கொளர்ந்த தின்ன நிதனோ துறந்துள் ளாய
மன்றமேல டவர்தந் தூய்மை மகிமையுந் தெரிக வென்றே (௨௬)

பாத்திர மதனைத் தந்தாம் பாணியின் விரலி னுலே
சேத்தியா வட்டி வாறு நிகழ்ந்தவவ் வளந்தை யன்றோ
கோத்திர ரெவரு மசசற் குணவனா யனைய நல்லா
மாதிய ருரைபோ லேதும் வாய்மையை யறியோ மென்றே. (௨௭)

நீருறும் பாண்ட மீதி னிலவுற விட்டு வைத்த
வேருறு மூடி யோடே யெடுத்தனை யொருவர் கையா
னேருறத் திறந்து காட்ட நின்றவ ரெவருங் கண்டே
டாரிடை யிடையாப் பன்னீர் பரிமள நாந்த மாமே. (௨௮)

மணமென மனாநதெல் லோரு மாதவத் தூவந்தி யாசற்
குணமொடு மவர்தம் கினைக் கோடற்கிவ் வேதா யென்னப்
பணமுறு மாவி னேடும் பகர்ந்தவர் நெறிசன் கெகன்றக்
கனைமறு விமான் கொண்டெட் கணிவொடுங் கவிமாச் சொன்னார். ()

சேவது.

ஆதி வெங்கலை கோவழி யாமரு, மூதாதினின் முறைமையிற் சேரத்திடத், தேனு வாயிதி யியற்றிய வேந்தலா, சாதரெய்குள ரென்ன சலத்தொடும். (௩௦)

அங்க ணுற்றநம் மன்னறங் காதிமா, மிங்கி தத்தகரிடத்தின் விருவனுக, மூங்க ருதக்கறி விட்டனென் றேடுகிர், சங்கை யாவரு வீரென வொத்தனர். (௩௧)

அன்ன யோதர சோடனைத் தியானாய், நன்ன லத்தொடுங காதிமு சாயகர், சன்ய தானத்தி லுகினா தாழ்ச்சியின், பொன்னின் பாதம் பணிந்து புகழ்ந்தனர். (௩௨)

சோர் சிறந்த சிறைக்க பகலியெத் தேர் சிறந்தவ சொன்னவெ லிபல்லா சிர் சிறந்தசற் செய்து முகம்மதுள் ளார் சிறந்த பதம்பணி தன்புற. (க௨

சவமெய் காதர் நபி அத் தருளியிக, குவளைக புற்றன குத்த மொழுகவே, யவர்க ளாதிய குட்பெறு மக்பராத், தவறு குமொளி தன்மையின் மேவினர். (க௩

சையிது சிமால் கொண்டபடல முற்றிற்று.

ஆக படலம் கஅ-கரு திருவிருத்தம் - கககக.

ஆடுமேய்த்தவர் படலம்.

காடு மேய்த்தவம் புரிந்தவர் பலகலைக் கதறும்
கோடு மேய்த்தவக் கொம்பிமே மடிகளைக் கொளு
காடு மேய்த்தவ ரென்றுந்தின் வரபுரி சுகமோ
ஆடு மேய்த்தவர் கருணைப்பா லளித்தவா றுரைவாம். (க)

வரிசை மேம்படு காதினின் மகத்துவர் மெய்வாக்
தரசர் வந்தடி பணிந்துகம் மேற்றிட வரிசை
புரிசை யாமதா சத்திருள் அனைத்துல கொம்பி
விரைசெய மாலிமே தருகுக பணிகுற மேனாள். (உ)

ஒரு திகைத்தினி னர்மவுத் திற்குறும் துலசெய
இரு நிலத்திடை படக்கிய பெருன்மை வியத்துவ
கரு மத்தானை குறைச ரடக்குற கடிதுள்
வரு மத்தானெறு மலைக்குமே வளமர்ந்துள மனிதா. (௩)

கடவி றுறிவல வனை நாறுமி மொடிமாக
கிட னெழுகந்திருக் கடவருள் வாரெழுந் திருந்தே
படவி னொளனி புகழ்ந்தபொழு தும்பியல கடத்தாக்
கிடனி றேனுவ ரபராதே பெடுத்தியெய்த இடுவார். (௪)

நலவ ராகவோரா தொழுகுவாக கிளைனைை நனுறும்
வலவ ராமலைக் கொழும்பசசெய் மனிதனைப் போயந்
மிலஅ மொழியெனு விருந்தனாட் செய்நன்மை இனை
பலவ பேயெழு இந்தரு வயலெனப் பார்த்தே. (ரு)

நலத்த கிதனை யறிந்தா னெவரையு நார்தம
வலத்தி னேறிநாந் தருகிலைப் பெருமையைக் காண
நிலத்த டங்கவ ரவர்க்குமோர் காட்டிக்கேட் பாருண்
மனத்தி டாததெய் வாதெனத் தெரிதர வெழுதி. (சு)

தருதி யென்னவே கேட்கவு நானிதுத் தாகுந
கருதிக் கைகிறு மெழுதிடின் கலியொடு நையு
மருதி னானா யேறுமினச் சொலவனங் கடோர்
வரைக விங்கவை யுன்னிண்டா மென்னவும் வருப்பார். (எ)

விட்டு கைக்கிறுக் கானெனக் கனிகப்ன் சீல
மாட்டெ டுத்தவர்ச்ப பரப்புந்து விரலைல மாக்கித்
தோட்டுக வாசினர் வைபெனறுத் தெழுதெனச் சொல்லித்
காட்டிக் கேட்டிநிம் வானார்க்கப் போனார் கடிதன். (அ)

கினைத்தச் செய்தனன் னன்மைக்ப் பெருநிசர் கண்டக்
கனைத்த வானோர் மதியினி னிசெய்த கருப்
மனைத்துத் திட்டுவை லமிகத நினைசெய்திக கையுகைப்
பனித்த தன்றேற நின்னிடா தெழுதெனை வேல. (கூ)

டமப சேவல்போ லவருத பெருகமபேச றுரகை
நயப கத்திறுத் பாரத்துடற் கறியுள் ளயர்ந்த
சமபி யாதென்று சொல்விடா நுவனிந்ற முலமே
வமப பிறந்தின் வைகுதிக குணர்விரு லெழுதம். (க0)

ஆறுறு செய்தவிர விதையுமோர் அகிகள வயர
நீர மாவின வலமருக் கற்பினைச் சொலலோ
னேரிற் றிடஅது மேயோ மதநிறை சேரிற்
நீர மாகக்கேட் குமபொழு திறுவலைத் தெரியும. (கக)

தெரிய வமர்வுக் காக்குமக் கடிநதத்திற நீட்டக
கார் கைபொடடநம பேருங்கை பெபிராடு காட்டேன
றவிய சாபக இமபர்சொல் லைமபபோ லநீபோ
அரிய நிதென தொந்திடற் கெருதறு முனதாம். (கஉ)

ஒருமை மன்றுள் நின் றொளினிமன் றெனிந்நிட்
சிறு மலைக்கிறோர் பலக்கெழு நிலைசெய்திலி லென்பாற
கருமை யுனஇருட புகன்செய தவனைக்கு மத்தாட்சி
தரு மெய்ளிர்ப்பிழைய கியற்றவி பேசமெனிற் றவநின. (கந)

தின்மை செய்திலர் றுறுப்புமா றுணர்த்தெனிற் றெரிந்தொரு
துன்ம வாக்கொணி யெழுதித்தங் தெனியினைக்கென் றுணர்த்தே
மூன்மை யுன்கபு ரிடத்தின்பத் தாங்கள முடியவு
வென்றைப் யின்னெழுத் தோவிதென் றிடுத்தெதிர் விளக்க. (கச)

மகைக் கெழுத்தையு முறைப்புகள் சொல்லியு மாறென
றலக்க ளூத்திடு வாசொது மநற்கறி விப்பான்
கலக்க மூற்றிட வடக்கியா விறைவரு ளையிருப்
பிலக்க வாணப்பத் தான்கபு நிடையமை போயார். (கரு)

செய்த யாவையு மடக்கியே யேழுடி சேதுவமூன்
பொய்த ராதெழுத் தைமூடிர் தவனகளாம் பொருத்தி
கைத் விறைவ ரேகமுன் கறுப்பு கக்கிறு
மெய்நிக் கேள்விக ளொன்றொரு வெழும்பசகிசய் தெழுதின. ( )

வினவி னவரிதேனாரக் தொழுகுவா விடைக்குமிக் கமொச
தனத சென்றவப் பாரவ்வா றிலதெனிற் றழும்ப
வுனது நாயக னயிசெதி ரிபுலத்தி மாமொழித்
தினிதி லுறுடற் பிறப்பியார் சொல்லெனக் கேட்பார். (கஎ)

கேட்கும் வானோர்க்கு நாயக னேயல்ல கேடறீத்
தாட்கொ ளுக்கபி முகமமது தினிச வர்க்கான
ஆட்கொ ணுகவிபு லாக்கரு பாவிமாம் குறைஆன்
கோட்கொ ளாவுடற் பிறப்புமே முனிவிமாரு சுதுமை. (கஅ)

என்ன கோவிடை சொல்விடா தவத்தவ மிசைப்பான்
மன்னல் வாருவென் றவனுக்கரு கிலனைக் கவிமாத்
தன்னோ யோதியு மோதலிற் றெழுகைகரு தக்கு
னன்ன யக்கரு மங்கள்செய் யாதிக நாளு. (ககூ)

இருந்து பொனெறிதி னைபென்று வைசயின்றவ் வியற்றித்
திருந்த கல்வறி வானோர தேவிலத் தோரா
தருந்து மூன்றுமாறு மகற்றிடா அன்டியா வருமே
பொருந்து மூபயிவை செய்தனோ போக்கிலித் திப்பான். (உ0)

அருவி லுவிடை சற்அந்தின் கருமமா மொழுகைச
சதுக விட்டுரே நமவெடா ஜெதுக்கா னோவ
ஆறாதி யிற்றெழு தொகிவா ரோனுகதி தெழுகை
யினைவ யேவல்போ லேகியவர்க் கோதிடற் கெதுமே. (உக)

துனை தாவிறை யேவையோ னரிமொழிப் பொலசிய
தினை டைத்தைக வொருநைகையோ டெதிறாமல செய்வார்
வசனா கேள்விக்குரிய வினாடசொலவா சொல்லியான் வணக்க
தாமென வித்திடா வினவா லவன்கொழுதி தன்மையே. (உஉ)

அம்ம லெனக் குகைன சிவக்குழந் தெழித்திட வழுன்த
டலை தாழுவரின வளையுமாய பரகாரக் கனைய
லைக் குண்டடிவ விருமந்து திக்கைத மறவோன்
பிறவில் டவகைபு நதிக்கொடு வருமலக் கெதிர்சொல. (உங)

உதந்தாபவ மொழுகக் குருதுயருறத் தேடுமெவழ் போடுதேன்
கைத்தாடித் தொடுமையமோ ரடிவிறுத் கடனைத்
திக்கைமை யசை கி லொழுகுமின் பாவம்போர் திரிடரு
சொந்தத் தாவிரு வழிவணமின் றியமக்குண் டாக. (உச)

வருந்திக சேட்பருத் தரபமெழ சொல்லன்றுக் கவினமாய்த்
அருக் தரிந்துநாச செய்தடித் தெக்கமிய போசெய
தொர்த் தடிக்கொடோ ரடியமத் தோருவா சபுரித்
தரித்தி ரக்கிக பாலிரபட் டாசத்தாம படைனை. (உரு)

இதற வாறுமிசய கிராமைச் சுகவையுனி மிடத்திற
தந்தய மண்ணவை யதனிகுனா பொன்மணி தாக்கு
சந்தி லையொரு டொருவரு னிபிறு முதும
புறமி கொளனிபடிரு குனிமோன விடித்தவிற் பொலிவின். (உசு)

இலை குழிகையு [illegible] பெருமகி யிதநி
லைவ விடநிரு [illegible] திடக் கேட்டமெல் லவரு
மனைவி குரல் [illegible] தெகவைக்கறு னெவியாய்ச
கவைவ [illegible] நனாசேத் தாகதி. (உஎ)

வினை கவர்த்திக போதலைச் செயுதகா மேய்ச்சி
லைசைக வொரமொழி யவாத்தலை, கேட்டகத் தவிலே
[illegible] கொடுந்தமு படிமனத் தமுகளை காக (உஅ)
வினையவை போமழுக் கதிடாத் தேய்க்கனாத் தென்று

கிடடு பென்றுறம் நிதொரு வமுதெனச் சினத்தி
கடடக நீசத்தா நருன்புறி மெபாதாம் கதிறா
வைகு வாரு மதுரக வனத்திசெல்லவழிபோத் (உகூ)
கிடட போமுகின் மூசமுகிதெணித்தேம் பனிமோ.

அன்று வாயத்தில மதுதினைத் திறுமப்போற் சிலாட்
சென்று வாய்த்தநா லத்தினா முமியித்திரின் திருந்தா
ணன்றி வள்ளலே பெண்நதாழ்ந் தெனதான் கவிவாயக்
குன்றி னெனகடி தியாதசீ தெவரிர் கூற. (கூ0)

மதுர சாவிடை யிருந்துகேட் டமுதனார் வழங்க
வதுதொலித்தின னேனமுற தெனவுறி லதியே
விது தலத்திறு போதுமின் றேறும விளைந்நாட்
பதும மேத்தியான் குறிக்குளா குரம்பெற்றுய யத்திசை. (கூக)

கேட்ட தாமெலமமா ஞானதேவன் அமுதவன் றெள்ளிய
கிட்ட தாபற வுந்தாறு சொல்கவின் வருளின்
வாட்ட மிலதுாந தன்மனனி புரிகவல் லாவிற
ரூட்டி கத்தவர்க் கெப்படிச் சொலவதுத் தரமே. (கூஉ)

பாவி யேனைச் சொல்லின ருமடாநின் புடைவந்
தேவி ஞவுபோ தென்னையா முனிவிந்தி னென்றே
கூவி யென்யவுத் தறமைம தெளிவினாக் குளிர்ந்த
வாவி னெடுமைத் தாடுமெய்ப பார்த்துமன் மின்னுமை. (கூங)

மூன்க நம்வசக் கிறுமவக் கா துழி மூடுதே
யனரு கேட்குமபோ தென்வழி யமைக்கில்லவ் தவாந்
பான்று னக்குமவ ராதகாட பாத்துமெமன் றெனக்கு
நகரு லாந்துங்காத தருள்செய்யக் குறுவொவி ணவின்றார். (கூச)

காத ரத்துறு மேனமையாய்த் தமமைக்கா தலித்தோர்ச்
காத ரந்தருள் புரிந்து முனிவித்தி றுகை
னாத ராதரம பெறபபத் தொலிகதுவை றமட
போது மோவவர் காத்தற்பெரம் போற்றவே பொதும். (கூரு)

தமமைக காத்தரு ஞனாசொற் கேட்டுனை தவிவோட
டமமைக் காத்துவேய்ப பாருறுசென் றமைவ பவினா
மூமமைக் காக்கிய வமொன வுமதிரமுமின் றுறைசெய்
தெமமைக் காக்கன பொக்கின்பர நிறகுகெமபொலிவிருந்தார (கூசா)

காக்கு நாயகர் வார்த்தையின் தெளவினைக் கதிருகா
போக்குநாயகர் நபியுவமா வனந்தமட மெசவிகோர
தேக்கு நாயகர் இகதசந் குருக்கீன் தலைத
ஆக்கு நாயகாதெருந்து பாடுமெய்ந் தவைருமே. (கூஎ)

அதின்பின் னூடியிற் செறிந்தன வவர்க்கிறை விதித்த
வதின்பின் னின்யாரு தேதுவோன நுனமவுத் தாரு
ரதின்பின் செய்னை செய்தடக் கினரினர் கபுதன்
னதின்பின வானை ரிருவரும வந்தநிகாரம. (கஅ)

முறைமை யெய்திய னுவவுத தாமொழி யாதா
[illegible] சககுமா வறாணை
நினைத்த கதமொழி வானாயா முயிபித்தி னனவோா
கனறவி [illegible] பதிந்நதக் கதைவைய. (ககூ)

தடவி னைபடுபி வெரிந்தவா கிற்கையிற் சதத
முடிவி லானரு னாலுய்யா மூன்கழுவ நகக்
மடைய டிக்கதீ ரோகுமக் கைக்கதை பதித்தோா
படிவி டைப்படா பாதரா மென்கிரு வையகினை. (உ0)

பெருக மேவிய மூகம்மது நபிகல பேரா
திருமு வித்தி னடதுலகா இதுவெளி லானி
வருகை கண்டுகைன் டரிலை பதிததது மவர்தந
கருகை கிர்தடி யோகலாற கடறமை தகாகள. (உக)

மெய்த்து னானவர் சொற்படிக் கவர்பெயர் விளம்ப
மாயத்தி டாதவர் பதித்ததா வவர்பெயர் வமுத்தும
வாய்த்தி றத்தினை காழும தாபெறும வருத்தம்
தேய்த்து றச்செய லோசெய்கோ றைத்திறந் தெரிவாய். (உஉ)

யாமு மெய்த்தி னெண்ணத்தன் டோங்கமுன் னயங்கொண
ணைம லெடுதெரி வாகினி ராவென கிழத்தி
யேமம் பேரறைத் தறுமவன் வார்த்தையா டிதற்கு
[illegible] மூண்டோ மூமியித்தின் னயபப. (உங)

அவுரதம் போசொலவாக தகமைய தாபுசெய் கிலமென
அவைகை புறத்தோ டோமெய்ச் செயிரா கும்பரன
மவுலல சொன்னதும வார்ததைபடா டெப்பது மாதி
சவத்தின சொந்தநடை யானமென் அசைத்தவர் கணணும. (உச)

பால் மெத்துறை சுக்குமாக் கெனுந்தல முவாபன
பாமைம வாகுகிவொன சீரமா விசவால கினிமென
வானி தானமும போசொலவாா தனமகொம வருத்தந
தாலத கிதபு மிற்செய்கி லேவெனத் தன்கின. (உரு)

அவருஞ் சொல்லினை யொப்புறச் சொலுமென வருளி
யெவருஞ் செய்கலன் றீதியி னிறைமலக் குகட்கென்
னவமு கிமிததி ருமந்சொல வார்தனை நன்றும
புவனத் திற்கபு மியாதனை யினிபெது போதும். (௪௬)

நீவிர் செய்யவேண் டாமென் றுங் கட்டளை நிகழ்த்தி
யேவி னன்புக மலகநிரு வருடமு னேரி
யாவி னேடிமு கிவிதுதின் சமுகமுற் றடுத்தே
சாவி காறப்பி லாலயீ னுவார்த்தவுத் தாமும். (௪௭)

சொல்லி யாவன சொல்வன நடந்தன தனைத்து
நல்ல னேர்மையி னயந்தினி தனைத்துமடா னனை
வல்ல*நாயகன் சொன்னதிரு வசனம்போல வந்தோ
மல்ல றீர்க்குநீ ரெயதுகைச் சுக்குமா வருள. (௪௮)

வேண்டு மென்றுமயி லுவினர் கொளுமல் விண்ணோர்க்
காண்டு சுக்குமா வரித்தனர் வாகிசனென் றுரிச்
காண்ட ராகவ முகிலித்தி னுயகா கருணை
பூண்ட சிட்டா கியவொரு பெரியவர் புகன்றா. (௪௯)

நம்பு வோரிட ரறநய தகைபுரி யன்று
நம்ப நம்புகழ் முனிவித்தி னருணை யிக் குவட்டெந
தம்ப மென்றுகொள் டொழுகெமர்க் கவர்சகா யத்தால்
வம்பு றுநிறை செய்றகு மத்தருள் வாழி. (௫0)

ஆத ரம்பெறு நம்பிமு கிவித்தி னலர்பூம்
பாத தாமரை சிரநேசமர் திருநால மகரந்
திதற நல வரிசைசெய் செய்துமு சம்ம
தேதந் திருத்தரு ளருளெம் கபூயறற கேமே. (௫௧)

அடியேய்த்தவர் படலமுற்றிற்று.

௯ படலம். ௧௭-க்கு-திருவிருத்தம் - ௧௨௨0,

நாடல் காண்பித்த படலம்.

தேடல் காண் பித்தலிற் சிறுச்சொல நூல்வரத், காடல காண பித்தகட் டார்க்கண் டொட்டைகொள், வீடல் காண் பித்திடா மெய யாக குப்தகபி, நாடல காண் பித்தனை கவிது வாமசோ. (௧)

கோறுதகம் மதுமக னெறியபு லபபா, சோமக னபதுலலா இல் கசனிரின், கொம்மதி மகன்கிலு ருனகுன் யத்தப, போமன் னபியப துலலா வெனபபெறும். (உ)

சாளறவ ரான சரீபுநே செய்குமா, மான்றவர் சொன்னறி வா யத் தாயபேத்த, கின்றசெய கபதுல்லா கசனி யெக்கையர், தோன்று பு சொற்றெனச் சொன்ன தோர்கினம். (ங)

மௌசலிக் கிளோவரும் வள்ள லாகிய, கௌசவ மின்றிய கலிறெ ன் போர்தலைமப, மௌசறப் பெற்றகற றக்கை பண்புற, லெளசதத் துதவிசெய செய்யி தப்துல்லா. (ச)

காயகா றூமிமித்தின் சமுக கன்னிரன், னேயத்திற் கண்டவா கிழனமு கத்தெதி, சேயவ னிருந்தன ரிருந்த போதுனத், தாயதோர் சாட்டெருகலத் தானுல லாரிபின். (ரு)

ஆகுஞ்செய்யி தருமதுலக் கசிறம், யாகியைத் தரிசிபபா னுன் னப் பார்த்துட, னேனைகலி னெகிர்செய்யி தபதுல் லாவெனு, மாசரு லோயினவெளதுல் லகுலம் வாயினுல. (சா)

கூவிதி பாகியைக் கண்டு கொள்ளவுள், ளாசலி னெண்ணினி சேர்வெள றங்குலி, ஞவிட வெண்ணிய றுண்டெட ஞவிடை, காவ லக் கொளறுமுன் கசனி யாமவா. (எ)

சொல்லிட வரிருக கின்ம ஆரறதொன், செல்லறு மதிவழி பு ன்னிடன் றேறினா, கலைருண் றூகிமித்தின் முன்னா மெய்யதா, ம னறிச் காதரோ பெனிறு மானவா. (அ)

தமமெயுத கானவுற றிதய வேட்கையென், றமமுறு மப அல்லா கசனி செபயினா, சமயந்தக் கொறுசபபோ றபதுல் காதிறு, நமபதி பமிகலிழ்க் தயாதகி கன்றுற. (கு)

அவ்வயி அபதுல்லா வேறி யாகிறைசர், செவியிற் கண்டிசோ வெசென்னச் செயசுவர், மூவுல கப்புகற் றூகிமித் தின்சொன, வெவ வமி லாவுனா கேட்டுளை ளின்புற. (கO)

டார்த்தனர் றூகிமித்தின் வலது பாரிசஞ், சேர்த்திழ செய்தகு பர் துலக்கபி, ஞர்த்தவ ஜிகாத் தகமி லென்னுறக், கூர்த்தவோ கை யிணமொரிச் தலாமு லவருநீதி. (கக)

கனதிச லாருசொலிக் கைதூ கந்தனர், மனதுழ பிரிசத்தின் ப
இலடி ரிந்துட, னிமிர்துசெய் மீகரு மதுல்க பிறெந்தவ், தனதிபா
சென்த் தாறுல லாரிபீன். (௧௨)

இருந்துள வொதுக்கவு கெனொலி நுமபல போத, நெரிந்து
கொ ளபதுல்லா கசனி யெஜெகய, புரந்தரு ளபதுலகா இறுகவை
போல் நல, வரக்தாக் காண்பதார மற்றோர் செய்கையே. (௧௩)

ஒளியோ விளிறுயா வவளைப் போலிலே, யெளலியா விற்கவர்
தாகளு செய்யிதுல, வெளலியா வென்றுமாம் யாறுபற்றுள, வெள
லியா வுங்குடி யாள ரென்னவே. (௧௪)

அவர் தறைச் சார்ந்துவாழ் வேமென் றேயறைந், தவகையி
னென்னைப்போ லுளரைக் காண்பதற், கிவனவ ரிருக்கவா ரிசிடி
பாரெனக், கவரற் வோதினீ ரென்னைக் காணவே. (௧௫)

இவ்விடத் தவரூன லிருந்துள் ளொண்ணலென், னிவ்விடத்
தினனமெண் றுதத்பொடு, மிவ்விடம் வந்துபோர் இலிய லூசெறு,
மிவ்விடம வாழிய வென்னச் சொல்லியே. (௧௬)

களவர செய்மி தருமஅல்க்கமீ, றெழுமொலி மற்றந்தன ரித
னக் காணவர், சொலதென வர்தருந் சுதாச ரீபற, மனவர தரு
மிகு இதுற றைந்தாம். (௧௭)

வேறு.

இப்படி நாடல்போல விருக்கத்தம மதூர சாவிற்
தடயில துறக்களை பித்த ஜகத்சற் துருவி னுக்கோ
தபபடி யொருவ ராறறம மகந்துண்ணு புயநொ ருத்த
ரொப்புர வெனக்கள் டேமீண் டுற்றதொன லிதுகுசொலவாமே. ()

இனக்கிரு மதூரசாவந் திருந்துசோரந் தொருது கேட்கு
மனந்தபோர் கட்டுநு செய்மி தடதுலகா இதுங்க கோமானை
புனைதவர தனதகி நந்தே புகறனம் ருவங் காளிக
மனந்தனி னினைந்த நம்மிவனே டேயவர் வயின்றுன் புற்றே. (௧௯)

சொலசியவ் விண்ணப்பத்தைத் தலைகத்தர நாடல காணம்
கெல்லியில் லவர்கள் துழில் விடுத்தெகு போது வாய்க்கு
கல்லன வாக வெள்றாக் காட்டுமோ டாறு மாதரு
செல்லறு வனைவ பொருந்தர் கேட்டத்தாற் மாதகி ருந்தார். (௨௦)

காயகா முன்னிலைடயா துயினவர் நவில நாடி
வேயத்தி னிறைந்தா ரோமா னிழலுயர் சரிசே ரபபோ
தாயச லாத்தலை தூய்தா லாமச ரெருத்தி னங்கே
மேயவ ரோடுமெனவும் மெனவிப லொளியுல லாவை. (உ.௩)

தொடார்ந்தவ ராமுமகட்டத் தொழுதபின் றெருகுலு முற்றவ்
விடாதனிற் பொற்றொழுந்தார் யாவரு மதுர சாலைக்
கடந்தனர் செல்லாவாங் காலையின் கௌதம கேமே
முடைக்கைதயி ழுறத்போ லன்று மொருவழி துறந்தி ருந்தார். (உ.உ)

அடமொழு தொருவ ரேனு மவ்வழி லிலதாற் கண்டச்
செப்பத்திற் காத்திருந்தோர் திருத்தந்தி னடுத்து முன்னின்
றெயபொழு திலுசங் பென்போ லேழையர்க் குதவுங் கோவே
தப்பில தெரிந்தற் காக்குறு சைய்தே யொளியுல் லாவே. (உ.௫.)

தேவர்சமுகத்தோ ரித் திருத்தந்தி றெருநமா ஐக்தா
மாவலைப் பெத்துவ் கொள்வா னடிமைகான் பிகக்காத் தேனும்
பூவடித் துலை ... ன்ன போதினவர் திறைஞ்சிச் சொல்லப்
பாவியேன செப்பப் பெற்றேன் பலனனி கிடைத்த தேபோல். ()

எனக்குரல பணித்து சொன்ன ரிவையும்பார்த் தொளியல் லாதின்
றனதுருவென் றேமென் னென்னச சருசிவி யமுதைக் கேளார்
மனக்களியின் புறநன் னலகும் வாறுபோற் கேட்ட வன்றே
நகைதந்த பருவி பெற்றுச் சுளிப்புப் போற் களிப்புட் கொண்டே. ()

சேவிமைப் பாதந்திரகி கின்றமு தவட்குங் கேள்சேய்
சாமிமை நீரமே னிடபென் டாமரு வினைவ மூன்றும்
பூமியங் குளவைச் சாலைப் புந்திமி வினைத்தே னபபோல்
வாமிதித் கண்டமீகா வாத்தயை புரிவி ரென்றே. (உ௬)

சொலவின சார்ந்தும வாளல் சொல்லின திலங்க டாசி
யிலிதும தொருமா கேட்டுக் கொண்டுற்ற மெழுந்தி தங்கிச்
செலவைதோ போகு மென்றில தீதிடங் சென்று செப்பென்
னலைச லொழுக்கெற்றன னுட்டமுற சொல்லி நாமும். (உ௭)

சொன்ன தாகவுந் தொலித்தே னெனவிடை யருளச் சொன்ன
வன்னபோ தவனை விடுத்தே யதன்பின்னீ னடவர் நல்லா
செல்நெறி பார்த்தனர் கண்டத் தேட்டங்கொள் வான்றெ டாத்தே
வின்னர்செல் லாருமன் செல்லவ பேதின நப்பாரச் சுக்கான். (உ௮)

பெலனில சொளியர் சோர்வாம் பேசொனத் தோற்றச் செல்லை
நலனுணர் செல்லல் வாழ்நி னைவனிமின் றுறும ரத்தி
னலமற வேறிப்புல்லிவட் டாயுத மொருசாக் குகை
வலனுற வெடுத்துக் கொண்டம் பரவி னிறைவி னார். (௨௯)

இகதச்ற் குருந சாதா மதுராசாக் கிலவிட் டார்வத்
தொகுனுகேட் டாரேறோர் வுட்கொள வேர்விழி வுாதுர் வொப்பின்
தகதெனும் பொருளைச் சார ருவுணர் வதினிற் பாரா
மகிமையி னன்றார் காலே வருமெலாம் பொழுதுந் தாமே. (௩௰)

புற்கொத்துள சருவிடையும் பொற்பின்கைக் கொண்டு வந்தக்
கறுகொத்தின் மாத்தின் வைத்தித கன்னிக்கேட் பாரெசால் லோத
விற்கத்தா மச ரிறைஞ்சுய பின்னிறு திருத்தில வல்லால்
சொக்கத்தா மவையின் முற்றே திராயினர் தம்ம ரக்கன். (௩௧)

அவையெடுத் தேகிப் புற்கொத் தாற்பவி பானைஞ் சொய்
இவைதம இயற்கை செய்கை யின்கொளல் போல வன்று
நவைபறக் கொண்டு காட்டி னட்கொரு தலத்திற் பார்த்துக்
கவைபிரி விலாபோற் புற்கள் கவிழ்ந்தவை வெட்டி நின்றும். (௩௨)

மும்மல மொருவிக் காயதின் முத்தொழி லானைச் சாரத்
தம்மகத் தேற்றி றக்கரு சமப்படுத் திச்சா புச்சத்
தெம்மதத் தையுங்கா ரூழம் முனைமொடுந் தீர்த்தில கொத்த
சம்மத விருத்தற் கூடின்கொள வாரகொமோ தவத்த ரேனும். (௩௩)

மன்னுள்ளா மவத்துறித்தெம் மட்டிறு வனவி யறுத்
மன்னுள்ளா வைமதற் காக்கை மனுவுயிர் பிறவுங் கொள்ளன்
மன்னுள்ளா மனவுண் பாணகூழ் வருந்தருள் வான்வி ழித்தன்
மன்னுள்ளார் விளையா துண்டான் வருவன கொள்வபோற் கொளாக

புன்னிதம வெட்டிவித்தே புயப்பள பெறுங்கா சாலுறு
சென்னிதுள கொண்டே கித்தநு செல்வரோ றெவேல் லாடா
மின்னித முன்பெற்றதா மினைநதுசெய் முறைமையா வன்று
மன்னிரு கடவை நூர்தெல் வகைசெயி வூசதசெய் வல்ல. (௩௫)

மாதுரு வுறதி யாரெபாய வாயடா நாற்று வாரோ
குதுரு கைடத்த பாக்கூழ்க் கூட்டிற பொதுறகொண் டாதி
பாதுரு புகழ்க்கூ துன்டே பதுகவென் றப்பெ கிளைபத
தீதுரு வழுதக தெக்கி புணர்வினாற் றிரைகொள் வோரே. (௩௬)

புல்வெட்டித் தட்டா நின்றார் புதிதகா யகரே வற்போற்
செல்வெற்றி யார ணித்தோர் பானின்றார் திரும்பிப் பார்த்தென
கொல்வர்த்த மானமென்று தவர்கொத்தி நிற்பச் சென்றார்
கல்பிற்று நினைத்தெண்ணம் போற் காவலப்பா ரோவிறுவார் ()

இவர்தமக் கொலிபோக் குருசொற் றென்றுநின் றேறும்போற்புல்
லைவெட்டி யுதறிச் சாக்கா மன்னலை யினைத்தே டுத்தே
கைாற பருதா அரிற் கடைப்புடை யொருபாற் புல்வேண்
டுவரோ வெனக் கொண்டேசென் றற்றுக்கூ றனுருசந் தேச. (கஅ)

நினைவொலி நமைநீக்கிற்றென் றட்கொண்டோ ரும்போய் ணேர
மெனு மகரிபுக்கு மூம்அரு சாஅந்தவ் விடடத்த னித்தாய்ப
பினையொரு பானிவினருர் பெருகாம பிரன் புற்றார்
மூனமட மடங்கோள்பால முரண்டுகடிரண்ட மையந்தோர. (ககூ)

ஆணுடல் கொண்டு இத்த ரூக்கொடுவ கோபத் திறசாரந்
தாமெனவும் பிழைபுசி ஞுனும் வளர்க்குறல் கண்பே ணற்றீர்த்
தேவினையு மொழுக்கி னேர்சற் றெதிரினும் வாரா தோட்டி
வினவு யுலவோர் சவ்வடன் வந்துபுல் விலைசொல லென்றே. (உ0)

கேட்டவனை விற்றுக்காசாங் கிறையங் கொள் வனபோற் சொன்னா
மாட்டினு மூடன் மாற்றும் வளமையின் கிக்கு றைத்தான்
போட்டியிற் கேட்டான் காசில் விலைகொடேம் முனைவா காதெந
நாட்டினி லும்புல் விற்ற வலின்றனன் குறைந்தே னல்கேன். ()

அறிசொல் வருங்கொள் வாரக்கென்றனுபிருக் கருந்தன் றனவ்
வறுசிவேண் டாதடித்தல் குதறிப்புற் சிதறிச் சாக்கைப்
பொறுமையின் வாறு இரிப் புல்லந்தி யள்ளித் தன்மேற்
சிறிதியென் பிடித்த தன்னைத் தன்திறல் கெடுக்க செய்யும். (உஉ)

செய்கைபோற் சினக்கு தட்டச் சிதடனைப் பழித்திடாது
மெய்கைகோ வாற்புற் கட்டி விற்றனல் கொள்கிலோவில
வைகளின் மகரிறபேசா வரிசையும சித்து மென்றே
புயகல் பிறையைப் போற்ற லுவக்கிட வாதிக நன்மை. (உங)

உள்ளுமல கந்து வில்லாகி யொசுகந்து வில்லாகி
மன்னுறன் விருமத்து வில்லாகி வல்லமத்துவில லாளுமி
யெனவுந்த சொல்லிப் போற்றி யேவுறக் கிசைவ கோட
லன்னவா வனைபா லவர் னாகன்றவர் லவர கன்றே. (உச)

அவ்வையிற் கிறையருச் சொன்ன வறுதியைப் புறநி கொள்ளாச்
செவ்வையி லாதவுடன் சினந்தொடுங் கெர்ந்த தனுதாக்
கெவ்வையி னும்போய்ப் புற்கொத் தெழிலுய கருவியுங்கொண்
டொவ்வுறு மிறைவன் தன்னே யுள்ளத்திற் புகழ்ந்துகொண்டே. (அ

கீன்றபால் விடுத்த பென்ன செறிவை மூன்றும பூமி
யன்றவர் வொடுவகை யாட்டோ மவரெலாங் கண்டு முன்னே
யிக் *தவா தூங்க வந்தப் பெருவரா மனேமுன் வாயிற்
சென்றொரு சால்லைக் கட்டோ தமுதத்தை தெரிவர் னென்றா. (

நன்றிசற் செய்கை வாய்மை நனிதவறு கருணை மேன்மை
அன்றிய பதஞ்சேர் வாழ்க்கைத் தன்னைத்திரு மனையின் மாய
மன்றலங் குழலின் வண்மை மாமயி லனைய மாது
மென்றும் பார்ப் பனபோன முன்வா யின்னென்றும் பார்த் தனுகுப

ஆவன வெவைகோ புலவிற் றவிக்கத் தாசாற் கொண்டு
மேமல்போல வாசிப பார்த்துள் வெளிதெரி மாது நின்றப
மாவர மொன்றும் கையின் வாங்கிக் கிடைதாற் கண்டு
தேவரி யாரோவா டெற்செத கிடைத்துருசெய் வதற்கின் றேறமை. (

தரலென வந்தத் தென்றே வெள்ளைகயேற் பனதாமு தாவா
லாவுண்ட மதியின் வட்ட மாந்துகம் பெயரகண் பார்த்தும்
காவுய்கவ் கென்றாஅவ்வாய் விதித்திடா துவமுபொன்கொண்டேப
புரவின்றி யுணர்வாத் போய்யின் புலவருள வலய்போ தன்றே. (

மறுகுற்ற தெண்மது கொண்ட மாதைதயர் தவப்பாத் தக்காற்
குழநற்றன முதனை டத்து வினைத்தையுறு கட்டிக் கோபத்
தாறுகுற்ற மோசச் செய்தே இடப்படு இறமுன் னாது...
கதவுற்று வதிற்செய் தாரபுக் காவலற் றொண்டிய பாமாலை. (இ

அன்றியும் டகுந்து காமவாழ்த் தமின்மூமண் செய்வர் மோவாண
மன்றெரி யானவ் றொசை வாயினொரு செலுத்த துஙதீ
தென்றுதித் திரண்டு செய்யாக் கிரகதென்றும் பாவருஞ்செய
நன்றியை வினைக்கை னோனை நல்லவை மறந்து நன்மை. (இ

தாஞ்செயி னிறைவன் செய்ச காயத்தா னிறைத லென்றுந்
தொனுசெய வினைவ ரிற்றன தொழிற்றபயென் னிறைமிரதத
லொனுசெய லெனபடொருபய ஹடன்றவு பாசசெய் தேவ
வாஞசெய லொழுங்கோட் கரிவை னருளித் தன்றே. (இ

* தவா - தேவை.

இன்னன வறிந்த பெண்மை யின்குரு வையுந்தொ டர்ந்து
மன்னவர்ப் பொறையின் கொண்மா வரிசையி டாழ்ந்த கோதி
யங்கிலத் தின்று மோரை மெறிடா தடைந்தே னன்னான்
முன்னவன் விதித்தலபோகா முறைதல நிறுவயி டைக்கும். (௧௩)

ஆதலி னமபோன் மக்கட் கருநுவன் பொறையிற் பேறை
காதலின் அன்னிர வேறு காட்டுற அறிவென் றெல்லா
மாதவ ருரைப்பக் கேட்ட மாதவ னென்னவிட் டேதக
காதலர் மகிழ்த காமை காமதனில் லாறு மென்றே. (௧௪)

நாயகன் றனைப்ப கழ்ந்திங் காயகர் தம்மை நோக்கி
நாயக கின்று ஹுக்கு சமக்குக்கற் பித்த லின்றே
நேயக வாருநும பண்டி நம்மைவிட் டகலு மோபி
நாயகா பொருட்டா லொரு கவியுநும் பொறையை நாழும். (௧௫)

கொன்மலை கோமட வெண்ணக் கடிந்தம் புருடர் கால்கை
மென்னவும் வருந்தத் தாரி மேனியார்த் தொழுக்கி வாயி
லுன்னக நின்று பின்போக் குளரொரு பாவி ருந்தில
வின்னமெல்ல லாக்கிகட் டுற்ற மெய்வரா வலக்கால் வாயில். (௧௬)

இன்றுள்ளின் வையத்தி கொள்க நிகழ்ந்திபில விடது கால
கன்றுற வுவளினனைத் துாக்கிவை பாடபோ தன்று
மூன்றிலக் காறுமொழ நேர்க முகிழ்ந்தி னெறியுல லாகம்
மன்றிரு வையாச னொறும் வருந்தெதிர் நமபா லெய்த. (௧௭)

எவ்வினை சொற்போல வற்றே னென்நிலைத் தெதிரி னின்றும்
மாவரர் மெய்யுற ருமப வருவத் தெதிர்வ மூக்கித்
தேவரி சகைக வளியினைத் திடமிலா வெளியே னென்பா
லவன கருமை யெதிர்க் கணுப்பிய அனைப்பை யென்றும். (௧௮)

தேநுமா தவருஞ் கேட்டச் சித்தமிக கோகை பூட்ட
வாறுமா தருமஞ் சோமா னமுகிய மதா சாக்காத
தேருமா அவனின் றெய்வ மெதிர்பணிந் தென்றுமா யத்தாக
கூறுமா றொன்றுண பெற்றேன் கூறென வெளுமை செட்டாள். ( )

முப்புவி யகலுமவ வாமா முடுக்கி போயக் கண்டு யான்மீன
வொட்டுரா வுடைய வொரதே புகவுக வேண்டு மென்றே
னிப்படிச் செலவின ஞாயின் பேகென நும் மிடுற்சொ லம்பே
யப்பட வெக்கெதலாநகன் டிரணருன் படுத்த ஹைக்தேன். (௨௦)

அறிவிலன் யானென் றேத வங்கின்று விலவா வூர்ப்பயன்
நிறைதிறம வழுத்திப் பாத்த வானியா னேவி நறுமென்
றுறுநலர் நடுங்கித் தேம்பி யுற்றனாத தனேரிற் கொலகொல
பெறிதுனாந் திடநம் பிர்சொற் றேனைலே பூண னைலே. (௯௧)

நானினி யுனக்கென் செய்க நவில்கென முன்றும பூமி
யானவை போய்க்கண் டெய்த வருள்கவென றனாத் தாக்குநு
கானல ருளவையாவாய தாங்கிம மனைபின் வாயிற்
பானிலே புறம கத்தும் பதமவைத்த பதவி மிக்கோர். (௯௨)

உய்குவா னெனக்குத் தீட்சை யுதவிய வல்தா தான
செய்குல்ம வொழிக்காகித் திடகொளுல் லகுல மாகி
வைகுலாங் குருடுல லக்குத்தா பாதியு மசையா மாக்க
மெய்குலா வுறபடா ரெங்கும் வினக்குறுசெய் கபதுலகாதிர். (௯௩)

ஒலியுலவா முகிழ்தநினுத் தாரகட் டளேமோ றிடமோன்
மெலிவிலா விலறகா விவ்வென் விட்டுன்வா யிலிலிற் பாலயா
னவிவிலா திருசெய தின்றே னெனானை தலத்தி னல்லா
சொலியகம் புறங்கால் வைத்த சோவிலா கிலேயா றெகிழ. (௯௪)

பூமிபார்த் தடன்கு னிந்தே புரிதமன் னெனை பருத்தப
பூமிபாற் றேன்ற வோர்வாப் பொறித்துக்கம முயர்த்தி றூன்றும
பூமிபாரத் துறகின் றுரைப புத்திரி னின்னெனன் டீத்தப
பூமிபாற் பார்க்க விவ்வாப் புடைக்கன்வட் டமபோ கபபார். (௯௫)

கண்டறி கொள்றத் தார றுங்கவின் வாயா லக்கால்
விண்டனா கெனது நாதா பிறந்தவை புறத்தில மீதா
மண்டுமென போல்வா னைகாறு தாதரித் தருள்சுற் போதக்
கொண்டலார் பொலிந்தியா மனைனா குணக்குன்று நினைக்கு கனறுா.

ஆறெனு மிலக்க முந்தி யாகத்தி னதிவர் வாவின்
கூறெனும விரிவும பேறுங் கூறுவர் சொலகாம பாலோ
வூறெனுந் தொடலோ டைந்து மொருவிய நீத வச்சத்
தேறெனும் பொருளோச் சாதரு செய்குனாக் கிவையே தேத்த. (௯௭)

மாதவ ருனாபோன் முப்பு வயிறுற வுற்றா பாக்க
வாதலேத் திட்ட வாவா மக்கர வனேக மெக்கண்
பூதல மீதினி ருந்தே புவிதிரி யதனிற் செல்ல
வோதமற் றிடையோர் வாழி விட்டெனத் தெரிந்தப போதே. (௯௮)

வேறு.

கண்டவர் கண்வைக காலேத மக்கும், விண்டுல சற்குண மித்தி
ரருக்கின், குண்டொரு செ[illegible]ற முற்றெனிர் வாயில், வண்டரா வெ
ஏனை வருத்தன னன்றே. (௬௯)

நீயில கச்செங்கி தநதொடு கண்ட, வாயிலி நாமிம னைபுரி
வொட்டிய, போயுறு கொன்றடு கன்றனை யப்போ, தேயுனின் வாயினி
நங்கினை யன்றோ. (௭௦)

கன நியா சொத்தொடு கன்னனி நங, வன்றையின் முப்புவி
யாண்டமன்னி நாத, தென்றுசவித்தவ்வி நந்தமன் னைப்போல, வெ
ன்றியின் மற்றொரு வேந்தனை வைக்க. (௭௧)

மேவு மாந்த நிறதொடு பின்னம், பூவுறு முப்புவி போதத்
தின் வாழுநு,சில் லுடற்பெறு றெனம யனுக்காக,நீவிழுங் கும்புட்
சிரத்தைத் தொக்கும். (௭௨)

மானிட ரானவை மாறுமுகவகாதி, யானை தனின்செவி யாயவை
போதும், மேனைக வுள்ளன வேங்கை கடந்தெங், சானவை போலவர்
கெஞ்சுக என்றே. (௭௩)

காலிக வானவை யின்குர காலகள, போவிரு காலுளர் போறபு
அலமன்றுக், காலஷி வந்த தலைத்துருநுபபுக், கொலநாரக்குள கோல
மெல்லாமே. (௭௪)

பெற்றிசு வாழுறு போகவி மாதி,ஜுற்றுள செய்கட னுட்படு
லோடார், பற்றுச நுதநுகல னத்நகள பணபின், சொற்றுள நெ
கருதிப்படி யோதல். (௭௫)

உன்னல செயற்சரி யொத்தம லேசெய, தின்னலு றுதவி மா
னெனுய நேமம, யின்னமுறு றுதுளர் மேலவ னேவ, னக்கபி சொல்லி
னைக்கறி வித்த. (௭௬)

வாழு மவாக்குள வாதெறுடி மட்டோர், மாறு மல்லாவை மற
ந்து செய்யார்பே, றேறு மயசகற நின்படி நமபோத், தேறுமொ ழு
கினைச் செய்கைய காலும். (௭௭)

செய்தவர் வாழுமர் செந்நிறி பூவி, னெய்து பகற்பொழு திங்கி
ர வாமபோ, காதலி னுயிர் வோபக லிங்கா,வமதகு போதிரு வா
கட லின்கால. (௭௮)

வேறு.

முப்புவி யெனும்பூ வகிலிறத் தூடனே முறைமையின் முகிலி
உளனவாழ்க, தடபுவி புதாவா ருடலியற் செயற்கை யாவரு மின்ன
ன வெனவே, செப்பிய புக்கிலுஞ் மஃறாக்காத் தென்னாச செப்புதிற் த
றிற்செப் பினர் தேர்க், கிடபடி யறிஞர் வாயகு ருனல் லாகதா யத
அறி னெனவே. (எகூ)

வேறு.

ஆதலி னுலவ்வ ரதரி றக்கின், புதல மூன்றி னப போகினி
ருந்த, மாதவ மாதரும னந்தினி னேக்கே, நீதற யோசனை செய்தனை
யாக. (அ0)

அங்கவர் கூடியவ் வணையினை முதரா, னகசொரும் யானை
யை நாளும் விடுபோ, மைகுள கைக்கொடு வந்தி லங்கத், தங்க
மன்னுற்றசிற் மாசனம வைக்கும். (அக)

அன்னவர் சொற கோழு கித்தவ ருமம, னனெனா, தியோடு நடக்
குல மென்றே, பண்ணிய வாக்குள பட்டத்தின் யானை, தன்னை விடு
த்தது மதத்தருனைத்தாகை. (அஉ)

அக்கரி யப்புவி யானடி ஞேர்பால, வக்கிர மாலத வக்கிர மோ
டும், பங்க மனசங்கிக லாதுதூ பார, முக்கிய முற்பெற பெட்பினு
றுகயம. (அங)

ஆனதொடைபெற நின்றது வங்கனி, யானையின் வெங்கண னா
கவு மன்றோ, நானை வைத்த கடைக்கு மொழுங்கிற், றுனனிமேனி
ந் படத்துற னவத்தல. (அச)

எனன விருந்தசெல வன்னவல்வேளை, தன்னனி னிறங்கி மித்
தால மிருந்தப், முக்கிலத் திற்செல முன்னவி ழுடா, மன்ன கடைக்க
ரி னின்றடி வைத்தே. (அரு)

மேடை விடுத்தது தேழ்டை மெப்பித், பிடை வினாது பெலத்
தினர் செலலுறு, சாடை நடாது தருக்கொடு சென்றுக, கோடை மி
கபதிறற் குஞ்சர வெங்கின். (அசு)

உற்ற னரந்த வுடனபல மிக்கி, துற்றது மானவல் லோக்க து
முன்மன், ஜுற்றது மாசையல் வொண்கை மிருத்தம, முற்ற சிங்கா
சன முற்றது மனனூர். (அஎ)

---

† ஐ - அழகு.

நன்மகிழ் வாயுற வைப்ப நடந்தே, தன்வெங்கி ருந்தத யாளை யங்கே, நூனயன்னி ருந்தசிம் மாசன ரூக்ய, தெனவன பொன்வனந் தினவெரி யத்தான. (அஅ)

வைத்திற கன்வயின் வந்ததவ் வுமபன், மித்திர நற்றவை வே ந்திவனொன்னை, புத்திமி லைகுளா போற்றிபு வந்தும், முத்தா வெ படிபெயன் றுத வுருசொல. (அகூ)

கட்டித லற்றெருமு கித்தவ ருதன, கட்டளை செயகுடி யார்கனி யாமென, திட்டமொ நிற்றனர் யாருமோ ரோத, நட்டமு ருதவ ணல்லா சாட்டி. (கூ0)

செய்தவர் துங்கசிங் காசன மீதே, தய்தினி ருந்துக சித்தவவி டத்தோர், மையிக மூங்கல் மடந்தை மணந்தே, வைதரு மக்களோ ராதினை லத்தே. (கூக)

பெற்றா சென்றியல் செய்கிசை பேறின், குற்ற மிலாதவ் வி டத்துற கொள்கை, மேற்று மகிழ்தும காமனே மோகப், பொற்றெ டு யின்புற வாழ்வொடு பொலகும். (கூ௨)

கனமெனி சிரோ மருந்தனா நாளும், பன்னிரு வச்சிர மூம்படி மூன்று, மங்கில மீதுவி லற்நதன வன்றே, சென்னி னதுன்ன றெ மிகுத வென்றே. (கூங)

வட்டத்தி லட்புக விட்டவர் வாவல், விட்ட விடக்கடை யின்கு னி வாய்மன், டொட்ட நழிக்நனர் தொல்லுல கிப்பு, கட்ட மிலாதவர் வாதவ னைன்னி. (கூச)

தம்மிரு கண்கொடு கண்டனர் தவமே, சம்முதி போமகிை மகமோ வலகா, துமமிட காலுற மூனதொடு முதல போல, மெய மயமி னிற்பமெய் விரோபுரி மாதும. (கூரு)

அவ்வெரின் வாரிவி லாமக சித்தக், குவயிதின் மூத்தல கோண மை கடாதகிர, செவ்விபி லுதசா ரெரிவரு டமுமே, வெவ்வயி னா ம விருத்தன வெய்தும். (கூசு)

அன்னவர் கண்டது மக்குள நீத, மென்னவு மகிழ் மேறைஞ்ச ற மாலே, மூனனொனது சோமு மோபெயாதோ, மின்னலி னானி தும விலலெ தனமெழ்ல. (கூஎ)

இங்குள தங்குசென் னிகழ்வுற விடைகா, னெங்குள வுறலிற வெனமிக வென்னைத் தங்கரு ணிலுறு தருணமு தந்தா, டிங்கள்பொ ழுதுவ ருடத்தொடு திகதி. (கூஅ)

இன்னன சரிதின மிநிகழ் புதைவையப், பன்னரி தெனவவா மன்றெழி பகர்சொல்,லின்னைய முதவின ரொதிரா பணி தலின்மா, தன னைய முதமன்ச லாழ்ம வின்றே. (கூகூ)

விடைவின விச்சொல்வி ளகுப்பு பெற்றே, கடைபதி னின்றில சடந்து கடந்தே, புடைபினி பார்வைகை மொழியின சற்று, கொடை பருள் குதுபுழை குழுவிக லன்பின. (க00)

ஒலிகள் சமக்குபொன் னுடயடி கட்டாழ்க, தலர்முக முக்திச லாமொ டெறுவை, யிலகுற மூற்றிய தென்னுமு ரீதாய்,சலமுடை காதி பி னன்னனின ரன்றார். (க0க)

வம்பது செய்கு முகம்மது வப்பி, னம்பதி பதமுண யத்தினி ருத்து, மம்பெறு புதிததி னன்னவு றை,நும்பெறு மவர்புக ழோனை வளர்ந்தார். (க0உ)

காதர்முகியித் திலெனுமி யானன்,னீதத்தி றுடைகை னிறைமொ டு பெறுவோர், மாதவவ் வாதிரு மதுகிசை யைத்தகு,காமொடு துகா நமர் கழலுநர் வாழி. (க0௩)

காட்கொண்டித்தபடல முற்றிற்று.

ஆ படலம் கஅ - க்கு - திருவிருத்தம் - கசஉக.

கபுறுளியை வெளிகாட்டு படலம்.

இபுறுகினன் னபிவஃவிஷ வெற்றின்மாமணி யருள்சோ
கபுறுமிய தெனுநாயகர் தானொபி போர
கபுறுவினின் லெச்சேவல்செய் துய்யோர்மகிழ் வுறவே
கபுறுளியை வெளிகாட்டிய காகாரண நவில்வாம். (க)

வையத்தொடு வான்மற்றன வகுத்தானொரு நகுமா
னியத்தொடு குதுபோர்தின கெழியொன்றி னடக்தோர்
மையத்துறை யுற்றூர்முன மறைவாமிரு மாக்த
னையதொடு மவனைபமொழு தவா தம்பினெ நிர்க்தே. (உ)

தாக்கங்கபு துடசொற்றெரு தருமேர்புவி தனிநொ
வாககந்தின யிலையாதுயா வலமோனாரு னாலே

தாக்கந்தவிர் மகிமைபெறு சதுராமறை வழியோர்
சொக்கந்தரு மருமூன்றை நூலாங்கிய கயினோர். (௩)

நீரேறொரு நமோமாரொரு தருமாதிரு நிறமா
ரானோர்தி னிசாசதி மனாநாமுயர் வென்றே
தானேறுகி முன்னவர் தந்தினவர் மற்றோ
வானோர்புகழ் சமதாண்டமை மனுமூதயர் வென்றே. (௪)

சொலவிச்சம ரிகளிற்புரி அடியாரென வுறவாய
கலைற்றுய தந்திரத்தரு ளரியோநெறி யவைகேட்
டெல்லிக்குறாம் தரமேன்மையி னினிதாகவ தேதார்
செவிற்றரு மிசாசதி நிரேறொடு கேட்டார். (௫)

சமதாசந நிரேறுமக் கோதகுவி னவரு
சமதாசகு வியெற்றம தெனவோதுமவ் வுயர்வைச்
சமசோய்தர வில்லிரெனச் சதுராமறை முறையே
யமவேபுவி யிற்செயதமை யவருக்கவ ணெனிதாம். (௬)

* பொன்னண்டச மென்வக்கென வெகுரும்புக முப்பு
விண்ணண்டச வியலோட்ட வியல்செய்திட வுய்க்கே
மூண்ணண்டச வாசிறப்பு முறையாவர் வருளும்
தென்னண்டச் சிட்டமுதலர் நிரேறுக வின்றார். (௭)

புவிமேனனி சிறக்கோரமினைய புகழோபெறுமு மெதாம
சவிமேவெய நிசாசதி தாமேற்றம தெனவே
வலிமேவிடு கதிர்தக்கட மதினழுதபு அகிலபாம
பெயிமேவவர் வழியாபுக லெகாதியானதி மருமேனார் (௮)

பெற்றமன்னவ செதிர்மேன்மொழி பேசாதுற சுமெயும்
பெறுமின்னவ பெறுமன்னவ குலத்திற்றிரு மாயிர
பெறுமன்னவ பொனியாபணி பெருமைக்குத பாக்கோ
பெறுமன்னவ மொளலூரரு தாதுற்றது பெருமான். (௯)

கலைதீர்தர கவிழுபமிசி வலன்மேவுது முமைந்
நிலவோயிறக தவருய்த்திட வதிலைத்தருள் வானோன்
குல்சோமடெதிர சொலவேவிட வொலிசொற்றடி புகலத்
தலரேய்தரு நமசோமேத் தனைசெய்குவிர் தெரிவான். (௰)

* பொன்-இலக்குமி, அண்ட-அடுக்க, சம்-சிறப்பு, புவ-பூமி, இன்-ஐந்தனு
ருபு அண்-மேல், தசவியல்-தச்சங்கம், அண்டசம்-முதலே, அண்டம்-வானம்,
சக-சகம்.

என்றுட்சொல வப்போதல வொதிர்சவி யிலனா
நன்றிக்கட வயிறாகனி கலதொத்திரு வோரும்
கன்றற்றெறி வாளுவிகொள் சடமோடுமெ மூந்தே
யின்றிப்புடை மெல்வம்மென விருவோருமவ் வுளைபோல. (கக)

வந்தாருட னிசாலி வழியார்தமை யொவிபோத்
துந்தேடலி யாதெங்கபி யும்மத்தவ ளொருநே
சந்தரபம தறவோதுபு கற்பித்தது தான் யான்
றந்தேகமொ டுய்வித்திது தருணத்தினி யாரை. (கஉ)

தரவேண்டும துளாயீரென வேயீசவி யந்தப்
பரவாயுறு மையத்துறை யெங்குமபடர் கொண்டே
சரவாளைவை யுறவிங்கொரு கபுறுண்டென வுற்றங்
குரவோரதி பதிதம்மைய ழைத்தத்தல மூற்றூர். (கங)

இக்குற்றமை கபுறுளிவை யிப்போதினெ மூடாசித்
துக்கத்தொடு தருவீரென வேசொலலின வொளியும்
பக்கற்றிட வுயியாதுமு கபுருகிய பக்கத்
திங்கத்துற மூச்சுற்றினர் மூக்காதெறி வானோ. (கச)

சொன்னாரிது கபுறுற்றமை வோனுகதுகி யிகவாழ்
நன்றுயகர் தாழுதெளு மேதீனுள னவாசொல்
லிந்நேர்முறை புரியாமலி ராகத்திலச வீனை
தன்றேடுமு யன்றேசித மூம்பாடிம ரித்தே. (கரு)

பண்டிங்கின மைந்தானை துடனேவிடி யின்பாக
கண்டோங்கின வாமூற்புரி வீணைக்கொடு காணத்
திண்டங்குபு தர்வோவலி தெய்வாழிசெ யக்க
ரொண்டங்குற வெளவீனையொ டிதைக்குவி ரென்றூர். (கசு)

எதிர்சவி தம்மோடொலி யெழிலுக்கபி யென்சொற்
பிதிராமலெ மூக்கூழவர் பேசினென வவனோர்
ளிதியாமவர் கும்பிசிதி ளில்லாவிழி யெனத்தாம்
பதியீதினெ மூச்செப்புவர் பாடறன்றனன் வன்றே. (கஎ)

இறையுத்தர வாலேயெழு கென்றிப்படி யின்றில
மறையுத்தமர் சொல்வாரென வல்லிலாமிறுகி யந்தத்
தறையுத்தமை வோனுங்கெழு வப்போவிரு தாமே
நிறைவிற்சொல மூன்னாங்கி லதனுட்புகி கபுறேன். (கஅ)

உடனங்குட வூழிச்செவிய யுளங்கிறுத்தி னத்தை
வடன்மிருகசாலி புலைகமி யாமவேதம ச்சினா
திடனமிருகனை னிஸ்றோப்மனி திருவாதரு நமரும
மிடன்மிருசபு கண்டேசொற வீணடாரருள் கொண்டே. (௧௯)

அத்தகைப் ருஞ்ஞைதிட வரினைவபதொழித்தான்
எந்தமுயர் திருமாமறை எண்பெயடபொரு ளெனவே
வெந்தத்தல முந்தானைப் பிறைபோரொருடன்று
ஆநதற்டொடு குமபிசிறி ஞ்சிவளாவுரைத்தார். (௨௰)

வேறு.

ஆண்டகை யெழுமை பெணரேறு மன்னவா ராமத் சொல்லாற்
காணடருவ குதிப்பொன விலைப பழுங்கடந்தணி ஏத்தே
கூண்டதன் ஐறைப்பு கேவொபரீ குறைவிலா தட்ட மாவி
மாணடபய பெற்றெழுந்தான் மதிறந்திசை பாடிக் கொண்டே. (௨௧)

கூசனு முருகி ராகம பாடிக்கை வீணை போட
சக்குவி வையுதான் டேதா ராமபதி நின்மாக்கத்தோர
சங்குரு வெனுகக காதர் தாளிமை வாழ்த்தியனரின்
சொறகலி மாசசொற தீமைக் ககுணமாயக் கொண்டாரன்றே. (௨௨)

அவரில குடமினதிரப்பு சினைவயுறங்கள் கேகிர
கவரு வமைபாச சொறறு ரபபுக கபுற மைடத்தார
கலந்த சொனது மேண்டாக்கற்சொனைல வீணை போடுமக்
தெவனமி னாபபு தடத்த விளனிசை பாடி நின்றேன். (௨௩)

வாரமொளனுதா னொட்டு மையலத் தானத் இன்பத்
தாரவத்தின் வீணைமைபோ டதைகற ததிமி ராகத்
சாரபவ சொவருங காணத் தகைபில தெருந்தகறி
யோவள நீனை மற்றிறு மீடமுதா வசனி யுற்றே. (௨௪)

பெருகி பெத்தின வளைல செருமதி சசத்தி னினப
சோசை நூலையாவிற சேட்டு செசாகனல் குருசித் தமைாற
சாகவதை மருந்தாத் ஞோவன சொனனபோ லததா னத்தின
சாவன நீசைபா துக்கினான் இவைனத பிறபா வசனை. (௨௫)

படிமாட மினனா வனைன மெயநதினை கபுறை தெனனைக்
கட்டின யாபொகத் போடிதனை கடகிதுற றைமாதா வாறசிக்
கேட்டமா ருமதகதா பெருநினமதற கெகிர தாழகி
அடடனி ஐறது தறபோ வெளிபுறப பிகைவத தானே. (௨௬)

கபுருளிவை வெளிகாட்டு படல முற்றிற்று

ஆ படலம், ௬௯-க்கு திருவிருத்தம் - ௩௯௩௫.

ஈகைப்படலம்.

தோகைப புகித்த் திருமேடைத் துங்க நபிரா நபிமருமு
தோகைப் புதல்வி புதவுசெல்வ ருயர்வங் கிஷத்தி னெஞ்சிமார்கள்
வாகைப் பதியா வந்துதித்த வள்ளல் களைநல் லருளமகிழ்
ஈகைப் புரியா புகழைப்பெருத் தின்ப முறவே யிசைத்திடுவாம். (க

வள்ளி யோராம் புகழுமுகம்ம திபுறு இன்சாரிதாம்
தெள்ளிதொடுநெசொல் அபாயிதுமரு சிமான்றுகியத் திரெஞவியோ
வெள்ளி நாளரூம் ஆத்தொழுமவ் வியனுமாபிருயி லாடத்தெனும்
பள்ளியிடத்துற் றிருந்தனரப்பயன் கொள்பொழுதங்கொருவர்வந்தா

வந்த பிருங்வி யாபார வர்த்த கருந்தாள் பணிந்துரைத்தா
சந்த நரந்தங் கமழுமயிறுர் கருணைப்பேர ரே குறுயே
சொந்த மூளவென் முதலிலது தாகடீர்ந் துறந்தேசக் காத்தருளி
விந்தை பெறவே யதைச்சதக்கா மிகக்கின் தனுக்கும புகக ருக்கள

ஆனா யோக்கும் கொடுத்திடவுள் ளசத்தினுடை சாவிருக்கின்
றேனென் கண்ணி னதற்குரித்தா மெனுமபாக் கிரவா விக்கெயுமே
தானுங் காணே னெனவேகிர் சதக்கா வாக வளைப்பாத்ர
மான ராக்கு மல்லார்க்கு மருளு காட்டத் தமக்குடையோன். (ச)

செயவன றகுமத் தெனத்திருவாய் திறந்து திவ்வின் மெளிவகல
வய்வித் தவரோ யிடகின்சரி புதவு மகறும ருவிபெறு
னைவின் முகம்மதெனக்குமிப்போனவின் றார்கேட்பவேறப்வாக்கென
னைவன் முதலெச்சதக்காச்செய்வான்முன்னென் றுமெதிர்பகர்ந்தார்.

அப்போ தத்தேசிக்ருவந்துள ளெண்ணா துவாக்கொர்தருள்வான்போ
லிப்பா ருவனைத் தெரிமுனமாந கேணை மைடுளைபபொறுமயாவினை
அப்பா னலைக்கொ பாலினும்போந அவட பொருபக் கிறடுத்தார்
குப்போ டளைப்பாத்தமதுகொள்கையெவனென் றெவிகேட்டார்.

இன்றி யாரும் றனசைப்போர தேனும் கோடம் விடைய வன்கா
சன்றி யபா லிற்செல்வந் தாய்கோ லேறு தாரிய
லென்றி யாதோ ருணாவிரக்கமில்லா தவரபோன்று னித்துரைத்தான்
சன்றி மதறு துன்னுடைந்து கவலை யிகமீன் டிவனைடைந்தேன். (எ)

எனவே முகியத் திரெறுமெவ் வெளியர் பேசி முடியாவா
மனவே யினவந்தொருவர்வந்தவர்க்கொளெவிபொர்க்கழல்பணிந்த

*

கனமேவுமக்கரமொருமையுமுடையான் கட்டிக்கொணர்ந்ததினைமுனமவைக
தினமேவு தியாக வொளியாகட கேந்த வெதிரின் சாந்தமின்யான். ()

பெண்மைக் கைமிகு நின்றுவந்தெம் பெரும் தேவ ரீக்கெனவே
காமிக்கைமிசோர்ந்துளமிதமைத்தற்காக் குருகுருவேயென்றுநின்றார்
பாணிக் கையிறு கைத்திருமாற் பரப்பு வனித்த வெயிறா
மாலிக் கையிசை வாய் பூதேற் வட்ட மெற்றேற நற்றுவந்தே.(கூ)

வள்ளைக் கடலி கொடுத்தாற்பின் வாரங் கடவா னேனுவிலவா
அன்னக் கவலை பொருதெரிசோரி னுற்ற பகை றவாதமக்கே
வின்ற நிறைந்த கைகிமெனத்தவ வதிக்த காவை முடிப்பினேயிக்
தொனைத் தனையும துயிலுறும் நீட விழுமீர தேயநவீர. (உ0)

என்று திருவாய் மலர்ந்தருளி யினது முனொத்தா ராத விடமேய
நின்ற சலைக் கடத்துமங்கி நீறு மணிதவ பாதுயைய
மின்று நூதலிக் கடவிறுமீசு நிகொ மெலநெய தவா மிகைகின்
றுன்று பொருமோ புகைமிறைத துறவா பகமிக ருதுவாரே. ()

அவாக விடைக்க விழிவாகிசான் றருள்வி சனகக்கே வாதேர்டித
துவலை புடமே பெறுகைசெய் நோம்பி வபா விளிந் கொடுபோம
நிவறவுதெபரிறக்கிலியாளயான்சொற்றெனச்சொற்றிமெனச்சொற்
றெவறும் புகழுமே கோள்றிருமிய விழிவிட்டிருந்தவிலைகொளிவின்.

சோம னிலைய வாவிறத் துயநிருசட டையைக்கமமா
மானைக் காத்தா கறத் மியபவை வறக்க வெறறபக் கிறவாபா
லெமைக் காசோ நிருமிதற் கிய மெனவிக் கிடக்காதநேற்
குமெயபவறுக விடைத்துதென்றுளனன்புறறவாபொற்காவிருபான்.

நமோன் முறிவிற நினைமிறா கவிமை பதத்தாழத தருமிமிகோசங
கவுகா லழத விராடைடையதுகமொன்டுறுகாமொருபததுமொண
டெங்கா விறுகம புகைவாடமித் திடேற் றொமியல லாக்கதமின்
பொகபோ வையமைசலாமுணத்துப்போக்தார்கிந்தாலநீதோக்தார்.

பதிவா சமுமிரோற றெந்தோன் சொலவகுத்தாமுத்திசுவிமினத்
சுவிவா சமுமெய்த் தாமுவபா லைத்தி விகலாம புராவியா
திவா சமுமே மகத்திவித திகழ்த்துமம் புகழ்போல வாழ்த்தவிமை
பதிவா சமுமே கிளைத்தினைதோ பாடி யுறைந்தார் பலவிறைந்தார்.()

அதமான் றகவிதொட டியபட்டு வக்கா விலையாய்த் தவருறைவங
அதுமா பழுச வேதுவிமெற தொவிமே மனோவி மகாயா

விரமா தரமின் மைமகிணியா ருளென னிடமவிட் டிவ்விலகுக்
கருமை மனத்தின் விருச்சமாக நன்னி னொதுன் ளாற்குணவாம.

பண்ட மொன்று மிலமினைனாற் டனைத் துமைாதுதார சாலி * கொழுந
தொண்டங்கரும நிபுன்றுகம்பதுடன்செய்கோரகைக்குழிப்பிங்கான
கொண்ட வளவை கோதும்பை கொடுத்தோர் பாதிரத்திளிட்டுத
திண்டங் குடுவக கடமுகமுந் திரைமேல் 0 வாயின் வைத்திடுவை. ()

அன்ன குடவாய் மதுவாய்கி மூகக் தமரொன் பிட்டவ்வாய
தன்னின் வருமா வெடுத்துண்டச சக்ேதா மலைா னிவனந்துன்
மன்னில் ஓதலை யெவ்வகைக்கு மாமவா ரஹரும் வருந்தாதிச்
சொன்ன படிமுத திரைபிறவிற் றேற்றத் தமமம மூத்திரையை.

பேணி யுடையா அறவேண்டு மென்றும பெரியோ ரொளிநாதர்
பூனும படிகட் டேயுமிடரோ புகச்சொற் றவரோரதாரவரு
காணைங் குலைக்கும் பஞ்சமிடர் களிவுத தொலையப் பிணைர்றமிற்
பாணி பொழிய விளியத்துச் செயதார் பலரும வேண்டியதால். ()

மேகம பொழிந்த செழித்தாரில் விதமா மூணமபிர் பதும்பணிந்தப
பாகம் பசிவி னேற்றேகும பண்பி னரும கினிதறத்தம.
மாகங் குளிர்வா ழிலவிடத்தில் லஜிமி யருள விள்சோதி
வாகை குலவ வோர்கடத்தன் மேல்வா யாதுமிட்டதனே. (உ0)

மூத்தி ரையுமவைத் தோர்துளையு மதுபான மூமியா லிட்டதனுத்
சுத்தி யுடனே வருதலினை சாதந் தொடுத்தா ருலர்க்க
மெத்த னையவோ வத்தனைகள் இதையக் கிளைய பெற்றிமக்க
ளைத்து மனைவி தாயின்றெந் நாளும் பருத்துண் டொருசோரார். ()

க்ஷேமரு சிறந்த செல்வரினந் தீனற் கரும மெய்வளைக்க
சேமரு சிறந்த வோதலினுங் கெதிமேல் வரிசை யாரொளப்பூத
தாமரு சிறந்த வாதிறுத்தார் தமர்நட் பானர் வழியர்வரா
வாமரு சிறந்த விருந்தாதி யாள ரெவர்க்கு முவக்குதவும். (உக)

ஈகை யாளன் திருக்கோப வில்வாழ்ந் திசையோ வைகலுமே
சோகை யோரா மவ்வரும துன்னாற் கெடுத்த லொடுகெந்த
நாகை மயமேக் கதிராக்கி லவனை முதனாற் பண்டமெனவே
வாகையுறவாவனவெனவுமவாங்கிக்கொணர்ந்தும்வைகுபணம்போன்.

* ஒழுக்குசன்னல். 0 வாயிடப்படுதி.

குருமா மொழியின் கோளிமிசை குடக்கண பழுவா யெழுமுன்னை
வருமா வெயிகரு மதிநுழைதான் மாவு மெடுத்து விற்பனைசெய்
தருமா மகிழ்வி னுஞ்செலவெல்லா னுஞ்செய் தரியோ னைப்புகழ்ந்தில
○ வொருமா வருத்தமில திருந்தாண் டுடையாற் கொடையா னடையாளும்.

தளர்வு றுதா ரென்னையமிந் தசைவாழ்ந் திருந்தார் வாழிடத்தி
னளவு று,த நவைதியமை பன்னை லருள்கோ ளம்மைபெறாத
களவு றுன் னெமைவளைக் கத்தா ரகும நையாண்டும்
வளர்வு றுஅ பெண்மையிலே வாராம் பெருமை யெளிதினின்மை. ()

ஆக்கு மெனைவோ ரவுருகமம தளித்த வரும தில்லாளித்
தேக்கு மாக்கோ ளகடரூத் திரளை யுடைத்தான மாவுறலே
நோக்கு மாளி துவவிளைகண்டு ஆட வெழுநா றுவவினை கொண்டார்
மாகுந * கொளத் துங் கொளவருவாய் வாவுமிலைபின் பார்த்திரவர்.

நின்றூர் மகிமை மகளுமா லெதிரே பிழைத்தா னெமதுமிக
குன்று அழமவாழ் சனிமெனவாத் குழைபுனைபோற் பேணியுதி
னன்று டகளாந் கொளவாம்பென் ளுறு மதிக்கென் றகுமதினின்
னென்று வமமே கடந்துருது புழைவந்துணைத் தார்கடந்திதெல்லாம்.

ஞயான் மெய்யே சோதிவைத்தன் உதா யென்றூக் கருணையிருந்த
மெய்யான் படையு மினக்குமுளம்விதித் தபடியேயிடைத்தமென்று
கையான் வெளைக் யுறநகைந்தா னெகளதல்லெ ஞளமதினிடை சொலப்பெற்
ஐயான் பாதத்தின் மீன்வெந்தாள் குற்று ரகும தானகற்றூர். (௨௭)

மாவுந கடக்கண் டெற்றதின்று வாழ்ந்தா ரத்து லுனக்குறுனை
வேவு மிறைபோன் விதித்தமைட் டென்றமாஜ்ஞர் குழுபுலைக்குக்
தாபுக் தருவு சிகபானர தகழுறு துன்னை பென் தவத்தவாது
ஆவும் பேறும் பெறுவோர் வாழ்த் தப்பினிலவாழ்த் தினி திருந்தார். (௨௮)

வேறு.

திருவளர் கவியாளர் செய்பபு மைபா சென்று
மருவளர் மாலைத் தாரார் வகுத்தசொல லெனுமதி வாயத்
தருமுனை விலைபான் கோமா னுண்டவள மதுபூ பான
குருமுகி யிதழின் மெய்பசெனகோனெறி கடாததி வாழ்நாள். (க௦)

எவாகனே பெயினு கேசகமை யெனுந்த செம்பொன் வெண்பொன்
இவவைகயி னருளவான் கொண்டேற் றுரொளி மைகயி னேறகா

○ மா-வெறுப்பு. * கொனல்-உண்ணல்-கொண-எதிக்க.

தலைவரிலை யென்றுய பாரா தவர்களோ டேவு வாயான்
நலமற விருக்குஞ் சக்கரத் ததற்குக்கீ ழக்கரை வைப்பீர். (௯௧)

என்றவ ரதுபோல் வைத்திட் டினைமுடி பார்த்து வாழ்த்தி
நன்றுற வேருவார்பின் னுதாரங் காத்தோர்கள்
சென்றுறுன் விள்ளுற் பொன்னைச் சிறந்தது மலிர்பின் கீழ்னை
யென்றெடுத் தருட்டி கொக்கித் தினொன் டடுகே யென்றே. (௯௨)

ஏவுவ ரப்போல் காசி மோரெடுத் தியற்று றிறபார்
டாவல ரவாரு ளாழு லப்பதும் பரிவின் விட்டுன்
ருவறும வாய்ற் காதத்துத் தருப்கொடு மிருப்பா ரனேனார்
மேவுறன் புறட்டித் தட்ட மிளிர்தா விருக்கு மனைரே. (௯௩)

பெருகய குதபா ரங்கள் பிர்மமி யிற்றின் வளால
வருவர்பின் குலர்க விபத் திந்தவ னொவர்க்கு மேவா
னருஞவ ரப்போல வந்தோர்க் கருணைமணி யுறட்டி மற்றுந்
தருமய வுணவு மிவரா காங்கை னெதுங்க வந்தோர். (௯௪)

நரபொறு மிங்கனைய நடந்துற சருமந் தங்கள்
விடலா விட்டின்சோதி விளக்குறும ரசி றசவின்
மாபொடும பகர்தல் கேட்ட வள்ளலெசெய் தருமம் போல
கோடிநு கிலேனோ சவுந்தான் கருதாகொடுத் திடுதற மேலார். (௯௫)

தங்கள்க லாலச சேர்ந்த தட்டமுதும வயங்க போதுக
நவகிலாப பசிர்கோ தமலை காதியா னவாத லேத்தொன்
டிங்கித மாகச் செவ்வித் தெழிமரு மனைவி றுக்கி
யங்குறுத் தருமதான பாவடுத்கா ணடருளிச் செயவார். (௯௬)

இனக்கொறுந் தகங்கைச்சார் திறலை காமி மார்கள்
மனத்தனி லுவாதுகோதி மாவொரு வறுந்தி சிபார்
வனத்தா வொருவ ரம்மா வையுதுசெய்பா சுத்தின் சோர்படார
னைத்தா வனைத்த கோக கமழ்தன்மென் மைமி லுறட்டி. (௯௭)

போற்றலின் சுட்டொருந்தா புதிதான விறப்பவி சாலம்
தோற்றுபாத திரத்தின் றய்ந்த அவிர்தமுந் தொடித அவாதே
யாற்றவி னந்தக்கோனமு னசெருகுத கிளைகின் பணியின்
பாற்றனிற் சுட்டுறுவிட் டின்பரி வுடன்றென மைநந்தே. (௯௮)

வைப்பாநான் கலதோணைந்தில் வன்னமெச் சாலுக் தாமே
செய்பபடி முறட்டி வைத்தாஞ் செய்குநர் மகமுந் தங்க

மெய்ப்படிவ் கரத்தி னூலே யணைட்டங்கள படுத்திச் சூழ்ந்தாங்
கப்பொழு திருக்கும் போத னனைவர்க்கு மருள்வா னன்றே. (௩௯)

எத்தனை யளவி டாப்பே றிருக்கினு மவர்க்கெ லாங்கா
ணித்தனை யுய்த்தன் போக்கு மெம்பெரு மானுமோ ரான்
டத்தரு ணத்தெடுத்திட் டயின்றெழில் வாய்மை பூசிக்
கத்தனைச் சுக்குழாந் செய்து களைபுனி புகழ்வாழ்வார். (௪0)

இவ்வள வையின்வா றெங்கோ னிடத்திலுக் கெவர்க ளேனுஞ்
செவ்வள மையினுன் பண்டந் திருந்துப் புஷ்தியா வாகத்
தவ்வற வனுப்பு வாரேற் றருத்தின் மகிழ்ந்தாங் குற்ற
வெவ்வள வினர்க்கும் பங்கிட் டுந்துதாங் களுந்துய்ப் பாரால். (௪௧)

வந்திடு மூதியா வெல்லாம் வரிசையின் வையேற் பாராங்
காதர வனுப்பு வோர்கொண் டடைவவா ரங்க ணேமை
னந்தனை நிறைவேற் றிச்சீ ரலன்பெற வருள்வா னந்தந்
சிந்தனை யிடார்தீ தொய்த்தான் செய்யிது முகிழித் திடேவே. (௪௨)

யாவரே யெனினு நேர்ச்சை யாகதர் செயிற்கொண் டெய்திற்
றுலறப் பொருத்தங் கொள்வார் தருமுறை நேர்ச்சை யையேற்
றீவபோ தவ்வார்க் கெல்லா மீந்துதாங் களுந்துய்த் திவா
ரவலே நிறைவேற் றச்செய் தருள்வர்தே மனைம்போ னம்பீர். (௪௩)

ஈகைப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம். ௨௦-க்கு திருவிருத்தம்-௧௬௧௨.

நம்பியற் காட்டிய படலம்.

மெய்மையற் காட்டிய விருந்தை சேயின
நம்பியற் காட்டுக்கன் னூர்வ ரத்கதா
பம்பியற் காட்டடற் கடறப டச்செய்மன்
னம்பியற் காட்டிய கயன்சொல வாமரோ. (௧)

வேறு.

ஒருமை யம்பொரு ளுள்ளமைப் புத்தக முணர்ந்த
பெருமை யகருதா புல்லைக்குத் தாயெனப் பேறே
தருமமை யங்கவி னைத்திரு காதரீன முங்கி
யிருமை யுமயலன் பெறுமைப் பூரந்தரு வேந்தல். (௨)

என்னுரு செய்யிதழ் வெளியா முகிழித்தி னிலங்கும்
பொன்னு லாந்திரு நகர்பகு தாகினற் புரிவின்
கன்னல் மாமொழி சொலுந்தட மதுரசக் கடைகாத்
தன்ன ஞானகர்ம காரனார் மீனகின் றடுத்தோர். (௩)

மனித னின்னுமு ரிதெனக் கருள்குவீர் வரிசைப்
புனித நாயக வென்னக்கேட் டனுகம் புரிவைத்
தனதெ ணுதிறை யருளினோர் தெரிதாத் தாஞ்செய்
கனாநி நாதர்மு கிழித்தின் கூர்மையின் கதிர்வாள். (௪)

ஒன்றெ டுத்தவன் கரங்கொள வருளினீ யுறையின்
யின்ற ருங்கதிர் வாளிதைக் கொண்டொரு வெளிக்கான்
சென்றொ ருத்தருந் தெரிதரா தொருமரத் தின்கண்
வன்ற ரத்தனை கல்லிமே முறையுரீஇ வயங்க. (௫)

நாட்டி யம்மரக் கொம்பினில் வாளினோர் நண்ணுங்
தாட்டி கந்துறுங் கொம்பொன்றி னேறிமேற் றரித்தம்
மாட்டி னின்றெனப்போ சொலியிவ் வான்முனை மனவும்
போட்டி டக்குதித் திஃதொடு மிவ்வயி னுறுவை. (௬)

என்னி னின்னகத் துணர்தரத் தருமுரீஇ யாவென்
றன்ன வற்குள நாடுகான் போந்துற வரசர்
மன்னர் நகுரு மகத்துவ முகிழித்தின வகுத்தப
பன்னல் போலவன் கொண்டவை நீங்கிட்போம பாதை. (௭)

சென்று சிறிய நகர்மறு கரதெருவின் செறிகா
வொன்று வண்மரு தங்கடங் கிரண்டுசெய் தொழிப்போர்
கின்று லாவினுங் காணரு முசசெடி நிபிர்ந்த
வன்றி டர்ப்பரல் கரடென மானிட ரோக. (௮)

காடொன் றுற்றன னின்றதோர்க் கிளைவன் கண்டான
பரடொன் றுந்தரு வொன்றினை யமரப் பாலபோர்
தேடொன் றுந்தழை நிழலுள தெனமதித் திசையின்
கோடொன் றிற்குமோ கல்லின வருவினன் சோணம. (௯)

தன்னை நாட்டின சேர்மரக் கொம்பினிற் றருந்த
தென்ன வேயின னின்றுமிழ் வாணமுனை யிலைப்பார்த்
துன்னி நுனித் தொகுதித் துயிர்விட லோவென்
றனைய போதனி னின்றிரு கிளன்றனை யவனின. (௧௦)

பினனு மேறினன் குதிக்கிலென் னுறுமெனப் பேதந்
தன்னை யுற்றிறங் கினன்மறுத் தேறிச்சேய் தமர்பெண
பொன்னி னேறுடலந் தீர்த்திற குதித்துடல பொன்றி
னென்ன வாம்பல னென்றுக்கி யிறங்கியாரத் திரவி. (கக)

அறுத்துண் வாரணம் பிழைத்திட விறந்தவ ரவையின்
மறுத்த ராதுயிர் பெற்றுறச செய்தமன் வசனமு
வெறுத்தி கிற்குதித் திறந்திட வேவிய தோவென
வெறுத்திவ் வாறவன் பலதர மேலொடு கிழும். (கஉ)

தரிக்கி லாதவ னுற்றழன் றையத்தாற் றளமபப
பொருக்குறு சீர்மையி னகரா சகத்திடை பெலத்தின்
றாக்கு நோசில கள்வரோ டுற்றதிற் றுமோ
ரரிக்கு நேரென நின்றுகொள் ளேகள்பல வாடி. (கங)

அவ்வி ராவினிற் கரந்துசெவ் வியவழிக் கனுகா
திவ்வி ரண்டின்கான் வழிக்கடைந் தோரிடத் திருந்து
வவ்வி யொக்கலவந் தவர்க்கிர வகலவப் பகலி
னெவ்வ மின்றிப்பொற் காசுபவை களையும்பங் கியற்றி. (கச)

கொடுத்தொ ளித்தத ரேவையிற் கள்வரின் கோன்பார்த்
தெடுத்த நம்பொருட் கிசொடுஞ் செலவிரோன் றியம்பி
விடுத்தின் றுன்வசி கொண்டிலு மாவயின் மேவி
யடுதகிங் குற்றவா றியம்பெனக் கேட்டன ரன்றே. (கரு)

திடன்செய் கள்வர்கோன் வினவற் குந் தின்வழி தெளிந்து
கடன்செய் வாறுசொல் கொளுநா யகர்தருங் கதிர்வா
ளுடன் செய் வரறெலாஞ் சொல்லிநின் றழன்றவ னுழு நீர்
மடன் செயாதெனக் குயிர்கொடா தொருமதி மவுலவீர். (கசு)

எனதில் லாண்மையு வினையும் வெறுத்திவ்வா றியற்றல
கனதி யோவென நிற்கின்றே னெனவும்பின் கழற
வனத கத்தினசா வுறுமெனப் பயங்கர முணரோர்
மனித சொல்லென வுண்டென்று னவருடன் மகிழ்ந்தே (கஎ)

இவன்றன் பேதத்தி லிப்படிக் கிந்திவ்வா ளெந்த
விவன்றன் பாற்கமைக் காசுபவை யிந்திவ்வா ளினியேற
விவன்றன் பாலுற வனுப்பிற்றீங் கிலைமற்றென் சொல்லிங்
கிவன்றன் பாலென வளத்திருயங் தொலிசொற்கிச் சித்தார். (கஅ)

தன்னைப் போக்கினுந் பெற்றவர் பிறப்பிலெலா டமர்சேய்
பொன்னைப் போக்கினுங் குருசசொலாம பொருள்விடா புவியின்
முன்னைப் போக்கலபின் போக்கலு மாமிவை முழுதும்
பின்னைப் போக்கிடா துயர்வளப் பேறருள் பொருளே. (௧௯)

என்ற தொன்மையா லவையுறி யான்கைபி னேற்ற
வென்றி வாளெனுங் குருவருள் பொருளினை வேண்ட
மன்ற லாதியன் மனைத்திரு டலிற்றங்கை வசமாந்
தென்ற ருமபொனின் காசுபபை காட்டிமுற் றெரிவான். (௨0)

சொல்லி னரிப்பைத் தங்கத்திற் கெனக்கிவண் டுலங்கக்
கல்வி நாட்டிய விவ்வசி தருவையோ கழறென
றெல்லை கேட்டலுர் தருவனென் றன்றநதன் னிலைவில்
வெல்லை விட்டிவாட் கிறையபி தென்றவற் கீந்தார். (௨௧)

காணப் பையவன் கொண்டுவா ளளித்தனன் கடிதிக்
காண யத்தொழில் வில்லவன் மகரினர் கவியா
தாளு ணச்செல்லன் றேவபோந் தவன்றனை றமையத்
தாளு விற்பெருந் தகைக்குது பளித்தவா டனையே. (௨௨)

பெற்ற திரககமுள ளவருமம மரத்துழை பிறாக
மற்றோர் பாலினி லுட்டிநே ரோதியவ வன்கொம
பொற்றி னின்றியா முகிபித்தி னென்றுவந் தோதிக்
கொற்ற வான்முனை நோக்கிவே றெண்ணறக் குதித்தார். (௨௩)

குதித்த நற்பல னைத்தொடா தகன்றவக் கோணம
பதித்த சன்னினை வொடுமவ னெடுத்துறை படுத்தித்
துதித்தனு னாகரக் காடொடும பலவழி தொலையந்
கதித்த காலின்வந் தியர்ந்தவி ரமையின்வளங் கதித்த. (௨௪)

புரிசை மேற்றிரு நகர்பகு தாதகம புகுந்து
பரிசை மேலகரா சிரமயன் றுவணம் பலபார்த்
தரிசை மேம்பலந் தழைத்துல ரீந்துக ளதிரத்த
வரிசை மேந்தம தவைக்செய்தன் பரும்வரா மையினில். (௨௫)

வதிந்தென் றுறறவா புிடத்தவ னாத்தெரி வான்போந்
திதக்க ரப்புரி யுலுவொடுந் தொழுகிரந் திருந்தப
பதந்தன் றில்லச்செய் கவிக்குணக் சோதிநெல் பண்டம
பொதிந்த பைப்பொன்பன் னுணயங் கனிபல பொருள்கள். (௨௬)

இட்ட இட்டபோ லிருந்திட வவைகளிற் செலவெவம்
மட்டி டற்களந் தெடுக்கினும் வைத்தல்போல் வளர்ந்து
இட்ட மாயவதிந் தவர்தமவாள் நாள்வரை சிறப்பப்
பெட்ட கங்கள்வி டறைகளி லுறத்துஞ்ப் பேறின். (உஎ)

பெறசுசெய் தின்பின்மீண் டுற்றமன் னறிவருள் பெருமா
னறந்தர் பூபதி சமபதி ருதுபுர யகமாந்
திறத்த யாகிதி முன்படுத் தருசியுட டெளிவா
னிறத்த காணபடை யிந்துவாள் வேண்டிய திருவ. (உஅ)

கின்று மிககத பின்சலாந் சொலிவசி நேர்வைத்
தொன்று ளத்தவர் வின்பதம் பணிந்தெலர் முறையா
மூன்ற யாதர நாதமோ சொலிமூகி ருவபதி
னன்றி யாய்பதிலு முறைத்தனர் மறைகமழ் நாவால். (உகூ)

வசிய வற்களித் நதுமுனக் காகநீ வாலாற்
சுசிக ரத்துன துனத்துறு காட்டுமென் சொதுகென்
றசிபெற் றுற்றுவைத் தவருமு ரிதனைக் கருளி
மூசிவற் றென்பிழை தீர்தர விருமையு முற்றும். (௩0)

காந்துந் தொண்டெனந் தன்னளி புரிகுவிர் கருணை
பூத்த நாயக மேயெனப் புகழ்ந்தனர் புரிகன்
னேத்தி யோமுழ ரிதரு ளினருயா நிறைந்த
வேத்தி யற்குரு மூகிதித்தின் பிரணவ விளக்கம். (௩க)

தனிவி ளங்கிமெய யாரியா மொழியெனத் தவஞ்செய்
தனெய விடயிரி யாமக வெனவுமகா திமாய்
முனெயின் வாளினி நாயகா மதுரசா மோக்க
மனெயிற் சேர்ந்திருந் தருள்விடை கொடுந்தமவாழ் மனைக்கும. ()

போந்தி ருந்துவாழ்ந் திகபர சாதனை பொலிவாரு
சாந்த மெலிய ளர்த்தவொன் றேயவறத் தமைச்சார
மாந்த ரையடலன் பெறப்புரந் தருள் செய்மம வள்ள
லாந்த யாகிதி னெனுநா யகர்பொருட் டாலே. (௩௩)

வேறு.

அவர்திருப் பெயர்சொலி னவம்பொய் போமென. வுவகையின்
செய் குருமுகம மதுனளம்போற், றவசற கினைத்தத போதர் செல்வீ
மெந், திவசமும் வளர்தரச் சிறந்திருந் தனர். (௩௪)

வள்ளலை நம்பினிவ் வாறுய் வாரெனத், தெளிய வறிவுளர் தெரித்த தீதின, மூளைதநி னுவந்தவ னாணையப் பேணிலே, றெளைறு கிற்பவொன் றெடுத்தி யம்புவாம். (௩.௫)

வரிசையிற் சிறந்தநம் வள்ள லாகிய, வரசாமு மெயித்தி னிடத்தடுத்திறை, பிரசமிக் கோங்கிய பேறுள வியென, தலைசொலக் கேட்டெலக் குதவி வேண்டுமால். (௩.௬)

என்றொரு தருமபுகழ்ந் தியம்பி வாழ்த்தவே, நன்றியி னாயகரவரைச் சொல்லென, வின்றெனக் குணவுள விலையென் கையின்கா, சொன்றிலை பணியுமிலையென் றேகியே. (௩.௭)

பெருநலிற் கொன்றல்போ விரப்பின்றெனவயின், வருமொனி னென்செய்வே னௌவ நுங்கிறற், றருபகா யகநம துமையிற் சார்ந்தவிவ், வெரிகவி யேழையைக் காத்தி ரென்னவும். (௩.௮)

சொல்லிரின் றனருட னவரைப் பார்த்துள, இலயிடத் துன்றி னுன் றெடுத்திங் கெய்துசென், றலைதீரத் தருன்குவ பறைநக கேட்டது, மொலியின் வந்தவ மோடியோரிறு. (௩.௯)

பேழையே யெனையிறும் பெறுங்கைப் பொன்னினை, வேழையே யெனுமவர்க்குள தனைக்கொடு, யாழையே சோரியி னுக்கும் வள்ளலாம, பீழையே தவிர்க்குநம் பெருமன் பெய்திறா. (௪௦)

ஈதென கசத்துள வெவைவயி லுங்கனம், போதிய தென்றதன் றறப்பும் பண்ணிய, காதரே யிஃதென கவி கைத்தெனை, சேதமே தொலைந்திட வினிதுக் தனைனரி. (௪௧)

புரிகுவி னெனச்சொலிப் போற்றி நின்றனா, தெரிகுவா வினைகையாற் றுறத்தி யென்னவே, பரிகுவான மகிழ்ந்து நிறைநுதி யகப்புறும, விரிகுசே சயமலர் பதத்தா விண்டனர். (௪௨)

அப்பொழு தவர்துரந் தகினு ரேக்கிட, செப்பொரு ளேனுமென் னளவு மில்லைபோக, தொபபகீ வெளியின்கற் றுறுவை சொன்னமன், செபமினர் புறத்தினர் செப்பல போலவே. (௪௩)

உற்றுறின் றுறவிதுத் தாவி னோதணி, பற்றைநயி னெடுத்திட ராணுகு ரூபய, பெற்றியின் முமிச்சித்தி னெஞ்சி பிசுமில்லா, கிற்றதுயா விற்றனி மெனக்கிரா. (௪௪)

கையினு லெழுதியக் கடுத்தக் தன்னையு, மையினே டேறப்பொ
திந் ததனு ளாக்கியத், தொயிலாப் பெட்டகம் பூட்டி யேதுறப், பை
யுமே தமதுறை பண்பின் வைத்தரோ. (சரு)

கூவினா வாவெனக் குதபு நாதரு, மேவிய போலகின் றவன்
முன் பெய்தினர், மேவிய நிறவுகோல் விரிக்கும் பெட்டக, மாவதி
ரண்டைய மருளி யன்னவர். (சசு)

ஆனனம் பார்த்துரைத் தாரிப் பெட்டகந், தானுங்கொண் டுன
தகரு சார்ந்து வைத்திதின், மேனெகிழ் மூடியை விரித்தி டாதி
தை, யினமி லாதநீ திறக்கும் போதெலாம். (சஎ)

ஒருகரம் புகுமள வுயர்த்தி யுன்றன, திருதயக் தெண்ணம்
வைத் திங்ஙன் போதினிக், கருதிய தொகைப்படி காசு பொன்வரிற்,
சரியென வுன்செல விற்குத் தக்கவாய். (சஅ)

வேண்டிய தெவளெவ் விதத்தி னையங், காண்டா வின்ன
பெட் டகத்துட் கையினை, மாண்டப் விடுத்தெடுத் தணவுன் மாட்டு
விற், பூண்டிடு செலவுகள் புரிகனை றன்று நாள். (சகூ)

தொழுந்திறக் கையின்விரி யாயென் றம்விடை, யுறமனைச்
செல்கவுங் கௌது ளாத்தனர், மறுவகன் மதுரசாக் கடந்து வந்த
கங், குழுவினர் பேழையை வைத்துட் கொண்டனர். (ருo)

கினைவின்றன் செலவிற்கித் தொகையின் னேசெலு, வனவெனு
நாணயம வருக வேண்டுமென், றனவதி பெட்டகந் திறந்த றைந்த
போற், கனகரம் விடவவர் கருதவ வெண்பணம். (ருக)

வந்தவுள ளெடுத்துட னிடுங்கை வாங்கியச், சொந்தநா ணயங்
கொடு கறுக்கி னுவணம், புந்தியின் மகிழ்ந்தவர் போற்ற ரீஇகநி,
யெந்தவல் துணைவொடெய் வனவுங் கொண்டகம். (ருஉ)

மீண்டிவந் திலவியை விளித்த விக்துய, தேண்டலி னுணவு
ணர் செய்யச சொல்லமின், மாண்டாச் செய்கவுண் டனர் தம் மக்க
ளோ, டண்டிய மகிழ்வினவ் வியவமி ளிலும். (ருங)

உண்டிருந் தனர்மகிழ் வுற்று வாழ்மனைக், கண்டியே யினர்வி
குந் தாரி நபாவர், வண்டக வரினுமே வரிசை செயதுறு, வெண்ட
வி ரரலை றெவு மீவரால். (ருச)

நங்களை யகருயா ருதுபு நாயகர், தங்களைக யாவிடுக் தருமத் தாலவர், பொங்கவா ழுக்கோட் புரிபிக் காஞ்செல, வகருதி னுங்களித தெடுத்தி யற்றுவார். (௫௫)

ஒன்றனை காலனாக் கான்றுமக் காலொட, மொன்றதின் மேற்பதிற் றிருப திற்றுநா, றன்றியு மாயிரத் தளவு நாணயரு, சென்றிடு செலவுமிற் செய்வ ரந்தநாள். (௫௬)

இத்தகை நாட்சில வியற்றி யோகைதரு, சித்தத்தி னுற்றவா றுகிழித் தின்முத, லத்தின மிகிற்பெற வமைந்த வித்தவவ், வித்தையை யதியவேண் டலினுள் ளெண்ணியே. (௫௭)

எளிமை வினைவதாற் புதுமை யிதெனை, வாழிய கருத்தருள் ளமைத்த தாயருவான், பேழையைத் திறந்துமேல் விரித்துப் பெய பொருட், கோளையா மவரதுட் கூர நோக்கினார். (௫௮)

பார்த்தலு மொருதிறத் தாகப் பத்திரச், சீர்த்துணி யலதொரு தெரியுங் கண்டில, ராத்தசி ரியவதைத் தெரிந்தப் பேழையுட் சேர்ந்திடு பூட்டியா மெவரு மேவிதரி. (௫௯)

ஒதிலி தெனவினை தவரு முற்றக, மீதுறை பூட்டிய பேழை விட்டிட, ஞதர்முன் கடுந்தழு நண்ணை வின்னவாய்ப, போதெனு மத்தினம் போகத மறறகாம். (௬௦)

வினைந்தவை போற்பொரு ளெடுக்கு நீரமையாத், தனைத்தரும் பேழையைத் திறந்து பார்த்தனர், நனைக்கலை யெழுத்தற நாணயங் களை, வனைத்தவப் பேழையுள் வதியக் கண்டிலர். (௬௧)

ஆதலின் மெய்மறக் தகத்து ணர்ச்சியற், றேந்தமும் வருணையு மிழிவு மெய்திய, ரிதரிற் றியங்கிமோ தெளிவி னென்னலி, ஞதர் சொன் மறந்திது வினைத்தி றந்துளின். (௬௨)

நோக்கிய குறையதே நொய்ய விப்படிக், காக்கிய தெனவினை தலந்தப் பேழையைத், தூக்கியப் போதிலந் துறந்து சென்றுளம், பாக்கிய வள்ளலின் பகரு ருகயம். (௬௩)

தருசபை யனுமிச லாஞ்செசா விப்பணிக, திருசல சபதம் பா வி யேழையென், கசிற வுதவிய கருணை வள்ளலே, யரிதில னெனும் பெரும் பாவி யானநான். (௬௪)

தேவரீ ரருளாலே மறந்து தேய்பிய, மாவறி வையுமீனா யாதுள
வந்தவென், ஞவலி னெனைக்கெடுத தலின்செய் தாகுலம், பாவகர்
மத்தொடும பால லடைந்தனன. (சுரு)

எனக்கிவை தீரவயா ரருளுஞ் செய்வரோன், றனக்கது முத
லிது வரைக்குந் தாவுண, மனக்கவலேயுமிடா வறிது மேவுரு, தனு
க்கிர கத்தினிப் பேழை யால்வகை. (சுசு)

எடுத்தயில் குடித்தனத் திருந்தாய் வானரு, ளடுத்தவர்க் கிடர்
தவிர்த் தாளுந் தண்ணளி, தொடுத்திடர் வறிதனு காது செய்தரும
ன், படுத்தலி னருள்விர்செல பாக்ய வள்ளலே. (சுஎ)

இன்றுணை வொன்றிலை யெனவுஞ் சொல்லியே, நின்றழ முன
னர்செய் நேரின் வேறொரு, வென்றியின் சடுந்தத்தின் பிசுமி நீட்
டிமிட், டன்றால இனர்குது பசிற் பேழையை. (சுஅ)

தம்மன மகிழ்ச்சியின் வேண்டித் தம்மனைக், கம்மினுற் றவர்
மனை மகருண் டவபுறச், செம்மையின் வெள்ளிபொன் செம்பி ரு
ணயம், விம்மிதத் துனர்தனி னினைந்து வேண்டுதல. (சுகூ)

போலவ ரெடுத்துறு பூட்டின் பெட்டக, மேல்விரி மல்வாழ்ந்
திருந்கம் மேன்மையின், காலமு மேசில கழித்து யாத்தியுட், பால
தைய பார்த்திடப் பழைய போலவே. (எ0)

கடுந்தமுங் கண்டிட்ட டனாக காலையே, வடுத்தொட ரார்திரு
வயின்வந் தன்னது, மடுத்த னாட்டிறந்துபார்த் தடுத்தலந் தொடுந்,
தொடுத்ததுன் னெனச்சொலத் தாய வள்ளலும். (எக)

மாதய வோடதுள் வயிரேனு காகித, மோதுமப் போலவிட் டு
தவ வாங்கிவர், தேதரித் தில்லமுற் றேகின் ருட்கழித், தாதரந் து
றத்தலிற் றுறாதுற் றுணடவா. (எஉ)

முன்னைய போலரு ளினரின் முன்னிமேயச, பின்னகா வின்பி
னச் செயல்செய் தேகினின், றன்னவர்க் குன்னசி பிதென்றப் பேழை
யோ, டின்னடாங் கியவைசெய் திருப்பை நீமினி. (எங)

எனச்சொலப் பேழைகொண் டேகினு[illegible] ஆக
கிய கெளது ராயகா, நனச்சல சபபக தரு[illegible], விரைச்சுயத் து
ன னுவாக் கிருமைப் பேறுமாம். (எச)

நம்பியைக் காட்டிய படல முற்றிற்று.

ஆ. படலம் உகசுக்கு-திருவிருத்தம் - ககசுஅ.

பய நிருத்திய படலம்.

அய நிருத்திமுன் படித்தனி மணத்தொடை யதுவெம்
நய நிருத்தினர் வலிதுமா யகிலெழு கறைத்தா
புய நிருத்திமீ வெளிவொளி எளினனி புரிகோன்
பய நிருத்திய தொடுரவ முறைஇல பகர்வாம். (௧)

ஆதி நாயகன் வாமுது செயிக்கு அதியபு
மோதி னுமது சத்தனா பிருந்தறி வொலிதரு
சோதி வாய்மலாந் துரைத்துறக் கேட்டவன் ருழ்ந்து
மீதி கூடிம காசன ருதையுமவ் வேலே. (௨)

கூண்டி ருந்தவா வெருளவாந் தடாக்திருட் கொடுகுழ
பூண்டி டித்துமின் னெடுமழை முகினனி பொழிய
வாண்டி ருந்தவா தமிழ்சில ரொழுடைப்போ காமுன்
காண்ட மேபொழி புயலதை வெருனொடு கொளுதா. (௩)

நாதர் வந்துமி வினைப்பெற நாணாயிக கழைப்பச
சித மேவியான் சேகரிப் பவனா நீதிகைபுற்
நீத லத்தைவிட் டெழுப்பிரித் திடுதலோ வெவ்வென
ரோத லோடெதி பார்த்தனு மவ்விட மொழிந்தே. (௪)

பார்மு தற்படைத் தவனருள் மலிபகு தாதல்
ஓர்முதற்பல பாகமு மட்டிலா வுதகம்
கார்மு மூக்கொடும் பொழிந்தப்துல் காதிர்பன் னிமினைச்
சார்மு றைப்படி விடக்களிற் பெய்திலை சலிலம. (௫)

வாற தொன்றிடீ னீபர்வள மலிபகு தாதி
றை நாகிய நிஜாலத்தும் கடலென வமிர்ந்து
மீறி மிக்கெதிர் தலையொடும் வெள்ளமீப் பெருகி
பூரங் காலமா மொருபொழு தெழுந்ததவ் வுனை. (௬)

பரவி முடல்போற் பாலத்தங் கதித்துமேற் படர்ந்து
விரைவின் வந்தன கண்டிட னவனுளா மெலிவுற்
றரவி னேடுரை பகர்ந்தவர் முன்படித் தருளொப
புரவி னேடைகைக் காத்தனுங் கடனிது பொழுதே. (௭)

என்று ரைத்தநம மூரினைத் திஜாலத்தென் றிசைக்குந்
துன்று மாறரீத் தெழுத்தழிய பாண்மிகு தோதத

தின்ற தோவரா கின்றெண வினைத்துருத் தெழிற்கை
நன்றி காதரா சாக்கொடு மெழுந்தவ னண்ணி. (௮)

நாமி ருப்பதென் றயிகிலை யிவ்வன நகரைத்
தாம நிப்பற வித்தனை யுமறாத் தாவி
நீம லிப்புனல் கொடுவர லென்னைகோ னீனாற்
றும றற்கொளும் இஜலத் தேயெனக் கையசாவை. (௯)

ஊன்றி யங்கெதிர் விழித்தது மன்னவா நடனவ்
வான்ற சொற்கொடும வந்ததன் றூரவா ரஙக
டோன்ற வின்றியப் பெருக்கற வற்றின் றேன்றத்
தான்ற யகுற கிற்பபோ ளின்றலூர் தறைய. (௧௦)

அன்ன பான்மையி னகருள ரனைவரு வதிக
நன்ன யத்தொடும போற்றிவாழ்த் தினாவா நயின
ரொன்னுங தஸ்தக்கி றினயிசு லாம்புரத் தோதல
பொன்னெ னுஞ்சுதன் செய்குழு கம்மதைப் போல. (௧௧)

பதாயி தியெனு நகருளா பண்பொடு நலனே
சதாதி னத்துறுசெய் செயகுழு கம்மதி தாமே
விதா கலத்திவை யுளாத்துதா லவர்க்கிறை யவனே
கதா விளாதுற றகுமதத்துச் செய்வது கவுமே. (௧௨)

பத்த ராணவச செய்குழு கமமதும பதமா
முத்தி தந்தருண முகிபித்தி னுபகா ரழுங்கு
மத்தி நேர்கிரி மதுரசத் தொருபொழு தடுத்துற்
றத்த மத்தவ னீரிரு வோரிருந் துளாயே. (௧௩)

விண்டு றப்புவி தனிலவர் கனாமுளம் விளாககக
கண்ட தில்லையின் னவருமே வலாகளும கழந்க
கொண்ட பூந்துற லவணபுடை நடைகொளக் குதப்பு
மண்டி யற்றுன செயகுழு கமமதுக தறைந்தார். (௧௪)

நீசெ லிச்சது மாதவர் பானனிதி நீஙக
ளோசெய் விர்துது வெனக்கென வுரைவின வெனவல
வாச லடைபுய் ருடன்விளாக தேகவா கனையவ்
வாச முற்றபீர் மதாச வாய்ப்புறங் கணடே. (௧௫)

பனன் பொருந்திறை யருளுறு நீவிாகள் பரிவி
னலன் பொருந்துறும் வாய்மலாந் தெனக்குமே நனுகப

புலன்பொ ருந்துமா யைதந் தநூச் செயுமெனப் புகல
வலன்பொ ருந்தவர் களுமுடன் றிருமபியவ் வயினே. (கசு)

இவனைப் பார்த்தவர் களிலொரு வருமெதி ருரைத்தா
ருவரப் பாணியின் கடனமலை வணம்புவி யொக்க
வவனைப் பார்த்திவ ராப்புரிந் தவர்நலப் பொருட்டாற்
றவறெய்ப் பில்லது மேனியாள் இன்றனன் றனியோன். (கஎ)

நாளு மேபவர் னமையின் பொழிவிலு ளைய
ரேளு மின்றுநித் தகைபடவ னருள்பெறுங் கொளுது
தாளு மேபுக வெனச்சுமர் ததினிழ லரித்தின்
நீளும் பூவினி னவர்து மூசசனை நிரூழம. (கஅ)

தலங்கண் மீதினி யாங்களு மற்றெது தலத்து
மிலங்க மேவொளி களுமவ ரேவலா மெயிற்குட
விலங்க மேவுறு மின்றன மவர்துதூத் தோற்ற
வலங்கொ டாதிகலக் குகள்பல தொடும்புவி மனிதா. (கசு)

ஆன நலர்பொல் லாத காக்குவக ருள்ளசெய் தருணவ
தீன மற்றவித் தருதியன் சாதிமா மொழிலோ
யூன முறவுறு வுமக்கெது குறைவுற லுண்டோ
வேனு மக்குது ஆச்செய காங்களென் றிசைத்தே. (உ0)

உமக்கி யாங்களைப் படிந்துஆச செய்யவோர் குகறுமி
னமக்குச் சோபனு முளமிகுந் தெனச்சொலிப் போத்தார்
கமழுக்கொ ளுதரின் மதுரச வாய்ப்புறங் காளு
இமைக்கு முன்செலு மிடந்தெரிந் திலாகானை யினைனை. (உக)

வேறு.

நின்றவ ரதிஜயிக்கு தெதிகரு மூகிவித தின்பாற்
சென்றவா யினின்புறத்தே தெரிந்துரைத் தகுமெ னீர்த்தே
வென்றிலி லுரைத்துப் போந்த வியனையுறு சொலாச டாமுன்
ஞான்றிலின் குருபாதர் நவந்து முகமல ரென்றே. (உஉ)

அவர்தமை விழித்து ரைத்தா ரவைகளி னவர்சொல் லன்ன
நவிந்த வாய்மை யாவு நவிலுக வெவர்க்கு மென்னத்
தவறகல் செய்யாரி தேயத் தகுதிய ரியாவ ரென்ன
ஞவனகளின விணைவடியோ தோதின சொல்லிய லாமே. (உ௩)

காபுமா மலேபடா வாகுவ கனதிமி ரெனிமாக செல்லா
மாபுக ழெசபுா ணிக்கைக மகிபாக ளவாக ளிபபோ
தேபுரி தத்தின நாதா னந்தற்ரு சொளவ வனை
தாபதாக் கிறைபொ ருத்தஞ் சாந்த முறுக மன்னே. (உஅ)

பாப நிவர்த்திய படலமுற்றிற்று
ஆ. படலம். உஉ - க்கு - திருவிருத்தம் - கசகO.

வைதிகன் பக்கிரு லீமான்கொண்ட படலம்.

செய்திகல வென்றுகோத திருந்தலர்த நியிற் சேர்வித்
தெய்திகன் மறுகா லூக்கித டைசயினர்க கேந்த லால
மெய்திக பூலியுல்லாதம் மேகுல வொலிதா னதகின
வைதிகன் பக்கி ருலீ மான்கொளவ வாறு சொல்லுவாம். (க)

இறைநமி கிசறத் தைந்தூற் றிருபதிற் றெண்ணின் மேனம்
முறையமி வுணர்வு னாத்திம் மொழிதொக்கைக் கேழாண் டின்மேற்
றறைமினல லாளை யெவ்வேங் தருமபுகழ்ந் தேத்த நீத
கிறைவுறச் செலுத்தி யென்றா ளிமகர ஞண்டு மாதம். (உ)

காலும்வா தொழுங்கி னேற்றி நடபபன வுணாட்பப் பார்காத்
தாலுத வொடுஞ்சொற பார்வை யந்தத்தால வறுமை நோய்போய்
சோலுக்கிர்த் திடர றச்சிர் குலவகே ருலவத் தோற்ற
மீளுமற் புதமெய்க் கார ணிகநன் குமக டாத்தி. (ங)

மரித்தவர் சுவாக்க வாடை வனெந்துறக் கபுதிற் சத்த
மாறுதல்யா தனேப்ப மெப்பா டகத்தியே தருசே தந்தி
வருந்தமேம் பாவ மோய்த்தூழ் மாற்றியுய் வானம மோர்சில்
லனைத்திருத் தந்கிற் காதநேத் தலத்தும்பேர் வண்மை யோங்க. (ச)

பெருமகத் துவம்வி ளஙகப் பிரபலத் திருக்குந் தக்க
டிருமலி சமூகஞ் சார்வார் சிந்திப்பாரக் கொருகின் கெய்தா
தருமையி னுய்ய வோம்பி யருணமிகுங் கௌதுந் தகலென்
பொருளுதா பியக்குல் குபுரு வெள்ளத்தின் றல்மூப்பத் தாங்கும் (ரு)

ஜகதசற் குருமு கியித் தின்பகு தூதிற் பள்ளி
யிகழ்மது ரசத்திற் பொற்பெம மாசனத் திருந்து சொத்தி
மிகழா சொல்செய் வாற நேககே திகழ்த்த லாலம
மகிமையின் வாசித்தேவ் விஷமுமா றக்குதம் மைமந்தா. (சு)

ஆனபேர் விளங்க மன்கு நபுல்மூலப் பறுவென் றேங்கு
மாநல னுறுஞ்செய்கு முஅம்மறு வகுத்தா ருள்ளப
பானனி விஸ்தி னத்தாற் பகிர்நகோ லத்தோங் கம்மாற்
றாகபு சான்மிசத்தென் னுலகுறு சங்கை யாலும். (௭)

உள்ளத்தான் மிகவுங் குன்று தோங்குறு மிரக்கத் தாலுந்
தெள்ளத்தால் யார்யாட் டென்சிர் திருந்தக்கொள் ளுவபரி ருலும
வள்ளற்று னத்தாற் செய்கு மார்மற்றோர் மனிதர் தம்மை
வெள்ளற்றேங் கொளியுல் லாபோ லென்கண்ணுற கண்ட தின்றே. ()

வலுப்பமேந் தகுதி காருந் வளருயர் பதவி யாலுந்
தலப்பதிச் சைகாவோர்க்கெ லாருசைகாய்த் தலைமை யேகொ
ணலப்பதி முஹியித்தினாந் நாயகர் விளையாட் டாகச்
சலிப்பறச் சிறுவர் பாற்சந் தோஷமா யிருப்பா மன்னே. (௯)

பெறமரி யாதை கண்டாற் பெரியமா னிடர்க்குச் செய்வா
ரறனருள் பெறுஞ்சலா மியாவர்க்கு முந்தச் சொல்வார்
வெறிதையே யிருந்தண் ணற்றின் னலும்பெறு மிகக்கின் கண்மன்
றுறைவர்போற் றுழும்பக்கிர்மார்க் குவந்துதாட் சணைறுசெய்வாரால.

மன்னர்சி மான்கள் கீர்த்தி வளர்த்துறு தலைமைக் காரக்
குன்னலின் சங்கை செய்யா ருறுமவா பெருமைக் காக
மன்னலி னெழும்பிச்செய்தி லார்மரி யாதை பொன்வேட்
டின்னிரா ஜதர்சுல்த்தானக ளிடமனை தேடி யேகார். (௧௧)

இன்னம்யா னவர்பா லோர்கா ளிருந்தனன் மதுர சாக்க
ணன்னயத் தகபி கோதந் நாதர்மேன் முகட்டி னின்றங்
கன்னபோ துதிர்ந்து மண்வீழ்ந் தலைதுடைத் துறவீழ்ந்தபோற்
பின்னுமே அடைத்துற் றேதப் பிருதுவி யுதிர்ந்த பின்னும். (௧௨)

தடவியுற் றேந காலாந் தரத்தின்கம் முயர்த்தி மேலவ்
விடம்விழித் தளரப்போதோ ரெலியிருந் துதிர்ந்தக் கண்டுன்
னுடமலை விழுந்தி ரண்டா யொழியென வீழ்ந்தம் றவ்வி
புடையில தாய் பறந்திர் கோணம்போந் தொலிகோ பந்தால. (௧௩)

காலினுன் மணலு திரத்த சிகரியைக் கடிந்து தங்கள்
வேலையோ தலைமு டித்தல் வுடன்வெருண் மாறி நீர்கண
மாலைபோல் லாக்க ளாந்தார் வரையொன்று பகமே யேழை
யாலரு ளுகவெவ் வஸ்துமபாலழு கைகளை வருந்தி. (௧௪)

வைத்தெனை யெனக்கு ளச்சம் வந்தநம முசிலி மோரி
வித்தலத் தாகு போலயா ரேனுமென் கோபத் தாலா
கத்தகு மோத லாதாற் கொடமே காத்தல் யார்க்கு
மூத்தம முடற்பி றபபென் றுறுமொரு முசிலி மாளுன். (சரு)

என்றுண்ணே வுறச்செய் வானே யிவ்வெலிக் குற்ற தாமென்
றன்னைபோ லமைக்காக் கும்பி ரமுதனேர்ந் தென்ற தாலந்
நங்கயக் குதடி ளத்தா னலிதலே பெறல வர்க்காம
பன்னுரா மங்கேட் டலலா பொருத்தமே பகரா துற்றல். (கசு)

உட்குறை வொடும்பொ ருந்தா துறல்வலக் காதிழ்த் தேதொட்
டட்கொளத் தாழ்த்த ருழ்தகத் தகைபிது அத்தா லன்ன
வட்கொள லென்றுமெமு அம்மரோ தியதா லப்பி
ஒட்கொளா தோம்புங் கூட்டத் தெங்களைச் சேர்த்தாள் ஹமக்கே. ()

உந்துபச சாச வங்கிஷத் துறுமக ஆூ பெற்ற
ஓமந்தரா யமதென் றும்பேர் வளைகுசெய் கபுல்கா சிந்தா
நந்துனை மூகியித் திருேர் காட்டங்கள் மதுர சாக்க
ணந்தர வுதுச்செ யும்போ தங்கவர் மேலோர் வெளவால். (சஅ)

அமுரியெய் தோடத் தங்க ளபூகிய தலையு யர்த்தி
சமதிறை பார்க்கப பார்வை கண்ணுமுன் பறந்த வன்ன
தமரிடை யின்று செற்றுக் கீழ்விழுந் தழிந்த செய்யத்
தமதுனு கிரபபி மேலார் தானேமே லந்நீர் பட்ட. (கசு)

ஓலிகண்மே லவர்கள் கீர்த்தி யுளரொமுங் கிளர்சீ மான்கள்
கலிவலீ யுலக மன்னர் கற்றவ ரமச்சர் நல்லோர்
களிவற வெவருந் துார நடைநடந் தேனும் வந்தொண்
மலிமலர்ப பதந்தாழ்ந் தேத்தி வழுத்துவர் குதுபை யென்றும். ()

மட்டிற்பார்த் தலைக்க ழீஇத்தம் வாண்மெய்யி டாதெ டுத்திப்
புட்டகீ லிற்றக்கிட்டப் பொருளினை யின்னு ரின்றார்க்
கிட்டருள் சதக்கா வென்றற் கேலியான் மூகியித் திரோ
அட்டபா ளிகர்சொற் போற்செய் தென்றபுல் காசிரு சொன்னூர். ()

நூபுல னெத்துந் தலகண் மூதுசகா பகுதா தின்கண
பாபுலஅச் சகுவெண்ணைப் பகர்மையத் தடக்கு கின்ற
வாபுணடக் கபுதி ரோரின் வயசசத் தமுமுன ளாம
தாபுமே லெனதாய் வித்தென் றுளைத்தனர் சைகு ாசா. (உஉ)

இவ்வண்ண மிருந்த செய்கு மார்கள்றி வாயத் தேசெய்
செவ்வண்ண விசயம் வேந்தர் திறத்தொலித் தனத்து யர்ந்தோர்
தவ்வகல் குதுபென் றெத்தே சாதிதே சமூம்பா சங்க
வொவ்வறப் பெருகக் கேட்டோ ருரிடத் துளவோர் பக்கிர். (௨௩)

கருதினர் முகிபித்தீனுங் கௌதுநா யகந்தைச் சீர்த்தி
கருபகு தாதிற் சென்று தரிசிக்க வேண்டுமென்று
பெருமகிழ் வொடுந்தி ருந்தப் பிறப்பட்டே ரகன்று சென்றார்
திருபகு தாதிற் கவ்லூர் செய்மையின் வழியா மன்றே. (௨௪)

கடமலை யாறு கன்னக் கடமத மலையென் கேனம்
விடமலை யுருவக் கக்கும வெவ்வர வுறுந்த லைகள்
படருலங் கழலவ தீஇமெய் பதைபபச்செய் விடம்பேய்த் தேரோ
டிடாமிகு கமர்க்கண் ணைக்கி யெரிபுகை யெரிதுார் பாலை. (௨௫)

நிலம்வழி மறுகிச் செல்வோர் நின்றுதட் டழிக்கு முள்ள
புலமிகு செடிகண் மொய்த்த புடைகெடி மான்மற் றோடி
யலம்வருந் தலநீர் கிட்டா தயர்வுறும் பணர்கள் வாடும்
பலமா வனங்க ளீந்திப் பங்கற விளைவிற் சென்றே. (௨௬)

கன்னலர் துடவை வன்மைக் கழனிகள் வற்றுறுந
பொன்னலர்க் கமலம் பூத்த புகிதநன் வாவி குன்று
நன்னய வள்ளி யோர்க வலகிகா நிதமவ ளர்ந்தோங்
கின்னலர்ச் சோலை சூழ்ந்த வெழில்பகு தாது கண்டார். (௨௭)

ஆடையி னதைச்சூ மாழு வகிழ்பொழிப் புரிசை யங்கா
மேடைபல் வளங்க ளோங்கி விரிந்தகாழ் குலர்பல் வஸ்தோ
டோடையின் றக்கி தேர்பொன் றுன்னிகள் செல்வ முத்தென்
மாடையிற் றுலங்குந்தாய வாயிற்கண் ணடந்துள் ளுற்றார். (௨௮)

தானமே வழங்குஞ்சேம சத்திரஞ் சிரம சாலை
யீனமே தவிர்மா மேனா வினையும்பல் கடைக்கண் மிக்க
ஞானமே பயில்வோர்மேவு நல்விட ளில்கல் லூரி
வானமே முகிலேயா வீவோர் மகிழ்வின்வீற் றுறைச தாக்கை. ()

அகரா கமும்பல் வாசத் தரும்பொடி களும்பன் னீருங்
குங்குமங் களபச்சேறுங் கொண்டடாற் றோர்மா வோட்டின்
பொங்குறுமணை தடுதழுக்தான் பொன்னின்வான் வெளியூர்ந் தேமின்
டெங்களுங் கமழ வாகரு வெழிலணி வீதி கண்டார். (௩௦)

தங்குறு பகாசொற் பேணிச் சறகுற வொழியா தேவம்
பாகற விரியின் ஞாபொற் பழுக்கல் சிறந்த மாட
மாதகல மனைக டோறும் அவசங்க ளசைவெம பிரமாட்
டொகுன்னாயும்பெ றெய்தற் களைத்துவந் திரங்கல் போலாம். ()

படைமுறை சருகுற தானப் பறைதிரு மனத்தின் பேரி
சடை வது சிறுகபப்பே ரியுந்தவ ருவி திக்கண்
மிடைதரு டலின்வி சுமபொன் மிளிர்மணிச் சாமபூ வின்கொத்
திடைபுக மமுந்தப போந்தவ் விருசிறை நாப்பண் சென்றார் (௧௨)

வன்னொலை வாட்டுந் காதார மாளிகை வயினுட் டம்பொன்
பின்னைகட் குணர்த்தும வேதப பேறுவை பெறத்து ரிபா
னென்னையு விகர்ந்து மிழ்சசெல் வியானனி யிசைபப பூவை
யினங்கள் பயின்றெ றோரை செழுமுறைக் கேட்டுச் சென்றார் (௧௩)

பதிவன மிலையின் பிருசப் பார்த்துயி ரெவையுங் காக்கும்
பதிவளர் வுறகல நோயாப பதவிபெற் றென்று மெந்தப
பதிவளர் பதிகள் செய்காம பதிகளின் பதிக ளாய்பபொன்
பதிவளர் வுறச்செல பாதை பகர்கொணாதல் லதுல மேவும். (௧௪)

திருமனை தெருவத் தங்கள் திகழ்வனப் பினிது நோக்கித்
தருமனைப பிடித்த பாகு கனைவிடச் சடுதி செய்மனே
பெருமனை யிலெதன் றோர்ந்தப் பிறங்குமேன் மாடத் தைக்கூர்ந்
தருமனைப் பிரிவி ருப்பினை னையினவர் நோக்குற் றாரால். (௧௫)

கண்கொளா வழகுள் வெண்டல் கரும்பல் பொருளும் வாய்பப
மண்கொளா அயாகதோங் குற்ற வயிற்பெற லாமேற் சொலலாற்
றிண்கொளா சகலம மாடச் சிறப்பட்டங் குவவோ வன்று
மெண்கொளா ததிலுறன் மேன்மே லேறுற நின்ற வன்றே. (௧௬)

திரிவுற நோக்கிநின்று சிறுபொழு தின்பின் போந்தப்
பெருமணி மாளி கைப்பாங் கெங்கணும் பிறங்கப் பார
விரிதல மாமவளாக மிதொரி லாயங் கண்டார்
தெரிதர நடையின் வாந்த செய்மையி னுயமை சாரார். (௧௭)

நோக்கிய பக்கிரக்கனை நோக்கமே மிகும்பத் திக்கண்
கோக்குல வளர்மா மெயொன் கோணந்தி சாலம் வேலை
பீக்கனங் கணமொன் றிற்போய் மீண்டுவல லையிறென் றுமன்
பாக்கமவல் லெயிறன் டர்தாள் பதித்துரக் குாத்தாட் டாய்மா. ()

அவயவ விலக்கணத்தோ ரணுவொன் றிற்சொன் னதாழ்வற்
றிலைகளி னிலைகள் போலி யாமொரு தலத்து மேகிட்
டுவரி தெனவஜீக ரத்தொடு முறவொன் டேசி
நவையிலா வனைவ ரின்றேற் றமுமானி யாகவன்றே. (௩௯)

தாரத்தா லடர்பு கால்பொற் சங்கலி கழன்சே னங்கள்
வாரொச்சா மானுமாம நோகர மலிசெங் காந்தி
யாரத்தா முயர்பி தாம்ப ரப்பட்ட மானை வெல்லாங்
கூரத்தா நோக்கி னூர்பிக் குயர்பெரு நீள்கோ ணங்கள். (௪0)

தங்கிய பணக்கணப்போ தவிரு தயத்தின் மேன்மை
பொங்கிய முஹியித்தீனின் புகழைக்கேட் டுயைவி னப்பீர்
பங்கய பதந்தாழ்ந் துண்மை பரகதி பெறப்பார்த் தவ்வா
னிங்குவந் தனமா தூர மெனுமவழி வருந்தி நீந்தி. (௪௧)

இவணிடை பார்க்கக் காணத் தென்னிய வள்ள லார்தந்
நிவர்வணி மாடஞ் சூழ்ந் நிலவெளி யாய வெல்லா
முவமையி னடங்கா துற்ற வுன்னிகள் புதிதின் மிக்கா
லெவரினு முயர்ந்த செல்வத் திசைகொள்பூ ரணைசுகத்தா (௪௨

ஆகவே மாடத்தாற்பொன் னுலணி களிலுன் மிக்காம
பாகமா னவையான் மேவும பரிகளான் மற்றுமுஞ் சீர
லோகையின் பொருட்செல் வத்தா லுயர்ந்தசெள பாக்ய சீமான்
மாகவின் குலவுங் கீர்த்தி வளர்செல்த்தான் முஹியித் தீனே. (௪௩)

என்னவும் வாழுஞ் செல்வத் தேந்தலென் றிருப்ப தாலே
பின்னவாம் பொருள வாவி மிவண்செல்வத் திருந்து வாழ்வோர்
தன்னவன் றனைமறுதெந் தகைவணங் குவர தாலு
நன்னயம் பெறுவர்கண்டு பிடிப்பார்ந் ரகன்றன் பாதை. (௪௪)

என்றுசந் தேகத் தோடு மெண்ணின ரவ்வெண் ணத்தா
னின்றுடன் பார்த்தாரதா நிலவகப் பாகம் விட்டு
நன்றருண் மதூர சாலை நண்ணிடா தன்னை லாரை
யன்றுசந் தித்துக் காணு தகன்றுவே றெருப்பாற் செல்வான். (௪௫)

வந்தகம் முன்னூட் டத்தை மறந்தைய நாட்டந் தன்னைச்
சிந்தையிற் கொண்டு கம்பீர் தெருக்கடந் தேகிச் சீர்சால்
சுந்தர பகுதா தூரிற் றுலங்குசெல் வத்தின் ஷேம
நந்திடா வொருநல் வீதி நண்ணின ரந்த பக்கீர். (௪௬)

உள்ளகத் திரக்க மாறு துறவர்க் குவந்திந் தோகை
கொள்ளகா வள்ளி யோசந் குணமுள னொனுமு மோராந்
தெள்ளக ரூசிலி மாரேனர் தெருவதிற் கெடுகாட் டதேதா
டெள்ளலி னெருவ ரிந்போந் திருந்துற்று ரவணி னேபால. (௪௭)

வேறு.

அந்த விட்டிடத் தந்த பக்கிறுது, மந்த வேஷோமி னாந்தமி லா விறை, யந்த வெண்ணமை மிலிக்க வந்தமு, மந்த சோமினு ருதவ ராந் தமே. (௪௮)

சோரபின் மாதிர் சுழன்று சலிபபுற, வோர்போல் லாதவு நா வு பத்திரங, கூர்வி னேடைவர் சொள்ள விடுத்தன, னுரவின் வந்தறற் றவலம படுத்தின. (௪௯)

பொறுக்கொ ளுதபோல லாதவு பத்திர, மறுக்க மேம்பினிலங் குபி டித்ததாற், றைக்கண் விழ்ந்துனர வோடட ருமறங், தறக்க லங்கினைந் தாவியொ டுங்கல்போல. (௫௰)

கால்வை யோடு முறைபடிகட காங்குண, மேது மாறுரன் றில து கிடக்குற, வானி தாமம் மனேயா யன்மனே, பாவி னேர்தெருப் பாலர்வங் தெணமுனெடும். (௫௧)

பார்த்திவர் பிறைப பாரென்றிறன் னிரெனபார், கூர்த்து வந் த கொடிநிலை தேடிதன்பார, சித்தி சேசத்தின் வந்தவா நீஙகினிவ, வார்த்த கோயகொள லென்னென் றறைகுவார. (௫௨)

துருக வாரெனத் துன்புறு வார்சுக, மிருசு றப்பிழைப் பார்மி கு திரத்தி, னருச வின்றுறு வோருமோ ரேதுவால், கொருச சேரந் திற் றுருசுவர் குவ்விலே. (௫௩)

இன்ன வந்தபக் கிலிவாங் காதா, மென்ன யாவருண் டிஙகுற் ற தாவியா, முன்னி யோடபுர வோடுக்க வோம்பிடி, னன்ன யத்தி றை யோமபலே நாமபெறும. (௫௪)

இறக்கு நர்க்கு மிருப்பவர்க் [illegible] ங, துறக்கொ டுத்தலென் னுற்றல ருமுனரு, இறக்கப பாரிற் சொற் செயமுறை செய்தலே, பறக்கத் தென்றறி வோர்பகர் பண்ணமயால. (௫௫)

இன்ன போதிவர்க் கென்செயகு வோமியா, மென்ன யோசித் திரங்கிப் பரிகரிப, பன்ன தேசெய வாயுள் விதிமுறை, மன்னவோர்ந் துவைச சித்திபின் வைதிகன். (௫௬)

ஆன கூர்மையி னாயவின் னுணைச, னானி தன்னை நயந்தோற் ற
ழைத்தவர், தினந் திரப் பரிகாரிப் பராவரக், கூனந் தீர்த்திசை யுற்
றிடும் வைதிகர். (௫௭)

என்றுங் குற்றநம் மோர்க வியம்பப் பூட், சொன்ற லுறு குணத்
தோடுகை பார்த்துடன், றன் பிறத்தின் றலையை யசைத்துக்கொண்,
டன்று ரைத்தன னம்முனி வீங்கண் முன். (௫௮)

இன்ன வாக்கிவ னியான் பரிகாரநம், முன்னிற் செய்தறண்
டிப்பிம் முனிப்பிணி, தன்னை நீக்குவன் றனதற் காமருந், தென்
னும் வஸ்துக வீந்திடற் கேனுமோ. (௫௯)

நீவி ரென்னை யழைத்திர் இலத்திவர், நோவு தீர்த்தியென் றே
தியதாலுமக், காவ தல்ல வவருக்குங் கேட்பதெற், கிவதற்குப பெ
லனு தினையுமால். (௬௰)

அன்ன வைத்திகன் சொல்ல விவர்க்குமிவ், வின்ன நீர்த்திடற்
கெம்மருந் தானவல், தன்னி டத்தினி யாக ளுதவுகச், சொன்னி
யென்று வினவினர் சூழ்ஜனர். (௬௧)

சாத்தி யத்தொட சாத்தியந் தேர்ந்தவா, மாத்தியன் மவுன்
றுன்மருந் தேசெயத், தேத்தி கழ்ந்துயா தேபிக் குதிரைக, ளேத்தி
யாசது பாணிதை விற்றரின். (௬௨)

சீரேந் தோடியர் வொத்தறு பன்னிறக், கோளத் தின்சது பா
ன்கொக்கி னங்களை, காளிச் சொலலுங் தொகையினு நன்குற, வே
ளைக் கொண்டுன் றறுத்துவி யப்பினே. (௬௩)

தக்கு பீஅசெ யுஞ்சடி லச்செந்தீ, வாக்கொ டின்னவ வாக்கு
ளுய பித்துள, குக்கி னுற்றிடு குன்ம பிணிகெட, வக்குதிரையி னீ
ரலை யதிதியால. (௬௪)

சுட்டுத் தின்னச் செ திடிற் சொன்னவை, யெட்டு நாளி
னிவருத ரத்தினு, மட்டி கீழ்வ றுத்தஞ்செய் குன்மநோய், விட்டு
நீங்கிடு மேனி வியப்புறும். (௬௫)

என்று சொற்றிவன் யான் சொலிப் போலநீ, ரின்று தொடங்
கிருபது நாட்குமோவ், வொன்று கோண முதவிடு வீர்கொலென்,
றன்று கேட்டன னுயு ளிந்தவன். (௬௬)

நாளுங் கேட்குயிர் நன்முறை போற்றரிற், றீன நீங்குமி வர்க்
கெனச் செப்பலு, மான மேவம்ம னித்தர்சொன் னார்களிப், போன
டைத்தவி யாகளும் போதுறேம். (௬௭)

என்ன வேகவ லைக்கொண் டிருக்கவச், சொன்ன வைதிகன் ஆ
டூவ ரோடுற, வன்ன கர்லகம் மண்ணைன்று விமித்தி, னின்ன வா
யென வேயறிந் தேடுடன். (௬௮)

தங்கள் காதிமைக் கூவிமுன் சாற்றினர், நங்க ளித்தல் நாடிவ
ர் தேசநதா,பங்கொ டேவிப் பக்கிறெனு மோர்நர,ரங்க நோய்கொண்
டலம்வர லுற்றனர். (௬௯)

இன்ன பாலெனு மின்னகம் ரூரினி, னின்ன வீதியி னின்ன
சிறையினி, னின்ன வன்மக னின்னவன் வாழ்ந்துறை, யின்ன வில்
லிடத் தின்னபொ ழுதினே. (௭0)

போயு னற்கொள்பக் கிறையம் பூண்டவர், நோயி னுக்குமருந்
துத வன்றவண், மேய வைதிகன் றன்னையு மேகொணா, வாயெ
னத்திரு வாய்மலர்ந் தோதினா. (௭௧)

வள்ளல் சொல்லிய வாய்மையின் காதிமு, மூள்ள வோகைபொ
டுற்றவை திகனைப், பள்ளோ நோய்கொள் பக்கிறையு மேகொணார்,
தெள்ள றீர்தர வந்தன சேர்தன்முன். (௭௨)

விட்ட போதின்வி எங்கரு லிமித்தின், விட்ட மோரும்வை தி
கனைப் பார்த்தனைக், கிட்ட மாவகுதி மைப்பனே யிங்ஙன, மெட்டு நா
ட்குமபி டித்தனுந் தெவ்விதம். (௭௩)

செயய வேண்டுவ போலச்செய் தின்னவிவ், வையமேகொள்
பக்கிறுக்க கற்றவை, யைய ருதென சாதரி சைத்தட, லுய்யு மாறி
ரு வர்க்குமு றத்தலம். (௭௪)

ஆன பாகமுந் தங்க ளகப்புற, மீன மில்லது வியி ருந்துறத்,
திளைக் காத்தருள் செய்யிது வாக்குரைதயப, பாவ னித்தனர் வேண்
டிய பண்டங்கள். (௭௫)

வருவித் தின்ன வவர்களு மைக்குவித், தொரு வலைதா மிறை
யிக்குவைப புற்றகோன், குருவின் நீளத்தி ருந்தனர் கொள்கையின்,
கருவிக் கோடொரு கற்கிய முயிதுதே. (௭௬)

அன்னர் கந்துகச் சோரியி னுற்பக்கோ, தன்னை யேகுருவ பித்த தி னீரலகட், டின்ன தைத்திறு மென்றவர்க் கீந்திப்போற, பன்னு நாட்சது பதுதிறுரு செய்வித்தான். (௭௭)

பிடக னக்குபக் கிறின் பிணியறச், சடில மொல்வொன் றறுத் துச சதுபனு, ளடவி னேடுடுஞ்செய் யாக்கத்தி னுலவை, ருடல்சி றந்த வொ ழிந்தவவ் வுந்திநோய். (௭௮)

நாதர் சோதியின் மாளிகை ஞாயகரின், மீதி னுகிய பந்திக்கண் மேவிய, வாத வேகத்தின் வாயியே லாமது, போதி னெய்ந்தபன் னு ன்றிற் பொலிவற. (௭௯)

பத்து நான்கு பகனிகழ் வானபின், றத்தங் கிரப பக்கிறு தலைக் குகீர், நத்தி வாரபயித்தவ் வைதிக னன்குற, மெத்த வுண்மகிழ் வுற்றவண் மேவினன். (௮௦)

உந்தி நோயொழிந் தொண்பல னேகுறத், தந்திரேகந் தழை த்த பக்கிறவர், சிந்தை யோர்மை திருந்துபு கொண்டுவந், தெந்த நாளுந மையிரட் சித்தருள். (௮௧)

வேறு.

பெரியோன்மகு பூடாகிய பெருமானனி திருமான்
பரிவாயிரு பதமே தொழும் பதமேகருஞ் சிதமோ
குருவானவர் கௌதானவர் குதுபானவர் குறையாத்
திருவாழ்வின ரொலிமார்கண்மன் றிறைழுகி யித்தின். (௮௨)

நயினூர்திரு வயின்வந்தவர் நளினபத மலர்வீழ்ந்
தெயிலாரவனா ஜெயிலானியி னிறைதூதருண் மகளா
மயிலார்மர பினின்வந்துயர் மணியாகவு தித்த
பொயிலானவ மணியேகிறை புகிதாதர கிகியே. (௮௩)

எனவேகனி புகழ்விண்டடி யிருகண்டலை வைத்தே
கனவாரத்தி னெடுமூத்திரு கந்தேகெறி புரியேன்
மனவோர்மை மெய் யறியன்பரின் வளரன்புமெய் யாதலோர்
நினையாமன விறுமேவிலன் சிறியேன்மிகு வெறியேன். (௮௪)

நாளுன்னிய வினைவாகய கலமோய்ந்துசரு சலமேந்
தினம்பெறு பிழையானதை யினிதன்மொடு பொறுப்பீர்
வாளுநதிய புகழிருணா வறுதன்மைமீ னெனைனென்
அனாந்தனை யுன்னுறுப காரம்புரி நீரே. (௮௫)

என்றேதெதன பாவோதின ரிசந்தார்கனி கரைந்தார்
இன்றேயும தடியின் றிவன ெனறியின் றிய வெற்கோ
ரொன்றுதர வாருமபுக துனவோதனர் வறமே
என்றுகவும் விப்பிரென நவின்று ரதபுடனே. (அசு)

தொலைந்தேபுரி பவர்போலிவை சொலிவாழ்த்திய பக்கிர்க்
கொண்டாபர குதுபாயுய ரொசிநாயகர் மணிவாய்
விண்டோதினா ரிரும்பதி விட்டேமனப் பிரிசங்
கொண்டேயெமைக் காணபான்படர் கொடிநாம்வழி தூரம். (அஎ)

பயமின்றிக டந்தெய்தியிப பதியாம்பரு நாதும்
நயமனறுடெம் மனைகண்டுனி னையம்புவி கொடுகோண
டியல்பென்றனி வருமுன்னினை வினைவிட்டொரு பானுரு
சயத்தின்றனி போந்துற்றவை அறியாமினை வன்றே. (அஅ)

சொலுவீரென வினவாமுனந் துயர்நீங்கிய பக்கி
றலியார்வழி யினிலவர்தவெம் மரசேயவை நிஜமென்
றெலிநாயக ரேதண்ணளி யொடுகொக்குவி ரென்றார்
நலியாதரு ளொடுநோக்கினர் நலனுற்றவ னுற்றார். (அகூ)

என்சிர்பெய ருங்கேட்டும திடமின்றெனைக் காண்பா
னன்சிரினி னைந்தேயெழு நாளாமது பொழுதே
முன்சிறுற வழிவானிவன் முடிவாமிவை யெல்லாம்
வன்சிறுற வறிவித்தனன் வல்லோனென நாலே. (கூ0)

தேசிக்குறி னைகளோடணி சேர்வித்தயம் வைத்திவ்
வாசத்தறி துமமென்னத்தின் வருமோவகல் வித்தற்
காசற்றவ னிவ்வாயவை யறிவித்தவின் முடிவாய்ப்
பாசத்திவை சிறரோர்சென வெலிகாண்குபு பகர்ந்தார். (கூக)

நாற்பான்குறி னைகளுமபனை நண்ணுற்றன வன்றி
மேற்பாய்பரி புளவோரவை மேவுற்றது மக்கென்
றுற்பார்கொளுந் தொடர்பெற்குள தாமென்றெவர் கொளுமென்
றேற்பார்கரி முதனல்லர மீநாதரி னைசத்தார். (கூஉ)

வெள்ளித்தகடு கள்பொன்னதின் மேவும்றிடும் வனைவாம்
வள்ளிப்பல பொருளாளவம மாக்கட்கனி யனிக
ளள்ளிக்கொடு போகென்றுட னமைத்தேயிட கற்கெ
அள்ளிற்பரி சத்துன்மனை புகுகென்றுப ணித்தார். (கூங)

இவைசொற் றுட னவனுக்கடர் பிடிசங்கிலி யணிக
ளவையுய்த்ததொ டுயகைட்பொரு ளனிபொன்கட கமுமே
நவையற் றற வேலைக்கரு ணற்கடலியி னருளக்
கவையற் றுயர் கலிமா அசு ஹறுசொல்லியுன் னிமான். (கச)

கொண்டாருடன் முற்கூவினர் குறைநோயகல் வித்தக்
கொண்டாரிவை பரிசித்தரு கொடையென்னவ வித்தாட்
கொண்டாரிவர் குதுபென்றிறை குலவும்பத மலர்தோட்
கொண்டார்விழி கொண்டார்தலை கொண்டார்நிரை கொண்டார். ( )

இன்மாநசு ருனிக்குல மெனுமக்கெதி விட்டே
மனமாமகிழ் வொடுநந்நபி மகுமூதைவ ழுத்திக்
கனமாழுயர் கதிபேறுறு கலிமாமுத லோதுற்
பனமாமுறை யிசுலாமொடு பழுலாஞ்சது முறையும். (கசு)

மேனன்றின்வி னங்கித்தின மெய்ந்நினின் முகியித்
தினன்பின்மு றீதாகிய திறல்காதி மெனுவுந்
தானந்தரு வாழ்வேபெறு தயையாளென வும்பே
ரினந்தவிர் வுறவேபெறு மெழில்வைதிகர் குதுபின். (கஎ)

பாதம்பர விப்பெற்றுறு பரிசோடுதம் மனைமே
யேதந்தவி ரிசுலாமபுரத் திறைசெய்குழு கம்ம
தோதன்பினம் மொலிமாமது குக்கிமுறை கொடைநன்
னிதம்பெற வருளிப்பல னிறைசீர்வள ளாந்தார். (கஅ)

வைதிகன் பக்கிரு லிமான்கொண்டபடல முற்றிற்று.

ஆ படலம். உகூ-க்கு திருவிருத்தம்- க௦அஅ.

அருணேக்கப்படலம்.

தெருணேக்க மேயலது ஜெகனோக்க மற்றோர், பொருணேக்க மேகனிகொள் புகிதக்கௌதுல் லருல, மிருணேக்க மேக்கிர வினி தொருவர் வினவா, லருணேக்க மேபுரிய ருகதகை யுரைபபாம். (க)

தங்கவொளி லுறமதுர சத்துறையு மோர்நாள், அங்கொருபக் கிறனுமிய தமொடும்வ ழுத்தி, யெங்கள்கௌ தேயுமதி ருககொடை விலாயத், தங்கனதி யாகிதமுந் துங்கமொடு காண்பேம். (உ)

இத்தின மதிக்கில மெனச் சொலவ தற்கோ, ருத்தர நவின்
றில துடன்றம துகாதி,யமைத்திருந கர்க்கடையின் மாடணுகியிரேழ்;
பத்தெனவு மத்தொகையின் பாரிக்ருக டம்மை. (௩)

சோரமெ னசசெய்துதி ருத்தத்தின்வ லத்தின், பாகமொரு
சப்பிடது பாகமொரு சபப,நாகவுமி வண்கொடிவை யீரணியு மென்
றே, வாகின்குது போதினர்தென் வாய்மலர்ம லர்ந்தே. (௪)

அன்னபடி காதிமெழி லார்கடையி னேகி, யுன்னலுமவ் வுன்
னலுட னேதுகலி மாச்சொற, மின்னுறவல் லாகமிசொ லேவல்செய்
தெடாது, பன்னுபிழை யாளொனும் பாழ்நரக தாபே. (௫)

பெற்றிவெ ரிங்குசெய்பி ழைக்களவு கூலி, மிற்றவனு ருமொன
கல்வில்பமலி னோசொல், பற்றலவ வாவினுது பாசிக்குகள பன்னு
ன், குற்றபது பேறையுறு நப்புடைதி ரட்டி. (௬)

மாசகல வேகொடுமுன் வந்துபய சப்பென், மூசறசி முத்தினர்
கம் மன்னைப்பணி செய்வோர், சிசரள வென்றுகனி செய்கருணை வ
ள்ள, னேசமொடு மீரணியி னின்றவர்க டம்மை. (௭)

மிக்கருணி றைந்தலர்வி ழிக்கொடுவி ழித்தா, ரக்கடியி னிரு
ரூப தானவர்க டாமும்; ஊக்கருண்மி கப்பெறுஹக் காயிக்குணர்மே
வுங், தக்கவொளி மாரகளெனச் சங்கையொடு மானர். (௮)

ஆகியருண் மேவவுலி யாக்கமொடு வாகித், திகிலது திநரக தி
ங்கணுவு ருத,தீதியின ராகவெகி றைந்தசுக சொர்க்க,வாதிகளெ ண
த்தகுதி வான்களின்வ ளர்ந்தார். (௯)

என்றுகனி செல்வமுற வின்ப பலன் மேவ, நன்றுயர்ப தம
பெறந யந்துமறு கத்தா, பின்றவம கற்குதவு மெங்கொளொலி நாதர்,
துன்றுறுந லன்கடரு தாயபறக் கத்தால். (௧௦)

அன்னவாக ளைல்லொளிக ளாயவைமுன் கேட்கு, நன்னலபக்
கிர்க்குமொலி நாதரரு ளிச்செய், மின்னுறச வாபெனவி சைக்கும
விடை யென்றே, பன்னிவர ருகக்லப குக்குமுதி யோர்கள். (௧௧)

அருளேற்கப் படலமுற்றிற்று.

ஆ படலம் ௨௪-க்கு திருவிருத்தம்-௧௫௬௬.

அணிமணி தணியலும் படலம்.

கணைமரு வொழிந்தடு மலைகண் ணுலுந்தம், புலைமணிக் காம பொடித் தவரவ் வன்னைமோர், விளையற வியப்பவாக் கேத்தல் போ ரா, லணைமனை தணையலு மாகரு சொல்லுவாம. (க)

வேறு.

அரிநிறச்சிறையின் மயில்களிப்பிசெறுடு மருதமுய்த்தலவு புயலெனப்
பாநிதற்கதிர்கள் புருதலற்றமிகு பழவருக்கனி யுயர்கிலைத்
தருவைபொத்தினிஇனுறவளித்தாவிரிதடபொழிற்கணை டளமுமதாற்
புரிமகிழ்ச்சியெது பொழுதினுக்குமலி புதிதமுற்றதிரு நாடுமேம.()

வேதவோசைமவு னுதிறைசைநலன் மேவவோதுதிக்குறேசைசிர்
மீதமேவும்விரு தோதுமோசைநபி மேலுமோதுசல வாத்திறும்
போதவோசைபயித் தோதுமோசைகடல்போடுமோசையினுமீறவே
நீதமோடுநனி நாளுமேபயில்செய் நேர்மையாளர்வள நூரோர். (ங)

அன்னமேவுநடை மின்னைமேவுமிடை யங்கனார்கண்மனை முரசமுந்
துன்னவார்கண்முறிவென்னவோடவடர் துன்னுதானைகளின் முரசமு
மின்னம்வாருமணி சொன்னமாடையன மின்னவிடுநெருவின்னபா
லென்னவேழையர்கடம் மையேயழைசெயின்னநீர்குடையின் முரசமும்.

நாலுமுற்றபகு தாதுநற்பநிழ லுகமுற்றுலவு சோமனென்
றாலுமுற்றடிப ராவுமெய்த்தவசு நீதரற்புதம காதல
னாலுமுத்தமம நோசாபுகிதர் நீரலைப்புணரி மாழுயிர்
மீளுமுக்யகரு ணாகரக்குரிசின் மேலவற்குமகு பூவெனும். (ரு)

முத்தலம்புகழ்மு ஷித்தினிலரு முத்திரையகளைம திதெடுத்
துத்தமத்தொடுதெ ளித்திதச்சுதைசெய் வித்துவப்பினழகாயதை
யெத்தலத்துமொளிரத்தத்திற்றெரியவிச்சைபிற்றடவுசோதியார்[யே.
சுத்தபொற்பிரசி தப்பொருப்பைபசிகல்சொர்க்கமொத்ததெனவண்மை

இலகொளிக்கனக குடமிருத்தொளிர வெழிலுடைச்சுடிகை நிறுவிநீ
ளலகிலுற்றவளா வருகளற்றவம குழகவற்பினின மைப்பதொத்[ப்
தலையொத்தவெளுமைமயினிறக்கொடிகளிறிறக்கொடிகள் சவுமிய
பலநிறக்கொடிக ளனிநிறுத்துநதி பதிகிகர்த்தவிரி மதுரசா. (எ)

ஆனபொற்பிலது தானத்திற்புகித வாநிலறக்கனபி மார்கடம
மானமுற்றவமு வாகும்விற்பெருகும் வானர்நற்கவனரோடுமெய்ந்
ஞானசித்தர்வரர் சிவன்முத்தரரி நாகவப்புறமு ளார்களா
மீனமற்றுளமி ஜாலுல்கைபுகமெ ளச்சொனல்லவுளி யாக்கலும்.(அ)

வகதமித்துறைநத லோடுசெங்கமல மாதுவெண்கமல மாதொடே
யிந்தமாநிலம டந்தையானவரு மெந்தியேபுடைவ லஞ்செய
வின்தமேவுதிசை யட்டபாலகரு மேவவள்ளைமபுரு ஜின்களுங்
கந்தரத்தியல்வி ஞெரிருபுவெளி சூழ்ந்துபுட்களுமூ லாவவே. (கூ)

மாதவந்தர்புரக ரூமுநீதருல மாமஷாயிகுக ளார்கவு
நீதமுற்றகமல ரக்கலைச்சருதி கோபொதித்திடுமவி ரோதர்மா
பேதமிக்கவெகலி மாரமர்சநட பூதலத்தரசர் வயரோ
மேதமற்றதொழி லாளாயத்தினிக ளென்னுமங்கையரிரு நூரொடே.

மற்றுமேவுளம காசனக்கரிமை வாரிநிக்குறழ வந்துலக்
துற்றிமையந்தழகி னவரவாகுளவொ ழுக்கமோடுறுத லங்களிற்
பெற்றியாவினிதி ருந்துளச்சமொடு பேணிகல்லமிவு சேடகவே
வெற்றியாசமிரு மணிபதிந்தொளிர்வி ளங்கு துங்கவரி யாசனம். (கக)

மீதிருந்தனமி ஞாமுகமடபுரு சூல்விளங்குறுத வாயிநு
லோதுகன்னலக நிதிஞெடொகுது மொளிமிகும்புதித வாய்மலர்
தாதிதன்கருணையாலும்வெண்கதையி ஞர்கலித்திவிய வமுதுமின்
மாதலத்தமுது மீவிதாத்ததிக மதுரமாமொழிகள் பகருவார். (கஉ)

இந்தவாறமம தேர்ந்தவர்முகிலித் தினிருந்தறிவி சைத்திடு
மந்தவேலையின்க வேதபட்டவனை யந்தாலிறுற வோதிமெய்
கொந்தவாய்குளறியென்செய்வெனனவு சொய்திரேட்டுமுதகண்களாற்
சிந்துநீரின்வனை சேலைசட்டைமது சேரவேகணைய வீரமாய. (கங)

உருகியேங்கிக்கெடு மூச்சிரேடலறி யோகுசத்தமதை யோவெனப
பெருகவிட்டிருக தீதுகையகொடிடிப நக்கவெந்துதன துள்ளாகந
கருகினைக்கதென வேபுருவமிரு கவலையகடலின மூழ்கிவா
தருநிலைவமுத வுத்தியமைவாய தெத்திதன்னவவ ஒஒறனள. (கச)

கோவியன்னவன்பு வமதொக்குமரு கேகமைதனைய மேதுளா
ரூமகிர்க திபவைவ பூடிசென் மினிய வொரவிய லாமுனநற சொரலத
தனபெருகயின்வழி விட்டிடகநே சநதமீட்டமூது சென்றபித
தனியமானிகை காதகுரமணி யாசனத்திடயி னிலநதோ. (கரு)

வேறு.

விருத்தைத் மனைச்சமு சலத்துடனே வியமயமுதுமகித்தியங்கிக
கருத்த மோனுகா மகககடவுள செளதுல வகுல முகவோகடித
திருந்த விறைந்த மறைநிலைக்கே திருமொன் னைகநிறைவிரககே
பெருந்த பகவித் தனையனைக்கே பிறக்குமகமே குறைவிலககே. ()

தவமா மணியே யொருபொருளாந் தனியோன்மருவு மொளிமணியே
நவமா மணியே மருமூது நபிகள் மணியே நவமணியே
அவமா மணியே வரிசையலி சுபுஹா னுயர்ந்த குலமணியே
சிவமா மணியே யொளிகளணி சிரமா மணியே வரமணியே. (௬௭)

தஞ்ச மெனகம் புகலாதுந் தத்தாத் தருண்மெய் யதிபதியே
யெஞ்ச லதும்மின் மணிமதியே யினிய திருவை சதிபதியே
வஞ்ச மறக்கள் வரைபயதவி வழியிறுக்கு நிதிபதியே
கஞ்ச வரிசோ தனைபுரிய நயமா தவஞ்செய் நிதிபதியே. (௬௮)

ஒருத்தி மகனை யுயிரொடலை யுணுமி னதனை யுணுமீறல
வருத்தி மதமாப பவனிவந்தே மனைமுசெய் திடிதின் வாழ்கவனித்
தருத்தி யடனின் றழுமொருத்திக் கழகா மகனைப் பனித்தியுடன்
விருத்தியுறவாழ்திறத்தலத்தால் வியப்பினெழுப்பித்தருள்குதுபே

என்றந் தினிது புகழ்ந்தவலியா னைமெ யொளு சேய்கடலிற்
சென்றங்கிறந்தானைவிதத்திற்செனேழுவன்றன்செவ்வுடலைப்
பொன்று மதியே னொற்குவந்தென் றேயாக்கவலியொபவுறச்செய்
நன்றி யெனதுந் தண்ணளியென் னற்சே யுறச்செய் தருள்வினாயா.

என்ன வுரைத்தங் கழுதுகின்ற விழைத்த கிழவி தனைநோக்கி
முன்னங் கிழுது நபியுரைபோன் மூவொன் டிருந்த வரிசையிது
மன்னாங் கழுகை கவலையொளி மனத்தே துதிகின் னகந்தனிற்செல்
லுன்னங் குலவு மகனவன்வந் திருப்பா னென்ன வுரைத்தனரே.

உயிர்ந் தருடன் னழுதனைந்சநூ சேவி யனைய வுரையினிதின்
செவிர்நீர்க தயர்சற் குருமுகிலித் திறேறுவிய தாவவிருத்தை நயன்டாய்க்
கயிர்ந் தளர்நாம பலன்பெறவே மருமீன மகனைப் பெற்ற தின்றேன்
மயிர்நிஞ் சுவைவி னழுதழுண்டின் னகமோ டுலக குளிர்ந்தெனவே.

அதிக மகிழ்ச்சி யொடுமெங்குதுபுல லகுத்தா புயப பதமலர்தாழ்ந்
தருதி யனைய சபையைவிட்டுத் தோன்றுந் திருவி தியினடந்தே
பதியைக் கனவ தெனப்புரிந்த மேலோர் துரையோன் மனையகஞ்சென்
றிதயக் கனியே யென்மகனே யெனவே மகனை யடைமறுத்தாள். ( )

தனது மனையின் மகவிருக்குந் தானம் பார்க்க மகனுமவந்தந்
தினிதி னிருக்க வியைதனு லேதி நிதுபோ லிதுமுறுவை டோ
கனதி கொள தல் லகுலநன்ப கனிவாய் மொழிக்கோ பழுதம்மவா
தெனது தலையின் விதிமுறைபோ லினியென் செயநா னெனமருண்டி.

அழுதானே புழுங்கி மிகவுயிர்த்தா னலறி யவைய சத்தயிட்டா
னிழுதா னதுமகன் கிளியிதுவரு மெற்கை யுருகி மனது நொந்தாள்
பழுதா னொனகான் மனைவியைவாபாலன்கிடையாவிதமதென்னென்
றெழுதாவரிசை யிரும்புகழ்சே ரெங்கோனிடம்போய மிவமென்றே.

நரியா ஆடடனே கவலையொடுஞ் சடுதி தெருவி திகள்கடந்தே
விரியார் கவிகோ மதுரசத்தின் மேவி முகிலித் திறுதுபொன்
னரியா சனத்தி னடியினருகடுத்தென் றலையி னெழுதாம்விதி
வரியா விதுநம் மொழிபோலென் மனைபோய் நோக்க மகனுமங்கே.

வருக விலைநான் காண்கவுமே யிலைநம் மறைநேர் பழுத்தமுதம்
பெருகு புனித திருமலர்வாய்ப பிறந்தமொழிக்கோர் பிகதலுண்டோ
வொருகா லேயினும் பழுதுவரா துரையால் விழியா லுயர் கரத்தா
லருகா தடைவோர்க் கருள்செயபூ சாலி கருள்கா ரணக்க டலே. (௨௭)

முற்றுக காப்ப தெனைநமது முளரி மலர்ப்பூம் பதமல தோர்
பற்று மிலைநற் றிருக்கருனை யெனது பாக்ய மெனப்பணிந்து
சொற்றங் கிரந்த கிழவிருகக் துய்யோ னெலிபார்த் தனதுமனை
சற்றுமகவலை யிலதுசெல்லுன் றனைய னவன்வர் திருப்பனென்றார்.

வேறு.

அந்தகன் மொழியைக் கேட்டுள் ளகத்தினின் மகிழ்ச்சி பூப்பச்
சந்தகன் மதுர சாலைத தருக்கொடுங கடந்து வீதி
வந்துதன் மனைவி லுரு மகனுயவந் தானம் பார்த்தும்
மைந்தனைக் காணு துள்ள மறுகியவ் விருந்தை நொந்தே. (௨௯)

இருதாவ கொது ராத ரின்பவாய் மலர்ந்த சொற்று
மருதருந் துருக்க தாம மகனிவண் வந்து றும
தொருதருஞ் செய்யாப பொல்லாங் குறுபவ மெனனானசெய (௩௦)
கருதரும பவமென் றேகஙிக் கண்கலுழ்ந் தழுது மாதே.

அம்மனை தரியா தன்னே யதிகசஞ் சலத்தினோடு
கம்மிறை கொனது தயபா னடக்கையிற் பேத கத்தா
லெம்முறை வருமோ வென்றுன் னெண்ணம்பின் னிழுக்காற்சேய் (௩௧)
வம்மது ரசகுசெல வெள்ள மனதுமுன் னிழுக்கவேதான்.

சென்றழு தவைச் சதுர இசைப்பினிட் டொலிகள் கோமான்
மன்றமெப பொழுதும வீசு மணித்தவு சருகி னின்றே
குன்றிடா வரிசை வாழ்வே கொற்றவா பரவு கோவே (௩௨)
பொன்றிடா துசொற் போலப போமென தகர நோக்க.

மகனும்மவர் இருக்க வில்லை வள்ளலே நமது வாயாற்
பகர்மொழிப் பழுது முதிப் பாவித்தி வினையின் கேடோ
வுகைமாந் தாமும் போய்ப்பார்த் தவிர்ந்தனை யனைய பெருமதெனை
னகராத்திற் றரியா துக்தா னயபமென தடைந்தே னையா. (௩௩)

இப்படி மூன்றுவட்ட மியாவர்வந் தழுது நம்பார்ந்
செப்பின நீதமுன் றனைச சேதமோ டேக மிந்தத்
துப்புர வுறுதந் தானந் தொருத்தர் மனுமிற் றேன்று
தெட்புறந் தனிற்சென் றேமென் றேகினே மெனப்போர் தூன்னார். ()

கவலையுந் துயரத் தானுங் கடிதினி னின்னு மிக்கா
மெவனகற் புகழ்மெய் மேன்மை யின்பமூசி ரறிவு கலவி
சுவனமும் பேருமுண்டாக்கு சுபுத்திரர் பலனு முண்டா
மவையிலா திவையுமன்றோ வள்ளலே மொழியல் லாமே. (௩௫)

எனமுறு மானின் றேத்தி யிசைத்திடக் குருபு ராதர
மனத்தினி திரங்கி யேகவு வரிவைசயின் முறுங்க பரவின்
களைமுறு விருந்து மீளக் கவிழ்ந்தநுந் தன்மனையை செல்லிலை
வனமுற வயர்த்தி யின்ப மாகனை மகிழ்ச்சி பூப்ப. (௩௬)

விருந்தையன் னவளை நோக்கி விடுத்தினிந் றனைய வின்னமுனை
கருத்திடை மருக வின்னே கடிதினின் மனையிற் சேதி
திருந்திக் மனது செல்வன திறத்தொடுன் மனையின் வந்துன்
றரித்திரந் தீரமேலுந் தழைத்துர விருந்தின் முறுவல். (௩௭)

அன்னவை தெரிவை யென்ன வள்ளலா ரமுத வாயாற்
சொன்னபோ தவர்பொற் பாதத் துணைமல ரிறைஞ்சி வாழ்த்தி
யென்னகத் துய்யா மன்ன வெழுமொளி யல்லா மொன்று
பின்னவா வலஞ்செய் தானம் விடுத்தனி மறுகு நீங்கி. (௩௮)

தன்மனை யிடத்தின் வந்தே தன்றகை யரைத்தா னத்தா
னன்மனத் தெளிவி னோடு நோக்கிட நவமதாகப்
பொன்மணி மவுலி வேய்ந்த புரவல ரரியே றென்னத்
தென்மலி தருதன் செல்வன் றிடத்தொடு திருப்பக் கண்டாள். (௩௯)

குங்கும வணியல் கூடுங் குலவுபொன் னலவா நின்ற
துங்கமா மேரு வன்ன தூயபுய வழகும் பூத்த
திங்களை யனைய சோதி திகழ்முக வனப்புங் கூர்மை
தங்குதன் மகவா மெய்ந்த தனயபுருஷ னிருபு மனமே. (௪௰)

செண்பக மலரை மேவுறு செவ்விய ருமிழும் வேதப்
பணைபதி லினிய ளாபவ மெல விழுந் தோர்கத
நன்பெறு மெழுசேரச வே, த தரிவண் ணையு மோதை
யொன்றெடு திதிய மார்பொ கரையுறழ் மளமு மாதோ. (சக)

மணிய மணியும் மென்று மங்கையு மணமு மேவு
மனையுறவு மலை மிசமபோ தவிபவம புயமோ லியுங்
கனியுறவு செந் ணையின் னைபந் கழலணி பதமு மற்றுங்
கினியுட னிருப்பு கட்கா செவ்வியுந் தெரிப வன்றே. (சஉ)

திருவடி வொளிவு மாறித் தியக்கொடு நெருன் றி யாரும்
வெருட்டுறத் துயருய் றோக்கவ் விருளொ ளிபுட னுசெலவம்
பொருட்டுறக் கிடைத்தல போலும் போக்குயிர் மீண்ட கன்றைத்
தெருட்டிற நோக்கி மோக்குந் தேனுவி ணைபோலும். (சஙு)

அம்முது மாண்மிக் கோதை யாகவுட் களிப்பி னொடு
கம்முகி ரித்தின் வள்ள லைல்லுங் கத்தர்ல வந்த
செம்மலர் மகனை நோக்கிச் சிறந்தவாய் முகங்கண் முத்திக்
கமபினைத் தடவி யென்றன் கருகுலப் பூந்த வாழ்வே. (சச)

அக்குமா மணியே யென்னுள் ளகத்துயி ரதிவே மேன்மை
மிக்கவுன் றந்தை யான்செய் மெய்த்தவப் பலனே யெம்மோர்
தக்கால லறத்தின் பேறே தனையுக நூரச ரேறே
முரசற் றுனை யாலே முறைவழு மகிமை மன்னே. (சரு)

கறுமொரை யொழுக்க கல்வி கலிவக லலிவு நீத
மறபுறை மகனே யென்ன வடிக்கடி வழுத்தி வாழ்த்திப்
பொற்புற வுவகை வாரி குளித்தினைப் புகைக் கொண்டே
கற்பக தருவை யன்ன காளமுகைக் கிதனைச் சொன்னாள். (சசு)

நீயகடன் மூழ்கி மாண்ட நெடுக்கச் சளித்து வாடித்
தாயதரு மொழிய நூதச சாத்துயர் பனைமுன் வாய்மை
தூயதொடு விளக்கி யன்னோர் கவனமும் பெறச்செய் வள்ள
லேய்தரு மதுர சாலி லேகியே யழுது சொன்னேன். (சஎ)

உன்மகனை வந்திருப்பா னுனதகஞ் சென்னி யென்ன
வென்மனத் தவலை போதுங் கிருதாம மெந்து பார்த்து
வன்முகத் தவைகா ணுவு கொடுத்திருள் ளுவந்தவித்
தன்மயா யெனது சேமைத் தருவதுங் கருணை யென்றே. (சஅ)

சொல்லிகின் றழுது ஆந்தீங் துணைப்பதற் கருச மல்லா
தில்லையென் றிறைஞ்சி வாழ்ந்த முருக்கப் பட்டிருந்து வள்ளல்
வல்லிகம் முயர்த்தி நின்றன் மகனுமவர் திருக்கிடு முனுன்
னல்லகரு செல்வை யென்ன நாளுமல்ல் துன்னைக் கண்டேன். (

என்றவன் பிரிசத் தோடு மேயநா யகனை வாழ்த்தி
நன்றியின் சக்குறுஞ் செய்து சுபிசல வாதத்து லொழிச்
தென்றிகழ் குதுபு நாதர் திருப்பெயர் வழுத்தி வாழ்த்திய
பொன்றிலா மகிழ்ச்சி கொண்டா ரனைவர் புதுமை சொற்றே. (

வரபதி முகிபித் தின்றன் னைவிவளர் வுறவா றிருவாம்
புரபதி யுமறு கத்தாப் புத்திரன் செய்கு முகம்ம
தூரவர்பா வலர்மற் றியார்க்கு முதவுந் செல்வ மோங்க
மரபெலாந் தழைப்ப காளும் வளர்வபோல் வளர்ந்தி ருந்தார். (ருச)

கிளைநலன் றழைப்ப மிக்காங் கீர்த்திக டழைப்பச் செல்வம்
விளைநலன் றழைப்பக் கல்வி விதாணந் தழைப்ப வின்ப
மளைநலன் றழைப்ப மேலோ ரருணலன் றழைப்பத் தன்கான்
முளைநலன் றழைப்ப வாக முதுமயின் மகிழ்ந்தி ருந்தான். (ருரு)

இத்தகை முதுமா னோடு மிளவலு மிருப்ப வியபான்
முத்நலம் புகழும் வள்ளன் முகிபித்தி னெவியுல லாவு
நித்தனைப் புகிந் வாழ்வை நிமலனை யமல னென்னுங்
கத்தனைச் சுத்தனை னூக்கனைக் கருதி யன்றே. (ருசு.)

வேறு.

அவனொடுங் கலந்து தனதெனச் சலுகை யாக்கலா லொடு கதமு
நவமுற வினிதி னொடுமிக வழுத்தி நவின்றிடு நன்னய விருப்பாந்
தவமுறுக் கயத்தி லிருந்துதற் பரனே தனியவ னேயுயர் கனியே
யுவமையின் டகா வல்லவா துவமா மூத்தமவொருபெரும்பொருளே.

எனதனி புகழ்ந்து கேட்டனர்கிழவி யிடத்தினவ திருப்பனின்
மகனின், மனைசெலன் றனைப்பய போயவன் மகனும் வரவில்லை
யெனமறுத் தும்போ, தனையன்வந் திருப்ப னெனவவள் போயென்
றனையனும் வரவில்லை யெனயா, னினையுமு ருக்கமாவிருந் துரைக்க
நீயனன் கதன்வர வளித்தாய். (ருஎ)

அல்லவா வென விசொலுமிரு தரம்பொய் யானதி னுனதேன் கருணை
யில்லையெ னுதெந் தருணமு மேசெ யெமதிறை யானவா வுனது

வல்லப மலைநா னென தெனவென் யாட்டினை தோவுனை யன்றி
நலவலா வனுவொன் றசைவது முண்டோ காதல பேதவ நீதா. ()

என்றும்வெட் கிடச்சொற் பிந்தனைக் கியம்பெதன் னெனவின விட்லோவாவிக் கிறைபோ னென்றன தறவிற் றாயிலப்புரி கருணை யிலங்கு மென றன்மகு பூபே, பொன்றிடாப் பதமா தவராய வரிசைப் புகித சத் குனைசுகா திராம, வென்றியுள் ளவோ முந்தவர் துரைத்தல் விருத்தைய னழுதல றியநால். (௫௭)

உன்மக னவனவ் திருப்பனி செலுவா யுனதக மென்னநீ ருரைத்தி, மின்மலை முகலைப பொழுதவ னின்ற வினனுயிர் மகனது பிரிந்த, வன்மையி துடலி னுழப்பெலாங் கூட்டி வைத்தன ரென்னநுத் தாவாற், றன்மனை போய்ப்பார்த் தவன்வர வுனது சந்நதி மனையின்வந் திருப்பான். (௫௮)

செல்லென மறுசா னிசொல வவன்றன் சேயுட லினினுயி ரனித்தே, யில்லகம் போய்ப்பார்த் தெனதுசெல் வனும்வந் திலையென வவனும்வந் தெங்கி, யல்லையின் மூன்று வதுஞ்சொல நீர்பார்த் தனிதிகழ சேசர மூயர்ந்தி, பொல்லிசென னினது மகனுவின் மனைவர் திருக்கின்று னெனவவட் குரைத்தி. (௫௯)

அப்பொழு தவன்செல வனைக்கட லிடமின் றனைதிகழ வண்மனை யிடத்தித, றப்பற வுழிதே றுமெவன் திருப்பச் சடுதிவைப் பித்தன னெனவே, மெய்யுனி யிடத்துரு சமதெனச் சேர்ப்பி வெவ்வுயி ரையும் புசர் தருனு, மொப்பிலாப புதித தற்பர வொருமை யுண்மைநா யகனுரைத் தனனே. (௬௰)

கருணையி னிறைசொற் கேட்டவப் பொழுதக் கருத்தனே டப்அவை திகழ்கல், லருணயம் புரியுங் கனிரது மானென் றுயிய வாறுமோ ரழியாப், பெருமெனடி யவரும் உறக்கனே தனியே பூரண சுகரண புரிதா, தருணத்தின் யாவரேட் டின்றமோ துதவுந் தன்னைனிப் பெரியுதற் பரனே. (௬௧)

நிலைமை கடல்வா னிமகான் மருதி திறைந்திடு முடிக்கண ரு சுவன, தலைமது சுயாந்த குழசிலை செழுதரு சவிதிகழ் கலைமேதா கதினா, மூலகுறின் னரர்வா னவாசகு லிகண்மா னூர்வன பறப்பன தருக்கள், பலவகைப் பொருளக ளனைத்தைப் புழனது பண்பெறு காட்டமுன் பெழுமே. (௬௨)

ஒருகணத் தினின்று மிருநூறு பிறவிக்கொண் டெதிர்த்திட வலைத்தவல் லவனே, யிருகணப்புவிபி னெவ்வினை முடித்தற் கியையுமோ வவ்வினை முடித்தா, பெருமின் பிருக்கு வாழ்க்கிமக் தவளைப் பின்னர்க்கி யாமமா காவின், வருவியே யுயிர்பெத் தெழும்பிடத் தாமேனு மாத்திரைப் பொழுதினிற் புரியும். (௯௩)

கணிக்கரும் பெருமை நிபுணவற் புதனே கடவுளே காரணப் பொருளே, மணிக்கட லிறந்த வொருவனே யுயிராய் மனையினவர் திருப்பலைத் திரிதல, பணிக்கரும் வினையோ வென்னையென் சொல்லுப்பிற் படுத்தினை திருவுளம் புரியென், றணிக்கலத் தரள மாவினை னெடுத்தன் றன்னையர்க் கருளினை றுரைத்தார். (௯௪)

தாமதம் படநீ யிக்கதென் னெனவே சலுகையின் விரைவிக் கெனதோ, டேமமா வெவையும் புரந்தரு ளிறைவோ விசைத்தனன் னென்மகு பூபே, தாமதஞ்செய் வி தவமொடுன் மனையோ தனையனவர் நிருபபானென் றதனு, ளமமாப் போயப்போய் வருகவிக் கருமமிகழ்ந்தன வன்றியே நிலையே. (௯௫)

இன்னமு நமையா ளேகா பக்கம் மேத்தன்று கிசித்தி னுடனே, யென்னது கருணைப் பிரசவிக் குறுபெற நிறுமுயா மாதவ புநித, நன்னல நயகா ரியமதோ காவ லுவெனை னுறைகொடா மதத்தா, யின்னதென் றிகழும் கொளல்வதி யிதற்கென் னிடமுமக் கெழைவு பெற வேண்டும். (௯௬)

அவையுறக்கா டுளம்பேற் றரும்பெற வென்று லாகவேவன் சயவைநீ ருமது, நவையது தேட்டாத் தொஞ்மெனச் சொலநீ நலன்றாத் தகுந்தவ னெனக்குள், ளுவனாயி லிவேவன் டியனுத வென்வே யொலிசொல வொலியுட னிறையோன், சுவையுற நலமோர் தவினென்னை நினைக்கே தொழுதோம் ஆ வென்னுமக் கானின். (௯௭)

நீரதே யெவ்ரொன் னிருமுறைமைப் பாத்தா னெருறவலா * பதம் படைத்த, பேபினை வொலியா மிதுமல நினைப்புத்தி பெருகுநும் பார்வையா லேக்கும், பாரொவை யனையோர் ஒருதென்னவுமே படைத்தல் ஆவைத்தன னுடனே, சேரொனும் வழிகாட் டித்தரு மருவா திருமல சிறையுட னுரைத்தார். (௯௮)

ஆதியே யரியாப புதிதுற் பாரோ யாணியின் றவியின் னடக்காச். சோதியே யிவையா லெனக்குமென் னிசைவிற் கயகல ரைருள்

---

* பதம்-பதவி.

கை நின்கருணை,மீறியே யுறநான் மவுத்துமாய் மறையவ் வேளையின் பின்னுமப் பொழுது; நீதியே யெனதின் றிடப்பெரி யவனே நீயெ ன வுமபுகழ்ந் தன்றே. (சுகூ)

யாறிலா தெதுகா லத்துமின் றிடுமோர் மகத்துவ நயமென வு தவ, வீறிலா தவனே தருந்தவ னீதா னென்னவு மன்னதெற் களி த்தால்; வீறிறு யகனே போதுமென் னவுமே விளம்பியின் னமும து குறையாய், பேறினுற் பெறுமோர் தில்லவா மெனவும் பெருமை யின் விளங்குமென் னவுமே. (எ0)

சொல்லிநற் சலுகை யாகவி றைவுரு சுகுணரா ஙகெளதுா யகரோ டல்லலி லாமெய் யேகநா யகனென் றுலமெ லாஞ்சம தெனவாம் வல்லவ னென்கா ரியமென நிதமும் வரிசையின் வளர்மகு பூபே நலவென் னருகர் முகம்மது நபிக்கெங் நாளுமே சிறந்தநட் பான.()

நீதநற் பேர ரானவ ரேசி நிலவபூ சாலிகா மன்பர் காதலர் மகவே யபதுல்கா திறுயா கெளதென்று மேவுவ கையிறு டேதம தகனும்பெயர்களானவைகளென்ன துபெயாகன்போலெனவு மாதர வுடனும் பெயர்களே யெவர்க ளாகினு மோதுவா ரென்றால். ()

என்பெயர் களையே யோதுதல் போலா மென்னவு மென்பெயர் களைத்தா, னன்புற வோதல் கொண்டிகன் னிலைபெ றுவவை சுகங் கண்மெய்ப் பதங்க,ளினபுறக் கிடைக்கு மோவவை போல வினியநும் பெயர்களோ துதலாற், றுன்புறக் கிடைக்கு மோதுவார்க் கெனவுஞ் சொல்லினன் றூயநா யகனே. (எக)

இன்னமு முரைத்தான் யாகெளதென் றுந்த மேற்றமா கியதி ருப் பெயர்தா, னென்னது இறுல் லகுலமா னதுபோ லிருக்குமெ ன் றெங்களு நிறைந்த, தன்னவ ணுயர்ந்த முன்னவ னுறியாந் தா னவன் சோனவ னிலையா, மன்னவ னுருவமை மன்னவ னணயா னத்தரு மாவிற்ற லீமே. (எ௪)

இத்தர மின்றயோ னுணர்ந்தவப் பொழுதே யியலபோதெ கொ தெழுஞ் சீவன், முத்தர்க்கு குதுபு நாயக ரவனே முன்னவன் மன் னவன முகியா, பித்தனற் பரமாறு சுத்தன்மெய் வரமா னிலைதரு ம லவன் லமையாள், கத்தனென் னவுமே வாழ்த்தியன் பொடுமல் கம்துவில் லாதியென் றுரைத்தே. (எரு)

இனிதுறப் புகழ்ந்து நனிமத பொடுமெம் மெழிலுறத் தாழ்த்தி குது, கனிதருந் தகியோ தவிரொடுமென் றுருகி நவமுறச் செய்தனர்

சிறந்த, கனியதா தருணா னென்னுமல லாரு கூறுற்ற விமிசை யவ னுந், தனியவ னதுபோ தினின்மிக வினையாந் நாமவாம் பதவிக ளிற் றான். (௭௬)

நமதுகன் மணியார் கருணையி னெடுமையின னமக்கில்ல யிடத் தின்மன் றுடித் தமதுவிடபாஅந் தருணயி நயினூர் தமதுசெல் வியா கிளை யுதித்த, வெமதுசற் குருவென் னெழிகன்யா வருமேத் திறை கௌதுல லகுலமா நயினூர்க், கமதுளம் பொருந்தப் பெறுதியென் றிறையிந் தனைவெவ ருரைத்திட வலலா. (௭௭)

இறையிட மதியா வினைவரம் பெறுநம் மேக்தன்று விசித்தி ன யினூர், நறைகமழ் பதமா மலர்ப்பணி விடைசெய் தற்றவ னென்னவ மவனை, முறையொடுந் தொடர்ந்தே பலபல புரிழு யீன்றுரி வியமெனும் வரிசை, யிறைவனோ னவுநா முறநமக் கிறையோனிதரு நல லருள்செய வேண்டும். (௭௮)

சொல்லரும் வரிசை நக்கபி நயினூர் சுருணைமும் திமிந்திருப்பே ரல்லதீர்க் துயர்மெய் மாதவ குதுபா மன்பர்மு விசித்தி னெனுமின் னல்லருண் மருபு பவர்சிறப் பாலு நம்புமே மையமெக் கருள்செய் வல்லவா வெமையா ணல்லவா கனியே நாயகே நீமவு ருகே. (௭௯)

உன்திருத் தாதா நயிமகு மூத குயர்திருப் பேரவன் விசுத்தி, னன்றியி னுதித்த முகியித்தின் பொருட்டா ரைவகள்செய பிழைபொ றுத் தினிதன, றன்றிரு வடியா னென்னுநல் லனடா தமதுசெக்க ரந் தற வார்த்தி,யெனதுங்கா த் தருள்வா யெமதிறை யவனே விரயமவர் க் கருள்செய்வதப் பாற்றே. (௮௦)

வேறு.

ஆதி யென்பெய ரோது மவர்க்குமர், தீதி லாதசி றப்புகள் பே ரெய்துவ, ரீதிர் நாமங் கழுநாக் கெய்துமென், றோதி றுனல வா ரெம்ம னோர்களே. (௮௧)

ஆத லானமுவிசித்தி லுண்டவர், பாத சேர்மையைப் பண் பொடு நம்புவோர்ச், சேதக நிதுகள் யாதொன்றெய் தாமனர், நாதன் காத்தரு ளாளுஞ்செய் வானரோ. (௮௨)

பன்மை யாவினை யும்படர் பாவமும், புன்மை பொய்ம்மையுங் கோபமொ ருமையும், வன்மை வகுசமு மில்லவை சசரும், வென் மை கௌளைதவி ருமயுநாக் கெனமுமே. (௮௩)

சதமி னோர்மையுஞ் சற்குண நேர்மையு, முதவி னேர்மைய முத்தமர் நேர்மையுங், குறைவி லாதப்துல் காதிரு செய்ய, நறை மலர்ப்பத நம்புநர்க் கெய்துமால. (அச)

செல்வ மும்பெருஞ் சீர்மையு நேர்மையுங், கல்வி யும்புக ழுங்கன காட்சியு, நல்வ ஜீகர மும்பெறு வீரனின், சொலவிர் தெள தல லகுலத் தின் அகைப்பேர். (அரு)

பேறு பத்தட ஞரம் பெருக்குமெய், விறு ஞானவி ளக்கமு மேன்மையுந், தேஅ முளத்தெ ளிவுநம மாதிநி, தாறு மெய்தமு மியித்தி னெண்டதால். (அசு)

இங்க வௌனவி ளைகுந்தி ருப்புகழ்ந், துங்க ராஜிய சுல்தனா னுல ஆரிபி,னங்க ளுதர்மு கியித்தி னுமயே,பெங்க டருசமென் றெ ன்னுநா மேன்மையோ. (அஎ)

வாகம் வாரிவ ருர்அறு கானகம்,வெங்கொ லேக்கனா தம்மிடம வெவ்விடர்,தங்கு பாரதண் மற் ஆத்தல ரும்பிடத், தெங்கள் கௌதை வழுத்தவின் பெய்துமால. (அஅ)

ஆகை யானம தாதியு நம்பி, வாகைப் போர்மு கியித்தீன் வள்ளலே,யோகை யின்றெடா வோரொடு சேர்த்தரு, ளீகை யிற்செய வேண்டுமெம் மோர்களே. (அகூ)

அனேமயினை தனையறும்படல முற்றிற்று.

ஆ படலம் உரு-க்கு திருவிருத்தம்-கசுo அ.வ.

மலக்கல் மவுத்திடத் துயிர்கள் மீட்டிவித்த படலம்.

உலக்க முறடபலகு முகம்மது சகூதிஞம் வெளிச்சந் தோற்றத் தோடகிச், இலக்குமி பூப்பணிய வந்தெனமது ரசத்துமிருந் தியலாத இனைப்பூம பாதக, கலக்க மிலா நபிமோர் சீடொறு மயல்பாக் காதி முக்கா, மலக்கல மவுத் திடத் துயிர்கள் மீட்டிவித்த வரலாற் றை வழுத்து வாமே. (க)

வண்டலின் வண்டினமுமிர்த்த மணித் தாளங் களிச்சிறப்ப மணந்த செம்பூம், புண்டரிகங் களின்வதியு மோதிமப்பேட் டினங்களும் புளகம் பூப்ப, வொண்டருதஞ் சினைகளென வினைத்துறங்குந் தடவாவி யுமிக்கான, வண்டாபதி சேர்த்தவளம் பெருகும்பகு தாறுக நகரி னமம. (உ)

வானளவு மொளிசிறந்த பஃறிபத்து ரசதநிடத்தின் வரிசைமேவு
தானவரு மொலிமாரு மரசர்களு மமைச்சர்களுந் தருந்த காதி
லானவரு மூலமாகன் றூபிரெறி முனிவரென வறையு மெய்ந்த
தினவரும் புடைசூழ மணிகளாயிரித் திலங்குயர் சிங்காசனத்தே. ()

நாப்பணிருந் தினிதொடுங் கருணைக் குழநாபதி கவிஞர் தாம
பூப்பவள வாய்மலர்ந்து புகன்றுவக நிதங்களும புதிதமான
தாபசிரிய முடனுக்கு கருமுகிபித் தினிகளது சமநாளிய்யா [டே
மூடபுவனும்புகழ்தருநக்கோறுவாக் குமரேனான் பின்முறையையோ,

அவர்களயல் பாகமொரு காதிமெனுவ் தொடாசிட ராணலமேலா
பவமதறு குடும்பத்தலை மகராக வாழ்ந்திருந்தார் பலகாக [illegible]
கலமுயலன் னவர்மவுத்தி னேதுவேனு மொருவிதநதி மருமகசிவ
னவமுறக்கொண் டிடமரித்தா ரவரினிறமக்களினை [illegible]ரினோர்.

அழுதலறி மதிமயங்கி கனிமுழுமிக் கவலையொடு மல்தோ வெ
ள்ள, விழுதழுவி இருவகி [illegible] பரிதபதைத்தங் கேங்கி
யேங்கி, முழுஇருட லயர்ந்தினியென் செய்வதெனத் திகைப்பயுதின்
மொழிந்தாரின்னர், பழுதகலுங் குடும்பமதைக் காப்பதினி யெவ
ரெனச்சுழு பத்தமாறேனை. (சு)

இத்தகைய இடைதனிலே தந்த பொறுத்தடக்க வினையமுனா மெனி
மையான, வந்தவத்த ரீன்றதிரு பிள்ளைகளை வாய்ப்பெருக வழுது
கொண்டே, முத்தலமும் புகழ்பெருகு முஸ்லிம் தீ னேறிமுக மூடு
நின்றே, தத்தளித்து வாய்குழறி மொதுதக்கை யின்றிருந்தார்
தருமவேந்தே. (எ)

எமதகத்தி னிருபகந் தன்னை விட்டு ஜெகம்பிடித்து மேந்த
கான, எமதகத்தி கறபவரு [illegible] வொக்கிரியோ ருத
விசெய்யத், தமதகத்தி னிரக்கமுள [illegible] கொருவரில்த்
[illegible]ந்திடாம, னமதகத்தை யவைப்பராய இலொருவரும் பதமலரை
[illegible] வந்தேம். (அ)

தேவரீ ரினிதொரித்தே [illegible] ருமதயாத தியவே மேம்
மே, லாவலுற்றுந் தகைதையேரா போதகரோ மவருமெமை பகன்
றிலேபா[illegible] வொருவமனந்த தகதையரை வனர்த்துமவரு பரு
வம் விட்டோம், புவதினிலைய [illegible] மெனதயவி[illegible]னாறு
புன்றாரே. (௯)

அன்றிறந்த தமதுசிட்ட ரெனுங்கீர்தி மானவர்சே யவர்களெல்லா
நின்றுரைத்த பொழுதிரங்கி யெனதுகா யகரான நிமல நாதர்
றனதுறமு ருக்கபத்தி னிருந்தினிதி னற்கருணை நயனங் கொண்டே
தென்றிசைமு நோக்கவிற விசுரமீ லுயிர்கள்கொடு செல்லக் கண்டார்.

வேறு.

நான்முகத்தொடர் முகத்தனைக் கண்டனு நவியாக
னோன்முகத்துவ வாசன மறுதிடை குலவ
மென்மை யின்புளி யாகவின் றவாருள் வியன்சேர்
சான்மு னீத்திருப் பேரனுர் நினுமெனக் கவினுர். (௧௧)

இனிய சொலலொடு மழைத்திட வுடனிசு ருயில்
கனிய ருட்டடைத் தவர்மொழி யினைக்கட ராம
னனிமி னின்றனா நின்றனு நவிவுற விரைந்தே
அனியி லாதுசென றணித்தடுத் தவரொடிரு சொன்னுர். (௧௨)

எனது காதியின் னுன்மக வின்னவ னுயிரை
யினதி வாவிநீர் வாகவிய தோவென வென்று
ரனதை வாமவிய தவனது தனுவினு குறவென்
மனது போலவுந் தந்துசெல வீரென வகுத்தார். (௧௩)

என்ற தற்கவ ரய்துலகா தீரெடு புலங்கும்
பொன்றி டாப்புக ழுறுங்குறு புல்குத் தாபே
யின்றி யான்பிடித் தக்கொடு செலுமுயிர் களிலே
நின்று விட்டிட வேண்டுமென் றென்றெடிங் நேரம். (௧௪)

நீவிர் கேட்டிடு நாட்டத்தின் படிதரோ விலத்திற்
சிவ னைப்பிடித் தேனிறை குக்கும்படி சென்றுன்
னேவல் போற்பிடித் தவையிவை யென்றிசைக் காமுன்
னுவ லோடுநீர் கேட்டதா காதென வறைந்தார். (௧௫)

விடுத்தி டேனெனச் சொலுவதை விடுத்திடு மேனீர்
கொடுத்தி டமென வுரைப்படி சீக்கிரங் கொடுமென்
றெடுத்த லொடொசி மறுபடி கேட்டனு மிமையோர்
தடுத்தி யானதைத் தருவதோ தந்திடே னென்றுர். (௧௬)

சொலவி யாறுகில் லாதுய ரத்திடை சாருஞ்
செல்வ மேன்மைமு லிழ்த்தி னுண்டவர் நிடமு
வொலவில விரத்தி னவாகரத் திருந்தழு குகலோ
வல்ல தக்கரங் கொடுபுவித் திவனவா வளித்தார். (௧௭)

அன்றைய தினத் தினின் மலக்கல் மவுத் தடல்சேர்
தென்றி ருக்கரத் திடைபிடித் துரைபுவி தேகத்
தோன்றி னின்றிருந் துளவுயிர் யனைவெலா மொழியாற்
சென்று டம்புகள் புகவிடுத் தேவினர் சேனே. (௧௮)

பரிகொ டுத்தெளி யவனோ னவனுருகர் படைத்தோற்
சுழிகொ டுத்திடச் சென்றுயின் றுயரிறை யவனே
நெறிகொ டுத்தநற் றவருளத் தவிஅறை விமலா
மறிகொ டுத்தலே வீசரி குடிபுகி வயினே. (௧௯)

வாங்க வேண்டிய தாருக்கு வாக்கியின் றையினுள்
ளூங்கி வந்திட விரைவொடும் வந்தெனைத் தடுத்திட்
டேங்கு நிற்கென நிற்கவென் காரியி னுயிர்விட்
டாங்கு செல்கெனச் சொலிவினை விசார்கொளுதல் வருலம். (௨௦)

இறை குக்கும்படி பிடித்தன னுயிர்களின் றிசை
முறை யெனக்குள தோவென மறுத்துமப் பொழுதோது
றன்ற விடுத்துமென் காரிய் னவிசானத் தடுத்தே
கறையி லன்னவர் காங்கொடெண் காத்தினை வைத்திருந்த. (௨௧)

உயிர னைத்தையும் பறிக்குவிட் டேயினொ ருத்தரா
செயிர றத்தினிய பெரியவ னெனியனைத் திறல்சே
ரயாவி லாவிசு ருயிசொல் விடையனைத் தைப்பா
ரூயாறுக் காரிய நாயக னவர்முனைத் தனவே. (௨௨)

எனது வேலைச் செயவிசை வாதிர் ரென்றிசை
மனதுள் ளோர்மையைப் புரியிசை ருவிலே யரிமைக்
கனதி மேவிய செயமிதா யம்றுவனா நிறைசை
தனதி டாக்ரமர் தீவைர தீர நிரேர. (௨௩)

கனக்கு நற்றவம் புரிந்துளோர் ஞொதிமெனக் கலாநிதன்
றனக்கு மெய்மகு டமெனத் தகுந்திடும் தவராம
வனக்கு சேசய தடவுசெறி யனாகர் பகுதா
திரிற்கு லாவுத வளாயசம் முடிந்திதி னெனவோர. (௨௪)

என்று பாவலர் கேட்டிசை னவர்க் கெனவே
மனது போழுக்க வேவினனி யவர்மீட யாட்டோர
யாதி பாவக னித்திரன னுடனிழை கருமம
றிறதி ஞெமிபெற நிமெய்யாத இனிவுய செறிவோர். (௨௫)

ஆன தாலவா கேட்டதற் கிலையென வழகோ
னான மொழகத் தனைரவர் சொலைமறுத் திசையா
ரீன மேறவிர் தருமிக ரூயிலே யெனிர்
தான ஞாமொழி மறுத்தனென் றின்னமுந் தனிபேசன். (௨௬)

திருத்த மேந்தவத் தபதுல்கா திறும திடத்தி
னொருத்தன் சிவனை விட்டிடக் கேட்டதன் றுளவோ
பொருத்த மாகவவ் வொருந்தனின் சிவனைப் புவிமேல
வருத்த மின்றிநீர் விட்டிடி வித்தனை வருமோ. (௨௭)

கோட்ட போலவர்க் கோருயிர் கொடுக்கின்றி லேச
வாட்ட மில்லது வருவிரயற் றனவுயிர் களைக்கொன்
டாட்டி றத்தவர் சொன்மறுத் தின்றையி னவனி
யீட்டி டப்பிடித் தவைகளை பதிகொள விடுததே. (௨௮)

சேத வாளரின் வந்துரைத் திறமகி மித்தி
றோது சொல்லினை மறுத்ததா லின்றையி னுமக்கிவ்
வேது வாலிது கவலையுற் றெனவிறை யிசைத்தா
ரூதி கட்டிய வின்னன சேட்டனு மன்றே. (௨௯)

சமதிரு லுமபுவி தத்திரு மறைப்பொரு டனியா
மெமது நாயக னேயெனப் புகழுந்திக ருயில
தமது சார்பினி னுறைந்தனர் விரிபுவி தனிலே
யெமது நாயக மாகிய முகியித்தி னவிஞர். (௩௦)

அந்த ஞண்மலக இடம்பதித் தனித்ததான் மீள
வந்து நாருகன் குடம்படக டொறுந்தொறும் வந்ய
சந்தி ஞர்களியா வருமதிறைத் தனர் கலியா
சிந்தி னுவைன மிலகிட வெழுந்தன செழிலார். (௩௧)

காத்தும் பச்சைபக கேதன காயகர் காதி
மாக்க மிக்குற வாக்கையி னுமிர நிலைறந் தகிக
போக்கி யதிலொடு முப்பரதன ரவரிலை யுறவோர்
பார்த்தி யப்பெறு மக்கண்மிக் கோகைபா விபப. (௩௨)

நிமை தெங்கனுவம புகழ்வளா தாரணிசிறைசிர
ஞூடியோ டுத்தமைத் தோங்கிடக் குதுபருள் கொண்டு
கலுை றத்திடச் செய்குமு கம்மதி னயன்போற்
(௩௩) ...ந்திருந்னா பண்பின்.
பலரொடு மெபெரு குறவளர்ந் திருந்னா பண்பின்.

மலக்கல்மவுத் திடத்துயிர்கண் மீட்டிவித்தபடல முற்றிற்று.

ஆ படலம். ௨௩-க்கு திருவிருத்தம்-௧௦௨௧.

புத்திரதானப்படலம்

மத்த கக்கரி யொத்தவ ரத்திற, லுத்த மச்செங்க ளிற்செலி [illegible] மகா, புத்திர தானம ளித்தபு சரு,மத்தி றத்தினை யன்புட [illegible] வாம. (௧)

காசி றந்தணி சுபமன வுமமொழி, லோசி றாதகை [illegible] யெசெறி, சிர்சி றந்தவோர் தெனைக ரத்திருக், [illegible] ஞட னன்புமே. (௨)

மிக்க செய்குற கம்மது மேலை,சக்க ருத்தர [illegible] அனை, தக்க சற்குணை தாவிக வாவிய, [illegible] செய்தனி [illegible] மோகனர். (௩)

கல்வி மிக்கெழில் விரகை மக்கிறது, செல்வி [illegible] த செல்வமுறை. சொல்ல ன்தமிழ்ச் சூழின கன்பர்க்கு, [illegible] த்தி னனதிசெய் தேவனர். (௪)

அன்ன மாதவ ராக்சத்தி [illegible], யென்ன கற்குண [illegible] லெயர்துள, தென்னி [illegible] தெய்வ [illegible] வெ வாழ்க்தனர் மேன்மையின். (௫)

வேறு.

கதக்தோர் மெல்ல [illegible] பட வளர, மிகுத்த பண்டைக சாரமவை [illegible] லங் அடலை, பருத்த நற்றீவை [illegible] பல்லாகவைமவனிமா; [illegible] முதிர்த்தபய செல்வநீதர் மருந்தா. (௬)

இன்பற மெனிற் இகுனரது [illegible] கதுங், அனபுறமெனி [illegible] ன்னையில் லாதான், [illegible] அல தானமெல லாற்றிசெவ், [illegible] த தெனியேற் கருமொரி [illegible] புரிவீர். (௭)

என்னவு மிகமெல சானிக்கவ [illegible] உளரிபமார், தன்னவ வருவே [illegible] ம மெனிகின மோசுகி, முன்னமே புமக்கோர் [illegible] லவன் விதித்தகைதக் [illegible] வ மறைகுவா புரிவாது [illegible]. (௮)

பலவிசை யீனும்போ லொலிக்கனை னலர்பாற் பகர்ந்துந்தா னைத் தவம புரிந்து, நலமருந் தவினரும் பரிகரித் துஞ்சேய் நயமுறப் பெற் றிடுவோ மெனவே, குலமகி லெனுகத்தம் மனைவியி னுடனே கொற்ற வா செய்கவி யற்பி, பலமுடை யவர்போற் கவலேயி லினிறைபா லனு தின முந்துஆய புரிவார. (௯)

பெறுமவத் தினிலே யறிவுறு மகவாம் பேறவி னாங்கிய திலே யென, றறிவுணர்த் தியதென் றறிவின குனர்த்த நாற்றுற வலாக ளுன் றுணர்வோ, டிறைவனே மறவா நெறிமுறை புரிவா ரொளி யாபொற் செலவர்க ளெவரும், பொறைவனே புவிமேற் போற்றுதன் மகவாம் பொருளல தென்னேசொல் புரிவால். (௧௦)

பேறுறு பொருளி னுயர்பொரு ளெனுந்தம் பிள்ளையாம் பொ ருளிவர் புவிமேல், வேணவை சுரப முடையவ ரெனினும் வெறுமை யராந்திற லிகை, மாணுறு மயர்சே ரிசையின ரெனினும வசைய ராம் பெருங்குலத் தலைமைபூணினா மகுடா திபர்களே யெனினும் புகலறு மேதில ராமால். (௧௧)

மதிநல னுடையோ ரெனினுமல் லழகோர் வரநல னுடையவ ரெனினுமை, அதிநல னுடையோ ரெனினுங்கைப் பொருளோர் சுகநல னுடையவ ரெனினும், பதிநல னுடையோர் செய்கையாற் குலத்தாற் பண்பிரு னுயர்நல ரெனினுங், கதிநல னுடையோ ரெனினுமக் களி வார் காசினி யிருந்தயில் லாதார். (௧௨)

எண்மையார் புவிமே லெவர்களு மபுகழ்ந்தேற் றிசையின ராத லு பிறந்தோ, நன்மையின் பரமேம பதவிபெற் றிடவு மோங்குறப் பெயர்வினங் குதலுங், தண்மையர் பினத்தா ரென்னிலும வளமார்தரு பிர சங்கரா குதலுங், இன்மையி னறிவோ டினியகற் குணஞ்சேர் செல்வனைப் பெற்றவா பெறுவார். (௧௩)

ஆனதாஸ் மடா மனிதனென் றிரமேற தவனியி லுக்கம தி டனே, யேனிருக் தனலு னிருந்த திற்பமனென் னெனலுநெருஞ் சடைட னுவ பொருளைத், தாலெனரு மகிப்டா வெண்ணிலா திடைந்து சவிப பொடேப் பொழுதினும் வாடி, மானில முழுதும் திரிந்தமீன் டொ ருள பழுமுறு வலிகரியும் வதிந்தார். (௧௪)

காரியர் னைக்க ரினத்தர் தம் ஏமரர் கருமத்தால் வருமயுற நகார ராரியா புகழ்வோர் வேதியர் பிரியா வருமையின ரேமூர்க் குடனு

மோருகா புனையா வேலியாக் கூவா ரப்பதுகட் குறும்பணி பணியா
பாரினி வினயோப் கவலைய ரெனவே பருவா வொரீஇத்தனி யிருப்பார்.

நாமமே சொல்வோர் பின்னோயில் லெனவே யுரிமை லேயினிருக் தெகுறு, சேமம்ல வைரிபோற திரிவரின் எனநாட் செறுபுடை யொருபக்தி திடம்போங், தேமமா ஈமையா விறையருளா லாற செய் திய விவர்கினை வழிந்தவ, வாமமே வியபக் கிறசெய் கலியா மன்னை வா மதிருக சேர்க்கி.
(கசு)

திருநா பருதா அடையவு ராவிச் செய்சகி கவலையெ லார்தி, தருமென மினைத்தாம குறும்வழி விளைக்கைச் சபிக்கினே வொடுசெல வான் சுட்டப், பெருவா முளவனு னவடைம விடுத்தே பொபலா செய் கனி யெவையும், கருதிடா தொருமை யாகவே டைர்தார கருத்தனைக் கருதியவ் வழியே,
(கஎ)

வாழ்ந்துறை சிறந்த வக்கா விடுத்தே வனமலி தன்னடைப வெருறு, சூழ்ந்தசிற் றாறுப் பளககவிக் கனிசொ டொடுங்கி கடற்கரை மீன்கள், போழ்ந்தடற் பிமிரா வளர்முடி மடனிழ பொலிக்றவே டக படுநடை கருங்காப, விழ்ந்தினிக் காலரு செறிந்தவம் பதகிர வெறுப்பி லை நடைகளுக கடந்தார.
(கஅ)

கன்னியர் கருங்கண் ணொளயவா கிலக் கைகுழலை வாயுமுக மெனவே, தென்னுற வளசம பூதுவே ரிகளுறு செங்கெலின் கழனியு மதருமின்னமு வழிந்தே வெழுகுழக் கனிந்தோப் பெழின்மணி வெழுந்தின சுடக்கன மின்னுது புயலபோற் கன்னைமேபொழிதனை விரிமலாப் பொழில்களுகு கடந்தார்.
(ககூ)

பறவைவி வினசயோ டலிமவி னிலசயாம் பாடலு முழக்கவே யங் குழலாற், உதைவனை … தா யாகருஅர் தோன்றி கன்னிகை ராப்புனி னைவு, மறைதரு … றி சொன்னமய சோகா கற்றமை யைடியபுந் தோகைடி மைநறினை புறப்செய் வெறுமையு பழமுமைதி சாதகனி மூன்லெயும் கடந்தார.
(௨௦)

வேறு.

கோட்ட கிழுக்க நடங்கைகுழ வெயபோன வொளிவி னிலமுழுதுமை
குப்பைச்குற்ற கருமகொழு நட் குழுறுக் கருவியப் வொமன்னுவின்
கோடா பிறுந்த வானுடுகளை செய்நது தெனவே தெறித்த முதல்ர
கோடா மிறுக கனியுககினைமே புகழு வளக்கி ஐபுறவைபா. ( )

வெயிலான் வெடித்தகமிடைதிவெதும்ப வெதும்பினுழைக்கும்பின்
பொரிலா நெருந்த புகைபொவாற் புடையி னுலவை யெனவருதன்
மயிலா யிருந்த மயினார்தின் மரந்து படிற்றுற் றெரூகுவர்சே
வெயிலா ராகந் இடையெழுமபா வுபிர்ப்போ டெரூ மெனவாமால

கொதிக்கும கானநெறி தனிப்பாற் கோடோ லொர்நகள் ளிபினரு
எயிர்க்கும் புகைநிச் செக்கிழலே தாவாக கோடா அடன்மயங்கிக்
கதிக்கும் விடபாற் பொங்குநக் கடிது பணைவாய் விரிசிடையிங
மொதுக்க மெனவே இக்கிடத் துறமா கோடிய் சாமதுவே. (உங)

ஓக்க லிலை நிருருகள்ளி யடைய மனையோ ரேதருக்க
னாங்கு நியந்த புகையொடு மழல்வே னர்வெய மருவியென
வெங்கி வெய்யி புழையின்கக விலேத்தரா கோடி மமுகுமத
நீக்க ரிடமபோய் வருமகன்னர் பிங்கை வருந்த மெலிவுதழும்.(உச)

வெலே பதமுன் டைக்குமிந விண்ணி னுவ்வி மகைகனமேத்
தால மொசிபம் புயதிரிக லைரி யிருபோ நிலுப்புனலின்
வாவி துறவே படிந்தெழுந்தே வருதல் கொடிய கூளிகள்சேர்
பாகிகெ இமைவ்வன வெதுப்படுத்தர்த்தா வதுன்போல்செலவெலிதே.

ாதேர் தாமயன் றென்னுகின்றே ரிதயங் காந்து கெருப்பி விரைய
காதோ படருங்கு முரணிலையிறு கலனை ஏிந்திட் டழுக்காற தின்
கோதாய் படைந்து மடடருளக் கொதிப்பை யறமுங் கொதிப்புடனே
தேர் தயவே மறுபடர்மும்பின் செலவா அனதா மவ்வனமே.(உரு)

ஒமா வவரி நதிக ளையும் பூண்ட நொருத்தைக் கிலுமிறைஞ்சா
மோன் மறந்திட் டறை விலகி யிருக்கும் விலாக வெடுத்துடட்
காமாற இவாவசடா சொலபொமயதுபோலவுமபெய்த்தேர்களபவாற்
குமா இறனவோ டச்சாமாரு தலத்தின் காத்திக் கெனதாரே. ()

வைத்த வடியின் படுக்களைான் வருங்சே கரமடங் கியும்வெதும்பு
மெத்தப புகைத்து புகைபெரித்த விறகாய் கள்ளி யிடைமனிக
அத்திப்புகைசூழ்மிர் த் துடவிசாரத்தில்க் குகிடப்ப வுழையினக்கள்
மத்திக் கென்செய் வேமெனவாக நேங்கி யோடி கினைப்புறுமால்.()

கமக நிறன் னரியா நங்கள் சங்கு புள்கண மருகுமைய
வெமக வைலாம் பாலேமிடை மேலோ னருளா லறிந்துதந்
துமக செறுமு யமதருள் சுகது ரியுற விலாதமட
நமகச் சிலமறிட் டேடினர்கா மாலை கொனது பீடன மீரலே. (உசு)

ஏனம் புலியெண் கொடுகளிறு மிடைகான மலைகள் மலைநாச்சார்
தானந் திளைவின் வருகலிளிகட் டியக்க வன்கல குறத்தியர்கை
பானன் குறவைத் தெரிந்திசைகள் பாடுமொரு விருதி கடந்துமலர்க்
கான மடுபால் வளங்கண்டல கண்டே கடந்து களிப்புறவே. (க0)

வானை வளவி மதிமதுலைத் துடைப்ப தெனவு மறுமுதலா
வேலை புயிரகட் குதவுமுய நிறைமோ சொருவிச வொலிமுயித்
தீலை விரும்பி யேவருவீர் தெரிவீர் நவமே தின்வழியி
மானை விரும்பி யெனதரசா வரிசை பெறவே யழைப்பன போல. ()

சீசால் வினைத்த கொடிகளசை சிறந்த பகுதா தெயிலினக்கண்
டோசால் புவியி லைத்துறவந் திரைப்புக் கவலை யொளித்தவர்பூ
நீர்சா லகிழின் வளந்தெரிந்தெறிந் கோரத் தினிதும் பருகுவார்செல
போசா லுயரப் புரிசையினிள் பிறங்கு மணிவா யிலுந்தெரிந்தே. ()

புகுந்து நடந்து பலசாகரும பொன்னு மணியுங் குவித்தமணா
மிகுந்த கடையின் றிருவீதி விளங்குறு சிறப்புந் தெரிந்து வந்தே
புகுந்தலிலவின் மணிகள்பதித்தொளிர் பொற்றசையபாருயர்கதைதயின்
பகுந்துன் மனையின் வளாதருமா இபாகன் விருந்து பருகுருமனே. ()

வசந்த வுறமொன் னிரசிதமாமலைசோரிருமா ளிகைத்தெருக்கள்
கசந்தல் திடுகைக் கொண்டபிகளை கரும்வீழ் திருங் குஞ்சராக்கை
விழ, நசந்தகாச பிடிகளன்பள்ளிக் கூடஞ் சிரம சாலைகல்லார்
சிசந்தர் திடுகன் மறைவிபுத சிறக்கு நிலவு மண்டபங்கள். (க௪)

வரிசை பெருகும் பள்ளியறுங் கண்டே மறையின் முழக்கமறு
தரச மச்சர் திரிவராண்க ளவுலி யாக்க அலமாநங்கள்
சிரிச ரூடங்குற திடநிலே பிறங்கு மணிகள் பலபதித்த
புரச மதமாக் கரையருந்து மரிமா சனமேற் புவிபுகழும். (க௫)

எங்கோன் மூகிலித் திளிருக்கு மினைப்பி னரிநேர் விரிசிறப்பு
மங்கா வினிய மஞ்சத்தின் வந்தே யதப்பு கொடிமனையுள்
எங்கா தாவி ஜெகேடர்ந்து றடுத்தே யறவி யவிசயினுர்
பைங்கே குசுபூம் பதமபணிந்தே பண்பி ஞெநேச ராமுணர்ந்தார்.

செய்கு மூசம்மத றமியருள் செல்வர் சலாமுக் குத்தாரவங்
குயகு நெறியல் சொலியுரைத்தா ருடையோ னருள்பெறுதவுமக்காக
செய்கு முக்கம்ம தறமியருள் செல்வ ரெனுஞ்செய் கவிநோர்
குய்கு நெறியின் மகனினையெட் டோவின் குவளை யோங்க வந்தீர். ()

வேறு.

என்றவ ராநகத்தை நோக்கி யெம்பெரு மாலுமை கூறித்
தென்றிசை யுமந்த வாரா வின்னமுது செல்வத் தோடு
மொன்றிய முனைய ராகி விளங்கிய வெழுத்தே யென்ன
ஞான்றது வதிசி லோரான் றுயோயுமக் குள்ள தென்றே. (௩௮)

கண்டது மில்லை யென்னக் கழறினர் சொனது மாதர்
விண்டவவ் வுரையைக் கேட்டவ் வெருசிதாலை கடந்து வந்த
நின்றிற வலியு நம்பீர் திருமதி முகத்தை நோக்கிக்
கொண்டகங் களிகை வள்ளல் போரோ குறுபே மன்னே. (௩௯)

விதியினை விலக்கி வித்தோர் வேதனை யிலது காத்துத்
துதியுற வகதியராகள் சதம்பெற வாக்கு நலகும்
பதிகவி துயமிமை பிரோ பகாருங் கவலை தீர்வான்
றிதிதரு தம்பால வந்தேன் செய்மையின் வழிகடந்தே. (௪௰)

எனமனி புகழ்ந்து வாழ்த்தி யிடைத்திரங் தொலிகள் பாற்போய்ச்
சொனதுயவு கவர்கண் மாறிச் சொற்றவை பின்னை வேட்டான
மனைசவு மியிறும் றதபோம வயின்பக்கிர கட்ட லாற்றுங்
கன்தொலை கடந்து வந்த வருந்தமுன கருத்தி னென்னவி. (௪௧)

சொல்லினர் முகியித்தின்முன் றேவிர் சொற்ற தேமோ
னல்லிய மொலியா சொற்று காதுவை நாடி வந்தேன்
வலவை னருள்சேர் வன்மை வள்ளலே மகவெற குன்டென் (௪௨)
றலமயில் விதியுள் டேலிவ் வல்லியான் படுத லுண்டோ.

ஆதர வாகி யானெனை னக்கருட் டமைசெய் விரும்
பாதமா மலரின் றநச மெனப்பணிந் திசைத்திப் பாவி
மேதினி தனிலே செலவ மிருந்தவ னெனவி குந்து
மேழிலார் ககைகச வேதத் தெளிமை னெளிமை மேயாம். (௪௩)

அமுதினை சேனும் கல்வி யறிவினை சேனு நல்லோர்ப்
பழுகினை சேனு மிகாம பாக்கிய சேனு மன்னே
றொழுகற யிசைகீர்த்தி யுமுள ரூரவ சேனுங் (௪௪)
குழகுது மகவி லார்க்கு குடிபிறந் ததிற்பே றென்னும்.

தகைமுறைப் பெருமேன்மைத் தகுதியும் புகழு மிக்கா
கலமுறு செல்வத் தோடென் னுமழு மோய வோவென்
பலனது மிக்கோ நான்செய் பாவமோ மகவி லாவென் (௪௫)
றிலமுறா னகைக்கவோவிவ் விசமபிறந் திருந்தே னையா.

ஆசைபாற் புவிமீ லென்பே ரதுசொலக் கருணை யாக
வாசையின் மகவொன் றோனான் வனம்பெறப் பெறுநம் வாக்கா
லோசையி னருள்செய் நாலெத் துப்பல னளியுன் மேபே
நீசையின் வன்னலேயென விரந்தனி யறமி சொற்றார். (௪௬)

உருகியின் றவர்சொல் வாய்மைக் கொலியலா வுடனா னென்பு
திருகிரு வைமயில்கண் பார்த்துச் செய்கலி யிபுன்று கமல
தூரவுவென் றழைத்தெம் பாலி லுய்னெறி யெருக்கிய மிச்சத்
தருகுவன பெறுவி ரக்க சதெறி தன்னோ மென்றே. (௪௭)

உரைத்தழைத் தனித்தி றக்கு நவர்முத லொளிசேர் தங்கை
விரைதரு முதுகிற்சேர விளரருபொற் கமல தூய
கரத்தினிற் பிடித்துச் சேர்த்தி கொளுமா மகரு மீட்டாக்
கிரத்தலிற் பயன்கொ ளென்றார்க் கிதனைவாய் மலர்ந்து சொன்னார். ()

உமக்குவக் துதிக்க விப்போ துதவியி னுமு மீந்த
சமைக்கட லனைய செல்வ மிவண்கவின் றாய பிறந்தா
னமக்குநன் னையடைய அத் தருணமி வரிசை நாமந்
தமிழ்க்கய முகய்ம தென்றே விடுமெபாச சகிகை யாக. (௯)

இன்னமு மூமியித் திகொன் றெய்துமபட் டபடிப சன்ன
நன்னய மகாக்குமென் றிங் காலிலம் விளங்க மென்மை
சொன்னயமு சகம்வி லாய்த் தமிவரு மெலகா மிக்குதன்
டென்னவுறு சொலமி னுமொம் மிதபால லதிவ தாம்பி. (௫௦)

இத்தகை யருள வள்ள லின்னமல ரடியிற் றாழ்ந்து
மெத்தவும் புகழ்ந்து வாழ்த்தி மெனிவுறா டனிபுந் தீரதே
யுத்தமம் பெற்றேன் குன்று வயயப்பதை காட்டி பெற்றேன
பத்திமின றிய ருமென் பனிசெயப் பணிக்க வென்றார். (௫௧)

செயகலி யறுபிக் கன்மின செய்மிதுல லவுதி யாபே
துய்கவுற் றமோய வாழ்கென் றுயிர்தரு மைறமி மேதுக்
கைகளை முமிசே யயமுறா கடலிலமை கலுறு லைகைய்
வைகிய மதுர சாலைக் கடந்தனர் மகிழ்வு பூத்து. (௫௨)

நடந்தணி மதுகு முரு நாகுரிலு மகிழும் பூத்த
தடந்துணைத் தடையை கற்செறு சாலிமின மருத மூலக்
கடந்தநும் கசினம் புல்லா கடருகள் தநே வாதை
கிடந்தர ஈத்தி மேசித் திருநகர் பகிமிறு புக்கார். (௫௩)

அருள்நாடு குதலித் திருசொ லணங்கெனு மனைவி யோடு
மருவிறை மொனதி டமபோய் மந்தவை கவின்றுற் மகன்
மைபெரும் வருகு வோரைக் கண்டேன் முகமன் கூறித்
தமரொடு தம்மைச் சாரவோர் சகலருமுக் தூதவோரைகனபின். ( )

இருந்திடத் தமது தானந் திருத்துமல் இரவு தானந்
திருத்திடச் செய்து மெய் திருவிறை யோரை யாங்காற்
கருத்திடக் கனைனுமொல்லுரர் தமமனைக் கமீடு கொடுமம்
விரைந்துய இதீர னைத்தான் பெருமையைப் பள்ளி சேர்ந்தார். (௩௫)

அந்தநல் லிரவிற் சேர்ந்த கனிமிச வாய்புரத்த
னாதரோ குமது கதகா புதவுரு செய்கு முகமம்
தெருநர் குருமே மேருங்க விண்ணருள் புரிதே கோமான்
றந்தசொற் செல்வர் வாய்மைச் சனைகாரி னிறையன் போதக (௩௬)

கருவெனு வன்னமேவு அமிசிறும் கவின்கு லாவத்
திருவெனாத நிகழன் ஹார்மேக் தேவிநல் வியிரர ரித்தா
குருவெனுந் தெரியா நுள்ள தாவரிடை புன்றிடன் குலின்
திருவெனத் திகழுல் வந்தி தனதலைப பாக மிம்ம. (௩௭)

இனாந்தி பிரானி லாட வெறுநிலுட் பசைம தோன்றந்
தனவுத் தனதக் தகட் பெரிதில நிதழ்வெண் சங்கை
கொணமர் வுதார்ந்த மரபுங் கொக்கையின் கருங்கண் பூப
னைவுர மதிசா குமபோர் தக்கரு வளர்ந்த வளமே. (௩௮)

படாந்திடன் பிருது வாமெய் வில்லுத மருந்து மேகா
துடைத்தை யாககு னைக மெலமா மேறுதிட கிறைய காரு
படைக்கையன் வலனி குந்தளகாப பகைமையுங்கல் படிபோ
இடைக்கனி வினிமையோடு பிறந்தன வியற்றி யன்றே. (௩௯)

விழியங் கனியை மாறும் வியனிதழ் மாதர் தேம
மொழிய சேவல்சொயுந் தோகையர் தாதி மார்கள்
வழிய மெல்லை வாழ்த்தி மனதரு விதிர் விசை (௪௰)
குழிய லகுஞ்ச லதைத் சுற்றிய சங்கத் தொழுகம்.

சுற்றிய பினி தேடுத் தேடு தலை கூறந் தாறுத்
தன்னவர் தமமி வதரு மென்ற தொடைமை பற்றி
வினவுர விருமபர் குலை இழியா விறையனை பால (௪௧)
மேவனைதூக் கமல மாது மெரனையடித் திலக வன்றே.

மதிமுக வழகின்வாய்ந்த மாமக வுதிக்கத் தமருமை
மதியகிழ பூப்பச் செய்சா மகிழுற வீடுமே மோகனைக்
கதிமிக வழுத்திச குழ்தரு சுத்தமெய் லவருமவாழ்த்த
மதிமுதற் பலரு முன சோழையின் புரிந்திருந்தார். (சுஉ)

ஆதிரா யசனுரு செயமி கப்துலகா திறமெபா ருட்டா
வீதியி வின்னசேனை நிறைந்தசெல் வத்தி னிகறென்
றோதியாய் மாபி றோரு முவப்பச்செய கலியு மேறாக்
கேதிசெய் முறைமை செய்து திருப்பெயர் முகம்மதென்றே. (சுங)

இட்டவெட் டாகாளித்செய் வியலசெய்து அடக்குத் தீர்த்து
மட்டறுந் தான கல்கி மாபினர் மகிழ்வி போடுல
கட்டழ குடைய சேயைக் கைவிதுடை யடறுயேந்தி
வட்டக வடிவி செய்கா மலிமனை நகரி மேந்தே. (சுச)

நடக்கதெழில் பகுதா தெயுதி சம்பூரு நமச கிருக்கு
மடந்தரா மூதியித் திசையோன் மதுமாசத் தனுமிக தாழ்ந்து
இடர்தரும் பதும்ப னிந்தச சேனையருள் கைக்கொடாத்தக
முடன்கபு காவலராமேன் றெளியுமைய கோதி வாழ்த்தி. (சுரு)

இகைவனைப் புகழ்ந்து வந்தோ ரெவர்க்குமே முகமன் கூறி
நிறைமது ரசகுந் தேர்வு தலசேலா நிலாய மோகக்
கறையறுங் கொள்து நாதர் கழுதின் ருமுத வாயாற்
றங்கபுக ழீசமேச கொத்தரு சற்குண மூசிதோ ரென்றும். (சுசு)

என்றுமீ தெனப்பீ தாத விசைமிக வறிவுள்ளோராய
கன்முறை யொன்யா மெய்த காவுமா யிருந்து மின்னுறா
தன்முறை யாதுசீர வாழுஇ மாவிள துய காளின் மேனும்
வென்முறை வளவி யாக்கன் விரிக்கதிற மகவே லியலாம். (சுஎ)

விளக்கமே செய்கு வார்கோ விமறை யாய வென்றும்
களக்கமே தவிர்ந்த வள்ளல் கவின்றா வுளைத்த வின்ன
ரளக்கறு நலத்தின் கொண்டோக் கெடியவர் டணிக்தவாழ்த்திக்
துளக்கற விடையும் பெத்திச கருணைசெய் கனிமா தோமே. (சுஅ)

மகவினைக் கைக்கொண் டேந்தி வரிசையின் றமதோர் மெய்போய்
கருமுறைத் திருந்து வாழ்ந்தா ரளகுறுத் தமசெல வத்தைத்
திகழ்மதிக் கலையைத் தேர்கல் லதிறாச்செய் தயபெ றைப்போற்
புகழ்வளர் முகம்மதாய புதல்வர்த் தொத ளார்த்தார். (சுகூ)

அறம்செய் கலியு மன்னே ரமுதறாழ் குதலைத் திருசொன்
விறையுறு மனையுந் தாய நெறியிரு கிளையி னொருவ
குறைவறப் பேணி வாழ்ந்தக் கோவியற் றுயகச் செல்வர்
மறைமுறை யறிவெ லாமுள் வசைதரப் பயின்று வந்தார். (எ0)

பயிலிமிக் கோதரு மன்னர் பட்டப்பேர் முகிமித் தீனென்
றிகழ்தர வெவருஞ சொலல விசைபொடும் பெற்று வாழ்ந்துய்
உதயெறு கமல வர்த்தநோங் காவிமா யொலியா யுண்மைச்
சிதவிய ஆயமுள் தாதாச தேசிக ராயுள் ளோரமை. (எக)

நாலிகம் பிறைலிக் காவைத் தரிசனை செய்து தாழா
மலைத்து தோங்கித்தந்த வானிவ்வாழ்ந் திருந்தா ரங்காட்
பொரகரி வாப்பு தாசகாத் தீனக்கிஹி ஹம்பு குசி
யின்மெனவ போலுமட்டில் லாதரு வாக்கித் தாயும். (எஉ)

அருளிச்செய் தனாஜ மாறு மன்னர சினிகஙி தீனெத
தெருளிற்சி குறவி னக்கச சீரிய வொலிமார் தம்மின்
மருளற்றோ ரிருவ ருத்ரோ ரொருவ்வா னவரும் போற்றோர்
பொருளுற பொங்கிய குதுபாம் புகழுமுகி யித்தி னென்றும். (எங)

அவனொன்று மிதராமென் றருளிச்செய் பவர்தம் பேறாப்
புவனத்திற பட்டப் பேராய புகழுற வெய்த மேயித்
தவறில ராமுசும்ம தானவ ரொருவ னென்று
மெவனை செய் குழுகமம தென்னும் சாசொன் னூரல். (எச)

தமீதுமூ மீறின்றொத் தலத்தினும் பெருகத் தாஞ்செய்
மகுமதெனு நாற்றித் தாயி னவியுகன் பெருகாரு
கமதிறை லெனதல கூருலகா மருசொற் பெருகத் தீதாச
கியிரக்கிரு திசையின் வாழ்ந்தார் செயகுமு கம்மதென் போர். (எரு)

புத்திரதானப் படல முற்றிற்று.

ஆ படலம் உ௭௪க்கு திருவிருத்தம்-௧௱௭௯.

பெண் பிறந்தானும் படலம்.

மண்பிறந் தவரிற் றமகள் வழிதொடர் பவரை நன்னடைக
கண்பிறந் தவர்க ளென்னக் கதிபெறக் காக்கு நபி
தொண்பிறந்தொளிர் தானத்தும் வாணத்தவர்க்குரை த்தானதோர
பெண்பிறந் தானு மந்த பெரும்படு ரெடுத்துச் சொல்வாம். (க)

மருமலர்க் கமலம் பூத்த வளம்விரி வாவி தன்னைக்
கருமுகி றுயில்பூஞ் சோலை கழனியின் றேரியுஞ் சூழ்ந்த
திருமணி பகுதா தாரிற் செய்பிது முகிழித் தீனாங்
குருமலி புகழோக் கச்செங் கோன்முறை நடாத்து நாளின். (௧)

வானவர் நமிசுண் மேலோர் வண்மையின் மறாவி னாகத்
தானவ ராமச்சர் மிக்கோர் தனத்தின ரெரலிகள் சாத்தி
பானவர் காபி லாஜேறு ரகுநாதன் வத்தா மெய்ஞா
தினவர் புடையிற் சூழத் திருமது ரசத்திருத்தே. (௨).

நீதமே பழுத்தவேத நிகழ்த்திய வழிஷே நீதம
போதமே பழுத்தவுய்ம நிசப்பொரு ளோகுலுக் தாய
சீதமே பழுத்த வாயரம் திருவுளம் புரிபோ துணையை
நாதமே பழுத்த நீண்ட நாவலை நிகராக லனதே. (௩)

அலர்ந்தசெம் பதுமயாறு மணிமுக வட்டத் தோடும்
பலன்தரு மறையின் நீதுசொற் பழுத்தவா யுடனும் நீமை
கலந்தட ராஜுநீக்கிக் கவிவழி யாராய் வினை
லாவன்றாத் துலககாரிந்து ணமனத் தொருவர் வந்தார். (௪)

வந்தவர் நம்மையாளும் வல்லவை னருளி னாலே
சந்தர மிறக்கி வாழ்த்தி மணிவின்ச லாளுமொற நோக்கச்
சந்திர முகவை பூசா விருந்திரு மகவாய் வந்த
கொந்தலர் மாலைத் தண்டார் குருபுகர மகமாம வள்ளல். (௫)

பூதலின் வழிகல் குடிமேர் முகிழ்த்தி துய பூம்வா
சந்திருச் கமல பாதந் தாழ்ந்தத பாத வாளையப்
பொத்தியன் பெரிசு ளாமுதந் சொல்லியே புகழ்ந்து பின்று
ருத்தாம் வள்ளலாரு முலைத் திட மகிழ்ந்து மனனுர. (௬)

அண்ணலே மிகவும வாழ்த்தி பெண்றனைப போல லோ
பெண்ணாவின் றிருமுகமொடு வாவிவை கேற நாளுக
தண்ணளி புரியுங் கோவிலை ஜகத்தைக் குருவே நாளில்
கண்ணை னடுவின்கண் ணேற்றக் காண்முனே யினப்பெற நிலைப்பன். ()

இருக்தாபில வாதுபோட்டக் கொடுங்கொடு மவனென் வியப்பு
மருந்தியான் மடைதனை வழிவிற் பலனென் றோமம
வருத்தலுத் திளக்கன் கோவா ஜூல குருவே புண்ணிய
தருந்தயா ந்திபே தெனது தன்தலிர் முகிழ்த்த திரே. (௮)

ஆதிமெய்ப் பொருளி லாகுல் முத்தலத் தென்றுள ஆய
சோதிநா யகனபா லெற்கோர் சுதன்றர வுமது வாயா
லோதிநன் னயநுஆவி னுதவிசெய் தருளக செம்பொன்
மாதிர மாணிக்கத்தான் டாமணித் திப வாழ்வே. (௧௦)

என்றுள முருகிவாடி யிரந்தவின் நியம்ப நான
மன்றவின் வள்ளலாமு மமது நவிரு பேரா
நன்றியி லவ்வா கோத்தி நவின்றன ருமது மாடரு
நென்றுயி மன்றுஆவுந் செய்தனன் மகவுண டாக. (௧௧)

கம்மையா னெகதாய நாயகெ டவது காமுற்
செம்மைசி லுமந்து நாமற் சிருத விளைக தேரி
னம்மைபணி லிளிதோர் பிளவே லதிவுறத் துணமு மூள்ள
தியமகி தலைக்கின் யம்பே நெய்திடப் பிறக்கு மன்றே. (௧௨)

வினதுமு முதுநாறு மெய்நிறை வேது மென்றே
சொனனுசெட் டவரு காதல் அன்னமைப பாதந் தாழ்ந்து
மனந்தனவிக குவளை பூப்ப வரிசைவி னைக் நாயன்
நமை தரு கணறைந்த கோயில் சாரிபே முகிழ்த் திரோ. (௧௩)

அவிதரும் புதல்வ னென்ன வப்புலி காவற் சேரகம்
புவிபல புகன்று போற்றும் புண்ணியா மகளார் பெற்றோர்
மவிபுது விளையின் வந்த மாதவ வரிசை வாழ்வே
மொலிகளி னரச னேயென் றேகிநல் விடையும் பெற்றே. (௧௪)

கங்குரு மதுரா சாலைக் கடந்தவர் கடந்து தாய
மங்கல மகிழ்க ளோகரு யணித்தெரு வீதி நீங்கிச்
செங்கம லாசனத்தா மன்றுமே யுமற் செல்வம்
பொங்குறத் மனையின் கணபேல புக்கியங் கிருந்தன் பாக. (௧௫)

தமமகன் யவலோக் கடவிச சகதீகற் குருவாம் வள்ளல்
செம்மையின் மகவுண டாமென் றுரைத்ததை தெரித்தா ரின்று
மைமுறச் செலைப்பி லுப்போக் கதபொடு மதுரா சாவுற்
றெம்மிறை பாதந் தாழ்ந்தவ ரிருக்கெழுந் தில்லது சென்றார். (௧௬)

கைதர்ப வணுகிச செலவின நடைகவர் குணாற் செய்கை
மாநாமெக தமது வாழ்க்கைக் கின்னயெறு மனவி யோடுங்
கருமலின் மகபோ கத்தின் கடலினாத் தின்பங் துய்த்த
தமலின் ணின்று விண்ண் ணருளா லோர்நாள். (௧௭)

தேவிபுங் கருப்ப மூன்று மருந்தற் பகைமை வோப
மேவிய வினிய செல்வம் விழுமிடத் திதமே புத்த
கூவின மனைய கொங்கைச் நகைக்குங் கருணை கூர
மாவடு வனைய கண்ணள் வரியாக் கிடுகவன்றே. (௬௪)

இவைமுதற் கருப்ப சங்கை யெனுங்குண மபலவுங் காண
நவையற மாத நாரு நிறையுமன் மொழிமவி னொடுத்தே
சவிதிக ழோரபெண் பிள்ளை தன்னையே பிரசோ பந்தாற்
சுவைமொழி வருந்திப் பெற்று நோவையார் வாழ்ந்தவன்றே. (௬௫)

பெற்றிடும் பிள்ளைய பேற்றின சடங்குகள் பேணிய பேணி
கற்றரு மத்தி ஞெனிரு செய்தபி னலங்கொ ரணுநர
கற்றவர் புகழும் வள்ளல் கௌதொடு காதுமன் பின்னை
வெற்றியின் பெறுகைக் கேட்க விடைபசொற் றவற இன்றோ. (௬௬)

கேட்டிரக் கியான் சுதக்காக் கெருவைபதி னருளிச் செய்தார்.
விட்டினித் பிறந்த தேவிய பெண்மணை மிகவுள மொன்னி
வாட்டமுற் றுடன்கை பாலம் மகவினை யேந்தி யில்லான்
கூட்டத்தார் தமுமாகக் குதுகித்தான் பணிந்து வாழ்த்தி. (௬௭)

அடிமையெற் கிரந்து போருன் றுன்பெற வருளி னீரோன்
குடிமையு மெனையர் மக்குங் குதுபுகா யகமே யானு
மடிமையில லாதவருவினா வாமபெறும வன்னா லேயென்
கொடிமையோ வெனாநிலவாவிப் பெண்குழந் தையினைப் பெற்றுள்.

வீறெடு மானந் தம்மோர் வினாவுத்தன் மற்று முண்டமை
பேறிணைத் தையுமே மகனை பெற்றிடத் பெறுவ சன்றோ
கூறியல் பெணவெணக்காவு குழந்தையின் பேரின் வேட்கை
மீறவுண் டெனவும வாழ்ந்தி மிகப்புகழ்த் தகுபி னின்றார. (௬௮)

திருமொழி மகவுண் டேமென் றெனினீர் செய்ய வாயாற்
றருமொழி யாருன்பின்னை தனக்கிடைத் திடுமெனத் தெண்ணரி
வொருமொழி யுடனவி ஜாவா அறநவ னன்றே கன்னான்
மருமொழிய புதல்வி யின்ற வமெனன்றே வறிய வென்றே. (௬௯)

உரைத்தவ ரின்ற வப்போ அரைவகிழ்ந் அவரு செய்யேல்
வினைத்தனின் விடைவை போரதுன் விட்டிடை கொண்டு சென்று
கனைத்தனை கோசுனின் வல்லா னருளினை காருக் கிட்டாக்
தாழ்பினை யதினை பெண்மைச் சாற்றி வீசமேயிக் கினை. (௭௰)

உடைய [illegible] செய்யி தொலியுலா பாதம் தாழ்ந்து
[illegible] விடு சென்றிட விடையும் பெற்றே
[illegible] சாமன் [illegible] இனதுதோ டேகித்
[illegible] மாடனு சார்ந்தனர் தழைக்க வன்றே. (உ௬)

[illegible] மேன்மை
[illegible] மன்மக [illegible]
[illegible] மகிழ்ச்சின் புத்[illegible]
[illegible] கற்றரும [illegible]. (உ௭)

[illegible] பொழிலெசெய் சிறந்த கீர்த்தி
[illegible] செல்வன்
[illegible] செய்குரு கம்ம துள்ளி
[illegible] பெற்றோ டேத்தி. (உ௮)

செல்வரும் புகலு [illegible] திருந்தின [illegible] லோர்கள்
[illegible] நிறை
[illegible] மேன்மையின் [illegible]
[illegible] ருந்தார். (உ௯)

பெண்பிறந்தாளும்படலம் முற்றிற்று.

ஆகப் படலம். [illegible] திருவிருத்தம்-[illegible].

இருதலைத்தொருவர் தெரிவொருவித்தபடலம்.

ஒருதலை செய்கு [illegible] யெத்தி
[illegible] காளிமாதுல
[illegible], கருதக் செய்கு அமைத்தல [illegible] சொலல்
[illegible], தருதல செய்கு [illegible] அலவியுத சொலல்
[illegible] தெரிவொரு வித்த விரும்பு[illegible]
[illegible], இருதல தொருவர் தெரிவொரு (௧)
[illegible] இசைபபாம்.

[illegible] நலல்
[illegible] செய்யைகள் [illegible]
[illegible], [illegible]
[illegible]
[illegible] (உ)
[illegible]

[illegible]
[illegible]

தாங்கொளச் செய்யும் வன்னக்கா ரர்களாரு சாதியர் கிளைக் குழுவொழ் வின், பாகருத விருந்தா ரவர்களி னொருவர் பண்பதி லோசனைபா விரக்கம். (௩)

உடையவ ராகக் கரவிலா தமிழ நடையிடாம் வருந்துற வேலை யிடறுறச் செய்தக் கிறைபுரி கொழிலாற் திரவியமுதலியபொருளுற நடவிட னன்ன குடிக்கனக் தவரி னழிய சிறந்தவ னென்ன மடனற விருந்தா ரவருமுட் டீசம் வளர்வுற வேண்டுத லாக. (௪)

நம்புநர் தருனை நாயமே புகலவோர் கவியுற தற்பலன் பெறச்செய் தம்பமாங் கொளதல லருலமென் றுயர்ந்த ஜாதசற் குருவப் தல ரதி நம்புடைபதந் தாழ்ந்ததுருநிரமேற் றேரு ராகன் ஞட்டகொண் டுவ வம்புறாத் தமது பொருளினைக்கைமபம் பெறச்செலவெனச் செய்தே.

தனக்குநேச சயமா மலரவதிமகளோத் தலைவன்சேர்த் தொழு கிவாழ் கற்பின், களங்கறு மகனோ ரன் தரூஉ் தாம்வாழ கடிமலர் புதுபபித்தே மெழுகித், அளாகலின் றுப தருமனை சுமுந்தச சேர்ந்துத் திபிகை நிறுவிய, விளக்குக னொற்றி விதானமேல வயின வீரை மலா மாலை சேக்கி. (௫)

பொருதிறற் புலிக்கூ ருகிரிவ்வா வரியைப் புதுதிரு சுவைபி ருற் கலவாக், திருதமா னதிரு விளிதொழி ரமுத கிரணனோர் வெ ணனித ழூரல், கருதுமைக் வெரிசெய் பவர்களா லியற்றிக் கருகல யோ டறுசுவை கறிதேன், தருதிசிய பழங்கக் கண்டொடு சீனி தயிர பயக் தேனொடக் காரம. (௬)

மற்றுமூ ணைத்துரய் தருமனைத் தெவிட்டா வகைபல காரசுக வியற்றி, கற்றுணர்ந் தோது மிருபல மாக்கள் சௌதைச்சேர்ந்துள புகசருக்கள், பற்றிசை யாலெய் அவர்மிசக் கின்கள்பண்பிநுர் மற்று நம்மோனகு ழூற்றலங் களித்தேயப்ச சொலலியே பிறுமபோய் மொ ழிவது தொழிலினி தமைக்கே. (௭)

வர் துமென் வியாய் விரித்துமேல் விரித்தல வரிசையின் விரி த்தமே விருத்திப, பங்கிமின் அபுரு விரித்துறு வொழுங்கின பாத நிரல் களிறனலி பாடமி, விக்குகைகளி எதப் னைக்குடன வாய்மை வி ளங்குறப் பூசரோ வார்த்துக், கைக்குநீர் அருவக்குன் பிரெள முக்கள செபங்கைவின்பியோ டருளி. (௮)

உண்பவ ருறுவதிட மகத்தின்வாய் வருவோர் குணமுடைய மன்ன பொரு ளுடையிடத், துணைபெறச் செலப்பிடு வருவனா வழிபாடு

ஆயபொற்பின் கடல்புரள் விருத்தியும், பண்புறக் கொடுப்பார வாயிற்
காய [illegible] மகாத்தில வரிதுமெய விளக்கார், நண்புறவனவி வாதில
வர் [illegible] வனங்வழுக் குவரே. (சo)

[illegible] மிகல் வொழுகவொன் கேதவும் பெருவிருந்தா
ருசெல விலையை, மாணுற வென து காநரப்பெ ராங்யான் வழங்குஉ
சேர்ப்பையொன் நினைத்துக், காணரும் பெரியோன் திருமரு பூயாக
கடவுளை வாழ்த்தி யிபறுறை பேர், துணைவி சோசகை கொடுத்திருந்
தனைரக் கனவிற வனைகை சருமே. (சக)

இப்படித் தம்மா லெலுங்கா வியத்தி யிருந்தவா தயக்குமெங்
கணுமே, பொயபருக் புதித வொருவொரு வாண வுடையவன் விழிப
படி கரிந்துத், கபொழு தாங்க லா[illegible] மேதான் றனுவிய தான்
மவுத் தாமுர், குடிமென் தவர்விட டனபுடை மேவக் குறுத்தகத்
தலத்தின வெவருடம். (சஉ)

கூறு நிதய வறுனு சாசசெய் முறைமீர் கொடுகுரூ மித்தலர்
வொய்த்து, பாலைமீ னெற்றிக் கொம்புகை கதிப்பறைமுழக் கொடு
கொண்ட டேகிச், குடுறு கடுகாட் டிடைவிற கடுக்கித் துதுகிய வவரை
மேற படுத்தில், கொடுற மோது மித்தன மடுத்தித் கொளுத்தியவா டெ
குப்பைமாக குறுத்தோர். (சங)

கட்டையும் கழிக்கி கெருபவிடை வெரித்த காவிராசு சாயமுசெய்
குலதமோதா, இடைடைபோற் றுவித்த பெருந்தவிர் தனங்க [illegible]
திருக்கைத மாய ரேயும், வெட்டையிற் சேடிய குறைவிலா தவர்தம மெ
ய்விரர் துவணறு இல்தர், கட்டதிச் சாம்பர புகைகிர் யறுகா[illegible]
புர வுறவிருத திலக்க. (சச)

இன்னன வாகவன்னவர் சடலத் தினிநுற சோமமா மனைவித்,
தன் [illegible] [illegible] வாடிடா தவிக செயப்பொடு மிருபயவக் குலத
தெர், செங்கினிசா செயகாறு செய்யவேண் டியதெ லாமியற் றியப
லொதி டாதும், தன்னவ ருடல தாலனை பெறுமெ ருவதென் றெ
வொணை காய்ச்சித. (சரு)

[illegible] தொருமுன் னனைனமெ மிகுதப படுத்திய வில
கறுவ னைத்துத், தனக்குறமணை தாயமுடைத தட்டழித தவர்க
ள பொடிக், [illegible] தந்த யிலலைம் புருந்து கருக தன் சாயவெ
லெகாவெ, அமைகலொ புருந்தா ரந்தனு மிடக்கொ சொலியிருக்கா
ாவர் தமக்கே. (சசா)

தெரிதர நமது காதகா ரூபியித் தினதி வித்தன ரிவணிற, வுட னிருந்த சாமந்ற னெழுதினா மலனுறத் தூந் தின ரவனா, செ திறும் சுடுவான் கொண்டுபோ யிகொட டிடையினத் தவர்செய்ய தியற்றிக், கரிபுகை யனுகா தாழ்நிறைத் தகன்றூர் கடிதமன் கெ ண்டவர் தமையே. (க

இன்னபோ தேஷி யவன்றனைல பதித்தின் கெழுமிலொடு மெடு துவக் கினிதின், றென்றுற காருசெய் முறைமையி னியலபோற சி படீ ரான்முழு காட்டிப், பன்னுறு கபனுஞ் செய்தெடுத் தோது பாவருபோ லூர்தொழு வித்து, மன்னமம பெறக்கல கிடுதியதி செய் கடையினல் லடக்கஞ்செய திடுவீர். (கஅ

அவருமுன் செய்கு சவிவ்வல்லா விடத்துள சுகத்துனா வெ மிக லாமாய்க், கவரற வீமா னெடுமுறல வெளியில் காட்டிடா து தியி லிருந்தார், நவமுறத் தெரிவி னெவழி வித்து சாதமிர வகிசெ டி யவ்வூா; தவறற விருந்த தவமலி யொலிசெற சங்கதயே பெருவ செய தனரால. (கக

இத்தகை செய்வித் தாருதா பாலவ கிருந்தவி யொலியுனை தி யான், வைத்தக புடனே கொனுமே சேர்ச்சை வழங்கிழ ரீதெல வனர்தோக், குத்தமம தெரிய திருபதி யிறுதிய குறுதியர் குபிரா பினமே, வத்தலை கிருந்த தாவிவவா ருய்த்தி னகம்புறம் வினங்க செய் வனுசர். (உ0)

இருதலத்தொருவற் கெரியொருவித்த படல முற்றிற்று.

ஆ படலம். உகூ-க்கு திருவிருத்தம்-கஅசடு.

செல்வியர் செல்வராம்படலம்.

கல்வியர் மகத்துவ ரமச்சர் காவலா, நல்விய னுளாடணி குலபு நாயகா, சொல்விய றுளொரு தோகை பெற்றுள, செல்வியர் செல்வ ராந் திறமை கூறுவாம். (க)

மீரதான் ராதசெக கிலறு மெய்கழ், கரந்தமெய் கமற சுரி காதா போனூர், புரந்தர செவிஜம புகித மேன்மையார், வரந்தருள் செ ய்திதாம வரிசை நாயகர். (உ)

அசனியல் வழிவரு மப்துல காதிறெத், திசையினு ளும்புடை செறிந்து சூழ்தர, விசையிலுற் கலியுல செத்த மிக்குற, நசையினு டனிபகு தாது மன்னகர். (ங)

ஆனதி ஞெளிநிக மூன்று மிருசிய, வாளாம பள்ளியின் மதா காலிலைந்நு, நாளந்தி ருளியா சனத்தி ருந்நாக், நீனெறி வருது கன செடிப்பு காலைசின. (௪)

அந்நகர் தனி லொரு வதிக லக்கணத், தென்னறி லொழுக்க முறு சிறுத செல்வமு, நன்னயம் பொருட்பால நாளு மேவுது, மன் னுசி மா துயமுனை டாயவ ளாந்தவர். (௫)

ஆங்கொரு பெண்மயி லனைய சாயலு, மாங்குயி லிசையன நடை யும வாருமெசம், பூங்குசே சயம்வதி பூவை நேருத, வாங்குயிற் கா வல் வழிக ரத்தினார். (௬)

செல்வமுறு சிறுத் திறப்பு மிக்குற, நல்லறி வையின் மனந் செய்து மகிழ்ற, பில்வரு மிளா நி வானா யாசகர், பலவரி வையர் மூசா செல்லப் பித்தவா. (௭)

உளாளந குளிர்தர வுடையோ டாடையர், தெள்ளுதம் பொருள் கருந்து சிங்குத லின்புறத், நள்ளலி லாதுநற் செயனம் நன்மையின், வள்ளியோ ரொத்திரு மனைவி ருந்தபோ. (௮)

உதவிதி துநவிசி நிதி வாழ்வசோ, புநவியார் தாரலம் புரின்று பள்பெரிரு, சிறுவிய லறிவினர் திவின செய்கைகல், லதியாமென் செய்துகொண் டதிக நேமமே. (௯)

பெருகுசீர வர்த்தமா பிரப லன்பெயுரக், திருவளா செல்வசோன் றெவருஞரு செயலிலே, கருமுகிம் குழலினங் கன்னி போடுமொதத, திரு நிலம் புகழ்தர விருந்தில வாழ்க்கையின். (௧௦)

அதத்தமு பவித்திரை வருளின் றேமுற, வசுத்திதுய் வெருன் ஜெலாரு கற்று நரிக், கைத்திரு பதிற்றெருந் பெண்க விளங்கும், மிகுதியின் குடும்பாகி யேவி னுசரோ. (௧௧)

பாரிடை வருந்துவ டமரு பெண்ணாக, மாரிநுக கவிவையின் வள்ளல் விண்டவக், காரிய மணங்கிறுர் கரும மெண்ணுனா, தோரிக புறாககும ஒளிது மொத்துமால். (௧௨)

ஆனதா விருபதுதோன றநிந்தில அறநுன, காவிகி பென் செனகாய மெடுசொலத், தாமெலுாரண மகவிலே யெனந்த லாரறதம், யாமெனது நொவியோ டவரும வாவெர. (௧௩)

மாண்பின்னை யென்னினு மதிபு மாலருமம், பூண்பின்னை யென்னி னும் புதல்வி மார்களின், விண்பின்னை யென்னினும் புவிபின்பிமன மையரா, மாண்பின்னை தமைபுவைப பாரான் றேருகனி. (௧௪)

ஆகையாற் றேவியு மவரு சமயோலா, வாகையின் விளங்குற வ புங்க வோமக, ஞெகையிற் பெறலிலே மென்ன வுன்னியே, மேக னா தனைபுகழ்ந் திரந்து கேட்பால. (௧௫)

ஆண்மக வாகயிக் கறருசெய தம்புய, காண்மலர் மகவொது நாரி தன்னொடு, நீண்மத கரியினை கிராம ஞரைரும், வேண்மனை நா டலயாம வின்னற் பாலதோ. (௧௬)

மெத்தவு நோசசையும விரத மிசையு, மொத்திரு வருமபுரிக அருகு கின்று மோர், புத்திரன் பெற்றிலா அளம்பொ ருத்துய, சுத் தொடு மவர்மனை யாளொ டன்பினே. (௧௭)

நாமரு வருமில்வாழ்க் கையி னனிசளித், தேமமா யிருந்தனம் உறமலு மிபிடா, தோமில துறமுகநாட் டேகாயனை, நேமமாய புகழ்க் குமெரு கருக்க மேகொடிம். (௧௮)

இரக்குகேட் டனப்பெரி யவர்து ஆவிறல், வசுதரு மகவுறு மென்னை வணை பொருட், கரக்துனை பதம்பணிந் துதவிக் காருதச, சுரக்கரு ளுடன்பெறச் சொற்று வேண்டினும். (௧௯)

காவெலா மித்தகை காட்டம் வைத்துளத், தாளிறை வனையு கழ்ந் தறத்தி ருந்துமே, நீளிய புகழினிந் நிலத்தின் போர்சொலத், கோளறு மாண்மகப் பெற்றுக் கொண்டிடும். (௨௦)

எனச்சொலிச் சலித்துப்பெற் றிருந்த பெண்களின், வனைமி றைக கிளிங்கள் மங்கை மாரிவே, நினைச்சுரு ணத்தகத் திதுமகிழ் மைந் திபெக, கனத்தசி ரினர்க்குநகல் யானை செய்தனர். (௨௧)

மக்களை யூழ்வித்தம மனையிற் பின்னுமான், மகவினைப பெற்று தமரான் குமபிபம், மக்களோ டெம்பெயர் வழங்க வோமகன், மக்களோ டற்று மாமெனா குனிதை. (௨௨)

தகரருள் வாவெனத் தரும மேயிகச், சிந்தைநோக் தவாசனத் செய்தும பெற்றிலா, மைந்தனை யாதலாத் கவலை யாழுநா, மொக்கவே சகுமாறு திருத்தி யேபெறும். (௨௩)

செல்விய திருப்பதிச் சென்றிற சேமுறத், திலவளர் வாழ்க்கை யிற் சிலரி ருக்கற, மலவளர புயலச்சி மானறம் பாரிபா, ஞல்விய திருமகன் பெறவு காடியே. (௨௪)

[illegible] குலப்பெயர் கவிலை [illegible], விமலி தலநதுண்டா மாசி னேயல, தமருந்தம் பெண்மை [illegible] நதவர், நம்மையே மணந் தவா மாபு நாருமாம். (௨௫)

இச்சிலத் தியற்கையிற் படிமி குப்பதா, லென்னைத் தவர்தோ ரன்ன [illegible], அன்னின வியுமபெற றற்றி னைத்த [illegible] புன்றினர் தோகைபெணிச் சாலி யான்செய. (௨௬)

சொலமிகி சம்மதக் தருதி சோரமற, நல்லுளம் பொருந்தியம் மணைத்தி ருவமா, னலவி னைதுபெற நிலம மைந்தனுள், மலலம் புவினின் பெரு மாமறு. (௨௭)

அமடாடு மாண்மை வுதிக்கி வன்னதா, லிப்படி யினியம்பே ரிகையி னெறங்குமாத், தபித மறவியான் சாற்றி தொத்தாங், குப பொதிம விடைதா னங்கின் கொள்கையே. (௨௮)

என்னது மணியணி யுடையில் வைந்தனுட், பொன்றினுக் தன னது போகத் தானவாற, களவிய திருப்பதித் தொன்றுங் காமுறந், தன்னில் விட மெயிரி யாத தன்மையால். (௨௯)

வேறொரு பெண்ணினை மதுவை வேட்டிறக், கதில னித்த கை கூற வொருமே, வேறுசிர் மக்களுள் உவளை வின்றினேற், அந்த வொருமைடா குலரு மாமரோ. (௩௦)

மக்களிற் பெயணைத் தவர்ம னமபார்க்கு, மக்களன் றேவனைத் தங்கொள வாரன்றோ, மிக்கதற் கிரகனும் வினைகப் பெற்றுமோர், சங்கனத் திசையுமுனை டாக்கல் சகனையோ. (௩௧)

டமமனத் தினிற்றெரி தருமென வேறிவே, சம்மதம் சொதித் திலவர் சாற்றின் வாயமொழி, செம்மையின் றெனறவ டவிப்பச் செல்வரர், மம்மரி யுருகிதா வைவினா ஞிருமை. (௩௨)

காட்டுவா சிழவர் கதிர பெருமான், விட்டினி ராதுசொல வெ ளிவெண பாரபெயா, காட்டிடத் தேஞ்சி லாதா ரானிலத், திட்டிய கவலையின் றுசை வெண்ணுவே. (௩௩)

வைத்தன வதிட்டயில் லாத மட்டைமீ, புத்திமற் றம்புகா வி டம்பு ருகதபோன், மெத்தன யாகளான் விழோதன் ரேடெனடு, பித்தர்போல் வசைமொழி பேசி வைகுவா. (௩௪)

என்றுல முறைமையி னில்லி விமருணை, யுன்குலத் துன்னவோ ரிவோ ழிந்திடி, னன்குற நான்மக ஞமனின் றிடத், தென்குல வறப் பெறு குவன்செல் லென்பரால். (௩௫)

இப்படிச் சிறுமரா தெனை வைதுழ், கப்பித மொடுஞ்சொலத் தடுத்திட் டோர்மொழி, செப்பிட விலத்த பொறுத்த நீதிமொழி, யப புருடார்க்குள மறைந்ப பேணியே. (௩௬)

அடிக்கினு மிடிக்கினு மறைபியா ருவரை, வெடுக்கெனப் பேசி லும் விதிமி தெனலக், கடுக்கறு டமுசகந கனைவ சொன்னவம், மிடுக்கினர்க் கவருளம் விதவிக் காமமே. (௩௭)

உற்குண கற்செய லாக வைதன், வீரசாறும் பிணக்கமா மிருந் து செல்வியர், விற்யொளப பொற்பமே விபுமி தாய்மைசை, யற்பவற் சொலற்பொறுத் தவைசொல் லாரியர். (௩௮)

இத்தகைய பொறைமயினின் றுவியேன வெறுவெறுமா, பத்தை யும் வைத்தவள் பாது காத்தும், வந்திறத் புருடர்வேட பாவெ ணின்றலக், குத்தரத் சொல்லனென் றுரைத்தன் றுணமுனில். ()

மின்னவள் கொருக்கே மிடுவே யமினைத், தள்ளெநிக் கூறிய தலைவாக் கருதிமொக், தன்னயா கேபன பிரைத் தகைய வகுற, வெ ணரினிச் செயவதென் றேத மேமிக. (௪௰)

புருடனை யிழக்குமாள் போது வேவினினி, மருடயாப் பின்னே னை வருந்தும வாடலாம், பொருடா வொருசகா பயபு சித்திரக், கரு டுரு மவர்களென் றுமொழ் துண்டரோ. (௪௧)

என்றுளத் தெண்ணிமிக் குருகி யில்லக, மின்றரும் புருடனைப் புதல்வி மாரினை, கன்றியின் செல்வஞ்சீர் சிறப்பை யான்விடற், கொன்றிய தோவென மனைவ ரோதிடும். (௪௨)

ஆதலா லக்கசொல லைத்கல் லாயினும், வோதிடன் மகவின் பாசிதான் றேறுமா, வீதியின் பொறுத்தை யோதிலத் தின்வாணை, மீதி லு மவளாயாள் விட்டு நீங்கவோ. (௪௩)

உளரொடு மரபிக் குவந்தின் றனுமம், சிருறு செல்வியென்
பினைத்து தின்றிச்சிர, திருமம மங்கலி யென்னச் செப்பவோ, வாரி
வைறந் தவிடபமென கலத்தி னெந்தனம். (சச)

பொருட்சொளுத் துயரொடும் போதல காணுறு, தெறழ்க்கொ
ற்றில கைம்விடுத் துலவி யேதனி, மருக்கனி லாத்தெரு மறுகு நீங்கிச்
செல், சுறுக்கொடு கோளிடருற் றென்று சோர்போடும். (சரு)

பிறந்திய கவலையி னழுது விம்மின், தெருசலி லாடியத மியுமன
ருளி, கந்தபூம் பதம்பணிந் திறைஞ்சிக் காக்குமென், றஞ்சசி மொ
ன்றனா சழுகை மூனனர்கிழ. (சகூ)

கின்றனி மணியொளி மிலகு மாசனம், வென்றியி னிருக்குகும்
வேந்தர் கோனமுகந், தென்றிசை மதியினை நோக்கிச் சிரிய, குன்றி
டைப புகழுறன் குடையு காதரே. (சஎ)

இதந்தவ லெயின்றவ னெனவெ மூக்துமன், னிறந்தா விருந்து
மக் கனரிம் நீளவிதை, தறந்தா விளைறுத வருணமெய் யண்ணலே,
திறந்தா வெளிமனை செய்த மன்னரும். (சஅ)

காணுமவாழ்க் கிருக்கிற மாமைட் டுருசமித், தினயி லாதொ
ன்றேற டிருடன் பெண்களைத், தாணுமின் றன்னொரு தனையன்பெற்
றிலேவ னுனதா யவரோமே பரிப்ட மில்லவள். (சகூ)

என்னவும் வசையொழி பலவி மம்பியென், தன்னையு மெதிரின்
து வாக்குச் சொல்லினன், தின்னுமோர் பெண்கொளற் கிசைந்து
னரத்தன, சன்னலை கேட்டன கவலை யாகவே. (ருo)

தம்பமொன் றில்லன கிரிவன சாவதி, வம்புவி தழுவிலா து
றன்றேனை துன்பற, தம்பிகட் டனிமுமை துயய சரண்மல ரம்புய பத
மென தபவ மன்னனாலே. (ருக)

என்றமுறு இனைக்கசொற் றிருவின் வேறைபடை, வென்றியின்
புருடச்சோர் விளங்க வோர்மக, மைதியின் பெறுத்திரு வாக்கு கல
குவீர், பொன்றினம் பணிபுநாம புதந்தின வள்ளலே. (ருஉ)

இன்மொழி வாழ்ந்திய செய்யி தேயுத, மான்மனே விபரிகு வருக
ளும பின்பார்த்து, மென்மணி யென்னவர் துற்ற மேன்மையா, சின்ம
னி மைத்தர்கள் மசயி ரண்டுமே. (ருங)

குன்றுறக் கட்டிமிக துதித்த காயக, வென்றிக் கரைத்திட வேக நாயகன், தன் திருத் தருமமேக் தருமகாயகா, பொன்பிமா வழுத்திசெம் புசித வாயினுல. (௯௪)

வேறு.

செப்பின னொருமை புண்மைத் திருமறைப் பொருளாம் வலை
வொப்பிலா நாயகு டிறுஅற விதன்பி னுன்சே
யிப்புவி யிடத்தீத யின்னும் பெறுமவைகி யென்று மினனே
குப்பொடும் வைத்துக் கொள்வான் கோவைதயே மன்ம ஞானன். (௯௫)
சொல்லிடா வினைத்த லாக்குறு மதத்தொடும் வாழ்வை நீயுன்
னில்லகஞ் செல்வா யென்ன விறைபவ னெருவியை வாழ்த்தி
மெல்லடி பெயர்ந்துச் செல்லவ் வேலைபே லிடையில் திக்க
வைவிய ஒருமா துன்னி வவின்றது போல வனறே. (௯௬)
கினைத்தன னினைத்த லாக்கு நிணபுரு டவுறுசொல லாகின்
மனைத்தலஞ் செல்வாய் தாய வல்லவை றுட ஞனே
யினித்தனை யனைய நீபெற் றிடுமைமையென நினைத்த நல்லை
கனத்துஅச் செய்ததுண்டோ கடவுளர் காறுங் காணேன். (௯௭)
கரைத்தழு தேங்கி வாடி நின்றதாற் சுவ்புதேற
வரந்தரு மழுதச் செவ்வாய் மலர்ந்துவி யாரந் திரந்து
விரைந்தக லானசெ லத்கா விளமயில வுளாவி தவவா
வுரந்தா மகனை யின்னும் பெறுதல்வாந் அறுமோ வென்றே. (௯௮)
சிந்தையி னன்ன மாது சிந்தித்தோரந் தெழுகான் மீண்டு
வந்துசொன் மைமைக் கேழு மகப்பெற வாக்கு நன்று
சந்திர வதன னெங்கோன் நஸ்தக்கிர் மதுர சாலை
யந்தர வாடிச் சென்றுற் றடுத்தன ளடமோ தங்கள். (௯௯)
வள்ளலா குலத்துய் தோடும் வல்லவன் சந்திப் பேத்து
விளளறு வின்பா னாத வெள்ளமுட் டினைத்துக் கிட்டாத்
தெள்ளமு தமுந்தே விட்டா துண்டுபே ரின்பந் தேக்கு
மொள்ளிய நன்முஷாக் தாச்செய வுவக்தி ருக்கும். (௱)
அழகிய சச்சாத்தென் றதைதரும் விருப்பின் காண்மே
குழகுறப பதமவைத் தேதிங் கொண்டுநின் றரைசிராதே
யெழிலுறு மம்மா னியாறு னொலுமகப பெறுவ தேலென்
னெழுபரு வழும்பூப் புஞசென் மினைத்தனன் வயதளாக. (௱௧)

தேவரீர் இருக்கை யோடிந் செப்பிய வானமை போலெத்
காவுதற் கின்னுமோயா வருணருதெதுறும்வார்க் கன்பி
னிலைதப் பெற்றுகசொனவா னெத்தின னேழை யென்றான்
மாவலி மகவின் முனிவன்பின் மக்கள் தேடற் போலும். (௩௨)

என்றவை சொல்லி யிடற் றெரிந்துள மகன் னென்ன
மென்றவை சொல்வா யென்ன விருப்பிற் றெவ்ரெறிஞர்
என்றவை கேட்டு நீதி நுபயடித் தெய்துமாறுட்டி
யென்றவைக இவ்வி ஐமா லென்னமே நிரிவு றாது. (௩௩)

இன்னது மனது தெறுந் திச்சய மாக வல்லே
யின்னது மனையிற் செல்வாய் நீயறி குலைவிய போழி
னின்னதும் மக்க டைமை நீக்குவா யெனஅ றையு
தின்னது கவிலு நீ செய்மையே யெருக மாதே. (௩௪)

அறுதினன் றிறவை யெடுத்து தன்மக்க ளெனவே யன்ன
றாக்கனைய கவிய மாது நல்தக்கி நூய பாத
புத்தம லத்தை வாழ்த்திய புணர்கோல் மதுர சாலைச்
செவிரக் கடர்ந்து போனைத் தெருப்புற நடந்து சென்றாள். (௩௫)

புனிறுசெய வருந்த வாயாற் போதகன் பதுக்கா ரேத
மினிதுறு மிசையைக் காதா லன்புற யாசதி யார்ந்தி
வனிதுநயன் றனைஉ மாமா னைவிசெவி தீக்கோ நீக்கி
மனதினி லுவகை பூப்ப வாருய ரழுத மேவும். (௩௬)

தனமகின விடுத்தி இத்த தமலிய சித்தி றேறு
தன்மதி மூகவு மெய்வு நகைய வெனவே முன்னை
தென்மலி தாத்தா ளீற செலவியர் தனைவிசோக்கப் படும் (௩௭)
பொன்மக ருதவும் ஆய புயனுறு காசிம பீர.

பாருடனோன் ஹுன்மை யோனரும் புதல்வர்க ளாக மேன்மை
யாருடனு மெனது நாத ரருளிய வாயமை போலத்
தெருடா மாகேடச் சோலை நியற்கையுஞ் செயற்கை யாலி (௩௮)
மருடாக் கோல மெல்லா மாகிய சிருப்பாக் கண்டாள்.

செய்யும் வகை னென்னச் சிறந்தவர் முறைய னாக
மயிலாக இருமை காறு மனந்தரும் விழிக ளாகத்
துங்கமா மெருந் வென்னக் கடந்தரும் புயங்க ளாக (௩௯)
மங்கைக ளானாத சேட்டைகந்த வங்க ளாக.

வாரமே திறமை பேறே வணக்கமே யிணக்க மேயின்
பேரமே பொறையே யின்சொ லினிமையே வாசக மாலும்
வீரமே புகழே சீர்மை மேன்மையே யறிவே நங்கு
தாரமே யுறுவது மார ராதலா லுனக்க யுத்தோள். (௬௰)

உந்தியின் வருந்தல் கைகா லுனிச்சமேலா டல றுற்ற
நொந்திடும் வருந்தத்தோடு நுவன்றிடும் வருத்தந் தீர
வந்தமா மடவார் சூழ்பு பணிகளுழிற் கிடக்கு மின்ற
வந்தமா ணருசி யூற்று மாடிணை மகிழ்வு பூப்பாள். (௬௧)

அன்னதி லடையா ளருசி மழைத்தி மோர்மூக்கு சிலது
சொன்னயங் கருத்துப்பாடுந் தாய்தருன் வீரமானம
பொன்னிறுடை கரியஞ் சேர்த்தல் புகழியல் செயமின் மேன்மை
யின்னன காணினு மிதயமிக் குவந்தின பாவன. (௬௨)

ஈதல னனது செலவ னியல்புமாறு சாண்டுறு வினவ
வோதிடக் கேட்டி னன்பின் புனையிக மகிழ்வ னின்ற
காதல னெனும் னண்டேல் கெனதுநா யகர்நரு சொலை
னிதமே மசிரபூண்ட செறியுறு மனத்த னாமே. (௬௩)

தனக்கிரு பகிர்ந்தோர் போக முகுதியிற் கிடைத்த வென்றால்
வணக்குமின் மொழியி னனுனை மகிழ்ச்சியா சொல்ல வல்லா
னனக்கவ லேயின்மூன்றினைக் கடந்துவ கையின்றும் நீர்செவ்
தினக்கவி னிதுகள் பெற்றே யிசைந்தவ னெனாவின் புற்றான். (௬௪)

சிக்கறுட் டகவி றுன்கள் சிறிதுகள் டகுவ றுன்னா
அங்கக்குட் டகவின்ன நோல்விருப்பத்தென ராய்தாய தேறத்
தங்குற்ற தென்னைச் செல்வந் தருக்கியி விருப்ப வைத்தா
யங்குத்த மதிதான் கோர்த்தே வாசமோர் தாவ னோமே. (௬௫)

கடந்தலை புருடர் பாலின் மங்கைநர் கண்ணிக் கொய்து
விடந்தரு மம்மா டக்கன் விருத்துன மருக ராகுமத்
திடந்தரும் புதுமை கண்டு பெண்ணிழ நாடன் சொன் மூர்தம்
முடங்கையாம் பாகம் வாழ்விலே போக மேனுன் குற்றின் வாடுமாலை

மகிழ்வுத்த் தாறு மக்கள் மயமோர் நலமுஞ் சிமான்
புராழுமே கொந்து போகப் பொலிவோடு தழைத்தி யாதோ
திகழுமே காதல் வாழ்ந்தா செயத்தினை சென்று நாத
குணம்பும பகை றுத வுத்தமர் செல்ல மொத்த. (௬௭)

உதவிகள் பெருக நோமை யுதவுநா பெருக கலை
பதவிகள் பெருக மேன்மை பரிசைம் பெருக வோர்மை
இதவியல் பெருக மிக்காரு சிறப்பொடு மாபெர் சாரு
கதவுகள் பெருக வல்லோ ரருளினங் கவர்கள் வாழ்ந்தார். (எஅ)

தருமரு வமைத் கந்தாப தருகுரு திருகு ஞலன்
திருமலி யயசம பண்ண செய்குமு கமய தென்றும்
பெருமா யோங்கக் கீர்த்தி பிரபல மோமுசக காக்குந
குருகுல கீர்த்தி னென்பாற் குலந்தழைத் தறவ னார்ந்தார். (எகூ)

வைய கிலுக் குதமதன்மை மயினை வாதேறாக் குள்ள
சயமுத துரம் மிக்க வெந்திரம கனையெகாரின
கயமுகது பாசு சொன்று கையகர்ந் தருளு ஆடு
விமாதுகைகை யெய்தி குந்த நிலநல திருவ ரங்கே. (அ0)

மனைமேம் அ தனைக வின்த மயகளின் பருவங் கண்டின்
னெனை யதின் முயேயா துன்று பெச்சமை காகத் தொண்டே
யனை வுமா மனைவி வந்தி பந்தனை தமயா விக்கை
தனையவு புதுமை கண்டோச் சதெரு மகிழ வித்தார். (அக)

மூர்திய புகல்வார்க் கோதத முறைமையின் வதுவை செய்வித்
தந்தர மகிழு வாமைக்க காண்மைகள் படைவு மான்கள்
சிந்தோ மறவி வாசரு செய்துவாறுந் தனர்ச் மாண்பான்
பந்தமு மாபு யோகப் படைநம வளர்த்தி ருந்தார். (அஉ)

இந்தக்கை யாக வாய்மை யேர்திழுக வாவிப் பெண்கள்
அந்தனை கையுதல் வாளொன் தருமவீரி பூஷான் வாழ்த்து
மொத்தமாய குருபுகாதர் மூவிந்தின் புதுமைய பூவைத்
தந்தவர் தாருணர்திபா சொலத்தரு மெனத்து நித்தார். (அங)

செல்வியர் செல்வாம்படல முற்றிற்று.

ஆ படலம், கூ0-க்கு திருவிருத்தம்-தகஉ.

சுரசாவுய்ந்தபடலம்.

இதைச ரதவிசய் கொடுகொ டெரிசா, முறைச சன்றிய முரு
கன விருக, திறைச சந்றி செயதொளி செயலுமன், சறைசா செல் (க)
அபு ஜெதசொற்று துவயே.

ஆடா குடிபுகழ் முதலிய னருள்சேர், மாடா கத்தினம் வழிதிக ழம்மோ, நீடா சத்திசை மிளிதும மேவுசை, கூடா வாகிய குளிர்மொழி யாரினை. (உ)

திருமலி சீரிய செல்வமொ டுத்தர், மருமலி மாலையின் வாசமெ னத்தர், மொருமொழி விலதினி தாற்றுள சவரோ, கருமுகி லெனவடா கனகுழன் மினனே. (௩)

சீரின்ம னைத்துசி றப்பினி ருந்தார், பாரின்ம னைந்திடு ன்மதுவை னதத்தம், பெருடன் மாமிசை பெறும விளக்கக், காரிகை பெற்றிலெ வெளி லெவர் காணும். (௪)

இருகக மெய்துவ கில்லறம் வாழ்வார், தருகக மக்கட மானமா பொடுபோ, வருகட கிற்பெறு வளர்புக ழினமென், மெருகுக வாருமொ ரூர்மக வாசை. (௫)

ஆதவி னவரும கர்க்குள வாவி, ஒதமெ யோர்திக லத்தொழு கர்த்தார், போதா விற்றரு மங்கலபு கித்தார், காதலி னின்னன செய்தமவே. (௬)

மானவரை மகளி னாயளி ருந்தே, மானவல வருளினன் றுரிரு நேமர்தங், கோள்வகை யுருசெல மேருல வச்சிர, நீளவரி னைழிலுற விலவுறு பொன்மின. (௭)

என்றெருகு பெண்மக விஞ்சிறு தெக்க, வன்பிற வுறமற மகவுமி லாதா, னன்பிமி னமனாக மாதுவ னாதுதே, குன்றறாழ் திருமன குலவுற வாழுநாள். (௮)

வேறு.

மேன்மையர் செல்வம்போன் றும் விளங்கின மதியம் போன்றும்
பான்மைபொன் னிலைன் றனக்கோப் பணமொடு மணமகு மன்றும்
நான்மையர் தவத்தி னாரம் பலந்தோப் பொன்றா மேயெர்
காண்கையின் குணமகொண்ட மின்னே கலுமற வளர்த்து வந்தார். ()

வளர்த்துழு கற்பின் மிக்க மங்கையைச் செல்வச் சேய
னளந்தர வளர்த்து கல்வி யயல்பெறு மொருமை ஞானக்
குளந்தனின் மகிழ்ந்து பெற்றோ ருபயரு மன்று மொத்த
குளிர்தரத் சொல்லி லுருவ கூடிச்செய் முறைமை நன்றின். (௧௦)

செய்துக கயிரல லாநின் றிருகெழு மணமிக் காகு
மைதுற முடிகல யாண சோபன நிறைவிற் செயதார்
வெய்தரு பாணி போலிர நேத்திர சோமனென் றேபோ
லுய்தரு கேரமு பூரொத் தவந்தினவாழ்ந் தினைய மந்தார். (௧௧)

சுருங்கு மருங்கு மாட மங்கலத் திருநகர் வாழ்
வொருமாக வின்றிச் செப்போன் றத்திலர் நமது பிள்ளை
தருமாக வெளிநுங் கண்டு சசிப்பெயரிற் றவளைக் கொள்வோம்
மருமென வுள்ள வாயின் மகிழ்வு மிகு வாழ்நாள. (௧௨)

ஏறுபெயர் ருண்மை வதுதா வினத்தினர் மருக குருசோரர்
தாதினையா புழுமுது நன்கோ டடைமினர் தேவி செல்வி
மீதிவோர் நமுவி னந்தார் விலக்கத்தே நாதனுந் ருரமீன்
காதலின் மனைமா யன்னுர் காரலி பெருமா னன்பர். (௧௩)

அருறிய கவிமை யென்றுனை துக்கருந் திர் கோக்கத்
தொழுசலி லசது நீவிற் திலசிரன வைத்துப் போற்றி
மிஞ்சிய வருமை செய்தம் மெலிமருளர்க் கன்று
வறுதிசரி மாடத் தன்னி டாசாதா மலித்தல் குற்றான். (௧௪)

தன்மருவு ளரிறு செல்வி திருமகப் பலைகர் வளர்க்க
நன்மனு வளர்கருமை வேட்பித் தாவிருள் மிகவு வார்த்தரு
செம்மமே நாதுனை கண்ட மகதின் சொரத் ருய்தொத்
தன்மதிரா காமா மினத் திட்டுத் வெரவபெண் ரேம்பி. (௧௫)

பன்முறை செய்துங் பூதமும் பலைராருர காப்பமில் லாவேற
தலைமன்ற அமைநேம புற்ற சென்னியார் தன்மை யாமெசர
நன்மைநத் கொள்ளா தன்ன தொருவிக்காப் பாற்றத் துன்வார
வெள்ளைமயி துவன்டேட வெள்ள வேண்டிமிக் கிரவா மின்றுன். (௧௬)

அத்திருத் தாயவாலி னன்னவேர் மாலிமா கன்னில
வைத்துமு வலைருது சேம பாலைாழுக் திருத்தா னசார்
டத்தெனை வொருபோய் வந்தத் திரைமைவைச் சார்ந்த தத்தா
முத்தலைப் பர்சா ரக்கண் ருமன் றிரெய வித்தா மண்பாம். (௧௭)

பரிகரித் தவருக் தாயும பற்றுரும பருட குற்றும்
பெருகினத் தினரு மெங்கப் பெரைத்து மைத்தா ரக்கட
பொருமினி வைய்த்த துறுகல் துவடரினை பொருளாகன் விட்டாக்
கருதல ருரம்போர் தன்ம விள்ளாத கடுப்பா ரென்றார். (௧௮)

ஆறைத்துமிழ்க் கடலம்பெறு தவுமிசை தருதா வென்றும்
மறைக்கும் கிளைவ முன்றா கோடேடுத் தமிமோ வென்னை
மறந்தனே யோனினை னத்தா மறைத்தற் கெவிமாமெ காதின்
விறைந்தமா விளக்கிக மின்னே விரியமிட மகனே மாதே. (௧௯)

உன்னிற மைப்பே தியான்கண் வெப்புற விருந்த தம்மோ
வென்னிறு அயர்ந் தந்தி செகோவிடுத் தவேவென கண்ணனின்
மின்னிஞர் மணியே நின்னை விடுதலோ டென்னை யேற்ற
தென்னிறு வாயுவி முந்தே திரைப்பமோர் கைப்ப வென்றும். (௨௦)

புலமையா வருந்தே தற்குட் பொருந்துறு அமரு வைக்கம்
கலம்புனை நவர்களோர்தட் கையிதொர் தூய மொத்து
தலம்பிகைத் தாப தைந்தா சரோறுவ கண்டார் தோடத்
தலம்பிரி யாதுந் துரிந் நகேக்கை செறிந்தா மன்னே. (௨௧)

மின்னறு ரகத்துட் சந்த மிகக்கொரு தேக்கத் தார
வென்னினிச் செய்ய தென்றல் விற்கடைத் தெருக்கனை யைத்து
மன்னம ருண ராத்தேட் பனைவுமவி ருவித் தேத்திக்
கன்னியை யடாக்கற குவளை கருமங்க ளியற்று விட்ட. (௨௨)

அன்னையெள் மகனே யேத்தி வடங்கியோ வடக்கற வாற்றுந்
தென்னைப மடக்கி னன்றெய் நழுவிதறு சொலதவே றுவாற
சன்னைசெய் தலரி யுக்கட கிருக்கை மாலைக் காட்டு
மின்னைபாய்க் கவிப்பன் காண்மின் விதம்கொடு நெதைத்தா தேகை. ()

என்றடைக் தனைமேல் பாதக புயாமெருக் தம்பாத் சென்று
நின்றிர விரபோர் கல்லி பாலதொர் தவிர் கலைவி
பொன்றின மகன்மாட் டன்னை புழுங்கியுத் திளயின் றுரு
மனமிதி னமைய மத்தை கலக்குந்தின் மூழ்க் காத்தார். (௨௪)

அவ்வனே தூயன் காறு வெளிய லைகட் கருசா
செவ்வலர் கடம்ப வேறித் திரைவரா வமர்கண் போலக்
கவ்வையின் குவளை மற்றக் கா பல குறவல் வொட்டக்
குவலெவாலி புதுமை பூட்டிக் குணைவட வரியுக் துந்தான். (௨௫)

விருந்தரோ தக்க பாஓரு மேருள்ளுட் கண்டார் கவேக்
கடன்கழித் தழுபல விற்பன் வருவோக் கறிவு காட்டி
மடங்குதயர்க் கொற றுறு செய்கை செய்வித்த ஊமைத் தாள
சடந்தோக் குருபித் தாணைக் கபைசெயா சாற்றி யுற்றார். (௨௬)

இனைவிகக் கடி மேயத்தக விருக்கின்ற தருணைம் மென்மைக்
கலைமிக் கவிகையளை கயிமிற குல்தம பேர
செனுமுலி விதவி வித செழிலைக் கடாக வன்ன
திமையனை தெந்தி தோபல வத்தமறத் தொன்றை தெதே. (௨௭)

கூறிய விதியின் வெண்ணக் குறைநிறை யினைய வக்கா
லூறிய சிக்கட் டக்க டருங்கடை விட்டு ஞான்றே
தேடரு மதுதி சேர்தத் தெய்வநூல் மகத்தாய் சொன்ன
நீடியன் முறைபோற் செய்து படத்திடை கிடந்தா னன்றும். ()

கூடியிச் சரியினன் ஞான படத்திடைக் கூடா தென்றவ
னாதிநூல் சொல்லியிட் டின்னே வருந்தமுற் றழுது சத்த
மேறதக் கூடினின் றுளேள விசாபதி னைப்போ
னாளுற வழுங்கைச் சத்த மத்துணிபோட் டொலிப்புல மறேவ. (௬௯)

அத்தவை மடமா வாக வாய்த்தது பிறந்தா [illegible]
முத்தனை யலங்கம் போற்று முயிர்த்தே [illegible] செய்யு
நித்தறக் கேட்டக் கொய்துத் தேவரி செ[illegible]க
வித்தரு நாத்தில குற்ற தெருக்கட் கண்ணய[illegible]றே. (௭௦)

எனவெழுந் தொலிசி வலரீ யிருகண்ணி செ[illegible]டிய போற்றி
மன்னவா வினைதல் லநல மாயிப குறி[illegible]வாழ்த்தித்
தனவிலம் புருடை காவுந் தன்புகல் வினை[illegible]ட்டித்த
வின்னுற வளர்புதல் போல கிறற்றில வி[illegible]ற தோதி. (௭௧)

பொருந்தக்கை டாதுன் றுறிப் பெருக்குதிமின் துயர மென்றன்
கருவிநுமகண் மனியன் றுராய் மொழிதுக யகதிவன் றொல்லவா
மறுக்கைசத் துய்யக் காக்குமவ னுந்தன் னவிசெல் விக்கிக்
கொருக்கலி லாது செய்த துக்கயத் துயர்வென் றன்றே. (௭௨)

தொற்றுயின் துயது பாதந் துன்னத்துற மன்றி வேறோர்
பற்றெனக் கில்லை முறையா பாதுகாத் தருவை யென்றான்
மற்றிருவ் வது சொல்லா தன்னே வாழ்மனே வீதி வாய்வர்
அத்தனை சவதும் வினைக விதாவில்லா வருளேயென் றெற்றான். ()

கூடின செவரு விற்பக் குவலிறு குறுதைகித் தில்லா
மூடிய லைமயத் தின்பாள குரிசித்தி னின்றுன் வேறோ
வீடுறித் காவளின்றி மேவிதி கிறைவித் போசந்த
வாகைடயைத் திறக்க வேவ காக்குன குடன் கிறந்தார். (௭௪)

முகத்திட்ட போவை சீக குசித்தி னவகோ கோக்கி
பிகைத்தயில திருமர் கோடும விதந்தருன் கொளக்க லாவு
சகத்தவ கோதி யின்னு னுள்மகன் மகவி சனதெது
செகத்தாப மொழவ மொக்கே சிறுப்பி யிதினில வாகி. (௭௫)

ஆனது மிருகா லோத வமைவயுத் தாளை யின்று
டானக வெழுந்தி டாத தாலருந் தொன்றுள் ளோர்தி
னினமி லாது குமபி யிநினியென் றாகக்க வாயன்
மானநு வெழுந்த நன்கின வழிவிழி அதின்றெ முல்லீமால். (௯௬)

எழுந்தவ னுடன்ச வாறு மிகுமெயாலிக் கோதி யன்றா
செழுந்திரு கிதமுந் தாழுஞ் செம்பதாம் புயங்கள் மூத்தி
யழுந்தகே விழா தென்னே யவனவாக் கெழுபவி யென்போ
ரிழுந்திடா இலவாழ் வின்ப மேபெற வருளி மேலும். (௯௭)

காத்தருள் கற்ப காலே கருணையங் கடலே கோவே
பூத்தனி லோரடிக்கு மறுப்புறிக் தொருச கஸ்த்ரர்
தேத்தரும் றநல் கச்செய் இருகமியல்லா பேரர்
கோத்திரத் ததித்த வங்கள் குலபுரா யகமே கொண்டே. (௯௮)

எனவவன் வாழ்த்திட் டேபோற்ற வின்றவன் புருடர் தாமு
மனமுவக் தப்போல் ழ்த்த மற்றவர் கருமிக் கேற்ற
வனைநகர் கூபர் வுன்னா காவலை வுணர்த்தி வள்ளல்
லனைநகர் டருதா தெக்குங் காக்கவங் குறவனை கோங்க. (௯௯)

நல்வன விசுவாம் பாக்க நாபதி யுமகுல கத்தரப்
செலவவர்த் நகை நீத செய்குரு கம்ம துளள
வில்வன பதும மிட மேம்பத கௌத நாதர்
சொல்வனம பெறுமன் னூர்கள் கபுத்ரமே அமர்க கிந்தே. (௱)

நான்கிரண் டாண்பெண் ணின்றக் நன்மக்க ளவர்கள் மக்க
ளானருமை பெருகப் பேறும் பெருகவாண் டருன்று மிசித்
தின்குரு வெனத்தொ டர்ந்தே தீன்கரு மருசெய் துள்ளி
யான்கனை தியிற்கொ ளம்மோர் வளர்வபோற் றழைத்து வாழ்ந்தார்.

மும்மையும விள்ளுங் தினைத் தாங்கிய முனிவித் தின்செய்
யமமதி புதுமைக் கேது வானவர் தொண்டெடன் அறகேறு
செம்பிறை யெனும்மங் காக திசைகள மதுகைச் சொலவோர்
நம்முறை பொழுக்கோர் வலலோன தருமத்துய் பெருக வாழி. ()

சஞ்சார வேந்த படலம் முற்றிற்று.

ஆக படலம், ௩௩-க்கு திருவிருத்தம்-௪௬௭௦.

கப்பலெழும்பு படலம்.

தபமுரு ருதுயா தனிருதன் மறையின், செப்பல்செய் யோ விசன்னி காமணி கௌதா, லொப்பலில்சா லற்கரி தெளவுவ ரியினும், கப்பலெ ழும்புக தைத்தலை மொழிவாம். (க)

வேறு.

ஆரணப் பொருடேர் தருமூல மாக்க ளானவ ரற்புதா காரா ங், காரணத் தொலிமா ரருத்தவர் திதிவான் களுமவளர் மிருசுபங் கனதிச், சீரணித் தெருவி திகணனி சிறந்த திருபகு தாதுமா நகர் வாழ், பூரணச் சசியா தவன்புகழ்ந் தேத்தும் புண்ணிய ஜகதுசற் குருவாம். (உ)

வானமுங் கடலும் பூமியு மலையு மற்றுள வுயிர்கள்பல வகை யுந், தானமைத் தெவைக்கு மூன்னொளிய பொருளாந் தனிப்பொரு டனையுணர் வா,ரானனங் குதுபு முகியித்தி னெருபோ தனிநி கழ் தரவினி துடனே,கானனி கமழு மதுரசா விடுத்தெங் கண்ணி னுங் கருத்தினும் பொருத்தும். (௩)

தமதிரு கமல மணமலாப் பதத்தாற் றரைபுகழ்ந் திடநடந் தருவி, யமலேவி னினிய திருமறை வசன மனுதின மூழங்குமா மது ருஜ, கமலவா முலர்பூத் தொளிரகழ் புரிசை கடந்துநற் காரணம் விளக்கு, மிலநா யகர்தின் கடற்கரை செல்வர் நேரமாங் கொழுங் கொடி மன்றே. (௪)

மணிலமுத் தருக்கு மக்கடற் கரைப்பாற் கேணியிற் பாத்திர யோந்தி,யணிதுகில் போர்த்துப் பெண்களோர் கட்ட மாகவந் தாரவ ரெசுருக், தணிவிலா தெடுத்தார் புனலதி னிறையத் தத்தமக் குரிய ளகொண்டே, களியொடுந் தமது வாழ்மனை புகுவான் களிப்பொ டுந் திரும்பியே நடந்தார். (௫)

பெண்களோ ரொடும்போர் திடத்தலை முடிகள் பிறைகுவெண் படுதா லெனவே, கண்கொள நனிதே யுடலுறுங் கிளைந்து வா ருவமோச் சொடுமிகக் குழுமி *விர புரை யுந்துமோதி,பெண்கொளாப் பெருமூச் சொடுமிகக் குழுமி *விர விதின் றாற்றிழி வனபோற், கண்களாற் புனல்சிக அறவமு தலதிக் கடலைப்பார்த் தானன முடி. (௬)

பாத்திரந் தனையும வைத்தொரு விருத்தை பருவர லுற்றுயின் றிடவம், முத்துளா னழுகேட் டின்றவோ சையிறுன் முகியித்தின் வினவலாய கொருத்தர்,காத்திவ ளிதமிக கழுவளின் ஜெலிநீர் கண்

* இரவி – மலை.

டிரோ வெனவவன் முன்போந், தாந்தலத் தன்போல் வாகைபெண் களுமவந் தறலவிப் போந்துநீ யுறவென். (எ)

இன்னலி லுழல்சா ரியசக்குறை பேது நிகழ்த்தெனை வொவ்வியல் லாவினவி, பின்னரு மொருமின் றவளை வென்றுன் பிணிகளைந்து, தமூதன னுமக்கென், னென்னவு முரைத்தா னமூதசலிய பிணிச்சொ லெனவொலி மறுநாம் வினவச், சொன்னனே லெனது வழுகை யைச் சலிப்பைத் தொலைத்தென் வேண்டுதல்பெறச் செய்யுமோ. (அ)

நீரெனக் கேட்டா னவனொடு மொழிகுவன் றுவைது நிகழ்த்தினை யினது, ஆமெனுது சலிப்பை யழுத்திலச் சொல்லினி சொலவபோல வேண்டுதல விடைபட, வேறொன காத வுதவியாற்செயலா நிகழ்த்தென விதுமுன்னெறத் தெருசொல், பெறலாத விடைபடச் செய்தனா ரோகீ பேசெனச் சொலவுதா லெனக்கும். (கூ)

சரியவ் விடைகரு மோரிடைத் திடமேற் கழறுமவன் வேண்டலை யான் பெறுக, நீரிவ ணிப்போ நியற்றுவி ரேற்சொன் னிகழ்தெ னச சொலும் விருப் பதுமா, ஆருன பிரர்போற் சொலிலெனக கென்று முமதுகா ரியத்துவி னனை, மீமுன் னவமே பெனசசொலி யழல்போ லீரஙகியிக் கழுதனள் கிழவி. (௰)

அழுதலை யொழிமி விருத்தையே யுனக்கிவை யசகவேண் டுதல பெறசசெயலாம, பழுதிலா திறைவ னருளிறு லென்பட வசந்தல சொல்லியுல்லா வப்போ, தொழுகொடும் விளவி யுதவிசெய பதவி யுத வலை னவிடா தருவின், மொழிகெது நீரே னழுபனென்வின் னா டபமூற் றுங்கேட் டறுள்வினொன் றெத்தி. (௰க)

எந்தையெற் புருடர்க் கெனைமண முடித்த வின்பகா லொன்றுசி லசெலவெம், புத்தியிற் கனிப்ப மகவில தால்வேட் புறயுகழ்த் திறைவனை வாழ்த்தி, வந்தனை புரிந்தனன் மனமத்தி றருமம வழுவி னைமையறப்பெற்றோர் பெயரே, சந்ததி யெனச்செல வத்திரின் யவா தெதன் றலைவர் துஞ்சினர் பின்யான வனா்ப்ப. (௰உ)

நாதரே யெனக்கோர் மகன்றுளன் றிருந்தா னற்குணத் தோடொழுக்க, மாதாமாம் செலுமெய் வடிவழ குடைய வாலிப னு வந்தவனுங, காதலி யுட்டுனோ மின்னைடனாங்க காருசெய் திரும ணமுடிப்ப, வோதரும் வளனுசே சொருநகர் புகுவா னுள்ளமவைத தினிட மவிட் டெழுந்தான். (௰௩)

என்னின் ரவன்றன் னின்னுயிர்த் தோழ னென்னவா மவரோ டென்னுயிர்சசே, யன்னைநன் மகன்சொல் வினைசெயுஞ் சிலரை யன்புறக் குழுமினைக் கூட்டித், தென்னுடன் கலத்தாற் கடல்வழி மனம்போம் சென்றுதற் சிறப்பினுன் மகிழ்வுற், றன்னமென் னடையினை யினையு நதி னருமறைய படிமண முடித்தான். (௧௪)

துனையும் புரித்தங் கியற்றுவ வியற்றி மனத்தினவல் திரம் பொருள் குழுவோர், விதுவையுங் கரிய புயலையும் வளையும் வெறுங் கையின் றசமையு மலாத்தே, மதுவையுண் டிசைபா டளியையும் வதன மாமமங் கண்டனம் விழியென், பிதுவையும் படைத்த பெண்ணையுங் கொண்டிவ் கெய்திட வவிடமவிட் டெழுந்தே. (௧௫)

மாதுலன் முதலங் குளவிலத் தவர்க்கு மருவசி நேகித ருடனோ, ரீதியி னவ்வூ ருளாம்ம னோர்க்கு நெறியொடு முகமன தாகச், சிதனன் மொழிகள் கூறிச லாமுஞ் செப்பிநல் லுத்தரம் பெற்று, மாதனை யொடோ ரெழும்பல வியற்றி வழியினைத் திவண்வர மகிழ்வாய. (௧௬)

அவ்விடத் திருந்துங் கபடலி னேறி யன்பொடென் பாலவர்ந் தார், கவ்வியே புறப்ப டன்னவ னேறு கனிசரக் கேறுசோங் கினுக்குளுஞ், செவ்வியி னத்தகாங் கருவிக ளனைவயுந் திறத்தொடும் வனோளாய் தூக்கித், தவ்விலா தோடி வந்தன வஃதித் தலத்திடத் துற்றவர் தருணம். (௧௭)

கடலிடம் வலியா லெனக்குள பேறே யான்முனைக் குற்றதன் னோடு, மடலவிழ் வனச மலரினும் வதன மங்கையை மணம்புரி வாரே, வடஇனைநதவர்கட் குற்றன வீறே யூழ்வினி யோவல துடையோன் விடவரு முனிவோ வப்பொழு துற்ற விதமென்றே வமனாக் கலந்தே. (௧௮)

நேரிவுகொன்ன டெனுள் ளுயபுதீ ரதிக வொருமொகென் றேரிய மறுந் தனவா, லரிசிகி னென்கிச யவமில்லான் குழுவோ ரடங்கலு மண்டன ரதுகா, லிருபது வருட மாகிய நியானு பிதாவனை புனமன வினவனின், வருமொழு தினிமெல லாமிது போல வள்ளலே யழுவது வேலை. (௧௯)

என்னவுஞ் சொலியென் மனதினு ளுவவேட் பென்னைவிட்டட கல்விலவெனக்கு, மன்னவன் மகனை யந்தியோர் மகனென் றுருகி யாகிய வணின்று, டென்னுயிர்த் தோழ னெனவும்போற் றிறத்த னொ

ளினத் தனையுமன் னென்னைப், பனைமருந் துயரத் தழுவனமறந் தற்றிறற் பாவியென் றழுதே. (௨௦)

புனற்சிவன் வரும்போ தழுவன்போ லுவரிப் போதினீர் வினவிய பொருட்டான், மனக்கவலை வலிகால் வழிவின்றட் டகனரு தெனவாய் வாரியின் மனித்தென், தனக்குமென் ஞாட்பமேகமாட் புண்ணுட் காரசா ரத்தினன் மருந்தைகக், கனக்கவிட் டெலத்தேகட் டவிற்பொரு ந்திகழ கண்டன னெனசொலிக் கலைத்தான். (௨௧)

இப்படிக் கழுது சொல்லித்தே முதல்சொற் றொன்மைக் தனுபயம் தீரோ, வெப்பொழு தினுந்தே முதல்சொல்வார் சொற்போ லின்றின்றுந் தேவரீ ரவன்வக், தொப்புர வினிதுயு வித்தற்கோ சொனவென் னுயிர்விட வேவின வினிசெல், தப்பிலா வினைநுசெய் தருவித்தாட் கொளுமெந் தஞ்சமென் றருளின்மென் றனையர். (௨௨)

என்றுரை குறிச் சொற்றழுவ திறலிக் கேங்கரு தலைவிதி சலிப்பித், தன்பிடா வுளர்ந்தே துலைதுயர்க் கின்பங் கண்டிசித் தெருவைமென நன்பின், முன்றிரு டனைகோ வழிபெற வியற்றுறமியித் தீறுமிவ வரிசை, பொன்றிடாக் குடிபு நாயக ரமுக புரிதவாய் மலர்ந்திசி னுலைத்தார். (௨௩)

ஒலிமிசை யுரைத்துக் கிழவித நலுங்கே தனுரு தவறும் போன்றுருகத், தொலியொடு மழுக விறைஞ்சிட்டார் திரயிக் குற்றமியுன் மக னுறவென், னெலிபிநு முனைப் புதுமையோ டொலிசொல வுரைதெரி வாலுனர தேதி, யொலியுற வழுக கிழமியு மழுகை யொழிந்துவன் விருப்பொடு நின்றான். (௨௪)

கிழுதமென் குடையார் பேரரசு இனிது சிறப்பொடு முயிர்ருள் செழிய, வழுதாசு சீவி யெனத்தரு முனையா லகத்தினன் மகிழ்வொட கிழவி, குழுதான் பன்னேர் முகமுகீ காணுக குராகனைத் தருகமென் றிவரோ, கிழ்ந்தசொ லிதம தெனினெ தியான்பெ றெய்துமாக் கியமென யாதே. (௨௫)

விருத்தையன் னவடே அதலினங் குறகம் வேந்தாழு பழித்தி னயினா, கருத்தினி திரங்கி யுருக்கொடு முருணர் கமலமே னயினரு கனித்தாங், கிவைகடற் கலரயி னிருங்குலு நிறைவின் செய்தும் தக்குஅத்தி நன்மும், பொருந்தநா யகன்பால் வேண்டிடத் தொழுதப் போதற கோலவ தோதி. (௨௬)

உலகெலாம் புகழுங் குருடரா யகரவ் வுவரியங் கரையினுவ குற்றே, கலகவேல் விழியைக் குழுவினோக் கிழவி காண்முனே யினைபபல பொருளோ, சலகரா சுகளைக் கப்பலை யெழுப்பி நலனுற வுதவிட வேண்டி, யலகிலி னடங்கா வெவைக்குமுட் பொருளா மகபெதனும் பெரும் பொரு ளினையே. (உஎ)

நாடியே புனித திருமறைப பயனே நவிலரும் பூரண தெருளே, தேடரும பொருளே யுயிர்களை யாக்கித் திதிபபவ னேயழிப பவனே, கேடிலா தழிந்துள னவையையுண் டாக்கிக் கிருபைசெய் பெரிய தற் பரனே, நீடிய வரிசை நிருமல ரதித சிட்களா னந்தநா யகனே. (உஅ)

வல்லவா வுயர்ந்த நல்லவா வெனவு மனத்தொடு நனிபுகழ்ந் தேத்தி, நலலவர யிரபபாய்க் கேட்டனர் சோகசாளரலைவி னுழுக்கி நந் தவர்கள், பலலரு மீண்டுயந் தறுகவச் சேரவைசப பண்டமோ டெழுப்பியிப் பொழுதி, னில்லையெ னுமெதற் குவப்புற வருள்வை யென்றுமே குன்றிடா நவத்தார். (உகூ)

கேட்டிட விரங்கி யெவையுங்காத் தருணீள் கிருபையின் படியநு தெண்ணு, நாட்டமே நிறைவேற் றெருபொரு ளான நாயகன் முவி வித்தின் வினவத், தேட்டமே கொடுப்ப வேண்டியே பொருத்தநு செய்தவ னிரபபையப் போதவ்,வோட்டநீ ரலைக்கா ரளக்கரின் னடி யொத் தொலியுல்லா நடந்தத ரதுவும். (௩0)

நீரிரு பக்கம பிரிந்துடன் கொடுபப நிருமல ரவ்விடை நடந்தார், பாரெனத் தெரிந்த கடனடு முக்கப் பலும்வந்தங் காழ்ந்தவிக் காழ நு,சேரரி யதின்கண னன்னகப பலுமே தெரிதர வெழும்பி வெண மணன்மே, லேருற விருந்த வவனெனி போய்கின் றினிதினைக் கபப லுள ளெவரும். (௩௧)

உடலுயி ருடன்பெற் றுயந்திருந் தனரகண டொலியுல்லா பாய மா றெருவா, வடஇுறங் கலம்வெண் மணலின்மே லிருப்ப வகநு னாக கோறினா கிழவி, யிடலுற மகனே டவனில்லா னினரிவ் வே னாயிக இரங்கிவக் கிடவுள், ளிடமுனை கருமத் திருந்துமற் றவர்பின் னிறங்கிவக் கிகெவென் றன்றே. (௩௨)

தருமகா யகசொற போலமுன் கிழவி சந்ததி மனையவ ளினத் தர்,வருமுறை யொடுமே றிறங்கிவக் தனரகம வள்ளலுங் கிருமபிவந் தனாரின், பெருமணன் மேலக் கடனடு வான பெசக்கு பாதைவா

யவர்க,ளருமகிழ் வுடனே வருசவர் திடும்பக் கத்தினிர பின்பொரு திதலாய். (௧௩

கடலென வாகக் கப்பன்மேன் மிதப்பக் கருமங்க வாசக வி நிக்,கெடலற விருந்தார நடந்தவர் களைக்கண் கிருபைசேர் முகிழ் நின் வருக,வுடன்பிறு மேவக தனாவரச சகிரீர் கொத்தவெங் களை நின்ற,நிடனுறுங் கிழவி கண்டுள மகிழச் செய்திதல் லவ்விய திருவாய். (௧௪

மலர்ந்துட னருளிச் செய்தன ருனது மகனைமற் றுனளைக்கண் டனைகா,ணலந்தர வொப்பிவித்தனம் பெறுகின் றுட்டப்போற் கொடு த்தன வென்று, லர்ந்தபொற் கமல பதமபணிந் தொலிபின் னனபி ன்வர் தவர்சலாரு சொன்னார். பலந்தாக் கலம்பாய கருவிக லைக டபண்பினுன் ளவர்களா லோடி.. (௧௫)

வந்தன வொலித்தென் டுரைக்கட லதிரு மரக்கல மடைதெரிந் துவந்து, பந்தன மொடுபாய் சுருக்கியாங் கோர்த்துட் பருத்தகங் குல ங்கடாம் பாற்கீழ்,நந்தலி லாஇட் டழுகொடுத் தரித்தார கனமையின் பாத்திஹா வோதிச். சிந்தனை திர்ந்தாங் தோணியா லிறங்கிச் செயி சரக் கொடுங்களை வந்தார் (௧௬)

காருடன் சாக்கின் றேணிகவ்வேண் வெர்சனி நயம்பெறப படலைவ தாருசெல் வபதி மனிவெள வெவரு மத்துறை முகத்துவப் புறவெ மாரரு ளையினற் றுணமுலைரொடுமோர்மகிபனுங்கடற்றிரவியத்தேதா டைமையினிளையானென் றெலியாவெய்தல்போலெய்தினாரகளாவாய்.

அப்பொழு தோத லொடுங்களை திடயன் வலக்கடற் கலத்தா பாரத் தாரா,யொப்பனை யின்ன வெணவெடுத் தெம்மாலோர்தரி துல கெலாம் வருத்தாண,மெய்ப்பொரு ளிறையோன் றனமரு பூபு வே ண்டிய படிக்கரு ளியவக், கபடலி னிருந்தன் றிறக்கலும் வருநக் கண் டனை மகளெடி யாரும். (௧௭)

வந்தவர் தெரிந்து மன்றமலி மிகுதின் மகிழ்வுகொண் டவர் திரு முன்னின்,றைந்தரு வேவ்வை னமுதசரு கிவிமே யவுரியாக கவின் அசோ மணியே, புநிதி னடங்காப பேரறி வேயெய் புவிக்கரு டருண வப புயலே, சிந்தனை தவிர்த்தென் கனைத்திணம் புரககுஞ் செய்யிதே ஐகதசற் குருவே, (௧௮)

காரணக் கடலே தெளிவினை விளக்குங் கதிருமிழ் வாலவின் ம
ணியே,யாரணத் துறையைத் தினைனும் பயிலா யறுதினம் வளாக்
குமுழு பதியே,பூரணச் சசியே யமரர்கள் மணியே புலவர்க டிருவுள
மதியே, வாரணப் புவனி வருசேபி யகளார் மைந்தர்கள் குலதயா
நிதியே. (சo)

என்னெனன் மனுளர் தமைப்புவி விளங்க விசையொடும் பொர்
சொலக் கலமென், றனையனை மனையை யினந்தனை நவமாந் தந்தைத்
தருமதா யகமே, புனைவதி யாமெம் புகலெனு நமது பொற்பதாம
புயமதி யல்லாற,பினையொரு துணையுன் டேடவெனத் தாழ்ந்து பே
ணிவாழ்த் தியபுகழ்க் தனனே. (சக)

இத்திகை குதபு முகியித்தி னயினு ரிருபதாம புயம்பணிந்தே
த்தும, பத்தினி யெனுமக் கிழவிமா தாதற் பதவிபெற் றேனென்னப்
பெற்ற, புத்திரன் றனைப்பார்த் திருபது வருடம் போக்குயிர் மீண்
டுடல் வரப்பெற், றுத்தம கயத்தைப் பெற்றபோன் மகிழ்வா யோதி
னன் மீதியன் புடனே. (சஉ)

எனதிகண் மணியே தனதயா நிதியே யெகதலத் தவர்களு
யதியே,கனகிமா மதியே மன்திறர் மதியே கறையறத் தேர்ந்தபே
ரறிவே, புனிதநா தையர்யான் செய்தவப் பயனு புலகெலா மெம
பெயா விளங்க, வனகிவா காவிவ் வெரலிகளு யகரிவ் வாரியாற் றா
வரு மகலார். (சங)

இருபது வருட முனையிமுற் றுயிர்விட் டிருந்துட லுணர்வில தி
லைந்தட, பெரிதுசரு சலத்தி னகத்திருந் தழுவேன் பிறரறிவந் தி
யாதுற ரழுவேனை, தெரிவவர் விலக்கிற் றேறுறே னிதுக தினமெ
னக் குதபிவன் யான்பே, றரிதிறுற் றிடச்சது சிவிகி வுற்றோம
கருணிவ் வி லுயிரந் தளித்தார். (சச)

என்றுமக்காத் தருளிந் நாயகர் பொருட்டா லின் றியா னுன்றனைப்
பெற்றே, னன்றுபெற் றெடுத்த தன்றுகோ லிதுபோ லாமுனில
னன்குள பலர்மேந், துன்றிய பொருண்பு தலெகுது மீந் தாயகோ
டற்பொரு ளென்ன, கன்றியுற றன்பி னுளைத்தனை மகநகர் கா
லேயா துயக்குள ருணாவான். (சரு)

கேட்டது முனைத்துயந் தவரொலா மிஃதே கிளர்தரும் பொருகவ
மென்னத், தாட்டிக தரபி கொடுத்து மீது தக்குபி துயர்தரு வீது,

நாட்டமூர் றேதி யிறைவனை வாழ்த்தி யபிசல வாதனுயிக் கோதி வேட்டமுற் றெனியம பொருகா நீத விடொனும் தாடனை முத்தி. ()

அவள்பெறு மகனு மவள்புகழ்ந் தேத்து மதயிலென் மடைமகெ ளைப பணிந்துள், ளுவகையி னேத்த வவனெதில் லவனு மொழுகவின ர்ச் சனைசெய வினந்த, ளொவாகளும் பணிந்து புகழ்ந்துறக் கலத்தி னிருப்பவர் புகழுவக் கட்டு, றவனுநறக் கடன்மே லசைவதும் கொ து துணைப்பதம் பணிவதொத் தளவாம. (௪௭)

வேறு.

தாம்பிர முற்றகெத் தன்மை பெறுவத், தாம்புறு கடலிற் றேன் அபல நிற்க, தாமபல தணகடற் றையலா வந்தே, யோம பலின் மாநவ னோக்குவ தொத்த. (௪௮)

கப்பிய மாஅறு கடமலின நாங்க, ருப்பலெ வெண்டிலை யோடு வகைகளை, யொப்பறு முதத்தெனு மோங்கும லர்ப்பாய், பைபுடையாக வி ரித்தன வாமால. (௪௯)

நல்லுப காரக பேதமிலாத, சொல்லரு மெய்ம்மைத லங்குமன த்தின், வல்லவி றத்தின மாறுற வுற்ற, வெல்லவை யோத்தொடு பாய மர மெல்லாம். (௫௦)

கொம்பொட மாறுகொ ளுந்தல மெல்லா, மம்பெறு பலவண மாக்கொடி யாட, ளம்பதி கொளுந வந்தெரி சிப்ப, வம்பல மொன்ன வை ழைப்பன மாறும். (௫௧)

ஓரிரு பாண்வரு டப்பினவ் வோல, வாரியல் வாகமவ ருந்திய வள்ளல், சீரிய முனபுகி றப்புறு வாளுன், னார்வமொ டேபெய சா தவ னுய்ந்த. (௫௨)

வேஷ்மக லாதன ரீசரு தாமீ, காமாக ருத்ராக ளைக்கரி லதந்த தாமுற வேவிருத் தைமக னிற்பப், பூமக ளாமலை பூவைய ரோடே. (௫௩)

ஓர்புடை யுந்தவவ் வோர்முக மெல்லா, சீர்புடை யுற்றவி லாம னை யென்னப, பார்புகழ் சிகருஷி பாம்பக லாலா, சீர்பெறு தன்மை கள் செப்பரி தம்ம. (௫௪)

இன்னன வாமவ் விருங்கடல் வாரந், தன்னினி யாவருந் தாக் தெரிக் கொண்டு, மன்னய மானந வந்தெரி சிப்ப, வன்னமொ டுத் தின்வந் தாருழு வாக. (௫௫)

ஊரினர் பற்றிசை புள்ளவ ரன்றி, னோடொடு வந்துவி கழ்த்தரு மிக்க, காரண மானவை கண்டெபு கழ்ந்தார், வாரியை நேரவி னுபவ னின்னும். (ருகூ)

ஆன்றமு சிவிமென் றுதவற் றுள்ள, சான்றெனு மோதற கைச் செய லுள்ளா, மூன்றிமெனன் றின்றிமு ஞ்பிக்கெஸ் ரோமை, பூன் றவி லாதுடை யோகோற குலே. (ருஎ)

உள்ளுந லைத்துல கத்தலெ கின்ற, கள்ளமெ னத்தின காமிரக ளான, வெள்ளளுன னார்களு மேமிகவந்து, வள்ளலெ யலைன்ம விர் தவர் தம்மை. (ருஅ)

கன்றிடன் வள்ளல்க நற்றுனே யான, முண்டக முத்திமை முத்தியுள் ளிமான், கொண்டுமு னுற்றனே கோதொரு விச்சிர, வண் டரு மெய்க்கவி மாலைவ கின்றார். (ருகூ)

இளைய ராகிநரு செம்மன்மு கிழித், நினடி வின்றுகள் சென் னியி னித்கொண், மாகல ராகிவ ரம்பெற் றொதி, மானவ ராகிநு கிர்தனி யுற்றார். (கூ௦)

இப்படி யானபி னெம்பெரு மானைக், கப்பலி னுய்த்தவர் கண்ட வ சாயமுனை, நப்புற நம்மனை சாருகிர வாழ்வி, மெப்பொழு தும்ப ல னெய்துவி சென்றே. (கூக)

ஆவன வோதிய னுக்கிர கஞ்செய், தோவற வன்தெழி லோகமெ மதா, சாவினி ருர்தும காசனர் பேறு, மாவர மேபெற வாய்வைவி சித்தார். (கூஉ)

வண்டலெ னுங்கடல் வாரத்தி னொகமர், தண்டமி ழாவிருத லைமை வில்லான், பெண்டிரான் பாலுநம் பெண்களப் பெண்வா,கொ ண்டர நேசிவின் னொனைமைமினன் னெனமேபம. (கூங)

வேறு.

வாசனெய விக்குநல கார்மைமுகி லோவிகை வார்த்தமமு டிக்கு மிருநோ, வாசகல முத்தமினிர வாரவத னோவருக டாதுமின்னு அருதிசையலமோ, காசறமெ தித்தவித முதிரமு தொடரிக்க ளகை வெழு அமமொழிலதோ, மாசிமெழி வினசுறுனின் மூசமனி யோவ வமைம லாத்தொடையல் சூடிருமலே. (கூச)

பட்டமணி பொன்கிலவி மைப்பிலை ஞைச்சியொடு மைக்கனிர கத்திமைமோ, விட்டமொடு பொட்டுமணி கன்னுதல்க ருவகொடிமி

டுக்குறைவி லாதவனேயோ, தடட்ருக றைக்கரிய நிம்மினிலே யோகட றருகரிய போல துணியோ, கட்டேசா ஞயுதல கோசரமி ழிந்தொடீ வின்றனுவ தோபுருவமோ. (சரு)

கொத்துஞரு மூர்கணிணு முருமனி யோடகரு வுழக்கடிய மானினிவமோ, ததுரய லோகடல தோதரும ஞெடிது நாவுசளை யோவயின்மினாயோ, வொத்துவிட மோடமூழுறுத்தவசி யோகளவ ஹோமலாக ருமருவகேயோ, மைத்தனைய னிர்த்திடுகன் மாவின்வடு வோவரிகொள் வன்மையுறு கன்னனி ஷிணையோ. (சுசு)

காழுதாபு விதசன்ன கமல பாவைதுள வத்தெரிதொள் கருதவேகொலோவிழிகளா, மாமுன்னரின் வான்பரிவி தீட்டுறுங் காசிலா ஷட்டமல்தோவெனுங்கலவ, முழுறுங் போலமாது மேவியேனு நுளக்கொடியாயிசந்தபொனி ஞசல0 வனோயசம் பூமலனை ஷாடமுனி கத்திரிகெனக்குலவு பொங்கெழிலு முக்குழையினுள். (சுஎ)

மோதமிகு சண்பகமோ மேடுறுகிழை யென்னிணறு ஷிர்ந்தககனத்திலிடையே, யேதமுற வைத்தலாசெய நாசியினலி கோடமூடனோகொளில வின்றுணாகோலோ, சீதமுறு தொணாடைதல விழியதெனுங்கனிசெ ழுங்கிர வங்கவிரசலா, வோதமவிரே யாவணிசவெதரா ளம்பொதிசெவ் வொணடுகிர, தோவிதழோ. (சுஅ)

எப்பொழுது மேவெர்ளிரு செக்குலம தோமதிபி னோயமணி முத்தநிரையோ, வெப்பமுறு செக்கதிரி நூலவலாவு முதர்கொற யேவுறதண முல்லைமலரோ, வொப்பனைபி றைடுதிகழ காவியணி கின்றமுருகதோகலதெரிந்துணர்தருந், செபமூடை யோருளமு மேகலாயவாசமணி சேபிழையன் ஞளெயிறரோ. (சுகூ)

நாடியது ளைக்குடிய பைங்கிளிய தோசிதறி டாதொழுகு செங்நனழையோ, வாடிடலி லாமதுர முக்கனிக ளோவினிய வண்மையுறு சீனிகுளமோ, நீடியக ரும்பிதசற் கண்டுருவி லோவிசைதி கழ்தகுழல் யாழதுகொலோ, விறலத டிம்புகித பாலதுகொ லோமொழிவி ளம்பரிதெம் மாறுவ்வமையோ. (எ0)

கேர்பொருவ ரமெல்லி குமிபொடுமவ னர்த்தொனிவி ழைந்தபினி காக்குறதுருங், கிர்குழைந சக்கவலை யிற்கக்க ருங்குமதி யெனறதுமன் ஞேத்தழுமே, நீடிகலெ னப்பதும தொன் றிஜெறி மக்க

* மனபாவை-மனதில்வைத்தபாவை. 0 ஊசலை-வள்ளை.

றூக நின்றுதவ மேபுரிகுரு, வார்படும மம்மதியி னுன்முகம் வருந
துமவருந் தாவதல மாமலரினுள. (எக)

மான்மதமோ டெய்புகுரு மறறுமுள நன்மணமும் வாருற
வளரிந் தகமுகோ, பான்மதிய மொத்தவெழி லிவ்வணில மோவெ
ளிவிசெய் பற்பலக லங்கள் புனைநன், ஞானமதிதெரிந்துணரன் றுள்
களமி லக்குறுநு வன்றிடவொண் ணுத வழகார், வான்மணிக ளின்
பணிகள் குடிகல வைபவகமுடைய மாறுமுயாதோ விளைகளே. (எஉ)

தேயிகும ணிபமலப திந்நிலகு நல்லிசைகள் செவ்வியி னிகழ்த
துமனியா, மோமிகுமனோகரமுன்னைகுளிர்மணங்கமழ்செவ்வொண்
மையுறு காந்தண் மலரோ, மாமிகும கங்கைவிரல்குங்குமிக மோதெ
னிறை மாணுமிறை யோவுகிர்கடாம், பூமிகுப சுங்கிளியின் வாயனை
வென்றுறழ்பொ ருந்திடமொ ழிந்திடுகவோ. (எங)

சந்தரமி குந்தவர விந்தவரும் போயசலை அய்தொடுத குருசி
யிழிவொடியே, பந்தொடுக முகுதிகழ் பமயாநன் னிர்வருப ருங்கு
மிழி பொன்கலசமோ, விந்தையின்ம ணங்கணனி விம்முறுவல் மேல
மதியின விழுமுது ணுமபநவையோ, வந்தருக ருங்கனுழு தின்சி
கமோவெண வடறகனை நனந் திணையரோ. (எச)

வேறு.

பளபளத் திளநீர்க் குருமலை யிற்புடைத்தே பருத்திலு மார்ந்து
பூரித்தே, களபமிம புரிபூண் குவட்டினைத் தவித்தே கனவரை கனே
புரிவென் றுயர்ந்தே, புளகிதத் தழுதோ டாலமு மேறறே பொன்
மணித் தனமிளைத் தகர்த்தே, வளமுற நடர்கைத் தானத்தைப
போக்கி வாக்ககச சிறச்செய் சொர்க் கத்தாள். (எரு)

தந்திரி னெயிறு மியதிரண் டிடைநா றருமொரு அதிக்கையோ
விரியாத, கந்தர வனச விரண்டுருமபினையுக் துய்தொடு தாங்குமோர்
தாமேனா; வுந்தார வடமேலோ காமொரும் புகள்சாரந் அரங்கிளா யோவி
கானோ, சுந்தர வடமேலோ சரிகையோ வெளவே சிறந்தவி
ளா மேனாகள், சிங்கையுட் புகுநெச லாகையோ வெளவே சிறந்தனி (எசு)
திருப்பவி சொழுகளன்

விலங்கெழுந் துறுகா மத்தவி சிடத்தே சேருற வேறுமோர் ப
டியோ, வுலாந்தினை நேராகடாக திளைத்திடும் பெருமா மோகமா மூவ
சியின் சுழியோ, குவிந்தழ குறைந்த வுந்தியி அலராக் குளிர்ந்தவா
விளக்கனி ரிலேயோ, தவின்றிகழ் தருதாய் துறுமணி வயிறே கலை (எஎ)
துள மறைத்தன வன்றே.

இலக்கியு மறைமின் ஞனதோ வயார்வா ளிடநிரி யாதநேய் பிறையோ, நலன்கிளா கொடியோ மத்திடாத் தடியோ நற்பொலை வினையுறு மரியோ, அலங்கிசை டயிலா விளையாநன் னாம்போ கருக குபேசன் னூல்கோலோ குறையாய், பலன்கொளு மடவா ளவட்கு ள விலவாம் பரிசுமே கொண்டசிற் றிடையே. (எஅ)

வாருழுத் தளதன் னிவவரம் பையமீதா மாமத யானையின் கரமோ, சேகுகிர் மடவாள் வண்மலரித் தடையே தின்படறற் றெ ண்டிரை யெறிக்குரு, சாகரக் கனாசா ரலவனைப் பழித்தே தாழ்வி ருக் கியழுமுக் தாளா, டோகையார் தாகீ ருகள்விரா வுடனே தா ணியைப் பொருங்கலைக் காலாள். (எ௯)

பொன்மணி சிறுத்தே நிறைதெரி தரம்வ புரிந்தத ராசெனும் பாடாள்,வின்மணி பதித்த மேகலை மடவார் வியந்தெதுவி பந்தெனுங் குதியா, மின்மதி தவிர்வான் காமதா லெழுதுங் தாயபுத் தகப்புற வடியா, டென்மணிப் பவளாங் குளிகளி னழகார் சிவந்தமெல் லியம லாப் பதத்தாள். (அ௦)

ஆசறு கமலா சனமலா வதிபு மன்னமென் னடையின ளழகார், தேசுறு மயிலின் சாயலா ளதிலிற் சிறந்தகற் குணத்தினற் செய லின், வாசமா கிறைகத பொருரூய சிவிய மகமலை அங்கசா பலிய, பா சமே வுடையான் பார்த்தவம் மாமி பதம்பணிற் நியல்பொடு முற்றுள.

வேறு.

பட்டுடை யுடுத்திமேற் பண்பி ருேடணி, சட்டையு மிட்டொ ளி தயங்கும பூணணிக, இட்டமாப் பரிமளங் கமழ் வின்புற, மட்ட லர் நவமண மாலை சூடுறும். (அ௨)

மாமெனும் பெண்ணிறை வடிவி னாற்றலால், வாணுறு மின் னிடை மங்கை மார்களப, பானனி சிறப்பினற் பணபி னுற்றவர், வா னவு மலர்த்துவைப் பாகி வாழ்த்தியே. (அ௩)

இந்தகை யழகுறு மருக னோடுதன், புதலிரம் கொடிமனை புக் க வெள்ளையக், குந்தமி யெறுமுகு வியளு வைத்தனு, மந்தரு ணங்களித் ததறிஇ சைந்தரோ. (அ௪)

ஊரக சாலைய ருற்ற கேளிருரு, சிருஅ மிறவிலின செலவர் சோடனே, கேருதக் கணடல ணிலவில் லான்முதல் காரிகை யாரிவர் கலையுங் கூட்டியே. (அ௫)

பெண்மணி யிடத்தினி னிருந்து பெட்போடும், வண்மணி வணிகன் மகளைப் பெண்மணியினை, பொன்மணி வாணனொடு சேர்ந்து கொண்டுபோய், தெண்மணிப் பிரசத்தில் செறிந்து கொண்டனர. (௮௬)

தெவிட் டுறுமிவை வரிய பற்பொருள், வாவிதின் வரக்கொடு மனையி லுடன்பொடுக, காவிடு கவுசுடன் கவின்று லாவுற, மேவிடு துடைதொடும் விளங்க வேயினர். (௮௭)

வெண்மணற் கடற்கரை விடுத்து வேகமாய், கண்மணம் வைத்துளோர் மகிழ்ந்த வள்ளியர், வன்மையின் வளர்நகர் புகுந்து மாமணித், திண்மையின் கடைத்தெருக் கடந்து சென்றனர். (௮௮)

வேலைத்தக தொண்டுடை வாள்வி சித்துவி, சாலத்தின் புயமெனு மிருந்தை சந்ததி, சீலத்தின் மாமக னுள்தே சித்திது, நால்தனிற் காடுறுறு நவமொன் றேகுவார். (௮௯)

பாழிய தெருக்களிற் பார்த்துசென்றுமத், தோழிய ருடன்பல தோகை மன்னால், விழிய கவிபிகத் தியவை னர்மனி, வாழிய வெனத்தொனி யாவ ருதலுவார். (௯௦)

வருவவர் பலவினை னுடை வாழ்சொற்றிங், கொருதனம் லாசுகட லொழிவி லுள்ளைதய, பருமகன் கொதனிக் காசெ லுற்றார், விருமதாவை பெட்டாசலி மாக்கி யம்புவார். (௯௧)

* மாதங்க நிலவுதி மதிவெசா னாசிக, மாதங்க மலேபணி வரிசை வன்னலான், மாதங்க மலைவனி துணிவில் வள்ளரேன், மாதங்க மலேயென வருநதுவாரரோ. (௯௨)

ο வேலைமா விழிபொர வின்றொ டேமனி, வேலைமை யிடையொடு தோனு மேயினர், வேலைய விடுத்தெழின் மேலை வீதிசெல, வேலைமா நோக்கிவின் வாளி யம்பெறு. (௯௩)

† புலையை சிகர்மொழிப் பொன்ன னுமொழித்து, புலையாப் பணைஞ்செயது புணரி நூலுமிப்ப, புலையா யாவரும் புருடத் தானொரப்புலையைப் சிகழினை சூல்யாப் போக்குவார். (௯௪)

---

* மாதங்க-மாசம், காத்தக்கடல்-பலிமாது அருசிய-விலக்குமி.

ο வேலை-வேஷ் மூங்கில், நூ-சாரிவைய, நூ-அழகு வேலைமை-சமுத்திரம் வேலை-அலில், நூ-அகசன், நூ-சாரிவை.

† புலைய-கிளி, புலை-பெண், பூ-பூமி நூ-மணி, நூ-அரசன், நூ-பாம்பு நூ-வாசு.

பதியருள் பெருகுநம் பதியன்பாகவிப, பதியகம் வருகைப பனி
ளுடே ○ நதி,பதியுறி னெழுப்பித்த பதும வானனை, பதியுறி வுள
ளிவ னென்பர் பண்பினுல. (௯௫)

பூவையா மனைகளிற் புகழ்ந்து வந்தற, மேவிய விதிக ளடங்
கு மெய்மறை, தாவற மூழுகருடன் விரகினி னுணந்து. ஆவொடும
பாத்திஹா வன்பி னேதினர். (௯௬)

பாத்திஹத் தோதிநற பதியன் னுனையுந்,தேத்திக முலைகளின்
றேவி தன்னையு,மூத்துள வன்னை தன் முடிவி லாவளர்,கோத்திரை
கிளமனை கூட்டி வந்தனர். (௯௭)

* அகத்திடை யிருத்தியவ் வவர்க டத்தம,தகத்திடை மகிழ்ந்து
தம் மகாம புக்கின, ரகத்திடை யனுவனா வறுமி டாள்கவ், வகத்
திடை யிருந்தவர் அளவி யாவையும். (௯௮)

மனைவயி னுக்கிகற் றேழுன் மாமனை, யனைவரு மகிழ்வுற வ
ருள வேண்டிய, கிளையன வெனறுவக் திந்து தட்டிலா, நினமொ
ழிக் கொழுகிவாழ் தனைன் பாகவே. (௯௯)

நறைகமழ் கொளதிரு நவின பாதமுன், னிறைதர வைத்தச்
சிலனை லாமவழி, முறைவளர் செயகுழு கமம தோகைபோற, கு
றைவற வளர்ந்தனன் கோத்ர மோஙகவே. (௧௦௦)

இனத்தரும் விருத்தைசி னினிய செல்வனுங், தனித்தவன்கு
ன்மிகுங் கௌது தமமுனை, மனத்துவ கையினடுத் தேத்தி வா
ழ்த்தியெத், தினத்திறுங் காத்தருள செயுமொரு தனுசமே. (௧௦௧)

என்றடி பணிந்தன ரிறையை வாழ்த்திமா, னன்றயின் வாழ்வி
ரென் றருளி னுர்பனை,சென்றுால விடையுதாற் சேமங் கொண்டவர,
பொன்றிடா மகிழ்வின்வாழ்ந் தனரொ போதிலும. (௧௦௨)

நன்னல மூஸ்வித்தி றுத ரமபுய, பொன்னடி பணிந்தனைமுபோ
ய்ச்சொ னல்லொரு, மின்னுறக் கேட்டுவந் திளமும வாழுமே,மின்
னுடில் வாழ்ந்தனள விருத்தை செல்வனுல. (௧௦௩)

மீனிய னெனவளா விருத்தைத் சேயினா, தோழர்கள் குகைகு
ணசசு மங்கல, வானரா யவனவன் மனைதுசெய் அத்தம, நானினும
பெருகநன் னயத்தின் வாழ்ந்தனா. (௧௦௪)

* அகம்-வீடு, அகம்-மனம், அகம்-பாவம், அகம்-இடம். ○ நதி-பசி.

இன்னலைத் தன்பது மயிலு மின்பருமன, டன்னோமை யாசரித் தாக்கு வாழ்வின் வாழ்ந், தனையோ ராதல்செய லோத்துய வுற்று யர், மன்னடை கொடுமினைத் தழைப்பா ணண்ணினர். (௧௦௫)

தன்னினைத் தாமோடும் விருத்தை சந்தி, யன்னமின் னுனோ மினையரின் றேறுமவ், வன்னத கப்பலுங் குளர்க வாகக, வன்ன நூலொரு ஞாடிறு ணண்ணியே. (௧௦௬)

கம்பதி மூழ்வித்தி னைமை வர்ந்தனே, யம்புய பதம்பணிந் தன்னை லேமெயமர், தம்பமே யெனப்புகழ் தடியர் கொண்டுவைத், தெம்பு லெறுநும திருப தாம்பய. (௧௦௭)

மாமலைத் தினிதிடும் வரிசை யென்றுமிக், கேமரா ணிக்கையோ கெமயின்புறச், சேமமாக் கொண்கவுக் தேவ ரீசைத், மேம்ணர கொண்டெடுத்த திடுக வுதரம். (௧௦௮)

தேவர் நூம்பணி விடைசெய நிவருதே, மாவுராக் கருணனை மாறு மாருதித்தி, யாவர்செய் குலமேக் கருள்செய வள்ளலெய், மாவலி னோர்க்கதி தெடுத்தற் கன்மினும். (௧௦௯)

ஏவுக காதிமோர்க செனன வப்படக், கேவுக காதிமோ செதித் துவைத்தன, காவலில் நம்புநர்க் கருள்செய் தாயொளி, மூவுலகமை தந்தன முதல்வ னன்புற. (௧௧௦)

ஆவண சொல்லியம்மு ஏனுநி ரொணகன், மூவர வருளவின விடைய ளித்தன, ௦ ரீவன பொருளினச் செலவர் மீண்டினி, தீவன தருமமத் தேற்ப நின்புற. (௧௧௧)

வதிரதலத் தானத்தின் வந்து நல்கியூக, இருந்தாக் கோவக வேண்டியனை கொண்டுசெந், தத்திரு வளாதரச சார்ந்தும வாழ்தற், பருந்தரும் அறிவொடும் பயணரு சொற்றமே. (௧௧௨)

அக்கட நகரைமூகத் தன்ன வன்பரா, மிக்கவா யாவரும் வாழ்த்த மேன்மையின், ஒக்கவீர் சுபிலகள கௌதைத் வாழ்ந்தின் கொண, டொக்கமோ செப்புமுள் ளகத்தின மிக்குற. (௧௧௩)

அங்ஙன சரக்கொடின் கப்ப லேறினோர், பொங்குள மகிழ்வொ டும் புனரி போடினர், டெங்கணுறு சிறை திசைவி ளுங்கமேயர், தங்குநர் மேவிவாழ்ந் தனர்த ரைப்பவே. (௧௧௪)

கப்பலெழும்புபடல முற்றிற்று.

ஆக படலம். ௬௨ - க்கு திருவிருத்தம் - உ[illegible].

---

௦ உ-அளிப்ப, பொருளின்-செல்வர், ௬௨-செலுத்தப்பட்டது, அ[illegible] அ[illegible].

பக்கிறு வேட்டல்பெறு படலம்.

புக்கிறு திசைகள் பொறுத்திறை யருட்கூர், சிக்கிறு மேவிலகு
செய்ய வும்மத் தாக, மக்கிழி னுய்வுதவு மன்பெயர ராவோர்,பக்கிறு
வேட்டல்பெறு பாங்கினை யுரைப்பாம். (க)

செங்கள்கவு துலகுல நன்மைமிக வாழுந், துயகடரு தாதுகை ருக
கயறு லங்கச், செங்கமல வாவிசெறி சிரியசிற் றாரொரன், றாகுலவ
வுண்டவனே ராதிபரு முண்டால். (உ)

நாலுபறு லாமுறைநமை நன்கினொ டெடுத்தார்,சிலமொடு மேவு
றுகந் தின்முசிவி மானோர்,வாலிதுற வேவளாவ் வண்பதி தனிற்செ
ங, கோவியவின் மன்னவர்செய் குற்றமிட ரற்ற. (௩)

நன்மையினல் லாவுதவு நற்பவன தென்னப், புன்மையற வே
யுதித்த பொற்புநிறை கற்பு, தன்மைசது வோடுசய சற்குணநற் செ
ய்கை, வெண்மையுற வேகுடிமி ருக்குமொரு மின்றுள். (௪)

சங்கநிதி யோபதும சந்ததியோ வென், றங்கமிவி ரக்குலவு
மாடைவனை வுட்சிர், மஙகலற முன்கைருக முங்தெரிய மாடத், திவ
கிதத்தின் மேமகளொ ளுங்கனக திபம். (௫)

விற்கனை கணிச்சிநறை விசுசெண்ட சுப்பூத்,தெற்குலவு முத்த
கிளை செந்துகிர்மற் றுவகொண், டிறகணிறை மாமதிமி ருக்குதித
மேமே, னற்குளிரன் ஹுள்வதன நேர்கவில லாமே. (௬)

பங்கயம லர்ப்பொருசெம் பாதமகி மைப்பொன், றுங்கமலி மா
மலர்வ திந்துலவு சோதி, பொங்குமனை மென்னடைபொ றைப்புவி
யறத்தின், வங்கணத்தின் மங்கையர் மகிழ்ந்தணிவண் ணாரம். (௭)

பூவகழி சாகடல்பொ லிந்தெழு மலர்நீத், தேவகோ வெடுக்குவி
லினைமகல் வித்துவன்,மேவுறாவி னொதவனுசெய மேவைர் தபோ
த, ரவல்சொறு மாவடிவி னமபெருந் தொகை. (௮)

ஆனவளி லக்கவிர, திற்குறுப சட்பொத, நினமற வேபருவ
மெய்தியுற லாவக,மானைமகிழ் விறவெறுமைலத் தாறுமண மேலென,
தேனேய செல்வியினைச் செயதினித வியபேன. (௯)

என்னிடமோர் வாரணத்தி னெறினைய தொத்த, தென்னறுய
நன் முத்தன தகற்பினை சிறக்க, மின்னகுழி ரட்சிமெழின் மேவுமா
முத்த, மின்னுற மகிழ்ந்திவணி னென்புடைமொ ணர்க்கே. (௰)

வைகுந்தரு வாசொளிமை மாமணிமை யாவு; நாந்துபெருடாக்கெனை
வு றுசாதிய வேணை, பத்தருதி நூபமறைய நொந்துமசை யாவோர்,
விரைகமணி தமமாண மினைப்புறம் விசித்தார். (௪௧)

கோதிசிறி நூட்வைட்டி வமித்தரும் மேமோ, வாழியுமூ முத்த
மகிழ் தொண் மிடறுன எசகல், விழிமித நிரைபுதல்வி தனிவையா வி
சைவக வாதியுந் வேமனைருசெய் வித்திடவில் வாரே. (௪௨)

செய்கினி திருக்கவொரு தேசாமர மன்னை, வாதிக நூமுத்தில
வ சாககறுமை கோது, மெய்திமனை யாமணி மசைந்தில ரிரண்டும,
மைமதிழ்மகள் றுளவதுவைக் கேள்ளமமணி மீவான். (௪௩)

திவ்விதக நிகழ்ந்தசில நாளவணி னெய்பபோ, டேவவிட்டு மே
விலசி நூமப்பிய ருதிட, கவ்வைவிரான் மகாவறுமை கோய்கொடு
டமகடடி, மவ்வழி வுதக்கனிய காதுமீதி தற்றோர். (௪௪)

ஆடுவியபக் கெருகுவ சாகைஇற வேவேட்டேடினைால் ஆரிமைடி
னெந்தமவெபுறு வுந்நா, நாககிமாதிம் வந்தவாகல்த தானாமர மகைப
பசல், வாருற விசித்தமணி கண்டுவின வாவே. (௪௫)

மணபுரி விதந்தமென வகைபபெற வதிநதே, தென்பெருகு மகி
வைகமிகோச மிக்கைரயின் விருமபி, மின்பறுகர் மையன்மிக வெய்திய
றுமென, மணபுற வடித்தவ்வமை யாமணி மசைத்தார். (௪௬)

கட்டுமார நானவர் கடைப்புற மதிந்துாக், இட்டமணி தன்னைய
மனைந்தவுடடமெய்தி, தொட்டவிலை வைபமணிகளத் தாவிடருசெய்
வோறும், நட்டமுற வெகொடு நடந்திறுமன் விதித்தான். (௪௭)

சேவகன் விடுடபவுற இதல்லபம் கெடிக்கு காவலவர் கோக்கிசி
வனை கட்டுமணி தன்னை, பெய்யதி தெறுனைபெற மெய்படட வாசை
சிது, வாவியிலைமை கொல்துமிகை வமைகேதி சறைந்தார். (௪௮)

நாந்தமா வாசையின் மனைபுரிய தம்பாசல், வந்தமணி யான
வுை மனைமுதமெனை மன்னை, சிந்தமணி மீசாதுபமய மேதரின்மனைக்கு
கெமு, தெர்தமக கோந்தருகு மொனததமயி டத்தே. (௪௯)

உத்தமொரு நூதலைத படவிறறிய வேது, மறநனையக் கேதி
வெறுசி காட்டுவணி யாதுமம், வெறமிபெற வேதருது மென்றனராவ
வேவியரந், தொந்தபடி கொணமேகு விமொவயது மொன்றுர. (௫0)

நல்லதெனை வேவருந்து நானுடைய முத்தும், மெல்லியன் மனமு புரிய வேகொடிவ ணென்னைச், சொல்லியடக் கிறெடுசெல்த் தானும் விடை நல்க, வொல்லையவண் விட்டுவெளி யுற்றுடன் விரைந்தே.()

மாவள மிகுந்தபதி நாதுநகர் வந்தே, காவலர் பராவுமப்துல் காதிறொலி யுல்லா, பூவடி பணிந்தரசர் முன்புபுகல் செய்தி, யாவையு மவ குத்தனருள் ளாவன்மிகு மன்னூர். (உ௨)

முத்துபயம் வேண்டுமென முன்புரிவி னோதத், தித்தகலபக் கிளிநெறி செம்மல்புன் னகைச்செய், தத்தாமென் பேரினை யுவப்பு றவுனாத்துற, நத்தியத னின்புனலை யமிழ்ந்தையு மென்றே. (உ௩)

ஆர்வமொ டளித்தன ருடன்புரிந்த வண்ணல, சீர்வளர் பதத்தினை சிறப்பொடு பணிந்தே, நேர்வளர் வுறக்கடிதி னேகிநெடி தாமூர், நீர்வழி னடுத்தனுகி யோர்புடை நிகழ்த்தும். (உ௪)

வள்ள திரு நாமமும் வழுத்தியவ னைகாதி, துள்ளவொரு பாண்டமென மோணிகொடு பகிர், வெள்ளநனி வாரிவினா வாகவுயிறைத்தே, ரள்ளியவண் விசிடமல் வார்கலி சுவன்ற. (உ௫)

வற்றிய கடற்புடையின் மாமணிகள் வந்த, கொற்றமுறும் வாரண குலத்தலைகள் போலும், வெற்றியுறு கற்கிகள் வியன்றலைக ள போலும், பற்றுறுதெங் கின்பழக்கொட் டைபருமை போலும்.

குக்குட மிடுந்தினையின் கூறளவு போலு, மிக்குற வெளிப்பெற விளங்கிவரலாலே, நக்குமிவை யேனெனவுன் னெண்ணிநவி லுன்றுர், பக்கமுள போலுமப பத்திநிக மாணி. (உஎ)

முத்தினை யெடுத்தவை துவங்கொலி முழங்கு, மத்தியை யகன்றபரு தாதனுகி யன்னா, லுத்தம பதம்பரவி யோதியெடுத் தேனென், றத்தரமு நன்குற வுரைத்தல்பெற கின்றார். (உ௮)

உங்கையி லுறுந்தரள மோடுமவ னேகி, மங்கைமண முந்து செய்துவ திந்துமர பென்றுமுந், சங்கையுற வேபெருக வாழுதியெனத்தர், நங்கள்குரு பன்பொடு நவின்றுவிடை நல்க, (உ௯)

உள்ளுவகை கொண்டுபுக ழோதியவ னேகி, யெள்ளலற வந்நகரி ருந்தாசு செய்யும், வள்ளலிட மாணிமுதிர் மாமணி யிரண்டும், தெள்ளிதுற நல்கினா சிறப்புறுப் பக்கிறே. (௩0)

வேறு.

முத்தினை யடையமு மொழிதப் பாதரு, ஞத்தம மேயிகு முயாங்
கு ளொாதமை, மெத்தவுள ருவப்பொடும் வாழ்த்தி யாநவேங்,
தத்திரு நகருள ரமச்சர் தமமினர். (௩௧)

நங்களை யழைத்துறு சகல செய்தி, மங்குனைத் திவர்மன வா
ன ராகவென், மங்கல மகட்குவா தாரென் ருேகையின், துங்கராட்
குவித்தனர் சோப னஞ்செய. (௩௨)

சிதனைந் சிரிவை யெனத்தெ ரித்தவர்க், காதன மாகக்கைக்
கருளி யனைப்னிம, மாதத்திங் காளொள மணமு கூர்த்தம வைத்,
தோதவோ தினரூர வனைமன் பாத்திறா. (௩௩)

அரசுளர போலவங் கான காலியாம, வரிசைமே லவர்திரு வாய்ம
லர்ப்புனை, பிரிசத்தின பாத்திறாப பெருந யத்துஆய, பரிசுற
வோதினா பலன்பிக் காகவே. (௩௪)

பாத்திறாத் தோதவே பாகரு வெசாவில், தெத்தரு மணமலி
ந்தந்த பற்பொரு, ணேத்திரின் வந்துள சிறைந்த வாசகெலாம், வே
த்திய வதிபரு விதல முங்கினா. (௩௫)

இவைபுரிந் துணபதின் பனயத் தென்ஞுந்த, சுவைபெறு
பொருண்மறைப பொருள்வண் சோடனை, பலைபல சேகரித தாக
சுற கேவித்தங், நவையக னகருள ரதிய நன்மணை. (௩௬)

மூாசனைறந் நிடப்பனி மொழிய வள்ளுவ, னாசரே வலிகை
மகிழுந் திறைஞூயங், திரைசெறி வாவியிற குறுப்பித் தேநிகழு, வி
ரைசெறி மணநகளவ வொட்டைடை மேனியின். (௩௭)

பூசிமா விளக்கயனி பொருந்திப் பொங்குறு, மோசையின் மண
மூா சேற்றி யற்றணி, யாசையிற் றரித்துமே லாகிக் கைக்குனிவ,
காசறக் கொடுத்திருத் தெருக்கண வந்தரோ. (௩௮)

ஆதியை நவிதரை யதபொ டும்புகழுந், தோதிமெய்த் தின்செய
லொடுக்கு மைமுக்துநன், வீதியி னிங்கர் சிறையுஞ் செல்வத்தெப்,
போதிலும் வாழிய வென்று போற்றியே. (௩௯)

கதிதரு திருக்கலி மாபெய வேதமா, மதிதரு மோதலெவ்வகை
யு மோதுவீா, திதிதரும் தொழுகையுந் திருத்தத் தோடெடுக்,
கதிவிகா தருமகொடை பன்பி னீருவீா. (௪௦)

உறுதியின் விரதரோற் றுதவி யாக்குருசெய், கறுவியி னிறை கினை வங்கை ஞுவினும், பிறிதுரு அர்ச்சுனர் பெரிய காற்பகன், பெறுதலும் பேறுகள் பெறுவிர் காணுமே. (சக)

என்றிசைத் திசையினிப் படிகம் மேக்கவி, வான்றியின் மகட் குந்தண் காலே சீர்வைத், தொன்றினை புடையமுர் நெடுத்தா வந்த ருள், வென்றியின் புருடார்க்கும் விளங்க மாமணம். (சஉ)

செய்வது முன்பகர் முகூர்த்தத் தேகியார், ஐயவார் நீவிர்க செடு டைத்தும, நைவளர் மனோதெரு வனைத்தி அருளிறப், பைவ ளர் விப்பிரகு பந்த விட்டமோ. (சங)

தோரணம் வனையினர் துவசர் ஆக்குமி, னோரவி நிபங்க விலைக்கத் தூக்குமி, னோரவி கும்பங்க ணிறுயின தாபங்க, வார ணை மொழிகொடிட் டன்பு கொண்மினே. (சச)

மாமணம் புகுமின் பட்டு வஸ்திரங், தோமற வனைமினர் துலங் கும் வின்னுதந், காமணி புனைமின்வே ளக்குந் தனுசனக், காமணி மின்களங் கனின்வண் மேனியின. (சரு)

நவமணி பொன்னனைக மலர்கள் சூடியி, நவமைகழி ணதிற்புனை சுக்குஞ் சுட்டியின், நிவறுறப் பத்தகனி சிறப்பிற் குடிசுற், கவின வாத நகமியற் றுவிர்க வீடபுர. (சசா)

என்றுளைத் துக்கடி முரசெ றிந்தெரு, மன்றுக டொறுந்தி னை வாரி யோசையிற், சென்றடித் தேகஞுற் றிறக்குவ ஞரினர், கன றியின மனச்சிறப் பெற்ற கண்ணினா. (சஎ)

முகிற்குழற் கிடுதனின் முகிழ்த்தெ முந்துமு, மகிழ்புனை தா யத்தி னும்பு கைத்துகன், மிசைடபல மணியிடப் பனையின் மேக்கு ட்டடைபெற நீக்கினா ரேதைய லாரரோ. (சஅ)

புனைமுதன் முன்றிலெம் மருங்கு மாசற, வினிதொறும் புதுக் கெவண ணிலங்கு சாந்தொடு,நனிகமழ் கருப்பணி நீர்க லந்துராற், சனர் மகிழ வுறமெழு கினார் மகவே. (சகூ)

அந்தனத் தருக்களிற் றயங்கு கானிரிஇ, யங்கரு வரோகண மற் றகிற்சொ டும்பர, விங்கினை திகளி ரதேக்கி றிதிறும், பந்தரிட் டன சொளி பாரபுன காலமே. (ருo)

சூரிய காந்திசெய பட்டுஞ் சோமனி, னேரிய பட்டுகன் னிலைப் பட்டுங்கொய், தோரிடத் திற்பக விரவு மும்பர்சூழ், சேரொழி வியு மொத்தார்த் தெனத்தி ருத்தினார். (௫௧)

முத்துகட் கிடையொளி முதிர்ந்த செம்மணி, யத்தினைத் துலக் குகண் ணுடை யைப்படத், தொந்துறப பதித்தன ருமப ரிற்கணை,மித் திர னுடுமதி மேய தன்மையின். (௫௨)

கமுகினிற் சாவரங் கடிகொள் பித்திமற், றெழுசமு மியற்றி னர் வளைத்தெ ழிற்கமான், கமுகவொப் பனைபுரி தொழிலர் வான் மூலிற், சமுகந்தி லிர்திர தனுக்க ளுற்றென. (௫௩)

நல்வண துவசங்க ணனில வோந்துபொன், வில்வருத் துளகுட மேற்றி கீளிய, செல்வகிர கம்பங்க டிகழத் தோரணம், பல்வயின் னுறும்விசித் தனர்செய் பான்மையின். (௫௪)

நாகமா விகைகனி நறையின் பந்தரின், பாகமா விசித்தவை பரிவிற் சோர்தொளிர், மாகமா முடிக்குலம் வாகின் வந்துவி, வாக மா ன துதெரி வனவென் னுமரோ. (௫௫)

தமரகம் பிசிதேன் றவஞ் சாதியுந், றமாக மாமிரு வாச்சி கைதைகற, கமலிகள் வதிமலர் மற்றமாலிகை, யமலையின் கடன்மணி யாரந் தூக்குவார். (௫௬)

அரவிந்த மலர்ககனித் தாக்க கேதகை, தரவந்த மலரொடு மிதழ்கள் சாருறப, பரவந்தப் பந்தர்வாய்ப் பதும மன்னமு, முரவ ந்த மாரபுமார்ந் துற்ற தொக்குமால. (௫௭)

தெங்குமா வருக்கை செண்பகஞ் சோகுகோங், கங்கமு கருணை மிக் காம்பை கைதைகா, கங்குயிழ் மாதளை மற்றுங் காவண, மெய கனு நிறுவினர் கமழ்ந்தி லங்கவே. (௫௮)

பொன்கொடி நவமணி குயிற்றிப் பொற்பணி, நன்குறு மண வறை யியற்றி நான்மருங், கின்கதி ரைகடரிந் தெழில்வி மானங்க டெனிகளி லெதிரை செய்விப்பாரரோ. (௫௯)

விதுவரின் றொளிர்வபோல் வெள்ளி யங்குடத், தெதுவரி லும் பொற்பா லிகைவி னேற்றுவர், மதுவருந் தரியொடும் வளரும பூக் வன, மெதுவரும் பாளைகள் விரித்த வந்தரோ. (௬0)

நகைப்பெனக் கொடிகளு நோக்க மென்னவொண், சசிக்கலர் குவளையு முகத்திற் றாமரைச், சசிப்பெரு மலருஞ்சொல் வாயி னும்ப லு, மிசைப்பல்வன் னமுமதிற் பொறிப்பர் மின்னனர். (சுக)

மங்கையர் தண்புன லாடி மாளிகை,மங்கலுற் றயிற்புகை மமுகக் கூட்டலின், பொங்குற வெழுதலைப் புயலென் றெகையுற், றிங்கிதத் தகவுமா மயிலி னங்களே. (சுஉ)

பட்டிடை மற்றன பரிந்து பெத்திவார்க், கிட்டமு கமுமுடிந் தியற்றல் செய்துமொண், பொட்டுநெற் றியினிடை பொறித்துவண் கண்ணிணைக், கட்டக லஞ்சன மணிவ ரங்கலார். (சுங)

காதணி கழுத்தணி மேக லாபர, ணுதிமென் பதந்தணி கவணிந்து தென், சிதபன் னிர்க்கல வைகளைச் சிந்துவ, சேதமற் றலவிக்கொளு கதலி னின்சொலார். (சுச)

வஞ்சிய ரமுதகல் லசனத் தம்பொறா, துஞ்சன்மற் றகவனரகத்தற் றுடவவ், வஞ்சமென் னடையர்மெய் யணிந்த வாசமேன், மிஞ்சுற வெழுந்தெப பாலும் வீசமால். (சுரு)

வல்லிய கூரிய வுகிரின் வாவரி இ, னல்லன பானறு கெய்ரி னன்பணைத், தல்லொளி சமுதலன் கிரளை னன்னவொண், வில்லுமி முறுகின்மற் றியற்றி விப்பரால். (சுசு)

சருண்ணவா சனைபதிக் கனிமென் னம்பரக், தருணமார் விசும்புமெய் துறவி னுக்கியுட், டெருணவாய் விளின்று சுவைச்செ முசதி, மருணிலா தகலப்பல் வகைசெய் வாரரோ. (சுஎ)

மன்றுறு மனைபொது தலத்தும் வாயமையிற், சென்றுரைத் தழுத்திசை திருந்தல் லுமினர், நன்றுற வருபல நார்கரு மோரமையின்; றென்றரு பாய்பலா சனஞ்சி றப்பிவே. (சுஅ)

இட்டிருத் திச்சகூறுமி ரித்துங், குட்டமு மிரசத்தின் வாரதொழுங்கொடு, பட்டறு பல்வகை வழங்கு பாத்திரத், தட்டமலை நெடுடல் வருந்து ணுக்கதி. (சுகூ)

மூக்கணி பொடுபல கனிமுப பான்று, வக்காசு சிவிய மனிதத்தின் றமின், மிக்கவா கனையணி நடைக்கள் ஞெவளிபொன், மூக்கயா குதலினா முழுங்க நற்புகழ். (எ0)

ஒருமுதல் வனைப்புகழ்ந் தோதி யுத்தமத், திருமறை நபிமுகம் மதுநகு செம்மலே, யருமையி னபிகளால் சருபி மாநலர், குருமகு துமெனுங் குதுபு நாதனை (எக)

போற்றியிக் குவலைக தய்தொடும் புகழ்ந் திசைத், தாற்றலின் ...ன்னுடை யணி... ளக்கொடு, நாற்றிசை யினுநனி விழித்து நன் ...ரின், றேற்ற...ற் றொருவரொய் நிலரென் றெண்ணுவார். (எஉ)

இவ்வ...ம் குழல்களிற் கெழுமு வோகையின், பவ்வோக ணி நைபவரி நீ ளாவிய, வொண்ணிறக் களபமொண் டுலவு வோர்கண மெய்ந்நணுற விசலின் மருதம வீதியாம். (எ௩)

திருமணி பெனுநபி சிறந்த பேராக், குருமணி யுதவியின் கோக்கு லாத்தபோ, திருமணி கொடுத்தவ ரினிய சோபனத், தரு மணி கனிசிறந் தலர்ந்தி ருந்தவூர். (எச)

வேறு.

இன்ன தகையின் சிறப்பியற்றி யிறையோ டெவரு முவந்துறவே
யன்ன நகரின் பெரியவர்மற் றியாருமாதி மகுதூமின்
பன்னும் பெயாசொற் றுபயமணி பாவை யெடுத்து வந்தவர்பான்
முன்னி வாழ்த்தி மகிழ்ந்தித்து முயற்சி யொடுமேற் புதரியற்றி. ()

வைத்த பலனை தனிலிருத்தி வாச மூட்டு தெண்புனலைச்
சுத்த வலவகா ரத்திலங்கித் திலங்கு குடங்க ளாலெடுத்து
மெத்த மணவாச் சியங்கறங்க யிலகயின் வார்ப்பித் துடல் குளுபித்
தத்தின் வெண்டு சற்புலர்த்தி யனாயின் விசித்த சதுபாண்மேல். ()

காய இலஞ்ச வேதவுடை சூட்டி மணிக ளலிப்பிதித்தா
காவ நிறைமா மதியதெனக் கவினார் தொளிர்வெண் சருவந்த
மேய முடியி லணிந்துமின்னுர் விழிநோக் கெய்து ருதரிக்குப்
பாய மேனி தனித்புனைந்தார் பாரப்போர் விழியா லழகுணவே. (எஎ)

அன்ன பரிய நேப்பாயத் தரும் ஸானை சருவந்தத்
தின்னின் றெரு குலம்வெண்ண முதென் றிலக்கார்க்கோரைவகன்வலைத்
தென்னின் வருகு வலயமொளிர் செய்யப் பத்ம மணியபதங்கள் [து
பொன்னின் மாகை மாளிகையுப் புனைந்தார் புயமா மலைமருமம். ()

...ண்மை சிவப்புப் பனவிருமேழிளிர் மாவன்னக்கசனைசயைப்பொன்
றின் மையுடையவரொடு மகிழ்ந்தார் சிறந்தமருங்கினெங்களுக்கோ
தன்மை புனையின் படிமணியில் வூரா ளர்சக் கனித்துலகீர்
வன்மை மணிக டாருமென மடிதொட் டினோனுர் வருதெல்போல. ()

கருணை நிறைந்த விழிப்பிணையின் கவினாகுமமா தலையணிந்து
தருண முகில்போ னளியுதவுந் தருவிற் சிறந்த வள்ளலது
திரளு மலர்க்கை மணிவிரலின் றிடமா யுமொளி மணிக்கலமுற்
றிருணீங் குறச்செய் மிளிராழி யிட்டா ரதனை யிட்டார்க்கே. (அ0)

மலர்மா விலைகளன் மேல்வனொத்த மறுவி லம்பர் ...ரிகமழும்
பலவா சனைப்பாம் லகைகளோயும் பனிநீ ரொடுசேர்த் ...டவி
லிலகத் தெளித்த கலசமெதெளித் தினிது பூசி யணிப்புனைந்து
சலச மலர்த்தாட் டிடமியற்றித் தரிப்பித் தனர்பொற் கழலினையே.

அவனி யாக்க குலமாக்க வரச ரமைச்சர் முதலினர்கள்
சவிகொண் முனிவ மானமகா ஜனரு மிறையைப் புகழ்ந்தேத்தச்
செவிதாய் நமது நாயகமாகு செம்மன் முகம்ம துநுகுலமே
இவகை யுறவே பாதமிகந்த சோதி வாசி கொண்டாரி னென்றார். ()

மன்னர் பணியிற் பாகருடன் மகிழ்ந்தே தங் கடைமேல் வியதாடனே
துன்னும் விசித்ர வுபயபதந் தூக்கி யாடல் கற்றியற
மின்னு முழுவோட் டைக்கதியாற் றெருவின் றேசி யெழில்வாசி
தன்னை யிழுத்தெரா பயணையுரிந்து தருத்தின் றிருக்காவணங் கொணர்ந்தார்

அபினீர் சுழற்றி யெடுத்திலிதி னருகுநெந் தான கனியருளிச்
செபிதீர் பூக்க வீதழிணையின் சிறப்ப விரித்த பாயலினை
குயினோர் மொழியர் குரவையிடக் குலவை நடத்த வந்தெவரும்
கவிழுய வாழி யெனவாழ்த்தக் கவனப் பரிமே லேறினரால். (அச)

இடக்கை யுருமி தம்பட்ட மிராயும் பம்பை பேரிகைபல
துடிக்கை யுடனே மத்தளமோர் கொம்பின் முரசு முருடுமுனை
வடற்கோண் பொற்னத வாயகம் வளியின் பதலை யாகுளிவன்
மிடற்கோ குவலைப் பறைகாளம் வியனெக் காளம் வெயிர்மே. (அரு)

இசைகொம் பொடுதா ளம்டமேய ஙங்க ளொளைவு மேறுமுங்க
குழைவதி சிறைதி வெட்டு யெழில் குலவே எரிபாக் கழும்விளங்க
கனைதீர் கவிகை கதலிகைகற் றனவு மக்கி கனிஆலவட்ட
செவையா ரொளிர்வன மணையுமற்றித் திசைபு பவனிமட்டாக் கினரே

பாக மெனுநிலவிழிறி படருக சம்ப வாணமற்று
பாக மளவு மினிர்ந்தெழுந்து வயங்க வொளியின் விழல்விளவி
யோக வருள்சோ ருதுப்பைம்பே ரிருமுத் தனித்தோ ரிடமிருப்பி
ராவில் வினவிற் பன்மணிதந் துருள்வ ரெவர்க்கு மெனலாமால். ()

அருசேர் விசிறி யாலவட்ட மணிவின் மல்க நல்லவர்க
ளொருசா வாருசோ புக்கருக்க ளொழில்வே றியர்கண் முதியோர்கண்
மருசார் காத்தின் சிமான்கள் மன்ன ரமச்சர் மைந்தர் மற்றோர்
மிருசார் வத்தி விருபுடையு மேவி வரிசை யாக மொய்த்தார். (௮௮)

தாய ரூதப பூசெடுத்த தக்தோர் பிக்கோ ரொக்காலு
வாய ரூத பத்திசையின் மதுகோ ரினிய பாவலர்க
ளேய மாக மகிழ்ந்துலவ விலவும் வாள்வேல் பரிசைவிற்குல்
பாயு மேவே யுடையர் மல்லர் பரிவின் விளையாட் டொடும்பட. ()

பிடிக டளிக்கன் றெடுமெதமேம் பெய்யுங் களிறு களுஞ்சூழ
வடிகள் புவிய டாதமயி லாக நடனப் பரிகளொளிர்
முடிக டரித்த மன்னருற மொய்ப்ப வெழிலின் சில்லியினற்
கொடிகள் வளைந்த தேர்கள்புவி குழிய வளாந்த னுடனெழிய. (௯0)

மண்டி மலிய வரத்தாவு மாக்கோ வனைந்த கோலாரி
வண்டில் பவனிக் காவணமெய் வருவண் டில்சரு நவிசெலுகக்
கண்ட விழிவி ஞெளிகவரும் கவினுர் நணிகள் பதித்தவணங்
கொண்ட சிவிகை பலசெறியக் குலவு வைவல வுரவர் சென்றார். (௯௧)

வேறு.

இத்தகைச் சிறப்பிறொ டெழிலொளி புல்லாசிட
ருத்தமப் பவனி போத வுள்ளகத் தவகை கூர
வத்திரு நகரத் துள்ள வாடவ ரிலவர் மார்கள்
புத்திரர் புதல்வி மார்கள் பொலிவினுற் குலத்த தாரும். (௯௨)

வரிசையி னுற்று நோக்கி வாகினிம் மருகர் கன்றே
வாசிவண் மணிவி சித்த தருமையின் இறைவின் இன்ன
புருஷனைக் கிடைத்த தெனனப் புருஷர்கள் சொலவுங் கன்னுர்
பரிசறி விவரின் றுவைப் பதாரென வினவி னுரால். (௯௩)

வினவினர்க் கறிந்தோ ரின்ன மேலவ ருலக வாழ்வை
யொளவெண விருப்பு ளுருன் னிவனொரு குமார னிக்கோன
னவர மகளுநிக் காரியர்க் கிசைந்தே னெளதுக்
கினிதுரைத் தவாசொற் போனமுத் தெடுத்தரு ளன்ப ரொன்றார்.

திருமணி ருசம்ம தெக்கோன் செல்வியர் மைந்தர் கோத்ர
குருமணி கௌது நாதர் கூறல்போற் கடலி றைக்கப்
பெருமணிப் பவனி போதும பிரபல வவர்முன் கால
வருமணி களைப்போன் மாதர் வரிசையின் றேன்று நின்றார். (௯௫)

வடிசுதை திற்று மேடை மாளிகை சாள ரத்தோ
டிடுகிலை யகமுற் றம்பர் வெளிசெய்நட் டட்டிசோபா
நெடியமே னிலைமே லாக்கு நிலவுறும் வெளியந் தார்க்கண்
ணடவின்மே மாதர் வெள்ளி யடுக்கலார் கிளிக ளாமால். (௯௬)

முற்கட்டின் முகப்பின் வாயின் முறைமையின் மிகுகு வந்தா
நற்கட்டா மொழுங்கொ ழுங்கி னடவிவி ழாக்கொண் டாடுவ
கற்கட்டா மிடத்துமேவுங் காரிகை மாரன் னங்கள்
சொற்கெட்டா வெழில்கு லாவுந் தோகையின் குலங்க ளாமால். ௯௭

மாணிக்க விளக்க நேகம் வயங்கவுற் றனவா மாதர்
பாணிக்கத் தேசிகாநி பதிகட் கொவ் வாவீர் முத்தத்
தாணிக்கம் பத்தியாருந் தொடர்மணி விசித்தாக் கருசி
ரேணிக்கம் பலைப்பா ரோங்க விற்றவர் பவனி நோக்கல். (௯௮)

நகிலேப நடைமா மேக லாபர ணை[illegible]நர் கண்டம்
பகர்வளை பதங்க விற்பூண் பணியியல் களிறே றேற்றுத்
தொகை தொகை படையின் மாதர் தோமரப் புருவத் தாற்கண்
பகழிகள் பொழிந்த போலப் பார்த்தனுத் தமரிற் றேற்றார். (௯௯)

சந்திர வதனவாருந் தமனிய வரையின் வாரு
மைந்தரு வனைய கையு மருள்விழி வெய்தல் செய்யுஞ்
சுந்தர மனைத்து ஞெக்கித் தோகைய ரிவிரியா ரின்று
ருந்தெழி லனைத்தை யுந்தா மொருத்தியோ பெறுவ ளென்பார் (௧00)

இவளொவ ளொனும்வினுவிற் கிறைபிவண் டெரித்துக் கேட்ட
திவழிரு மணியிர் தன்னார் செல்வியைப் புரிம ணாளர்
தவநனி யுடையர் நம்பீர் தஸ்தக்கி ரூகியித் தினால
லுவகைமேந் திலமீ தான வுரவொன்று வந்த ரைப்பார். (௧0௧)

மன்மக விவணின் பெய்தா மலடியி னிருப்பண் முன்செய்
பன்முறா சாலென் னற்றேம் பாக்யவம் மானன் னைப்பே
தின்முகி யித்தி னன்பே யிவரிறை வசையு ருதிர்
தென்மனி கொடுத்தன் பண்ப ரெனவருஞ் சிரோ சிராய். (௧0௨)

தட்டற வினவுற் றத்தி தனையிறைத் துபய கோழி
முட்டையின் பருமை போல்யார் ருத்தெடுத் தளிப்ப ரின்ன
கட்டுடு கினரி மேன்மை காணரித் தினிமேற் காட்சி
கிட்டியா விம்மணச்சீர் தெரிதல்யாம் புரிவே றென்பார். (௧0௩)

இசைபினில் இவரு னாவக் திறைவிசை மணந்தோங் கொன்று
மனைசிலாப புகழுமித்த தபதுல்கா திறவா லன்றே
நசைவள சவாசி தப்பா நன்றிமி னிறைபின்பொன்றுரர்த்
திசைபமி திருவு லாசாந தெரியவே புரிவ னென்பார். (௧௦௪)

இடடணி மணிகள் பூந்தொத் தெழிச்மணைம புனைந்தி லாடப்
பொட்டியின் யாழ்நோக்கிப போர்நியா துடைமாற் றக்கை
தொட்டபட் பொடுநூலாவின் றெழிவிறுன் வந்தோர் மின்றன
னட்டெழுவந் தொழுமாக்கு சாவிமோர் புடையாந் தற்றுள். ௧௦௫

காதாமெம பரிசை நோக்கி நவெர லான்மற் றியாவும்
விதியின் வினாய நீயும வினாசில வெளிளி யாக்கண்
போதுமா மயிளிச்சிரகான் போமயுகேடவென் றேறி
மாதர்மா நடையாலிதுன் மறப்பெயர்க் கண்மோ வென்பார். (௧௦௬)

குருமுத்தார் திருமுத்தாய குருபுனா யகா பொருட்டா
லிருமுத்தி யிவரவண னெனகட் கெங்களுந் தோற்ற லாமென்
பருமுத்தர் சமுன்காய் வுற்ற பாலவயி ரிச்சிர் காண
வருமுத்தா சமுமன் றந்நோ மனச்செலவேவ மென்று ளோர்மின்.()

இங்கிறை மகனே பெண்ணென் றியல்பொடும் பிறந்தா னிங்க
சங்கையாய்க் கிடைப்ப வேயீர் தாளமு மவனே பெற்றுண்
மங்கையிர் காமேமன பார்த்து மறுகுதல் மனச்செல வாமற்
பொங்கவர் வுறலியாக்கும் போதியர தென்ப ளோர்மான். (௧௦௮)

மார்பிடை புடைப்புறுஞ்சார் வயினபடிக் தாமி நீக்கான்
சேர்படு மெமிறுந் திட்டாச் சிறந்தபே தையடா யோடே
யோர்தரு பரிமே லிக விறைவியின் புருடர் பக்கஞ்
சீர்பெறத் தனையும வைககச் செப்பத்தேற் றினனோர் செப்பால். ()

வருலாம் பெரிய வாயபாரத் தூரவர்க்கு நீர்மூத்த
மோதலா விலைக்கொடபா மோ வெனவுந்தன் றனந்தொட் டெற்கன்
பார்வொடும் புரிவிர நம்போ லார்கல் குவருண டேல்வக்
திரமுற் றெனையேற் றத்தென் றிரந்துரைத் தனள்பெ துமபை. ௧௧௦

இருமுத்த மலர்த்தேநர் சிகண் குழையார்க் கிடைகின் றெற்கித்
திருமுத்த வடத்தி றுபபண் சேர்த்திட வளியானை சென்றே
தொருமுத்த மெனத்துன் காத்தட குழக்கைமேம ஙிரிக்கு ளைத்தா
னருமுத்தநல கனொக்க லைடந்தாக் காழிபூண மங்கை யன்றே. (௧௧௧)

தகவுறு இலையுட் கொண்ட சொக்கபொற் குடங்கள் விமம
முகவுஞ் சரத்தின மேம முத்தணி மடந்தை யிவ்வு
திகமிழ் வுறவின றானை டெருபடமொன் றுயர்ந்தோர் வாயபாரத்
தகமிழுந் திவுளின வெண்டல யாவரும் பெறலா மென்பான். ()

ஓர்மையின் புக்கரு விற்சி றுவனிவ ளொருவர் நோக்கிச்
சீர்மையின் வாம மென்னுந் திசைகட னீந்துற் றுள்போ
னேர்மையின் றன்னைச் சூழ்ந்து நின்றபாங் கியர்பா லொண்மைக்
கூர்மையி னரிவை தன்னைக் கூண்டபாங் கியொத் தென்றாள். (௧௧௩)

உத்தமப் பவனிபோது மொலியுல்லா சிடனைய பாத்
தித்தலத் திறைவிக் கோப்பி னெய்துவ ளெவளென் றெண்ணம
வைத்தன மனத்தன் றுட்கென மடக்கினர் வரிசைச் சிரகொள்
சித்திர னெனலா மென்னத் தெரிவை பெண்க ளுக்கு ரைத்தாள். ()

தாறுழன் றொடுதொன் ஞானு நவவரும் பதவிக் கன்றே
கூறல்போன் முத்தமிந்த கொள்கைக்கோ மகண்மன் னீங்க
கூறரு துயரின் றுரிவ் வுத்தமி யொடுஞ்க சித்துப
பேறுற வளாகவென்னப பேரிள மயிலோச் சுற்றாள். (௧௧௫)

நிமலரன் றன்னின்னுக்கு நேமியம் புட்கள் போல
வழுத்துறற் மொழியார் நோக்கி யாவலி னிறுப மாமேன
மமதைதீர்ந் தவரு லாவி மற்றொருரு வீதி புகாத
தமதுளத் தவகை மிக்குற் றனர்தெரிந் தவண்ட ளைபபோர. ()

வலம்பரி யிரதங் கைமா மள்ளாமன் னவர்மற் றியாவுங
குலவுறச் சூழமேன்மை கொண்டவர் பவனி யாக
நலவுற வுலவி யக்க நகர்வயின் றெருக்க டோறும்
பலறுயர் பள்ளிவாயின் பாத்திகா வோதிக் கொண்டார். (௧௧௭)

இறைவனார் தெருவிற் சென்றங் கெழிலுலா வுலவி நல்ல
முறைமுறை யியமு ழங்க முகிழ்த்தனர் சிடர் வந்தார்
கறையறப் பவனியென்னக் களிவிற்றின் னங்கள் கூற
நிறைமணப் பந்தர்வந்தார் நிலவுயர் மேன்மை யாளர். (௧௧௮)

சிதமெதன் பனீர்க் கெண்டி நிகழ்தரப் படிய கத்தோ
டோதகே ரியமுழங்க வுடன்கொணர்ந் தமக ஸ்ரீஇச்சு
வேதவன் டுகிலா னீவ வியப்பிறு மாத்து லிச
மாநர்க எடபமை யேந்த வாசிலின் றிறங்கி னாரால். (௧௧௯)

காமுறு வனிசகளு சித கமலோறும் விரித்த பாய
லாமபுடை கடந்தங்கத் தாங்கினார் மணிகள் சோத்தி
வீமபுறு படமவி ரிந்த விளக்குவி மான மேவி
நாமபுகழ் கௌதுசிடர் நலன்மிக வீற்றி ருந்தார். (௧௨௦)

வேறு.

தலைமைய ரசு ரமைசசர் ர்வர்தேர் கருமிலப் பைசளுடன் மா
க்க, ளிலைமையு மவ்வூர் காசியுந் தலைய நெதியொடு நிரைசிறா நிலவு
மியமணிக் கணமுதே கமிழ்கருய் துளிரக்க விரைகமழ் பந்தரவ ணி
ருப்ப, மலமதில தருமோற் றலைமைய வாசன் மகிழ்நதெயர் கழுத்
துநன் முகமன. (௧௨௧)

விளைவுறு வுரைத்துக் காசியா னனத்தை விழித்தவர் தமக்
குமென மகட்டுங், காலைக நமைத் தாஙினை முடிப்பர் கனிவுற வெ
ட்டிபொருத் தழுசுகேட், னைகுளிர்த் தொலிசொந் திருந்தனர் மக
வா புவதாமெ விளைவியே பொருந்தித், துளக்குறச் சாட்டிக் குள
ளைவுத் திளிதின் ஞயகல் குத்தைபர வோரி. (கஉஉ)

சொலவுள செலிய ஞரார்பல் செனனூம் தோமற வினவிதிக்
காகை, நவெளிப துதநா பகர்முகம் மதுசெ சொத்தர் இன்படி முடித்
தார், பல்வய மணிமா முடிசொனி முழுகைப பாத்தியர் காவிவே தியா
ர்க்கு, செல்வபொக குறசல் குவடுசிக தொக்குறு செயலன விய
த்திவா திறடமாய். (கஉங)

இன்னை விறைசேவ நறவுதற் தியபோ திறைவிளை மின்னுரு
ளமெத்துத், தெள்ளுமுய கணமா மணிப்பல ஸ்கவின்மேற் திகழ்தர வீரு
த்திவில துமிழும், வனரு புவியேவய் பொற்குடக் களிறறெண் பல
மண ஆட்டுசி தனர், சின்னுத்த கொணர்ந்து குழலவிழ்த் திசைவி
னைனிலுற ழருசன மாட்டி. (கஉச)

ஈரம்வெல லரிவறு புலாத்திவான் குசமா யிலங்குறு மதிக்
குடைய தொளித்த, காரிருட் கடந்த இற்புகை கமழ்த்திக் கடிகமழ்
பலமனத் தவிமாறு, சாரவிட்டனவு மிணுக்குறக் குலவுத் தந்தச்சிப
டாலும்வானந் திருக்கிச், சேறு முடித்தகச கடிடும பிறையுற சேர்
த்தவர் மாலைகள் புனைந்தார். (கஉரு)

தாரகைக் கணப்புத் தெழிலியிற் றுலங்குந் தன்மையிற் றரள
மா லிகைசெலய், வாரகொந் தனத்தின் வாரத்திற் குலவ வாருமு பட்
டூடும் வகைகுற, சிரிளம பிறைவா னுதலிடை சிறந்த சித்திர மிட்
டொளிர வினைசேற, கூரிய வாளிற் றித்தமூ நாலை கொளுமைக்கட்
கணிந்தனர் கறுமா. (கஉசு)

வள்செகள மறுசி மதுவிளைகள் ணருந்த வற்புறத் தாயிலுங்
காரமை, தொண்டகட் கடைபடா மையிளைனி மேனமை கொடுகுமுழு
வளவொ குலைவுந், தண்டரு காதிற் பொன்னொ ரிலைசேர் சங்கமெ
ன் அழகணி மதுக்குத், தொண்டயல் கலுக்கு ஞாலுச்சி யாக்கொப
பொன்னைபுற தொகைகல்வேயர் தொளிர். (கஉஎ)

குரவிரு ராண்குட குன்றுவுறப பறவைக் குலமகளின மென்மை
யிற் றேன்றி, வருமணிக் கமுகொன் சிறந்தவோர் மைமின்வெண் வல
மபுரி யுமபொரா மிடற்றின், குருகினற் சேர்ந்தோர் நறுமணி காப்பணி
குயிற்றுமைக் கைத்திரு வடமாம, பருமணி மாலை புனைத்தொளிர் பசும
பொற் பன்மணி மாலைக ளணிந்தார். (கஉஅ)

வேழுசோ திகழுசோ பிதத்திருத் தோளில் விரியொளி மணிவ
ளை தரித்து, யாழுன முன்கைக் கைம்பொனின் காப்போ டணிவள
வளைக்கு செம்பவளச், சூழுலர் விரற்கள் முத்துமோ திரங்கள் சூடி

மா மோகதேன் வழுதேந், திழமாங் குடமென் விருதனை மறைத்தா
ரொழிற்பொனாற் பரணகரு சுகியால. (௧௨௯)

நயங்கெழிற் சாதருபநூ லுடனே தவழ்கிர ணைம்பெரு கருணை,
வயங்குகோ சிகநூற் சேர்த்தினைத் தரிய வாசனையொடுவருடி பிருத
திநடயகொள் [illegible] யாகவைத் திருந்த நற்பணிச் சேவையை யுடு
த்தி, வியன்கொள்வண் ணிடைபவைப் பொனின் பட்டைய ரைநாண
மிளிர்கவின் மேகலா பரணம். (௧௩௰)

தரித்திரு காலிற் பாடகஞ் சதங்கை தண்டைநா புரம்பரி புர
மூ, முருத்துடன் புனைந்திட் டருணவம் புயத்தன் றுவளைடக் கலாத்
தக பியற்றிப், பொருத்துவ பவளாங் குலிகளிற் சேர்த்திப் பூக்களைச்
காயபறத் தெரிந்து, விரித்தபாய் மிசையே சுடாத்திம லுளர் மேந்த
குத் திருத் தினர் கொணர்ந்தே. (௧௩௧)

மன்னவர்மருக ளெழிலியங்கரத்தின் மகன்கவின் மலர்க்கரஞ் சேர்த்தி
யின்னுற ஆத நப்புமஹலவ் வாவு மெழிலின்பூ சுபுசுலே காவு
நந்நபி முகம்ம தொடுகதி ஜாவு நற்புலி யலியுளா யகியார்
தென்னுறும்பாத்திமாவையும்போலச்செழித்துநீடூழிவாழ்கெனவே.

இனிதுவக் தேற்றக் குவலய முதிய ரிருகையு மெடுத்துட னேந்தி
நனிசுக முறவே பாத்திகா வரிசை நன்னயந் தருதுஆ வோதக்
கனிவின்யா வருமா மீன்சொலிவாழ்த்தக் கனமணமுரசொலிமுழங்க
வனிதையர் குரவை புகழ்மிக வாரு மங்கையு மணவறை புகுந்தார்.

இசையொடு கவியுஞ் சொல்லொடு பொருளு மின்பொடு மூணு
வுமபா லொடுநீர், நகையுறப் பொருந்தல் போலெள விருகண ணன்று
நக் காட்சியொன் றறல்போ, லசைவில தகமொத் தழுமெனச் சுக
முண் டாண்பெணன் றிலும்பொருந் துதல்போற், றிசைபுகழ் மூயர்
த் செல்வர்மன் மகளுந் திழைத்தனு பவக்கடல் செழிப்ப. (௧௩௪)

விதரண மதனு சுமமுறை சுகித்தே விளங்கிசை யெங்களுறாம்பெருகச
சுதாபுதல் வியர்மே மருசா மாபூர் சுற்றமும் வளர்மலை மருகா
கிதமது ரிதவா ரணமலோ காமாரு செய்யிது லவ்வியா வெனவாழ்
கிருமூநன் றேங்க விருமையு நமையா ளிருபாமு கியிந்தி னமிறு.()

கருணையின் றிருவாய் மலர்ந்துரைத் தருள்ச டாட்சவிட் சணம
பெறும் பொருட்டாற், பொருணயம் பலமா வளமுறு மிசைமாம் புரத்
தின்மன் னுமறுக தாமின், றெருணல மகவாரு சகலரும் பன்னாள்
செயருமுகம்மதுள் ளுவந்தெத், தருணமுமே கொளது பதமல திருத்தி
த் தழைபபோற் றழைத்துவாழ்ந் திருந்தார். (௧௩௫)

சிருயர் வளமோ தமதெழில் பருதா தெனுந்திரு நகரினைச சாரவ
ஆர சிலுக்கு கவருணோபோந்திட்டுக தநிருப பேர்சொலியொலியின்
வாரியினிருழுந் தெடுத்தளித் திசையின் மங்கலம்புரிந்துயர்செல்வ
சேரினில்வாழ்வாளருள்குணபடிபோகினைக்கின்யார்பெற்றுருசபலனே

மங்கலம் புரிந்த நகரிருந் தெழுந்தவ் வளரறச் செல்வபக் கிறுங்
கொங்கலர் கமல வாவிசூழ் மிகுசிர் குலவுநங் கோன்பகு தாதி
ரிங்கிருந் தனைநி மதுரசா வரிஹுந் தினிஷச லாமபுகன் றிதயப
பொங்கமுறவொடுமெழுமபதம்பணிந்தேற்றிப்புகழ்ந்தியம்பினர்மகிழ்ந்தனவே.

உவகையி னுறவாய் மலர்ந்தரு விளைருந் நவர்மணக் துறுநகா
செலைசிற, றிவசழும கன்ற பின்விஞ யுதவச் செய்யிதுல் லவுலியா
பதந்தாழ்ந, நவர்பல னுறநல் விடைபருளலேய்ந் றவினக ரனுகி
வாழ்ந் திருந்தார், நவபகு தாதுற் றின்னுரா விஞுநந் நாதர்தாள ப
ணிந் தனு குவரு. (௧௩௪)

பக்கீறு வேட்டல்பெறுபடல முற்றிற்று.

ஆ படலம். ௩௩ - க்கு திருவிருத்தம் - உஉஉ௩

அபாமுகம்மது ஜாவறுவரவு படலம்.

பெண்மைபோர் தாண்மை யாகத்தன் குறைசொல் பெற்றவட்
குறமொழி பெருமா, னுண்மையாந் திருவ லெறிபெறத் தயைசம் பு
நாக்கருள் ஜகதசற குருநந், தண்மைதிர் நாவாண் முகிலித்தின் மது
ரசாவிற்காத் திருந்துவி ஒலி, வண்மையாம் விடைகொ ளபாமுகம
மதுஜா வறல்மூகல வீவரன மவுல்வாம். (௧)

அன்பாம புகல பாமூகம் மதுஜா வறல்மூகல வியறிவித்த,வி
ன்பறி வாயத் தானைசொல விஃதவ் விடங்கள்சென் றுய்ந்துனை ரியல்
பார், தென்பெரு கதிக புகழ்பகு தாதார் திருநக ரிருந்தனூர் விடுத்
தே, மன்பதை அதிக்குவ கருணையங் கடவுள் வரிசைமு கியித்தி
னவினுர். (௨)

திருவளர் சமுகங் கண்டுநி யாருச் செய்குவா னென்னனிச்செ
ன் றெலிகன், மருவளர் மாவட புயங்களி னேற்கும் பதத்தநென்
னுறைவளி னடுத்தக், குருவளர் கருணை பெறுகுவா னவாகு சேசய
மலாபதம் பணிந்தொண், டருவளர் நவமா மகந்வகை தனய ஜகத
சற் குருசவி னுரே. (௩)

என்றுமோர்ந் தேற்றி னின்றன ரஞ்ச லென்றிரு ந் திடவுவந் த
ருள, நன்றிஷி ன்னன தரிசனே பொற்ற கல்பெபா மூகம்மது பிருக்
தா, ரின்றர விருந்த வரின்று ளவன்டோனு றிசைகல ரிந்தங்கண்
டுவந்தே,பின்றம றிதயத் தெனைவினை னிராம் பெருநகிப் புரத்திட
ஞ் செலவான். (௪)

அம்பிசு நெறுமண் டலத்தக்கு றுன்ன வெளிபியா வியன்மஷா
யிகுமார,தமமொடு மாரிபின்புக்க ருவாந்தகுந்திவான்கஜைபும்பார்த
தீவரி, னமமவி பதியாகு சற்சனா புகழிக காதாமூ இலித்தின் போ
லவ,செம்மையாளி லுனருண் டோதெரிந் தவிப் வேண்டுமென் றநம
கிய தெளிவின். (௫)

கருதுமங் கிளைவி னெருமெதற் காகக் கொள்துமா மகர்திருச் சமு
கத், தொருதின மதமி னனுமிடின் னெமையா ளுந்தம னான்மிக
ரேக, விருதிரு வுமதாத் தாவுதம் கருள வேண்டுமென் றின்போ
டுங் கேட்பச், சுருதிசேர் புகனா னாயக ரவாக்குச் சொறஞெதிர் பெரு
கருள சாந்தே. (௭

கடவிய பாமு கமமதே மிகுதிற் குறுகிவம் மாதிரா மகன்றன்
காவலி ருனிர பேரம்வழி யவனிற் கருதியோ ருன்பதின பனமற்
ருவலிற டருக னகலின் னனவா மருக்கொறி வனமயி சிராஙகி
யாவர்மாட் டினுகேட கிசரு ளிஅமுன் னுதுதன்னளீருனு வாசை.

வேண்டிலா தவரா யுறுவிமொன் றமுத மென்மலர் வாய்மலா
தருளிப், பூண்டுற வவாக்கி தொருசி அத்தாப புகன்ற தோடென்பி
றப யுயாதம, மாண்டரு முமில்கற் பரமபொரா வலக்கை மலரிறோ
விரலைச்சும பனஞசெய், தாண்டிர தமும்பெற் றூர்காவாய்க் கருள வரு
ளலபோ வியன்றவ ரன்றே. (௮)

கிடைக்கரும் புதித தெள்ளமு தநிகழ கிடைத்தென வதிமது
ரந்தான், டெற்கதி சுகமுந் துதாமவாய் கிறைந்த ருமுதா கழுசம
க்கேகோ, கிடத்தினு மெனப்பூந் தாமுல கையுமபுண மெய்பெரு
மான்முனின் றூாத், திடத்தினா தலைமபார்த் தினிதொடு மிசநட
பதிசெல விடையரு ளினரோ. (௯)

கிறைதரு மமுதன மெடனாகலை விடைமி னிருபல முகிழித்தி
னமிஞர், கறைதரும் வனசா தீதபொற பதத்தி னனகின்வாய் முத
தமிட் டிறைஞசி, யறைதரு கயச லானுசொலி யலயி ஞர்கலி கிசா
மகா ஜனாசூழ், மறைதரு மிசைகோ மாதுரு கிவந்த மதுராசா வாயி
லுங் கடந்தே. (௧0)

அணிதிகழ் பகுதா தகாசுற் றெருமன் ருவண மெயிலா பூகனது
மணிதரும் வனச வாவி பூஞசோலை வாமலி மருதருகை கடந்து
கனிதரா தாயா வேயகுழன் முழுகத் தகரிசை மாதரு முல்லைத்
திணிதரு கடங்காளியா தும்வெமபாலை தவெதுங்கலந்திசியின்சாரபும.

கடந்திடை குறுகி வெருவுதல் கவலை கருமொரு வலதும்வே
ன டாமை, யடாந்தெழு முலக வாவுத விலதவ் வருந்தவுத அறவாசி
ணதியின், நடந்தரு மிகது மண்டலைந சோந்து தருக்கொடு மெண
ணிய போலவ, விடந்தனி தும்போத தருந்தவ னெமே வினாக
லைத நரிசனை செய்தாா. (௧௨)

பாாத்தநி துலகா வெளனியா புக்கரு பண்பினம ஷாமிரு மாாக
ளாாததசி ராமி மினகளை வெளதுல லருலசக காரண புணய
மூாத்திமு மித்த இனிமைனாரு மோகிலைக் கண்டவா மொழிபோற
றீாததமு றவுண ணுறமற் றவெலுங தேட்டத்திறைிடத்தெ துைம் ()

கேட்டில தொருவ ருள்ளூ மறுத்துக் கிருபைபி னெடுமவை வேண்டா, நாட்டிறல் திருந்தா நாட்குநாள் கெளதூல் லகுலத்தி ன ல்டறக் காத்தாற், ஞட்டிகத் தொடுமாய காரூம மதிகம் நாஙகிய பாமு கம மதுமக், நாட்டகத் தைஞசிர் வளங்கெரிந் தொருமை காதலை புகழ்ந்தநி நயத்தினா. (கச)

அம்முறை மிசறு மண்டலத் திருந்த வல்லபா முகம்மது மன் ன, செம்முறை யொடும்பின் மீண்டவண் விடுத்தே திருபகு தாதி ன்வந் தொழுகி,லெம்முறை யினருஞ் சூழ்ந்துகேள் வியின்மிக் கின புற மதுரவாய் மலர்ந்து, நம்முயா குதுபு நாயகர் வருஞ் சவின்மது ரசவயி னடுத்தே. (கரு)

அதனொடுந் தவிசி னருகினின் றேத்தி யெளலியாக் களும்புய த தேற்றும்,பதமலர் பணிந்தோ றினர்சலாம பதிலும பகர்ந்துபோ ந் துற்றவ வினிமுந்,நிதந்திறு மதிக முறவளர் கெளலு மின்பத்தி னின்பமுண் டனபோ,னிதமுநல் லுணவுண் டதியத் தூற்றார் கெறி யினபா முகம் மதுவே. (கசா)

பாபதி யதிஞர் மகிழ்நற் செயனற் பதின பாமுகம் மதுமெ யத், திரபதி முகிலிக் திவ்பத புகலைச் சிந்தையிற் சிரத்தினி லிசலா ம, புரபதி செய்கு முகம்மதுத் தமத்தின் போற்றலின் வைத்துலா முத் துதலபோ,னாபதி யெனச்சிர் புகழ்வளர் தரவெங் நாளுமவைத் தினிதுவாழுந் திருந்தார். (கஎ)

அபாமுகம்மது ஜாவறுவரவுபடல முற்றிற்று.

ஆ படலம். ௬௭-க்கு திருவிருத்தம்-உஉசo.

ஷாஜ்ஜியற்றிவந்தபடலம்.

பிசரியற் றிட டபாருந்தை யேவலுதை செய்தபின்
வச்சியற் றிடத்தொாபித்தி முனைகொழீ இவவ் வுவைகையா
னைசரியற் றி றம்பிலார்முழ் துயந்தெழபொ ருத்திறேர்
கச்சியற்றி வந்ததென்ற கனதிவாறு கூறுவாம். (க)

வேறு.

சற்குண நயமே வுறுமவர் செய்கபீ சாலிகு காலிலகு லாத்தா
சற்குலா திபர்செய் சொல்துறை யெனும்தி வாய்த்தா மிவைமிகு நல
தெறகுலாந் திருமே வியினதி வுடைய செய்கபீ சாலிகு நசறு[த்த
சற்குலாஞ் சூழிக் கடற்புவி விளஙகக் காட்டிய விசயம தழகார். (உ)

நவமிருந் தவனொன் றுகிய செய்கபீ சாலிகு நசறிலக் கவர்தம்
மவமறு புகித தாதையர் செய்கு அபதுற்றஸ்ஸாக் குறைத் தெனது
நவழித தாதை கெளதுநா யகமா லென்றரு ளுகிபித்தி னபிறு
சிவனுடனெ வனுமவினவமாநவமெய்யிசைபயிர பலமவளர்வுறவே.

திருநகா பகுதா திருந்தர சிடற்றிச் சிறப்புறத் தேவரும் புகழ
ப், பெருநயத் தொடும்வாழ்ந் துலகமோம் பங்காட் பேறுடை யெந்
தையர் ஹஜ்ஜிற்,கொருதரஞ் சென்ற தன் றிமுன்பின்சென் றாற்றிய
ற் றியற்றியா னறியேன், றருமசற் குருவெந் தையரொடுந் தவவோர்
தாரஞ்சென்ற ஹஜ்ஜினுக் கன்றே. (௪)

எமதெழில் சிறந்த நகரமிரு தாநி னிருந்தியாத் திரையொடு
மெந்தை, யமார்வாழ்த் தவபபச் செலுத வெத்தனி தந் வப்பொழு
தவாகனற் றேழுர், கமைதரும் இல்மீ துகள்கலி பாக்கள் கனதிறற்
கிதுமத்தேர் கவிஞ, னிமிர்ந்த நூலசி யால்களுடன் மிக்க ளிறை
கண மெனச்சில ரெழுந்தார். (௫)

அப்பொழு தெந்தை யேறிய நீண்ட வழியின் றிண் சோகவாகன
த்துக், கொடப்புற வணிந்த மூக்கிடுங் கயிற்றை யுற்றியான் பிடித்துக்
கொண் டேனே,தப்புறச் சென்றேன் மிகுதிசா மான்கடடத்தின
வா கனங்களும் வரவே, அப்புற வெழுந்து மதுராசா வீதி சொல்வ
ருஞ் சிறப்பினு வணங்கள. (௬)

எயிலகழ் கடந்து கவரிகள் சிவிறி யிலங்கவன் கொடிகுடை து
லங்க, வயன்முதல் விரிபூஞ் சோலைகள் வினாயு மருதமு மற்றுள த
லமுஞ, சயிலமுங் கடந்து சென்றுதங் இடமத் தலங்களிற் றங்கியே
நடந்து,முயலருந் தவத்தோர் சூழ்க்குழை பெருகு முக்யமெய்த் தி
ருத்தல மான. (௭)

வானவ ரிறங்கித் தவப்புரி சிறந்த மக்கமாஞ் செழுமலர் பால
மீன்மா னகைதிர் பதியின்ஹஜ் ஜியற்றற்கிட்ட செவ்வியவிளம்ருமேமா
னேமோய் தலம்போந் தணுகற பாவுற் றுலமெமியிடத்தெதி நிதேயச்சி
ரானத வாபுஞ் செய்முறை போல வ்தபுதுய் துன்னகக் கனிவின். ()

தக்குபீர் தசுபீ கொடுதரு மீதுரந் தருந்தரு லீலுந்தல் பியத்து
மிக்குற வோத லோடிரு மலைப்பால் வியனுறப் புரிவன வுஞற்றித்
திக்கொளி சரியவொன்றேழ்நாற்பான் றிகழும்வாயிலின்வழிறட்சூழ்ந்த
முக்யமா நம்மனோரெலாம் வணங்க முன்னரிலைகொளுநடுத்தலமாம்.

நன்மைமி னகமாய் மிகவொளி துலங்க நளிறருமத்துறை நா
றையாய்ப், பன்மையி னுலமியற் றியான்ற டைவயின் பாலெலா மகதி
யத் தெனுமோர், தன்மையின் றாய்தி தெட்டியொட் டாவாஞ் சக
சவொள் ளொளித்தனிப் பொருளா, முன்மையான் றிருவீ டெனுந
கரு பாவின் முன்புத வாபுசெய் தகத்தே. (௧௰)

வசையறப் புகுந்து முதலவற் புகழ்ந்து வணங்கியுள் ளுருக்க
மோ டாந்து, விசையுறை யதனின் றிருநிலை வாயி லினைக்கடந் தெ
திரின்முன் றிலின்வந், திசைவது மதிற்றென் றிந்திசை ககதிசை
வதென் றிடுங்கருட் டுவந்து, நசையுற முகந்து முடிகளோ தொ
ழுங்கி னணிகுழ பானளித் தன்றே. (௧௧)

மறைமுறை முமரு முறைமைகண் முடித்து மென்னலாக இருந்து யார்களையாள, பெற்றியி னயினார் முகம்மது நபிமன் பிறந்தவெஜம் நத்திலுவ் தாவுற, றற்மரு கியமத் தொழுதுசெய்தி யாரு வழகின செம தனிமலி யவினயா, நற்றுறைக் கொருமா மணிவிளக் குயர்ந்த லயலி ஹாயக திஜா. (கஉ)

அமைபெழிற் பிட மறுகிசி யாரு வருமையின் செய்தாநந் நபி ஞர், கமையுற வுறைந்த தலங்கள்போக திருந்த கனக்கணம் வந்து சன்படைகொ, விமையயா னவைகள் சென்றியற் றவபோ லியற் றிம காஜை செவரு,சமயமெப் பொழுதும் வந்தடி பணிந்தா கமங் துலற வினவசோ தழைப்ப. (கங)

கருவிமென் மிடற்ற ருகன்மேன மையின்மெய்க காரண நபி மிக மாகி,விருமையாப பதங்கை பட்டதாற் பெருகி யினிமைதெண் சித மா மணங்கூர, பருகுர் கிளெவெ லால முதலின பருவர லோய மருக் கெனலா, மொருகுறை வுறலி லாசம்ச மென்ன வோங்குக வதுக்தெரிக் கிலிதே. (கச)

மெதுநின் கரும முறைமைகள் விளக்கி காதலைத் தொழுதிரக கேக்கி,மிகைமயவா புகழும் மக்கமா நகரத் தேகசா யதன்மனைக் கனி னபா,வியிர் தருதாறும் றக்குலுல்லெ மானி யின்புடை விற்றிருக் தலதோர, மமதையு மனுகா தென்றநம் புரர்பால் வாருசெய்நங் கோதுஞ்சம சத்திகீர். (கரு)

பருகிகல துலசெய தியர்வுற நியதிப் பரிசுகன்முடித்தால கே ற்றப, பெருகுசுற் றிறமி னகருளா வரத்தாற் பேறுறை மேனலா ப னிய, வருகுசான் றவாசூழ் வுறவிருந் தவண்விட் டமுகிய நகர்மதி னுச்செசன், திருகிளெ மாபுக் கொருமுற்கா ரணத்தோங் கிலகுதற் கருகெழ காரைந. (கசு)

ஆனமேம் புகழ்நா யகநபி காத சகுமது முகம்மது நயினர் தானமாகு சிறந்த மணிமென லாவன் டவழொளி மலிமண மகுப முகனி யதபி னடுத்திரந் தேக்கி நற்புக ழொடுஞ்சலா மியம்பி மேனயமெ ழமாவேண் டுதலவேண் டிவியன்கியாறத் துசசெய்திருபால்

பரனுவிற் பொறித்த போர்கிக் தங்கெய் படியின்வாங் கினர்தி ருப்பிட, மாணவைவி லுதசை னமுனைத் தேக்கி யருந்தெரி சனெசெ றதவ சனெமென், கோன விளைய மகளிமமா விலகங கோன்றமை டமில்தின் கட்டு,மாசய வரசெசந் நாச்சியார் பாத்தி மாமணிப் பீட மாட்டனுகி. (கஎ)

பெறின்ச லாருசொற் றினிறுசி யாருப் பேனவின் செய்துமிண டலகி,மி கிலா னருளசோ புகிதநின் றாறைஉ வெழிலமிகு மருபரு ளிறாத்,கடமா னருசொற றருநெசியா ருவு றுவைசசெய் தன்னமா மேவனை, மிரும ஜெனனத் தலைக்கி றுடகம வேந்தாதடி மக்கமே விமானை. (கஅ)

பிடமா னவைக டெரிந்திரங் தேத்திப பிறழ்ந்பு லத்தவி னகாச்
சிர, கோடமுந் தெரிந்தன கிருந்தகத் தொழுந்து குலவுமெய் யன்று
ணர் வுடனே, தொடருநந் திறப்பெய் தறங்கல்வரந் திருந்தா தீதகே
ஜோமய நயநூன், னாடலில் விளையா டகடுதனும் பொருளா வகிலத்தி
னைய்திமின் டெழுந்தே. (௨௦)

வேறு.

கவனநேர் நகர நின்றுட் டோற்றுணர் வொடும் புறப்பட்
டெவனமார் புரிசை நலகோ ளெடலர்ப் பொழின்மற் றெலலா
மூவனையிற் றெரிந்து ஊச்சம் ருசியா றத்தும்பெற் றேமென்
நவமிலா தேது வாக வாக்தொடேச் சுதாகொ டன்றே. (௨௧)

வேறு.

வந்தனம்பெரு மானையின் மாவாத, அந்தரந் சோலை னோ
நக லிடங்குழி, சிகதுங் காசிக ளுந்திட குவகடந், தந்தருங்கதி ராதித்
தன் பேரய்மதை. (௨௨)

பேசந் தனனி னிறைவினதுல லாவொது, தூசி னிகனு தைத
தின் விரத்தறீதிச், சாரு வோமெனத் தந்தைய நானும்மல், லோரு
மாக மகிழ்ந்தவ வெனயுதிரும். (௨௩)

அன்ன போதிலெம் மைய மெமகித்தாயின், அன்னி புறனார்த
கோறினர் சூழ்ந்தகா, மின்ன ஷூரினி னிந்தவி ரானயிங், தின்ன வில
லதி ருந்திட வேண்டுமால். (௨௪)

ஆகை யாவிவ ருமய னிருரின், மாக மெபரிங் குன்மறு சென
மையின், நேகம் வாழக் கியகுறு வோணமனைப், பாக முண்டெனிற
பாருமென் றனறரோ. (௨௫)

அன்ன போதிவி யாங்களவ ஆர்தெரு, வென்னுங் தானக
ளேகி புசாவிட்டார்த, தின்ன வெண்மையரா கிவ்வுல கத்தினோ, மன
று யோரிலே யொனறும தித்தனம். (௨௬)

அந்த மூபபின ருத்ற வசமதி, னைந்தப பாது மிடிந்து கிடத்தல
கண, டெந்தை முன்புசென் றிங்கொ ரொளிமையர், சொந்த விலவிதொ
ன அன்டென்று சொல்லவே. (௨௭)

கேட்ட காலே கிருபையி னொருதயன், விட்டின் முன்னிலே
மேலவி யாங்களுங், கூட்டமாய்நற் குணத்தொடு மேகியற், றீட்டமா
கின் றுமவ னெந்தையும். (௨௮)

வீட்டி னுற்றவி ருந்தனாக் கூவியெ, நீட்ட மானவி யாங்களி ர
விதும், மாட்டி நங்கிவ கிந்துறச் சமைதர, கோட்ட மின்றியுண
டோகொல்வி அம்புவீர. (௨௯)

என்னக் கேட்ப விருங்களிப் பாகியவ், வின்ன மதுற வேயாந
திருப போனொவ, மன்ன மூபபின ராதிய குட்டெல, னன லத்தொ
லி காதாக ளுதரே. (௩௰)

பூமி வானம் புகழ்தரும் வள்ளலாரு, சேம நாயக மேயிவன
டேவிர, தாமிச சான்றவ ரோடுமசு சமைத, மாம கிழ்ச்சிகொண
டேன்வதி யேனென. (௩௧)

சொல்லிந் தான்பெண் வழிதாங் காய்தினில், வல்லி ன்கி ரமு மெ ருநினன், கல்ல மோடுநி லன்மனை யாயில் லென்,னில்ல மான நிகர சாதனம். (௧௨)

பேது நாளும் பெறு நுவ சென்னலே, கூடி மாமயிற் கொண டு பணிந்திடத், தேறு சன்கருள் சேமம லென் றந்தையு, மேது னா கனை விட்டா திறங்கிலே. (௧௩)

அன்பி யுற்றன ரிப்பகை மாவனை, வன்மை யாக வடுத்த ன மாசற, வெண்மை யாமத்த வில்லினிற் பார்க்குமோ, தண்மை யுற்றவச் செய்கெழு குற்பனார். (௧௪)

முறைமை தங்கும் விருத்தரு மூப்பமே, யுறை விருத்தைபோ குத்திய மொங்கைபோ, மிதிய மின்னலோன் குருசிறக் காற நீருந, தறியச் சுண்டன் பியாயக எனிலவருமே. (௧௫)

நிறவ சோலிய வீழ்கின் சேதுவ, தழுகி ருமச் சிறுமின்னை யானதை,குழுகின் மேந்தச வற்ற அனிருமு,பழம லைக்கனி யாக னை மதிர்தழும. (௧௬)

போதிர வடிப மதிருக் தேவனா, வெறியோர செங்குமார்வி னை மாபொனசே, மிதி யோலவனி காதிச் தைதுமேன், சாதி கம குமி வீசுகச சேருகும். (௧௭)

வசர எங்கணமுற கம்பது முலைதழ,பின்னை யானகற் பெறு தக்கியா,தெள்ளி தாயருள் செவ்வி நீர், மொள்ளி தாய்ச்செவிக அற்றதி அற்றவா. (௧௮)

கார மைதனின் கயுதல வருகின்மேன், மூர மைந்துறை நீல ம வனிசித், பூர மைதன்ன வினைச்சுறுசெய புன்னையர், தார லைக்குதி புலைக்குத் தாபெறும. (௧௯)

இதந்த பொரிமுத்த செய வெறுப்பிலை,மறந்த மழுப வலனி புனமுதிச,மைறந்த நீர்முது தாஇனில வாழ்வுமா, னிறந்த மானத்தி ன செயமன்று மிகுத்தினர். (௨௦)

மசைசக் கேசிக் கனைதமிசாலி சந்திர, வாசி தந்து செறிபுக வோயகசிவ, விசா ரதந்தியின் வாதஇனா குமரனும், செசலை மா வினை சோரேறு கொடியசே. (௨௧)

சம்பின் தூரிகை மன்முர வந்தலை, செம்மை மூப்புள செம கனி வில்லினா வெ,தம்பு ததகசித் தாவனைக கேட்டதிர,தெய்ம னித் திரு மெய்தின செகனைபட. (௨௨)

வந்த பொரகள எருநிலோசி வாழ்த்தியென், தந்தை வாசைச சொருக மாமலைச், சந்த பூந்த பணிந்தத வென றவ, மெந்த வன்னை யு மெபெற னோநினுர. (௨௩)

தாவல மெருநு வைத்தனை தனகோடின, சீவனி எத்தின் கிறைதி நகியதி, ஞன மைப்பதுகி சசகி சருமபரி, யாத எத்தினுமு கமரா முன்றவா. (௨௪)

நகைக ளுக்கு மற்றோலி புதல்வியர், நகை ளுக்குத் திறலிமா சதா. நகை ளுக்குள காரவர் வந்திதர், நகை ளுக்கு நமதுக்கின பேரரே. (௪௫)

சீர்தி றைத்த செழுஞ்செவி லானியர, ஏர்தி றைந்தவனை ஏழை மை யயர்பதி, கோவி றைந்தவி லைபு சாலித்து, பாரி றைந்த புதுமலர்ப் பாவரே. (௪௬)

அண்ணல் சேயவி தரியப்புல லாவருவ, பண்ணவர் மக்திருச செல வியின புதரரோ, விண்ணவி லாசகடர் மேதினி யாவுமபோத், தெண்ணவ லாவுன சோகிகொலி சாதரே. (௪௭)

தேவ ரீசொளி பெருக டிருகதர்பு, மாவ ஜீகர சோடிவலை வந்த தேம், பாவ நீக்கிய பலன்பெற வெள்ளு தாழ்ந, தாகல் கொண்டன சவர்களுநு சொல்லினுர். (௪௮)

மருளொ ழித்தருள் வள்ள லுடைமான, தெருளா வித்தவன் சிறுத வேயெழுந, தருளி வெய்யோ மகழுற வேனை யமைபு, பொருளு வந்தலே ம பாலித் பொலிவுற. (௪௯)

என்று ரைத்தவ ரியாரும் விரும்பகர, நின்றிய லூரினில் விள்ளினை வர் அற்றதே, னனது போதுமெல் ருரசைப் பசையுந, தன்தெய்வமை பாழுகிசித்தி ஞனண்டதை. (௫௦)

அந்த ஊரின் சுப்பொழு தனபுர, விந்தை விளாகலை பெருக லொ ஜீவனமு, சந்த் மெத்துக் கமழு விகசிமோறி, சந்தொன் ருதைறுன வைத்தவர் பேணலின். (௫௧)

இன்று சாலைய மெனரான போர்வென்றி, மன்ன மாமுரச செப்புகள் வலந்திர, பின்னும பட்டிக ஞக்கொதித் தேதிகபு, பன்ன யத்தர் கோடிகள் மறுபல. (௫௨)

பண்டு மூல்கொடி யன்பின எிதிரிரு முண்ட கப்பத மூதிரு மைறமுறை, விண்ட ஞபரர் விளாநுமிசை நடாதிசு, மண்டை காடு பம்பபு கண்டுபோயு. (௫௩)

ஊரி லுறவா கண்டுகொண தொடசுறுமு, சீரி ஞைந்த மன்னரின் சென்றதின, பாரி ஞறற மையும் புகழ்தந்த, சேரி லுறற விரு மூல காதராம. (௫௪)

சதைத் யொகலோ பெண்மு க்கைறந்துடு, ருக்கு கண்கொடு மாத ருவள் தெளிந்த, மிகத காலிய ஞெறாலுமிழ் மாக்கனைத, தாக கெடிக கத நனமுகசகலில் விளக்கினா. (௫௫)

தமக்க ளிக்கபோ ஜனார்க் தனிகளிலார், தாமரைச் சாமபெற்றுத தவிமொழி ஞகிறு, மகவிக ருகிய ஞானமுல வீரதனை, அவவிவா நேகதுவது சமநு காட்டுமெ. (௫௬)

மப மருகளு சலா பெண்முனது, மெய்மெர ஞனைத் தெளி கத மேயபுற, வாது ளானகுமா னாக, மலைந்தகம்பா, ருமி ஞயத தனரகமகொருக் காணவைம. (௫௭)

பங்க நாகம் பித்திலை வில்லைக், தனி மேவும் விருத்தர் வி
ருத்தைதை, கைகோ னுறுநிறு பெண்ணாகரு மலகளித், திகழ் தந்த
விருத்தமாக கோநீயே. (௫௮)

அருவி ராகின சைந்திருக்க தானையின், செல்வி நினைச்சர்
தொனியொட முதலாய்த் தெவ்வி ரதுரு மேயலை மெத்தையுக, தவளி
மாதா திருநிதியின் வாகமம். (௫௯)

அய தொக்க வகைகளிக் கோதிரச், தாய பற்பொரு ளுருசமை
யாகவே, போய மேழ்நிபல வில்லாவே லுாகடைக், தோய் மேதகின்
பாறைமிசை மேற்றனம. (௬௦)

(வேறு.) வாவி யமடலை கருவ்பட விகல்விரி மலர்ப்புத
காவி யானையுக் கணிகொண் டேமாந்த கநினா
வாவி வாக்தோ ளைமுக்தலின மககலா ணைசுலர்
க வீடக்துணை நிகச வெழுத் திறைஞுளினம் கோவே. (௬௧)

பதிவி வருதுறிய வடவெழுத் தேவிளைமபருதி
நிசைநிய வாகசிர பரப்பவா வினவிகளுங காலர்
கவிவா கண்டிதறந் தொகைதலை விழித்தத தொழுவபோன்
தகைசய மேச்சையின வாரமா நஙிகொழித தலமபல. (௬௨)

மவாய வகைகளில் தொத்தமேதன் சமலிலைய வழிச்சென்
தவாய ருமபணி வைாரு விறைநதேிறுவ் ருவலு
புவாகி வாறுமேபற் திகைவய போதுமேபாற் நவினே
வினைமெ வடபுகன மதகிகிலை பாமெனை விளாஙகுடம. (௬௩)

வெண்டி வாககட டமபொதில பதலையாற தவயாட
டவை ருமபுக்கு வதுாில சேகவி றுகவா
வெவளட கநதுவைத் நாகவேன றுகவி வொளிநித
துணடு சாககைன படலேபட வொபொடுபமைவககோம. (௬௪)

பகவை வசருவை தோடிடம குராலசீராப பா
திதைவ வவபைத தாககைமண டவிதெறாச செய்தோர்
சிறவை தொறநவைத தேவா விவயிலாலா குரிசிரு
மறவை புணடியை பாடிகன வகாசல இறவாய. (௬௫)

என்று வாக்தவி ருமணிநில பிடபபா முவமான
கன்று மேவமடா ருகவியை குருமறியம கடாகவில
தன்று மாககடம பலசிவை சகககுறை கடதகி
கன்று நுமபாறு ரோவிலுணை மதகைமுறு கைகாம. (௬௬)

சோதி நாதனிற பறிஙக தாமெதகுை மெதவிகன
வோர் மேறகறுரா கவிரநிதாறு பானில வறுநிவே
பாசி நாதமேம புறநிதவைக வைசயபமெயாக பவுருக்
தாசி தகதவின புவைடைன கதிதொடும குதிததோம.

அக்க மேயிவுருது ருதறைவ மொவருதொட டயகுா
சிககை விவருணக தவையடிறு வெழுநமெதுக கவிழுவ

தொக்கு நடப்பதுவச் சித்திரப் பொன்னதைக் குலவச்
சந்த ரத்தினப்பூ சிக்கமழ் காவகல் [illegible]. (௧௮)

தனைய [illegible] தெளிக்கு மெளன [illegible] பெழுமிக்
திணப் போதத் மணிடல [illegible] செழுங்கால
[illegible] போதர மனவகி [illegible] விளைவாய்
வெண்பொ னின்கிறி [illegible] தப்பிக் கியற்றி. (௧௯)

கரும்பு கத்திநெல் கருகையோத் [illegible]
தரும்பன் மணமாங் கருகனி [illegible]
விருமபி வாயிலை [illegible] பாகோகன் வியன் [illegible]
சுருமபொ னின்குட முதலன [illegible] தனியாய். (௨௦)

பரிய விக்குமபல [illegible]
அரிய வம்பரு [illegible]
தெரிவோன் [illegible]
[illegible] (௨௧)

திகழும் பற்பல படிகள் [illegible]
அகரு [illegible] சாண்மலர் [illegible]
ககன [illegible] பதித்தபொற் குடமனி [illegible]
மிகத்தி [illegible] (௨௨)

புலிக கத்தரி [illegible]
மலிம [illegible] வருத்தே
கலித [illegible]
பொலிம [illegible] புகன்றே. (௨௩)

[illegible]
தோரி [illegible]
தாரிருத்தப [illegible]
காரி [illegible] (௨௪)

ஆன [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௨௫)

[illegible]
[illegible] புலிச் [illegible]
[illegible]
[illegible] (௨௬)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௨௭)

அனை தானதற் பற்பல தானரு மருளும்
பொன்று லாந்தல மாவணர் தெருக்களுட் புரிவோ
டன்ன ஞாங்கரிற் செய்தசிர் சிறப்புர ஸியாகத்
டென்னு தத்தெரிக சிசைபயித் தோவிகடல் கிவண. (எஅ)

ஓத லாசைய வொலிவெழு வானாமிக் குவப்பப்
பாத் தைத்துது பலவும புகழ்தரப் பணிபின்
வேதலாசக முழுவருவ கொடிகண்டேம் விசித்ர
சீத பள்ளிபேய் மதுராசந் தழுகனி கிளைவும் (எகூ)

புதித வைதனத் திருத்தலை வாய்மைகள் புகன்றே
சித்த பாகவன் றுமமிறை டின்னருள் காப்ப
வின்றி வார்க்குநிய வுத்தர வருளவெங்கை தார்தாட்
கனித லின்பனிற தெவருத்தம் மகநகள்சார்ந் தனரே. (அ0)

ஆதி தலைனளி யிருந்தவெம் மையாசன் விரியிற்
றீதி லாதிவை யொக்கான் திடத்தினுந் தறிந்தென்
றேதி ஞர்குது பருதிறாலி செய்கபாதுற் றவ்வொக்
கீதி பாலையுந் தமமெழிற் றவமராக் கனரே. (அக)

தவத்து ருவிச லாம்பூரத் துமறுகத் தாரி
யவலை முன்மசல செய்கு முசம்ம துவ ஞனுகோப்
புவி லாதுற வருணம தொலியுலலா மகஞா
கவாசலா தா செபகவி சாவிருந்தறென். (அஉ)

வேறு

நானை தல ருணாபடக் கோட்ட திவையெனச் சாத்திய பினசொற்
றநத்தில் லாஜுக் குறுகல் லாவெனச் சொலலா மெனனின்
றந்திய இல்லா வென்ன மொழிபெயா் லத்த தென்று
மொக்கைமு் தாதை யெய்துற் றெய்திய வலனின் முனனுள். (அ௩)

நலவழி விதந்த மாதி படர்கும ருபுவிகண் மீதி
புல்வழி யொசியி ருந்தா போநதும தாதை யுறற
லலவழி யெனயகத இனி னவாகளிற் றடியவா சிலரோர்
செல்வழி விளக்கம் பேறு மேவவி மாஞ் கொண் டமம. (அச)

என்னெறி முறைவ புகன் னத்துஇ யாஅத் தாகித்
தென்னுற வுற்று பென்றுக் தெரிதர வெிந்துக் காட்டி
மின்னுற முனாந்தா மெமது மெடிகல வலத்தின் சிறந்த
புன்னுவனில லாவா மன்ன ஞானமியான் பின்னர் சென்றேன். (அரு)

அப்பொ ருதவனை றுற்றே ரிமாவருள் சிறந்து செல்வத்
தெப்பிசா யோசனைமுமிழு றேனென்னவாழ்ந் திருந்தா ரன்ன
தப்பித பிலலாக்க கொள்ளாக தருதியார் தலைமை யென்ன
வொப்பரா வுடைய செல்வத் தோனெிமே தழைத்தி ருந்தார். (அசு)

விருத்தகாரு செபகன ஒரு பிருவைச வரிய மன்பெனன்
பொருத்திய லொனமே மபபோ தெனைக்கனமுற பேணிக கொண்டேன்

அரித்தெனுங் கனதி யானவ லொழுங்கிற் சரித்தர் சிங்காரன்
சுருத்தகு செல்வ மீதெ ரைமொரி ராஜின் செம்மல். (அஎ)

ஆனதும் போர செயமி தப துலகா திருமு கித்த்
தீனென தில்லி நமித்த திருவுள தலைமி ரேந்த
தானமாம ஒமதியாச் சோர குருதியின் றமைத்த தானு
உலகின் பறுதி மிக்கா மென்னவும் பண்ணி யகானே. (அஅ)

பிள்ளைபெண மனைக்கு மென்னப பெரிதாசனு சலைமொ விண்ணமக்
கண்ணமாம் பரிகா ரத்தின் கடாத்திடா கோயின் மாளிகை
பெள்ளலர புற்றிற வெம்மா விம்மனைத் தகர்வுந் [illegible]
அளனுவன் அதவி கைகொடு புகைமாட மோதப் பாற்றே. (அக)

பாரெலாம் புகழ்மா மேன்மைய பார்த்திபர் வாவன் மொழுகை
னெலொம் [illegible] தருதி வார்த்தி கம்பிச
சிலோ மு[illegible] து ஆமிப
தேன்[illegible] மேனைவறுமிசன்னு.
என்னமே [illegible] வைபுர தந்தை [illegible] பெடுத்தச சொன்ன
னன்னம[illegible] சாவிரு கசுருதி [illegible]
தனம[illegible] கொது தன் தகி[illegible] டான
மன்னு[illegible] தானமாம [illegible] வெனமே. (கூ)

அடபுர [illegible] கரயன் மொசதுல [illegible] செய்தா
னொபபில[illegible] [illegible] னவதுங்கொமா
மெடபுகழ் [illegible] திரு மணிமென் முகரு
மூடபுல் தெரும[illegible] [illegible] மது கவிதம் போர. (கூ[illegible]

(வேறு.) கைசுருமஷரசி குவலிகலாத் தாறுசல வைனி மாவிருமபே
லைசு குலாவறு கலித்தானுல லாரிபின்கொ அத்தகலே
ஐயரு செறிதம் தருணமுன்பி துள்ள வொலிமார் கனி நுமாசிர
லைருக குதபுல சுருத்தாய வள்ளில் கொணதம லகுலாமபிர. (கூஉ)

திதிலொதோ சிவனுவனுமரு சிறந்த முகிமித தினப்புதல
காதிர் சாகி பாண்டகைக்கொன் கருணை தருமதி தொடும பொருத
மாதி புரிவா ருகவுமுன் னபல்லெ புறாற் சேகர்தி
னீதி பெறகம லைமயுது சோதது நிறைகல லருளே செயமிவன்மே (கூ[illegible]

உதவி யாமி னிறைதருமத் தொலிசிர புதுமை சுமமொரு
[illegible] லாசதோ முகநதொடலில கொருக சிறமத் தானருசற்
பதவி பெறவே சுயபுகழைப படிப்போர் கேட்போர் சேரசசைசைக்
ககருல கொடிப்போ ரொசிலமாதின் சகலோர தழைத்து வாழியவே

நவமணிமாலை முற்றிற்று.

ஆக படலம், கஅ-க்கு திருவிருத்தம்-உ௲௬.

தவமணிமாலை

புலவரவர்கள் பாடியவளவு முற்றுப்பெற்றது.